

ပျော်စရာ

၇ သံစုံစုစည်း

မာတီကာ

၂၀၁၄၊ ဇေဇော်ဝါနီလထုတ်၊ အတွဲ(၃၀)၊ အမှတ်(၂)

ဂန္ထဝင်အမွေ

ပြည်-နဝဒေး
(ပြည်-မြင်ဟဟုဘုရားတိုင်ရတု)..... ၅

ကဗျာ

တင်မိုး	(ပြစမ်းပျက်ရွာ)	၆
အံ့မောင်	(ချင်းတွင်းလှိုင်းတံပိုးများ)	၇
မောင်သင်းခိုင်	(ရန်ကုန်မှာရေးတဲ့ ကဗျာ)	၈
ပေါ်ဦးသစ်	(တံခါးတွေကို ငါ ဖွင့်လိုက်ပြီ)	၉
ကျော်ကျော်ခင်	(ဆင်းရဲခြင်းလွတ်ကင်းအောင်)	၁၀
နိုင်ဝင်းမိုရ်-တလုပ်	(သေတွင်းထွက်ကဗျာ)	၁၁
ဆွေရည်ရွယ်အောင်	(မျောလွင့်နေသော စိတ်တိမ်တိုက်များ)	၁၂
မင်းမော်ကွန်း	(ရှင်ရှင်--၁)	၃၈

ကဗျာအချုပ်ပုံ

သားဦး	(ကျွန်းမကြီးလမ်း)	အချုပ်ပုံ (၁)
မြတ်ဝေ	(စာသားရှင်ရှင်)	အချုပ်ပုံ (၂)
မောင်ရေချမ်း	(လူငယ်တစ်ယောက်)	အချုပ်ပုံ (၃)
မောင်ရာစု	(ရာစုသစ် ပုဗ္ဗ)	အချုပ်ပုံ (၄)

ကြယ်ပွင့်တို့လှုပ်ရှားမှု

အေးမြတ်သီ	(အကယ်ဒမီဆုကို ရလိုက်တာက ပရိသတ်တွေ သမီးကို ဘယ်လောက်ချစ်လဲ သိခွင့်ရစေခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ ယွန်းယွန်း)	၁၃
အေးမြတ်သီ	(ကိုပိုင်းတော်လို့ ဖွေဖွေး အကယ်ဒမီ ရခဲ့တာပါ)	၁၈
သန္တာမော်	(ဘယ်နေရာကိုပဲသွားသွား မြန်မာ ဝတ်စုံကိုပဲ ဝတ်ခဲ့ပါတယ်ဆိုတဲ့ ထားထက်ထက်)	၂၀
မျိုးသီဟန်	(ငါသာ တကယ်လုပ်ရင် ဖြစ်မှာပါဆိုတဲ့ မေဖူးကို)	၂၃
အေးမြတ်သီ	(အနုပညာစိတ်ကြောင့် စိတ်ညစ်မှုဆိုတာ ဘာမှ မဟုတ်တော့ဘူးဆိုတဲ့ ညီထွင်ခေါင်)	၂၇
မျိုးသီဟန်	(ပရိသတ်ကို ရှိုးသားစွာ ဝန်ခံလိုက်တဲ့ ဒီဒီ)	၃၉
ရွှေအမ်းသား	(ရှိုးသားစွာ နေထိုင်ပြီး ဂီတမှာ ပျော်မွေ့နေတဲ့ သားကြီး)	၄၂
အေးမြတ်သီ	(ခရီးသွားလိုက်တာ ခွန်အားသစ်တွေ ရခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ ကေကေမိုးမြင့်)	၅၀
မျိုးသီဟန်	(ဒီနှစ်သစ်ရဲ့အစဟာ ကံကောင်းခြင်းရဲ့အစလို့ ပြောတဲ့ သွန်းဆက်)	၅၃
ရွှေအမ်းသား	(ဖုန်းသီချင်းတွေနဲ့ အကျိုးပေးတယ်လို့ ပရိသတ်တွေ သတ်မှတ်ထားတဲ့ ရတနာမိုင်း)	၅၅
အဇ္ဈလီ	(ကျော်ကြားအောင် တမင်မလုပ်ပါဆိုတဲ့ နန်းဆုရတီစိုး)	၅၈

အခွလီ	(အဖေရော အမေရော အများကြီး ပံ့ပိုးခဲ့ပါတယ်ဆိုတဲ့ အောင်ရဲလင်း)	၆၁
ကေကေ	(မြန်မာသံစဉ်တွေက ခက်တယ်ဆိုတဲ့ အာကာအောင်ခင်ဝင်း)	၆၄
အခွလီ	(အချိန်ကို လေးစားတန်ဖိုးထားတဲ့ ဝါဆိုမိုးဦး)	၆၆
မုံရွာညိုလေး	(အကယ်ဒမီ ပြေတီဦး)	၆၉
အခွလီ	(အသားအရေပျက်စီးမှာ အရမ်းကြောက်တဲ့ သဗ္ဗာန္ဓယ်ဝင်း)	၇၂
ကေကေ	(လူပျိုကြီးဇာတာဝါတယ်ဆိုတဲ့ ရဲသွေးနောင်)	၇၄
အခွလီ	(အပြုံးနဲ့ အနိုင်ယူမယ့် သက်သခင်)	၇၆

သတင်း

သတင်းစကား		၄၆
-----------	--	----

ရိုက်ကွင်း

ရွှေဖီး-ဓာတ်ပုံ	(၃၉- ဝိုက်ပူ)	၃၀
ဘာမိတွန်	(ခေသုမဟုတ်)	၃၂
မုံရွာညိုလေး	(သပြေသွေးရဲ့ ဒိုင်ယာရီ)	၃၄
ဘာမိတွန်	(နှစ်ဆယ့်တစ်ရာစုမိန်းမပျိုများ)	၃၆

တစ်လတစ်ခါချက်စရာ

မအိမ်စိုး	(အိမ်ရှင်မများအတွက် မသိမဖြစ် ဟင်းလျာပြင်ဆင်နည်း)	၉၄
-----------	--	----

နိုင်ငံတကာအနုပညာရေးရာ

ဒဂုန်ကိုကို	(ချစ်သူများပြီး မိန်းမပရိုသော စူပါစတား မင်းသားကြီး ဆယ်မန်ခန်း)	၇၉
ထွဋ်ဝင်းထွဋ်	(အသက်ကြီးပေမယ့် မပျက်စီးသေးဘူးဆိုတဲ့ မင်းသားကြီး စတားလုံးနဲ့ ဒီနိုရိုး)	၈၁
သက်	(အယ်လ်ဘတ်အသစ်နဲ့ ထေရန်)	၈၃
သက်	(မြေခွေးလူသား ဇာတ်လမ်းတွေများနဲ့ အောင်မြင်တဲ့ မင်းသမီးငယ် ကင်ရီဂျွန်)	၈၅
သက်	(Good Doctor စီးရီးရဲ့ ဖန်သားပြင်ပေါ် ရောက်လာပြန်တဲ့ မွန်ချာဝန်)	၈၈
သက်	(တို့ကျောင်းတော်၊ ယောက်ျားတို့ဂုဏ်ရည်တွေနဲ့ လူသိများလာခဲ့သော ကင်ဂူးဘင်)	၉၀
သက်	(ကိုးရီးယားသတင်းအတိုအတွာများ)	၉၂

စာပေနှင့်အနုပညာရေးရာ

မြသန်းတင်	(မဟေသီတစ်ပါး၏ ဂေါပိနီအလွမ်း)	၁၀၂
မောင်သာနိုး	(အအေးတိုင်းပြည်သို့ တစ်ခေါက်)	၁၁၅
ရက္ခသိန်းထွန်း-	(သက်လူမျိုးတို့၏	
မြောက်ဦး	ဝတ်စားဆင်ယင်မှု).....	၁၁၈
ထက်မြက်	(ကမ္ဘာကို ပြောင်းလဲခဲ့သော စာအုပ်များ)	၁၂၇
မောင်သစ်လွင်	(နိုင်ငံချစ်စိတ် မျိုးဆက်ပြတ်လှ)	
(လူထု)		၁၃၇
ကျော်မျိုးမြင့်	(ပြုံးသူမှာ မျက်ရည်စတွေနဲ့)	၁၃၈
မျိုးသန့်	(နွေလယ်နေ၏ အရိုးစု)	၁၄၈

မောင်ခင်မင်-နေဖြူ (အိမ်ထောင်သက် နှစ်လေးဆယ်မှသည်)	၁၅၁
ဇေယျာလင်း (Make It New နှင့် အယူလွှဲမှု)	၁၇၂
စောမဂ္ဂ (ဖျာပုံ) (လူငယ်နှင့် နိုင်ငံတော်သီချင်း)	၁၇၉
ငြိမ်း (ရွှေလီ) (အညာစကားပုံ၊ အညာဆိုရိုးစကား)	၁၈၇
မှန်ဘီလူး (ရေဒီယိုချစ်သူတစ်ဦး၏အမြင်)	၁၈၈
အောင်သန်းချစ် (ဤအရာကို စာရေးဆရာဟု ခေါ်သည်)	၁၉၀
အောင်မိုးဆောင်း (ဖိနပ်ရတုလူထုကြီးပွားနေစာအုပ်တိုက် စာအုပ်ကောင်း)	၁၉၁

ဒဂုန်တာရာအမှတ်တရ

ဟံသာဝတီ (ဒဂုန်တာရာ၏ မေးခွန်းတွေ)	၁၆၅
ဦးဝင်းတင်	

စာပေလေ့နည်း

ဖြိုးထိန် (မိုးလုံးပြည့် မုသာဝါဒ အင်တာဗျူး)	၁၆၇
---	-----

ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှု

ဒေါက်တာ (ကျွန်တော်ကြိုက်တဲ့ လက်ဖက်ဆီဆမ်း)	၁၄၂
အောင်ခင်ဆင့်	

၁ရိုးသွားရသ

စိုးရီ- Tourism (ခမာမြေတစ်ခေါက် ရောက်ခဲ့စဉ်က-၃)	၉၇
မောင်သန်းဆွေ (ခမာမဆိုင်း ဘဂ္ဂုနိုင်သို့-၇)	၁၃၁
ထားဝယ်	

ဝတ္ထု

မစန္ဒာ (ရှယ်)	၁၁၀
ကြူးနှစ် (တစ်ခါက မိုးတစ်ညမှာ)	၁၂၂
အေးလွင်-ကသာ (ကျေးဇူးရှင်ကြီး)	၁၃၄
အိငြိမ်းသာ (စည်းမဲ့နာရီ)	၁၄၄
မေလှိုင်းဖြူ (လွတ်လပ်စွာ ပြောဆိုခွင့်)	၁၇၄

စင်တင်ပွင့်သစ်

နန်းကြာဖြူ(ဘားအံ) (ကျွန်မ၏ မိတ်ဆွေသစ်ကလေးများ)	၁၈၄
--	-----

ဝတ္ထုရှည်(စ-ဆုံး)

ထွန်းနိုင် (အိမ်မက်မဟုတ်သော)	၁၅၄
------------------------------	-----

အခန်းသက်ဝတ္ထုရှည်

မူဝံ (မာလာ)	၁၉၄
-------------	-----

ပေဒင်ကဏ္ဍ

စံ-စာအိတ်တို့ (၇)ရက်သားသမီးပေဒင်	၂၀၅
----------------------------------	-----

BURMESE CLASSIC

ချစ်မောင် (အကျွန်း)

မင်းလင်း

မင်းလင်း

မင်းလင်း အကျွန်း
SARLOE L O M L D I L

တင်တင်ဦး

ဥက္ကဋ္ဌဦး၊ ဇီးကျော်

ရူမောင်

ရူမောင်၊ မျိုးမင်းဦး

BURMESE CLASSIC

မင်းတင်အောင်အောင် - ရွှေစိ
အနုပညာသတင်းအသင်း - ကောင်းမြတ်စိုင်း၊ အေးမြတ်သီ
နီနီနီနီနီနီနီနီနီ - မင်းချိုဝင်း၊ တင်ယု၊ မင်းစိုက်၊
မင်းမင်းလင်းဝင်း၊ ကိုကိုနိုင်
အောင်အောင်အောင် - ဉာဏ၊ ရွှေစိ၊ ကိုလင်း (Studio K)
မောင်မောင်ဝင်းကို (Sun Star)၊ ပြည့်ဖြိုးဖြိုး
တင်တင်အောင် - တင်လွင်
ကျွန်းကျွန်းကျွန်း - မဝတော်
ချစ်ချစ်ချစ် - ယွန်းယွန်း
ချစ်ချစ်ချစ် - ကိုဉာဏ

အကျွန်းအကျွန်းအကျွန်း
အကျွန်း (၃၀)၊ အကျွန်း (၂)

အကျွန်းအကျွန်းအကျွန်း - အကျွန်း
အကျွန်းအကျွန်းအကျွန်း - အကျွန်း
အကျွန်းအကျွန်းအကျွန်း - အကျွန်း
အကျွန်းအကျွန်းအကျွန်း - အကျွန်း
အကျွန်းအကျွန်းအကျွန်း - အကျွန်း
အကျွန်းအကျွန်းအကျွန်း - အကျွန်း
အကျွန်းအကျွန်းအကျွန်း - အကျွန်း
အကျွန်းအကျွန်းအကျွန်း - အကျွန်း
အကျွန်းအကျွန်းအကျွန်း - အကျွန်း
အကျွန်းအကျွန်းအကျွန်း - အကျွန်း

အယ်ဒီတာအဖွဲ့

၁၉၉၅ (ပထမထပ်)၊ မင်းချို၊ တင်ယု၊ အလယ်တလောက်၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ဖုန်း - ၀၀ ၅၈၀၆၆၆

ကျွန်းမကြီးလမ်း

ငယ်ဘဝကို ပြန်ပြီးမိမလားလို့ ဝိုးရေကို လက်ဝါးလေးနဲ့ ခံကြည့်တယ်
 ရှုခင်းကို ပြန်များရမလားလို့ တိုက်တွေကို စိတ်ကူးနဲ့ ခြုံချတယ်
 တစ်ခါက သံယောဇဉ်
 မျက်ရည်ရယ်သံ တလင်းပြင်နဲ့
 မီးခိုးခြေရာ ပြာသစ်များ
 စွန်ငယ်ကို ပြန်များရမလားလို့ ရစ်ဘီးကို အကြိမ်ကြိမ် ရစ်ကြည့်မိပါတယ်
 ပုံပြင်ကို ပြန်ကြားရမလားလို့ နားတွေကို အခါခါခွင့်ကြည့်မိပါတယ်
 သံသရာဆိုတာ လည်နေတဲ့ ကြေးပြားစေ့ကို လက်ဖဝါးလေးနဲ့အုပ်ပြီး
 ခန့်မှန်းရသလို
 တောတန်းချည်ခင် မြက်ခင်းပြင်နဲ့
 ဝင်းပနေရောင် ခြေသံများ
 ကောင်းကင်ကို ပြန်များရမလားလို့ တိမ်ကျပ်ခိုးကို လှည်းကျင်းမိတာပါ
 မြစ်ပြင်ကို ပြန်များရမလားလို့ သောင်ကမ်းစပ်ကို ဖောင့်ကြပ်မိတာပါ
 ဒီမိုး
 ဒီမြေ
 ဒီလူတွေနဲ့
 လောကဝံတရားဆိုသူရဲ့ အဖိတ်အစဉ်များလွန်းတဲ့ လမ်းထဲ ... ။

သာဠိ

စာသားရှုပ်ရှင်

ကျွန်တော်တို့ ရှင်သန်ကြွတယ် သေဆုံးကြတယ်
 ပြေးလမ်းပေါ်မှာ မရပ်မနား မောပန်းမှုတွေ နာကျင်မှုတွေ
 အဆုံးသတ်မှာ နောက်ထပ်ဆာလောင်မှုတွေ ဝေပီးလာတဲ့ သိမိတ်တွေ
 အထပ်ထပ် အနည်ကျ
 တွေ့ချင်တဲ့လမ်းတွေဆီ အချက်ပြပြီး ထွက်ခွာသွားသူတွေ။
 ပိုင်းဖွဲ့စားသောက်ဖို့ တိုက်ခိုက်ခဲ့ရပုံတွေ
 ဘာကိုမှ မမြင်နိုင်ပေမယ့် မီးကင်ထားတဲ့ အသားတွေ
 အဆီတွေ ပီးထဲကို တစ်စက်ချင်း၊ အငွေ့နဲ့ ညှော်နဲ့တွေ
 အမွှေးနံ့တစ်ခုအဖြစ် ဝမ်းမီးတောက်လောင်နေခဲ့တယ်။
 နေထိုင်ဖို့အတွက် အခန်းကျဉ်းတွေ အနေကြာလာတဲ့အခါ
 ထွက်ပေါက်ရှာဖွေဖို့ အဖြူနဲ့အနက်ဟာ ကျွန်တော်တို့အခန်းထဲ
 အလှည့်ကျ ဝင်ရောက်လာတာ လက်ခံလိုက်ရ
 ကျွန်တော်တို့ရဲ့ နောက်ခံကားချပ်တွေ အရောင်တွေမျိုးစုံ ပြောင်းလဲနေ ထယ်
 အလင်း အမှောင် ကစားခွင့်ရတဲ့ ပိတ်ကားတွေ
 နေရာသီမှာ လှည့်ဖြားတတ်တဲ့ တံလျှပ်တွေ
 ဆောင်းရာသီရဲ့ မှုန်ဝါးရှိုင်းနေတဲ့ နှင်းဖြူနိုးတွေ
 မိုးရာသီပေါ်က ခုန်ဆင်းလာရတဲ့ ရေမှုန်တိမ်ရိပ်တွေ
 ရှုပ်ရှင်ထဲမှာ အသံတိတ်နေတဲ့ နေရာမှာ အမှန်တကယ် ဆူညံနေတာတွေ
 ကျွန်တော်တို့ ဘာမှမသိခဲ့ဘူး တကယ်ကို ဘာမှမသိခဲ့ဘူး။
 အမှန်းတွေဆီက လွင့်ထွက်လာတဲ့
 ချစ်ခြင်းတရားဆီက အသံထွက်လာတဲ့
 ချုပ်နှောင်မှုတွေ။
 ယုံကြည်မှုတွေက ထွက်လာတဲ့ အနာတရတွေ
 သိချင်းတွေ ဆိုနေပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ ငိုနေခဲ့ရတယ်
 စာသင်ခန်းတွေဆီမှာ ကျွန်တော်တို့ သင်ယူကြရတယ်
 ရှေ့အဆက်ဆက်က လူသားတွေ သိရှိခဲ့တာတွေ မြဲလုပ်ခဲ့တာတွေ
 စစ်ပွဲတွေ တော်လှန်ရေးတွေ တွေ့ရှိခဲ့တာတွေ လေ့လာခဲ့တာတွေ
 ကျွန်တော်တို့ဟာ မိမိကိုယ်မိမိ ကာကွယ်ခွင့်တွေ ရှိတဲ့အတွက်
 မလုံခြုံတဲ့ လောကကြီးထဲမှာ နေထိုင်နေရမှန်း သိသာတယ်။
 တောထဲမှာ အင်အားကြီးသူဟာ အနိုင်ရသလို သမိုင်းထဲမှာ
 ငှမ်းစတွေ ပတ်တီးလိပ်တွေ သွေးတွေနဲ့ နီရဲနေတဲ့ မြေကြီးတွေ
 ကျွန်တော်တို့ဟာ ဆေးရုံတွေကို သွားခဲ့ကြရတယ်၊ ဆေးပေးခန်းတွေ လူနာတွေ
 ဆရာဝန်တွေ၊ ဆေးနဲ့ ငွေတွေ
 အေးစက်နေတဲ့ စာရွက်စာတမ်းတွေပေါ်မှာ ဘာတွေရှိနိုင်မလဲဆိုတာ
 ပြောဆိုဝေဖန်ခဲ့ကြတယ်။
 အချိန်တန်ပြီဆို ခြင်တွေဟာ ကိုက်ခဲဖို့ ရောက်လာမယ်
 ရေမြောင်းတွေဟာ ပြည့်လျှံဖို့ ရောက်လာမယ်
 ပိုးလောက်လန်းတွေ ကြွပ်ကြွပ်အိတ်တွေ ငြိမ်သက်နေတဲ့ ယင်ကောင်တွေ
 အမြဲသွားလာနေရတယ် အမြဲ တိတ်ဆိတ်နေရတယ်။
 လိုချင်တဲ့ ကမ္ဘာမှာ လိုတာမရတဲ့ ကလေးလေး။
 အငတ်ဘေး အစာရေစာ ရှားပါးမှု၊ ငွေရှားသော အကျပ်အတည်းကာလ
 အစိုးရ အဖွဲ့အစည်းတွေမှာ လည်ပတ်နေတဲ့ လုပ်ငန်းသဘောတွေ
 ရုံးကိစ္စ၊ စာပိုရန်၊ ခေါ်ယူတွေ့ဆုံခြင်း အစည်းအဝေး၊ ကွပ်ကဲမှု
 သင်၏ လုံခြုံရေးအတွက် စစ်ဆေးနေပါသည် ကြည်ဖြူစွာ စစ်ဆေးခံပါ။
 အသေခံပုံခွဲသမားများ၏ အကြမ်းဖက် လူ့အခွင့်အရေး။

လှူငယ်တစ်ယောက်

❖ လှူငယ်တစ်ယောက်ရဲ့ နေ့စွဲတွေဟာ
ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို သိမ်းဆည်းပြီး ခပ်ဝေခွံထွန်းခဲ့ပါတယ်

❖ လှူငယ်တစ်ယောက်ရဲ့ လက်သီးဆုတ်ထဲမှာ
အမှားလက္ခဏာ ဘယ်လောက်၊ အမှန်လက္ခဏာဘယ်လောက်
ဘယ်တော့ဖြစ်ဖြစ်

ရန်လိုမှုများတဲ့ ကမ္ဘာထဲမှာ စားကိုသွေးပြီး စားရာကိုလည်း ငွေထားခဲ့ရ
စိတ်လိုလက်ရ ခိုတဲ့အခါ

ကြယ်ကြွေနေတဲ့ ကောက်ဖို့အတွက် အပြာရောင်အိတ်တစ်လေး တစ်လုံးကို ချုပ်နှောင်ထား
စိတ်အချဉ်ပေါက်တဲ့အခါ

Tatannic ဇာတ်ကားထဲက လီယိုနာဒိုလို တံတွေးကို ကိုယ်ရဲ့ အဝေးဆုံး ရောက်အောင် တွေးပစ်ခဲ့

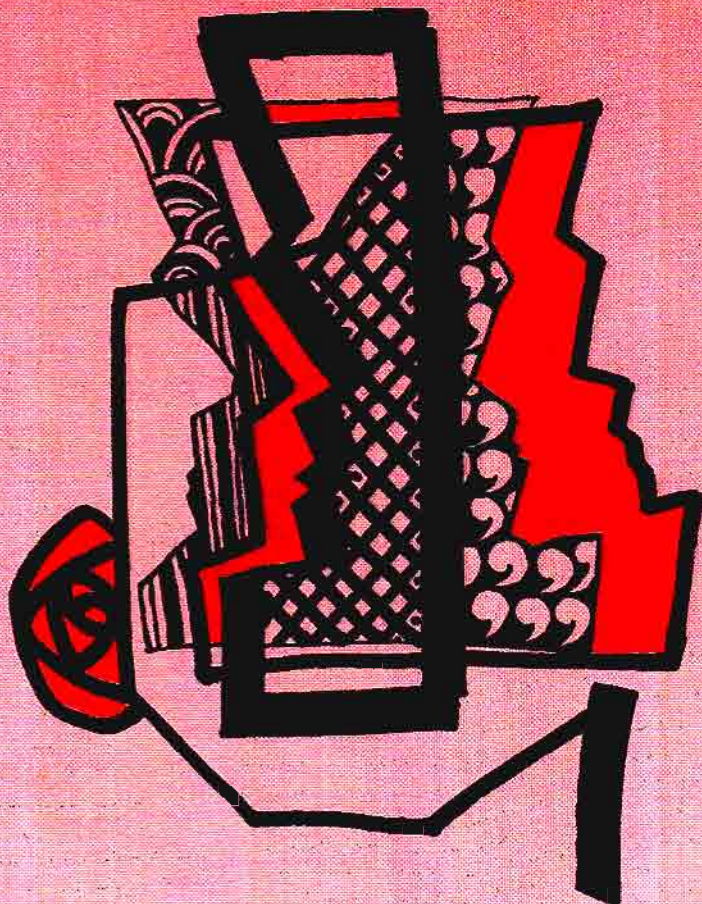
သေချာတာကတော့

တရားမျှတမှုကိုလည်း နိုင်ငံတော်အလံပမာ သဘောထား ဦးညွှတ်ခဲ့ ပါတယ်

ပြီးတော့ လှူငယ်ပီသစွာနဲ့

ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ခပ်ပွင့်လေး နမ်းငွေ့ခဲ့ပါတယ်။

မောင်စေတနာ

ရာစုသစ်ပုဗ္ဗ

☛ ပုဗ္ဗ

သင်အထွတ်တင် ဦးခေါင်းမှာ
ဖြူလွလွ တိမ်တစ်ဆုပ်
သိုးဆောင်း ဦးထုပ်သို့ ရစ်ခွေ
သိုးကလေး ဆိုရောထင့်

☛ ပုဗ္ဗ

ရုံခါတိမ်ခမောက် ဆောင်းတဲ့အခါ
သင့်စမ်းတွေတွေ သွန်းလောင်း
အချောင်းချောင်းတို့
တချောင်းချောင်း ဒေါထ
ဆတ်သေချောင်းလည်း ဖြစ်ရ
ဒေါင်းသေချောင်းလည်းဖြစ်ရ

☛ ပုဗ္ဗ

တော်လဲ ရုံးကြွ
ခုံးထပြေအနို့ အပိုပိုပေါက်ဖွား
သင့်ပခုံးသားနှင့် လက်ရုံးများတို့ ဆန့်တန်းရာ
ရေမဝေနိုင်တော့တဲ့
ရေဝေကုန်းတန်းများမှသည်
ပြေလျော့ ပြန့်ပြူးရာ လွင်သို့တိုင်...

☛ ပုဗ္ဗ

နေရောင်ခြည်တည့်မတ်စွာ ကျရောက်ရာ
ငါတို့ရဲ့ မြောက်ခွင်တစ်ခု
ငါတို့ရဲ့ ရင်း ဝမ်းကို
ငါတို့ရဲ့ ကျောပြင်နဲ့သာ မိုးကာခွဲရ
ဟိုမှာ... တံလျှပ်တို့ တောထ
ဆပ်ပြာပွင့်တွေ တဝေဝေပွင့်ကြ
မြေကန္တာရ ဘဝကို တဝက်ဆုံးမခွဲ
မြေဆူတော့လူနံ
မြေနံတော့ လူဆူ
မြေက လူကို ကူကယ်မရ
လူက မြေကို ကူကယ်မရ
ချမ်း ရှိ၊ ထူး ကျင်း၊ သင်းခွဲခွဲကူး
တစ်တီတူးတွေက
တစ်တီတီးလို့ မြည်ကြွေးကြော်
'အမယ်မင်း' ငါတို့နားမှာတော့
ဖြစ်ပြီပူလို့ ကြားရသော်...

မောင်ရာစု (ပျဉ်းမနား)

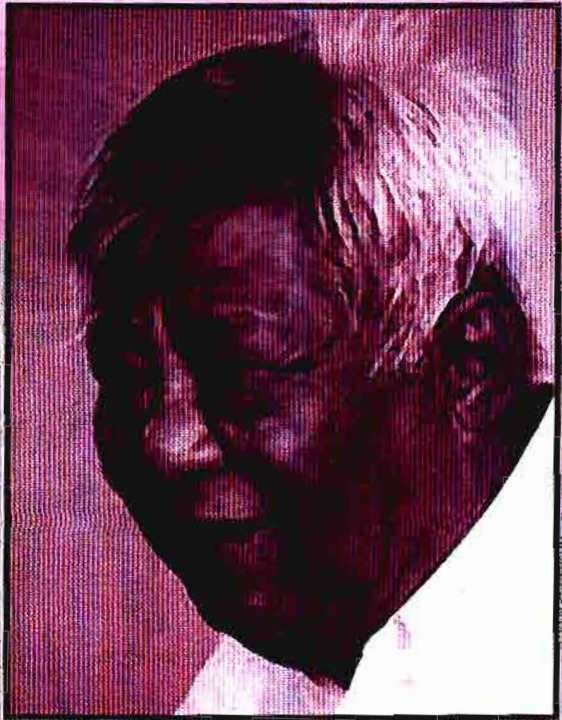

ဂန္ထဝင်အမွေ

ပြည်-မြင်ဗဟုဘုရားတိုင်ရတု

သာလှမော့၍ စုံတောကနိုင်၊ ရွက်ချင်းဆိုင်သာ၊
 မိုင်မြိုင်မြိုင်ထက်၊ ရေကျောက်စက်ဝယ်၊ မြောက်ဝေဝေ
 ပန်းသင်းခွေနှင့်၊ သပြေချရာ၊ ကြိုင်ရှားသရဗီ
 ထပ်စီရွှေသာ၊ စကားအတိ၊ ပည်းမျှရှိလည်း
 ဇာတ်ကျွန်းစည်၊ မင်းနေပြည်မှာ၊ ရွှေခေတ္တဝယ်
 သက်မျှရွယ်တူ၊ အိမ်သူစုံတိ၊ သီရိကလျာ
 ဖြူဖြာနွဲ့နွဲ့၊ ကျန်ရစ်ခဲ့၍၊ ရှင်လျက်ပင်
 ညှိုးမရွှင်တည်၊ သူ့ခွင်ရပ်မြေ၊ ချီရလေသော်
 ညာကြေကျော်သောင်း၊ တန်းခိုးခြောင်းသား
 ဘေးလောင်းဘုန်းခေါင်၊ ဒွတ္တဘောင်လျှင်၊ ငါးထောင်သာသနာ
 တည်စီမံမှာ၊ ကြည်စွာကောင်းမှု၊ ထားခဲ့ပြုသည်
 ဗဟုတောင်ထိပ် မိုးဖျားသောင်း။

ပြည်-နဝဒေ

မြဝင်းမျက်ရည်

ကိုယ့်နေရာ
 သာယာသည်ဖြစ်စေ
 နံ့ရာသည်ဖြစ်စေ
 ကိုယ့်ရွာ၊ ကိုယ့်ရပ်၊ မိခင်မြွတ်တည်း။
 မည်မျှကြီးပြင်း၊ မည်မျှတင့်လည်း
 မပွင့် နေခြင်း၊ အံ့မှိုင်းသည်သို့
 မကြည်မွေ့ချေ၊ သူရင်မြေတည်း။
 သူတို့စကား၊ သူတို့ကြား၌
 ဖျားသို့မချို၊ မှိုသို့မလန်း၊ ပန်းသို့မရွှင်
 ကိုယ့်မိခင်ကို၊ တမြင်မြင်တမ်း၊ အစဉ်လွမ်းခဲ့။
 ရေရမ်းစင်က၊ ရေကြည်မြကို
 သောက်ရပေဖူး၊ သူ့ကျေးဇူးကို
 အထူးဆီလည်း၊ ဇာတိလွမ်းနား၊ မမြေသာခဲ့။
 သူ့မြေမှာမူ
 သာယာဘိခြင်း၊ သင်းပါဘိတောင်း
 ကောင်းပါဘိတကား၊ အသိသာပင်
 တရားလက်ကိုင်း၊ ဆင်ခြင်နိုင်လည်း
 မခိုင်စိတ်ဝမ်း၊ နေ့တိုင်းလွမ်းသည်
 မြဝင်းမျက်ရည် စိမ်းစိမ်းတည်း။

တင်မိုး

ချင်းတွင်းလှိုင်းတံပိုးများ

စိမ်းလည်း စိမ်းစွ
 မြန်လည်း မြန်စွ
 ပြင်းလည်း ပြင်းစွ
 မြစ်မချင်းတွင်း
 လှိုင်းနှင်းလှိုင်းထက်
 လှိုင်းလက်လှိုင်းဖြာ
 ဝေးစွာ ခရီး
 သူရန်စီးသည်
 တောင်ကြီးများကို
 ကျော်ဖြတ်ကျော်ဖြတ်လေ။
 တနိုင်းခ တရုန်ခ
 မြစ်လှမြွှာဆင်း
 တောင်မင်းခါကာဘိုရာဖီ
 စာရာမေတ် ပတ်ကျိုင်
 ဟူးကောင်းလိုက်မှ
 မြားပြိုင်လွှတ်နယ်
 တောင်ဟုန်သွယ်ကြ
 မိုင်နယ် ၇၅၀
 ဧရာမယ်နှင့်
 ဆက်သွယ်ပူးပေါင်း ပူးပေါင်းလေ။
 ချင်းတွင်းတဲ့လေ
 တောင်ခြေတောရစ်
 သဲသောင်သစ်နှင့်
 ဖွင့်လှစ်မြို့ရွာ
 ပန်းပျိုးလာခဲ့
 နာဂ ချင်း ရှမ်း
 ဗမာ စွမ်းရည်
 လယ်ယာစည်၍
 တိုင်းပြည် မြန်မာ
 တည်ကြတည်ကြလေ။
 ချင်းတွင်းတဲ့လေ
 ရှေးမြေပရိမ္မ
 မင်းဝေ့ ကျန်စစ်
 မွေးမြေဖြစ်၏
 ပြည်ချစ်သာလေ

ဗန္ဓုလနှင့်
 ကြီးစွဉာဏ်ရည်
 ဘုန်းလယ်တီတို့
 မြန်ပြည်ဂုဏ်ရောင်
 ဆောင်ကြဆောင်ကြလေ။
 ချင်းတွင်းတဲ့လေ
 ပိမြေကို ချစ်
 နယ်ချဲ့ညစ်ကို
 ခုတ်ထစ်တော်လှန်
 ဆရာစံနှင့်
 အဂ္ဂတောင်မှ
 မောင်သန့်ထ၏
 ကြီးလှ ရာဇဝင်
 မော်ကွန်းတင်သူ
 အရှင် ဦးဝိစာရ
 သွေးလမ်းပြခဲ့
 သခင်လေးမောင်
 ဂုဏ်ရောင် ဒို့ဗမာ
 ခေါင်းဆောင်လာခဲ့
 ဆရာသိန်းဖေမြင့်
 ဖွင့်လှစ်တော်လှန်ရေး
 ဖက်ဆစ်ပြေးခဲ့
 လွတ်ရေး တို့ကြီး
 လှိုင်းတံပိုးထန် ထန်လေး
 ချင်းတွင်းတဲ့လေ
 တောင်သူတွေလည်း
 တောင်သူအလိုက်
 အလုပ်သမားတွေလည်း
 အလုပ်သမားတွေအလိုက်
 ကျောင်းသားတွေလည်း
 ကျောင်းသားအလိုက်
 အမျိုးသမီးတွေလည်း
 အမျိုးသမီးအလိုက်
 လူမျိုးစုတွေလည်း
 လူမျိုးစုအလိုက်

လူထုတွေလည်း
 လူထုအလိုက်
 တိုက်ပွဲဝင်ကြ
 လှဖို့ ချင်းတွင်း
 မြန်မာ မြန်မာလေ။
 ချင်းတွင်းတဲ့လေ
 သည်မြေသာမော
 ကြေးနီကြောတူး
 မြတောလက်ပံတောင်း
 တောင်တော်ခေါင်းဖြတ်
 လက်ဖြတ်ခြေဖြတ်
 သားမြတ်မိုက်ခွဲ
 အူအသည်းနတ်ဆွ
 ရှိုင်းယုတ်စွကို
 မြစ်မချင်းတွင်း
 သားသမီးရင်းတို့
 ရင်ချင်းတွဲယှက်
 ကန့်ကွက် ကန့်ကွက်လေ။
 ချင်းတွင်းတဲ့လေ
 လှိုင်းထန်ရေသည်
 စီးနေလျက်သာ
 မြန်မာလူထု
 စုဝေး ချီတက်
 ရှေ့တိုးလျက်သာ
 သာယာ လှပ
 ငြိမ်းမြ လွတ်လပ်
 မြင့်မြတ်တရား
 စီးပွား ကြယ်ဝ
 တူမျှ တန်ညီ
 တို့တိုင်းပြည်ကို
 ဆောက်တည်
 ဝိုင်းဝန်းဝိုင်းဝန်းလေ
 ငြိမ်းချမ်း ငြိမ်းချမ်းလေ

ရန်ကုန်မှာရေးတဲ့တပျာ

(၁)

စပိန်ပြည်ရဲ့

ဖက်ဆစ်အာဏာရှင်ကြီး

‘ဖရန်ကို’ ကွယ်လွန်သွားပြီဆိုတဲ့ သတင်း
တစ်နိုင်ငံလုံးက ပြည်သူတွေ ကြားလိုက်ရတော့...

သမားရိုးကျ မြန်မာစကားနဲ့ ပြောရရင်

လှည်းနေလှေအောင်း မြင်းစောင်းမကျန်

အိမ်ပေါက်စေ့ တစ်အိမ်တစ်ယောက်မကျန်

အနှစ်နှစ် အလလက စစ်သံခွာအောက်မှာ

ပြားပြားဝပ်ခဲ့ရတဲ့ ဦးခေါင်းတွေ

ထူမတ်လာကြပြီး လမ်းမတွေပေါ် ထွက်လာခဲ့ကြ

လွတ်ပြီဟေ့ ကျွတ်ပြီဟေ့ မင်းဆိုးမင်းညစ်

ဖက်ဆစ်လက်က လွတ်ပြီ ကျွတ်ပြီဟေ့ လွတ်ပြီ

အိမ်ရှင်မ မိန်းမသာထုကြီးကလည်း ဟော့သလို မေတ္တာပို့ကြလေရဲ့

ဟဲ့... သေရာကောင်၊ သေခြင်းဆိုး ‘ဖရန်ကို’ နင့်အလှည့်ရောက်ပြီလေ

ဟဲ့ အုတ်ကြားမြက်ပေါက်ကောင်ရဲ့ သွားတော့၊ သွားတော့

ငရဲမင်းကြီးရဲ့ သံသရာဝဲဂယက်မှာ နင်လည်စင်းခံပေရော့

ဟဲ့... ‘ဖရန်ကို’ အလှည့်ကျရင် မနွဲ့ရဘူးဆိုတာမှတ်ထား။ ။

(၂)

အဲဒီညက

‘ဖရန်ကို’ ... ကို ကောင်းချီးပေးတဲ့အနေနဲ့

တစ်ပြည်လုံး ပျော်ရွှင်မှု အထိမ်းအမှတ်အဖြစ်

သောက်လိုက်ကြတဲ့ အရက်တွေ စပိန်တစ်ပြည်လုံး

ရှုန်ပိန်တွေ ပြတ်သွားကြသတဲ့

အဲဒီအကြောင်းကို သတင်းစာတွေက ရေးသားခဲ့ကြတယ်။ ။

(၃)

ကဲ... နေထက်နိုင်ရဲ့... တို့လည်း

လိုရမယ်ရပေါ့ကွာ

ဘယ်လိုအရက်မျိုးပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့လေ

မင်းတို့ ငါတို့ ခုကတည်းက

ကြိုတင်ပြီး စုဆောင်းကြရင်

မကောင်းဘူးလားဟေ့။

တံခါးတွေကို ငါ ဖွင့်လိုက်ပြီ

တံခါးတွေကို ငါ ဖွင့်လိုက်ပြီ
 လေကောင်းလေသန့် မရလည်း
 တံခါးတွေကို ငါ ဖွင့်လိုက်ပြီ
 အရင်လူတွေအကြောင်းလည်း သိစရာမလိုတော့
 ဆံပင်ဖြူတစ်ချောင်းလည်း ကြည့်စရာမလိုတော့
 တံခါးတွေကို ငါ ဖွင့်လိုက်တာ
 ခံစားမှုအားလုံး လွင့်စဉ်လျှံကျ
 ငါ ရခဲ့တဲ့ ဒဏ်ရာအားလုံး
 ငရဲတွင်းဝဆီ ပြန်ကြွသွားပြီ။
 ဟိုတုန်းက
 တံခါးတွေကို ဖွင့်လိုက်ရင်
 ခရမ်းရောင် စွယ်တော်ပွင့်တွေ
 တောင်ကုန်းပေါ်က နေခြည်တွေ
 အလွမ်းတကာကို ရမ်းခါသွားစေနိုင်တဲ့
 ရာသီဥိုက်လေးတွေ
 ငါ မခူးဆွတ်ခဲ့တဲ့
 အပင်ပေါ်က သစ်သီးမှည့်တွေ။
 အလွမ်းဆီ ရောက်အောင်
 ဖောက်ထားတဲ့လမ်းတွေ
 အနမ်းခွဲနီးအောင်
 ဆွေးထားတဲ့ သီချင်းတွေ
 အလင်းဓာတ်နည်းအောင်
 ပိုးမှောင်တဲ့နေ့တွေ
 အခု
 ငါ
 မခံစားလိုတော့ပါ။
 တံခါးတွေကို ငါ ဖွင့်လိုက်ပြီ
 ငါ ဖွင့်လိုက်တဲ့ တံခါးတွေကို
 ငါ ဘယ်တော့မှ
 ပြန်ပိတ်တော့ပြီ
 တံခါးတွေကို ငါ ဖွင့်လိုက်ပြီ။

ပေါ်ဦးသစ်

ဆင်းရဲခြင်းလွတ်ကင်းအောင်

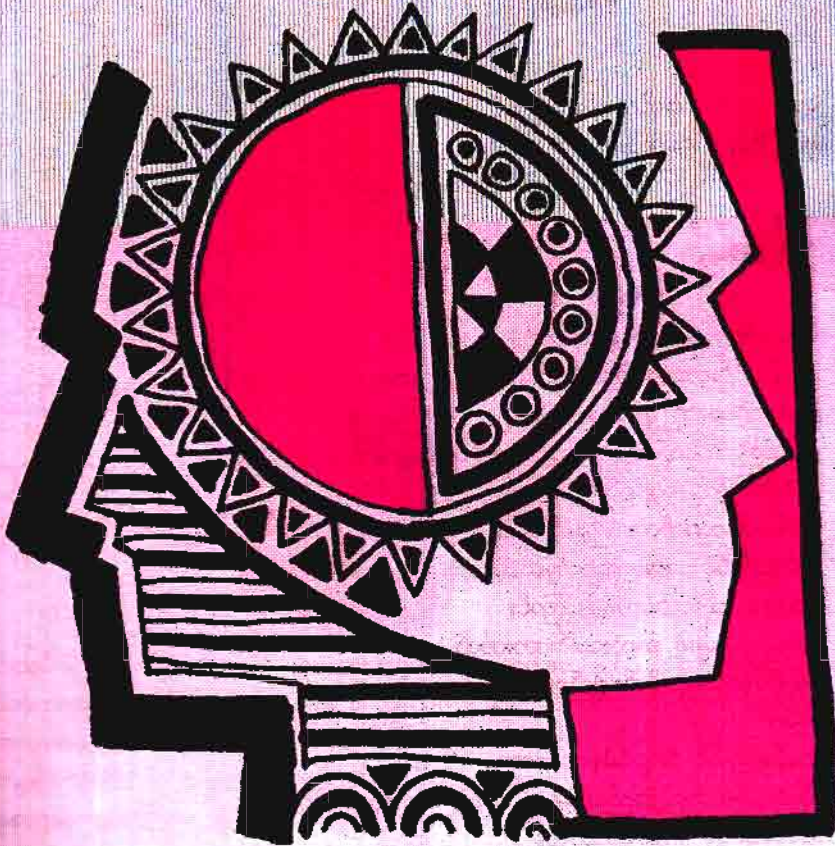
- ❖ မြေညှိတယ်ဆိုရင်ပဲ
အနိဋ်ကို ဖြိုပြီး ညှိရတာ ခက်ခဲတယ်
အမြင့်ကို ဖြိုပြီး ညှိရတာ သဘာဝ...
- ❖ မှု့မှု့တတ် လုပ်မယ်ဆိုရင်ပဲ
အပိုအလွှဲတွေကို
လိုနေတဲ့နေရာမှ ဖြည့်ရတာ သဘာဝ...
- ❖ အလျှူအတန်းစနစ်ရဲ့ ပထမဆုံးအလျှူဟာ
စတုဒီသာပဲ...
- ❖ အမြင့်မြတ်ဆုံး ကထိန်သက်နိုးဟာ
အချို့တဲ့ဆုံး ရဟန်းအတွက် ရည်စူးတာပဲ...
- ❖ ဆင်းရဲခြင်းကင်းအောင်ဆိုရင်တော့
ရိုးရိုးနဲ့ ရိုင်းရိုင်းပြောမယ်
ဆယ်ဘဝစာလောက် ရှိတဲ့လူတွေဆီက
တစ်ဘဝစာလောက် ဖွဲ့လိုက်ပေါ့... .

ကျော်ကျော်ခင်

သေတွင်းထွက်ကဗျာ

အလင်းရောင်မရှိလို့ မှောင်ရိပ်ခိုခဲ့ရသောသူများ
 မြို့လိုလို၊ နင်းလိုလို အဆိပ်ဓမ္မန္တန်းကျပ် နံနက်ခင်းများ
 ငြိတ်ကဲ့သို့ ခရမ်းလျှံထောက်ပခံ့သော နေ့ရက်များ
 နှလုံးမရန်တစ်ချက် ချန်တစ်ချက် အသက်ငင်နေသော
 ဆည်ဆာများ
 ချစ်သူတွေအပေါ် ဖိစီးလေးလံခဲ့သော ဆွမ်းဖတ်ကျောက်တုံးများ
 ဉာဏ်နည်းသူ ဗာလနံတို့ရဲ့ စိတ်ကူးယဉ်သူယောင်အိပ်မက်များ
 ငါတို့ ဗြတ်သန်းခဲ့ရ
 ငါတို့ မသေမရှင် ရွှေလျားလာခဲ့ရ။
 အမွေအင်အားဖြင့် ထူးခတ်ထားသော နွဲ့ကျုံးမှ
 အသူရကာလ်တမျှ ဆင်းရဲခြင်းကြီးလှသော တွင်းနက်မှ
 လွတ်မြောက်လာစ ချစ်သောကဗျာ
 ချစ်ခြင်းအမွန်ဖြင့် ဆက်ရန်ခဲဇိုးရိုင်းနဆဲပါ
 သေတွင်းထွက်ခဲ့ပြီလို့ မယုံရသေးပါ ချစ်သောကဗျာ
 ဒီတောင်ကို တကယ်ကျော်ခဲ့ပြီလား ချစ်သောကဗျာ။
 နိုင်ငံ့အိုရ် (တထုပိဋိ)

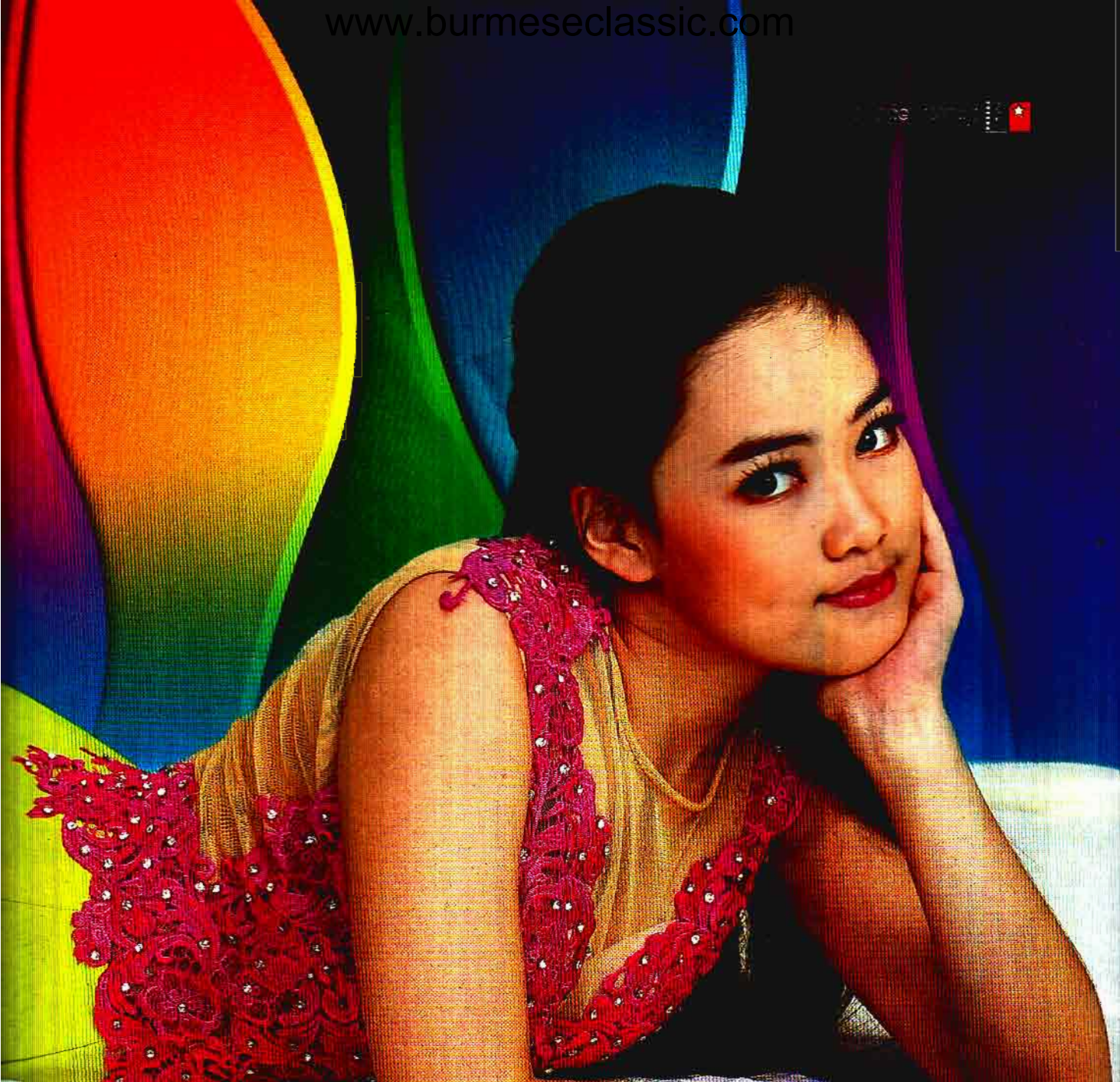

မျောလွင့်နေသောစိတ်တိမ်တိုက်များ

ရာသီဥတုက ဆိုက်စပ်စပ်နဲ့
 မုန်တိုင်းများ ရှိလေဦးမှာလား
 ပင်လယ်လေကြောင့် နဂိုမဖြူတဲ့ အသားတွေ မည်းကုန်ပြီ
 လက်ရှိ ကာလထဲမှာ
 ပိတ်ရက်စွဲထက် သောကအချိန် ပိုများနေတာ
 သတ်ပုံများတဲ့ ဇာတ်ညွှန်းတစ်ပုဒ်လား
 ရင်ဘတ်က နာကျင်နေမှာတော့
 အခန်းကျဉ်းကလေးထဲ အလွမ်းငွေ့တွေ များနေတာ ဘာဆန်းလဲ
 မချစ်သင့်တာကို ချစ်မိသွားပေမယ့်
 မမြစ်သင့်တာတွေ မမြစ်အောင် စောင့်ထိန်းရမှာပဲလေ
 တစ်ချိန်ချိန်ကို မျှော်ရင်း
 ပွဲစဉ်တစ်လျှောက်လုံး ကြိုးစားခဲ့ပြီးမှ
 ပယ်နယ်တီနဲ့ အနှုံးပေးရတော့မှာတဲ့လား
 ဒဏ်ရာရ သိုးငယ်လေးအကြောင်း
 ဘာသာသုံးမျိုးနဲ့ စာလုံးပေါင်းထားတယ်
 စောင့်နေရမှာကို စိတ်မရှည်ချင်တော့ဘူး
 ဘဝက
 ဆယ်နှစ်ရာသီ မီးပျက်နေလေတော့
 ကိုယ်တစ်ယောက်တည်းလိုနေတဲ့ လူစုံစုံ မိသားစုရှင်ရှင်ကားကို
 ဘယ်နေကျမှ ကြည့်ရမှာတဲ့လဲ။

ဆွေရည်ရွယ်အောင်

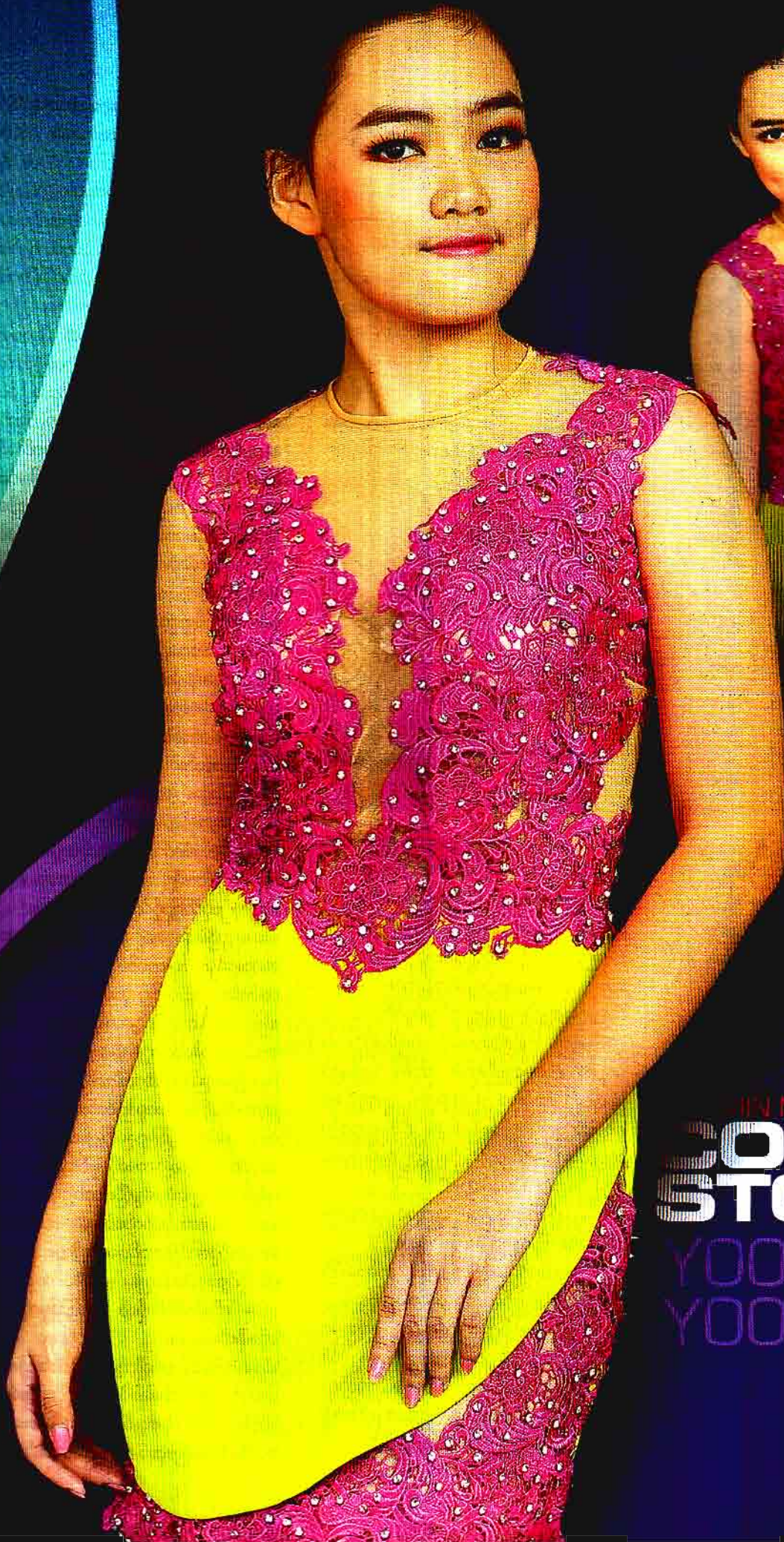
အကယ်ဒမီဆုကိုရလိုက်တာကပရိသတ်တွေ
လမ်းဆုံလမ်းခွကပ်ချစ်လဲသိခွင့်ရစေခဲ့တယ်

အကယ်ဒမီ ယွန့်ယွန့် အေးမြတ်သီ

တိမ်မင်းသမီးရဲ့ ဒဏ္ဍာရီဇာတ်ကားနဲ့ ကလေးသရုပ်ဆောင် အထူးဆုဖြစ်တဲ့ အကယ်ဒမီထူးချွန်ဆုကို ဆွတ်ခူးခဲ့တဲ့ ဆယ်ကျော်သက် ကောင်မလေးတစ်ယောက်ပါ။ ပါးမှာ ပါးချိုင့်လေးနှစ်ဖက်နဲ့ ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ကလေးသရုပ်ဆောင်လေးက အခုချိန်မှာ မင်းသမီး ၁၁၀ အကူးအပြောင်း ကာလထဲကို ဝင်ပါတော့မယ်။ ပရိသတ်တွေရဲ့ ဂရုစိုက်မှု၊ ချစ်ခင်မှုကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ ရထားတဲ့ ကောင်မလေးက ကျောင်းစာတစ်ဖက်၊ အနုပညာအလုပ်တစ်ဖက်နဲ့ နှစ်ဖက်စလုံးကို မလစ်ဟင်းရအောင် ကြိုးစားနေပုံက တကယ့်ကို ချီးကျူးစရာပါ။ ဇန်နဝါရီလ ၁၉ ရက်နေ့ သူမရဲ့ မွေးနေ့ကို သူမရဲ့ ရိုက်ကွင်းရှိရာ ချောင်းသာမှာပဲ ကုန်ဆုံးခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ်။ ရုပ်ရှင်တေးကဗျာ အဖွဲ့သားအားလုံးမှလည်း ဇန်နဝါရီ ၁၉ ရက်နေ့မှာ ကျရောက်မယ့် ညီမလေးယွန်းယွန်းရဲ့ ၁၄ နှစ်ပြည့် ဇွားနွား ကျန်းမာချမ်းသာ လိုအင်ဆန္ဒ ပြည့်ဝပြီး အောင်မြင်သော မင်းသမီးတစ်လက်အဖြစ် အနာဂတ်မှာ ထွန်းလင်းတောက်ပဖို့ ဆုတောင်းပေးလိုက်ရင်း ပရိသတ်ကြီးအတွက် ညီမလေးယွန်းယွန်းရဲ့ အင်တာဗျူးလေးကို တင်ဆင်ပေးလိုက်ပါတယ်နော်။

နဂါးစာရံ
လေးစားစွာ

NYARNA

JIN MIN (BUTTERFLY)

COVER STORY

YOON
YOON

မေး- လတ်တလော အနုပညာလုပ်ရှားမှ အကြောင်းလေး တစ်ချက်လောက် ပြောပေးပါဦး။

ဖြေ- လက်ရှိမှာ ဦးညီညီထွန်းလွင် ရိုက်ကူးတဲ့ 'ဝါစိမ်းနီကမ္ဘာသိမ်းမည်' ဆိုတဲ့ (Skynet ရုပ်သံဇာတ်လမ်းတွဲ) ကားလေးမှာ စိန်ယာ သရုပ်ဆောင် အများကြီးနဲ့ ပါဝင် သရုပ်ဆောင်ထားပါတယ်။ ကာရိုက်တာက ဆယ်ကျော်သက်အရွယ် ကောင်မလေးအနေနဲ့ပါ။ ပြီးတော့ မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်တွေအတွက် ဇာတ်ပုံရိုက်ပေးဖြစ်နေပါတယ်။

မေး- ဝါစိမ်းနီ ကမ္ဘာသိမ်းမည် ဆိုတဲ့ ဇာတ်ကားမှာ ပါဝင်ရမယ့် ကာရိုက်တာအတွက်

ဖြေ- အနုပညာလောကထဲမှာ နေရတာ ကြာပြီဆိုတော့ နေသားလည်း ကျနေပြီ။ စိန်ယာတွေကို ချစ်တယ်။ ပရိသတ်တွေကို ချစ်တယ်။ အခုလို ကလေး သရုပ်ဆောင်အနေနဲ့ ကြာကြာ ရပ်တည်ရတဲ့အတွက် ကျေနပ်ပါတယ်။ သမီးက အနုပညာကို အရမ်းကြီး ရှားသွပ်လို့ ဝင်လာခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး။ လမ်းတွေက သမီးရဲ့ရှေ့မှာ အလိုလို ပွင့်လာတာ သမီးစပြီး ကလေး သရုပ်ဆောင်လုပ်တဲ့အချိန်မှာ သရုပ်ဆောင်တွေက ရှားနေတယ်။ သမီးဆရာတွေကလည်း အသင်အပြ ကောင်းကြတော့ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ကြိုးစားချင်စိတ် ပေါက်လာတယ်။ ပရိသတ်တွေ ရိုတဲ့အတွက် ပိုပြီးတော့

အနုပညာတစ်ဖက် လုပ်နေရတဲ့ အတွက် နှစ်ဖက်စလုံးမှာ မလစ်ဟင်းရအောင် ဘယ်လို ထိန်းချုပ်မှုတွေ လုပ်လဲ။

ဖြေ- အချိန်အခက်အခဲကတော့ အနည်းနဲ့ အများ ရှိပါတယ်။ ပညာရေးကိုလည်း လက်လွတ်စပယ် မဖြစ်ရအောင် သမီးကိုယ်တိုင်ကော မိဘတွေဆရာတွေက ဝိုင်းဝန်းပြီး ထိန်းချုပ်ပေးပါတယ်။

မေး- အနုပညာအလုပ်အတွက် မိဘတွေရဲ့ ပံ့ပိုးမှုက ဘယ်နှရာခိုင်နှုန်းလောက်ရှိလဲ။

ဖြေ- ၁၀၀ ရာခိုင်နှုန်းပါပဲ။

မေး- အနုပညာသည်တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ အတွက် လူတန်းစား အလွှာအသီးသီးနဲ့ နေ့စဉ် ကြုံတွေ့နေရမှာပဲ။ အဲဒီအခါ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးဆိုတာ အရမ်း လိုအပ်လာပြီ။ ညီမလေးဘက်ကကော ဘယ်လို တည်ဆောက်လဲ။

ဖြေ- သမီးက အခု ဆယ်ကျော်သက်တစ်ယောက်ဖြစ်လာတဲ့အတွက် လူကြီးတစ်ယောက်လိုလည်း Social မှာ အပြည့်အဝ မပေါင်းနိုင်ဘူး။ အထူးသဖြင့် ကလေးတစ်ယောက်လို လုံးလုံးလျားလျား နေလို့ မရတော့ဘူး။ နေလို့လည်း မတတ်တော့ဘူး။ ထိလွယ်ရှလွယ် ဖြစ်လာတယ်။ သမီးတစ်ယောက်တည်းမှ မဟုတ်ပါဘူး။ သမီးတို့အရွယ်တိုင်း အဲဒီလိုခံစားမှုအတက်အကျ ဖြစ်လွယ်တယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ စိတ်ထဲက မပါပေမယ့်လည်း မျက်နှာပျက်သွားတာမျိုး၊ ဒေါသဖြစ်တာမျိုး အဲဒါမျိုးတွေကို လိုက်ဖြည့်ဆည်းနေရတယ်။

မေး- ညီမလေးက ဘယ်လိုကလေးအမျိုးအစားထဲမှာ ပါတယ်လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထင်လဲ။

ဖြေ- သမီးက ဂျိုကျတာမျိုးတော့ ငယ်ငယ်ကတည်းက မရှိပါဘူး။ အဖေနဲ့ အမေကလည်း တစ်ဦးတည်းသောသမီးဆိုပြီးတော့ စိတ်ကောက်ခွင့် မပေးဘူး။ စိတ်ကောက်တယ်ဆိုတာ အချိန်ကုန်ပြီး လူပင်ပန်းတယ်လေ။ ဖြစ်သင့်တာနဲ့ ဖြစ်ချင်တာကို နှိုင်းယှဉ်တယ်။ ပြီးရင် အတူတူ ဆွေးနွေးပြီး လုပ်ကြတယ်။ အဲဒီတော့ သမီးက ပုံမှန်ကလေးတစ်ယောက်လိုပါပဲ။ အလိမ္မာကြီးပဲလည်း မဟုတ်ဘူး။ အဆိုကြီးလည်း မဟုတ်ပါဘူး။

မေး- ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုကို ဘယ်လိုဖန်တီးယူလဲ။

ဖြေ- လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တာကို အကြွေးမကျန်အောင် လုပ်တယ်။ သမီး ဘာလုပ်သင့်သလဲဆိုတာကို ပတ်ဝန်းကျင်ပြောတာ နားထောင်တယ်။ မိဘပြောတာ နားထောင်တယ်။ ပြီးရင်

ဘာတွေ ပြင်ဆင်ခဲ့ရလဲ။

ဖြေ- အရမ်းကြီး ပြင်ဆင်စရာမလိုပါဘူး။ အဲဒီထဲက ကာရိုက်တာကလည်း သမီးရဲ့ အပြင်ကာရိုက်တာနဲ့ ခပ်ဆင်ဆင်ပဲ ဆိုတော့လေ။ ဇာတ်ညွှန်း သေချာဖတ်တာလောက်ပဲ ရှိပါတယ်။

မေး- လက်ဦးဆရာတွေက။

ဖြေ- ဘွားဘွားဒေါ်သဲနီခိုင်၊ အောင်ပြည့်စုံ (ထုတ်လုပ်သူ)၊ ဦးပြု၊ ဦးကျော်ဟိန်း၊ ဦးကျော်ဇော်လင်း (အတွေးပုံရိပ်)၊ ဦးဝိုင်း၊ ဦးညီညီထွန်းလွင်တို့ပါ။

မေး- ပထမဦးဆုံး ကလေး သရုပ်ဆောင် ဖြစ်ဖို့ အကြောင်းဖန်လာတာကကော။

ဖြေ- ဘွားဘွား ဒေါ်သဲနီခိုင်ရဲ့ ရွတ်တင်ကို စရောက်တာ Producer နဲ့ ဘွားဘွားက မိတ်ဆက်ပေးရင်းနဲ့ Producer က သမီးကို ချစ်ပြီး ဝင်သရုပ်ဆောင်မလား မေးတယ်။ သမီးကလည်း စနေတယ်ပဲထင်ပြီး လုပ်မယ်လို့ ပြောလိုက်တာ။ နောက်မှ တကယ်ပြောတာ ဖြစ်နေတယ်။

မေး- လက်ရှိ အခြေအနေက ညီမလေး မျှော်လင့်ထားတဲ့ အခြေအနေမှာ ရှိနေပြီလား။

အနုပညာကို ချစ်တတ်လာတယ်။ ဒီထက်မက ကြီးကြီးမားမား မမျှော်လင့်ထားပါဘူး။

မေး- ဆယ်ကျော်သက်အရွယ် ညီမလေး အနေနဲ့ ကြုံတွေ့နေရတဲ့ အခက်အခဲတွေ အကြောင်း ပရိသတ်သိအောင် ပြောပေးဦး။

ဖြေ- တစ်ခါတလေတော့လည်း သူများကလေးတွေလို လွတ်လွတ်လပ်လပ်၊ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးလေး နေချင်တာပေါ့။ တခြားကလေးတွေက တစ်ခုတည်းမှာပဲ အာရုံစိုက်နေရတဲ့ အချိန်မှာ သမီးက အနုပညာနဲ့ ကျောင်းစာ နှစ်ခုမှာ အာရုံစိုက်နေရတယ်။ အဲဒီလောက်ပဲ ကွာဟချက် ရှိတာပါ။ ကျန်တဲ့ အခက်အခဲ ကြီးကြီးမားမား မရှိပါဘူး။

မေး- ဟိုတလောက ကျောင်းမှာလည်း ညီမလေး ဆူယူရသေးတယ်နော်။

ဖြေ- ဟုတ်ကဲ့။ အဲဒါက အခု ဆရာမကြီး အသစ်လက်ထက်မှာ အကယ်ဒမီ ထူးချွန်ဆုအတွက် ထပ်ဆင့် ဂုဏ်ပြုဆု၊ အရှေ့တောင်အာရှ ကလေးရုပ်ရှင်ပွဲတော်အတွက် ဂျပန်နိုင်ငံကို သွားရတဲ့အတွက် မြို့နယ်အလိုက် စကားရည်လှပဲ့ ပထမဆု၊ ခရိုင်ကျောင်းအဖွဲ့လုံးက ပဋ္ဌာန်းပြိုင်ပွဲ တတိယဆုတို့ပါ။

မေး- ညီမလေးအနေနဲ့ ကျောင်းစာတစ်ဖက်၊

ကိုယ်တိုင်စဉ်းစားတယ်။ ဆုံးဖြတ်တယ်။
နောက် တစ်ခုက ဥပမာ- ရိုက်ကွင်းရှိတယ်ဆို
ရင် ဇာတ်ညွှန်းကြိုမတ်တယ်။ များသောအား
ဖြင့် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုနဲ့ပဲ ယုံကြည်မှု တည်
ဆောက်တယ်။

မေး- လက်ပံကားထဲက ကာရိုက်တာလို
ကော ညီမလေးကို ပုံသွင်းထားခဲ့တာမျိုး
တချို့တစ်တ်တစ်ပိုင်းမှာ ရှိလား။

ဖြေ- မိဘတွေအနေနဲ့ဆိုရင် သမီးအပေါ်မှာ
အဲဒီလိုမျိုး လုံးဝပြင်းထန်မှု မရှိပါဘူး။ သမီးက
တစ်ဦးတည်းသောသမီးဖြစ်တဲ့အတွက် အခြား
ညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေနဲ့ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံ
တယ်။ ပြီးတော့ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တာကို
ဆွေးနွေးခွင့် ရတယ်။ လုပ်ခွင့်ရတယ်။ အဲဒီ
အတွက် သမီး ခံစားချက်ကလည်း 'လက်ပံ'
ကားထဲကလို မပြင်းထန်ပါဘူး။

မေး- အခုချိန်ထိဆိုရင် ညီမလေး ပါဝင်
ရိုက်ကူးခဲ့တဲ့ ကားတွေလည်း မနည်းတော့
ဘူး။ အခုဆို အကယ်ဒမီ ထူးချွန်ဆုကို လည်း
ထိုက်ထိုက်တန်တန် ရရှိခဲ့ပြီ။ လက်ရှိ အချိန်ထိ
အမှတ်တရ အဖြစ်ဆုံး ရိုက်ကွင်း ရှိရင်
ပရိသတ်တွေအတွက် ဝေမျှပေးပါဦး။

ဖြေ- မလုပ်ဖူးတဲ့ ကာရိုက်တာ အသစ်တွေ
လုပ်ခွင့်ရတဲ့ ဇာတ်ကား တော်တော်များများဟာ
အမှတ်တရ ဖြစ်တယ်လို့ ပြောလို့ ရပါတယ်။
အခုလက်ရှိ အကယ်ဒမီ ဆုရထားတဲ့ 'တိမ်
မင်းသမီး'ရဲ့ ဒဏ္ဍာရီ' ကားကြီးမှာ သမီးတစ်ခါမှ
သရုပ်ဆောင်ဖူးတဲ့ ကာရိုက်တာနဲ့ ပထမဦး
ဆုံး နှစ်ကိုယ်ခွဲ သရုပ်ဆောင်ထားရတယ်။
အရှေ့မှာလည်း ကားကြီးတွေ ရိုက်ထားပေမယ့်
လည်း ဒီကားမှာ အထူးဆုကိုပါ ရသွားတဲ့
အတွက် သမီးအနေနဲ့ ပိုပြီးတော့ အမှတ်တရ
ဖြစ်သွားတယ်။

မေး- 'တိမ်မင်းသမီး'ရဲ့ ဒဏ္ဍာရီ' ဇာတ်ကား
ကြီးမှာ အခြားသော Title ဆုတွေ မှန်း
ထားခဲ့သော်လည်း ညီမလေးအတွက် အထူး
ဆုတစ်ဆုက လွဲပြီး ကျန်တဲ့ Title ဆုတွေ
မရရှိခဲ့တဲ့အပေါ်ကော ဘယ်လိုမြင်မိလဲ။

ဖြေ- ဟုတ်ပါတယ်။ သမီးတို့တွေ နှစ်ဆုသုံးဆု
လောက် ရလိမ့်မယ်လို့ ထင်ထားတယ်။ ရစေ
ချင်တဲ့စိတ်ပဲ ရှိတာလေ။ ကျန်တာတော့ သမီး
ဝင်စွက်ဖက်ပိုင်ခွင့်မှ မရှိတာ။ ရစေချင်တဲ့စိတ်
ကတော့ ရင်ထဲမှာ ရှိနေပါတယ်။

မေး- နောင်တစ်ချိန် ညီမလေး မင်းသမီး
တစ်ယောက်အနေနဲ့ ဖြစ်လာခဲ့ရင် လက်ရှိ
ဘယ်မင်းသမီးလိုမျိုး ဖြစ်ချင်လဲ။

ဖြေ- အဲဒီလို မရှိပါဘူး။ သူတို့ရဲ့ စံချိန်နဲ့
သမီးရဲ့ စံချိန်က မတူနိုင်ဘူးလေ။ သမီးသတ်

မှတ်ထားတဲ့ စံချိန်ကိုပဲ မိအောင် ကြိုးစားမှာ
ပါ။

မေး- ညီမလေးအနေနဲ့ ခေါင်းဆောင်မင်း
သမီးတစ်ယောက်အဖြစ် ဘယ်တော့ လောက်
ဧပြီ ရိုက်ကူးဖြစ်မလဲ။

ဖြေ- မျှော်လင့်ထားတာတော့ ၁၀ တန်းပြီး
လောက်မှပါ။ ဒါကလည်း မှန်းထားရုံသက်သက်
ပဲ ရှိပါသေးတယ်။ သေချာ Plan မဆွဲရသေးပါ
ဘူး။

မေး- အနုပညာတစ်ယောက်အနေနဲ့ ကျန်း
မာရေးကို ဘယ်လိုဂရုစိုက်ဖြစ်လဲ။

ဖြေ- ထွေထွေထူးထူးတော့ မရှိပါဘူး။ ရောဂါ
လည်း မရှိဘူးလေ။ ဘယ်အရာကိုမှ လွန်လွန်
ကျူးကျူး မလုပ်ဘူး။ မစားဘူး။ GYM တို့၊
ဘာတို့ ဆော့ဖို့ အစီအစဉ် ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့
အကောင်အထည်တော့ မဖော်ဖြစ်သေးဘူး။

မေး- အကယ်ဒမီပေးပွဲတုန်းက စင်မြင့်ပေါ်
မှာ ကျေးဇူးတင်စကားပြောသွားတာ အရမ်း
တော်တယ်ဆိုပြီး အားလုံးက ချီးကျူးကြ
တယ်။ အဲဒီတုန်းကကော ညီမလေး ရမယ်
မှန်း ကြိုသိခဲ့လို့ ပြင်ဆင်ထားတာလား။

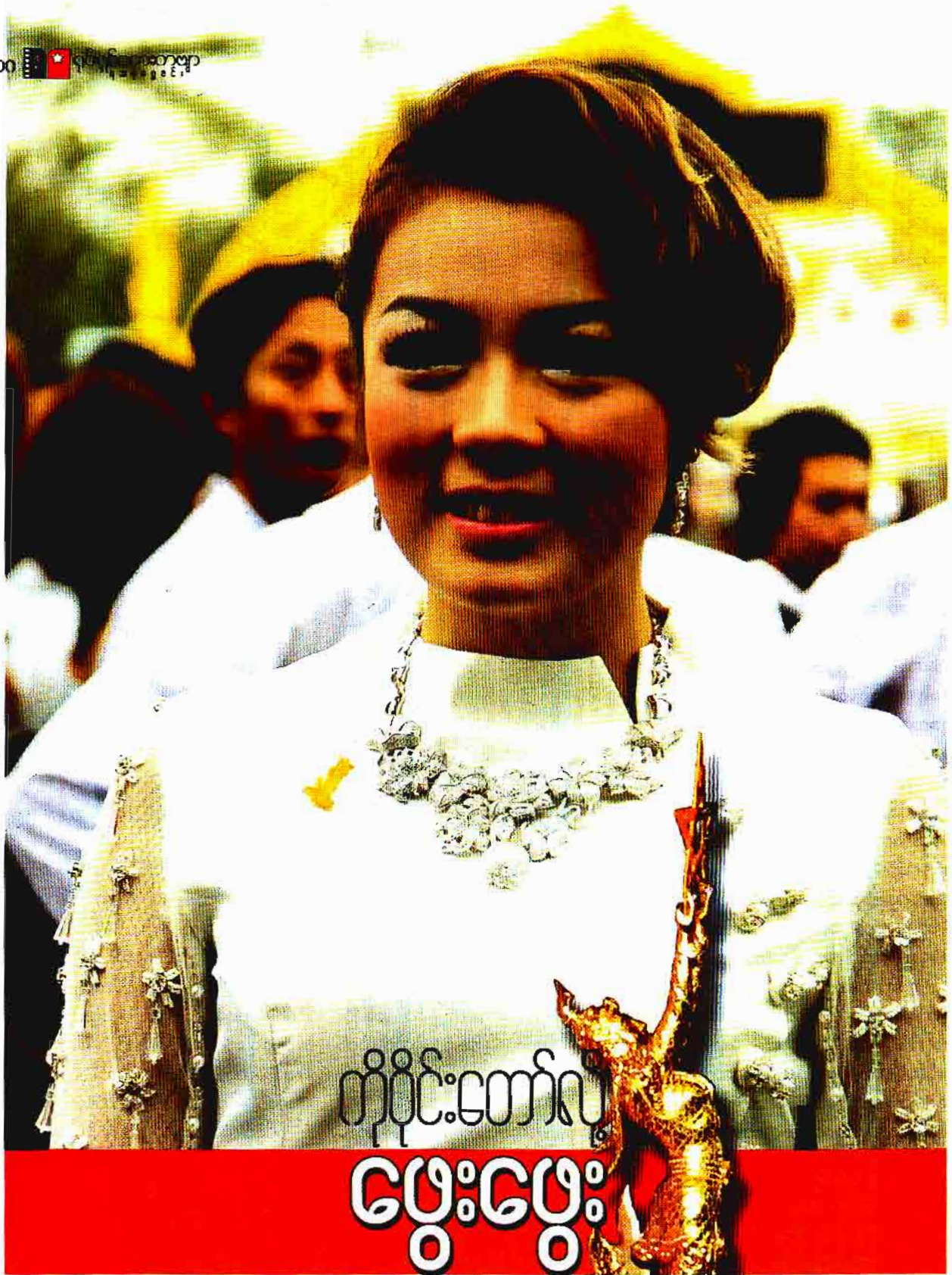
ဖြေ- သမီး လုံးဝကြိုမသိခဲ့တာ အမှန်ပါ။

အန်တီ ဒေါ်မြင့်မြင့်ခိုင် စင်ပေါ်တက်သွားတဲ့
အထိကို မသိပါဘူး။ ခုနက ပြောခဲ့သလိုပဲ
သမီးက ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုနဲ့ ယုံကြည်မှုကို
တည်ဆောက်တယ်ဆိုတာလေ။ အဲဒီတုန်းက
လည်း အဲဒီလို ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုထဲက တစ်ခု
ပါပဲ။ မရခဲ့ရင် ကိစ္စ မရှိဘူး။ ရသွားခဲ့ရင်
စင်ပေါ်မှာ သက်သောင့်သက်သာ မရှိရင်
ပရိသတ်ကို မလေးစားရာ ရောက်မှာစိုးတဲ့အ
တွက် ပြင်ဆင်မှု အထိုက်အလျောက်တော့
လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စင်ပေါ်ရောက်မှ ထပ်
တိုးလိုက်ရတဲ့ အချက်တွေလည်း ရှိပါတယ်။

မေး- ပရိသတ်အတွက်။

ဖြေ- ၁၃ နှစ်အရွယ်ကလေးတစ်ယောက်အနေ
နဲ့ ဖြတ်သန်းခဲ့ရတဲ့ နှစ်တွေထဲက ကလေး
သရုပ်ဆောင်တစ်ယောက် အနေနဲ့ အခုလို
အားပေးချစ်ခင်မှုကို ပရိသတ်ဆီက ရခဲ့မယ်လို့
မထင်ထားခဲ့ပါဘူး။ အကယ်ဒမီ ရလိုက်တာတ
ပရိသတ်တွေ သမီးကို ဘယ်လောက်ချစ်ကြတဲ့
ဆိုတာကို သိခွင့်ရခဲ့တယ်။ တတယ်ကို
ပရိသတ်ကြီးကို ချစ်လည်း ချစ်ပါတယ်။ တော့
လူးလည်း တင်ပါတယ်လို့ ပြောချင်မိတယ်။

လက်ဖြင့်မီ

တိုပိုင်းတော်လှ ပွေးပွေး

အကယ်ဒမီရခဲတာပါ

အေးမြတ်သိ

မကြာသေးခင်ကမှ အကယ်ဒမီဆုကို ပူပူနွေးနွေးလေး ရထားတဲ့ မင်းသမီးလေး ပွေးပွေးရဲ့ အကယ်ဒမီရပြီး ခံစားချက်ဟာ အခု ချိန်မှာ ပြင်းထန်လျက် ရှိပါတယ်။ အကယ်ဒမီပွဲ စင်ထက်မှာ ဝမ်းသာလုံး ဆိုပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အိပ်မက်လား။ တကယ်လား ပြန်ဆန်းစစ် နေတုန်းပဲ ရှိနေပါသေးတယ်ဆိုပြီး ပြန်နိုးလာလို့ အကယ်ဒမီဆုကြီး မရှိတော့ရင် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ တွေးနေမိတဲ့သူ။ အခုချိန်မှာတော့ တကယ် အစစ်အမှန်ဆိုတာ သိလောက်ပါပြီ။ 'လက်ပံ' ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားကြီး ရိုက်စဉ်ကာလ အချိန်တစ်ခုကို ပွေးပွေးရဲ့ ရင်ခုန်သံဟောပြောတာ ခဏတာလောက် သွားကြည့်ကြရအောင်နော်။

ကိုဝိုင်းတော်လို့ဖွေးဖွေး
အကယ်ဒမီဆိုတာကိုရတာပါ။ ကိုဝိုင်း
အကယ်ဒမီရမရဆိုတဲ့အပေါ်မှာတော့
ပရိသတ်နဲ့ထပ်တူထပ်မျှပါပဲ။
ကိုဝိုင်းကိုဖွေးဖွေးရဲ့ရင်ထဲမှာတော့
အကယ်ဒမီပေးထားပြီးသားပါ။

PHOTO : MYO MIN SOE

ဖွေးဖွေး ဇာတ်ဆောင်အဖြစ် ပထမဦးဆုံး ရိုက်ထားတဲ့ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားကြီးမှာ အကယ်ဒမီရတဲ့အတွက် တကယ့်အမှတ်တရပါပဲ။ ပရိသတ်ရော၊ စာနယ်ဇင်းရော၊ အကဲဖြတ် နိုင်လူကြီးတွေရော သတ်မှတ်ချက်ကိုပဲ ကိုယ်က ခံယူရမှာပါ။ ကိုဝိုင်းရဲ့ စကားကို ဖွေးဖွေး အပြည့်အဝ ထောက်ခံပါတယ်။ ကိုဝိုင်းတော်လို့ ဖွေးဖွေး အကယ်ဒမီဆိုတာကို ရတာပါ။ ကိုဝိုင်း အကယ်ဒမီရမရဆိုတဲ့အပေါ်မှာတော့ ပရိသတ်နဲ့ ထပ်တူထပ်မျှပါပဲ။ ကိုဝိုင်းကို ဖွေးဖွေးရဲ့ ရင်ထဲမှာတော့ အကယ်ဒမီ ပေးထားပြီးသားပါ။ ဝှံ့တက်ကတည်းက အကယ်ဒမီရမလို့ မှန်းထားပါဘူး။ ကြော်ငြာတဲ့အချိန် ရင်တော့ ခုန်တယ်။ အခုမှ အနုပညာသက် တစ်ခဲ ၄ နှစ် ကျော် ၅ နှစ်လောက်ပဲ ရှိသေး တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကိုယ့်ရဲ့ ဇာတ်ဆောင် ဖြစ်ဇာတ်ကားကြီးကလည်း ဆန်ခါတင်တဲ့ အထဲဝင် သွားတယ်ဆို ကတည်းက ရင်တော်တော်ခုန်နေပြီ။ ဆုကြေငြာတဲ့အချိန် စိတ်ကို ထည့်ငြိမ်အောင် နေရတယ်။ အသက်မှန်အောင် ရှုနေရတယ်။ အခုအချိန်အထိ ထတယ်လား။ အိပ်မက်လား ဆိုတာကို မယုံနိုင်သေးဘူး။ အိပ်ပျော်နေတာ လားလို့ပေါ့။ ငြိန်နိုးလာတော့မှ အကယ်ဒမီ မရှိတော့ရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲပေါ့။ မယုံနိုင်တော့ဘူး။ အဲဒီလိုချည်း ဖြစ်သွားတယ်။

'လက်ပံ'ဆိုတဲ့ အသံကို ကြားလိုက်တယ်။ ပရိသတ်တွေရဲ့ ဟေးဆိုတဲ့အသံကို ကြားလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ဘာမှမသိတော့ဘူး။ လူတွေဝိုင်းလာတယ်။ အဲဒီတော့မှ အသိဝင်လာတယ်။ အကယ်ဒမီ ရတာ၊ မရတာနဲ့ တော့ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးက ပြောင်းလဲမှု မရှိဘူး။ ဖွေးဖွေးက ငယ်ငယ်က တည်းက အနုပညာအလုပ်ကို အရမ်း Serious ထားပြီး လုပ်တယ်။ ကိုယ့် ဝါသနာနဲ့ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း တစ်ထပ် တည်း ကျတယ်။ အဲဒီအချိန်ကတည်းက ဖွေးဖွေးက ဒီပုံစံလေးအတိုင်းပဲ ဆက်နေ သွားမှာပါ။ လက်ပံကားကို ရိုက်တဲ့အချိန်မှာ ဗီဒီယို နှစ်ကားပဲ ရိုက်ရသေးတယ်။ ကိုဝိုင်း က ကိုယ့်ကို စွန့်စားပြီး သင်ရတဲ့သဘော ပါပဲ။ အဲဒီအချိန်တုန်းက မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ပြောကြတဲ့ သူတွေလည်း ရှိတယ်။ လက်ပံ ကာရိုက်တာက အရမ်းမာတယ်။ သူက အပြင်မှာ ပျော်စိပျော်စိနဲ့ မဖြစ်နိုင်ဘူးပေါ့။

အဓိကကတော့ ကိုယ့်ကို အာမခံပြီး တင် ပေးခဲ့တဲ့ ကိုဝိုင်းကြောင့်ပါ။ အခုချိန်မှာ ကြိုးစားမှုကို အသိအမှတ်ပြုခဲ့တဲ့ အကယ်ဒမီဆုကို ရခဲ့တယ်။ အဲဒီအတွက် တကယ် ဝီတိ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဖွေးဖွေးရဲ့ ပရိသတ်အတွက် ဖွေးဖွေး မှတ်တိုင်တစ်ခု လုပ်ပေးနိုင်ခဲ့တယ်။ ပရိသတ်နဲ့ ဖွေးဖွေးက နားလည်မှု၊ တစ်ယောက်ချင်း၊ တစ်ယောက်

ချင်းနဲ့ စကားမပြောဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူနဲ့ကိုယ်နဲ့ နားလည်မှု ရှိသလို ခံစားရတယ်။

ဒီနှစ်အကယ်ဒမီအခင်းအကျင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ ခံစားမှုကတော့ တော်တော် မိုက်ပါတယ်။ အကုန်လုံးလည်း အဆင်ပြေပါတယ်။ ပြီးတော့ ဖွေးဖွေးက အကယ်ဒမီပွဲဆိုလို့ လေးခါပဲ တက်ဖူးသေးတယ်။ အဲဒီအထဲမှာ နေပြည်တော်ပွဲနဲ့၊ ဒီပွဲက တော်တော်ခမ်းနားတယ်။ ဒီလက်ပံမှာ ဆုရသွားတယ်ဆိုပေမယ့်လည်း လက်ပံကာရိုက်တာနဲ့ ရသွားတာလေး၊ အခြား ကာရိုက်တာတွေ အများကြီး ကျန်သေးတယ်။ အဲဒီအတွက် ထပ်ပြီး ကြိုးစားရပါဦးမယ်။ အများကြီးမှ အများကြီး ကျန်သေးတယ်။

အကယ်ဒမီ ပေးပွဲတုန်းကလည်း ပရိသတ်တွေက စိတ်မဆိုးဘဲနဲ့ ဖွေးဖွေးကို ထပ်တူ ခံစားပေးတယ်။ ကိုယ်ချင်းစားပြီး ခံစားပေးတယ်။ ရင်ခုန်ပြီး ဝမ်းသာလုံးဆိုပြီး စကားမပြောနိုင်တော့ဘူးဆိုတာ သူတို့ နားလည်ပေးတယ်။ ကျေးဇူးတင်မိတာကတော့ အားလုံးလိုပါပဲ။ ဝါရင့် သရုပ်ဆောင်တွေ ရှိခဲ့သားနဲ့ အကယ်ဒမီရသွားတဲ့အပေါ် ဆိုတဲ့ မေးခွန်းကိုတော့ ကိုယ့်ခံစားမှုကို အသိအမှတ်ပြုပေးတယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ အဲလောက်ပဲ ဖြေတတ်တယ်။

ကျော်စိန်

အနုပညာ

မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုပေါ်လွင်အောင်
မြန်မာဝတ်စုံကိုသာဝတ်ခဲ့ပါတယ်တဲ့

စာပေစာအုပ်

သက္ကရာဇ်

ရှင်ရှင်တေးကဗျာရဲ့ ပရိသတ်တွေကို ဒီလမှာ ထိုင်းနိုင်ငံမှာ ပထမဦးဆုံး ပြုလုပ်တဲ့ ခွဲခြစ်တဲ့ Miss Grand International ဖြစ်ပွဲ ကြီးမှာ ဆုလေးဆုကို မြန်မာ့ဂုဏ်ဆောင် ရယူ ဖူးနိုင်တဲ့ မြန်မာ့လက်ရွေးစင် ဂျမ်းဘားမယ် ဖြစ်တဲ့ ထားထက်ထက်ရဲ့ အင်တာဗျူးကို တင် ဆက်ပေးလိုက်ပါတယ်နော်။

မေး- အနုပညာလောကထဲကို ဂျမ်းဘား မယ်ဘဝကနေ ဘယ်လိုဝင်ရောက်လာဖြစ် ခဲ့တာလဲ။

ဖြေ- Miss Tourism ဖြစ်ပွဲကို ၂၀၁၂ ခုနှစ် ကစပြီး ဝင်ရောက်ဖြစ်ခဲ့တယ်။ နောက်

တစ်လ အကွာမှာ Miss Myanmar 2012 ကို ထပ် ပြိုင်ဖြစ်ခဲ့တယ်။ Miss Tourism ဖြစ်ပွဲမှာတော့ ဆန်ကာတင် ၂၀ ဦးမှာ ပါခဲ့ပေမယ့် ဘာဆုမှ မရခဲ့ဘူး။

မေး- ဘာဆုမှ မရခဲ့တော့ အဲဒီအချိန်မှာ စိတ်ဓာတ်မကျသွားဘူးလား။

ဖြေ- စိတ်ဓာတ်ကျမိတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဆက် ပြီးတော့ ဖြစ်အောင် လုပ်မယ်ဆိုပြီး ကြိုးစား ခဲ့တဲ့အခါမှာ Miss Myanmar 2012 မှာ ဆု ရခဲ့တယ်။ Top 5 မှာ အရွေးခံရပြီး 3rd Runner up and Miss Rakhine ဆုကို ရခဲ့ ပါတယ်။ အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာ ပိုအားတက်လာခဲ့

ပြီး ပိုကြိုးစားခဲ့တယ်။

မေး- ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ထိုင်းနိုင်ငံမှာ ကျင်းပတဲ့ Miss Grand International 2013 မှာ ဆုလေးဆု ရခဲ့တဲ့အတွက်ဆရာ ဘယ်လိုတွေ လေ့လာပြင်ဆင်ခဲ့ရလဲဆိုတာ ပြောပြပါဦး။

ဖြေ- Miss Grand International 2013 ဖြစ်ပွဲမှာ Talent Show အတွက် မြန်မာ့ စောင်းကို မြန်မာ့တူရိယာအဖြစ် လူပိုသိအောင် ပြနိုင်ဖို့ လေ့ကျင့်ဖြစ်ခဲ့တယ်။ အရင်ကတည်းက ကျွမ်းကျင်ပြီးသားဖြစ်တဲ့ ကျွမ်းဘားကို ထပ် လေ့ကျင့်ပြီး ဆက်နွယ်တဲ့ ဘဲလေးကတာမျိုး

ကို လေ့ကျင့်ခဲ့တယ်။

မေး- အဖွဲ့အစည်းကကော ဘယ်လို အထောက်အကူပြုပြီး သင်ပေးလဲ။

ဖြေ- Camp သွင်းတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ် အထွေထွေ ဗဟုသုတပိုင်းဆိုင်ရာတွေ၊ လမ်းလျှောက်ပုံတွေ သင်ပေးတယ်။ စာအုပ်တွေ ဖတ်ဖို့လည်း အများကြီး ပေးထားတယ်။

မေး- မြန်မာနိုင်ငံ ကိုယ်စားပြုတစ်ယောက် အနေနဲ့ သွားရတဲ့အတွက် ရေကူးဝတ်စုံနဲ့ ပြိုင်ရတဲ့အခါ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှု ဖို့အောင် ဘယ်လိုပြင်ဆင်လဲ။

ဖြေ- မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုပေါ်လွင်အောင် ဘယ်နေရာသဲသွားသွား မြန်မာဝတ်စုံကိုပဲ ဝတ်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီပြိုင်ပွဲမှာ ရေကူးဝတ်စုံနဲ့ ပြိုင်ရတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံအနေနဲ့ ယဉ်ကျေးမှုအရ ဆက်စပ်မှု မရှိပေမယ့် သူတို့ရဲ့ Purpose က ခန္ဓာကိုယ်အလှအပြင် ကျန်းမာကြံ့ခိုင်မှုကိုပါ စစ်ဆေးတာ။ လူအများကြီး ပိုင်းကြည့်တဲ့အချိန်မှာ ရှက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကြောက်တုံစိတ် မဖြစ်အောင်နဲ့ အကောင်းဆုံးပြိုင်ပွဲဝင်နိုင်အောင် ကြို တင်လေ့ကျင့်ခဲ့ရတယ်။

မေး- တူရိယာတွေ အများကြီးထဲကမှ မြန်မာ့စောင်းကို ဘယ်လိုစတင်ဖြစ်ခဲ့တာလဲ။

ဖြေ- ငယ်ငယ်ဘဝကတည်းက မိန်းကလေးတစ်ယောက်အနေနဲ့ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နဲ့ သင် ချင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျောင်းစာတစ်ဖက်နဲ့ အချိန် မရတော့ အခုနောက်ပိုင်းမှ အချိန် သေချာပေးပြီး သင်ယူနေပါတယ်။

မေး- ဝင်ပြိုင်ခဲ့ချိန် စိုးရိမ်မှုတွေက။

ဖြေ- စိုးရိမ်မှု နည်းနည်းရှိပါတယ်။ ဟိုမှာရှိတဲ့ မြန်မာပီသတ်တွေကလည်း တောက်လျှောက် Vote ပေးကြတယ်။ တချို့ဆို Message တွေ ပိုပြီး အားပေးစကား ပြောကြတော့ ယုံကြည်မှုတွေ ပိုရခဲ့တယ်။ အဲဒါကြောင့်လည်း အဆင်ပြေပြေနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ခဲ့တာပေါ့။

မေး- ရခဲ့တဲ့ဆုတွေအကြောင်း ပြောပြပေးပါဦး။

ဖြေ- Miss Popular, T- pageant က ပေးတဲ့ People Choice award, Global Beauties favourite poll winner ဆုနဲ့ The Beauty Concept ကပေးတဲ့ People's Choice Award တို့ကို ရခဲ့ပါတယ်။

မေး- မြန်မာ့လတ်ရွှေစင် ဂျွမ်းဘားမယ် ဖြစ်ခေါ် ဘယ်ကနေ စတင်ခဲ့တာလဲ။

ဖြေ- ငယ်ငယ်က ချစ်ကြည်ရေးပွဲတစ်ပွဲ ကြည့်ဖြစ်တော့ သူတို့ ဂျွမ်းထိုတာ အရမ်းကြည့်လို့ ကောင်းတယ်။ အရမ်းလှလို့ စိတ်ဝင်စားခဲ့တယ်။ အဖေကလည်း ကစားစေချင်တာနဲ့ ၆-နှစ် အရွယ်ကပေါ့ ကစားဖြစ်ခဲ့တယ်။

၁၉၉၇ ခုနှစ်မှာ ကစားဖြစ်တယ်။ ၃-နှစ်လောက်ကြာတော့ မြန်မာလက်ရွေးစင် စဖြစ်ခဲ့တယ်။

မေး- ဂျွမ်းဘား ပြိုင်ပွဲတွေ ဝင်ပြိုင်ရင်း အမှတ်တရရှိခဲ့ရင် ပြောပေးပါဦး။

ဖြေ- အသက် ဆယ့်တစ်နှစ်အရွယ်လောက်မှာ ဂျွမ်းဘားပြိုင်ပွဲ ဝင်ခဲ့တယ်။ စသွားတုန်းကတော့ ဖျော်တယ်။ အိမ်ကိုတောင် သိပ်သတိမရဘူး။ နောက်ပိုင်းမှာ အရမ်း သတိရလာတယ်။ တရုတ်ပြည်မှာ Camp ဝင်နေရတဲ့ နေရာက တရုတ်ပြည်မှာရှိတဲ့ တောင်ကုန်းပေါ်မှာ အိမ်ကို စာရေးတော့ လပြည့်နေ။ တောင်ကုန်းပေါ်က ကြည့်တော့ လက အကြီးကြီး မြင်ရတယ်လို့ ရေးဖြစ်ခဲ့တယ်။ ပြန်ရောက်တော့ အဖေတို့က တရုတ်ပြည်က လကမှ ပိုကြီးတာလားလို့ စကြတယ်။ အဲဒါလေးတော့ ခုထိ အမှတ်ရဖြစ်တယ်။

မေး- နိုင်ငံတကာ အတွေ့အကြုံအနေနဲ့ ပထမဦးဆုံး ပြိုင်ပွဲဝင်ခဲ့ရတာက ဘယ်အချိန်လောက်ကလဲ။

ဖြေ- ၂၀၁၃ ခုနှစ်မှာ ပထမဦးဆုံး ပြိုင်ရတာ။

မေး- စိတ်ခံစားမှုက။

ဖြေ- အရမ်းကို စိတ်လှုပ်ရှားပြီး အများမှာ အယွင်းယွင်းတွေလည်း ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ပြုတ်ကျတယ်။ နောက်တစ်နှစ်မှာတော့ ပထမနှစ်နဲ့ မတူပဲ စိတ်တည်ငြိမ်မှု ရသွားတယ်။ အတွေ့အကြုံရှိသွားတော့လေ။

မေး- မြန်မာနိုင်ငံက အိမ်ရှင်အဖြစ် ကျင်းပခွင့်ရတဲ့ 2013 Sea Games မှာ မြန်မာ့လက်ရွေးစင် ဂျွမ်းဘားမယ်အနေနဲ့ ဝင်မပြိုင်ခဲ့ရတဲ့ အကြောင်းအရင်းလည်း ပြောပြပေးပါဦး။

ဖြေ- ခါးက ဒဏ်ရာရှိနေတော့ အခွင့်အရေး အများကြီးရှိပေမယ့် ဝင်ပြိုင်လို့ မရနိုင်ခဲ့တာပါ။ စိတ်မကောင်းလည်း ဖြစ်ရတယ်။

မေး- ပရိသတ်အတွက် စကားလက်ဆောင်လေး ပြောပေးပါဦး။

ဖြေ- ပရိသတ်ရဲ့ အားပေးမှုကြောင့် ရခဲ့တဲ့ ဆုတွေဖြစ်လို့ တတ်နိုင်သမျှ ပရိသတ်အတွက် လှူဒါန်းအလုပ်တွေ လုပ်သွားမှာပါ။ ပြီးတော့ ထားထက်ထက်ကို ဆက်လက်ပြီး အားပေးကြပါဦးလို့ ပြောချင်ပါတယ်။

ငါ့ဘာတကယ်လုပ်ရင်
ဖြစ်မှာပါဆိုတဲ့

ပျော်အယ်လ်ဘမ်အောင် ပေးပို့ပါ

WHO GAVE
DENIED

TWENTY SEVEN
VICE TO THE
AY BUT TO ALON THE
DED TO THEIR CON

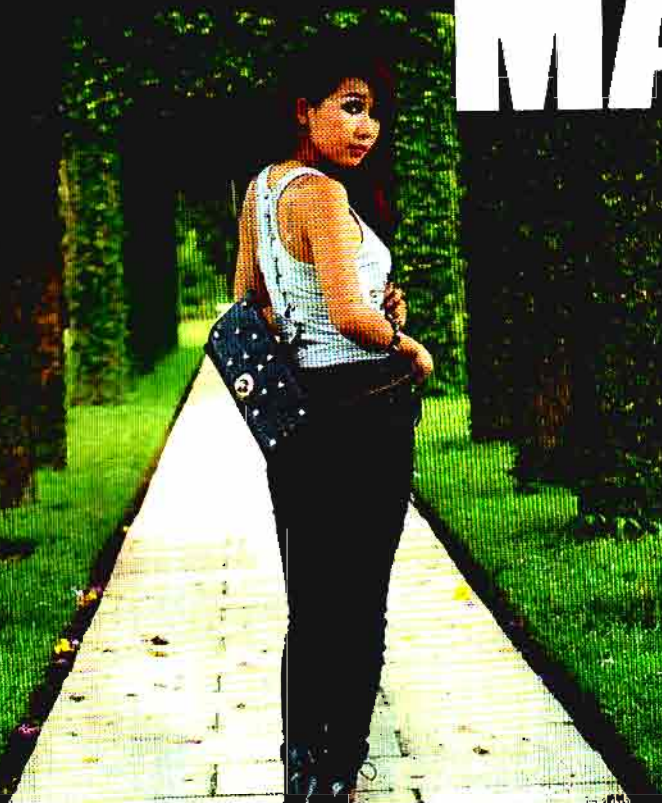
မျိုးသိန်း
PHOTO: YEYE

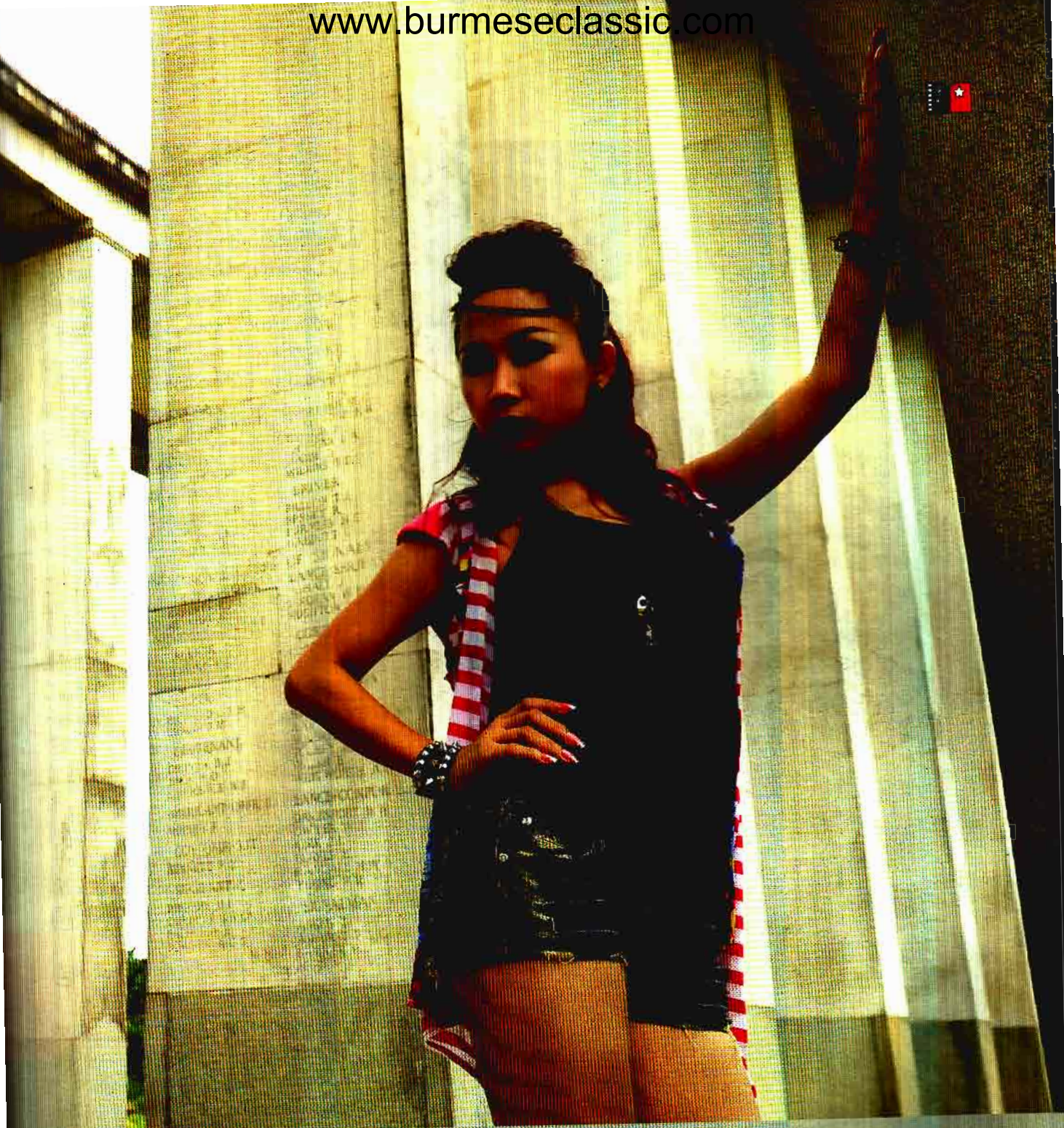

MAY PHU KO

PHOTO: YEYE

အကောင်းဆုံးကာလလည်းတစ်ချိန်တုန်းကတော့
 အသစ်ပြန်ခဲ့ပါတယ်။အခု ၂၀၁၄နှစ်သစ်မှာတော့
 ပြီးစားမှုတွေနဲ့ရှေ့ဆက်နေတဲ့သရုပ်ဆောင်မော်ဒယ်
 ငမောင်မလေးတစ်ယောက်နဲ့ဝရံဆတ်ကိုမိတ်ဆက်ပေးရင်း
 နှစ်သစ်ရဲ့လေတိုတာပြီးရှုလိုက်ကြည့်နော်...
 www.burmeseclassic.com

ထက်တလော လုပ်ဖြစ်နေတာတွေက
 ရှိခဲ့တဲ့ လျှောက်ဖြစ်တယ်။ ပြီးတော့
 MTV တွေ ရိုက်ဖြစ်တယ်။ MTV ရိုက်တာက
 သ ပုဒ်လောက် ရှိသွားပြီ။ ရှမ်းရွှေတောင်
 ထက် ဖက်ကြော်ငြာကို နှိပ်ဖြတ်ပြီးသင်းတို့နဲ့
 အတူ ရိုက်ထားတယ်။ ဆီခါင်ဆီခါင်မှာလည်း
 ညီမ သူငယ်ချင်း မော်ဒယ်တွေနဲ့အတူ သရုပ်
 ဆောင်ထားပါတယ်။
 အနုပညာလောကကို စတင်ဝင်ရောက်ခဲ့ပုံ
 အနုပညာလောကကို စတင်ဝင်လာတာ
 က ၂၀၁၂ ခုနှစ်။ ဒီဇင်ဘာလောက်က စပြီး
 မော်ဒယ်သင်တန်းတက်ရင်းနဲ့ ဝင်လာခဲ့တာပါ။
 အရာရွန်လွင်ဆီမှာ မော်ဒယ်သင်တန်းတက်ပြီး

တော့ စကားပဲ သရုပ်ဆောင်သင်တန်းကို
 တက်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီခေတ်ပိုင်းက စပြီး
 ထပြည်ပြည်နဲ့ ကျယ်ပြန့်လာတာပါ။
 ဝယ်ဝယ်က ဖြစ်ချင်ခဲ့တာက
 အိမ်က ပညာရေးကိုပဲ ပိုပြီးတော့ ဦးစား
 ပေးခဲ့တာပါ။ စာလည်း အရမ်း ကြိုးစားခဲ့တယ်။
 အဲဒီတုန်းကတော့ ဆရာဝန်ဖြစ်ချင်ခဲ့တာ။
 ဒါပေမဲ့ မိတ်ဆွေကွက် GTC BE (civil) ပြီး
 ပါတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာတော့ အနုပညာအလုပ်
 ကိုပဲ တစိုက်မတ်မတ် လုပ်ဖြစ်သွားမှာပါ။ ဘာ
 ဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ ကိုယ် ဘာကို ဝါသနာပါ
 လဲဆိုတာကို သိရှိသွားလို့ပါ။

စိုးရိမ်မှုတွေအကြောင်း
 စတင်လာတဲ့အချိန်မှာ ဖြစ်ပျက်ပါလား
 ဆိုတဲ့ စိုးရိမ်မှုတွေတော့ ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့
 မော်ဒယ်သင်တန်းတက်တဲ့အချိန်မှာ ငါ
 တကယ် လုပ်ရင် ဖြစ်မှာပါဆိုတဲ့ စိတ်နဲ့ ရှိခဲ့
 တွေကို လျှောက်နိုင်ခဲ့တယ်။ သရုပ်ဆောင်
 လောကကို စတင်တဲ့အချိန်မှာ ဘယ်လောက်
 ဝါသနာပါလည်းဆိုတာ ဘယ်လောက် ချစ်
 လဲဆိုတာ သိရင်ခဲ့တယ်။ သရုပ်ဆောင်ပိုင်းမှာ
 ပိုပြီး ဝါသနာပါတယ်။ ပိုပြီး အာဆာထက်
 အဲဒါကြောင့်မို့လို့ ဒီသရုပ်ဆောင်ပိုင်းကိုပဲ
 စောက်ချပြီး လုပ်မယ်။

အနုပညာအပေါ် ခံယူချက်

အနုပညာဆိုတာကို ညီမရဲ့ဘဝလို့ ခံယူထားတယ်။ အနုပညာအလုပ်တွေကို ဖြတ်နိုးတယ်။ တန်ဖိုးလည်း ထားတယ်။ ချစ်လည်း ချစ်တယ်။ အဲဒါကြောင့် အနုပညာအလုပ်ကို လုပ်တဲ့အခါမှာ စေ့စေ့စပ်စပ်၊ သေသေချာချာ လုပ်မယ်။ ညီမဘက်က အကောင်းဆုံး လုပ်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်။

နေရာတစ်ခုအတွက် လိုအပ်မှုတွေ

အနုပညာလောကမှာ နေရာတစ်ခု ရဖို့က အဖက်ဖက်က လိုအပ်တယ်။ ကြိုးစားမှုလည်း လိုအပ်တယ်။ ပံ့ပိုးမှုတွေလည်း လိုအပ်တယ်။ ပြီးတော့ ဝိရိယရှိမှု၊ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားမှုတွေရှိမှ အစစ၊ အရာရာ အဆင်ပြေမှာလေ။ ကိုယ့်ဘက်က ဝမ်းစာတွေ ပြည့်နေရုံနဲ့ အဆက်အသွယ်မရှိရင်လည်း မဖြစ်ပါဘူး။ ကိုယ့်ကို ခေါ်သုံးမယ့် ဒါရိုက်တာတွေ မရှိရင်

လည်း ဘာမှလုပ်လို့ မရပါဘူး။ Media တွေရဲ့ အကူအညီတွေလည်း အများကြီး လိုအပ်တယ်။

ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး

ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တော့လည်း အားလုံး အဆင်ပြေအောင် ပေါင်း ပါတယ်။ ဘယ်နေရာဖြစ်ဖြစ် အားလုံးက ကိုင်းကျွန်းမှို ကျွန်းကိုင်းမှိုပဲလေ။ အနုပညာလောကမှာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးက နံပါတ် ၁ အရေးကြီးပါတယ်။ အားလုံးနဲ့ လူဝင်ဆံ့မှသာ နေရာတစ်ခုကို ရမှာပါ။ ဆက်ဆံရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး နားလည်မှု လွှဲခဲ့တာတွေလည်း ရှိတယ်။ လက်မှာတောင်မှ လက်ဖဝါးနဲ့ လက်ဖဝါးဆိုတာ ရှိတာပဲ အမြင်ချင်းကတော့ ကွဲမှာပဲလေ။ တစ်ခါတလေ ကိုယ့်ဘက်က သဘောရိုးနဲ့ ပြောလိုက်ပေမယ့် အခြားတစ်ဖက်မှာတော့ တစ်မျိုးမြင်တာ ရှိမှာပေါ့လေ။

ယုံကြည်မှု တည်ဆောက်ခြင်း

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုရှိအောင် အများကြီး ကြိုးစားနေပါတယ်။ အရင်ကထက် စာရင်တော့ အခု ယုံကြည်မှုတွေ ပိုပြီးတော့ ရှိလာပါတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ စီနီယာတွေ၊ အပေါင်းအသင်းတွေက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုနဲ့ ဘယ်လိုနေထိုင်ရမယ်၊ ဘယ်လိုပြောဆိုရမယ်၊ ဘယ်လိုသွားလာရမယ်ဆိုတာကို သင်ကြားပေးပါတယ်။ အဓိက သင်ကြားပေးတာကတော့ ညီမရဲ့ ဒီဇိုင်းနာ ကိုမင်းသက်စံ ဖြစ်ပါတယ်။ ဖယောင်းတိုင်ကြည့်တာအစ အများကြီး ပြောပြပေးပါတယ်။

ဖြစ်ချင်တာနဲ့ ဖြစ်သင့်တာ တစ်ထပ်တည်း မကွာတဲ့အခါ

အခုလက်ရှိမှာ ဖြစ်နေတာနဲ့ ဖြစ်ချင်တာနဲ့ မတူညီတဲ့အခါ စိတ်ဓာတ်ကျတာမျိုးတွေ ရှိပါတယ်။ အဲလိုမျိုးအခါမှာဆိုရင် ဖြစ်သင့်တဲ့ အပေါ်မှာ အကောင်းဆုံး လုပ်ဆောင်သွားတာက အသင့်တော်ဆုံးလို့ ထင်ပါတယ်။ အဲလိုမှ မဟုတ်ဘဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေမယ်ဆိုရင်တော့ အချိန်တွေသာ ကုန်ပြီး ဘာမှဆက်လုပ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒါကြောင့် ရောက်နေတဲ့ နေရာ၊ ရောက်နေတဲ့ အလုပ်မှာ အကောင်းဆုံး လုပ် သွားတာက အမှန်ဆုံးပါပဲ။ ကိုယ့်ဘဝကောင်း မွန်ဖို့အတွက်လည်း ဖြစ်တယ်။

ပရိသတ်အတွက်

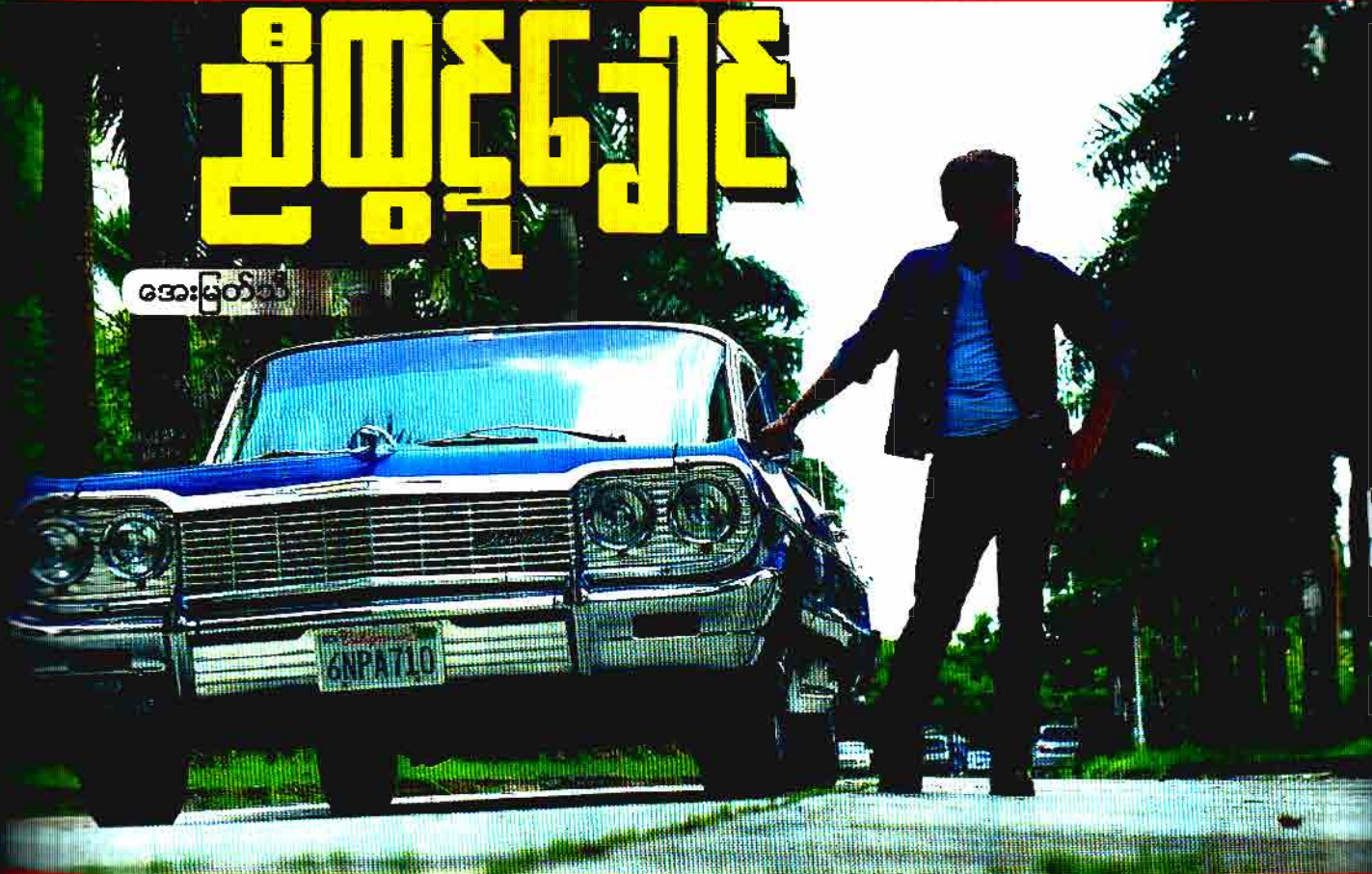
အခုလာမယ့် ၂၀၁၄ နှစ်သစ်မှစပြီး ပရိသတ်ကြီး စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ကျန်းမာရေး အထူးကောင်းမွန်ပြီး ကိုယ်ချစ်ခင်သော သူများနှင့် အတူတကွ ဖြတ်သန်းနိုင်ကြပါစေလို့ နှစ်သစ်ဆုမွန်ကောင်း တောင်းပေးလိုက်ပါတယ်။

မျိုးသီဟန့်

အသွေးအသားထဲကလုပ်ချင်နေတဲ့ အနုပညာစိတ်ကြောင့်
စိတ်ညစ်မှုဆိုတာဘာမှမဟုတ်တော့ဘူး...

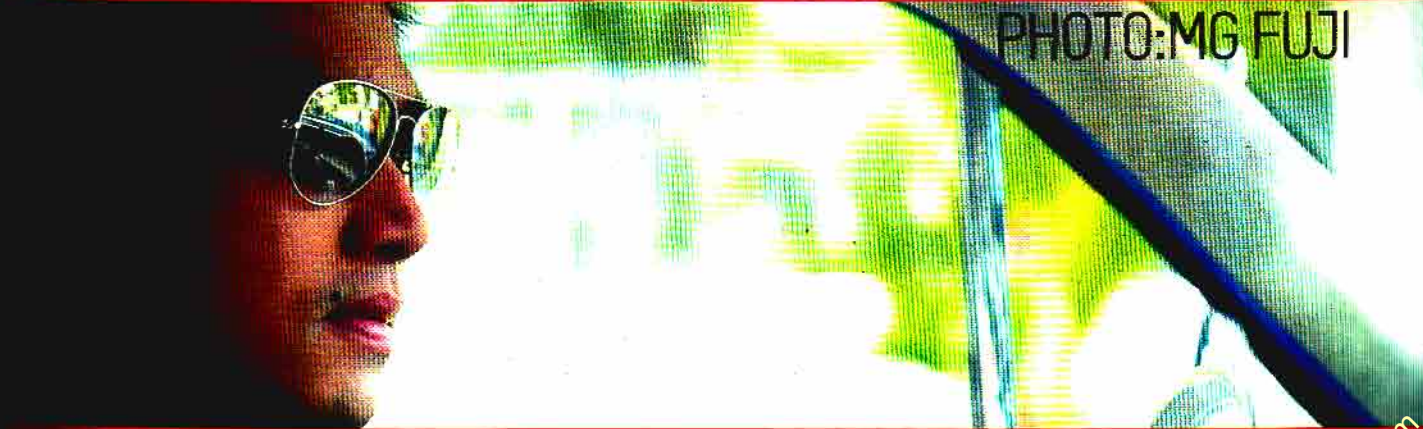
စိတ်ညစ်ချောင့်

အေးမြတ်စိတ်

NYI HTUT KHAUNG

PHOTO: MG FUJI

ဖြစ်ချင်တာ၊ ဖြစ်သင့်တာတွေကို အန်တုပြီး အခက်အခဲတွေ အများကြီးထဲမှာ လမ်းလျှောက်နေရ
တဲ့ အနုပညာရှင်တစ်ယောက် အနေနဲ့ ပရိသတ်ရဲ့ အားပေးသံက တကယ်ကို နားဝင်ချို့
တေးသီချင်းတစ်ပုဒ်လိုပါပဲ။ 'အောင်းပဒင်၊ အင်ပဒေါင်း' ဇာတ်ကားမှာ စသိခဲ့တဲ့ ပရိသတ်
တွေကတော့ သူ့ကို ဝင်းဦးပေါက်လို့ ခေါ်ကြပါတယ်။

နောက်ပိုင်း 'မျက်လုံးလေး ကလယ် ကလယ်' ဇာတ်ကားနှင့် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား သိ လာခဲ့ကြပြီးနောက်ပိုင်း အခု မကြာသေးခင်ကမှ ထွက်ရှိထားတဲ့ 'ငါ့ရည်းစားကို ဘယ်သူ အကွက်ရွှေသွားလဲ' ဆိုတဲ့ ဇာတ်ကားနဲ့လည်း ထပ်ပြီး ပရိသတ်ရဲ့ အားပေးမှုကို ခံနေရတဲ့ ညီထွင်ခေါင်နဲ့ ရိုက်ကွင်းမှာဆိုတုန်း စကား လက်ဆုံကျ ခဏတာ မေးမြန်းဖြစ်ခဲ့သူမျှကို တော့ ရုပ်ရှင်တေးကဗျာ ပရိသတ်ကြီး ကြိုက် နှစ်သက်နိုင်မယ့် အကြောင်းအရာများနဲ့ ထပ် တူကျနိုင်ဖို့ ရည်ရွယ် တင်ဆက်လိုက်ရပါ တယ်ရှင်။

မေး- ကိုညီထွင်ခေါင် လတ်တလောမှာ လုပ် ဖြစ်နေတဲ့ အနုပညာလှုပ်ရှားမှု အကြောင်းလေး ပြောပြပါဦး။

ဖြေ- ဒါရိုက်တာနေပိုင် ရိုက်တဲ့ 'ကြီးတွေ သွယ်ကာရစ်ကာလို့' ဆိုတဲ့ ကားလေး ကိုဖြင့်ဖြတ်၊ ကျွန်တော်၊ သွန်းဆက်တို့နဲ့ ရိုက် ကူးနေပါတယ်။

မေး- အခုဆိုရင် နှစ်သစ်လည်း ရောက်ပြီ

ဆိုတော့ အစ်ကိုတွေထားတဲ့ New Year Plan ကို ပရိသတ်တွေကို ဝေမျှပေးဦး။

ဖြေ- နှစ်ဟောင်းက မှားခဲ့တဲ့ အမှားတွေလည်း ရှိမယ်။ လွဲခဲ့တဲ့အလွဲတွေလည်း ကြိုးစား အား ထုတ်မှု လျော့နည်းခဲ့တာတွေလည်း ရှိမယ်။ အဲဒါတွေ အကုန်လုံးကို ပြန်ကြည့်တယ်။ စဉ်း စားတယ်။ သုံးသပ်တယ်။ အဲဒီတော့ နှစ်သစ် မှာ ဘာတွေ ပြင်ဆင်မလဲ။ အရင်တုန်းကနဲ့ မတူအောင်၊ အရင်တုန်းကထက် တိုးတက် အောင် ဆိုပြီး ကြိုးစားပြင်ဆင်ထားပါတယ်။ လုပ်ဖြစ် နေတဲ့ အရာတွေကို ပြင်ဆင်ဖို့ ဆိုတာထက် မလုပ်ဖြစ်လိုက်တဲ့ဟာကို လုပ်ဖို့ ပြင်ဆင်ပါတယ်။ Personal ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အလုပ်ပဲဖြစ်ဖြစ် မှားခဲ့တာတွေတော့ ရှိမှာပေါ့။ အဲဒါတွေကိုလည်း ပြန်ပြင်ဖို့ ကြိုးစားနေပါ တယ်။

မေး- အစ်ကိုအနေနဲ့ ဘယ်လိုကာရိုက်တာ မျိုးကို ရိုက်ချင်တဲ့စိတ် ပြင်းပြနေလဲ။

ဖြေ- များသောအားဖြင့်ကျတော့ ကိုသူဌေး သား၊ မင်သမီးနဲ့ ပေးစားမယ့်သူ၊ ဒုတိယနေ

ရာကနေ ခပ်အေးအေးနဲ့ ကာရိုက်တာမျိုး အဲဒီလို ခေါ်ကြတာ များပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် အဲဒီနေရာကြီးကို အမြဲတမ်းပဲ မလုပ်ချင်ဘူး။ တစ်ခါတလေ ထူးခြားတာလေး တွေ၊ အပြင် ကာရိုက်တာနဲ့လည်း ရိုက်ချင်တဲ့ စိတ်တော့ ရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ကိုပေး လိုက်တဲ့ ကာရိုက်တာက ပုံစံတူထဲကပဲ ဖြစ်နေတယ်။

မေး- တယ်ဇာတ်ကားတွေနဲ့ ကိုညီထွင် ခေါင်ကို ပရိသတ်တွေ သတိထားမိပြီး သိ သွားတယ်လို့ ထင်လဲ။

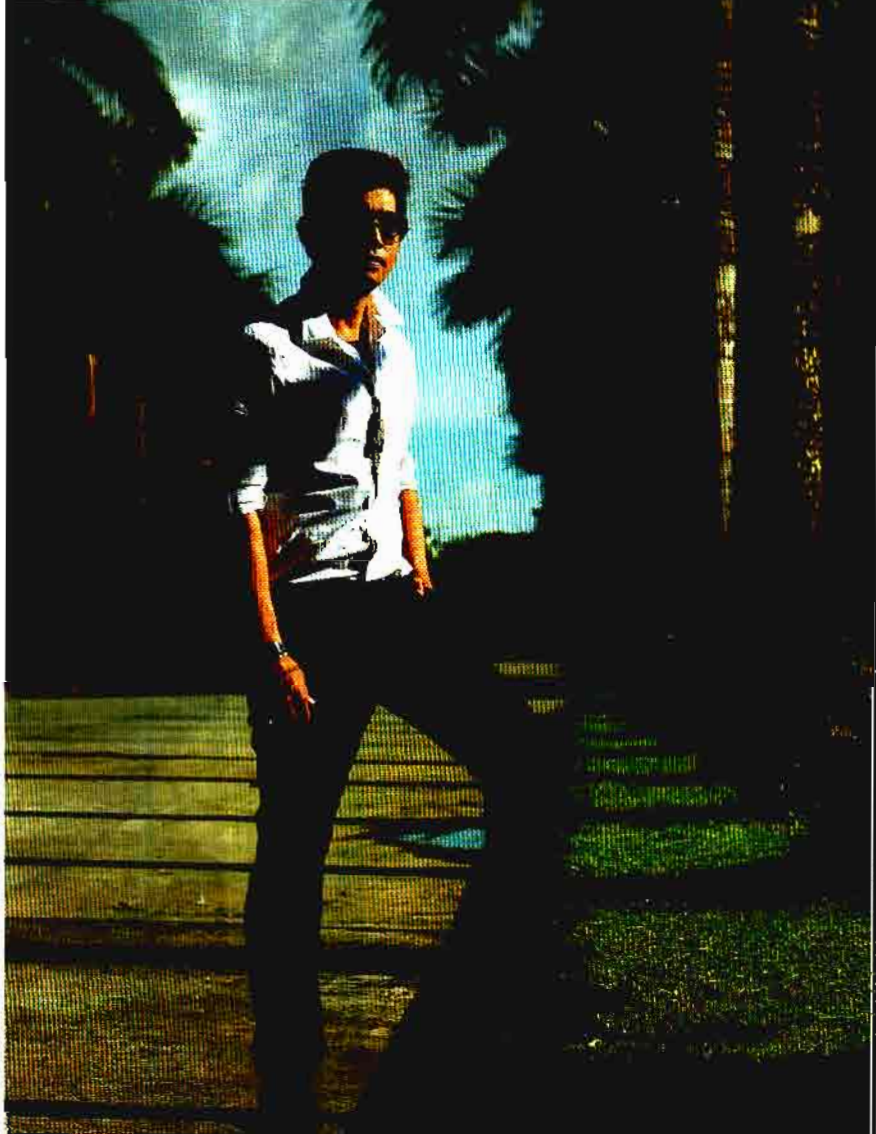
ဖြေ- ကျွန်တော် ထင်တယ်။ ကျွန်တော်ကို အောင်ပေးပေး အင်ပင်ပင် ဆိုတဲ့ ဇာတ်ကားမှာ ထူးခြားတဲ့ ကာရိုက်တာလေးပေါ့။ ဝင်ဦးပုံစံ လုပ်ရတဲ့ကား မျက်စိထဲမှာ အသစ်တစ်ယောက် အနေနဲ့ စပြီး သတိထားမိတယ်နဲ့ တူပါတယ်။ စိတ်ထဲမှာထင်တာပေါ့နော်။ နောက်ပြီးတော့ 'မျက်လုံးလေး ကလယ်ကလယ်' ပေါ့။ လှုပ် လှုပ် ခတ်ခတ်လည်း ဖြစ်သွားတော့ ပိုပြီးတော့ သိသွားတယ် ထင်ပါတယ်။

မေး- 'ငါ့ရည်းစားကို ဘယ်သူအကွက်လာ ရွှေသွားလဲ' ဆိုတဲ့ ဇာတ်ကားမှာ အစ်ကိုရဲ့ ကာရိုက်တာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပရိသတ်တွေရဲ့ အားပေးမှုကို လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ရခဲ့တယ် နော်။

ဖြေ-(ရယ်လျက်) ဟုတ်တယ်ဗျ။ အဲဒီကားမှာ ကျွန်တော်က အခြောက်လုပ်ရတာ။ ဟိုးတစ် နေ့က လွတ်လပ်ရေးနေ့ ကန်တော်ကြီးမှာ သီချင်းသွားဆိုတော့ အမျိုးသားတွေကော၊ အမျိုးသမီးတွေကော ကျွန်တော့်ကိုတွေ့ရင် အဲဒီကားထဲက ကာရိုက်တာရဲ့ စကားပြောတွေ နဲ့ စကြတယ်။ 'မစားကောင်းတဲ့အသီး ကျနေ တာပဲ၊ ကျွန်မက ရေချိုးလာတယ်နော်' ဆိုပြီး တော့ပေါ့။ ဓာတ်ပုံတွေရိုက်တဲ့ ကောင်မလေးတွေ ကလည်း အစ်ကို သမီးက ရေချိုးလာတယ် နော်ဆိုတော့ ချက်ချင်း ဘာပြောမှန်း မသိဘူး။ ကျွန်တော်က ရွတ်သံသွားရတော့ "ဟုတ်ကို" လို့ ကျွန်တော်က မချိုးခဲ့ရဘူး။ ရွတ်သံက တိုက်ရိုက်လာတာဆိုတော့လို့ ပြောလိုက်တယ်။ သူက ကိုယ့်ကို နောက်နေတာ၊ ကျွန်တော်က မသိဘူး။ အဲဒါလေးကတော့ အခု လတ် တလောမှာ နည်းနည်းလေး ပရိသတ်တွေ လည်း ကြိုက်တယ်လို့ ပြောကြတယ်။

မေး- အနုပညာသမားတစ်ယောက်အနေနဲ့ ဘယ်လိုလေ့လာမှုတွေနဲ့ ရှေ့ကို ဆက်နေ လဲ။

ဖြေ- လိုအပ်ချက်တွေကတော့ ဒီအနုပညာ သမားမှန်ရင်တော့ ကျွန်တော် သိထားတာက

အမြဲတမ်း လိုအပ်ချက်ရှိနေမှာပဲ။ ဥပမာ မနှစ်က ရိုက်ထားတဲ့ကား မဟုတ်ဘူး။ ရှေ့မှာ ရိုက်ထားတဲ့ကား ထွက်လာလို့ ကြည့်လိုက်ရင် လိုအပ်ချက်တွေ အများကြီး တွေ့နေရတာပဲ။ ကျွန်တော် အဲဒီလိုမျိုး တစ်ကားနဲ့တစ်ကား မတူ အောင်၊ ပိုကောင်းအောင် ဒီကာရိုက်တာကိုပဲ ရှေ့စီနီယာတွေက ဘယ်လိုသွားလဲ၊ နိုင်ငံခြားက လူတွေက ဘယ်လိုသွားလဲ ဒီလိုပဲ ပြန်ပြန်လေ့လာပြီးတော့မှပဲ သွားရတာပါ။ ကျွန်တော် ထင်တယ်။ တစ်သက်လုံး ဟောဒီအလုပ်ကို လုပ်နေသရွေ့ သင်ယူလို့ ကျေနပ်နိုင်ပါဘူး။ မပြည့်စုံနိုင်ပါဘူး။

မေး- အနုပညာလမ်းပေါ်ကို ရောက်နေတဲ့ ကိုညီထွဋ်ခေါင်အနေနဲ့ ဘယ်အချိန်ထိ ဘယ်အတိုင်းအတာထိ သွားနိုင်မယ်လို့ ယုံကြည်ထားလဲ။

ဖြေ- ယုံကြည်မှုဆိုတာထက် တစ်ခါတလေကျတော့လည်း လုပ်ရင်းကိုင်ရင်းသွားရင်း၊ လာရင်းနဲ့ အားပျက်သွားတာမျိုးလည်း ရှိတယ်။ ချည်ခွယ်ချက် ပျက်စီးသွားတာမျိုးလည်း ရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့လည်း အသွေးအသားထဲက အဲဒါချည်းကို လုပ်ချင်တဲ့စိတ်ကလည်း ရှိနေတာတော့ စိတ်ကို ပြန်ဖြေရတယ်။ ဘယ်အချိန်ထိ ဘယ်အတိုင်းအတာထိ သွားနိုင်မယ်လို့ ယုံကြည်လဲ ဆိုတော့ ကျွန်တော် ကြိုးစားနေတယ်။ ဒီနေရာ လေးထက် ဘယ်ထောက်ထိ သွားလို့လည်းမှာလဲ။ သွားလို့ရသရွေ့ အတော့ ကျွန်တော် ကြိုးစားပြီးသွားမှာပါ။

မေး- ကိုယ်လိုချင်တဲ့ ပန်းတိုင်အထိ ဆုံးအောင် လျှောက်ဖို့ ဘာတွေ လိုအပ်မယ်

ထင်လဲ။

ဖြေ- ပရိသတ်တွေ လက်ခံဖို့ အားပေးဖို့ဆိုတာကလည်း ကျွန်တော်တို့ ကြိုးစားဖို့ အများကြီး လိုအပ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကို သရုပ်ဆောင်သစ်တစ်ယောက်အနေနဲ့ ပရိသတ်က စပြီး အသိအမှတ်ပြုနေမိနေတဲ့ အခြေအနေပဲ ရှိသေးတယ်။

မေး- အနုပညာလမ်းမှာ လျှောက်ရင်းနဲ့ စိတ်ဓာတ်ကျသွားတာမျိုးပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ တိုက်ခိုက်ခံရတာမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် ဘယ်လိုပြန်ဖြေရှင်း ဖြစ်လဲ။

ဖြေ- များသောအားဖြင့်က ကျွန်တော် ဖန်တလဲလဲ စဉ်းစားတယ်။ ဖြစ်သွားတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုကို စဉ်းစားတယ်။ ကျွန်တော်စဉ်းစားပြီး ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်ပြန်ဖြေလိုက်တာပဲ များပါတယ်။ ဖြစ်သွားတဲ့ အကြောင်းအရာကို သေချာစဉ်းစားတယ်။ တန်ဖိုးနဲ့ ခံစားတတ်တဲ့အကျင့် ရှိတယ်။ ဘုရား၊ တရားလည်း သူများတွေလိုတော့ ကြိုးကြိုးကျယ်ကျယ်ကြိုး မလုပ်ဖြစ်ပါဘူး။ ကိစ္စတစ်ခုကို ပြန်ခံစားပြီး ဘယ်လိုဖြစ်သင့်သလဲ၊ ချက်ချင်းဖြေရှင်းမှ ဖြစ်မယ့်ကိစ္စကို ချက်ချင်းပဲ ဖြေရှင်းလိုက်တယ်။ အဲဒီလိုမှ မဖြေရှင်းရင် ကျွန်တော်နေလို့ အဆင်မပြေဘူး။ ကျွန်တော် တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ အဆင်မပြေတာပဲ ဖြစ်ဖြစ် တစ်ယောက်ယောက်က ကိုယ့်အပေါ်မှာ အမြင်တစ်မျိုးနဲ့ မြင်သွားတာပဲဖြစ်ဖြစ် အပြစ်မလုပ်ဘဲနဲ့ အပြစ်လို မြင်နေတဲ့ကိစ္စကိုပဲဖြစ်ဖြစ် အဲဒီလိုမျိုးဆို ကျွန်တော်က မရှင်းရမချင်း ကျွန်တော်နေလို့ အဆင်မပြေဘူး။

မေး- ခံစားမှု လွယ်တဲ့အထဲမှာပါလား။

ဖြေ- မေ့ပျောက်ဖို့ မမေ့ပျောက်ဖို့ဆိုတာက တော့ ပြဿနာတစ်ခုကို ရှင်းလိုက်တယ်ဆိုရင်တော့ မေ့သွားရော၊ တချို့ စွဲလမ်းစရာကိစ္စတွေဆိုလည်း တော်တော်စွဲလမ်းတယ်။ အစွဲအလမ်းကြီးတယ်။

မေး- အနုပညာအလုပ်ကို ဆက်လုပ်ဖြစ်သွားမယ်ဆိုတာကို ခိုင်မြဲစေတဲ့ အကြောင်းအရာက ဘာဖြစ်မလဲ။

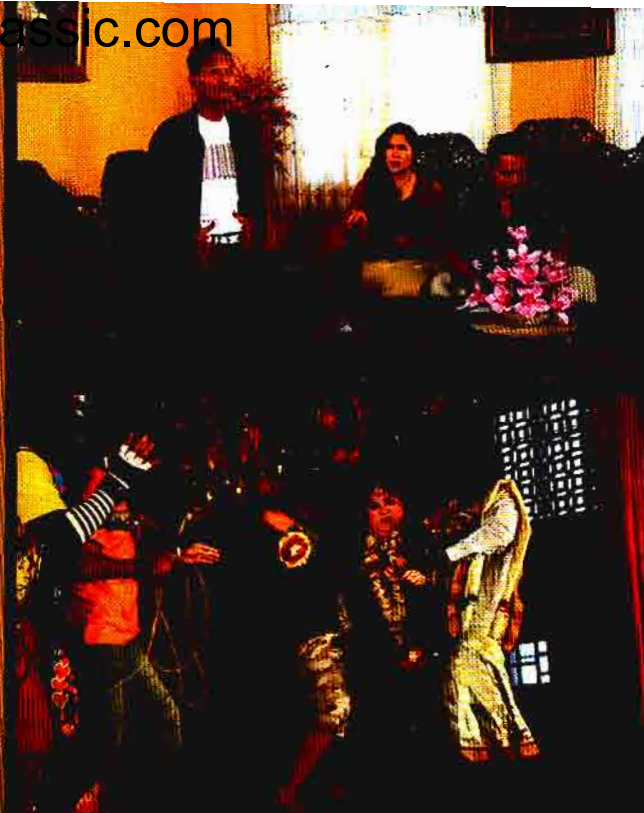
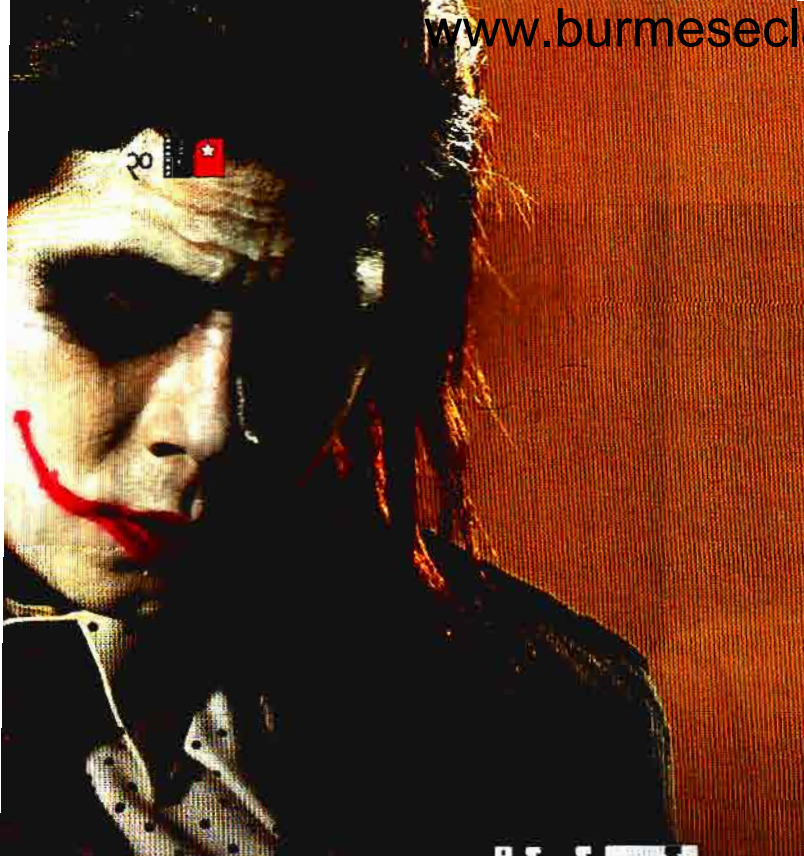
ဖြေ- ပရိသတ်ရဲ့ လက်ခံမှုဆိုတာကလည်း ဒါရှိကတော့တွေ၊ ပရိဂျူဆာတွေ၊ မန်နေဂျာတွေရဲ့ နေရာပေးမှု၊ သူတို့တွေက နေရာပေးတဲ့အတွက် ကိုယ်လုပ်တတ်တာလေးကို လုပ်ပြခွင့် ရတဲ့အတွက် ပရိသတ်က သိတယ်။ နယ်တွေသွားပြီး သီချင်းဆိုရင်လည်း ပရိသတ်ရဲ့ အားပေးမှုက အရင်ကဆို မသိဘူး။ နာမည်တောင် မသိတာ၊ လူသိဖို့ဆိုတာ အဝေးကြီးပဲ။ အခုတော့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရှိုးတွေဘာတွေဆိုရင် နာမည်လေးတွေပြီး အားပေးတယ်။ ‘အရမ်းအားပေးတယ်နော်၊ ကြိုးစားပါ၊ ဖြစ်နိုင်တယ်’ ဆိုတဲ့ စကားနဲ့ အားပေးမှုတွေက ကျွန်တော် ဆက်လျှောက်မယ့် လမ်းအတွက် တကယ့်အင်အားတွေပါ။ အဲဒီအချက်ကလည်း ကျွန်တော့်ရပ်တည်မှုအတွက် ခိုင်မြဲချက် တစ်ခုပါ။

မေး- ပရိသတ်အတွက် ဘာတွေပြောချင်သေးလဲ။

ဖြေ- ပရိသတ်စိတ်ချမ်းသာ၊ ကိုယ်ချမ်းသာနဲ့ နှစ်သစ်မှာ နေနိုင်ကြပါစေ။

အေးညွတ်ထိ

www.burmeseclassic.com

စိုက်ထွင်း
ဒါရိုက်တာ
ညွန့်မြန်မာ
ညီညီအောင်ရိုက်တဲ့

၃၉ စိုက်မှု

ရွှေမီး (ဇာတ်ပုံ)

ကမ်းထရီးစတာရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်ရေးအတွက် မင်းမြအေး စီစဉ်ပြီး နေရီမင်း၏ ဇာတ်လမ်းကို နေရီးသော်ဇာတ်ညွှန်းရေးပြီး ဒါရိုက်တာ ညွန့်မြန်မာညီညီအောင် ရိုက်တဲ့ '၃၉-စိုက်မှု' ချစ်ခြင်းမေတ္တာပွဲ၊ ဟာသ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားကြီး မကြာမီ ရုပ်ရှင်ချစ်ပရိသတ်ရှေ့ ရောက်လာပါတော့မည်။

သရုပ်ဆောင်များအဖြစ် နေတိုး၊ ဝေဠုကျော်၊ ရဲအောင်၊ စိုးမြတ်သူဇာ၊ ဝတ်မှုံရွှေရည်၊ ချောရတနာ၊ မေသဉ္ဇာဦး၊ ဗေလုဝ၊ မိုးဒီ၊ ပွင့်၊ ချစ်ဖွယ်၊ အုန်းသီး၊ ကောင်းစံ၊ ထက်ထက်နှင့် အခြားသရုပ်ဆောင်များစွာ ပါဝင်ထားသည်။ ဇာတ်ကားအကျဉ်းလေးကတော့-

လူချော (နေတိုး)နှင့် စိန်ပေါ (ဝေဠုကျော်)မှာ ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲများဖြစ်ကြသည်။ လူချောက မိဘများ မရှိတော့ဘဲ စိန်ပေါတို့နှင့်အတူနေရာ

မှ စိန်ပေါ၏ဖခင် ရုတ်တရက်ကွယ်လွန်သွားရာ ကြွေးများသာ ကျန်ရစ်ခဲ့သောကြောင့် အိမ်ရောင်း၍ ဆပ်လိုက်ရသည်။ အမွေအဖြစ် အကြွေးအချို့နှင့် ဗိုက်ပူဘတ်စ်ကားဆိုကြီးသာ ကျန်တော့၏။

လူချောနှင့် စိန်ပေါတို့သည် ဘတ်စ်ကားကို နေအိမ်ပြု၍ လုပ်ကိုင်စားသောက်နေကြ၏။ လူချောမှာ မူလက နိုင်ငံခြားသို့သွား၍ ပတ်စ်ပို့လုပ်ထားရာ ကြွက်ကိုက်သွားသဖြင့် ပတ်စ်ပို့ ပျက်ဆီးသွားရာ နိုင်ငံခြားသွား၍ မရတော့သဖြင့် ကြွက်ကို မုန်းတီးနေသူဖြစ်သည်။ စိန်ပေါကမူ ချစ်သူပစ်သွား၍ မိန်းမမုန်းနေသူ ဖြစ်သည်။

MRTV-4 မှ 'ဘဝကြေးမုံ' ဇာတ်လမ်းစုံကဏ္ဍအတွက် လူချောတို့၏ ဘတ်စ်ကားအား အင်တာဗျူးရာ လူချောနှင့် စိန်ပေါက သူတို့ရည်မှန်းချက်မှာ ဤကားအား မြန်မာနိုင်ငံတွင် ခေတ်အမီဆုံးနှင့် အကောင်းဆုံးကားဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ရန် အစီအစဉ်ရှိကြောင်း ပြောကြား ကြသည်။

တစ်ရက်တွင် လူချောတို့၏ ဘတ်စ်ကားပေါ်သို့ လူငယ်တစ်ယောက် ခွေခွေလေး အိပ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ မောင်းချသော်လည်း မရ။ သူနာမည်က ဆန်နီဖြစ်ကြောင်းနှင့် သူ့အား အလုပ်ပေးပြီး အမှု နေခွင့်ပြုရန် ပြောပြီး စရိတ်အချို့လည်း ထုတ်ပေး၍ တောင်းပန်ခဲ့သည်။ သို့သော် လူချောသည် ဗေဒင်အရ ခြေနှစ်ချောင်းအား လှောင်ခို၍ မရကြောင်းနှင့် ထမင်းဆိုင်မှ ဒေါ်ဝတုတ်ထံတွင် အပ်ငွေထားမည်ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

လူချောတို့၏ ဘတ်စ်ကားကြီး၏ ဒဏ်ကို ကူညီပေးနေသူမှာ

#15

မော်တော်ယာဉ် ယာဉ်ထိန်းကြီးဦးဒီလုံးဖြစ်သည်။ ကြွေးမရ၍ ဝဏ္ဏလှ လာတောင်းသူမှာ ဒေါ်စိန်နက်။ ပြဿနာတက်တိုင်း အာမခံ သုံးရသူမှာ ဦးဒီလုံး။

တစ်ရက်တွင် လူချောက ဆန်နီမှာ ယောက်ျားလေး မဟုတ်ဘဲ မိန်းကလေးဖြစ်ကြောင်း သိသွားသည်။ ထိုနေ့က ဘိုင်ပြတ်နေသဖြင့် လူချောက စိန်ပေါ၏ဖခင် ဓာတ်ပုံတွင် ချိတ်ထားသော ဆုတ်ဆိပ်ကို ဆွဲထုတ်လဲ၍ ရောင်းချရန် ကြံသည်ကို ဆန်နီကလည်း တွေ့သွားသည်။ သို့ကြောင့် လူချောနှင့် ဆန်နီတို့ အပြန်အလှန်သဘောဖြင့် စိန်ပေါအား ချီထွက်ထားရန် သဘောတူလိုက်ကြသည်။

လူချောက ဆန်နီအား အကာအကွယ်ပေးသလို ဆန်နီကလည်း လူချောကို ကူညီရင်း တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ရင်ခုန်လာကြသည်။ တစ်နေ့၌ လူချောထောင်ထားသော ကြွက်ထောင်ချောက်တွင် ကြွက်မိနေသည်ကို ဆန်နီ လွှတ်ပေးလိုက်ရာ လူချော စိတ်တိုသည်။ ဆန်နီက ထွက်ပြေး ခဲ့သော လူချောလိုက်ဖမ်းရင်း နှစ်ဦးစလုံး လဲကျရာမှ ဖက်မိသွားကြပြီး မိတ်ဆွယ်ခွားသွားကြသည်။

ကြွေးရှင် ဒေါ်စိန်နက်က ကြွေးဆပ်မည်ဟူသော ကတိများ ပြုကြားသကဲ့သို့ ဖျက်သဖြင့် ကြွေးဖြင့် ပစ္စည်းများ သိမ်းရန်လာရာ ဆန်နီက မိမိဆပ်ပိမည် ရက်အကန့်အသတ်ပေးပါ” ဟု ဝင်၍ တောင်းပန် သည်။ ဒေါ်စိန်နက် ပြန်သွားလျှင် ဆန်နီက ဖုန်းဆိုင်တစ်ခုမှနေ၍ ဆန်နီထံ ဖုန်းဆက်ကာ “မိမိပြန်လာမည်။ ငွေသုံးသိန်းပို့ပေးပါ” ဟု တောင်းဆို သည်။ လူချောက မိမိတို့အတွက် ဆန်နီ အနစ်နာခံသည်ကို

သိ၍ စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားသည်။

ဆန်နီသည် မိန်းကလေးဖြစ်ကြောင်း လူချောက စိန်ပေါအား ထုတ်ပြောပြီးနောက် စန္ဒီ (ဆန်နီ)က သူမ၏ နောက်ကြောင်းအား ထုတ်၍ ဝန်ခံပြောပြခဲ့၏။ သူမ၏ မိခင်ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ဖခင်က နောက်အိမ် ထောင်ပြုရာ မိထွေးဖြစ်သူက ကောက်ကျစ်သောသူ ဖြစ်နေခဲ့၏။ စန္ဒီ ရမည့်အမွေပစ္စည်းများကို အပိုင်သိမ်းရန် မိထွေးက သူမ၏ မောင်ဖြစ်သူ နှင့် အတင်းလက်ထပ်ပေးရန် စီစဉ်ရာ ဖခင်က မိထွေးအလိုကို လိုက်သဖြင့် စန္ဒီက လက်မခံဘဲ အိမ်မှ ထွက်ပြေးလာ ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းကို သိ၍ လူချောနှင့် စိန်ပေါမှာ သနားပိုသွားခဲ့ပြီး စန္ဒီအား ယခင်ကထက်ပို၍ ဂရုစိုက် စောင့်ရှောက်ကြတော့သည်။

ဆက်လက်၍ စန္ဒီ၏ဖခင် သိသွား၍ တပည့်များနှင့်အတူ လိုက် လာပြီး လူချောတို့ကို ပြဿနာရှာမည်လား။ စန္ဒီက ဖခင်ထံ ပြန်လိုက် သွားမည်လား။ လူချော၊ စိန်ပေါ၊ စန္ဒီ ရှေ့လျှောက် ဘာတွေဖြစ်ကြမလဲ ဆိုတာ ရုပ်ရှင်ရုံကြီးတွင် ဝင်ရောက်ခံစားကြပါစို့။ ‘၃၉-ဒိုက်ပူ’ ရဲ့ ရည် ရွယ်ချက်ကတော့ ငွေကြေးဥစ္စာနေထက် ချစ်ခြင်းမေတ္တာက ပို၍ အရေး ကြီးကြောင်း၊ လူသားအချင်းချင်း ကူညီပေးခြင်းသည် လူတို့အတွက် မွန်မြတ်သော ကျင့်ဝတ်ဖြစ်ကြောင်း အသိပေး တင်ပြခြင်း၊ ဘဝကို ပျော်ရွှင်မှု၊ ရိုးသားကြီးစားမှုဖြင့် ဖြတ်သန်းသွားနိုင်ကြရန် ရည်ရွယ် ရိုက်ကူးထားသည့် ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားကြီး ဖြစ်သည်။

ရွှေစိန် (ဇာတ်ပို့)

စိုက်ကွင်းသတင်း

ပြင်းရှုရှု 'ခေသူမဟုတ်တို' ကောင်မလေးနဲ့ အောင်ရဲလင်း ဘာမိတွန့်

တတ်ပုံ- ရဲရဲ

ရုပ်ရှင်တေးကဗျာ ပရိသတ်ကြီးအတွက် စိုက်ကွင်းသတင်းအနေနဲ့ တင်ဆက်ပေးချင်တာကတော့ လေဒီဇော် (နှလုံးသားပြတိုက်)ရဲ့ ဝတ္ထုကို ဇာတ်ညွှန်းပြင်ပြီးပြင်ကာ ရေးသားထားပြီး ဒါရိုက်တာ သားကြီး ရိုက်ကူး ပုံဖော်ထားတဲ့ 'ခေသူမဟုတ်တို' ဆိုတဲ့ ဇာတ်ကားလေးနဲ့ မိတ်ဆက်ပေး ချင်ပါတယ်။ ဒီကားလေးမှာ အဓိကအားဖြင့် သရုပ်ဆောင်ထားကြတာ ကတော့ အောင်ရဲလင်း၊ ထွန်းအိန္ဒြာဗိုလ်၊ နန်းဆုဦးတို့ ဖြစ်ကြပါတယ်။

အခုလက်ရှိမှာ တက်လာတဲ့ မင်းသမီးတွေထဲကမှ တစ်လက်ဖြစ်တဲ့ နန်းဆုဦးကို အသွင်တစ်မျိုးနဲ့ တွေ့မြင်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ နန်းဆုဦးအနေ နဲ့ ကားတွေ ဆက်တိုက်ရိုက်ဖို့ ရှိသလို ဒီကားလေးဟာ သူမအတွက် အောင်ရဲလင်းနဲ့ ထွန်းအိန္ဒြာဗိုလ် သားအမိနှစ်ယောက်ဆီကို ဘယ်လို ကောင်မလေးက ဘယ်လိုပုံစံမျိုးလေး ဟန်ဆောင်ပြီး ဝင်လာမလဲဆိုတာ ကိုတော့ ရုပ်ရှင်တေးကဗျာ ပရိသတ်ကြီး စိုက်ကွင်းသတင်းပုံလေးတွေကို ကြည့်ပြီး သိနိုင်မှာပါ။ ခန့်လည်း ခန့်မှန်းကြည့်လေ့ရှိပါတယ်။ ရုပ်ရှင်

ဘေးကဗျာပရိသတ်ကြီးကို ရိုက်ကွင်းသတင်း တင်ဆက်ပေးရခြင်း
ဧည့်သည်ချက်ကတော့ ရိုက်ကွင်းဇာတ်ပုံလေးတွေကို ကြည့်ရပြီး တခဏ
ထာ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် သူတို့ရဲ့ ရိုက်ကွင်းထဲကို ရောက်ရှိသွားသလို
ခံစားမှုမျိုး ရစေချင်ပါတယ်။ ဒီရိုက်ကွင်းဇာတ်ပုံလေးတွေ ကြည့်ပြီး ဒီ
ဇာတ်လေးထွက်လာတဲ့အချိန်ကို စောင့်မျှော်ပြီး ဇာတ်ကားလေးရဲ့ ending
ကို ဘယ်လိုဆုံးစေမလဲ စဉ်းစားရင်း ရင်ခုန်စေချင်လိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်
နဲ့ ဒီဇာတ်ကားမှာ ပါဝင်တဲ့ မင်းသားအောင်ရဲလင်းအနေနဲ့လည်း သူ့ရဲ့

ဇာတ်ရုပ်က ပေါ့ပေါ့ပါးပါးပဲ ဖြစ်တဲ့အတွက် ပုံမှန်ပါပဲလို့ ပြောခဲ့ပြီး
ပရိသတ်တွေအနေနဲ့ ဒီကားလေးကို ကြည့်စေချင်ပါတယ်။ ခြောက်မယ်
လို့လည်း မျှော်လင့်ပါတယ်။ ဇာတ်လမ်းလေးက နည်းနည်းနည်း
ပြင်းရှရှ လေးပါလို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။
ကဲ...ပရိသတ်ကြီးလည်း ရိုက်ကွင်းပုံလေးတွေနဲ့ သတင်းပုံနဲ့
တစ်စလေးကို ဖတ်ကြည့်ပြီး ဒီကားလေးရဲ့ ကိုယ်ထည့်တဲ့ ဇာတ်ကားကို
အားလုံးအတူတူ အမြေ့ပြီး စောင့်မျှော်ကြည့်ကြရအောင်နော်။
အဆုံး

စိုက်ကွင်း

သပြေသွေးရဲ့ဒိုင်ယာရီ

မုံရွာညိုလေး

ဒါရိုက်တာ ညွှန်ပြန်မာညီညီအောင်နှင့် ဖြန့်မာနိုင်ငံ ရုပ်ရှင်အစည်းအရုံး ရိုက်ကွင်းမှာ ဆုံဖြစ်ကြရင်း...

❖ ကိုညီအောင် အခုရိုက်နေတဲ့ Location နှင့် Scene လေး ပြောပြပါဦး

ကျွန်တော်တို့ တက္ကသိုလ်ကျောင်းရိုက်ဖို့ အဆင်မပြေဘူး။ Mict Park တို့၊ ဘာတို့ တက္ကသိုလ်ဆိုရင် အရင်တုန်းက သွားရိုက် တယ်။ အဲဒီနေရာတွေက ဈေးကြီးတယ်။ ယဉ် ကျေးမှုတက္ကသိုလ် သွားရိုက်ပြန်တော့လည်း စနေ၊ တနင်္ဂနွေပဲ ရိုက်လို့ ရတယ်။ ကျန်တဲ့ ရက်တွေ ရိုက်လို့ မရဘူးဆိုတော့ အခက်အခဲ ဖြစ်တယ်။ ဝမ်းသာဖို့ကောင်းတာက မှတ်တမ်း ရုံးမှာ ရိုက်လို့ ရတယ်လို့ ကြားရက အခုရိုက် လို့မရဘူး။ ကြားပြန်ရော တက္ကသိုလ်ကျောင်း

ဆိုလည်း ဒီနေရာပဲ ကျွန်တော်တို့ တက္ကသိုလ် ကျောင်းဝင်းနေရာ အစစ်အမှန်တွေနဲ့ ရိုက်ချင် ပါတယ်။ ကားရဲ့ Quality ကျတာလည်း အဲဒါ တွေနဲ့ ဆိုင်တယ်။ သက်ဆိုင်ရာဝန်ကြီးဌာန နှင့် ရုပ်ရှင်အစည်းအရုံး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ပေး နိုင်ရင် ကောင်းမယ် ထင်တယ်။

‘ဒီဇာတ်က သပြေသွေးရဲ့ ဒိုင်ယာရီ’ တဲ့။ ဝတ္ထုက ကျွန်တော်နှင့်ကားဆက်ခန်း တစ်ခုမှာ တွေ့ခဲ့တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်က သူ့ရဲ့ ကိုယ်တွေ့ဆန်ဆန်ဖြစ်တဲ့ အဖြစ်အပျက် လေး ဇာတ်လမ်းရေးပေးတာကို ကျွန်တော်တို့ က ကြိုက်တာနဲ့ ပြန်ပြီး အခန်းစဉ် (Scene) ခွဲပြီး ရိုက်ဖြစ်တဲ့ Romance အချစ်ဇာတ်လမ်း လေးပါ။’

❖ ဒီနှစ် အကယ်ဒမီပေးပွဲအပေါ် ထင်မြင်

ချက်လေး
“ဒီနှစ်အကယ်ဒမီပေးပွဲရဲ့ Presentation လေးကို သဘောကျပါတယ်။ ပရိသတ်ရွေးတဲ့ ကား ထင်မြင်ချက်ပေးတဲ့ဟာနဲ့ ရတဲ့ဟာ အကုန်တစ်ထပ်တည်း မဟုတ်တောင် သူတို့ စိတ်ကြိုက် ဖြစ်ပါတယ်။ အရင်နှစ်တွေနှင့် အများကြီး ပြောင်းလဲသွားပါတယ်”လို့ သူက ပြောပါတယ်။

ရိုက်ကွင်းကို ကြည့်လိုက်တော့ သရုပ် ဆောင်သင်တန်းမှ မင်းသမီးလေးတစ်ဦးကို ဒါရိုက်တာ သင်ပြပေးနေပါတယ်။

“ဘာလဲ၊ သမီး Dialogue ပြောရင်းနဲ့ အိုက်တင်လိုက်လုပ်”

“ဘာလဲ၊ ယူ တို့ကို အဆင်မပြေလိုက် ပြီလား။ နောက်ခြေလှမ်းသစ် လှမ်းနေပြီ

လား”
“ဟာ မဟုတ်ဘူး။ ဟိုလေ ကိုယ် သဘောတကိဖို့ လုပ်နေတာ မအားလို့ပါ”

“လူကိုယ်တိုင်မလားဖြစ်တောင်မှ ဖုန်း တော့ ဆက်လို့ ရပါတယ် ကိုရဲရယ်။ ဘာလဲ ဖုန်းနံပါတ်တောင် ပျောက်သွားပြီလား။

“မပျောက်ပါဘူး။ မပျောက်ပါဘူး။”

“အဲဒီမှာ သမီးရောက်လာမယ်။ ကိုရဲ ဒီရောက်နေတာ ကြားပြီလား။ ယာယာနောက် ကျသွားတယ်။ ဒီဖက်က ကောင်မလေးမျက်နှာ လှမ်းကြည့်လိုက်တင်းသွားပြီ။ တင်းသွားပြီ။ စတက်လာကတည်းက နောက်မှာပါတယ်။ ကိုယ်က သိနေတယ်။ “အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စဆို တာ သူ့လား။ ကိုရဲရဲ သူငယ်ချင်းက အလန်း စားလေးပဲ”။ “ဟာ... မဟုတ်ဘူး။ မဟုတ် ဘူး။ မဟုတ်လည်း ကိုရဲအကြောင်း ကောင်း ကောင်းသိတယ်။ Good Buy ကိုရဲ “သူပြော သွားတာတွေ ဘာလဲ ကိုရဲရဲသွေး”

အိမ်ပြတ်ချယ်အား စကားပြောအသံ အနိမ့် အပြင်း၊ ကင်မရာ အဝင်အထွက်၊ Timing များ ဖုန်းစေရန် ဝိုဟာဆယ် လုပ်နေခြင်းဖြစ် သည်။ ကင်မရာ Trolley shot ရိုက်ရန် ပြင်ဆင်နေချိန်၌ ပြေတီဦးနှင့် တွေ့ဆုံဖြစ်ရင်း ...

“ညီလေးပါဝင်ရတဲ့ Character လေး ပြောပြပါ”

“အခု ဒီကားလေးက ဒါရိုက်တာက ညွှန်ပြန်မှာညီညီအောင်၊ မင်းသမီးက ဝတ်မှုန် ရွှေရည်၊ ရွှေပိုးအိမ်၊ ရဲမွန် ဇာတ်လမ်းကတော့ Fany Romance လေးပါ။ ကားနာမည်က ‘ သပြေသွေးရဲ့ ဒိုင်ယာရီ’ ကျွန်တော့် Character ကတော့ ရည်းစားများပြီး ရွှပ်တဲ့ ပွေတဲ့ တက္ကသိုလ်တက်ရင်း သဘောလိုက်ဖို့ ကြိုးစား နေတဲ့ လူငယ်တစ်ယောက်ပေါ့။ ထူးခြားတဲ့ လုပ်ကွက်(Plot)လေးတွေကတော့ Romance စစ်စစ်လေးတွေပေါ့။ ကျွန်တို့ထီးရိုးဘုရားပေါ်မှာ

ရွှေပိုးအိမ်နှင့် တွေ့တော့ သူက-

“သမီး နာမည်က ဒီကားထဲမှာ ယာယာ ပါ။ သမီးက ကိုပြေတီဦးနဲ့ ပထမဆုံး ကြိုက်တဲ့ ကောင်မလေး။ မဝတ်မှုန်ရွှေရည်နဲ့ က သူငယ်ချင်း။ ကိုပြေတီဦးက ဖယားတွေ ရွှပ်လွန်းတော့ ကွဲသွားပြီး ကိုရဲမွန်နှင့်ကြိုက် တာ။ သူတို့နဲ့ တွဲလျက် တောက်လျှောက်ပါ တာ။ Scene အနေနဲ့တော့ (18) Scene လောက်ပါတယ်။ လုပ်ရတဲ့ လုပ်ကွက်တွေက တော့ အများကြီးပါပဲ။ ကိုယ်က မလုပ်နိုင်တာ သာ ရှိတာ။ မကပ်က အေးတယ်။ သမီးက သွက်တယ်။ အပြိုင်အနေနဲ့ လုပ်ရတာမဟုတ်ပါ ဘူး။ သူငယ်ချင်းအနေနဲ့ တွဲလျက်ပါတာ။ သမီးနဲ့ ကိုရဲမွန်က သူငယ်ချင်း ကိုရဲမွန် သူငယ်ချင်းက ကိုပြေတီဦး။ သမီးသူငယ်ချင်းက မဝတ်မှုန်ရွှေရည် (၄) ယောက်ဆိုတော့ သမီးနဲ့ ကိုပြေတီဦးနဲ့ ကြိုက်သွားတယ်။ မဝတ်မှုန်ရွှေရည်ကို ကိုရဲမွန်က ကြိုက်တယ်။

“ကိုရဲရဲသွေးလို့ ခေါ်တာ သမီး မကျေနပ်လို့ခေါ်တာ မကျေနပ်တဲ့ ဟန်အမူအရာ လေးထည့်”

“ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး ယာယာ”

“ဘာမှ မဟုတ်ရင်လည်း ဘာမှမဟုတ် အောင် ရှင်းထားလိုက်။ ယာယာလည်း မရှင်း မလင်းကြားထဲမှာ အပြောမခံနိုင်ဘူး”

ဒါတွေကို ဒါရိုက်တာက သင်ကြားနေပါ တယ်။

တက္ကသိုလ်ကျောင်း ကော်ရစ်ဒါလှေကား အတက်အဆင်းတွင် ပြေတီဦး၊ ရွှေပိုးအိမ်၊ နှစ်ရှင်သင်တန်းသူလေး အိမ်ပြတ်ချယ်တို့ ဆုံ ဩရင်း မျက်နှာများသော ပြေတီဦးကို ရွှေပိုးအိမ်က ငွတ်တိုင်လုပ် ဆောင် အခန်းတွင် သရုပ်ဆောင်သစ်လေး

ဇာတ်သိမ်းလေးတွေ၊ Love Scene လေးတွေ ရှိတယ်။ ထူးထူးခြားခြားလေးနဲ့ ကောင်းမယ့် အခန်းလေးတွေပေါ့”

ဝတ်မှုန်ရွှေရည်နှင့် ဆုံဖြစ်သောအခါ ၌-

“ဇာတ်လမ်းကတော့ သူနဲ့ ကစ်နဲ့က သူ့ကို တွေ့ကတည်းက ကိုယ်က ရင်ခုန်တာ ပေါ့။ သူ့မှာ ရည်းစားတွေ အများကြီး။ သူက ကစ် သူငယ်ချင်း (ရွှေပိုးအိမ်)နဲ့ ကြိုက်တာ။ ရွှေပိုးအိမ်နဲ့လည်း တွဲ၊ တခြားမိန်းမလေးတွေနဲ့ လည်း တွဲ၊ သူက ကစ်ကို သတ်မထားမိဘူး။ ကစ်ကသာ တဖက်သတ်ချစ်နေတာ။ ထူးခြား တဲ့ ဇာတ်ကွက် (Plot) လေးတွေကတော့ ကျွန်တို့ ထီးရိုးဘုရားပူးသွားရင်း ဖြစ်ပျက်တဲ့ Romance လေးတွေပါပဲ”

နောက်တော့ ကိုပြေတီဦး ရည်းစားများမှန်း သိသွားပြီး ကိုရဲမွန်နဲ့ ထပ်ကြိုက်တယ်။ မဝတ်မှုန်ရွှေရည်က ကိုပြေတီဦးကို တိတ်တခိုး ချစ်နေတာ။ အဲဒါကိုလည်း သူ့တို့ နှစ်ယောက် အဖြစ်မှန်ကို သိသွားပြီး ချစ်သူတွေ ဖြစ် သွားပြီးတဲ့နောက်မှာ ရင်နှင့်ဖွယ်ရာ အချစ် ဇာတ်လမ်းလေးပေါ့။

Seven Colour ဗီဒီယိုထုတ်လုပ်ရေးမှ ဒါရိုက်တာ ညွှန်ပြန်မှာညီညီအောင် ရိုက်ကူး ပြီး ပြေတီဦး၊ ဝတ်မှုန်ရွှေရည်၊ ရွှေပိုးအိမ်၊ ရဲမွန် တို့ ပါဝင်သော ‘သပြေသွေးရဲ့ ဒိုင်ယာရီ’ Romance အချစ်သီးသန့်ဇာတ်လမ်းလေးကို ဗီဒီယို ဇန်နဝါရီလအထိ ရောက်မည့် ရက်ပေါင်း မျှော်စွမ်းကြပါလို့ သတင်းကောင်းနဲ့...
ပုံနှိပ်ပြီး

ရုပ်ရှင်တေးဂျာနယ်

နှစ်ဆယ့်တစ်ရာစုမိန်းမပျိုများနဲ့ မြင့်မြတ်ကို ဒါရိုက်တာကိုပေါက်ကရိုက်လိုက်ပြီ ဘာမိတွန်

ဇာတ်ပုံ- ရဲရဲ

အောင်သီရိထုတ်လုပ်ရေးက ဖြန့်ချိမယ့် ရာဇဝင်ကိုရဲ့ ဝတ္ထုကို ကိုပေါက်က ဇာတ်ညွှန်းပြန်ရေးထားပြီး ကိုပေါက်ကပဲ ဒါရိုက်တာအဖြစ် ရိုက်ကူးပုံဖော်လိုက်တဲ့ ဒီကားလေးက ပုံမှန်ကားတွေနဲ့ မတူ ထူးခြားပြီး ပုံစံဆန်းဆန်းလေးနဲ့ ဖြစ်ပါတယ်။ 'နှစ်ဆယ့်တစ်ရာစု မိန်းမပျို' များလို့ အမည်တပ်ထားတဲ့ မိန်းမပျို ၃ ယောက်ကို တစ်ယောက်တစ်ယောက်စီ စတိုင်သစ်များနဲ့ မြင်တွေ့ရမှာပါ။ ဒီကားမှာ မြင့်မြတ်၊ ယုသန္တာတင်၊ ရွှေမှုန်ရတီ၊ သွန်းဆက်တို့က ပါဝင်သရုပ်ဖော်ပေးထားပြီး ပရိသတ်များ

အမြင်မှာ ဆန်းသစ်စေဦးမှာပါ။ ဒီကားထဲမှာ ယုသန္တာတင်က တရားသမားအဖြစ် သရုပ်ဆောင်ထားပြီး ရွှေမှုန်ရတီကတော့ ဈေးထဲမှ ကြက်သားသည်အဖြစ် သရုပ်ဆောင်ထားပါတယ်။ သွန်းဆက်က လုံးဝ Sexy ဆန်တဲ့ ကောင်မလေး လန်းလန်းလေးအနေနဲ့ သရုပ်ဆောင်ထားပါတယ်။ ဒီကားရဲ့ ထူးခြားချက်တွေကတော့ ရွှေမှုန်ရတီကို လုံးဝ ပီပြင်တဲ့ ကြက်သားသည်အဖြစ် တွေ့မြင်ရမှာဖြစ်ပြီး သွန်းဆက်ကိုလည်း လုံးဝ အလန်းစားအနေနဲ့ တွေ့မြင်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဇာတ်ကားလေးမှာ မြင့်မြတ်က နှစ်ဆယ့်တစ်ရာစု မိန်းမပျိုလေးများ ဖြစ်တဲ့ ယုသန္တာတင်၊

သူနဲ့ဆက်၊ ရွှေပွန်ရတီတို့ကို တစ်ပြိုင်နက် ရည်းစားတော်ပြီး ပုံစံအမျိုး
မျိုး တွေပါတယ်။ နောက်မှ သူတို့တွေလည်း သိပြီး ပြဿနာတွေ
တက်ကြွပါတယ်။ နောက်ဆုံး မြင့်မြတ်က မဲခိုက်ပြီး ဆုံးဖြတ်ရတဲ့အထိ
ဖြစ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီနောက် ဘယ်သူ့ မဲပေါက်သွားတယ်ဆိုတာကိုတော့
အထဲမှာထဲတုဲ မင်းသမီး သုံးယောက်စလုံးလည်း တကယ် မသိခဲ့ပါဘူး။
အဲဒီတော့ ဒီမင်းသမီးသုံးယောက်နဲ့အတူ ပရိသတ်ကြီးလည်း ဘယ်
ဘာမှ မြင့်မြတ်ရဲ့ ရည်းစားအဖြစ် ကျန်ခဲ့မလဲဆိုတာကို စောင့်မျှော်ပြီး
ကြည့် ခွင့်ရင်ပါတယ်။

တဲ့ အခန်းတွေ ပါတယ်။ အပြင်မှာ လုံးဝသောက်လို့ မရဘူး
သွန်းဆက်က အယ်လ်ကိုဟောလ်သောက်ပြီးရင် အလကူတွေ ထလာ
ရော။ ဒီကားထဲမှာ အချို့ရည်သောက်ပြီး တကယ်မှတော့ပုံစံ သရုပ်ဆောင်ရ
တဲ့ အတွက် သေသေချာချာ သဏ္ဍာန်တူအောင် သရုပ်ဆောင်ခဲ့ပါတယ်။
အတတ်နိုင်ဆုံးလည်း လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ပရိသတ်ကြီး ကြည့်လိုက်ရင်
သိမှာပါ” လို့ ပြောပြခဲ့ပါတယ်။ မင်းသမီး ရွှေပွန်ရတီအနေနဲ့တော့
ဒီကား အပြီးမှာ ဘန်ကောက်ကို ခဏထွက်သွားတယ်လို့ သိရပါတယ်။
ကဲ ပရိသတ်ကြီးလည်း သိသင့်သလောက် သိပြီဆိုလို့ မင်းသမီး သုံး
ယောက် နဲ့အတူ စောင့်ကြည့်ကြမယ်နော်။

ဒီကားလေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မင်းသမီးသွန်းဆက်ကလည်း-
“ပရိသတ်တွေ တကယ်အကြိုက်တွေစေမှာပါ။ ယုံကြည်ပါတယ်။
သူနဲ့ဆက်အနေနဲ့ ဒီကားထဲမှာ ဆိုးဆိုးဝါးဝါး အရက်သောက်ပြီး မူးရ

အောင်ထွန်း

ရုပ်ရှင်ဂီတနယ်ပယ်မှ ကဗျာချစ်သူ

အေးမြတ်သီ

အနုပညာသမားဆိုတာ စိတ်ခံစားမှုလွယ်ကြတဲ့ လူမျိုးများ ပြစ်ကြပါတယ်။ စိတ်ထားနဲ့ညှိပြီး အရာရာကို သည်းခံနိုင်တာထက် ပိုပြီး သည်းခံနိုင်ကြတဲ့ လူတွေလို့ တချို့ကတော့ ဖွင့်ဆိုကြတယ်လေ။ သူတို့ရဲ့ စိတ်ခံစားမှုတွေကို ဖွင့်ထုတ်ဖို့အတွက် ဒိုင်ယာရီရေးခြင်း၊ ကဗျာရေးခြင်း၊ သီချင်းရေးခြင်း၊ ပန်းချီဆွဲခြင်း... စတဲ့ အကူအညီတွေတော့ ယူရတာပေါ့။ အဲဒီထဲမှာမှ ရုပ်ရှင်တေးဂီတပရိသတ်ကြီးကို အနုပညာလောကထဲက ရုပ်ဖွင့်သံတွေအတွက် သူတို့ရဲ့ ကဗျာလေးတွေကို ကဏ္ဍလေးတစ်ခုအဖြစ် ဖန်တီးပြီး တင်ဆက်ပေးလိုက်ပါတယ်နော်။

ရုပ်ရှင်(၁)

ပိတ်ကားပေါ်
အနှစ်နှစ် အမြစ်စွဲနေတဲ့
မြင်ကွင်းကျယ်ရုပ်ရှင်လို
မသိစိတ်ထဲ စူးနေတဲ့
ဒဏ်ရာဟောင်းတွေ
ကိုယ်တိုင်
ထိုင်ကြည့်နေမိတယ်။

မင်းမော်ကွန်း

စစ်သူအိမ်စစ်

ပရိသတ်တို့
ချီးကျူးစွာပုဂံလှိုက်တဲ့

DADDY

(ဆမ်) **စစ**
33%

ချိတ်လီဟန်

လက်ထပ်ထားမှသာ ချစ်ရလို့
အားရစရာ အထူးတစ်ခုကို
ပြုခဲ့ပုံအတိုင်းအားရစရာ
အားရ ပုံရိပ်ကလေးတစ်
ခုပါ။ အထူးတကဲ့သို့ အား
ရစရာတစ်ခုအဖြစ်
အားရစရာအားရစရာ
အားရ စရာအားရစရာ
ချစ်ရစရာ အားရစရာ
အားရစရာအားရစရာ
အားရစရာအားရစရာ
အားရစရာအားရစရာ
အားရစရာအားရစရာ

www.burmeseclassic.com

ငယ်သူအိမ်ပျက်

အခု ကျောင်းပြီးတော့မှ မော်ဒယ်လ် အလုပ်ကို စလုပ်ဖြစ်တာ၊ ဒီလအတွင်းမှာတော့ Cosmestic ပြိုင်ပွဲတစ်ခု ဝင်ဖို့ရှိတယ်။ ဟိုး ငယ်ငယ်လေးကတည်းက သမီးက ဒီအလုပ်ကို ဝါသနာပါခဲ့တာ။ သမီးရဲ့အစ်မ လမင်းအိမ်က လည်း မော်ဒယ်လ်ဆိုတော့ သမီးအတွက် အဆင်ပြေတာပေါ့။ အိမ်ကတော့ Photo Model ဖြစ်ချင်ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း လေ့လာတယ်။ ဂျာနယ်တွေ၊ မဂ္ဂဇင်းတွေ ဖတ် တယ်။ အင်တာနက်မှာ မော်ဒယ်တွေရဲ့ Design တွေရော Post တွေရောကို Save လုပ်ထားတယ်။ ပြီးရင် ပြန်ပြန်ကြည့်တယ်။ ဟန်ပန်တွေ ဘယ်လိုလုပ်ရလဲ။ အဝတ်အစား ကို ဘယ်လိုဝတ်ရမလဲ။ ကိုယ်နဲ့ လိုက်ဖက်မယ့် ဒီဒိုင်းတွေကို ဘယ်လိုရွေးချယ်မလဲ။ အဲဒါတွေ ကို အမြဲမပြတ် ကြည့်တယ်။ ကိုယ့်စိတ်တိုင်း ကျ ဖက်ရှင်ဆိုရင်တော့ ဘောင်းဘီတိုလေး

တွေ၊ T-Shirt လေးတွေ ဝတ်ရတာ သဘော ကျတယ်။
 အခု လောလောဆယ်မှာ သမီးအမေရိ ကားသွားဖို့ ရှိတယ်။ ဟိုမှာ စီးပွားရေးလေး လည်း လုပ်ကြည့်မယ်။ သမီးမှာ အရမ်းစိတ် ညစ်စရာလည်း မရှိပါဘူး။ ရှိရင်လည်း အော် ဝိုပစ်လိုက်တာပဲ။ မျက်ရည်နဲ့အတူ စိတ်ညစ် စရာတွေ ပါသွားတယ်လို့ ခံစားရတယ်။ သမီး က ဘယ်လို ကလေးအမျိုးအစားထဲမှာ ပါလဲ ဆိုတော့ ညီမနဲ့ယောက်မှာ အငယ်ဆိုတော့ ကလေးဆိုး ဆိုးတယ်။ ကျောင်းမှာဆို ပွဲတိုင်း သမီးမပါရင် မပြီးဘူး။ ၃ နှစ်၊ ၅ နှစ်၊ ၁၀ နှစ် အရွယ်တွေတုန်းကဆိုရင် ကျောင်းကပွဲ ချစ်စရာအရွယ် ကစားကြမယ်။ သီချင်းဆိုပွဲ၊ ကပွဲ တောက်လျှောက်ပါဖြစ်တယ်။ ပတ်ဝန်း ကျင် အနီးအနားမှာဆိုရင်လည်း မသိတဲ့လူ မရှိဘူး။ အရမ်းဆော့တယ်။ ငယ်ငယ်က

အကျင့်က ရှုံးတယ်ဆိုတာကို လက်မခံချင်ဘူး။ ရှုံးပြီဆိုတာနဲ့ အော်ငိုပြီး ပြန်လာတာ။ အခုထိ လည်း လုပ်ရင် ဖြစ်မှ ကြိုက်တယ်။ ယုံကြည် မှုလည်းရှိတယ်။ ဝါသနာနဲ့လည်း ဆိုင်မယ်။ စင်တို့၊ ကင်မရာတို့ တစ်ခုမှ မကြောက်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ အမူအရာတော့ နည်းနည်းလိုတာပေါ့။ စိတ်ဓာတ်ကတော့ အရမ်း ပြင်းပြတယ်။ ဘာပဲ လုပ်လုပ် ဖြစ်အောင် လုပ်မယ်ဆိုတဲ့ စိတ် ကလေးရှိတယ်။ အနုပညာရှင်ထဲကဆိုရင် အိန္ဒြာကျော်စင်၊ ဖွေးဖွေး။ ပြည်ပဆိုရင် ဆယ်လီနာဂိုမက်စ်တော့ ကြိုက်တယ်။
 အနုပညာလောကထဲမှာမှ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘယ်လောကမှာမဆို ပေါင်းသင်းဆက်ဆံဖို့က တော့ အရေးကြီးတယ်။ သမီးက ငယ်ငယ် လေးကတည်းက အပေါင်းအသင်းအိမ်ထဲမှာပဲ ဖွေးနေတဲ့ ဘာတွေ လုပ်လုပ်ဆိုရင်လည်း ဒီ အတိုင်းပဲ ဆက်နေတာပေါင်းသင်းဆက်ဆံ

သူနဲ့ ပတ်သက်လို့ကတော့ မိဘတွေ စိတ်
မပူစေရဘူး။ ရုံးတယ်ဆိုတာကိုပဲ သမီးက
သက်မခံနိုင်တာပါ။

တစ်ခါတုန်းကဆိုရင် မူကြိုကျောင်း
အချင်းချင်း ၁၂ ယောက်တစ်ဖွဲ့စီ သင်္ကြန်
အကြိုပြိုင်ပွဲလေးတွေ လုပ်တယ်။ အဲဒီမှာ
သမီးတို့အဖွဲ့က ဒုတိယပဲ ရခဲ့တယ်။ ကျန်တဲ့
၁၁ ယောက်က တာမှမဖြစ်ဘူး။ သမီးတစ်
ယောက်တည်း အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ငိုတာ။
အဲဒီအရွယ်ကတည်းက စိတ်ဓာတ်က ပြင်းထန်
တယ်။ တစ်ခုခုကို စိတ်ထဲ ထည့်လိုက်ရင် မရ
ဘူးဘူး။ သမီး ဒီအနုပညာအလုပ်ကို စိတ်
ထဲကို ထည့်ထားပါတယ်။ ဆက်လုပ်ချင်ပါတယ်။
မိမိကြောင့် ပရိသတ်တွေရဲ့ အားပေးမှုကို
အခမ်း လိုချင်ပါတယ်လို့ ဒီစာမျက်နှာကတစ်
ဆင့် ခိုးသားစွာ ဝန်ခံပါတယ်ရှင်။

မျိုးသီဟန်

ပြန်

တို့ကိုးစားထိုက်ပြီး
ကိုးစားပေးပေးရဲ့တဲ့

ဘဝကြီး

ကျွန်ုပ်တို့

“Yes I do I’m ok” နာမည် တယ် အဆိုနဲ့ပဲ--- နေ ပေးမယ့်အမိန့်--- ကြီး ဆိုရကလောက်ပေါ့--- နေထားရာ ငါပေးမယ် မင်းအတွက် ငါ ရုပ်သေးရုပ်သို” သီတဲ့ စာသားပေးအောင်တွေနဲ့ ခုပ်သေးရုပ်သိုခင်းကို ပရိသတ်တွေဆီဆီအောင် ဆိုနိုင်ခဲ့တဲ့ အဆို တော် သားကြီးနဲ့ ဂီတလှုပ်ရှားမှုတွေကို ပေး ပြန်ပြန်ခဲ့ပါတယ်။

မေး- ကိုသားကြီးလတ်တလော အနုပညာ လှုပ်ရှားမှုတွေက။

ပြေ- ဝေခရားကြော့ရော အဓိကမေးထားတဲ့သူ မှာ သီချင်းတွေ သွားဆိုတယ် အခုလည်း လွိုင်ကောက် ပြန်ရောက်တာ။ ဝန်နက် (၂) ရက်လောက်ပဲနေရင် မအူပင်တက် သွားဖို့ရှိ တယ်။ အခြားပွဲတွေ လက်ခံထားတယ်။ Ru Be Mute (ခု)နဲ့ပြည့်မှာ (၂) ပွဲ ဆိုထား တယ်။ နောက် ဆက်နဲ့မသဘောအတွက် သီချင်းတွေ ရေးပေးနေတယ်။

မေး- ဒုတိယတစ်ကိုယ်တော်ခွေအတွက် ပြင် ဆင်နေတာကရော အဆင်ပြေနေပြီလား။

ပြေ- ကျွန်တော် ဒုတိယတစ်ကိုယ်တော်ခွေကို ပီယဆေးလို့ ပေးထားတယ်။ ၂၀၁၄ ခုနှစ် ခု (၂၅) ရက်နေ့မှာ ထွက်မှာပါ။ ပီယဆေး အတွက် သီချင်းပိုင်းကတော့ အကုန်ပြီးနေပြီ။ ဓာတ်ပုံ ဝိုင်းတင်တဲ့တွေကို အချိန်အားတိုင်း လုပ်နေတယ်။ တစ်ယောက်တည်း မန်နေဂျာ တစ်ယောက်တည်း အဆိုတော်ဆိုတော့ နည်း နည်းတော့ ပင်ပန်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် ပျော်ပါတယ်။

မေး- ပီယဆေးစီးရီးအကြောင်း ရင်ဖွင့်ပေး ပါဦး။ ပရိသတ်တွေကလည်း မျှော်နေကြပြီ ဆိုတော့ ...

ပြေ- ပီယဆေးက ကျွန်တော် ပညာရှိသမျှ အပွားကန် (၁၀၀ ရှိရင် ၉၀) လောက် ထုတ် သုံးထားတဲ့အခွေပါ။ ရှေ့က ထယ်ပုံတစ်ပုံခွေ ထက်လည်း ကောင်းမယ်။ ပရိသတ်တွေလည်း အားလုံးကြိုက်ကြလိမ့်မယ်။ Featuring အနေ နဲ့ ဂျောက်ဂျက်၊ ကျော်ထွဋ်ဆွေ၊ မိခနီ၊ လိန်ပင်၊ အသစ်ထဲက ဘေစ (MC) သီချင်း တွေအားလုံးက ကော်မယ်ရယ်တွေ ပါမယ်။ တစ်တိုင်းပြည်လုံး ကျွန်တော်ပီယဆေး တိုက် ကျွေးမယ်။ ပီယဆေးအခွေကို နားထောင်ပြီး တာနဲ့ အပျိုလူပျိုတွေအားလုံး စွဲကို စွဲပေးမယ်။ ဦးတိုက်ထားပါတယ်။ မုန့်ထားပါတယ်။ ပီယ ဆေးကို နားထောင်တဲ့သူတွေ အားလုံး စွဲရေ မယ်ဗျာ။ အဲဒီလို ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ လုပ်ထားပါ တယ်။

မေး- အခုနောက်ပိုင်း တက်လာတဲ့ အဆို တော်အသစ်တွေ အစ်ကို လက်တွဲခေါ်တာ

တွေ့ရတယ်။ အစ်ကို အသစ်တာတွေနဲ့ကနဲ့ ကိုယ်ချင်းစာလို့လား။

ပြေ- ဒါပဲလည်း ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့တုန်း ကဆို တကယ်သနားဖို့ ကောင်းတယ်။ ကိုယ့် ကိုယ်ကိုယ် ပြန်တွေးရင် ဟာကယ်ကို သနား ဖို့ ကောင်းပါတယ်။ ဟယ်သုမထိ လက်ကမ်း မခေါ်ဘူး။ အဲဒီတုန်းက အဆိုတော်တွေက ဖိုင်းရှင်းပြောရရင် ပင်ခေါင်းကုန်ကြတယ်။ နာမည်ကြီးတွေကလေး ကပ်လို့လည်း မခွဲဘူး။

ကျွန်တော်တို့ကလည်း အနုပညာပျိုးရိုးတော့ ဝိုင်းတယ်။ ဒါပေမဲ့ အားမကုန်ဘူး။ ကျွန်တော် အတွေး ဂီတအားလုံးပေါ်ရင် အကယ်ပင်သီချင်း တွေဆိုတဲ့ အဆိုတော်ဆိုပြီး လျှောက်ပေး သိ ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်အတွေး အပိုနဲ့ အခါကို မသုံးဘူး။ အောက်ခြေက သူညာဝ ကပေါ့။ ကြိုကြိုစားစားနဲ့ ပင်ခဲ့ရတယ်။ ဝင် ကတည်းကလည်း တော်တော်ခက်ခဲ့တယ်။ အခုလို အွန်လိုင်းတွေ ခေတ်မကူးသေးတဲ့ အဆိုနဲ့ ပရိုဂျက်ဆာတွေ အားလုံးကလည်း မထင်နိုင်ကြတော့တဲ့အဆိုနဲ့ အဲဒီအချိန် ကျွန် တော်တို့ တော်တော်ခက်ခဲ့ရတာပဲ။ ၂၀၁၁ ခုနှစ်မှာ ဗိုလ်လုပွဲအခွေ စတင်တာပဲ။ ဝန်နက် ဝိုင်းတော့လည်း ကျွန်တော် ကြိုးစားရင်း ကြိုး စားရင်း တစ်ဆင့်ချင်းသိပေါ့။ Featuring တွေဆိုပြီး ကိုယ့်ထက် စိန်ယာအဆိုတော်တွေ ဖြစ်တဲ့ ကိုရဲလေးတို့ ဟာတို့က ပေါ်ဆိုတယ်။ နောက်တော့ အဲလိုပဲ ဝေဂျက်ဂျက်တို့၊ ကျော် ထွဋ်ဆွေ ဆိုနဲ့ အတူတူတက်လာခဲ့ကြတယ်။ ကြိုးစားခဲ့ကြတယ်။ အောင်ပြင်လာခဲ့ကြတယ်။ အခုခေတ်ကလေးတွေက ကံကောင်းကြတယ်။ အွန်လိုင်းမှာလည်း အလွယ်တကူ သီချင်းတွေ ပြန်လိုရတယ်။ နောက် ကျွန်တော်တို့ဆို အောက်ခြေက တက်လာခဲ့တာ ဆိုတော့ အောက်သက်ကျေတယ်လို့ ပြောရမယ်။ ကာလတွေကို စာနာတယ်။ သီချင်းတွေကလေး သူညီဆိုခဲ့တယ်။ တကယ်တော်တို့ သူကွေ ကို ဆိုလည်း အနုပညာကြီး ပယုတ် စင်တင် ပေးခဲ့တယ်။

မေး- အခုနောက်ပိုင်း ဂီတလောကမှာ စီး ရီးခွေတစ်ခွေက ထွက်ပြီဆိုရင် သီချင်းတွေ ကို ပရိသတ်က သိကြပြီး စီးပွားရေးအရကျ တော့ အဆင်မပြေဘူး။ အစ်ကိုအနေနဲ့ကော 'ပီယဆေး'အခွေကို တယ်လိုတွန်းအားတွေ နဲ့ လုပ်ဖြစ်နေလဲ။

ပြေ- သိတာပေါ့။ ရုံးတာပဲ ပထမအခွေ ဆယ် ပုံတစ်ပုံဆိုလို့ရှိရင် ကိုယ်ထုတ်တဲ့ ငွေလေးနဲ့ ထုတ်ခဲ့တာ အခု အကြားတွေ မကျေသေး ဘူး။ ဒီဒီဒီခွေထွက်တုန်းကလည်း လျှော့ထုတ် ထားတာ မပါဘူး။ ကြည့်မှားတဲ့ သူတွေ သိပါ တယ်။ တတ်နိုင်သမျှ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်တယ်။ ပြန်တော့အကျိုးလေဒ်က ထင်ထား တာထက် ဆယ်ပုံတစ်ပုံလောက်တောင် ပြန် မရဘူး။ အဲဒီ ပြန်မရလို့ မလုပ်တော့ဘူးဆို လည်း ကျွန်တော် မလုပ်ဘဲ မနေနိုင်ဘူး။ စိတ် ထက် တစ်ခဏပဲချက်ရှိတဲ့ အလုပ်တွေကို ပင် ဦးတော့ကို လုပ်တာ။

မေး- တယ်လိုအလုပ်တွေကို တွန်းပြီးတော့ ဂီတကို နူးညှပ်ခဲ့တာလဲ။

ခြေ- သဘောလိုက်ဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်ခါမှ ကျွန်တော် မလိုက်ခဲ့ဘူး။ အိမ်ပေါ်က ဆင်းပြီး နေခဲ့တယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ ၈ နှစ်လောက်က စားဖို့မှာ ပညာနဲ့ ဒီမှာတင် ၃၊ ၄ သိန်း (အဲဒီတုန်းက) ဘယ်သူမှ ရှာဖွေမလွယ်နိုင်တဲ့ငွေ) ရနေပြီ။ ဒီအခါမှာ ကျွန်တော် သီချင်းမဆိုဘဲ မနေနိုင်တဲ့ အတွက် အဲဒီအလုပ်ကို စွန့်လွှတ်ပြီး မေ့ပစ်လိုက်တယ်။ ပရိသတ်တွေ အားပေးတယ်။ ဒီအခါမှာ ကျွန်တော်တို့အတွက် ရပိုင်ခွင့် မရလို့ မလုပ်တော့ဘူးဆိုလည်း မနေနိုင်ဘူး။ အဲဒီအခါမှာ သီချင်းတွေ တစ်ခွေထွက်တာ အရုံးကတော့ အရုံးကြီးပဲ။ အဲဒီအတွက် ကျွန်တော် ပြောချင်တာက ကိုယ် တကယ်ချစ်တဲ့ အနုပညာရှင်မှန်ရင် ကိုယ်ကြိုက်တဲ့သူကို အမှန်ကတယ် ရွေးချယ်ပြီးတော့ မှုရင်းခွေကို အားပေးရင်းနဲ့ ဂုဏ်ယူနိုင်ကြပါစေ၊ နိုင်ကြီးသား ဝိသကြပါစေလို့ ပြောချင်ပါတယ်။

မေး- အစ်ကို သီချင်းတွေလည်း သူများအတွက် တော်တော်ရေးပေးခဲ့တယ်နော်။

ခြေ- ဟုတ်တယ်။ သီချင်းတွေ ရေးပေးလို့ ကျွန်တော် ခုလို ရပ်တည်နေနိုင်တာ။ သီချင်းရေးတဲ့ ပိုက်ဆံလေးတွေနဲ့ တစ်နှစ်ပတ်လုံး စပြီး ကျွန်တော်သီချင်းတွေအတွက် ပြန်သုံးတယ်။ အကျိုးအမြတ်လည်း ပြန်မရဘူး။ ရေထဲကို အကွက်ခံပစ်လိုက်ရအောင် 'ပလုံ' လို့ မြည်တယ်။ အခု ဒုတိယအခွေကတော့ ကိုယ်ပိုင်ဆိုင်ပုံ။ ကိုယ်ပိုင်သီချင်းတွေချည်းပဲ။ ကော်ပီ တစ်ပုဒ်တောင် မရဘူး။

မေး- အစ်ကိုသီချင်း တော်တော်များများ ဆိုမှာ ရုပ်သေးရုပ်သီချင်းက တော်တော်ကို ပေါက်တဲ့သီချင်းဖြစ်တယ်။ ရှိုးပွဲတွေမှာ ဆိုပေးဖြစ်တဲ့ သီချင်းဆိုရင်ကော ဘယ်သီချင်း ဖြစ်မလဲ။

ခြေ- တစ်နိုင်ငံလုံး အတိုင်းအတာနဲ့ ပေါက်တဲ့ သီချင်းဖြစ်တဲ့ ရုပ်သေးရုပ်သီချင်းက ကျွန်တော် အချိန်အတွင်း ရေးလိုက်တဲ့ သီချင်းလေးပါ။ အားလေး တစ်လက် ကောက်ကိုင်ပြီးတော့ ပြောင်းသားတာ တစ်ခုမှ မပါဘဲ ကိုယ်ပိုင်သီချင်းသီချင်းလေးပါ။ ဘယ်သွားသွားလည်း ဒီသီချင်းက ကျွန်တော်ရဲ့အသက်ပါ။ ဒီသီချင်းမဆိုဘဲ ကျွန်တော်သားကြီးလည်း မဖြစ်ဘူး။ လူအသင်း မဖြစ်ဘူး။ ဘယ်နယ်သွားသွား အဲဒီသီချင်းကိုပဲ အကုန်ရကြတယ်။ အဲဒီအတွက် ချေးသာတယ်။ ကျွန်တော်သီချင်းတွေက တစ်ညလည်း ခြည်းချင်း ပေါက်တဲ့သီချင်းတွေပါ။ ခုချိန်ဆိုလည်း ဘယ်အချိန်ဆိုဆို မရိုးသေးဘူး။ ပရိသတ်ကလည်း ကြိုက်တုန်းပဲ။ ကျန်တဲ့သီချင်းတွေလည်း ပေါက်တော့ ပေါက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ မိမိသေးရုပ်ကို မမိသေးဘူး။ အဲဒီရုပ်သေးရုပ်

လို ကျော်မယ်သီချင်းတွေကို အခု ဒုတိယခွေမှာ ထည့်ထားတယ်။ ဒီပီယဆေး အခွေလေးက မြန်မာနိုင်ငံတစ်ခုတည်း မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီတာနေရင်နယ်ထိအောင် ထိုးဖောက်နိုင်အောင် ကြိုးစားထားတယ် ဒီထဲက သီချင်းတွေက ကျွန်တော်သီချင်းတွေ တွေးရင်း ကြောင်းသွားလို့ ဆေးခန်းတွေ ဘာတွေတောင် သွားလုပ်တော့ အထိ ကျွန်တော် ပေးဆပ်ခဲ့တယ်။

မေး- 'ပီယဆေး' မှာ အသည်းကွဲသီချင်းတွေပါဦးမလား။

ခြေ- အသည်းကွဲသီချင်း နှစ်ပုဒ်ပဲပါမယ်။ သီချင်းပီးလို့ အဲ နှစ်ပုဒ်ပဲ ထည့်ထားတယ်။ တစ်ခွေလုံးကို ခြုံပြောရရင် သာသနာ့သာယာကြည်ကြည်နူးနူး ချစ်စရာကောင်းပြီးတော့ အဓိကကတော့ ဆယ်ကျော်သက်တွေအတွက် ရည်ရွယ်ပြီးတော့ မနီတီးထားတယ်။

မေး- သီချင်းတွေ တော်တော်များများလည်း ရေးဖြစ်တော့ ပရိသတ်တွေရင်ထဲကို ထိစေမယ့် စာသားလေးတွေထွက်ဖို့ ဘယ်လိုကုန်ကြမ်းတွေ ရှာတွေ့ခဲ့လဲ။

ခြေ- ကိုယ်ချင်းစာစိတ်ဖို့ပါပဲ။ ဥပမာ လူတစ်ယောက် မူးလဲနေရင် ကိုယ့်အစ်ကိုတစ်ယောက်သာ ဖြစ်ခဲ့ရင်ဆိုတဲ့ စိတ်ကလေး သွင်းလိုက်ရင် စာသားတွေ ထွက်လာတယ်။ အနုပညာသမားဆိုတာ ကိုယ်ချင်းစားစိတ် ၁၀၀ ရာခိုင်နှုန်းအပြည့် ရှိရမယ်။ အဲဒီစိတ်ကလေးကို သွင်းထားတယ်။ အသည်းကွဲတဲ့ သီချင်းရေးမယ်ဆိုရင် ကိုယ်တကယ် အသည်းပကွဲဘဲနဲ့ အရင်တုန်းက ကိုယ်ခံထားဖူးတဲ့ ခံစားချက်တွေကို အသစ်အတိုင်း ပြစ်အောင် ပြန်ခံစားပြီးရေးတယ်။ ပျော်တဲ့အကြောင်း ရေးမယ်ဆိုလည်း ကိုယ့်မှာ ရည်းစားမရှိပေမယ့် ရည်းစားနဲ့ လျှောက်သွားခဲ့ရင်ဆိုတဲ့ စိတ်ကလေး သွင်းပြီးတော့ ရေးဖြစ်ခဲ့တယ်။

မေး- ကိုသားကြီးရဲ့ ပြောင်းလဲမှုတွေထဲမှာ ရင့်ကျက်မှုတွေလည်း ပါမယ် ထင်တယ်။

ခြေ- ဒါပေါ့။ ကျွန်တော် တော်တော်ကို ရင့်ကျက်သွားတယ်။ ကျွန်တော် လူတွေအကြောင်း ကောင်းကောင်း သိလာခဲ့တယ်။ ၂၀၁၃ ထဲမှာ ဆိုရင် ကျွန်တော် အရင်ကထက် ပိုလိမ္မာလာတယ်။ မိန်းကလေးတွေနဲ့ ဖုန်းအိမ်ကလီတောင် မလုပ်တော့ဘူး။ အခုဆို ဘီယာပဲ သောက်တော့တယ်။ အများကြီး ပြောင်းလဲသွားခဲ့တယ်။ စိတ်နေ စိတ်ထားက အစပေါ့။ ကိုယ့်ကို ဘာလှိုင်းကြီး လာဖဲနေရင်တောင်မှ သူ့အတွက် ဖြည့်တွေးပြီး နားလည်တတ်လာအောင် ပြောင်းလဲ လာတယ်။

မေး- ဘယ်လိုစိတ်မျိုးတွေနဲ့ လူ့ဘဝကြီးမှာ နေ့စဉ်လည်ပတ်နေလဲ။

ခြေ- လူတစ်ယောက်က အကောင်းတွေကြီးပဲ တွေး။ အကောင်းတွေကြီးပဲ လုပ် မုဒိတာတွေ ပွားနေရင် တစ်ပတ်ပြန်လည်ရင် အကောင်းတွေကြီး ပြန်လည်လာလိမ့်မယ်။ အဲဒီမှာ အဲဒီ တွေပါလာရင် အဆိုးတွေ ပြန်လည်လာလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်အသန့်စင်ဆုံး၊ အရိုးသားဆုံး နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် အကောင်းတွေ ပြန်လည်လာမယ်လို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်တယ်။

မေး- ၂၀၁၃ ထဲမှာ အစ်ကိုအတွက် အဆိုတွေကြီးပဲ ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဘယ်လိုစိတ်တွေနဲ့ နေ့ဆက်ခဲ့လဲ။

ခြေ- ၂၀၁၁ ထဲမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေလိုက်ဖို့အထိ ပြင်ခဲ့ဖူးတယ်။ အဲဒါမျိုးတွေ စိတ်ဝင်စားခဲ့ဖူးတယ်။ ငိုအံ့သွင်းဖူးတယ်။ စိတ်ဒုက္ခရောက်ခဲ့တယ်။ ၂၀၁၁ ကလည်း အဲဒီလောက်က မကောင်းခဲ့ဘူး။ ၂၀၁၁ ထဲမှာ ပိုဆိုးတယ်။ သူဝယ်ချင်းတွေအားလုံးက ကျွန်တော်ကို နောက်ကျောကို စားနဲ့ဆိုးတယ်။ ကျွန်တော်ကို သစ္စာဖောက်ကြတယ်။ အထင်လွဲခံရတာတွေ ရှိတယ်။ ရည်းစားကလည်း တခြားတစ်ယောက်နဲ့ ပါသွားတယ်။ အဲဒီတော့ လုံးဝ Unlucky ပဲ။ လမ်းမှန်ကို တွေ့အောင် ရှာပြီး အလင်းကို တွေ့အောင်ရှာတယ်။ အခုတော့ ပြောခဲ့သွားပြီ။ မဟုတ်တာ ဘာမှမလုပ်ဘူး။ ကောင်းတဲ့စိတ်တွေပဲ တွေးတယ်။ အခုတော့ အကောင်းတွေ လည်တာက စနေပြီပေါ့နော်။

မေး- ပရိသတ်ကြီးကို ပြောချင်တာတွေ ရှိသေးရင်။

ခြေ- ပရိသတ်တွေ ခုချိန်ထိ အားပေးနေကြတဲ့ အတွက် ကျွန်တော် ပရိသတ်ကို အထူးပဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ အရမ်းလည်း ဝမ်းသာပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်ကို အားပေးတာနဲ့ ထိုက်တန်အောင် ကျွန်တော်ဘက်က အတတ်နိုင်ဆုံး ဆက်လက်ပြီးတော့ ကြိုးစားသွားမယ်။ လေ့လာသွားမယ်လို့ ပြောချင်ပါတယ်။ ပရိသတ်ကြီး အားလုံးကို စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း၊ ကိုယ်၏ ကျန်းမာခြင်းနဲ့ ပြည့်စုံနိုင်ကြပါစေလို့ ဒီစာမျက်နှာပေါ်က တစ်ဆင့် ဆုတောင်းပေးပါတယ်။ ပရိသတ်တွေ အပေါ်မှာ ကျွန်တော် ဘယ်တုန်းကမှ မဝင်ကားခဲ့ပါဘူး။ စော်လည်း မစော်ကားခဲ့ပါဘူး။ ပရိသတ်တွေသည် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ထမင်းခဲစ် ကျေးဇူးရှင်တွေပါ။ ပရိသတ်တွေ အားပေးတဲ့ လည်း ပရိသတ်တွေပေးတဲ့ နေရာ တစ်နေရာမှာ ကျွန်တော် ရပ်တည်နေနိုင်တာပါ။

သတင်းစကား

အကယ်ဒမီပြုတီဦးနှင့် အကယ်ဒမီ ပွေးပွေးတို့၏ မွန်မြတ်သော အလှူပြု

ဇန်နဝါရီ ၂ ရက်နေ့တွင် အကယ်ဒမီ တူးဖွဲ့မှုဆုရယူနှစ်ဦး ဖြစ်သော အကယ်ဒမီ ပြုတီဦးနှင့် အကယ်ဒမီ ပွေးပွေးတို့၏ အလှူ ပြုအခမ်းအနားကို Park Royal Hotel တွင် ကျင်းပခဲ့ပါသည်။ အဆိုပါ အလှူပြုနှစ်ပတ်လက် ပြီး...

ပြုတီဦး
တို့ကော်လံဘိုတို့ တိုလှောင်တို့နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ ခုတ်ယူပေးသောနေရာကနေပြီး နှစ်ပေါင်းများစွာ ထက်တို့ဖြစ်သော ချိတ်ခဲတာပါ။ အခုလို ကျွန်ုပ်တို့အားကော်လံဘို လက်တွဲခေါ်ခဲ့တို့တွေကို ဒီအနုပညာလောကကို ဆောင်ဆောင် ဖြစ်ခြင်း ပေးပေးကံကုန်ခင်ခဲတာပါ။ ဒီလိုပဲ ကျွန်ုပ်တို့၏ အခြားအနုပညာအားကို အပေးပေး အများကြီး ချိတ်ခဲထား တစ်ချိန်တည်းမှာ

ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အနုပညာလောကထဲကို ဝင်လာခဲ့ကြတဲ့ အနုပညာမောင်နှမများ ကျွန်ုပ်တို့ထက်သာလွန်တဲ့ ဂျူနီယာညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေ Supporting တွေ အဖွဲ့သားတွေ Cameramen တွေ ဒီအနုပညာလောကမှာ လှုပ်ရှားနေကြတဲ့ ခင်နေရာတွေ အားလုံး ကျွန်ုပ်တို့အပေါ်မှာ ဝေဖန်ထားတော့ပြီး လုပ်ပေးခဲ့ကြလို့ ဒီဆုကို ရခဲ့တာလည်း ပါပါတယ်။ အနုပညာလောကမှ ညီအစ်ကိုမောင်နှမများကိုလည်း ဒီဆုက ကိုယ်စားပြုပါတယ်။ ဝန်ဆောင်မှု အားလုံးနှင့်အတူ ဒီအလှူပြုလေးကို သာမန်အင်ပါယာ ပွေးပွေး အသက်အရွယ်နဲ့တင်မဟုတ်ဘဲ ယာဝန်ရှိတဲ့ လူအားလုံးကို ကျေနပ်အားပေးပြီး တပ်ပါတယ်။

ပွေးပွေး အသက်အရွယ်နဲ့တင်မဟုတ်ဘဲ ဒီလိုမျိုး အခမ်းအနားနဲ့ တစ်ခါမှ မလုပ်ဖူးပါဘူး။ ကိုယ်အစ်ကို ပြုတီဦးနဲ့ ပွေးပွေး အကယ်ဒမီလတ်အပေါ် အနုပညာထဲမှာအတွေ့အားလမ်းအတွက် ဆရာ ဝန်ဆောင်အတွက်ဆရာ သာမန်ခေါ်နိုင်အောင်လို့ ဒီပွဲလေးကို လုပ်လိုက်တာပါ။ အားလုံးကို ကျေနပ်အင်ပါတယ်။
ဦးကော်လံ (မှာနေကတည်းကပေးသင်း ဥက္ကဋ္ဌ)
ပြုတီဦးနဲ့ ပွေးပွေး (အကယ်ဒမီဆုရင်နှစ်ဦး) ဒီနေ့ကောင်းမွန်အလှူလုပ်တာ ကြိုရောက်လာကြတဲ့ စာနယ်ဇင်းများ ပရတ်တအသင်း အဖွဲ့များအားလုံးကိုယ်စား ကျွန်ုပ်တို့ စကားသော်လွန် ပြောရင်ပါပဲ။ ပြုတီဦးကတော့ တစ်နေ့က ကျွန်ုပ်တို့အပေါ် ပြုတီဦး ဖုန်းဆက်ထားပါ။ ဒီအခမ်းအနား တက်မယ့်

ကျွန်တော် ဒီလို အခမ်းအနားမျိုးတွေ မထက်
တာ ကြာပါပြီ။ မင်္ဂလာဆောင်အခမ်းအနားတို့
ညှိပဲ့ပွဲတို့ပေါ့။ အခုပွဲကတော့ အရင်တုန်းက
ကျွန်တော့်ရဲ့ အနုပညာညီအစ်ကိုဖြစ်ခဲ့တဲ့
ပြေတီဦးတို့၊ အူဝဲတို့ (ဇွေးဇွေးကတော့ ကျွန်
တော်နဲ့ မသုံးခဲ့ဖူးပါဘူး) ကိုယ်တိုင် ဖိတ်ကြား
ခဲ့တဲ့အတွက် ကျွန်တော် ထက်ရောက်ခဲ့တယ်။
ကျွန်တော့်ကို သတိရတဲ့အတွက် အများကြီး

ဦးလူမင်း (ရုပ်ရှင်အစည်းအရုံး ဥက္ကဋ္ဌ)
လူတိုင်းမှာ အတ္ထုခွဲ ပရဆိုတာ ရှိပါ
တယ်။ ဒီနေ့အခမ်းအနားမှာ ပရဆိုတာကို ရွေး
တန်းတင်ပြီး လှူဒါန်းခဲ့ကြတဲ့ လူတွေရဲ့
အလှူ ငွေတွေကို လက်ခံပေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။
ကြုံ ရောက်လာကြတဲ့ လူတွေအားလုံးမှာလည်း
မှဒီတာတရားတွေ ရင်မှာ ရှိကြမယ်လို့ ထင်
ပါတယ်။ ပရိသတ်အားလုံးနဲ့အတူ ဒီနေ့ရာက

ဆက်နက်တယ်။ ဝိတိလည်း ဖြစ်မိတယ်။ ၂၀၀၇
စက်တင်ဘာထဲက ဒီရုပ်ရှင်လောကနဲ့ တွာဟာ
သူ့အဖို့မှာ အခုလို သတိတရနဲ့ ကျွန်
တော်ကို ဖိတ်ကြားခဲ့တဲ့အတွက် ဝမ်းသာပါ
တယ်။ ကျွန်တော့်ကို သတိရတယ်ဆိုတာဟာ
ပြည်သူလူထုကို သတိရတာနဲ့ အတူတူပါပဲ။
ကျွန်တော် ၂၀၀၇ စက်တင်ဘာက နောက်ပိုင်း
ကျွန်တော် ပြောတဲ့စကားတွေ၊ ကျွန်တော်လှမ်း
ခဲ့ ဖြေလှမ်းတွေ၊ ကျွန်တော် လုပ်တဲ့အလုပ်
တွေဟာ ပြည်သူလူထုတွေအတွက်တော့ သေ
ချာတယ်။ အဲဒီအတွက် ဒီအလှူလေးကို
သာဓု သာဓု သာဓုလို ရင်ထဲက နှစ်နှစ်ကာကာ
ခေါ်မိတယ်။

နေ သာဓုခေါ်ပြီး လက်ခံပါတယ်။
ဟု အသီးသီး ပြောကြားခဲ့ပြီး အလှူငွေ
များအား ရုပ်ရှင်သက်ကြီးရန်ပုံငွေ၊ နာရေးကူ
ညီမှုအသင်း၊ ဆည်ဆာရိပ် ဂီလာနာရီးဘွား
ရိပ်သာ၊ သုခရိပ်မြို့၊ အမျိုးသမီးအတတ်သင်
ကျောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓါသီလရင် အမျိုးသမီး စာ
သင်ကျောင်း၊ ထိန်လင်း အခမဲ့ဆေးခန်း၊ ‘
လက်ပံ’ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားတွင် ပါဝင်သော
စက်မှု လုပ်သားများ၊ ပြေတီဦး ပညာရေး
ဖောင်ဒေးရှင်း၊ ပုဂ္ဂလိက စာနယ်ဇင်းများ
နာမကျန်းရန်ပုံငွေ အဖွဲ့တို့အား လှူဒါန်းခဲ့
ကြောင်း သိရပါသည်။
မျိုးသီဟန်

‘အဝေးရောက်ချစ်သူ’ ဆိုတုန်းက အတိုင်း ပြန်လည် ကျန်းမာလာတဲ့ ဆိုတေး

၂၀၁၃ ခုနှစ်က ကားအက်စ်စီဒင့် ဖြစ်ခဲ့
တဲ့ အဆိုတော် ဆိုတေးရဲ့ ကျန်းမာရေး
အခြေအနေနဲ့ ပတ်သက်၍ ပြန်လည်ပြီး ကျန်း
ကျန်းမာမာ ရှိလာပြီဟု သိရပါသည်။ အဆို
တော်ဆိုတေး၏ မိသားစုဝင် တစ်ဦးဆီ မုန်း
ဆက်ပြီး သတင်းပေးသည့်အခါ အခုလို အဆို
တော် ဆိုတေးကိုယ်တိုင် ပြန်လည်ဖြေကြား
ပေးခဲ့ပါသည်။
“အရင်ကထက်စာရင်တော့ တော်တော်
ကောင်းနေပြီလို့ ပြောလို့ ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့
အသံကိုတော့ ဂရုစိုက်ရဦးမယ်။ မူလအသံကို
ပြန်ရဖို့ကိုတော့ တော်တော်ကြိုးစားရဦးမယ်။
အနုပညာအလုပ်တွေကတော့ ကျွန်တော်က
ဆန္ဒရှိနေတဲ့အတွက် ကျန်းမာရေး ပြန်ကောင်း
လာတာနဲ့ကို ချက်ချင်းလုပ်ဖြစ်မှာပါ။ အခု
လောလောဆယ်တော့ နှစ်လပိုင်း ပြည်ထောင်
စုနေမှာ ကျွန်တော့်ရဲ့ ‘မင်္ဂလာပါဆိုတေး’
ဆိုတဲ့ အခွေလေးကို ထွက်ဖို့ လုပ်နေပါတယ်။
Happy New Night မှာ မန္တလေးဆေးရုံက
ဆရာဝန်ကြီးတွေနဲ့ အားလုံးအမှတ်တရဖြစ်
အောင် ဂါရဝပြုဆိုပြု လိုက်တာပါ။ အားလုံးကို
ပျော်စေချင်တာလည်း ပါတာပေါ့။ အသံက
တော့ မူလအသံရဖို့ကို ကြိုးစားရဦးမယ်။
အရင်ကထက်စာရင်တော့ နည်းနည်း ပိုပို
သွားတာပေါ့။ ဟိုးအရင်က ‘အဝေးရောက်
ချစ်သူ’ ဆိုတုန်းက ပုံစံမျိုးလေး ပြန်ဖြစ်သွား
တယ်။ အခုတော့ အစားအသောက် မှန်လို့
အသားတော့ ပြန်ဖြစ်လာပါပြီ” ဟု ဆိုတေးက
ပြောပါသည်။
မျိုးသီဟန်

သတင်းစကား

သက်ကြီးဝိတပညာရှင်များပူဇော်ပွဲကျင်းပမည်

ဖေဖော်ဝါရီ ၁၇ ရက်နေ့ နေ့လယ် ၁ နာရီတွင် မဟာသန္တသမ ခန်းမ၌ သက်ကြီးဝိတပညာရှင်များ ပူဇော်ပွဲအား ကျင်းပမည် ဖြစ်ပါ သည်။ တစ်နိုင်ငံလုံးရှိရှိသော အသက် ၈၀ နှင့် ၈၀အထက် သက်ကြီး ဝိတပညာရှင်ကြီးများ အားလုံးကို ပူဇော်ကန်တော့ကြမည့် ဖြစ်ပြီး ဇန်နဝါရီလ ၁၄ ရက်နေ့အထိ အသစ်တိုးသော သက်ကြီးပညာရှင်များ မှာ ၁၆-ဦး ရှိသွားပြီဖြစ်သည်။ တတိယအကြိမ်မြောက် နောက်တွင် တွယ်လွန်သူများမှာ ၇- ဦး ရှိသွားပြီဖြစ်ပြီး ယခု ထပ်မံ အသစ်တိုး ၁၆-ဦးကို သက်ကြီးပူဇော်ပွဲ ကျင်းပရေး ကော်မရှင်၏ သတင်းထုတ် ပြန်ချက်များဖြင့် အလှူရှင်များကို ကြေညာပေးသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နိုင်ငံလုံးရှိ ရှိသော အလှူရှင်များကို ပန်ကြားလိုသည်မှာ မြန်မာ နိုင်ငံ ဝိတအစည်အရုံးသို့ သက်ကြီးဝိတပညာရှင်များ ပူဇော်ပွဲအတွက် အလှူငွေနှင့် လှူဖွယ်ဝတ္ထုများအား အချိန်မီ လှူဒါန်းပေးကြပါရန် နိုးဆော်အပ်ပါသည်။

မျိုးသီဟန်

မြန်မာသံတေးစီးရီး 'အောင်ကြပါစေ' ထွက်ရှိ

'အောင်ကြပါစေ' တေးစီးရီးကို ထင်းရှူးရုပ်ရှင်တေးသံသွင်းမှ တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ ဖြန့်ချိထားကြောင်း သိရသည်။ မြန်မာသံတေးစီးရီး 'အောင်ကြပါစေ' နှင့် ပတ်သက်ပြီး ဒါရိုက်တာတေးရေးတေးဆို စိုးထွဋ်ခိုင်မှ-

"ဒီစီးရီးလေးမှာ နံနက်ခင်း ကြည့်နူးဖွယ်တေးမျိုးတွေ ပါတယ်။ ရာဇာဝင်းတင့်နဲ့ ရွှေရည်ဝင်းတို့စုံတွဲဆိုထားတဲ့ 'အရုဏ်ဆွမ်း'ဆိုတဲ့ သီချင်းလေးကတော့ ဒီစီးရီးရဲ့ အားအရဆုံးလို့ ပြောလိုရတယ်။ ဒါပေမဲ့လည်း ကျန်တဲ့ သီချင်းတွေကလည်း အချိန်အခါမရွေး ဖွင့်နိုင်တဲ့ မင်္ဂလာရှိတဲ့ မင်္ဂလာတေးတွေပါပဲ။ ထင်းရှူးရုပ်ကနေ တစ်နိုင်ငံလုံးကို ဖြန့်ချိထားတယ်။ ထူးခြားတာကတော့ တေးသီချင်းအားလုံးက အသစ်စက် စက်သီချင်းတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါနဲ့ဆိုရင် ကြည့်နူးဖွယ် ဓမ္မတေးသီချင်းတွေက ၅-ခုမြောက် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီ ၅ခု ထဲမှာ 'ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲစေသော်'၊ 'ဘုရားကိုးဆူမော်ကွန်း' တို့ကတော့ ပရိသတ်အကြိုက် အအောင်မြင်ဆုံး တေးတွေပေါ့။ အားအရဆုံး ဆိုရင်တော့ ဒီနောက်ဆုံးခွေပေါ့" ဟု ပြောခဲ့ပြီး အခုခေတ် ဝိတဈေးကွက်အခြေအနေနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့လည်း "အခုခေတ် ဝိတဈေးကွက် အခြေအနေကတော့ သိတဲ့အတိုင်း ထုတ်တိုင်းရဲ့။ အရင်းပြန်မရတဲ့ အခြေအနေက များပါတယ်။ အနုပညာကို ချစ်တဲ့ စိတ်ကို အရင်း တည်မှသာ ဒီလောကမှာ အဆင်ပြေမှာပါ" ဟု ထပ်ဆင့်ပြောကြားခဲ့ပါသည်။

ယင်းတေးစီးရီးတွင် အဆိုရှင်များအဖြစ် ရာဇာဝင်းတင့်၊ စိုးထွဋ်ခိုင်၊ နှင်းအိဖြူတို့နှင့်အတူ အခြား အနုပညာရှင်များမှလည်း အားဖြည့်သီဆို ထားပြီး တစ်ပြိုင်နက် MTV ပါ ထွက်ထားပြီးဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

မျိုးသီဟန်

ကိုယ်ပိုင်ဟန်၊ ကိုယ်ပိုင်စတိုင်နဲ့ လေ့ထက်

လိုအပ်ချက်တွေကတော့ အသစ်တစ်ယောက်အနေနဲ့ အများကြီး ခွဲနေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခွင့်ကုန် ထပ်ရပြီထပ်ရ ပြုပြင်ပြီးတော့ ကြီးစားနေပါတယ်။ အခွင့်အေးကို လက်လွှတ်မခံဘဲ ဆုပ်ကိုင်ထားပြီး ပထမဆုံး ကို ဖိတ်ဖိတ်ခေါ်ခေါ်အောင် ကျွန်တော် 'ရဲ'တောက်နဲ့ 'ခ'ခွေးမတ်ဘူး။ အဲဒါလေး ရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ သရုပ်ဆောင်တဲ့အခါ တော်တော်လေး ထိန်းပြီး ကြိုးစားနေပါတယ်။ မိုက်ကွင်းမှာ 'ခွန်တယ်' လို့ပြောရင် 'ရစ်တယ်' ဆိုပြီး ထွက်ထွက်လာလို့ ပြင်ရတယ်။

ကျွန်တော် စတတ်လာတုန်းက ပထမဆုံးတွေက အောင်မြင်နေတဲ့ အနုပညာရှင်တစ်ယောက်နဲ့ နှိုင်းယှဉ်ပြီး ပြောကြတဲ့အတွက် ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်လည်း စတင်ယူပါတယ်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း ကိုယ့်နားထဲ ယုံကို အားကျခဲ့ပါတယ်။ အခြားလူတွေထက်လည်း ကိုယ့်နားထဲထဲ ထွန်းထွန်းအောက်မှာ ရှိတယ်လို့ ပြောကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကာရိုက်တာ ပိုင်းကို အတုယူတယ်လည်း မဟုတ်ပါဘူး။ အတုမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ဟန်၊ ကိုယ်ပိုင်စတိုင်နဲ့ပဲ လုပ်သွားတာပဲ ခင်ဗျာ" ဟု ဝေခံထက်မှ ပြောကြားခဲ့ပါသည်။

ရွှေသီဟန်

ယိုးဒယား Brand ဝိနပ် Ja Ja Co ကြော်ငြာတိုပုံဖော်ထားတဲ့ စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်နဲ့ ခင်စုစုနိုင်

MAKE UP: LIN LIN (LANMADAW)

လတ်တလော လှုပ်ရှားမှုက နယ်နှီးတွေ ဆက်တိုက်သွားဆိုဖြစ်နေတယ်။ အပြေရောင်နေရက်များ အခွေထဲမှာ သီချင်းတွေ ဆိုထားတယ်။ Romanson ထဲမှာလည်း The me song တစ်ပုဒ်ရယ်။ Duet တစ်ပုဒ်ဆိုထားတယ်။ City FM အဖွင့်သီချင်းလည်း ဆိုထားတယ်။ ပြီးတော့ Summer holiday 3 နာ ကိုဒီယံနဲ့ ဆိုထားတယ်။ ဧကန်အတွဲတွေတွေ အများကြီး ဆိုထားပါသေးတယ်။

လောလောလတ်လတ်မှာ ယိုးဒယား Brand ဝိနပ် Ja Ja Co ဆိုတဲ့ ကြော်ငြာလေးကို ရိုက်ထားတယ်။ စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်နဲ့ပါ။ ဒီရိုက်တာက ဝတ္ထုခွာနီ။ ရိုက်ဖြစ်ခဲ့တာက စိန်မဟာကနေ ကမ်းလှမ်း

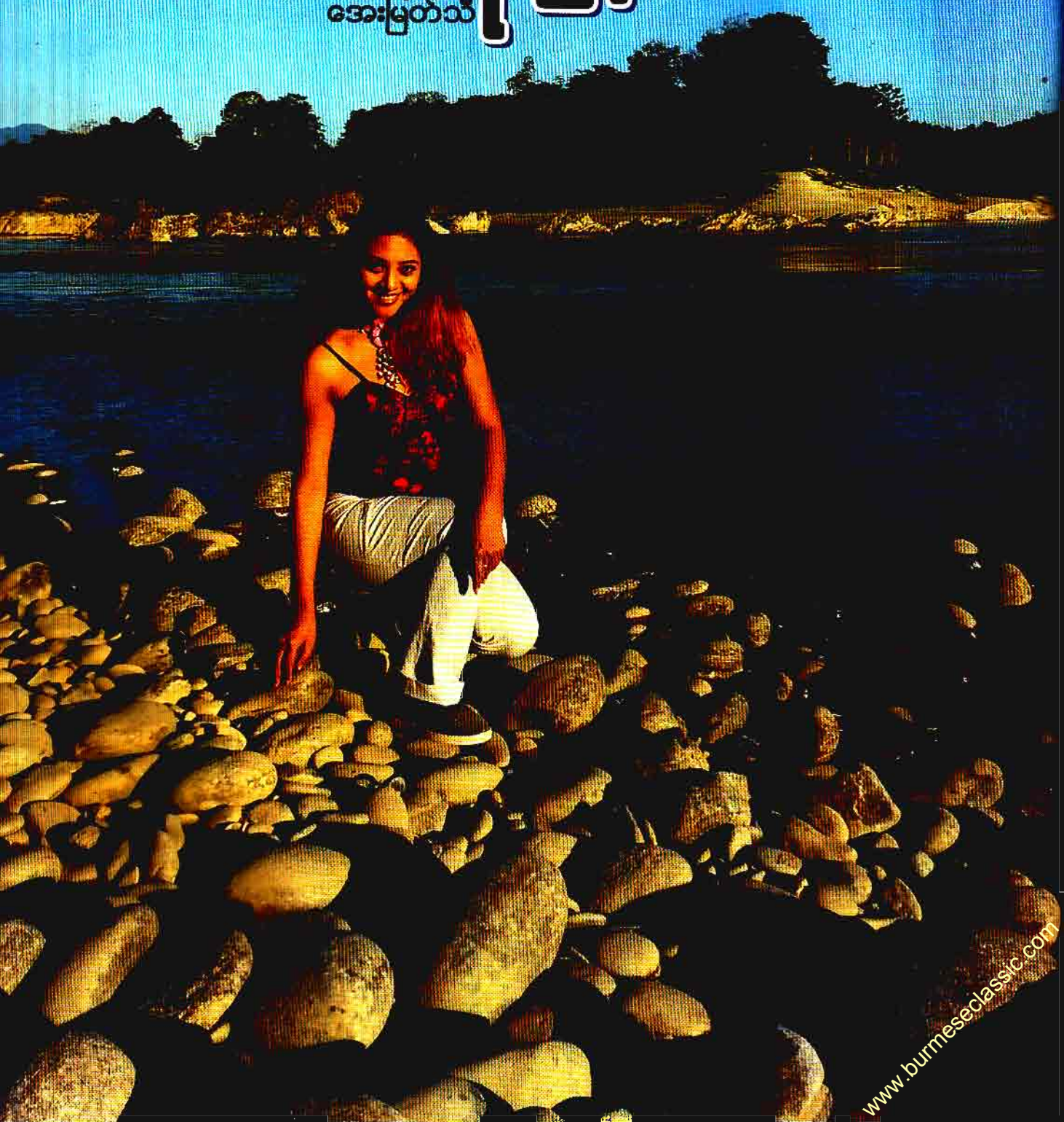
ခဲ့တာပါ။ ညီမရဲ့ MTV ကိုကြည့်ပြီး အဆင်ပြေလို့ ကမ်းလှမ်းခဲ့တယ်။ ရိုက်တဲ့ပုံပုံလေးကတော့ ကြော်ငြာသီချင်းအပေါ်မှာ လိုက်စီးပြီး ရိုက်ဖြစ်တယ်။ ကတ်များတာတော့ သီချင်းဆိုတဲ့ အပိုင်းတွေပေါ့။ Idea အမျိုးမျိုးနဲ့ ရိုက်ထားတာများတယ်။ ညီမက ကိုယ်ဟာနဲ့ကိုယ် အလုပ်တွေများနေတာ။ ကမ်းလှမ်းလိုတာ ရိုက်ဖြစ်တာ။ ကြော်ငြာဆိုရင် ကိုယ့်ဟာကိုယ် ယုံကြည်မှု သိပ်မရှိဘူး။ ရှေ့မှာ ရိုက်ထားတဲ့ ကြော်ငြာတွေတော့ ချို့ပါတယ်။ အဆင်မပြေမှာစိုးတယ်။ အခု ကြော်ငြာကိုတော့ အကောင်းဆုံး လုပ်ဆောင်ခဲ့ပါတယ်။ ကိုယ်က သီချင်းဆိုရတာကတော့ ဆိုနေတာလည်း ဖြစ်တယ်။ ဝါဆရာလည်း ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သရုပ်ဆောင်တာတော့ အဲဒီလို မဟုတ်ဘူးလေ။ သရုပ်ဆောင်လိုင်းပြောင်းဖို့တော့ မရှိပါဘူး။ သီချင်းဆိုရတာနဲ့ ကြော်ငြာရိုက်ရတာ မတူတဲ့ ခဲစားချက်တွေပေါ့။ ကြော်ငြာရိုက်ရတာ စိုးရိမ်မှုရှိတယ်။ ရင်လည်း ခုန်ဘယ်။ ဒီဝိနပ် Brand ကြော်ငြာလေးကိုတော့ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ကြိုးစားခဲ့ပါတယ်။ ပညာတွေလည်း တော်တော် ရပါတယ်။ တော်တော်လည်း ကြိုးစားပေးပါဦးမယ်။ အခုတီတော့ လိုအပ်နေတာတွေ အများကြီးပါပဲ။ မနှစ်ကလည်း သီချင်းတွေဆိုရင်းနဲ့ပဲ လုံးလည်ချာလည် လိုက်နေတာဆိုတော့ ဒီနှစ်လည်း အဲဒီလိုပဲ ကုန်ဆုံဦးမှာပဲ။ ပထမဆုံးကြော်ငြာပြောပြချင်တာတွေက တစ်ကိုယ်တော် DVD ထွက်ဖို့လည်း ခိုပါတယ်။ ညီမရဲ့ အနုပညာ လှုပ်ရှားမှုတွေလည်း အဆင်ပြေတဲ့ ခွဲနေပါတယ်။ ညီမကို အားပေးပါ။ ဝေခံနဲ့ပေးပါ။ ကြိုးစားပါမယ်လို့ ရင်ဆိုင်ပါတယ်။

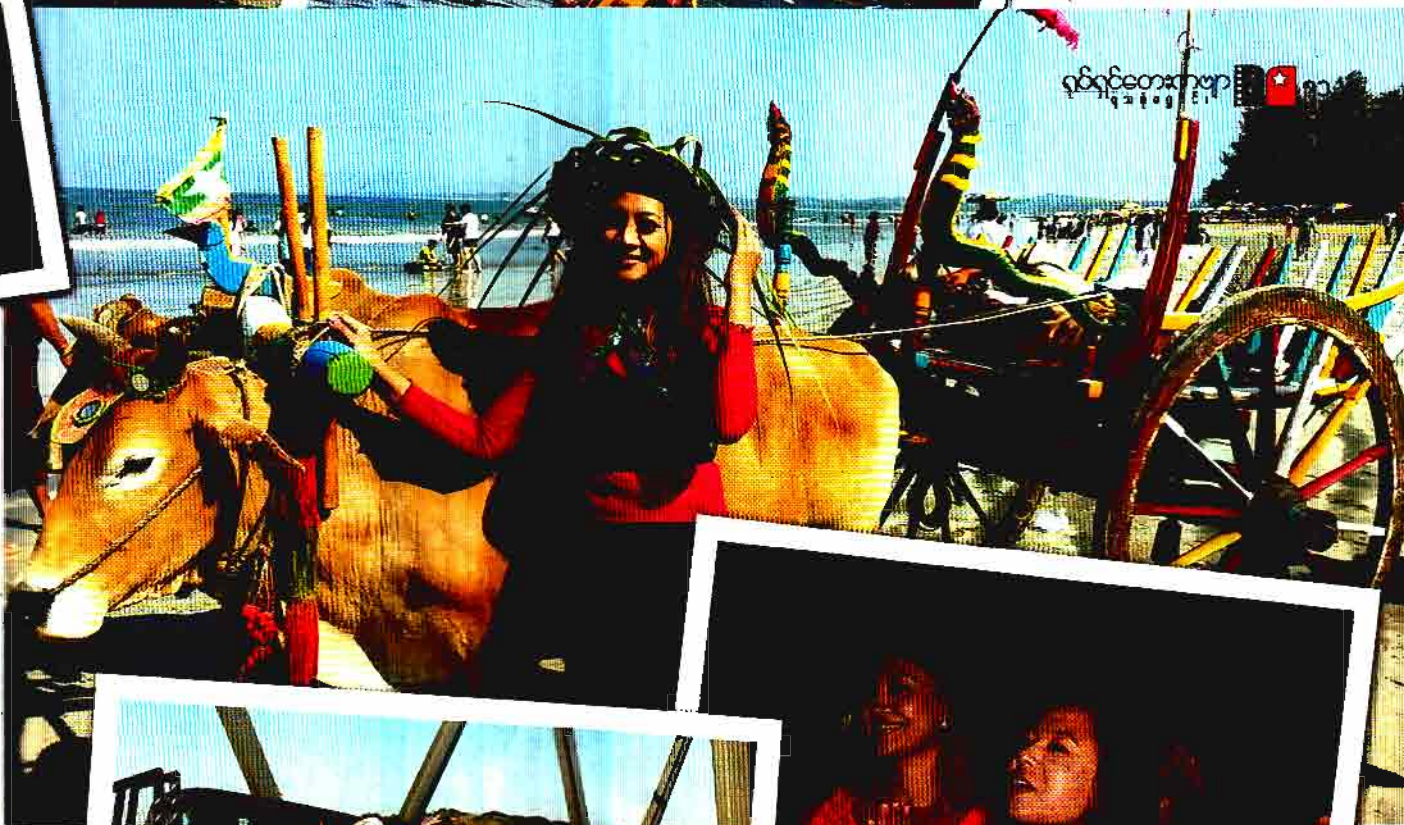

ခရီးသွားလိုက်တာပရိသတ်တွေအတွက်
ခွန်အားသစ်တွေကိုရခွဲတယ်...

ဂေါ့ဂေါ့ဖြူ

အေးမြတ်သိ

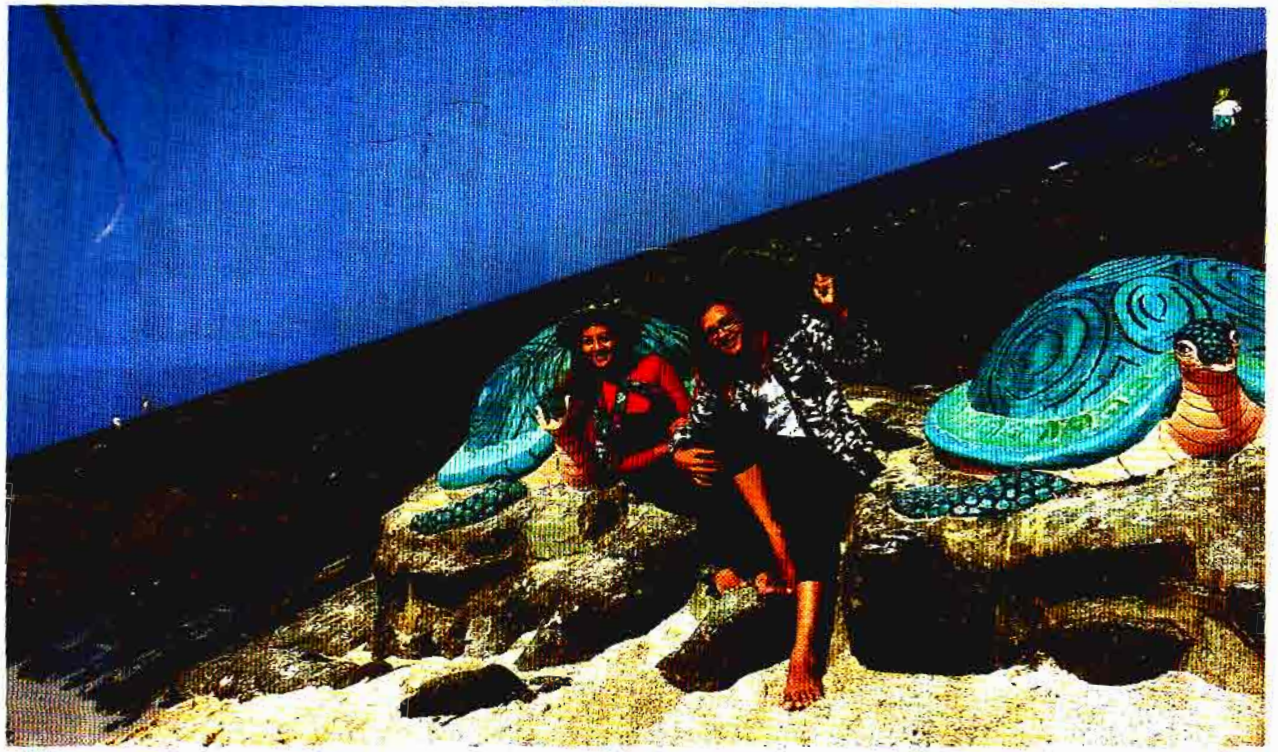

ခရီးသွားခြင်းဟာ နုပျိုခြင်း၊ ဗဟုသုတ ကြွယ်ဝခြင်း ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး တိုးတက် ကောင်းမွန်ခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေကို ရရှိနိုင်ပါတယ်။ ဒီလမှာတော့ ပရိသတ်တွေကို Celebrity တို့နဲ့ ခရီးသွားခြင်းဆိုတဲ့ ကဏ္ဍ လေးနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးလိုက်ပါတယ်။ ပရိသတ် တွေချစ်တဲ့ Celebrity တို့ရဲ့ ခရီးသွားခြင်း၊ profile လေးတွေကို ဖတ်ပြီး ဓာတ်ပုံလေးတွေ ကိုကြည့်ပြီး ကိုယ်တိုင်ခရီးတစ်ခုကို ရောက် ရှိနေသလိုမျိုး ခံစားမှုများကို ပေးစွမ်းချင်တဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တချို့ကြောင့် တင်ဆက်ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ပရိသတ်တွေအနေနဲ့လည်း ခရီး သွားခြင်းရဲ့ အကျိုးကျေးဇူးကို သိစေချင်ပါ တယ်။ အကယ်၍ ခရီးတစ်ခုကို သွားဖို့ ရည် ရွယ်ထားတယ်ဆိုရင်လည်း ဘယ်နေရာမှာ

ဘာလေးတွေ ရှိတယ် ဆိုတာလေးတွေကို အကြိုမိတ်ဆက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။
မေး- လတ်တလော အနုပညာ လှုပ်ရှားမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘာတွေလုပ်ဖြစ်နေလဲ။
ဖြေ- ဇာတ်ကားတွေ ပုံမှန်ရိုက်ဖြစ်နေတယ်။ ဟိုတလောကမှ မောင်မောင်ဦး (စန်းစိုက်)နဲ့ ရိုက်ထားပြီးတော့ Sampao သောက်ရေသန့် က ထုတ်တဲ့ အချိုရည်ကြော်ငြာလေး ရိုက် ထားတယ်။ မဂ္ဂဇင်းတို့၊ ဂျာနယ်တို့မှာလည်း အလုပ်အားတဲ့အချိန်နဲ့ ကိုက်ညီတဲ့အခါတွေမှာ ရိုက်ပေးဖြစ်နေပါတယ်။
အမှတ်တရ ခရီးသွားဆိုရင်တော့ နှစ် မကုန်ခင်လေး သွားခဲ့တဲ့ မြစ်ကြီးနားနဲ့ New Year မှာ သွားခဲ့တဲ့ ချောင်းသာ အိန္ဒိယခရိုင်က တော့ စိတ်ထဲမှာ တကယ့်အမှတ်တရပါပဲ။

မြစ်ကြီးနားက မြေဖျော်ရေးကိစ္စနဲ့ သွားတာ။
 မြစ်ကြီးနားကို အရင်က ရောက်ဖူးပေမယ့်
 မြစ်ဆုံကိုတော့ မရောက်ဖူးသေးဘူး။ အခုမှ
 ရောက်ဖူးခဲ့တယ်။ တော်တော်လေးလည်း
 စိတ်ချမ်းသာခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ အရင်ကထက်
 စာရင် ကျောက်တွေ နည်းသွားတယ်။ ရေ
 လည်း နည်းသွားတယ်။ စိတ်မကောင်းတော့
 ဖြစ်မိတယ်။ ပြီးတော့ 'ထန်နခ' ရေတံခွန်ကို
 လည်း ရောက်ခဲ့တယ်။ အဲဒီကနေ ဆက်သွား
 ရင် တရုတ်ပြည်ရောက်ပြီ။ အမှတ်တရက
 တော့ ရေတံခွန်မှာ မိနပ်ကွာသွားလို့ မနည်းပြန်
 ဝမ်းရတာ။ လှလည်း လှတယ်။ တောဝက်သုပ်
 တို့၊ စိတန်သုပ် (ကချင်ဘာသာစကား) ဆို
 တာက ဆေးဘဲဥသုပ်ကို ခေါ်တာ။ ကျားစွယ်
 တို့၊ ကျွန်တို့ မမြင်ဖူးသေးတဲ့ အရာတွေ တွေ
 ခဲ့သေးတယ်။ အချမ်းပြေ ပိုင်တို့ ဘာတို့သောက်
 ပြီးတော့ ဖျော်ဖျော်ပါးပါးပဲ။ ဖျော်ပြေနေပြီတော့
 သွားလည်ကြတာလေ။ အဲဒီမှာ ကချင်ဘာသာ
 စကား အများဆုံး သုံးတယ်။ မြို့ပစ္စေထဲရောက်
 တော့ ကချင်ထည်တွေ ကချင်အစားအသောက်
 နည်းနည်းပါးပါး ဝယ်လာဖြစ်တယ်။ မလမ်း
 ထင်တံတားဘတ် က သွားရင် 'ဝါရှောင်ရေလွဲ
 ဆည်' တို့၊ ဘာတို့ သွားလည်ခဲ့ပါတယ်။
 ဝယ်လာတဲ့ ပစ္စည်းတွေ လေယာဉ်ကွင်းမှာ

ကျန်ခဲ့လို့ အခုထိ မမြင်ရသေးဘူး (ရယ်လျက်)
 ....

နောက်ထပ် ခရီးတစ်ခုက ချောင်းသာ။
 မိတ်ဆွေကုမ္ပဏီနဲ့ Brand abassador လည်း
 ဖြစ်၊ အတိုင်ပင်ခံရွှေနေလည်ဖြစ်တော့ ဝန်
 ထမ်းတွေနဲ့အတူ ချောင်းသာခရီးစဉ်ကို လိုက်
 သွားဖြစ်တာ။ ချောင်းသာမရောက်ခင် ပန်း
 တနော်ကို အရင်ရောက်တယ်။ ဓာတ်ပုံတွေ
 စုရိုက်ပြီးတော့မှ ချောင်းသာဘက်ကို ဆက်
 ဆင်းတာ။ ခရီးလမ်းတစ်လျှောက်မှာ အားရပါး
 ရ မှုန့်စားကြတယ်။ ပင်လယ်စာတွေ စားတယ်။
 United Eleven ကုမ္ပဏီက သူတို့ရဲ့ နှစ်ပတ်
 လည်ပေါ့။ တာဝန်နဲ့ သွားရင်း ခိုင်လှူကြီး ဝင်
 လုပ်လိုက်ရသေးတယ်။ ဝန်ထမ်းတွေအတွက်
 သီချင်းဆိုပြိုင်ပွဲလေး လုပ်တော့ ခိုင်လှူကြီး
 ဖြစ် သွားတာ။ အမှတ်တွေပေး ဆုတွေပေးခြင်း
 ရသေးတယ်။ ညဘက်ကျတော့ မီးပုံပွဲတွေ
 လုပ်တယ်။ Newyear မှာ တော်တော်စည်
 တယ်။ ရွှေဟင်္သာဟိုတယ်မှာ တည်းတာ။
 နေ့လယ်စာကို ရွာထဲမှာ ချက်ခိုင်းပြီး ဟိုတယ်
 ကို လာပို့ခိုင်းတော့ အများကြီးပဲ။ အပြန်ကျ
 တော့ ရွှေမော်တော်က 'ခင်ခင်ခ' ထမင်းဆိုင်
 မှာ ဝင်စားကြတယ်။ အဲဒီနေ့မှာ မရှိဆင်းခဲ့သေး
 တော့ အများကြီး တွေ့ခဲ့ရတယ်။ အဲဒီတော့

စိတ်ထဲမှာ မကောင်းဘူး။ ပြည်ပက ဧည့်သည်
 တွေလာရင် ကြည့်လို့ မကောင်းဘူးပေါ့။
 မိသားစုအလိုက် တောင်းရမ်းနေကြတာလည်း
 တပုံကြီး တွေ့ခဲ့ရတယ်။ သူတို့အတွက်ကို
 သက်ဆိုင်တဲ့သူကြီးတွေက စီစဉ်ပေးရင်တော့
 ပိုကောင်းတယ်လို့ ထင်တယ်။ အလုပ်ပေး
 တာ၊ နှိုင်းဖြစ်ဖြစ် အိမ် နေရာပေးတာ၊ နှိုင်းဖြစ်ဖြစ်
 လုပ်ပေးနိုင်ရင်တော့ ပိုကောင်းမယ်။
 ခရီးသွားတာက ကျန်းမာရေးအတွက်ဆို
 ရင် စိတ်ထဲမှာ အရမ်းအေးချမ်းသွားတယ်။
 ခွန်အားသစ်တွေ ဘာတွေ ရသွားတယ်။
 ပရိသတ်ကို အသစ်အသစ်တွေ ချပြလို့ရမယ့်
 ခွန်အားသစ်တွေ ရလာသလိုပဲ။ ခရီးသွားတဲ့
 အချိန်မှာ သီချင်းလေးတွေ၊ စာအုပ်ကလေး
 တွေနဲ့ သွား ဟိုရောက်ရင် ကိုယ့်ရဲ့ စိတ်ညစ်
 တာ၊ စိတ်ရှုပ်တာတွေဘာတွေ ရှိရင်လည်း
 အားလုံး ထုတ်လိုက်၊ ပြီးရင် မေ့လိုက်၊
 ပင်လယ်တွေရှိရင် ပင်လယ်ရေနဲ့ ဆေး၊ ကိုရီး
 ယားကားထဲကလို ခဏရွာပြီး အော်ချလိုက်၊
 အဲဒါဆို စိတ်ဟာ ပြောင်းလဲသွားလိမ့်မယ်။
 ၉၀ ရာခိုင်နှုန်းလောက် ပျောက်သွားသလိုပဲ။
 ကိုယ့်ရဲ့ ချစ်တဲ့သူငယ်ချင်း တွေ၊ မိသားစုတွေနဲ့
 ခရီးသွားပါလို့ ပရိသတ်တွေကို အကြံပြုချင်ပါ
 တယ်။

အောင်မြင်မှုတစ်ခု ရရှိ
 အတွက် ကံ၊ စနစ်၊ ပီရိယ၊
 ကြိုးစား အားထုတ်မှုကို
 အားလုံး စုပေါင်းမှ ရမှာပါ။
 မျက်စိရှေ့မှာတင် တကယ်
 အားသွန် ခွန်စိတ်နဲ့
 ကြိုးစားရင်း တက်လာတဲ့
 မင်းသမီးလေးတွေ၊
 မင်းသားလေးတွေ
 အများကြီးပါ။ တကယ်
 ကြိုးစားရင် တကယ်
 အောင်မြင်မှု ရရမှာပါ။
 လှေကားထစ်ကို
 ခွကော်မတက်ဘဲ
 တစ်ဆင့်ချင်း တစိုက်
 ဗတ်မတ်နဲ့ ခိုးထားဖို့
 တက်လာတဲ့ အနာဂတ်ရဲ့
 ကြယ်မွှင်လေးတွေထဲမှာ
 သွန်းဆက်ဆိုတဲ့
 ကောင်မလေးလည်း
 တစ်ယောက်အပါအဝင်
 ဖြစ်ပါတယ်။

PHOTO : FRED (NEW STUDIO)

ဒီနှစ်သစ်ရဲ့အစဟာ
 ကံကောင်းခြင်းရဲ့အစကိုရောက်ရှိနေတယ်ဆိုတဲ့

ပွန်းပေါက်

မျိုးသီဟန်

အနုပညာ သက်တမ်း ၁ နှစ်ကျော်အထိ အပြိုင်မင်းသမီး ဘဝနဲ့ အနုပညာဝမ်းစာကို ဖြည့်စွက်ရင်း ယခု အချိန်မှာ ခေါင်းဆောင် မင်းသမီး ဘဝကို ရောက်ရှိနေပါပြီ။ ဒီလမှာ ရုပ်ရှင်တေးကဗျာ ပရိသတ်ကြီးအတွက် နှစ် သစ်မှာ ကံကောင်းခြင်းတွေရဲ့အစကို ပိုင်ဆိုင် ထားတယ်ဆိုတဲ့ သွန်းဆက်ရဲ့အကြောင်း အချို့ကို တင်ဆက်ပေးလိုက်ပါတယ်နော်။

❖ လက်ရှိမှာ ဘာတွေလုပ်ဖြစ်နေလဲ။
- ကားတွေပဲ ဆက်တိုက်ဆက်ရိုက်နေ ဖြစ် တယ်။ အခုရိုက်နေတာက 'ကကြီးတွေသွယ် ကာရစ်ကာလို့' ကိုမြင့်မြတ်ရယ်၊ ကိုညီထွဋ် ခေါင်ရယ်၊ သွန်းဆက်ရယ်ပေါ့။

❖ ကာရိုက်တာလေးကကော။
- အိမ်ထောင်ကုသွားတဲ့ ကောင်မလေးတစ် ယောက်အကြောင်းပေါ့။ ကိုယ် မချစ်မနှစ်သက် တဲ့ သူနဲ့ ရပြီး အိမ်တွင်းရေးပြဿနာတွေ ဖြစ် လာတဲ့ပုံစံမျိုးပေါ့။

❖ ဒီကားလေးနဲ့ သွန်းဆက်ရဲ့ အမှတ်တရ လေးတွေရှိရင် ပြောပြပါဦး။
- အရင်ကဆိုရင် ပြောရတာတို့၊ ဘာတို့က အခန်းနည်းတယ်၊ ပြီးတော့ အပြိုင်အနေနဲ့ပေါ့။ အခု ဒီကားမှာက အပြိုင်မပါဘူး။ သွန်းဆက် တစ်ယောက်တည်းချည်းပဲ။

❖ အဲဒီအတွက် ဖိအားတွေကောရှိလား။
- စကားပြောရတဲ့အခါမှာ စကားမပီတော့ နည်းနည်း အခက်အခဲရှိတယ်။ ထိန်းထိန်းပြီး ပြောနေရတာပေါ့နော်။ ဖိအားတွေတော့ မရှိပါ ဘူး။ ကိုမြင့်မြတ်ကလည်း အစကတည်းက ခင်တယ်။ ကိုနေပိုင်ကလည်း ရှေ့မှာ ကိုစည် ပြီးနဲ့ တစ်ကားရိုက်ထားတော့ ခင်နေတယ်။

မင်းသားကော၊ ဒါရိုက်တာကော၊ စက်အဖွဲ့ ကောက အားလုံးရင်းနှီးနေတဲ့ လူတွေချည်းပဲဆို တော့ အေးအေးပေးပါပဲ။

❖ နှစ်သစ်မှာ ဘယ်လို ပြင်ဆင်ပျော်ရွှင် အောင်နေမလဲ။
- သွန်းဆက် ဒီနှစ်သစ်မှာ အရင်ထက် ပိုပြီး ခေါင်းဆောင်နေရာကနေ တောက်လျှောက် ရိုက်ပြီဆိုတော့ အရင်ထက် ပိုပြီးတော့ ကြိုး စားရမယ်၊ ပရိသတ် လက်ခံအောင် မင်းသမီး သွန်းဆက်ဆိုပြီး ပရိသတ်အားပေးအောင် အများကြီး ကြိုးစားရမှာပေါ့။ အဲဒါပဲ ရှိပါတယ်။ စိတ်ကတော့ နဂိုကတည်းက ပျော်ပျော်ပဲ နေတတ်တော့ တစ်နှစ်လုံးလည်း ပျော်ပျော်ပဲ နေမှာပါ။

❖ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အားမရသေးတဲ့ လို အပ်ချက်တွေ ရှိရင် ပြောပြပေးပါဦး။
- လိုအပ်ချက်တွေကတော့ အများကြီးပဲ။ ပြည့် စုံတယ်ဆိုတာ မရှိသေးဘူး။ ကိုယ်က အသစ် ဆိုတော့လေ၊ ပြီးတော့ အနုပညာသက်တမ်းက လည်း တစ်နှစ်လောက်ပဲ ရှိသေးတော့ သက် တမ်းကလည်း နုသေးတယ်လေ။ အဲဒီတော့ ကိုယ့်မှာက အကုန်လုံး အစစ၊ အရာရာ လိုအပ် နေတာ အမြဲတမ်း ရှိနေတယ်။

❖ သွန်းဆက်ရဲ့ ရင်ထဲမှာ အနုပညာခံယူ ချက်ကို ဘယ်လိုသတ်မှတ်ထားလဲ။
- ပရိသတ်အတွက်ပဲ သွန်းဆက်ဇာတ်ကား တွေ ဆက်ရိုက်မှာပဲ။ ဒီအနုပညာ သရုပ်ဆောင် တဲ့အလုပ်ကို သွန်းဆက် သေသေချာချာ ကြိုး စားသွားမှာပါ။

❖ ဒီ New Year က သွန်းဆက်အတွက်

ကံကောင်းတဲ့နှစ်လို့ ပြောလို့ရလား။

- အခုလက်ရှိမှာ ဖြစ်ချင်တာနဲ့ ဖြစ်သင့်တာက တစ်ထပ်တည်းကျနေတယ်။ ဒီမင်းသမီးအလုပ် ကို ငယ်ငယ်လေးကတည်းက အရမ်း ရူးသွပ် တာ။ အခု နှစ်သစ်မှာ ခေါင်းဆောင်အနေနဲ့ ရိုက်နေရတာဆိုတော့ သွန်းဆက် အရမ်းပျော် တယ်။ ဒီနှစ်သစ်ဟာ ကံကောင်းခြင်းရဲ့အစကို ရောက်ရှိနေတယ်လို့တော့ ထင်တာပဲ။

❖ ဒီနှစ်အကယ်ဒမီပေးပွဲမှာ အရမ်းဟော နေတဲ့ ကားတွေ လွဲချော်ခဲ့ရတာမျိုး ရှိတယ်။ ဒီအနုပညာလောကထဲ အနုပညာရှင်တစ် ယောက်အနေနဲ့ ဘယ်လိုထင်မိလဲ။
- ဒါကတော့ လူကြီးအပိုင်းတွေ ဆုံးဖြတ်တာ လေ။ အကုန်လုံးက ပြောတယ်။ သေချာကြီး စားပြီး ရိုက်ထားကြတာဆိုတော့ ကိုယ်ကတော့ အကုန်လုံးကို ရစေချင်တာပဲ။

❖ ငယ်ငယ်တုန်းက အားကျရတဲ့ အနုပညာ ရှင်ကော ရှိခဲ့လား။
- ငယ်ငယ်ကဆိုရင် ကြော်ငြာတွေ အရင် ကြည့်တာ။ အဲဒီတုန်းက မထက်ထက်မိုးဦးခဲ ကြော်ငြာတွေဆိုရင် အရမ်းကြိုက်တယ်။ ဒါ မသိအောင် ခိုးပြီး လေ့ကျင့်တယ်။

❖ ပရိသတ်အတွက် ဘာပြောချင်သေးလဲ။
- ကိုယ်လုပ်နိုင်သလောက်၊ ပရိသတ်ထံ လက် ခံသလောက် ကြိုးစားသွားမှာပါ။ ၂၀၁၂ မှာ သွန်းဆက်ရိုက်ထားတဲ့ ကားတွေ အများ ကြီး ရှိတယ်။ ၁၅ ကားလောက် ရှိတယ်။ ဒါ့ အတွက် ပရိသတ်ကြီး သေချာကြည့်ပြီး ဝေဖန် အကြံပြုပေးပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်။

မျိုးသိလ်

ရွှေအင်းသာ:

တုံးသီချင်းတွေနဲ့အကျိုးပေးတယ်လို့
ပရိသတ်တွေသတ်မှတ်ထားတဲ့

ရတနာမိုဠ်

ဝိတလောကမှာ ကြယ်ပွင့်လေးတွေဖြစ်
တဲ့ အဆိုရှင် ထော်ထော်များများဟာ သီချင်း
တွေတွေ ထွက်လာတာ တွေ့ရပါတယ်။ ထွက်ခဲ့
တဲ့သီချင်းတွေကလည်း သူတို့ပရိသတ်တွေနဲ့
သူတို့ အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ အပေးအယူ
မှုနဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီအထဲမှာ ရတနာမိုဠ်ရဲ့
ပုံရိပ်များ စီးရီးလည်း ဝါဝင်တာ တွေ့ရပါတယ်။
အဲဒီအတွက် ရတနာမိုဠ်ရဲ့ ဝမ်းချက်တချို့ကို
ပေးပြန်ရင်တော့ သူမရဲ့ ရင်ထဲက စကားလုံး
တွေက အခုလိုပဲ ဖွင့်လာတာပဲလား။

မေး- မိုဠ်လေးရဲ့ အနုပညာလှုပ်ရှားမှုတွေ ကို
ပရိသတ်ကြီးကို ပြောပြပေးပါဦး။

ဖြေ- မိုဠ်လေး အခု နေပြည်တော်မှာ သီချင်း
သွားဆိုဖြစ်ခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ မိုဠ်လေးရဲ့
ထတ်ယမ်းရီးဖြစ်တဲ့ 'ပုံရိပ်များ' ဝိစိဒီကို
အသက်သွင်းနေပါတယ်။ နောက် နှိုးပွဲတွေနဲ့
အတွဲတွေမှာ သီချင်းတွေ ဆိုဖြစ်နေပါ
တယ်။

မေး- 'ပုံရိပ်များ' စီးရီးထဲက Goodnight
သီချင်းလေးက ပရိသတ်တွေကြားထဲမှာ
ထော်ထော်ပေါက်တယ်နော်။

ဖြေ- ဟုတ်ပါတယ်။ Goodnight သီချင်းက
စုန်သီချင်းအသစ်ပေါ်နော်။ အဲဒီအတွက်လည်း
ခင်သာ ဖျော်ရွှင်ရပါတယ်။ 'ပုံရိပ်များ' ဝိစိဒီ
အတွက်ကိုလည်း အများကြီး ကြီးစားနေပါ
တယ်။

မေး- 'ဖုန်းမဆက်နဲ့' တို့ ဘာတို့ ဖုန်းသီချင်းတွေ တော်တော်များများက အရမ်းပေါက်ခဲ့သလို အခု Goodnight Phone သီချင်းလေးကလည်း အရမ်းပဲ ပရိသတ်တွေ Heart ထိခဲ့တော့ မိုင်လေးရဲ့ ခံစားချက် တချို့ကရာ .

...

ဖြေ- မိုင်လေး ဖုန်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး အကျိုးပေးတယ်လို့ပဲ ပြောရမလား။ ပရိသတ်တွေက အားပေးကြပါတယ်။ အရင်က ဖုန်းသီချင်းတွေနေရာမှာ အခု ဖုန်းသီချင်းအသစ် ပြန်ပြောင်းသွားတာ ပေါ့နော်။ ဒီသီချင်းကို ရေး

ပေးတဲ့ ကိုယုန်လေးရဲ့ စာသားလေးတွေက ကောင်းတော့ ပရိသတ်တွေရင်ထဲ ထိသွားတာလည်း ပါပါတယ်။

မေး- 'ပုံရိပ်များ' စီးရီးမှာ ရရှိသီချင်းတွေဖြစ်တဲ့ 'ထားခဲ့ပြီလား' သီချင်းနဲ့ 'ဒဏ်ရာ ၂' သီချင်းတွေကို ပြန်ဆိုထားတာ တွေ့ရတယ်။ ခံစားချက် သီချင်းတွေဆိုတော့ ပရိသတ်ကလည်း ထိကြတယ်နော်။

ဖြေ- အဲဒီသီချင်း နှစ်ပုဒ်နဲ့ မေမေ မိုင်ရဲ့ 'မလွမ်းပို' သီချင်းတွေကို ပြန်ဆိုတဲ့အချိန်မှာ မူရင်းသီချင်းတွေကို မပျက်စီးရအောင်

အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားပြီးတော့ အခုခေတ်ပုံစံမျိုး ဆိုခဲ့တာပါ။ အဲဒီသီချင်းတွေက အရင်ကတည်းက နာမည်ကြီး သီချင်းတွေဆိုတော့ အရမ်းလည်း တာဝန်ကြီးသွားတယ်။

မေး- " Who are You " သီချင်းကလည်း မြူးမြူးလေးဆိုတော့ အလွမ်းသီချင်းတွေနဲ့ အဆွေးသီချင်းတွေ အစုံဆိုဖြစ်နေသလိုပဲ။

ဖြေ- မိုင်လေးက ဝိတကို အရမ်းရှားသွင်းတဲ့လူတစ်ယောက်ပါ။ အဲဒီအတွက်ကြောင့် သီချင်းမြူးမြူးလေးတွေရော ခံစားချက်တွေပါတဲ့ အလွမ်းသီချင်းလေးတွေရော အစုံဆိုဖြစ်နေ

YADANAR MAI

သလို ပရိသတ်ကလည်း နှစ်မျိုးလုံးကို အားပေးကြတဲ့အတွက် ရှေ့ဆက်ရမယ့် ဂီတလမ်းပေါ်မှာ မိုင်လေး အားသစ်အင်သစ်တွေ ရခဲ့ပါတယ်။

မေး- မိုင်လေးအနေနဲ့ အရင်ကနဲ့အခု အခြေအနေမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြောင်းလဲမှုတွေဆိုရင် ဘာတွေဖြစ်မလဲ။

ဖြေ- ဟုတ်... အရင်ကထက် ဆိုပုံဆိုပေါက်တွေ ပြောင်းလဲလာတယ်။ တစ်နှစ်နဲ့တစ်နှစ် မတူအောင် ကြိုးစားခဲ့လို့ ပြောင်းလဲသွားတယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ သီချင်းဆိုနေရင် ပျော်တဲ့အတွက် ဂီတကိုတော့ ပိုပြီးတော့ အာရုံစိုက်ပြီး လုပ်ဖြစ်တယ်။ ကြိုးလည်း ကြိုးစားခဲ့ပါတယ်။ ဘယ်သူမဆို ကြိုးစားရင်တော့ ကြိုးစားလို့ရတဲ့ အသီးအပွင့်ကို ခံစားကြရမယ်လို့ ထင်ပါတယ်။

မေး- မိုင်လေးရဲ့ လက်စွဲဆောင်ပုဒ်ဆိုရင်ကော...

ဖြေ- ကိုယ်ကောင်းရင် ခေါင်းမရွေ့ဘူး။ စိတ်ထားကောင်းရင် ကံကောင်းမယ်ဆိုတဲ့ စကားပုံနှစ်ခုကို လက်ကိုင်ထားပြီးတော့ မိုင်လေး အဲဒီလိုမျိုးဖြစ်အောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အမြဲတမ်း ကောင်းအောင် နေပါတယ်။

မေး- အရင်က ဇာတ်ကားတွေမှာ သရုပ်ဆောင်တာ တွေ့ရတယ်။ ပရိသတ်ကလည်း ကြိုက်ကြတယ်။ အခုနောက်ပိုင်း သရုပ်ဆောင်မှု အပိုင်းမှာ သိပ်မတွေ့ရတော့ဘူး။

ဖြေ- သရုပ်ဆောင်မှုအပိုင်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကတော့ မိုင်လေး ဇာတ်လမ်းကောင်းရင် ကိုယ်လည်း လုပ်နိုင်မယ်ထင်တဲ့ ဇာတ်ကောင်စရိုက်တွေ လာရင်မှ ရံဖန်ရံခါမှ ရိုက်ဖြစ်တာများပါတယ်။ အခုနောက်ပိုင်းတော့ မိုင်လေး ကိုယ့်နဲ့လေးတို့နဲ့ အဆိုတော်တွေနဲ့ပဲ ဇာတ်လမ်းဆင်ထားတဲ့ 'ပျော်ပြီးရင်း ပျော်' ဆိုတဲ့ ဇာတ်ကားမှာ တတ်နိုင်သလောက်တော့ အကောင်းဆုံး ဖြစ်အောင် သရုပ်ဆောင်ထားပါတယ်။

မေး- မိုင်လေးရဲ့ ရုပ်ပရိသတ်ကြီးအတွက် ပြောချင်တာတွေက...

ဖြေ- မိုင်လေးရဲ့ သီချင်းတွေကို အားပေးကြတဲ့အတွက် တကယ့်ကို ရင်ထဲကထာဆွဲစေတာတွေနဲ့ ကျေနူးတင်ပါတယ်။ ထိုထဲဖန်တီးကြိုးစားထားတဲ့အရာတွေ ခံစားအကြံတဲ့အတွက် မိုင်လေးအတိုင်းဆီ ဆော်အင်ကျေ နှပ်ရပါတယ်။ 'ပုံရိပ်များ' ဝိသိယွက်ရင်လည်း အားပေးကြတဲ့အတွက် ချီးမွမ်းခံစားဖို့နာ က တစ်ဆင့် ပြောချင်တာတွေက...

အဲဒီလို မျက်နှာ အရမ်းနာရလို့ ရိုက်ပေးတယ်ဆို တာမျိုးတော့ ရှိခဲ့ပါတယ်။

❖ ဇာတ်လမ်းသဘောအရ ဘယ်လိုဇာတ် မျိုးတွေကို ပိုရွေးချယ်ဖြစ်လဲ။

ကိုယ်က ရွေးချယ်တာထက် ကိုယ့်ကို ရွေးချယ်တာက ပိုများတယ်။ အခုနောက်ပိုင်း နန်းဆုဆီ ရောက်လာတဲ့ဇာတ်တွေက နန်းဆုနဲ့ လိုက်မယ့် သရုပ်ဆောင်နိုင်မယ်ထင်တဲ့ဟာမျိုး တွေကို အရင်ဆုံး လာပြကြတာပေါ့။ ဥပမာ ဒီတိုက်နဲ့ ရိုက်မှာက နှစ်ကားဆိုရင် လေးကား လောက်တော့ ပြတယ်။ ဒါမှမဟုတ် သုံးကား ထဲကမှ တစ်ကားရွေးပေါ့။ ဘယ်ဟာကတော့ ကိုယ်အလုပ်နိုင်ဆုံး ထင်သလဲလို့ ဆိုပြီး လာ ပြတာမျိုးတွေလည်း ရှိတယ်။ နန်းဆုလည်း ကိုယ် ရိုက်ချင်တဲ့ ဇာတ်ကလေးတွေ ရှိတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် အကောင် အထည် ဖော်မှာပေါ့နော်။ အခုကတော့ သူများပေးတဲ့ ဇာတ်တွေမှာ ကိုယ်က ဒီဇာတ် လမ်းကို ဖတ်လိုက်တယ်ဆိုရင် အဓိကထားတာ က လုပ်ကွက်ရမလား၊ ပရိသတ်အတွက် ဘယ်လောက်ထိ ဖန်တီးပေးနိုင်မလဲ ကိုယ့်လုပ် ကွက်တွေက ပရိသတ်ရဲ့ မျက်လုံးထဲမှာ ကျန်ခဲ့မှာလား ဆိုတဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေကို ဦးစားပေးပြီး ကြည့်ဖြစ်တယ်ပေါ့။

❖ အနုပညာတွေကြောင့် စိတ်ရှုပ်ရတဲ့အခါ ရှေ့ဆက်လျှောက်ဖို့ကို တွေဝေနေခဲ့တာမျိုး ရော ရှိခဲ့လား။

စိတ်နဲ့ လုပ်တဲ့အလုပ်ဆိုတော့ စိတ်ပင် ပန်းတယ်။ စိတ်ဖိစီးမှုတွေ များတယ်ပေါ့။ စိတ် ညစ်ရတဲ့အခြေအနေ၊ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ် ရတဲ့အချိန်မျိုးတွေမှာ ဆိုရင်တော့ ဟိုအရင်းက ရှိခဲ့ဖူးတယ်။ တော်ပြီ၊ ဆက်မလုပ်ချင်တော့ ဘူး။ ဒီလောကကနေ ထွက်လိုက်ချင်တယ်။ အရမ်း အတိုက်အခိုက်လည်း များတယ်။ မခံ နိုင်တော့ဘူးဆိုတဲ့ စိတ်တွေ ခဏခဏ ဖြစ်ဖူး တယ်။ ငယ်ငယ်တုန်းက ငိုလည်း ငိုတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခုနောက်ပိုင်းမှာတော့ ကိုယ်ဝါသနာ ပါတဲ့ အနုပညာကို လုပ်နေရရင် ပျော်နေတာ ပဲ။ ကိုယ်လုပ်ခဲ့တဲ့ အလုပ်တစ်ခုကို ဆက်ပြီး တော့ လုပ်ချင်တယ်။ တစ်ဝက်တစ်ပျက်နဲ့ အရှုံးပေးပြီး ထွက်လိုက်ရတာမျိုး မလုပ်ချင် တော့ဘူး။ အနုပညာကို ကိုယ်က အရမ်းမြတ်နိုး တော့ စွန့်လွှတ်ဖို့ မဖြစ်နိုင်တဲ့ အရာလို့ ထင်တယ်။

❖ အခုလက်ရှိ ရောက်နေတဲ့ အနေအထား ကို ပြန်သုံးသပ်ရင် ဘယ်လောက် ခရီး ပေါက်နေပြီလဲ။

ဘယ်နေရာကိုရောက်နေပြီလဲဆိုတော့ ပရိသတ်က ပေးတဲ့နေရာလေး တစ်နေရာကို ရနေပြီလို့ ထင်ပါတယ်။ ဘာပဲပြောပြော ပရိသတ်ရဲ့ အားပေးမှုကို ခံရတယ်။ အသိ အမှတ်ပြုမှုတွေလည်း ခံရတယ်။ ကိုယ်တိုင် လည်း အနုပညာတွေကို ဆက်ပြီး ဖန်တီးခွင့် ရနေတယ်ဆိုတော့ ကျေနပ်နေမိပါတယ်။

❖ ရှေ့ဆက်မယ့် အနုပညာခရီးအတွက် ကိုယ့်ရဲ့ ယုံကြည်ချက်၊ ခံယူချက်ကရော။

အနုပညာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ခံယူချက်က တော့ အနုပညာကို မြတ်နိုးတန်ဖိုးထား လေး စားတယ်။ အဲဒါကြောင့် အနုပညာနဲ့ မခွဲဘဲ အတူတူနေချင်တယ်။ အနုပညာနဲ့ ပတ်သက် ရင် အရိုးသားဆုံး၊ ရိုးရိုးရှင်းရှင်းလေး ပရိသတ် ကို ဖန်တီးပြချင်တယ်။ အနုပညာလောကထဲမှာ ရိုးရိုးသားသားနဲ့ ရှေ့ဆက်လျှောက်မယ်လို့ ခံယူ ထားပါတယ်။

❖ နေရာတစ်နေရာအတွက် ကိုယ့်ဖက်က ဘယ်လောက်ထိ ပေးဆပ်ခဲ့ရသလဲ။

ပေးဆပ်တယ်လို့တော့ မထင်ပါဘူး။ ကိုယ်ကတော့ အနုပညာအလုပ်မှာ ရလဒ် ကောင်းတွေရဖို့အတွက်ကို ကြိုးစားနေရတယ်။ အဲဒီတော့ အချိန်တွေက ပေးဆပ်ရမှာပဲလေ။ ကိုယ့်ရဲ့ ကြိုးစားမှုတွေ ပင်ပန်းတာမျိုးတွေပေါ့။ ဒါက ဘယ်အလုပ်မဆို ဒါက ရှိနေတာဆိုတော့ သက်သက်ချည်း ပေးဆပ်လိုက်ရတယ်ဆိုတာ မျိုးတော့ မမြင်ပါဘူး။ နန်းဆုက ကျေနပ်ရောင့် ရဲမှုကတော့ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကြိုးစားမှုရဲ့ ရလဒ်အတိုင်းတော့ အပြည့်အဝ ရတဲ့အခါတွေ လည်း ရှိသလို အပြည့်အဝ ပြန်မရတဲ့အခါ တွေလည်း ရှိပါတယ်။ အဲဒီတော့ အချိန်ရယ်၊ အောင်မြင်မှုနဲ့ကို အချိုးကျညှိမယ်ဆိုရင်တော့ လိုသေးတယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ နောက်ပိုင်း ရှေ့ဆက်သွားမယ့်အချိန်တွေမှာတော့ ပိုပြီး အဆင်ပြေနေပြီလို့ ထင်ပါတယ်။ စစချင်း ဒီလောကထဲ ရောက်ခါစက မသိတာတွေ၊ နားမလည်တာတွေ ရှိတဲ့အတွက် မလိုအပ်ဘဲ ကုန်သွားတဲ့ အချိန်တွေ ရှိပါတယ်။

❖ အောင်မြင်မှုကို မရခင် ကျော်ကြားမှုကို လိုချင်တာမျိုးတွေရော ဖြစ်မိလား။

အောင်မြင်လာရင်တော့ ကျော်ကြားလာ မှာပေါ့။ ဒါမှမဟုတ် မအောင်မြင်ခင်မှာတော့ ကျော်ကြားမှုတွေ ရှိခဲ့မယ်ဆိုရင်တော့ နန်းဆု လည်း ကျော်ကြားမှုကို အရင်ယူမယ်ဆိုတဲ့ စိတ် တော့ မရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်လုပ်လိုက်တဲ့ အလုပ်တစ်ခု အောင်မြင်သွားလို့ရှိရင် ပရိသတ် က အသိအမှတ်ပြုတာပဲ။ အဲဒီအခါကျရင် ကျော်ကြားမှုကြီးက ပါလာတာပါပဲ။ အောင်မြင် မှုတစ်ခုချင်းစီကို လိုက်စုလိုက်ရင် ကျော်ကြား မှုကြီးက ပိုကြီးလာမှာပေါ့နော်။ အဲဒီလို သီးသန့်ကြီး ကျော်ကြားအောင် လုပ်ပြီးမှ အောင်မြင် သွားတယ် ဆိုတာမျိုးတော့ နန်းဆုမှာ မရှိခဲ့ပါဘူး။

အဇ္ဈလီ

အလေ့ကျင့်အလေ့ကျင့်
အများကြီးပုံပိုးခဲ့ပါတယ်ဆိုတဲ့

ဘောင်ရုပ်ငါး

အခွင့်

အလေ့ကျင့်အခွင့်အတွက် ဂြိုဟ်စာပေအသင်းကြီးက ဘောင်ရုပ်ငါး
တစ်ဖက်မှာ အောင်မြင်မှုအတွက် အိမ်ထောင် ဆက်တိုက်အားပေး
သလို အလေ့ကျင့်အခွင့်အတွက် အခွင့်အား ပေးပို့ပေးခဲ့တဲ့
အောင်မြင်မှုကို ကိုယ်ပိုင်အလေ့ကျင့်အခွင့်အတွက် မိမိ
ချက် ယုံကြည်ချက်နှင့် ယုံကြည်ချက် ယုံ
တော် ခိုင်ခံ့မှုနှင့်အညီသာ အလေ့ကျင့်
သဘောနှင့် ခွင့်အခွင့်အတွက် အားပေး
ခံစား ပြင်ဆင်တယ်။

Makeup, Photo:
Aroma (Zulu Studio)

❖ အောင်လေးအနေနဲ့ အောင်မြင်မှုဆိုတဲ့ စကားကို ဘယ်လိုမျိုးများ နားလည်ထားလဲ။
 - အဓိကက ကိုယ်လုပ်တဲ့ အလုပ်တစ်ခုအပေါ် မှာ လူအများက အသိအမှတ်ပြုတယ်ဆိုရင် ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ဒါဟာ အောင်မြင်သွားတာ ပေါ့။ ကိုယ်လုပ်တဲ့အလုပ်ကို တခြားတစ် ယောက်ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ နှစ်ယောက်ပဲဖြစ်ဖြစ် နည်း ရင် နည်းသလို၊ များရင်များသလို အောင်မြင် မယ်လို့ ထင်ပါတယ်။

❖ အနုပညာသမားတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝဟာ အစစ၊ အရာရာ အဆင်ပြေချောမွေ့ခဲ့ရဲ့ လား။
 - အများကြီး ကြိုးစားပါတယ်။ ကျွန်တော်က ဘယ်အလုပ်ပဲလုပ်လုပ် စေတနာထားတယ်။ အောင်မြင်တာ၊ မအောင်မြင်တာကတော့ ကံ ပဲပေါ့။ ဒါတွေကို သွားပြောနေလို့ မရဘူး။ အဓိကက ကိုယ်လုပ်တဲ့ အလုပ်တစ်ခုအပေါ် မှာ အကောင်းဆုံး လုပ်ဖို့ရယ်၊ စေတနာထား ဖို့ရယ်ပဲ လိုပါတယ်။

❖ ကိုယ့်ရဲ့ အနုပညာအတွက် ဘယ်လို ရည်ရွယ်ချိုးတွေ ထားတာလဲ။
 - အဓိက ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ ဇာတ်ရုပ် ပီပြင်တဲ့ သရုပ်ဆောင်ကောင်းတစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်ချင်တာပါ။ မိသားစုကလည်း အားပေးပါ တယ်။ အဖေရော၊ အမေရော အများကြီး

ကူညီ ပံ့ပိုးပေးပါတယ်။

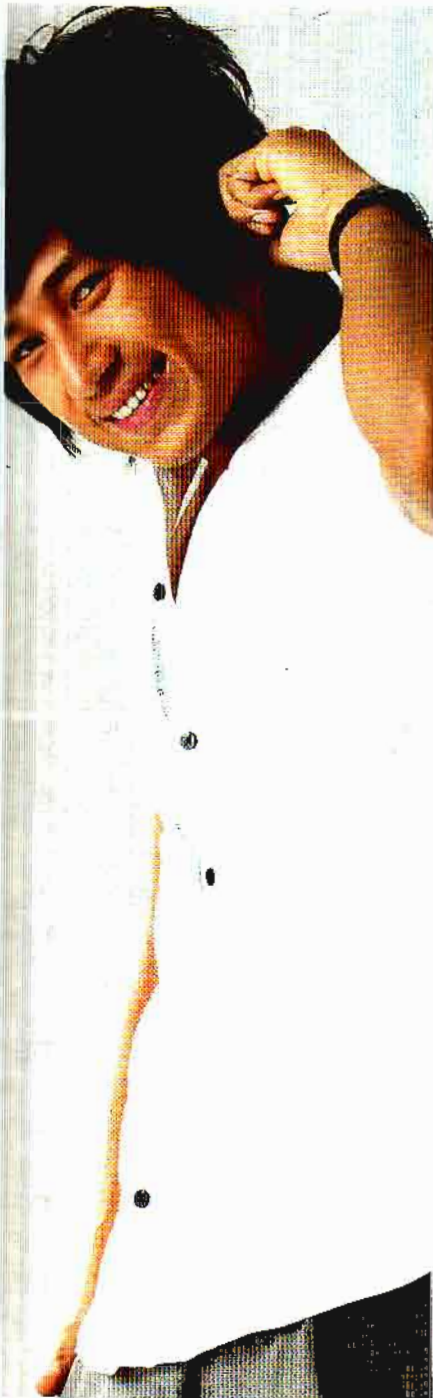
❖ ကိုယ့်ရဲ့ဘဝမှာ အောင်မြင်မှုက ဘယ် လောက်ထိ တိုးမြှင့်ပေးနိုင်မယ် ထင်လဲ။
 - အဲဒီလိုမျိုးတော့ မခံယူပါဘူး။ ခွန်အားဆိုတာ ကလည်း ကိုယ်ကြုံတွေ့နေရတဲ့ အရာပေါ်မှာ မူတည်ပြီးတော့ အခက်အခဲရှိတော့လည်း ခွန် အားတွေ တိုးပြီး ဖြတ်သန်းတယ်။ အဆင်ပြေ တဲ့အချိန်လည်း ဒီထက်ပိုကောင်းအောင် ကြိုး စားမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်နဲ့ပဲ မွေးထားတယ်။ ကျွန် တဲ့ အရာတွေတော့ သိပ်ပြီး ဘာမှမစဉ်းစား ဘူး။

❖ အောင်မြင်လာတာနဲ့အမျှ လွတ်လပ်မှု တွေ ဆုံးရှုံးသွားနိုင်မလား။
 - မဆုံးရှုံးပါဘူး။ ကျွန်တော်ကတော့ ကိုယ် သွားချင်တဲ့ နေရာသွားတယ်။ နေချင်သလိုနေ တယ်။ အဓိကက သူများကို မထိခိုက်စို့ပဲ လို တယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ ပုံမှန်လူတွေလိုပဲ သွားလိုက်၊ လာလိုက်၊ စားလိုက်နေတယ်။ ကျွန်တို့အရာ ခေါင်းထဲမှာ မထားဘူး။

❖ အောင်မြင်ခြင်းနှင့် ကျန်းခြင်း ဆိုတဲ့ စကားကိုရော ဘယ်လိုမြင်မိလဲ။
 - အဓိကကတော့ ကံပဲပေါ့။ အောင်မြင်တဲ့ကံ ကုန်ရင်တော့ ကျန်းမှာပဲ။ အရာအားလုံးက ကံ အပေါ်မှာပဲ မူတည်ပါတယ်။ ကံကပဲ အဓိက ကျတယ်လို့ ထင်တယ်။

ကျွန်တော်ကပုံစံမတူတာကိုပိုကြိုက်တယ်။
 တစ်ကားနဲ့တစ်ကားမတူအောင်လုပ်တယ်။ ကာရိုက်တာ
 ဆိုလည်းတစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ်မထပ်အောင်ကျွန်တော်
 အကောင်းဆုံးကြိုးစားမယ်လို့ခံယူထားတယ်။

☛ တချို့က အောင်မြင်လာရင် ဘဝင်မြင့်
ထတ်တယ်။ အောင်လေးကဓော။
- ကျွန်တော်ကတော့ ကိုယ်လုပ်တဲ့အလုပ်ကိုပဲ
အားရုံစိုက်တယ်။ ကျွန်တော့်မှာ တခြားစိတ်
တွေ မရှိဘူး။ ဘဝင်မြင့်လည်း ထမင်းနှစ်နှပ်ပဲ
စားတာ။ မမြင့်လည်း ထမင်းနှစ်နှပ်ပဲ စားရ
တာပါ။ အတူတူပါပဲ။ ဘာမှမပြောင်းလဲဘူး။
☛ ၂၀၁၄ မှာ ဘယ်လိုပုံစံတွေနဲ့ ရှေ့ဆက်
ဇာတ်။
- ၂၀၁၃ ထက်စာရင် ၂၀၁၄ မှာ ပိုပြီး ကြိုး
စားရမယ့်နှစ်ပဲပေါ့။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့

၂၀၁၃ မှာ လုပ်ခဲ့တဲ့အလုပ်တွေ အားလုံးကို
၂၀၁၄ မှာ ပြန်ပြီးတော့ လုပ်လို့ မရတော့ဘူး။
တစ်နှစ်ထက် တစ်နှစ် ကိုယ်က Update
ဖြစ်အောင် အမြဲတမ်း ကြိုးစားနေရမှာ။ ပြီး
တော့ ကျွန်တော်က ပုံစံမတူတာကို ပိုကြိုက်
တယ်။ တစ်ကားနဲ့တစ်ကား မတူအောင် လုပ်
တယ်။ ကာရိုက်တာဆိုလည်း တစ်နှစ်ထက်
တစ်နှစ် မထင်အောင် ကျွန်တော် အကောင်း
ဆုံး ကြိုးစားမယ်လို့ ခံယူထားတယ်။
☛ ပီပြင်တဲ့ ဇာတ်ရုပ်၊ ဇာတ်ကောင် စရိုက်
ဖြစ်အောင် ဘယ်လိုလေ့လာလဲ။

- ကျွန်တော် Fashion တွေ သေချာကြည့်
တယ်။ ပြီးတော့ နိုင်ငံခြားကား၊ ကိုရီးယားကား၊
ကုလားကားတွေလည်း ကြည့်တယ်။ မြန်မာ
ကားတွေလည်း ကြည့်တယ်။ အနုပညာနဲ့
ပတ်သက်ရင် ဒါတွေဟာ လေ့လာတာပေါ့လေ။
သူများတွေ၊ ဘာလုပ်ထားလဲ၊ နောက်ဆုံး
Update က ဘာလဲ၊ ဒါတွေကို ကျွန်တော်
အမြဲတမ်း စဉ်းစားတယ်။ အမြဲတမ်းတွေးတယ်။
ပြီးတော့ ကိုယ်လုပ်နိုင်တဲ့အပေါ်မှာ မူတည်ပြီး
အကောင်းဆုံးကြိုးစားပြီး လုပ်တာပေါ့။
အတ္ထု

အိမ်မက်ဆုံရာ Season-1 ရဲ့ Second Prize ဆုရှင် အာကာအောင်ခင်ဝင်းနှင့် တွေ့ဆုံခိုက် သူ့ရဲ့ဂီတလျှောက်လှမ်းပေါ်မှ အတွေ့အကြုံများကို မေးမြန်းဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

ယခုလက်ရှိအချိန်မှာ မြန်မာသံသီချင်းတွေ အားနည်းနေတဲ့အချိန်မှာ လူငယ်တစ်ယောက်က မြန်မာသံ သီချင်းကို ပီပီပြင်ပြင်ဆိုပြတဲ့ အရည်အချင်းကိုလည်း ချီးကျူးမိပါတယ်။ သူ့အိမ်ကို ရောက်တော့ ရှေးပတ္တလားတစ်ခုကို တွေ့ရတယ်။ သူ့ဖခင်ကလည်း မြန်မာသံကို အလွန်နှစ်သက်သူလို့ ဆိုပါတယ်။
ဪ... ဒါကြောင့်လည်း အာကာအောင်ခင်ဝင်း မြန်မာသီချင်းထဲက ခက်ခဲတဲ့ နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင်သီချင်းကို ပီပီပြင်ပြင်ဆိုနိုင်တာကိုလို့ မှတ်ချက်ချမိတယ်။

👑 အခုလက်ရှိ အနုပညာလှုပ်ရှားမှုတွေက။
- အခုလက်ရှိတော့ ကျွန်တော့်အခွေအတွက် ပြင်ဆင်နေပါတယ်။ ကျွန်တော်ရယ်၊ ရှိုင်းဝေယံ၊ စုစန္ဒီထွန်းရယ်ပါ။ သင်္ကြန်မတိုင်ခင် အခွေထွက်နိုင်အောင်လည်း ကြိုးစားနေပါတယ်။

👑 ဘယ်လိုသီချင်းတွေများပါမလဲ။
- သီချင်းအမျိုးအစားကတော့ အစုံပါပဲ။ ရှိုင်းဝေယံဆိုရင် Pop၊ စုစန္ဒီထွန်းဆိုရင် Rock၊ ကျွန်တော်ဆိုရင် Alter ပေါ့။

မြန်မာသံစဉ်တွေကခက်တယ်ဆိုတဲ့ အာကာအောင်ခင်ဝင်း!

ကေကေ

❖ အိမ်မက်ဆုံရာမှာ ဝင်ပြိုင်ဖြစ်ခဲ့ပုံကရော။
 - သိပ်အထွေအထူးတော့ မရှိပါဘူး။ တီဗွီ
 ကြော်ငြာတွေလို ဝင်ပြိုင်ဖြစ်တာပါ။
 - ဒါ ပထမဆုံးပြိုင်ပွဲလား။ အိမ်မက်ဆုံရာပြိုင်
 ပွဲကို ဝင်မပြိုင်ခင်ကရော တခြားပြိုင်ပွဲတွေ
 ဝင် ပြိုင်ဖြစ်သေးလား။
 - ဒါ ကျွန်တော်ရဲ့ ပထမဆုံး ပြိုင်ပွဲပါ။ တခြား
 ပြိုင်ပွဲတွေလည်း မပြိုင်ခဲ့ဖူးပါဘူး။
 ❖ အာကာအောင်ခင်ဝင်းကို မြန်မာသီချင်းတွေ
 မှာ ဝိုင်နိုင်ကျွမ်းကျင်တဲ့သူလို ပရိသတ်တွေက
 အသိအမှတ်ပြုကြတယ်။ မြန်မာသီချင်းတွေကို
 ဘယ်လိုများ လေ့ကျင့်သင်ကြားခဲ့လဲ။
 - အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ကျွန်တော် မြန်မာ
 သံစဉ်တွေကို မပိုင်နိုင်ပါဘူး။ ဝိုင်တွေချပေးတဲ့
 သီချင်းကလည်း နည်းနည်းခက်ပါတယ်။ အိမ်
 မှာပြန်လေ့ကျင့်တယ်။ အဖေကလည်း သင်
 သေးတယ်။ သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို (၃)ရက်လောက်
 လေ့ ကျင့်ခဲ့ရတယ်။
 ❖ မြန်မာသီချင်းတွေကို ရှိပွဲတွေမှာရော ဆို
 ဖြစ်လား။
 - ရှိပွဲတွေမှာတော့ သိပ်မဆိုဖြစ်ပါဘူး။
 မင်္ဂလာဆောင်တွေမှာတော့ ဆိုဖြစ်ပါတယ်။
 ❖ အာကာအောင်ခင်ဝင်းကို Performance
 မင်္ဂလာဆောင်တွေမှာလဲ ခေါ်ကြတယ်။ ပြိုင်ပွဲတစ်လျှောက်

လုံး Performance ရော သီချင်းရောကို
 ဘယ်လိုညီမျှအောင် ကျင့်လဲ။
 - သီးသန့်ကြီးတော့ လုပ်ယူတာ မဟုတ်ပါဘူး။
 သီချင်းသံစဉ်နဲ့ စာသားအပေါ်မှာ Mood
 ဝင်ပြီး လုပ်ဖြစ်သွားတော့ ညီမျှသွားတာပေါ့။
 ❖ သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊ ကြားဆရာတွေက
 ဘယ်သူတွေများဖြစ်မလဲ။
 - အတုယူအားကျရတဲ့ ဆရာတွေကတော့
 အရင်တုန်းက ဒိုးလုံး၊ မောင်မောင်ဖော်လတ်၊
 Big Bag တို့ပါပဲ။
 ❖ တေးစီးရီးပြင်ဆင်နေတယ်ဆိုတော့ ကိုယ်
 တိုင်ရော သီချင်းတွေ ရေးဖြစ်လား။
 - ရေးဖြစ်တယ်။ အခုတေးစီးရီးထဲမှာလည်း
 ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ရေးထားတာ တစ်ပုဒ်ပါ
 တယ်။ နာမည်ကတော့ ရွေးနေတုန်းပါပဲ။
 ❖ Forever Group နဲ့ စာချုပ်ရှိလား။
 စာချုပ်သက်တမ်းရော ပြည့်ပြီလား။
 - စာချုပ် မချုပ်ဖြစ်လိုက်ဘူး။ လူမှုရေးပိုင်း
 လေးတွေပဲ ရှိမယ် ထင်ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့်
 လည်း Forever Group က ပြုလုပ်တဲ့ပွဲတွေ
 မှာ တစ်ခါတလေမှ တွေ့ရတယ်။ မတွေ့ရင်
 လည်း မတွေ့ရဘူး။
 ❖ စာချုပ်ဆိုတာ လူတစ်ယောက်ရဲ့ ခြေ
 ထောက်ကို ချုပ်နှောင်ထားတာ။ သံကြိုးခတ်

ထားတာလို ဆိုကြတယ်။ အာကာအောင်
 ခင်ဝင်းကရော။
 - ကျွန်တော်ကတော့ ကြီးကြီးမားမား မလုပ်
 ဘူးတဲ့အတွက် စာချုပ်ဆိုတာလည်း နားမလည်
 ပါဘူး။ မသိတဲ့အတွက် နားမလည်တဲ့အတွက်
 စာချုပ် မချုပ်လိုက်တာပါ။ တခြားကြောင့်
 မဟုတ်ပါဘူး။
 ❖ အဆိုတော်တစ်ယောက်အတွက် ဖက်ရှင်
 ကရော ဘယ်လောက်ထိအရေးပါလဲ။ အာကာ
 အောင်ခင်ဝင်းကရော ဘယ်လိုဖက်ရှင်မျိုး
 ကြိုက်လဲ။
 - ဖက်ရှင်က အရေးတော့ ပါပါတယ်။ ကျွန်
 တော်ကတော့ ဘယ်လိုဖက်ရှင်မှ ကြိုက်တယ်
 လို့ မဟုတ်ပါဘူး။ သီးသန့်ကြီး ဖက်ရှင်လုပ်
 ဝတ်တာလည်း မရှိပါဘူး။
 ❖ အာကာအောင်ခင်ဝင်းရဲ့ ပရိသတ်တွေကို
 ပြောချင်တဲ့စကားက။
 - ကျွန်တော်အခွေအတွက် အချိန်ရှိတိုင်း
 ကြိုး စားနေပါတယ်။ တစ်ခါနားထောင်လိုက်
 တာနဲ့ ရိုးသွားတဲ့ သီချင်းမျိုး မဖြစ်အောင်
 ပရိသတ်တွေက ထပ်ကာ ထပ်ကာ နားထောင်
 ချင်တဲ့ သီချင်းမျိုးဖြစ်အောင် ကြိုးစားထား
 ပါတယ်။

ကေကေ

လောကမှာပြန်လိုချင်လို့မရအစားထိုးမရလို့
မရတဲ့တစ်ခုတည်းသောအရာဟာအချိန်ပါ။
အချိန်သည်လူ၏တန်ဖိုးဆိုတဲ့အချိန်နဲ့
ပတ်သက်လို့အနုပညာအလုပ်တွေကြား
အပြေးအလွှားပျော်ရှားရင်းဘဝထက်ပိုင်းအတွင်း
လည်ပတ်ခြင်းဆိုတဲ့အချိန်ကိုဘယ်လို
အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချင်လဲလို့ဝါဆိုမို့မို့ကိုမေး
ကြည့်တဲ့အခါမှာတော့.....

ဝါဆိုမိုးညိုပြောတဲ့ အချိန် အခွလီ

ဝါဆိုရဲ့ ဘဝမှာ အချိန်က အရေးကြီးဆုံးပဲပေါ့။
အချိန်ကို အလေးစားရဆုံးပဲ။ အချိန်ဟာ
ဒီလူတစ်ယောက်မှာ တန်ဖိုးအရှိဆုံးလို့
ထင်တယ်။ ဝါဆိုတို့ ဓူတင်သွားမယ်ဆိုရင်
Right Time 9:00 ရောက်ရမယ်။ Actor
ကြီးတွေ မရောက်ခင်ကတည်းက စောစောစီးစီး
ရောက်ရမယ်။ အချိန်ရဲ့အဖျှု စက္ကန့်တိုင်းဟာ
လူတစ်ယောက်ရဲ့ တန်ဖိုးပါ။ အဲဒါကြီးကို
အလုပ်လုပ်တဲ့ လူတိုင်းမှ နားလည်ကြမှာ
ပေါ့လေ။ ဝါဆို တို့လို အနုပညာရှင်တိုင်း
ကတော့ အချိန်က အရမ်းအရေးကြီးတယ်။
မနက် တစ်နေ့ကုန် အလုပ်လုပ်ကြတယ်။
ညဆိုပင်ပန်းပြီး ထမင်းတွေ ဘာတွေစားပြီး
အိပ်ကြတာပေါ့လေ။ ဒါလည်း အချိန်ကို
တန်ဖိုးရှိစွာ အသုံးပြုခြင်းပဲ။ နောက်တစ်ခုက
ဝါဆိုက အနုပညာအလုပ် လုပ်လာတဲ့အခါမှာ
အချိန်ရဲ့ တန်ဖိုးကို သိလာတယ်။ အခုဆိုရင်
All day နီးပါး အလုပ်လုပ် နေရတာ။ ကိုယ့်
Personal ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အချိန်
သိပ်မပေးနိုင်ဘူး။ ကိုယ့်အလုပ်ပေါ်မှာ
နေ့တိုင်းအချိန်ပေးနေရတယ်။ အချိန်ကို
လှလုပ်နေရတယ်ပေါ့။

အရင်တုန်းကဆိုရင် Day ရော Night ရော ကားရိုက်တွေ ပေးရတော့ အချိန်ဟာ တန်ဖိုး ရှိပါလားဆိုပြီး သိလာတယ်။ ဝါဆို စာသင်ရမယ့် အချိန်မှာ အလုပ်လုပ်တယ်ပေါ့။ ကိုယ်ရွေးချယ် လိုက်တဲ့လမ်း ကြောင်းအပေါ်မှာလည်း တန်ဖိုးရှိ အောင်၊ အောင်မြင်အောင် လုပ်ရမယ်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ရှိတယ်။ အဲဒီအတွက်ကြောင့် ဝါဆိုအချိန်ကို လေးစားတယ်ပေါ့။ ပြီးတော့ လူကြီးတွေက အချိန်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး သူတို့ ပြောနေကျ အချိန်ရှိတုန်း လုပ်သင့်တာ လုပ်တဲ့။ သူတို့ ကိုယ်သူတို့ ဥပမာပေးပြီး ဆုံးမတယ်။ ငါတို့ဆို အရွယ်ကြီးသွားတဲ့အတွက် ငါတို့ မလုပ်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အရာတွေ နှင်တို့ဖြစ်အောင် လုပ်။ ငါတို့ အရွယ်နှောင်းသွားတော့မှ ဘာမှလုပ်လို့ မရဘူး။ အဲဒီအတွက်ကြောင့် ငယ်ငယ်လေးက တည်းက အချိန်ကို တန်ဖိုးထား လေးစားပေါ့နော်။ သူတို့က အဲဒီလို အမြဲတမ်း ဆုံးမပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဝါဆို သူတို့စကားကို နားထောင်ပြီး ကိုယ့်အတွက် အချိန်ရတဲ့အခါတိုင်း အလုပ် လုပ်တယ်။ ပြည်ပနိုင်ငံတွေမှာဆိုရင် ၁၅ မိနစ် ဆိုလည်း ၁၅ မိနစ်အလျောက် အလုပ်လုပ်ရင် ပိုက်ဆံရတယ်။ သူတို့နိုင်ငံမှာ နာရီအရေ အတွက်နဲ့ကြည့်ပြီး အလုပ်ကို လုပ်လို့ရတယ်။ အဲဒီအတွက်ကြောင့် သူတို့က အချိန်တိုင်းကို တန်ဖိုးထားတယ်။ ဝါဆိုတို့နိုင်ငံမှာဆိုရင် ထမင်း စားဖို့ မခက်ခဲဘူး။ သူတို့နိုင်ငံမှာက ထမင်းတစ် နှစ်စားဖို့ အရမ်းခက်ခဲတယ်။ အဲဒီအတွက် ကြောင့် သူတို့နိုင်ငံမှာ ပိုက်ဆံက အရေးကြီး သလို အချိန်တိုင်းကလည်း အရေးကြီးတယ်။ ဝါဆိုတို့နိုင်ငံမှာလည်း အချိန်ကို တန်ဖိုးထားရင် အဲဒီလို တိုးတက်တဲ့ နိုင်ငံဖြစ်မှာပေါ့။ ဝါဆိုလည်း ကိုယ့်နိုင်ငံကို တိုးတက်စေချင်တာပေါ့။ အဲဒီလို ပြောလို့ အခု ဒီနိုင်ငံက မတိုးတက်ဘူးလို့ ပြော တာမဟုတ်ဘူးနော်။ နည်းနည်းလိုသေးတာပေါ့။ ဝါဆိုအတွက်တော့ အချိန်က အရေးကြီးဆုံးပဲ။ အရေးကြီးဆုံး ဆိုပေမယ့် ဝါဆိုမှာ မိသားစု အတွက်တော့ အချိန်မပေးဖြစ်ဘူး။ မနက်ပိုင်း ဆိုလည်း ရှုတင်သွားတယ်။ ညနေ ၆ နာရီ လောက်မှ ရောက်တယ်။ ထမင်းစားတယ်။ လူကြီး တွေနဲ့ တစ်ခါတလေပဲ စကားပြောဖြစ် တယ်။ နေ့ရောညရော မအားတဲ့အခါ ဓာတ်ပုံတွေ ရိုက်နေရင် မိသားစုနှင့် မတွေ့ဖြစ်ဘူး။ အခုနောက်ပိုင်း ဒီအလုပ်မှာ အချိန်ပေးနေရတဲ့ အတွက်ကြောင့်မို့ မိသားစုနဲ့လည်း ခရီးမသွား ဖြစ်ဘူး။ အရင်တုန်းကတော့ ချောင်းသာတို့၊ ဘာဝွန်တို့ မိသားစုနဲ့ ထွက်ဖြစ်တယ်။

အခွလီ

အကယ်ဒမီဆုရရှိသူရရှိပြီးနောက် ပြေတီဦးနှင့်တွေ့ရစဉ် မုံရွာညိုလေး

လူသားတွေ ရှိနေသရွေ့ ရုပ်ရှင်၊ ဂီတ၊ စာပေ၊ ပန်းချီ စတဲ့ အနုပညာရပ်တွေဟာ ဘယ်တော့မှ ပျောက်ကွယ်သွားမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီအနုပညာရပ်တွေထဲမှာ လူထုကို အလွယ်တကူ စွဲလမ်း နှစ်ခြိုက်စေတာက ပေါ်ပင်အနုပညာ သို့မဟုတ် အင်္ဂလိပ်ဘာသာ Pop ခေါ် Popular အနုပညာဟာ ရုပ်ရှင်ဂီတ ဖြစ်ပါတယ်။

ယခုအခါမှာတော့ ပရဟိတလည်း လုပ်တဲ့အပြင် ပရိသတ်ကို သဘာဝကျကျ သရုပ်ဆောင်ရင်း အကြိုက်တွေ့စေတဲ့ မင်းသားပြေတီဦးဟာ အကယ်ဒမီ နှစ်ထပ်ကွမ်း ဖြစ်သွားပါပြီ။ သူနဲ့ အကယ်ဒမီဆု နောက်ထပ်တစ်ဆု ယူအပြီးမှာ တွေ့ကြုံရတဲ့အခါ သူခံစားချက်၊ သူ့အတွေ့၊ သူ့အစီအစဉ်တွေကို မေးမြန်းကြည့်ခဲ့ပါတယ်။ သူ ပြောစကားတွေကတော့...

၇၀ ရုပ်ရှင်တေးကဏ္ဍ

မေး- အကယ်ဒမီမတိုင်မီ ခံစားချက်နဲ့ ဆရာ
ပြီး ခံစားချက်ကို ပြောပြပါ။

အကယ်ဒမီဆိုတာကတော့ သူ့သူကိုယ်
ကိုယ် လိုချင်တဲ့သူတွေချည်းပါပဲ။ ကျွန်တော်
လည်း လိုချင်တာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ အကယ်ဒမီဆု
ဝေတဲ့ ဝှံ့ထဲကို သွားတဲ့အချိန်မှာ ကိုယ်က
တအားကြီး ရှောင်လင့်ထားပြီးမှ မရရင် အရမ်း
ခံစားရမှာ။ မရနိုင်ဘူးဆိုတဲ့ စိတ်ကိုဘဲ သွင်း
ပြီး ဒီပွဲကို သွားတာ။ ဆုကြေညာတဲ့အချိန်အထိ
လည်း ငါ မရနိုင်ပါဘူးဆိုတဲ့စိတ်ဘဲ ထားထား
တာပါ။

မေး- လက်ပံဇာတ်ကား ရိုက်နေစဉ်က ခံစား
ချက်လေး။

ရိုက်နေစဉ်တုန်းက ခံစားချက်ကတော့
သူက အငြိမ်လုပ်ရတဲ့ ခံစားချက်ပေါ့။ ထုတ်ပြု
လို့ မရဘူး။ Responsset အိုက်တင်လောက်ပဲ
လုပ်ရတယ်။ ရင်မှာ မျှိုသိပ်ပြီး လုပ်ရတယ်ဆို
တော့ ခက်ခဲတာပေါ့။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်

ချက်ထားပြီးသားပေါ့။ ရိုက်ကွင်းပေါ်ရောက်
တော့မှ ဒါရိုက်တာနဲ့ ညှိနှိုင်းပြီး ကိုယ်လုပ်ချင်
တဲ့ ပြောဆိုလှုပ်ရှားမှုကို ဒါရိုက်တာရဲ့အကြိုက်
လည်းဖြစ်အောင် ပီပြင်အောင် လုပ်ရတာပေါ့။
ဒီကားက တောက်လျှောက်ရိုက်ရတာ မဟုတ်
ဘူး။ မှန်ရာမှာ ပထမ သွားရိုက်ပြီး ပျက်သွား
သေးတယ်။ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်တဲ့အချိန်မှာ
ဆက်မရိုက်ဖြစ်တော့ဘူး။ အဲဒီမှာ ပြဿနာတွေ
တက်ကြီး ပရိုဂျက်တာ အပြောင်းအလဲတွေ ဖြစ်
တယ်။ နောက်ထပ် (၄)လကြာတော့မှ နောက်
တစ်ခေါက် ပြန်ရိုက်ဖြစ်တယ်။

မေး- အရင်တုန်းက မင်းသားကြီးကျော်ဟိန်း
ဆိုရင် ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကား တစ်ကားကို အဖ၊
အလယ်၊ အဆုံး၊ ဩသိ သွင်းထားပြီး ဆက်
တိုက်ရိုက်ပေးတာ ရှိတယ်။ ညီလေးရော
အဲဒီလို ဩသိ သွင်းထားတာမျိုး ရှိလား။

ကျွန်တော်တို့ကတော့ တောက်လျှောက်
Mood မသွင်းထားဘူး။ ရိုက်တဲ့အချိန်မှာ

တာတော့ ရဲဖော်ရဲဖက်တွေအတူ တိုက်ပွဲဝဲ
ပွဲဝင်ကြသလိုပါပဲ။ စည်းလုံးညီညွတ်မှု အပြု
နဲ့ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ယုံကြည်မှု
မှ ဒီတိုက်ပွဲကို နိုင်အောင် တိုက်နိုင်မှာပဲ
စည်းလုံးညီညွတ်မှု မရှိရင် ဒီတိုက်ပွဲဟာ နိ
မှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒါကြောင့် ဒီကားလေး
ရုံတင် ပြသတဲ့အချိန်မှာ ပရိသတ်အများစုလည်း
သိကြ တဲ့အတိုင်းပဲ အောင်မြင်ခဲ့တယ်။

အဲဒီလို အောင်မြင်မှု ရတယ်ဆိုကတည်း
က တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ဘယ်လို
ညီပုံပိုးမှုအပြည့်နဲ့ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြတယ်ဆိုတ
မြင်သာပါတယ်။

မေး- အကယ်ဒမီပေးပွဲမှာ ပြတဲ့ပြကွက်တွေ
နဲ့ ညီလေး ကောင်းတယ်ဆိုပြီး ထင်ထား
ပြကွက်တွေ ကွာခြားမှု ရှိသလား။

အဲဒီလို ထူးထူးခြားခြား ကွာဟချက်တ
မရှိပါဘူး။ ကျွန်တော် ကြိုက်တာတွေ များ
တယ်။

မေး- လက်ပံဇာတ်ကားမှာ အကြိုက်ဆုံး
ဇာတ်ကွက်တွေ ပြောပြပါ။

ဖွေးဖွေးက သူ့ရဲ့ဇာတ်ကြောင်းကို ပြ
ပြောပြတဲ့အချိန်မှာ ကိုယ်က ကိုယ့်သမီးမှန်
သိနေပြီ။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်က ဘာမှပြန်ပြော
မရဘူး။ သူက စကားတွေ အကြာကြီး ပြော
တယ်။ အရှည်ကြီးပြောတယ်။ ကိုယ်က ဘာ
ပြောလို့ မရဘူး။ Respond တွေပဲ ပြန်လုပ်
တယ်။ နောက်ပြီး Pre Ending ပေါ့ ဖွေးရ
က ဓားဆွဲပြီးတော့ အဖေမှန်း သိတဲ့အချိန်မှ
သတ်မယ်ပေါ့။ အဲဒီအခန်းကြိုက်တယ်။

မေး- အဲဒီအချိန်မှာ ဖွေးဖွေးက ဗီဒီယိုတ
ကားသာ ရိုက်ရသေးတဲ့ မင်းသမီးအသ
ကလေးတစ်ယောက် ပေါ့နော်။ သူ့
Combine ရိုက်ရတဲ့ Cut တွေမှာ ဘယ်
အခက်အခဲရှိသလဲ။ ဘယ်လိုလက်တွဲခေါ်
ရသလဲ။

သူ့ကို အရမ်း စိတ်ရှည်ပေးရတယ်
တစ်ခါတစ်ရံမှာဆိုရင် ကိုယ်က သူတို့အတွက်
စိတ်ပူတာပေါ့။ ကိုယ်လိုချင်တဲ့ အနေအထား
ကိုယ်လိုချင်တဲ့ အိုက်တင်တွေ သူတို့လုပ်နိ
ပျံ့မလာ။ လုပ်ဖြစ်ပါ့မလားလို့ တွေးပြင်
ရိုက်ရင်းနဲ့ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် အိုက်တင်လုပ်
မေ့သွားတယ်။ သူ့ဆီကို စိတ်ကရောက်နေ
အတွက်ကြောင့်၊ ဒါကြောင့် သူ Acting ဝ
ကိုယ်စိတ်တိုင်းကျပေမယ့် ကိုယ် Acting ဝ
ကိုယ် မကြိုက်တာကြောင့် ပြန်ရိုက်ရတာပေ
သန္တာရှိတဲ့ မင်းသမီးဆိုရင်တော့ သူလု
ကိုယ်လုပ်၊ အိုက်တင်အပြိုင် လုပ်ရတဲ့အတွက်
သူ့ဖက်ကို ကြည့်နေစရာ မလိုဘူး။ ကိုယ့်ကိုပဲ

တို့ခက်ခဲတဲ့ ဇာတ်ရုပ်ကို ခက်ခဲတဲ့ ဇာတ်ဝင်ခန်း
တွေကို ငါ မရရအောင် လုပ်မယ်ဆိုပြီး စိတ်
ကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ထားပြီး အကောင်အထည်
အောင် လုပ်ခဲ့တာပါ။ ဇာတ်ကောင်ရိုက်ကို
ချာန်သွင်းရတာတော့ အဲဒီကားမရိုက်ခင် ဝတ္ထု
ကို ဖတ်ကတည်းက ဇာတ်ညွှန်းမှာ ကျွန်တော်
တို့ နိုင်ငံရဲ့ ဇာတ်ညွှန်းပုံစံအရ ဇာတ်ကောင်
တစ်ယောက်ရဲ့ ကာရိုက်တာ သူ့ရဲ့ လှုပ်ရှားမှု
လှုပ်ရှားဟန် ဒါတွေကို သိပ်ဖမ်းလို့ မရဘူး။
အဲဒီဟာတွေ ဘယ်မှာ ဖမ်းရသလဲဆိုတော့
ဝတ္ထုဖတ်တဲ့အချိန်မှာ ဇာတ်ကောင်ရဲ့ ကာရိုက်
တာကို အမိဖမ်းထားရတယ်။ ဝတ္ထုဖတ်တဲ့
အချိန်ကတည်းက ကိုယ့်ရဲ့ ကာရိုက်တာ
ပြောမှု၊ ဆိုမှု၊ လှုပ်ရှားမဲ့ဟန် ဒါတွေကို ထွက်

သွေးပူအောင် လုပ်တယ်။ မရိုက်ခင်မှာတော့
သွေးအေးနေတာပဲလေ။ သွေးပူလာအောင်
Rehearsal တွေလုပ်ပြီးမှ ဒီဇာတ်ကောင်ရိုက်
ဝင်လာရင်၊ Mood ဝင်လာရင် အဲဒီဟာကို
ဖြတ်လိုက်တာပေါ့။ ဖြတ်လိုက်ပြီးမှ Relax
ပြန်နေတယ်။ ပြန်နားတယ်။ ရိုက်ကွင်းပေါ်
ထပ်ပြန်ရောက်ပြီးမှ Mood ထပ်ပြန်သွင်းပြီး
ဆက်ရိုက်တယ်။ Actor တွေကတော့ တစ်
ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ကိုယ့်စိတ်ခံစားချက်
အနေအပြန်ပေါ် မူတည်ပြီးတော့ Mood
သွင်းပုံသွင်းနည်း မတူကြဘူးပေါ့။

မေး- ဒါရိုက်တာ အပါအဝင် ဇာတ်ပို့ဇာတ်
ရန်တွေရဲ့ ကျွဲညီပုံပိုးမှုတွေ
ရုပ်ရှင်၊ ဗီဒီယိုဇာတ်ကား တစ်ကား ရိုက်

ကိုယ်ပဲ ကောင်းအောင် ဂရုစိုက်ချိန် ရတာပေါ့။ သိပ်အရေးကြီးတဲ့ အခန်းတွေဆိုရင် ဖွေးဖွေး အပြင် ကျန်တဲ့ မင်းသမီးဇာတ်ပို့ဇာတ်ရန်တွေ ဆိုက်တင်အတွက်လည်း စိတ်ပူပေးရတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ဒီကားက သူတို့ မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင်နဲ့ ကောင်းမှလည်း ကိုယ် ကောင်းမှာကိုး။ သူတို့ လျော့နေလို့ မဖြစ်ဘူး။ သူတို့လိုရင် ကားမှာ လိုအပ်ချက် ကွက်လပ် ကြီးတစ်ခု ဖြစ်သွားမှာဆိုတော့ သူတို့အတွက် လည်း စိတ်ပူပေးရတယ်။ အဲဒီလိုမျိုး အခက် အခဲလေးတွေတော့ ရှိတာပေါ့။ သရုပ်ဆောင် အသစ် တစ်ယောက်နဲ့ ရိုက်တယ်ဆိုတာ။

မေး- အကယ်ဒမီ (၂) ဆုရအောင် ရိုက် ပေးတဲ့ ဒါရိုက်တာဝိုင်းအပေါ် ဘယ်လောက် အထိ ယုံကြည်မှုရှိသလဲ။

ကျွန်တော်နဲ့ ကိုဝိုင်း လက်တွဲပြီး ရိုက်ခဲ့ တဲ့ ကားတွေ အများကြီးပဲလေ။ ရုပ်ရှင်အနေ နဲ့တော့ ဒီ (၂)ကားပဲ ရံတင်သေးတယ်။ မိဒီယို ရော၊ ရုပ်ရှင်ရော ကားတွေ အများကြီး။ သူ့ အပေါ် (၁၀၀)ရာခိုင်နှုန်း ယုံကြည်မှုအပြည့်ရှိလို့ သူ့နဲ့လက်တွဲခဲ့တာပါ။ ကိုဝိုင်းရဲ့ လုပ်ဆောင် ချက်တွေအပေါ် ရာခိုင်နှုန်းအပြည့် အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်မှု ရှိပါတယ်။

မေး- မိဒီယိုမှာ ဒါရိုက်တာဝိုင်း ရိုက်တာ အားရကျေနပ်မှု ရှိတဲ့ကားတွေက။

အတော်များများ အားရကျေနပ်ပါတယ်။ လတ်တလော ထွက်ခဲ့တာပေါ့နော်။ 'ရင်ဂွက် အက်ကြောင်း' ဆိုတဲ့ ဇာတ်ကားလေးဆိုရင် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ကို တော်တော်ကြိုက်နှစ် သက်တဲ့ ကားလေးပါ။ ကိုဝိုင်းနဲ့ ရုပ်ရှင်ရော၊ မိဒီယိုရော ဆက်ရိုက်ဖို့ ကားတွေ အများကြီး ရှိပါတယ်။ အခု နောက်ထပ် ရုပ်ရှင်ကားကြီး တစ်ကားပေါ့နော်။ ကိုဝိုင်းရယ်လို့ Confirm မဖြစ်သေးဘူး။ ကျွန်တော်တို့က ပရိုဂျက်ဆာနဲ့ လည်း အကုန်လုံး ဝိုင်းဝန်းညှိနှိုင်းရသေးတာ ရှိတာပေါ့။ ရုပ်ရှင်ကားကြီး (၂)ကား ကိုဝိုင်းနဲ့ ရိုက်ဖို့ ရှိပါတယ်။

မေး- အခု IT ပညာထွန်းကားလာတဲ့ ခေတ်မှာ ရုပ်ရှင်လောကသားတွေရဲ့ ရှေ့ ခရီးဆက်ရမယ့် အခြေအနေ ဘယ်လိုရှိလဲ။

ရုပ်ရှင်အနေနဲ့ ဖလင်က ကမ္ဘာပေါ်မှာ လည်း ပျောက်သွားရတော့မယ့် အခြေအနေ ရှိတာလေ။ ပျောက်ကို ပျောက်တော့မှာ၊ ကျွန် တော်တို့ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်လောကအနေနှင့် ဖလင်ကနေ HD ပြောင်းတာ တော်တော်နောက် ကျနေပြီ။ အမှန်တကယ်ဆို ခုလို ကူးပြောင်း ခဲ့သင့်တာ တော်တော်ကြာခဲ့ပြီ။ ရုပ်ရှင်လောက သားတွေရဲ့ အခြေအနေ ရှေ့ဆက် ဘယ်လိုဖြစ်

မလဲဆိုရင်တော့ အရင်က Entertainment ဆိုလို့ ရုပ်ရှင်၊ ရုပ်ရှင်ခေတ်ပြီးတော့ မိဒီယိုပဲ ရှိတာ။ အခုတော့ Entertainment အနေနဲ့ ရုပ်ရှင်မိဒီယိုအပြင် ဘောလုံး၊ အားကစား၊ Channel လိုင်းပေါင်းစုံက ဂီတဖျော်ဖြေမှုတွေ အကုန်လိုင်းစုံလာတယ်။ အရင်တုန်းက 'အာ ဒစ်ရယ်၊ ဝေရယ်၊ ဒေသရယ်' တင်တုန်းက အဲဒီအချိန်တုန်းက အအောင်မြင်ဆုံးပဲ။ အခု လက်ပံလည်း ဝင်ငွေအတော်ကောင်းတဲ့ ကား ထဲမှာပါတယ်။ အဲဒီ (၂)ကားယှဉ်ရင်တောင် လက်ပံရဲ့ ဝင်ငွေနဲ့ အာဒစ်၊ ဝေ ဝင်ငွေမတူ ဘူး။ ပရိသတ်ရဲ့ ရုပ်ရှင်ကြည့်အားကိုးက ကျ လာတယ်။ ဘာကြောင့် ကျလာလဲဆိုတော့ သူတို့ ရုပ်ရှင်ကြည့် ပရိသတ်တွေရဲ့ ခံစားချက် က Update တွေ ဖြစ်လာတယ်။ နိုင်ငံတကာ ကားတွေ ကြည့်တဲ့ အမြင်ခံစားချက်နဲ့ UpDate အမီလိုက်နိုင်အောင် ကျွန်တော်တို့ မြန်မာ့ရုပ် ရှင်အနေနဲ့ အမီလိုက်အောင် စတုဒီယို၊ ပညာရှင်၊ နိုင်ငံတကာ ပံ့ပိုးမှုတွေ အများကြီး လိုအပ်နေသေးတယ်။ အဲဒီအထဲ မှာမှ Channel နှင့် တခြား Entertainment တွေ ပြိုင်ဆိုင်မှုတွေလည်း ရင်ဆိုင်နေရတာ ပဲပေ။ ဥပမာ ညဖက် ဘောလုံး၊ ပရိုမီးယားပွဲ၊ လာလီဂါပွဲ၊ စီးရီအေပွဲ၊ ချန်ပီယံလိဂ်ပွဲတွေ လာရင် ပရိသတ်က ခွဲပေးရတာပဲလေ။ ဒီလို ခွဲပေးရတဲ့ Enter-tainment တွေ များလာတဲ့ အခါ ရုပ်ရှင်ကလည်း ပရိသတ်ခွဲပေးရတာပဲ လေ။ ရုပ်ရှင်ပြန် ကောင်းလာဖို့ ဆိုတာကတော့ အဲဒီဟာတွေနဲ့ အမီ UpDate လိုက်နိုင်မှ ပြန် ကောင်းလာမှာပါ။

မေး- အကယ်ဒမီပေးပွဲမှာ ကျန်တဲ့ (၃)ဆု ကို ဘာကြောင့် မပေးတာလဲ။

အဲဒါကတော့ အကယ်ဒမီအကဲဖြတ်အဖွဲ့ ကို မေးကြည့်မှ သိမှာပါ။ ကျွန်တော်တို့က အပြင်လူတစ်ယောက်အနေနဲ့ တိကျတဲ့အဖြေ မှန်ကို မသိနိုင်ဘူးလေ။

မေး- အကယ်ဒမီ အကဲဖြတ်အဖွဲ့ရဲ့ ဆုံး ဖြတ်ချက်တွေအပေါ်မှာရော။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် လိုအပ်ချက် နည်း နည်း ပါးပါး ရှိတယ်။ ချွတ်ယွင်းချက်အချို့ ရှိတယ် ဆိုတာကိုတော့ ဝန်ခံပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အရင် နှစ်တွေထက်စာရင်တော့ အများကြီး တိုးတက်မှု ရှိလာတာ အမှန်ပါပဲ။

မေး- ရုပ်ရှင်အစည်းအရုံး အမှုဆောင်တွေ အပေါ် ယုံကြည်ချက်ကရော။

သူတို့တွေအားလုံးသည် သူတို့တွေရဲ့ ပင်မ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းတွေကို ပစ်ပြီး ရုပ်ရှင်လောကသားတွေ တိုးတက်ရေးအတွက်

လာပြီး လုပ်ပေးနေကြတယ်။ သူတို့မှာ စေတ နာ အပြည့်အဝ ရှိတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်တွေကို အပြင်လူတွေအနေနဲ့ ဝေဖန်မှု ပြုရတာ လွယ်လွယ်လေးပါ။ ဟိုဟာ ကို ဟိုလိုလုပ်လိုက်ပါလား။ ဒီဟာလေးကို ဒီလိုလုပ်လိုက်ပါလား ပြောရတာ အင်မတန် လွယ်ပါတယ်။ ကျွန် တော်တို့ကိုယ်တိုင်လည်း အဲဒီအလုပ်တွေ ဝင်လုပ်ပါဆို မလုပ်နိုင်ဘူး။ ဝင်လုပ်တဲ့သူတွေမှပဲ ဘာအခက်အခဲတွေ ရှိ နိုင်တယ်ဆိုတာကို သိမှာပါ။ အဲဒါကြောင့်လည်း ရုပ်ရှင်အစည်းအရုံးရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်များ သည် အောင်မြင်သည်ဖြစ်စေ၊ မအောင်မြင် သည်ဖြစ်စေ ကျွန်တော်တို့ မလုပ်နိုင်တာကို လုပ်ပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ယုံကြည်မှုလည်း အပြည့် ရှိပါတယ်။

မေး- နောက်နှစ်အကယ်ဒမီအနေနဲ့ 'အဖြူ ရောင်ရဲတိုက်' ဇာတ်ကားကို မျှော်လင့်ချက် ထားသေးသလား။

အကယ်ဒမီ မျှော်မှန်းချက်အနေနဲ့ အဖြူ ရောင်ရဲတိုက်အပေါ် မျှော်လင့်ချက်ထားတာမျိုး မရှိပါဘူး။ ကျွန်တော်အနေနဲ့ ကျွန်တော် လုပ် ဆောင်ရမယ့် လုပ်ကွက်တွေမှာ (၁၀၀) ရာခိုင် နှုန်းအပြည့် ဖြစ်အောင် ကြိုးစားရမှာ ကျွန်တော့် တာဝန်ပါပဲ။ ဘာဖြစ်လာမလဲဆိုတာ တော့ ကံ တရားပါပဲ။ အဖြူရောင်ရဲတိုက်အပြင် 'နင်စေလျှင်' ဆိုတဲ့ကားတစ်ကား ရှိသေးတယ်။ အဖြူရောင်ရဲတိုက်မှာက ကျွန်တော်ရယ်၊ နေတိုးရယ်၊ အိန္ဒြာကျော်ဇင်ရယ်။ 'နင်စေလျှင်' မှာက ကျွန်တော်ရယ်၊ ဝတ်မှုန်ရွှေညည်ရယ်။

မေး- အကယ်ဒမီ နှစ်ထပ်ကွင်းဖြစ်ပြီး နောက် ပရိသတ်ကို ပြောချင်တာလေး။

ကျွန်တော်ကို ဝိုင်းပြီး ချစ်ခင်ကြတဲ့ အတွက်၊ အားပေးကြတဲ့အတွက် ကျေးဇူး အထူးတင်ပါတယ်။ နောက်ပြီး ကျွန်တော်ကို အကယ်ဒမီ ရစေချင်ကြတဲ့အတွက် အကယ် ဒမီခန့်မှန်းပေးကြတဲ့အတွက် ပိုပြီးတော့ ကျေး ဇူးတင်ပါတယ်။ အခု ပရိသတ်ကြီးဖြစ်စေချင် တဲ့ဆန္ဒအတိုင်း ဖြစ်ခဲ့တဲ့အတွက် ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်လည်း ဝမ်းသာပါတယ်။ ပရိသတ် ကြီးလည်း ဝမ်းသာမှာပါ။ ကျွန်တော်ကို အား ပေးတာနဲ့ ထိုက်တန်အောင် အားပေးရကျိုးနပ် အောင် ကျွန်တော်ဖက်က ကြိုးစားမှုအပြည့်နဲ့ စေတနာသန့်သန့်နဲ့ အနုပညာလမ်းခရီးကို ဆက်လက် လျှောက်လှမ်းပေါ့မယ်လို့ ကတိပြု ပါတယ်။

အသားအရေပျက်စီးမှာ
 အရမ်းကြောက်တဲ့
အနာနာနာ
 မိတ်တပ်ဆံပင်
 အပြင်အဆင်
 အညွှန်

ပျို့အေတို့ရဲ့နဂါးရည်အလှနှင့်ပိုပြည့်ကြဖို့ဆိုတာနဲ့ညှိတဲ့ အစားအရေမှာလိုက်ဖက်တဲ့မိတ်ကပ်ရွေးချယ်မှုနဲ့ အသားအရည်ထိန်းသိမ်းတတ်ဖို့အတွက် အရေးကြီးတဲ့အချက်ဖြစ်ပြီးတစ်နေ့တခြားများပြားလာသော အလှအပအသုံးအဆောင်တွေကိုမှန်ကန်စွာရွေးချယ် တတ်ဖို့လိုတယ်ဆိုတဲ့သဘာဝနယ်ဝင်းရဲ့မိတ်ကပ်ဆံပင် သူရဲအပြင်အဆင်ကိုလေ့လာတဲ့အခါ-

“ဆယ်တန်းအောင်ပြီးခါစမှာ အလှအပကို စိတ်ဝင်စားသွားတယ်။ ငယ်ငယ်တုန်းကတော့ အလှအပကို လုံးဝ ဦးစားမပေးဘူး။ အိမ်ကရော၊ ကိုယ်တိုင်ကရော ဦးစားမပေးဘူး။ ဆယ်တန်းပြီးတော့မှ စက်ရှင်ဆိုတာကို နည်းနည်း နားလည်လာတယ်။ ဒီအနုပညာအလုပ် လုပ်တဲ့အချိန်ဆိုရင် အလှအပကို ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားလာတယ်။ အိမ်မှာနေတဲ့ အချိန်မျိုးဆိုရင်တော့ အလှအပကို ရရစိုက်ပြီး မပြင်ဖြစ်ဘူး။ ပြီးတော့ သဘာဝ မိတ်ကပ်ဆိုရင်လည်း Natural ပုံစံမျိုးလေး လိမ်းရတာ သဘောကျတယ်။ အဓိကကတော့ Skin Care တွေ သုံးဖြစ်တယ်။ နောက်ပြီး ပေါင်းတင်တာတို့၊ ဘာတို့လည်း လုပ်ဖြစ်တယ်။ သဘာဝ အသားအရေ ပျက်စီးမှုကို အရမ်းကြောက်တယ်။ မျက်နှာကို မိတ်ကပ် အမြဲလိမ်းနေရတဲ့အခါကျတော့ အသားတွေ တွန့်မှာကို ကြောက်တာပါ။ ဒါကြောင့် အပြင်သွားတဲ့အခါဆိုရင် မိတ်ကပ် ကို Natural ပုံစံမျိုးလေးပဲ ပြင်ပြီးသွားတယ်။ နောက် မျက်လုံးရယ်၊ မျက်ခုံးမွှေးရယ်ကို အဓိကထားပြီး ပြင်တယ်။ ဆံပင်ကိုတော့ အခု နောက်ပိုင်းမှာ အရှည်ပဲထားဖြစ်တယ်။ ကိုယ်က ညှပ်ရမှာလည်း နှမြောတယ်။ ဆံပင်အတုတွေကလည်း အခုနောက်ပိုင်းမှာ အစစ်နဲ့ အရမ်းတူလာတဲ့အခါကျတော့ ကိုယ့်ဆံပင်ကို အပျက်စီးခံပြီး ကောက်လိုက်၊ ဖြောင့်လိုက် လုပ်စရာမလိုတော့ဘူး။ အဲဒါကြောင့် ဆံပင်အရှည်ပဲ ထားတယ်။ ဆံပင်တွေကို ပေါင်းတင်ဖြစ်တယ်။ ဆံပင်နှစ်ခွဲဖြစ်တာတို့ကို ဆေးလိမ်းပေးတယ်။ သံလွင်ဆီတို့၊ ဘာတို့ သုံးဖြစ်တယ်။ နောက်ပြီး သဘာဝ ဆံပင်ဆေးဆိုးရတာ သဘောကျတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်တိုင်ဆိုးဖို့ကျ တော့ တစ်ပတ်၊ နှစ်ပတ်ဆိုရင် အရင်းကနေ အမည်းရောင်တွေ ပြန်ထွက်လာတဲ့အခါကျ တော့ မလှတော့ဘူးပေါ့။ ခဏလေးပဲ လှတယ်။ အထူးသဖြင့်တော့ အစ်လလောက်ပဲ လှတယ်။ တစ်ခါတစ်ခါ ဆေးဆိုးပြီးရင် ဦးရေပြားက အဆင်မပြေဘူး။ အဲဒါကြောင့် ကြိုက်ပေမယ့်လည်း မဆိုးဖြစ်ဘူး။ အတုလေးတွေပဲ ပြောင်းတပ်ဖြစ်တာ များတယ်။ သဘာဝ အသားအရေ ထိန်းသိမ်းနည်းတွေလည်း လေ့လာဖြစ် ပါတယ်။ အဓိက အသီးအနှံတွေနဲ့ ပေါင်းတင်တဲ့နည်းတွေ လေ့လာ တယ်။ သဘာဝ အမြဲတမ်း Spa မသွားဖြစ်ဘူးလေ။ တစ်ခါတလေ ကိုယ့်အိမ်မှာပဲ Take Care လုပ်ဖြစ်တာ များတယ်။ ပြီးတော့ သဘာဝအသားအရေက အစားအသောက်မှားရင် အဖုတွေ၊ ဘာတွေ ပေါက်တတ်တယ်။ ကော်စမစ်တစ်ဆိုရင်လည်း ကိုယ့်အသား အရေနဲ့ လိုက်ဖက်မယ့် တည့်တဲ့ Brand ဆိုရင်တော့ သုံးဖြစ်တယ်။ ဘယ် Brand မှ ရယ်လို့တော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့နော်။ ရှုတင်မှာလည်း သုံးလို့ရတယ်။ အပြင်မှာလည်း သုံးရတယ်ဆိုရင် အဆင်ပြေတာ သုံးတာပဲ။

အစ္စလာ

လူပျိုကြီးဇာတာပါတယ်ဆိုသူ

ရဲသွေးရောင်

ကေကေ

အသေကလွမ်းဒေါ်လဲကြားတယ်++ အိပ်မက်ထဲကမင်းအသေချယ် အမြင်မှာဆိုရင် အယ်လောက်ကောင်းမလဲ+++ ညစဉ် ညစဉ်ညတိုင်းပဲ အိပ်မက်မက်လို့ ငန့်ရှင်း နဲ့+++ အဝေ ကမင်း ခင်သလေး နားစွင့်မိတယ်+++ မပြောပြဘဲခဲတဲ စကားတွေ ပြော+++ သိမ်းထားရတော့ မွန်ကြပ်တယ်+++ ပြောခွင့်ရရင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲ+++ ညစဉ်ညစဉ်ညတိုင်း လည်း မိမိကိုတွေ့မယ် စိတ်ပျိုးနဲ့+++ တောင်မျှော်ငန့်ပီခဲ+++ အတင့်ခမျှော်ငန့်ပီခဲ+++

ကိုဖိုးကာရဲ့ 'တိုးတိုးလေး ပြောပါ' တေး နီးနီးထဲက ညစဉ်ညတိုင်း သီချင်းလေးပါ။ အိပ်မက်ဆရာ Season-2 မှာ ရဲသွေးနောင် ဆိုပြီး ပရိသတ် အသည်းခိုက်ခဲ့တဲ့ သီချင်း လေးလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ သီချင်းစာသားနဲ့ သံ ညဲလှပသလို ရဲသွေးနောင်ရဲ့ နူးညံ့တဲ့ အသံ လေးကြောင့်လည်း ပရိသတ်အသိအမှတ်ပြု တာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ရဲသွေးနောင် ဘယ်လို အိပ်မက်တွေ မက်ခဲ့လဲဆိုတာ ...

အိပ်မက်တွေ ဆော့ဆော့ မက်သလဲ

ငယ်ငယ်တုန်းကတော့ စင်ပေါ်မှာ သီချင်းဆိုရတယ်လို့ ခဏခဏ အိပ်မက် မက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အနုပညာ အသိုင်းအဝိုင်း မရှိ မျိုးရိုးမရှိတော့ ဖြစ်ပါမလားဆိုပြီး တွေးမိ တယ်။ ဒီအလုပ်ကလည်း အရမ်းစွန့်စားရတဲ့ အလုပ်လေ။ အခုလို အဆိုတော်ဖြစ်လာလိမ့် မယ်လို့တော့ မထင်ခဲ့ဘူး။ ကံကံ၏ အကျိုးပေး ခဲ့။

ကျွန်ုပ် ယုံတယ်

တချို့လူတွေက ရေထဲကနေ ကုန်းပေါ် ဆောက်ရင် အလုပ်မလုပ်တတ်ကြဘူး။ ကျွန် တော့အတွက်တော့ ရေကန်အသင့် ကြာ အသင့်လို့ မဆိုနိုင်ပေမယ့် အိပ်မက်ဆရာ ဖြစ်ပွဲကို ဝင်ပြိုင်ပြီး ဆုရတယ်။ အဆိုရှင် ဘစ်ယောက် ဖြစ်လာတယ်ဆိုတာ ရတနာ မြတ်သုံးပါးနဲ့ ဆရာသမားမိဘတို့ကို ဦးထိပ် ထားတဲ့ ကျေးဇူး ကြောင့်ပါ။

ကျွန်တော်အရင်တုန်းက မြန်မာဒါးပီညော်ကို ဒီ နည်းနဲ့ အတယ်

ကျွန်တော်အရင်တုန်းက မြန်မာသီချင်း တွေ သိပ်ပြီး နားမထောင်ဖြစ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ သင်္ဘောပေါ်ရောက်မှ မြန်မာပြည်ကို လွမ်းလာ တယ်။ ရေဒီယိုက မြန်မာသံစဉ်လေးတွေကို နားထောင်ပြီး လိုက်ဆိုဖြစ်တယ်။ အမြဲတိုင်း နားမရတဲ့ အနောက်တိုင်းစာတွေကို စားရင်း ဘစ်ခဲတလေမှာ ဖျီအန်ချင်စိတ်တော့ ဖြစ်လာ တယ်။ ငါးပိရည်အရမ်းကြိုက်တဲ့ လူ မဟုတ် ပေမယ့် ငါးပိရည် အရမ်းစားချင်လာတယ်။ မြန်မာထမင်းဟင်းကို အရမ်းကို လွမ်းတယ်။ ဘယ်လောက်ပဲ အနောက်တိုင်းဆန်ဆန်

ဝတ်နေပါစေ မြန်မာ့သွေး ဆိုတာကြီးတော့ မေ့မရပါဘူး။

သင်္ဘောပေါ်မှာ အဆင်မပြေဘူး

သင်္ဘောပေါ်မှာကျတော့ အရမ်းစည်း ကမ်းကြီးတာ အလုပ်က အလုပ်ပဲ အလုပ်ချိန် မှာ သီချင်းခိုးဆိုလို့ ကပုတိန်ဆိုတာ ခံရသေး တယ်။ ဒါပေမဲ့လည်း အမှတ်မရှိပါတူး။ ဆရာ လစ်တာနဲ့ သီချင်းဆိုတာပါပဲ။

သင်္ဘောပေါ်မှာ အဆင်မပြေဘူး

အိပ်မက်ဆရာပြိုင်ပွဲမှာ အရွေးခံလိုက်ရ တယ်ဆိုရင်ပဲ စဉ်းစားစရာတွေ ရွေးချယ်စရာ တွေ ဖြစ်လာတယ်။ အရမ်း အချိန်ပေးရတဲ့ ပြိုင်ပွဲဖြစ်တဲ့အတွက် ကျောင်းသမားဆို ကျောင်းထွက် အလုပ်လုပ်နေတဲ့သူဆို အလုပ် ထွက်ပေါ့နော်။ အစ်ကိုလည်း သေချာစဉ်းစား ပြီးမှ ရွေးချယ်လိုက်တယ်။ ဒီပြိုင်ပွဲထဲမှာပဲ စိတ်နှစ်ပြီး လုပ်လိုက်တဲ့အတွက် သင်္ဘောသား ဘဝကို စွန့်လွှတ်လိုက်တယ်။

ကျွန်ုပ်အရင်တုန်းကတော့ အနု ပညာရှင်တွေ စင်ပေါ်မှာ မျက်ရည်ကျတာ မြင်

ကျွန်တော် အရင်တုန်းကတော့ အနု ပညာရှင်တွေ စင်ပေါ်မှာ မျက်ရည်ကျတာ မြင်

ရင် မကြိုက်ဘူး။ အပိုအလုပ်တွေလို့ ထင်ခဲ့ တယ်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အနုပညာအလုပ် တွေ လုပ်လာတဲ့အခါ ကျွန်တော့်အတွက် ဆု ကြေညာလိုက်တဲ့အချိန်မှာ အတိုင်းမသိ ပျော် ရွှင်ပြီး မျက်ရည်ကျမိတယ်။

ကျွန်တော်မှာ လူပျိုကြီးဇာတာ ပါတယ်

ကျွန်တော်မှာ လူပျိုကြီးဇာတာ ပါတယ် ထင်ပါတယ်။ အခုချိန်ထိတော့ ချစ်သူ မရှိသေးပါဘူး။ သင်္ဘောက ပြန်လာတော့လည်း အချိန်က ၂ လလောက်ပဲ ရတော့ နောက် တစ်စီးအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရတယ်။ ၂လ လောက်နဲ့လည်း ဘယ်ခိန်းကလေးမှ ပြန် ကြိုက်မှာ မဟုတ်ဘူးလေ။ အဆိုတော် ဖြစ် လာတော့လည်း အနုပညာ အလုပ်တွေနဲ့ မအားပြန်ဘူး။ တစ်ချိန်မှာတော့ စဉ်းစားမှာ ပါ။

ကဲ... ရဲသွေးနောင်ကို ချစ်တဲ့အပျိုချော တွေ သူ့ရဲ့ချစ်သူဖြစ်ဖို့ ဆိုရင်တော့ မြန်မာ့ငါး ပိရည်နဲ့ မြန်မာထမင်းဟင်းကောင်းကောင်း တော့ ချက်တတ်ရမယ်တဲ့... ဘယ်လိုလဲ။

ကေကေ

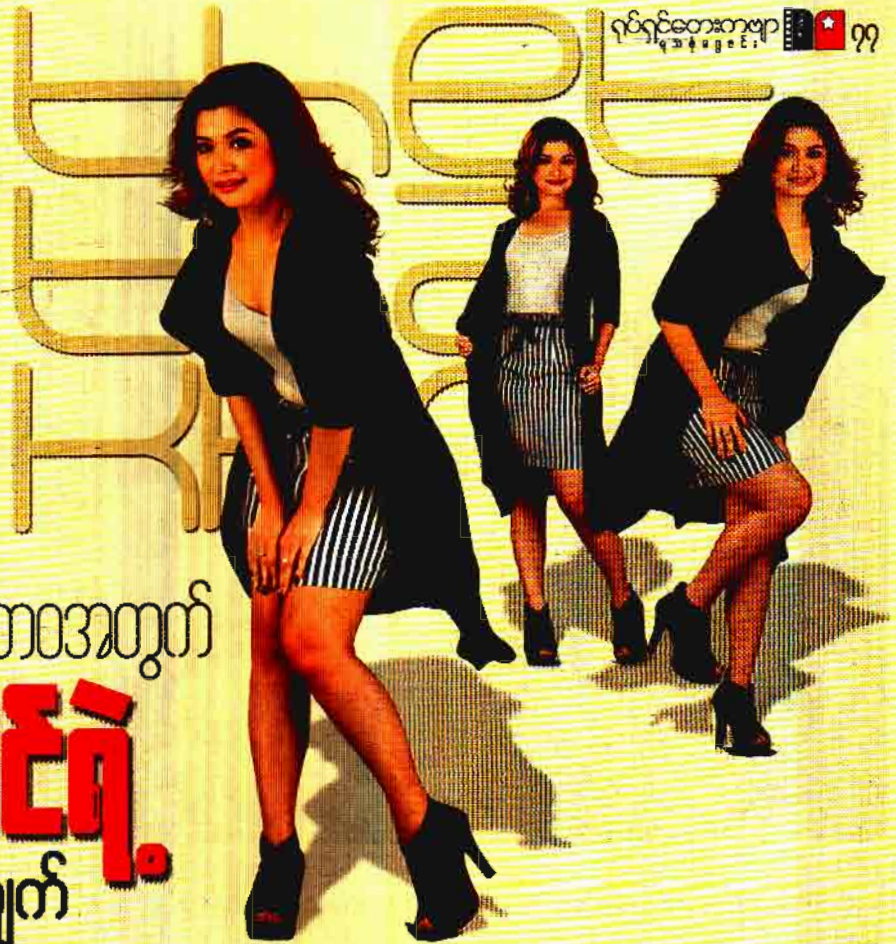

MAKEUP, PHOTO :
AROMA (ZULU STUDIO)

ဘဝကိုတိုက်ပွဲတစ်ခုလိုပြတ်သန်ရင်ဆိုင်ယူပြီးနောက်
အတွေးအကြံအသစ်တွေကြားသင်ခန်းစာမှာအလှူလာလုပ်ကြံတာက
ဆိုချင်တစ်ခါခါငန်တစ်လှည့်နဲ့ထိတွေ့ခံစားခဲ့ကြတဲ့သူအတွက်ရည်ကျက်တဲ့
အတွေးအခေါ်အယူအဆတည်ငြိမ်စရာလားဆိုပြစ်တာမို့အဆိုအမည်ကြောင့်
အဆိုအကောင်တွေအပေါ်မှာထေးနံ့ပိုင်ခြားစဉ်စာစာတတ်ပေးပြီဆိုတဲ့
သက်သေခံရဲ့သဘောထားကိုမေးကြည့်မိတဲ့အခါ...

အပြုံးနှင့်အနိပ်ယူမယ့်ဘဝအတွက်

ပျက်ပျက်ရဲ့

ပြဋ္ဌာန်းချက်

အခွေလီ

❖ ကြီးစားပြီး လျှောက်နေတဲ့ ဒီအနုပညာလမ်းကြောင်းပေါ်မှာ ကိုယ်က ဘယ်လို အခက်အခဲမျိုးတွေနဲ့ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသလဲ။

- အခက်အခဲတွေကတော့ အများကြီးပါပဲ။ ညီမတင်မဟုတ်ပါဘူး။ တခြားသော အနုပညာရှင်တွေလည်း ကြုံတွေ့မှာပဲလေ။ အခုအချိန်မှာတော့ အခက်အခဲဆိုတာ ကိုယ့်အတွက် အထူးဆန်းကြီး မဟုတ်တော့ပါဘူး။ အရင်တုန်းကတော့ အခက်အခဲတွေ ကြုံလာရင် အနုပညာအလုပ်ကို မလုပ်ချင်တော့ဘူး။ အရမ်း စိတ်ညစ်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့လည်း ငါ ဝါသနာပါလို့ လုပ်တာပဲလေဆိုတဲ့ စိတ်နဲ့ ဖြေသိမ့်ခဲ့တယ်။ စိတ်ညစ်တဲ့ အခါတိုင်းမှာတော့ အမေနဲ့ တိုင်ပင်ဖြစ်တာ များတယ်။ စိတ်အခန့်မသင့်ရင် ဒီအလုပ်ကို မလုပ်ချင်လောက်အောင် မုန်းမိတာပါ။ ခုတော့လည်း အသားကျသွားပါပြီ။

❖ အဲဒီလိုအခက်အခဲနဲ့ ကြုံလာတိုင်း ကိုယ်က ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနဲ့ ဖြေရှင်းခဲ့သလဲ။

- ဒီအနုပညာလောကက အချင်းချင်း ပြိုင်ချင်တဲ့စိတ်တွေ ရှိကြတယ်။ ကိုယ်ကတော့ ဘယ်လိုပုံစံဖြစ် လူတိုင်းအပေါ် မေတ္တာထားပါတယ်။ ကိုယ့်ကို ဘယ်လောက်ပဲလာပြိုင်ပြိုင်

အနောက်ကနေ ထိုးနှက်နေတဲ့သူတွေလည်း အများကြီး ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်က သူတို့ကို မြင်ရင် ပြုံးပြလိုက်တယ်။ ဘယ်တော့မှ သူတို့လို စိတ်မျိုး မထားဘူး။ ငါက သူတို့ထက် သာလို့ ပြိုင်နေတာပဲဆိုတဲ့ စိတ်မျိုးပဲ မှတ်ထားတယ်။ ငါ့ကို မကောင်းတာလုပ်ရင် ငါကလည်း မကောင်းတာပြန်ပြီး လုပ်မယ်လို့ ဘယ်တော့မှ မမွေးဘူး။ ပြီးတော့ အမေကလည်း ပြောထားတယ်။ ကိုယ်ကို ဘယ်လောက်ပဲ နှိပ်စက်နှိပ်စက်၊ ထိုးနှက်ထိုးနှက်၊ သူတို့လုပ်သလို ပြန်မလုပ်နဲ့၊ အမြဲတမ်း ရယ်ပြတဲ့၊ ရယ်ပြတာဟာ ကိုယ့်ရဲ့ အနိုင်ရမှုတစ်ခုပဲ အဲဒါကြောင့် အမြဲတမ်း ညီမ ရယ်ပြတယ်။

❖ လူတစ်ယောက်မှာ သူငယ်ချင်းကောင်းတို့၊ စိတ်ဆွေကောင်းတို့ဆိုတာ အမြဲလိုအပ်သလား။

- ဟုတ်ကဲ့၊ သိပ်ပြီးတော့ လိုအပ်တာပေါ့။ လူတစ်ယောက်မှာ သူငယ်ချင်းကောင်းဆိုတာ ရှိသင့်တယ်။ တချို့ကျတော့လည်း သူငယ်ချင်းကောင်းလို့ ထင်ပြီး ပေါင်းဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ နောက်ကွယ်မှာ ကိုယ့်နောက်ကျောကို တနဲ့ ထိုးတဲ့လူတွေ အများကြီးရှိတယ်။ သင်္ခါတာတော့ မိတ်ဆွေတို့၊ သူငယ်ချင်းတို့ထက်

မိသားစုကို ပိုပြီး ခင်တွဲလှပျိုးပါ။ မိသားစုဆိုတာ ကိုယ် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အန္တရာယ်ကြုံလာရင် ကိုယ့်ရှေ့မှာ ရပ်တည်ပေးနိုင်တယ်လေ။
❖ မိတ်ဆွေကောင်းဆိုတာကို ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနဲ့ကြည့်ပြီး ရွေးချယ်နိုင်မလဲ။

သမီးက အိမ်မှာ တစ်ယောက်တည်းဆိုတော့ သူငယ်ချင်းတွေကို အရမ်းခင်တတ်တယ်။ တွေ့တဲ့သူတိုင်းကို ကိုယ့်အကြောင်း ရင်ဖွင့်ပစ်တယ်။ နောက်တော့ သူတို့ သမီးအကြောင်းကို နောက်ကွယ်ကနေပြီး လှောင်ရယ်နေတာပေါ့။ အဲဒီအကြောင်းတွေ သိလို့ နောက်ပိုင်းမှာ သူငယ်ချင်း သိပ်မထားတော့ဘူး။ တွေ့တဲ့သူကို ရိုးရိုးခင်လိုက်တာပဲ ရှိတယ်။ ကိုယ့်အကြောင်းတွေကို အကုန်ပွင့်ပြောပြီး ပေါင်းတဲ့သူငယ်ချင်း မရှိတော့ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကိုယ်ကောင်းသလို ကိုယ့်အပေါ် ပြန်ကောင်းတဲ့သူမျိုး ရှာမတွေ့သေးဘူး။ အဲဒီတော့ သမီးဆီမှာ မိတ်ဆွေစစ်၊ သူငယ်ချင်းကောင်းဆိုတာ မရှိပါဘူး။ တချို့ကျတော့ အပေါ်ယံသာကောင်းပြီး နောက်ကွယ်မှာ အရမ်းကောက်ကုန်တဲ့သူတွေ ရှိတယ်။ သူတို့ကို အယုံလွယ်တတ်တဲ့သူတွေကတော့ လမ်းမှားကို ရောက်သွားနိုင်တယ်။ ကိုယ့်ကို လမ်းမှားရောက်အောင် တွန်းပို့နေတဲ့ သူတွေ၊ အလုပ်တစ်ခုကို မြှောက်ထိုးပင့်ကော် လုပ်ပိုင်းပြီး နောက်ကွယ်မှာ မကောင်းတာ လိုက်ပြောနေတဲ့သူတွေကြောင့် တချို့ဆို မိတ်ဆွေတွေ ကျပြီး လမ်းမှားကို ရောက်နိုင်တာပေါ့နော်။

❖ ကိုယ့်ဘဝရဲ့ လုံခြုံမှုအတွက် ဘယ်အရာတွေနှင့် သက်ဆိုင်မယ်ထင်လဲ။

- ကိုယ့်ကိုယ်တိုင်နဲ့ပဲ သက်ဆိုင်တာပေါ့။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သမီးတို့ ဒီအနုပညာအလုပ်တွေ လုပ်နေတဲ့သူဆိုတော့ ပိုလို့တောင် အပြော ခံရသေးတယ်။ မဟုတ်ဘဲနဲ့ အပြောခံရတာတွေ ရှိတယ်။ အဲဒါကြောင့် သမီးကို မိဘတွေ၊ ပတ်ဝန်းကျင်တွေ ထိန်းတာထက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ပဲ ထိန်းတယ်။ သမီးဆိုရင် အရမ်း ကောလာဟလတွေ ထွက်တယ်။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ရှိလို့ ဝတ်လို့စားလို့ ရှိရင်တောင်မှ သက်သေခံကို စပွန်ဆာတွေ ပေးထားလို့ ဆိုပြီး အပြောခံရတယ်။ သမီး ဒီအနုပညာလုပ်တယ်ဆိုတာ ဝါသနာပါလို့ လုပ်တာ။ အနုပညာကို ခုတုံးလုပ်ပြီး လုပ်စားနေတာ မဟုတ်ဘူးလေ။ တချို့ဆိုရင်လည်း အနုပညာကို ခုတုံးလုပ်ပြီး လမ်းမှားရောက်သွားကြတဲ့သူတွေ ရှိတယ်။ သမီးကတော့ ဒီအလုပ်ကို လုပ်နေရတဲ့အတွက်ကို ပျော်တယ်။ အဲဒါကြောင့်ကို ပတ်ဝန်းကျင်၊ မိဘတွေ ဘယ်လောက်ပဲ ထိန်းထိန်း ကိုယ်ကောင်းမှသာ ဖြစ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ပဲ ထိန်းသိမ်းတယ်။

❖ တချို့က အနုပညာ အလုပ်လုပ်လို့ မအောင်မြင်ရင် တွက်ကြားမှုဆိုတဲ့ ဗြိတိလမ်းကို လိုက်ကြတယ်။ ကိုယ်တိုင်ဆိုရင် ရော ဘယ်လိုရွေးချယ်မလဲ။

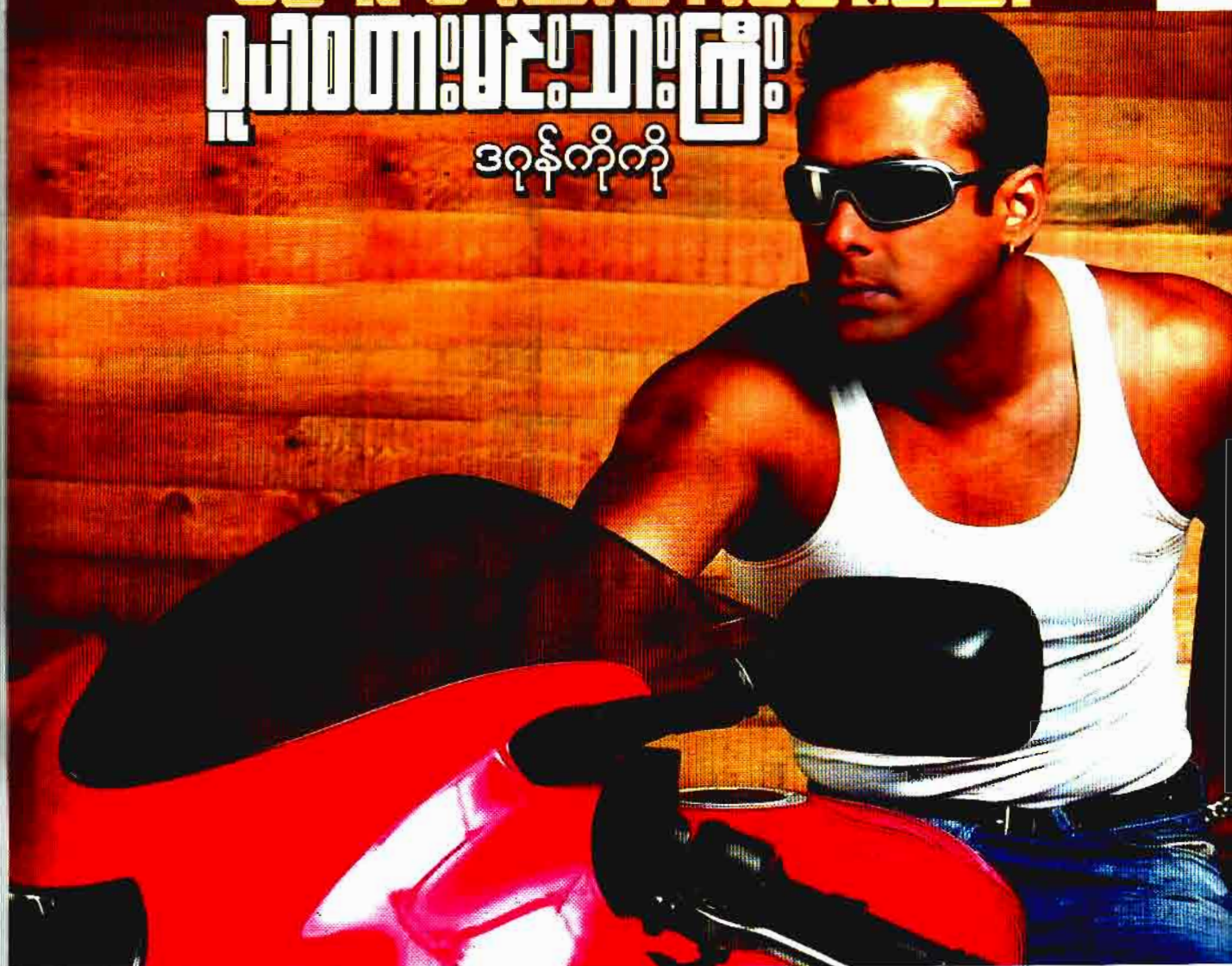
- သမီးကိုယ်တိုင် ဒီအနုပညာလမ်းကြောင်းမှာ

မအောင်မြင်ခဲ့ဘူးဆိုရင် မအောင်မြင်တဲ့ အလျောက် နေလိုက်မယ်။ အဲဒီလိုမျိုး အနုပညာကို ဗန်းပြုပြီး လုပ်စားသွားတဲ့အရာမျိုးတွေ မကြိုက်ဘူး။ အဲဒီလို အနုပညာ မအောင်မြင်လို့ တခြားဖြစ်လမ်းနည်းနဲ့ ကျော်ကြားအောင် လုပ်တဲ့ အယူအဆတွေက မှားနေကြတယ်။ ကိုယ်ကတော့ အဲဒီလိုမျိုး ဘယ်တော့မှ မလုပ်ဘူး။ ဒီအနုပညာအလုပ်မှာ မအောင်မြင်ဘူး ဆိုရင် တခြားစီးပွားရော အလုပ်ကို လုပ်မယ်။ ဖြတ်လမ်းနည်းနဲ့ ကျော်ကြားအောင် မလုပ်ဘူး။ သမီးတို့လို အနုပညာလုပ်တွေက အနေအထိုင်ရော၊ စကားအပြောအဆို မှားသွားလို့ရတဲ့ အရာမျိုးတွေ မဟုတ်တော့ အကုန်ပျိုးကို ဆင်ခြင်ပြီး နေရတာပေါ့။ တချို့သူတွေဆိုရင် လိုက်ပြီး ကဲ့ရဲ့ခွံချ ပြောဆိုနေတာမျိုးတွေ ကြုံဖူးတယ်။ ကိုယ်မဟုတ်တာတောင် မေးခေါ် ပြောဆိုနေတာမျိုးတွေ ရှိတယ်။ လိုက်ပြီး သူများအကြောင်း ဝေဖန် ပြောဆိုတာမျိုးတွေလည်း ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် အနုပညာရှင်မှ မဟုတ်ဘူး အပြင်လူတွေအတွက်ပါ အကုန်လုံး ကိုယ့်ခဲဂုဏ်သိက္ခာ၊ ကိုယ်ကျင့်တရားနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အနေအထိုင်၊ အပြောအဆို၊ အစစ အရာရာ ဝရုစိုက်ပြီး နေထိုင်သင့်တယ်လို့ ထင်တယ်။

အဓိက

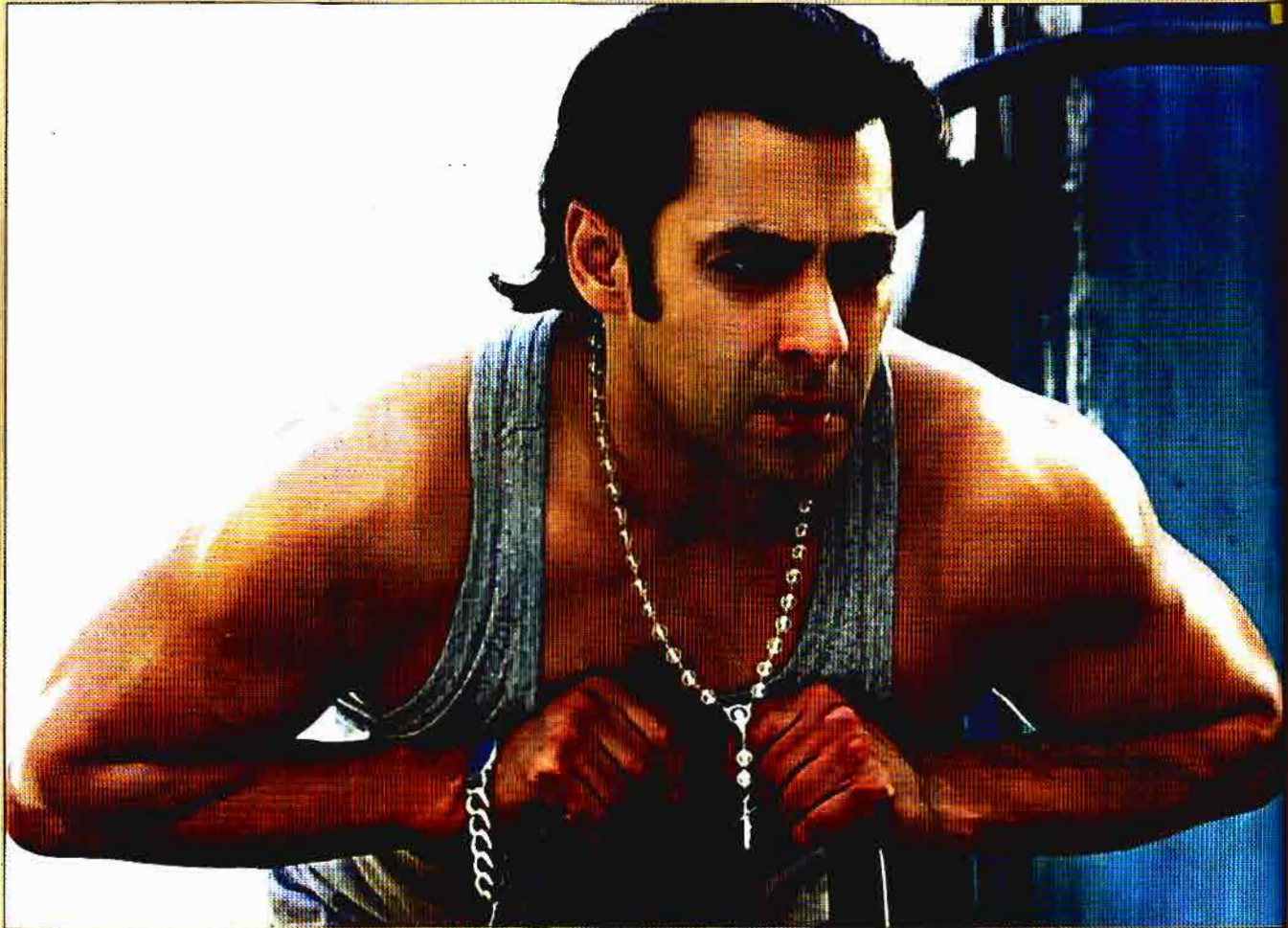
ချစ်သူများပြီးပြန်ပေစို့သော ဝူပါဝတားပေးသောကြီး

ဒဂုန်ကိုကို

ဘောလိဝုဒ်ရုပ်ရှင်လောကထဲ ဆယ်မန်ခန်း Salman Khan ဟုသော အမည်ကို လူတိုင်းကြားဖူးသည်။ ယနေ့ ဘောလိဝုဒ်လောက ထွင် ဆယ်မန်ခန်းသည် အောင်မြင်မှု အများဆုံးရနေသော မင်းသား ဖြစ်သည်။ ဆယ်မန်ခန်းအား ၁၉၆၅-ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ (၂၇) ရက်နေ့ ထွင် ဖွားမြင်သည်။ (၄၈)နှစ်ရှိပြီး ဖြစ်သည်။ နာမည်ကြီး ဇာတ်ညွှန်းရေး ဆရာ ဆလင် Salim (ရှီးလေး Sholay ဇာတ်ညွှန်းရေးသားသူ)၏ သား ဖြစ်သည်။ ဇာတ်ရန်မင်းသား ဘီဘီဟိုတို့အိုင်ဆာ Bi Bi Ho To Aisa ဇာတ်ကားမှစ၍ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားထဲ ပါဝင်ခဲ့သူ ဖြစ် သည်။ မိုင်နေပြာရ် ကီယား Main Ne Pyar Kiya ဇာတ်ကားမှစ၍ နာမည်ကြီးလာသူ မင်းသားဖြစ်သည်။ မင်းသမီး Bagya Shree နှင့်တွဲရိုက်ရာ အလွန်နာမည် ကြီးသွားသည်။ ဇာတ်ကားဝင်ငွေ ထိခိုက်ခဲ့သည်။ ဆယ်မန်ခန်းသည် ဝူပါစာရင်းဝင်မင်းသား ဖြစ်လာသည်။ ဆယ်မန်ခန်း၏ ဒုတိယဇာတ် ကားမှာ ဟမ်အပ်ကေဟဲကော(နီ) Hum

Apke Hain Koun ဇာတ်ကား ဖြစ်သည်။ မင်းသမီး မာဒူးရီနှင့်တွဲ၍ ရိုက်ကူးခဲ့သည်။ ဇာတ်ကားအောင် မြင်ခဲ့သည်။ ဘီဘီနီပါတ်ဝမ်း မင်းသမီး ကရစ်မားကပူးရ်နှင့် တွဲရိုက်သည်။ ဟာသဇာတ်ကားအဖြစ် လူကြိုက်များ၍ အလွန် ထင်ပေါ်သွားသည်။ ဆယ်မန်ခန်းသည် ချစ်သူများသော မင်းသားဖြစ်သည်။ ယနေ့ အထိ မိန်းမ မယူသေးသော မင်းသားဖြစ်သည်။ ဆယ်မန်ခန်းသည် အဖေဆလင်၏ ပြောပြချက်အရ သားကြီး ဆယ်မန်ခန်းဟာ အရွယ် မပြောနှင့် အရွယ်လွန်နေသူ လူကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ သူ ချစ်ပြီး ယူချင်သည့် မိန်းမကို တိုင်ပင်စရာမလို၊ ကြိုက်သည်မိန်းမကို ယူနိုင် သည်။ ယခု ကြားနေရသော သတင်းကတော့ ခိုဆေးနီးယားနိုင်ငံသူ လူလီယာဝမ်တူရ် Lulia Vanur နှင့် ကြိုက်နေသည်ဟု ရုပ်ရှင်မဂ္ဂဇင်း တစ်အုပ်တွင် ဖတ်လိုက်ရသည်။ ဆယ်မန်ခန်းကတော့ ခွန်းတုံးပြန်ဘဲ ရေငုံနွတ်ပိတ်နေသည်ဟု သိရသည်။ ရုပ်ရှင်လောကမှာလော့ ယူတိုင်း

ကြိုက်တဲ့ နှင်းဆီခိုင်ဖြစ်သည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံထုတ် Film Fare မဂ္ဂဇင်း Stardust မဂ္ဂဇင်းတွင်သာမက နိုင်ငံတကာထုတ် မဂ္ဂဇင်းများတွင်ပါ မင်း သား ဆယ်မန်ခန်း၏ အကြောင်းကို မကြာခဏဆိုသလို ရှေးသား ဖော်ပြနေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ သူ့ပါဝင်ပြီး လူကြိုက်များခဲ့သည့် ဇာတ်ကား ၁၄ ကားခန့် ရှိသည်။

လူကြိုက်များမှု အိန္ဒိယနှင့် အာရှသာမက အရှေ့အလယ်ပိုင်းနှင့် အမေရိကန်နိုင်ငံ အထိ လူကြိုက်များမှု ရှိသည်။ အထူးသဖြင့် အိန္ဒိယနှင့် အာရှနိုင်ငံများ ရှိ အမျိုးသမီး ပရိသတ်ကမူ သူ့ကို အသည်းစွဲဖြစ်သည်။

- ရရှိခဲ့သည့် အကယ်ဒမီဆုများ
1. FILEMFARE AWARD FOR BEST SUPPORT (TINGACTOR) ဆု (၁၉၉၉)
  2. SCREEN AWARD FOR BEST ACTOR ဆု (၂၀၁၁)
  3. BEST ACTOR POPULAR CHOICE ဆု (EK THA TIGER 2013)
  4. NATIONAL FILM AWARD FOR BOLLYWOOD FILM ဆု
  5. STAR SCREEN AWARD FOR BEST ဆု
  6. BEST ACTOR MALE POPULAR (DABANGG 2) ဆုများနှင့်
  7. STAR DUST AWARD FOR STAR OF YEAR ဆုကိုလည်း ရရှိခဲ့ပါသည်။

ဆယ်မန်ခန်း ရုပ်ရှင်တစ်ကားရိုက်လျှင် ၂၅ ကုဋေရသည်ဟု သိရသည်။ ဆယ်မန်ခန်းပါဝင်ခဲ့သော ဒုဘန်(စ်) Dabangg ဇာတ်ကားနှင့် အေး(ခါ)တား(ဟ်)တိုက်ဂါး Ek Tha Tiger ဇာတ်ကားများတွင် အကောင်းဆုံး သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ အကောင်းဆုံး ရုပ်ရှင်မင်းသားဆုကို ရရှိခဲ့ သည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် ဇာတ်ကားအများဆုံး ရိုက်ကူးရသော မင်းသား ဖြစ်သည်။

- ဆယ်မန်ခန်းတွဲ၍ သရုပ်ဆောင်ခဲ့သော မင်းသမီးများ
- ၁။ ကာဂျီ (Kajol)
  - ၂။ ကရစ်မာကာပူရီ Karisma Kapoor
  - ၃။ မာဒူးရီ Madhur
  - ၄။ ရာနီမူကာရ်ဂျီ Rani Mukherjee
  - ၅။ ကာရီနာကာပူရီ Kareena Kapoor နှင့် မင်းသမီး ကာထရီနာကရီ Katarina Kaif တို့ ဖြစ်သည်။
- မင်းသား ဆယ်မန်ခန်းသည် အကြမ်း အရမ်း အပစ်အခတ်နှင့် ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်းတွင်မက အချစ်၊ အလွမ်း၊ ဟာသဇာတ်ကားများတွင် သဘာဝကျကျ သရုပ်ဆောင်နိုင်သူ ဖြစ်သည်။
- ဆယ်မန်ခန်းလိပ်စာ
SALMAN KHAN
C/O GALAXY APARTMFSENT
ABANDRA, MUMBAI, INDIA

ဒဂုန်ကိုကို

GRUDGE MATCH JUDGE MA

အသက်ကြီးပေမယ့်မပျက်စီးသေးဘူးဆိုတဲ့ မင်းသားကြီးစတားကုံးနဲ့ဒီနိုဂိုး လက်တွေ့ကြိုးစိုင်းထဲမှာ မိုက်လုကြဦးမည်

ထွင်ဝင်းထွင်

ဟောလီးဝုဒ်ရှင်ရှင်လောကမှာ လက်တွေ့ကျော် ဟီးရိုးအဖြစ် သရုပ်ဆောင်တဲ့ အခန်း ရိုက်ကူးမယ်ဆိုရင် မင်းသားကြီး ရောဘတ်ဒီနိုဂိုး နဲ့ ဆူလ်ဗက်စတာ စတားလုံးတို့နှစ်ယောက်ကို အဓိက ဇာတ်ဆောင်အဖြစ် ထိုးစားမိကြမှာပါ။ နှစ်ယောက်စလုံးကလည်း အနောက်တိုင်း ရှင်ရှင် ခန္တဝင်၊ လက်တွေ့ဇာတ်ကားတွေမှာ သရုပ်ဆောင်ခဲ့ကြသူတွေ ဖြစ်ပါ တယ်။ ဒီနိုဂိုးဟာ ၁၉၈၀ ခုနှစ်က ပြသခဲ့တဲ့ Raging Bull ဆိုတဲ့ ထက်ဝှေ့အခြေခံ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားနဲ့ အကောင်းဆုံး သရုပ်ဆောင်ဆု နှင့်သလို စတားလုံးကလည်း ၁၉၇၆ ကနေ ၂၀၀၆ ခုနှစ်အထိ ဇာတ် ထမ်းတဲ့ ဟင်ဆက်ပြသခဲ့တဲ့ Rocky ဇာတ်ကားတွေနဲ့ အောင်မြင်ကျော် ကြွားခဲ့သူတစ်ယောက်ပါ။

အခုအချိန်မှာတော့ ဒီနိုဂိုးက အသက် ၇၀ ပြည့်ပြီး စတားလုံး က ၆၇ နှစ် ရှိပါပြီ။ သူတို့နှစ်ယောက် သရုပ်ဆောင်တဲ့ ကာရိုက်တာ

ကလည်း ကွာခြားတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့နှစ်ယောက် တွဲပြီး ဇာတ်ကား တစ်ကား ရိုက်ကူးမယ်ဆိုရင် မဖြစ်နိုင်လောက်ဘူးလို့ ထင်ကြမယ်။ ရောဘတ်ဒီနိုဂိုးဟာ သူ့ဇာတ် သူ့အခါ အရွယ်ကောင်းတုန်းက ဒရာမာ ဇာတ်လမ်းတွေကို ပြောင်မြောက်အောင် သရုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့တယ်လို့ ချီးကျူးခံခဲ့ရတယ်။ ၁၉၇၄ ခုနှစ်က Godfather Part II ဇာတ်ကားနဲ့ ဒီနိုဂိုးဟာ အကောင်းဆုံး ဇာတ်ပို့အော်စကာဆု ရခဲ့တယ်။ ၁၉၇၆ ခုနှစ် Taxi Driver ဇာတ်ကားနဲ့ ၁၉၇၈ ခုနှစ်က Teh Deer Hunt ဇာတ် ကားတွေမှာလည်း ရောဘတ်ဒီနိုဂိုးရဲ့ ဒရာမာမင်းသား အရည်အချင်း တွေကို တွေ့ခဲ့ရတယ်။

ဒီကနေ့အချိန်မှာတော့ အသက်ကြီးရင့်နေပြီ ဖြစ်တဲ့ မင်းသားကြီး နှစ်ယောက်ဟာ စိတ်မလျော့သေးပါဘူး။ ဒါရိုက်တာ ပီတာဆီးဒါး ရိုက် ကူးတဲ့ Grudge Match ဆိုတဲ့ ဇာတ်ကားမှာ နှစ်ပေါင်း ၃၀ လောက်က

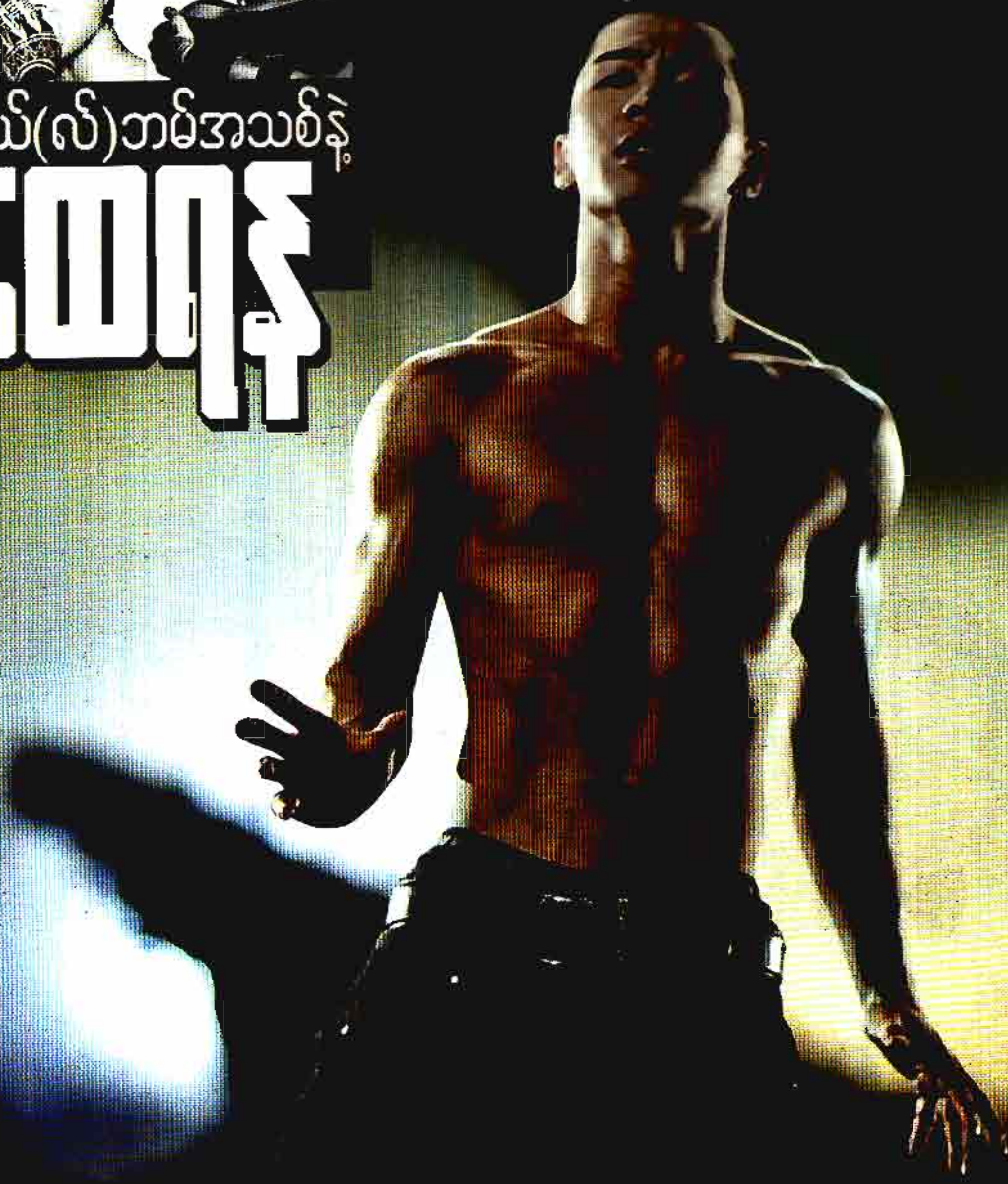
ဒဏ်ရာကို ကြီးထွားထဲမှာ ပြိုင်ဖက်တွေအဖြစ် ခြေရှင်းကြည့်ကို မြင်တွေ့ကြရဦးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့ လတုန်းက နယူးယောက်မှာ ကျင်းပခဲ့တဲ့ သတင်းသမားတွေနဲ့ တွေ့ဆုံပွဲမှာ ဒီနိုရိုးနဲ့ စတားလုံးတို့က ဒီကနေ့ သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ကာနိုက်တာဟာ အောက်လက်ကနေ တစ်ခွပ်ရတဲ့ သူတွေလို ဖြစ်နေပါပြီ။ နေဝင်ချိန် ရောက်နေပြီလို့ သရော်ခံခဲ့ရတဲ့ အကြောင်း ပြောခဲ့တယ်။ သရုပ်ဆောင် တော်တော်များများဟာ အခြေအနေပေးမှုတွေ မရတော့ဘူးလို့ ခံစားနေကြကြောင်း၊ အောင်မြင်တဲ့ သရုပ်ဆောင်တွေတောင် အနာပေါ် တုတ်ကျသလို ဆက်ဆတ်ထိ မခံနိုင်ဖြစ်နေရတဲ့အကြောင်း စတားလုံးက ရှင်းပြတယ်။ သူ့လို ထင်ပေါ်ကျော်ကြားတဲ့ မင်းသားတစ်ယောက်လိုဟာမျိုးဟာ တစ်ခါတစ်ရံမှာ လူတွေက ဂရုမစိုက်ကြတော့သလို ခံစားရတဲ့အကြောင်း၊ အသက်ကြီးရင့်လာတဲ့အခါမှာ အသက်အရွယ်ကြောင့် ချိုးနှိမ်ခံရကြောင်း၊ လမ်းပေါ်လျှောက်သွားတဲ့အခါမှာလည်း လူငယ်တွေက နာမည်ကျော်မင်းသားကြီးတွေ ဆိုပြီး တအံ့တဩနဲ့ ကြည့်ကြတာတွေ မရှိဘူး။ လှည့်ကြည့်ဖော်တောင် မရဘူး။ သူတို့ စိတ်မဝင်စားတော့ဘူးလို့ မင်းသားကြီး စတားလုံးက ရင်ဖွင့်ပြတယ်။ “ဒါကတော့ ဂရုမစိုက်တော့ဘူးဆိုသလိုပါပဲဗျာ” လို့ သူက ပြောတယ်။ စတားလုံးက ဒီလိုပြောနေကြချိန်မှာ ဘေးက ထိုင်နေတဲ့ အသက် ၇၀ အရွယ် မင်းသားကြီး ဒီနိုရိုးက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နဲ့ ထောက်ခံနေတယ်။

မင်းသားကြီးနှစ်ယောက်ဟာ သူ့ခေတ်သူ့အခါက ထူးထူးကဲကဲ အောင်မြင်ခဲ့တယ်ဆိုတာ မငြင်းနိုင်လောက်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့လည်း သူတို့ သရုပ်ဆောင်ဘဝ သက်တမ်းမှာ အတက်အကျတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြရတယ်။ ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေးသမားတွေကလည်း မကြာခဏဆိုသလို သူတို့ နှစ်ယောက် ထွန်းပေါက်ခဲ့တဲ့ နှစ်တွေ ကုန်သွားပြီလို့ ရေးသားဖော်ပြနေကြပါတယ်။

စတားလုံးရဲ့ အောင်မြင်ကျော်ကြားခဲ့တဲ့ Rocky ဇာတ်ကားဟာ သူ့ကိုယ်တိုင် ဇာတ်လမ်းရေး သူ့ကိုယ်တိုင် ဒါရိုက်တာလုပ်ပြီး ကိုယ်တိုင် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဇာတ်ကားဟာ ၁၉၇၆ ခုနှစ်က မူလဇာတ်ညွှန်းဆုနဲ့ အကောင်းဆုံး သရုပ်ဆောင်ဆု အော်စကာအတွက် ဆန်ကာတင် ရွေးချယ်တဲ့ စာရင်းမှာ ပါခဲ့တယ်။ အဲဒီနောက်ပိုင်း ၁၉၈၂ ခုနှစ်နဲ့ ၂၀၀၆ ခုနှစ်အတွင်းမှာ စူပါစစ်သားကြီး Rambo ဇာတ်ကားကို ဆက်လက်ဖန်တီးရာမှာလည်း ကိုယ်တိုင်ပါဝင်သရုပ်ဆောင် ရေးသားခဲ့တယ်။ ၁၉၈၀ ခုနှစ်တစ်ပိုက်မှာ စတားလုံးရဲ့ ဇာတ်ကားတွေ ဝင်ငွေကောင်းဆုံးပေမယ့်လည်း ၁၉၉၀ ခုနှစ်တစ်ပိုက် ရိုက်ကူးခဲ့တဲ့ ဇာတ်ကားတွေမှာတော့ ထင်သလောက် အောင်မြင်မှု မရခဲ့ဘူး။ ဒါ့အပြင် စတားလုံးရဲ့ ပင်ကိုအသံ ဗလုံးဗထွေး စကားပြောသံနဲ့ ငယ်ငယ်က နာမ်ကြောတွေ ထိခိုက်ခဲ့လို့ မျက်နှာတစ်ခြမ်း လေးဖြန်းခဲ့တာတွေကလည်း ဟာသအသိုင်းအဝိုင်းမှာ လျှောင်စရာတွေ ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့လည်း ထုသားပေးသားကျပြီးခံနိုင်ရည် ရှိတဲ့ မင်းသားကြီး စတားလုံးကတော့ စိတ်မလျှော့ဘူး။ နောက်ပိုင်းဆယ်စုနှစ်မှာ ဆက်ပြီး ကြိုးစားခဲ့တဲ့အတွက် ၂၀၀၆ ခုနှစ်မှာ Rocky Balboa ဇာတ်ကားကို ဇာတ်လမ်းတွဲနဲ့ အောင်မြင်မှု ရခဲ့ပြန်တယ်။ ၂၀၀၈ နဲ့ ၂၀၁၀ ခုနှစ်တွေမှာ စတုတ္ထမြောက် Rambo ဇာတ်လမ်းတွဲမှာလည်း ဝင်ငွေကောင်းခဲ့တယ်။ အခုတော့ မင်းသားကြီး နှစ်ယောက်တို့ ရိုက်ထားတဲ့ လက်ငွေအခြေခံ ဇာတ်ကားကြီးမှာလည်း သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ အသက်ကြီးပေမယ့် ပျောက်စီးသေးဘူး။ လုပ်ငန်းကို နိုင်နိုင်တဲ့ စွမ်းအားတွေ ကျန်သေးတယ်ဆိုတာ သက်သေပြထားတယ်။

အယ်(လ်)တမ်အသစ်နဲ့ ထေရန်

ထေရန် အဖွဲ့နဲ့ အောင်မြင်လာတဲ့ ထေရန်ဟာ G-Dragon, TOP နဲ့ တစ်ကိုယ်တော် ဆိုလိုအယ်(လ်)တမ်တွေကို ဖြန့်ချိခဲ့ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ နောက်ဆုံး အယ်(လ်)တမ်မှာ ပါဝင်တဲ့ သူ့ရဲ့တေးသီချင်းပုံစံတွေဟာ ဆန်းသစ်လို့ နေပါတယ်။ သူ့ရဲ့ ဆံပင်ပုံစံ၊ ဝတ်စားဆင်ယင်မှု စတိုင်တွေလည်း သူ့ရဲ့တေးသီချင်းတွေလိုပဲ သစ်ဆန်းလို့ နေပါတယ်။ Ringa Ringa တစ်ကိုယ်တော် သီချင်းဟာ အလွန် အောင်မြင်ခဲ့သလို Rise နဲ့ အယ်(လ်)တမ် ကလည်း နံပါတ်တစ်နေရာကို ချိတ်ခဲ့ပါတယ်။

ဒီတစ်ပတ်တော့ ထေရန် ပရိသတ်တွေအတွက် သူ့ရဲ့အင်တာဗျူးတစ်ခုကို ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။
👑 အယ်(လ်)တမ်အသစ်ထွက်တော့မယ်ဆို။
- ကျွန်တော်အယ်(လ်)တမ်သစ်အတွက် အချိန်အများကြီးပေးပြီး ပြင်ဆင်ခဲ့ရတာပါ။ ကျွန်တော်ရဲ့ နောက်ဆုံးတစ်ကိုယ်တော် အယ်(လ်)တမ်ထွက်ခဲ့တာ သုံးနှစ်ရှိပြီ။ အဲဒီနောက် နောက်ထပ် အယ်(လ်)တမ်ထွက်ဖို့ စိတ်ဝင်စားမှုတွေ မရှိခဲ့ဘူး။

☛ ရှင်ပြောတဲ့ နောက်ဆုံး အယ်(လ်)ဘစ်ဆိုတာ 'Solar' ကို ပြောတာလား။

- ဟုတ်ပါတယ်။ အဲဒီ သီချင်းတွေကို ဖန်တီးနေတဲ့ အချိန်မှာလည်း အခက်အခဲတွေ များစွာရှိခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် အယ်(လ်)ဘစ်တွေကို ကျွန်တော် ထပ်လုပ်ဖို့ စိတ်မပါမချင်း နောက်ထပ်လုပ်တော့ဘူးလို့ စဉ်းစားခဲ့တယ်။ အယ်(လ်)ဘစ် တစ်ခုတည်းအတွက် ကျွန်တော် စဉ်းစားခဲ့တယ်။ အယ်(လ်) ဘစ်အတွက်ဆိုပြီးတော့ လုပ်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒါမျိုး အခြေအနေက ကျွန်တော်ကို ပိုပြီးပျော်ရွှင်စေခဲ့တယ်။ သီချင်းတွေကို တစ်ပုဒ်ချင်းစီ သွင်းယူခဲ့တယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ပဲ ကျွန်တော် အယ်(လ်)ဘစ်တစ်ခုအတွက် သီချင်းတွေ ပြည့်စုံလာခဲ့တယ်။

☛ အရင်က အောင်မြင်မှုတွေကို ရခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား။

- အဲဒါတွေက ကျွန်တော်အတွက်တော့ ဝန်ထုတ်ဝန်ပိုးတွေပါပဲ။ ကျေနပ်စရာကောင်းနေပေမယ့်လည်း ကျွန်တော်အတွက်တော့ မိအားတွေ ဖြစ်နေပါတယ်။ ကျွန်တော် အဲဒီလို ဂီတမျိုးတွေကို ထာဝရ ဖန်တီးသွားနိုင်မှာပဲလို့ ခံစားခဲ့မိဖူးတယ်။ ဘယ်သူကမှ ကျွန်တော်ကို သတ်မှတ်ထားလို့ မရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ကတော့ ကျွန်တော်သည် သတ်မှတ်ထားတဲ့ဘောင်ထဲမှာပဲ ရှိနေတုန်းလို့ ခံစားနေရပါတယ်။

☛ ရှင်ပြောချင်တာ ရှင်အနေနဲ့ ဂီတတွေကို ဖန်တီးနေရတာ နောက်က တွန်းအားမိအားတွေကြောင့်ပေါ့။ ရှင်လုပ်ချင်တဲ့ ဂီတတွေဖန်တီးနေရတာ မဟုတ်ဘူး။

- ကျွန်တော် ဖန်တီးထားတဲ့ အရာတွေကတော့ ကျွန်တော်ရဲ့ ဖန်တီးမှုတွေပေါ့။ ဘယ်လိုလူမျိုးတွေ ကြိုက်မလဲဆိုတာကိုလည်း ကျွန်တော်တွေးတတ်နေပါပြီ။ လူတွေရဲ့ အတွေးတွေနဲ့ ဂီတတွေကို ဖန်တီးနေရတဲ့ ကျွန်တော်ကိုယ် ကျွန်တော်လည်း မုန်းမိတယ်။

☛ ရှင်ရဲ့သီချင်းတွေကို ဘယ်လိုများ ပေါင်းစပ်ထားခဲ့သလဲဆိုတာကို ဆိုပြမိတယ်။

- သီချင်းပုံစံမျိုးကို ကျွန်တော် အယ်(လ်)ဘစ်ထဲမှာ ထည့်သွင်းခဲ့တယ်။ အများအားဖြင့် တစ်ခုနဲ့တစ်ခု လိုက်ဖက်ညီဖို့ အရည်အသွေးတွေ ကောင်းမွန် ဖို့ပဲ ကျွန်တော်ဖန်တီးလေ့ရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီ တစ်ခါမှာတော့ သီချင်းပုံစံမျိုးနဲ့ ကြီးစားထားတယ်။ အားလုံးကိုလည်း အယ်(လ်)ဘစ်ထဲကို ထည့်သွင်းခဲ့တယ်။ ကျွန်တော် စိတ်ထင်တော့ နားထောင်သူတွေ ပျင်းမှာ မဟုတ်ဘူး။

☛ အရင်တုန်းက အင်တာဗျူးတွေမှာ ပြောခဲ့ဖူးတယ်နော်။ 'ရှင်ဆိုမှာ အချစ်နဲ့တူတဲ့ ဆက်ဆံရေးမျိုးတွေ မရှိဘူးလို့' အဲဒါအခုချိန်ထိပဲလား။

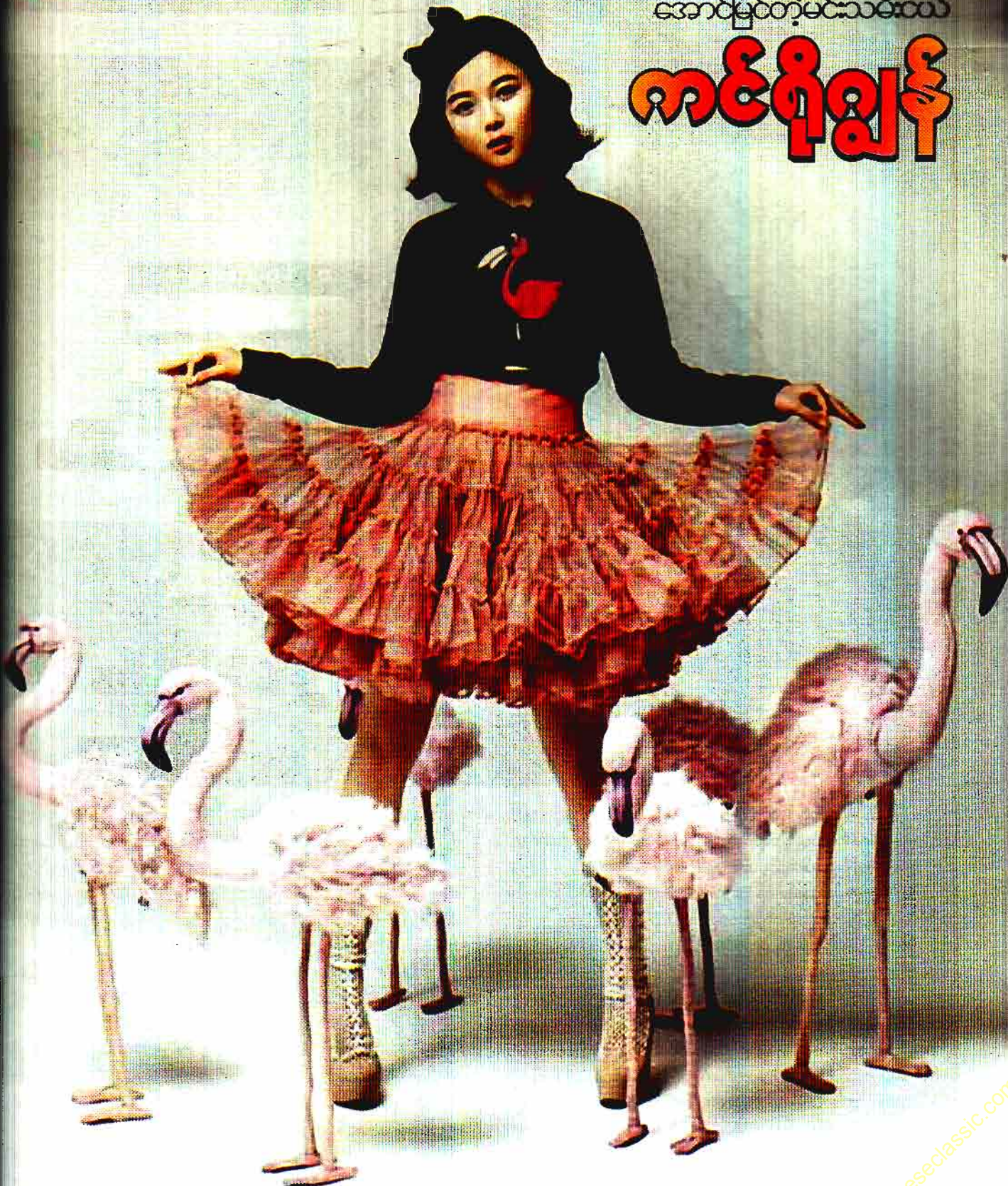
- ကျွန်တော် ထပ်ကာ ထပ်ကာ ပြောချင်ပါဘူး။ ကျွန်တော့်အတွက်တော့ အချစ်နဲ့ပတ်သက်လာတဲ့ ပုံစံတွေကတော့ ပင်မပြင်ပါပဲ။ အဲဒီအချိန်တုန်းကတော့ ကျွန်တော့်မှာ အချစ်မတွေ မရှိသင့်ဘူးလို့ စဉ်းစားခံခဲ့တာပါ။ အခုလည်းပဲ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းလှတဲ့ အချစ်တွေ မရှိပါဘူး။ ဒီလိုပြောလို့ ကျွန်တော် တစ်သက်လုံး ချစ်သူမထားတော့ဘူးလို့ဆိုလိုတာ မဟုတ်ဘူးနော်။ ကျွန်တော်အတွက် နှစ်နှစ်နဲ့ချစ်ပြီး ကျွန်တော်ရဲ့ ချစ်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချင်တဲ့သူကို မတွေ့သေးလို့ပါ။

☛ အခုဆိုရင် ရှင်ဆိုမှာ နိုင်ငံခြား ပရိသတ်တွေရှိနေပြီ။ ရှင်ရဲ့ အိပ်မက်က အမေရိကစူးကွက်ကို ထိုးဖောက်ဖို့လို့ ပြောဖူးတယ်နော်။

- ကျွန်တော် ဒီလောကကို စဝင်ကာစက ပြောခဲ့တာပါ။ အခုနေ ဖြန့်စဉ်းစားကြည့်လိုက်ရင် နည်းနည်းတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင်ကြီးနေလေလို့ပဲ။ အခုတော့ အဲဒါမျိုးတွေကို မလုပ်ချင်တော့ဘူး။ ကျွန်တော်စိတ်ထဲရှိတာကိုပဲ ကျွန်တော်ကတော့ ဖော်ပြမယ်။ ကျွန်တော်အတွက် ကောင်းတယ်လမ်းလမ်းထယ်ဆိုတာမျိုးပေါ့။ အဲဒီလို သတ်မှတ်ချက်တွေနဲ့ လုပ်ဆောင်နေတာ ဖိုက်တယ်လို့တော့ ကျွန်တော်ကတော့ မထင်ပါဘူး။

မြေခွေးလူသားလရောင်ပန်ဆင်း
နေမင်းကြမ္မာဇာတ်လမ်းတွဲများနှင့်
အောင်မြင်တဲ့မင်းသမီးထယ်

ကင်စီချန်

မင်းသမီးငယ်ကင်ရိုဂျွန်သည် ကလေးသရုပ်ဆောင်တစ်ဦးအနေနှင့် သရုပ်ဆောင်လောကထဲသို့ ရောက်လာခဲ့သည့် ကိုရီးယားမျိုးဆက်သစ် သရုပ်ဆောင် တစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ သူမသည် ၁၉၉၉ စက်တင်ဘာ ၂၂ ရက် ဆိုး(လ်)မှာ မွေးဖွားခဲ့ပါသည်။ သူမသည် ကလေးသရုပ်ဆောင် ပြိုင်ပွဲတွင် ဝင်ပြိုင်ခဲ့ရာ ပေါ်ပြူးလာဆုကို ရရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုဆုကို ရရှိသည့် အရွယ်က ၅ နှစ်သာရှိပါသေးသည်။ သူမ၏ ပထမဦးဆုံး ပါဝင်သရုပ်ဆောင် ထားသော ရုပ်ရှင်ကတော့ "DMZ" ပဲဖြစ်ပါသည်။ The chaser, Haeundae ရုပ်ရှင်တွေမှာလည်း ဆက်လက်သရုပ်ဆောင်ခဲ့ပါသည်။ သူမကို ကျော်ကြားစေခဲ့သည့် ဇာတ်လမ်းတွဲတွေကတော့ ချယ်ရီတစ်ခက်၊ မြေခွေး လူသား၊ လရောင်ဖန်ဆင်း နေမင်းကြွမ္မာဇာတ်လမ်းတွဲတွေပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ချယ်ရီတစ်ခက် စီးရီးနှင့် အကောင်းဆုံး ကလေးသရုပ်ဆောင်ဆုကို ရရှိခဲ့ပါသည်။ ၂၀၁၃ မှာတော့ Bigband အဖွဲ့ဝင် Top နှင့် တွဲဖက်ပြီး commitment ရုပ်ရှင်မှာ ပါဝင် သရုပ်ဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ဒီတစ်ပတ်တော့ ကလေးသရုပ်ဆောင်ဘဝကနေ အောင်မြင်လာသည့် မျိုးဆက်သစ် သရုပ်ဆောင် ကင်ရိုဂျွန်နှင့် မေးမြန်းခန်းကို တင်ဆက်လိုက်ရပါသည်။

❖ ပထမဆုံး သရုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ ချီနီမှာ သရုပ်ဆောင်တာနဲ့

ပတ်သက်လို့ ဘာတွေခံစားမိခဲ့သလဲ။

- Haeundae, All for love တို့မှာ ကောင်းကောင်းသရုပ်ဆောင် ချင်တဲ့ စိတ်တွေဖြစ်ခဲ့တယ်။ The chaser မှာ သရုပ်ဆောင်ရတာပျော်စွာ ခဲ့ရတယ်။ မြေခွေးလူသားစီးရီးကြောင့် ကျွန်ုပ်မပရိသတ်တွေ အများကြီးပဲ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရခဲ့တယ်။ အဲဒါတွေကြောင့်ပဲ ကျွန်ုပ်မရဲ့ဘဝအတွက် သရုပ်ဆောင် အလုပ်ကိုပဲလုပ်ဖို့ ဖြစ်လာရတာ။

❖ ဇာတ်လမ်းက ဝမ်းနည်းနေစရာ ကောင်းနေတာပဲဖြစ်ဖြစ် ကြောက်စရာကောင်းနေတာပဲဖြစ်ဖြစ် ရှင်ကတော့ ရိုက်ကွင်းပျော်တာ ပဟော့တလား။

- အဲဒီအချိန်တွေက တကယ့်ကို ပျော်စရာကောင်းပါတယ်။ ရုပ်ရှင် အဖွဲ့သားတွေ ကျွန်ုပ်အပေါ် ကောင်းကြတယ်။ အစားအသောက်ကောင်း ကောင်းတွေကို ဧကူးတယ်။ စီနီယာ သရုပ်ဆောင်တွေကလည်း ကျွန်ုပ်တို့ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဆက်ဆံကြတယ်။ မစ္စတာဂျွန်တွေနဲ့အတူဆိုရ ကျွန်ုပ်တို့ ဖခင်တစ်ဦးလိုပဲ ဖောင့်ရောက်ခဲ့တယ်။ မြေခွေးလူသားကို ရိုက်တဲ့ ခဲ့တဲ့ ဒါရိုက်တာကို ကျွန်ုပ်မ အနှစ်သက်ဆုံးပဲ။ သူက ကြည့်တမ်းပြားနဲ့ ချစ်ဖို့ကောင်းတယ်။ သူပြုံးဆိုက်ရင် ဝံ့ပုလွေခွဲတုလဲ။

❖ သရုပ်ဆောင်ချင်တဲ့ဇာတ်ကောင်တွေရှိသလား။
 - သူဌေးသမီး (ရယ်လျက်)။ ကျွန်မ အမြဲတမ်းဆင်းရဲနေရလို့လဲ။
 ' Jewel in the palace' ဇာတ်လမ်းတွေမှာ ကျွန်မ ရုတ်တရက်ကြီး ဆင်းရဲ
 သူရဲတယ်။ မြေခွေး လူသားဇာတ်လမ်းထဲမှာ အိမ်ငှားနေခဲ့ရတယ်။
 ' Jewel no.1' မှာ ကျွန်မ ချမ်းသာခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ သိပ်တိုတောင်းလွန်းလို့
 နန်း သာတဲ့ ခံစားမှုကိုတောင်ကောင်းကောင်း မခံစားလိုက်ရဘူး။ ကျွန်တို့
 နှစ်ဦးဇာတ်လမ်းတွေတွေမှာလည်း အဲဒီအတိုင်းပါပဲ။

❖ ဘယ်လို သူဌေးသမီးမျိုးကို သရုပ်ဆောင်ချင်တာလဲ။
 - လုံးဝပြီးပြည့်စုံနေတာမျိုးလေး။ (ရယ်လျက်)
 ❖ အင်တာနက်ပေါ်မှာ ရှင်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ရေးသားထားတဲ့
 ဆင်ချက်တွေ ကို ဖတ်ဖြစ်မှာပါ။

- ကင်ရိုဂျွန်ကို အင်တာနက်ထဲမှာ ရိုက်ထည့်လိုက်ရင် ကင်ရိုဂျွန်ကို
 ခြောက်သူများဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်လည်း အင်တာနက်ပေါ်မှာ ပေါ်လာတယ်လို့
 ပြောကြတယ်။ ကျွန်မ အရင်တုန်းကတော့ အဲဒါတွေကို မသိခဲ့ဘူး။
 သူငယ်ချင်းတွေက ရိုတယ်လို့ ပြောကြတယ်။ ကျွန်မကို မကြိုက်သူတွေ
 ထည်း ရိုကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မ အဲဒီအတွက် သိပ်ပြီးအာရုံမနောက်
 ခံဘူး။ ကျွန်မ ပရိသတ်တွေရှိတဲ့ဆိုက်တွေကိုတော့ ကြည့်ဖြစ်ပါတယ်။
 ကျွန်မ အင်တာနက်သုံး လေ့သုံးထမရှိဘူး။

❖ ဝိသားစုဝင် ဘယ်နည်းရှိသလဲ။
 - အလယ်တန်းတက်နေတဲ့ ညီမလေးတစ်ဦးနဲ့ အထက်တန်း
 တက်နေတဲ့ အစ်ကိုတစ်ယောက်ရှိပါတယ်။
 ❖ အိမ်မှာကော တီဗီကြည့်ခွင့်ရှိသလား။

- နည်းနည်းနောက်ကျတဲ့အထိ ကြည့်လို့ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့
 နောက်ပိုင်း ကျောင်းတက်ဖို့ရှိရင်တော့ အမေက ၁၁ နာရီဆိုတာနဲ့
 အိပ်ရမယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ကျောင်းစာတွေလည်း လုပ်ရမယ်လေ။
 ဤားရက်တွေမှာ ပြသတဲ့ စီးရီးတွေကလည်း ဘာဖြစ်လို့ ၁၀
 စာနိမ့်ပြသလဲဆိုတာကို မသိဘူး။ ကျွန်မ လွတ်သွားတဲ့အခန်းတွေအတွက်
 အင်တာနက်မှာ ပိုက်ဆံပေးပြီး ပြန်ကြည့် ရတယ်။

❖ ကျောင်းပြန်တက်လို့ စာမေးပွဲတွေမှာ အမှတ်ကောင်းရင်
 ဇီဝက ရှင့်အတွက် ဘာတွေပေးမယ်ဆိုပြီး ကတိပေးခဲ့ဖူးသလား။
 - ပြီးခဲ့တဲ့နှစ်ကတော့ ကျွန်မရဲ့ အမှတ်စာရင်းတွေ ထွက်လာတော့
 အမေက ကျွန်မအတွက် ဖုန်းအသစ်တစ်လုံးဝယ် ပေးခဲ့တယ်။

❖ ဘယ်ဘာသာရပ်တွေမှာ အမှတ်အများဆုံးလဲ။
 - လူမှုရေးဘာသာရပ်နဲ့ သိပ္ပံဘာသာရပ်တွေ။ ကျွန်မကို အမေက
 အမှတ်တွေကောင်းလို့ ခွေးတစ်ကောင်မွေးခွင့်ပြုခဲ့တယ်။ တိုတိုလို့ အမည်
 မေးထားတယ်။ တစ်နှစ်ခွဲလောက်ရှိပြီ။ လူ့အသက်နဲ့ တွက်ရင်တော့
 ဆယ်ကျော်သက်ပေါ့။ ကျွန်မထက်တောင် အသက်ကြီးတယ်။

❖ ရှင်ရဲ့ ညီမလေးနဲ့ဆိုတာ ဘာအကြောင်းတွေပြောကြာသလဲ။
 - Bigbang အကြောင်းတွေကိုပေါ့။

❖ သူတို့အဖွဲ့ထဲမှာ ဘယ်သူကို အနှစ်သက်ဆုံးလဲ။
 - ကျွန်မ အဖွဲ့ဝင်အားလုံးကို ကြိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ Top ကို
 ကျွန်မ ပိုကြိုက်တယ်။

❖ Top က သရုပ်ဆောင်တာလဲ ကောင်းတယ်နော်။
 - အင်း။ KBS က ပြတဲ့ အိုင်းရစ်စီးရီးကို ကျွန်မကြည့်ခဲ့တယ်။

❖ ဘယ်အချိန်အခါမျိုးမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပိုလှချင်နေသလဲ။
 - ကျွန်မ သရုပ်ဆောင်နေတဲ့အခါမျိုးတွေမှာ လှချင်တဲ့စိတ် လုံးဝ
 မရှိပါဘူး။ ဓာတ်ပုံအဖိုက်ခံတဲ့အခါတွေမှာတော့ ပိုပြီးတော့ လှချင်သလို
 ပိုပြီးတော့လည်း သွယ်သွယ်လေးဖြစ်ချင်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် ကျော်ကြား
 သူ ကြယ်ပွင့်တွေရှေ့ရောက်ရင်ပေါ့။

❖ ရှင် Top နဲ့တွေ့တဲ့အခါတွေမှာပေါ့။
 - ကျွန်မ သူ့နဲ့အတူ ဓာတ်ပုံအတူ ရိုက်ခဲ့တယ်။ စကားလည်း

ပြောခဲ့တယ်။ ကျွန်မဆံပင်တွေကို စည်းထားခဲ့တယ်။ ရှုပ်နေလို့လေ။
 ကျွန်မ အဝတ်အစားကလည်း နည်းနည်းတစ်မျိုးဖြစ်နေတယ်။ ဒါပေမဲ့
 ကျွန်မ ဓာတ်ပုံတန်းရိုက်ခဲ့ရတယ်။ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး လူတွေက ကျွန်မကို
 လှ တယ်လို့ ပြောကြမှာလဲ။ စကားတွေကို မယုံပါဘူး (ရယ်လျက်)။
 ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ လှတယ်လို့ မထင်ဘူး။

Good doctor စီးရီးရဲ့ မှန်သားပြင်ပေါ် ရောက်လာပြန်တဲ့ မွန်ချာဝန်

“ကျွန်မကတော့ ခွဲစိတ်ခန်းမှာ သရုပ်ဆောင်ဖို့အတွက် ဂန်နာမှာရှိတဲ့ စိန်မေရီဆေးရုံကို သွားပြီးလေ့လာခဲ့ရတယ်။ အဲဒီမှာ အကျိတ်တွေကို ခွဲပေးတယ်လေ။

kbs 2 ရုပ်သံလိုင်းမှ ထုတ်လွှင့်ပြသ ခဲ့သော Good doctor စီးရီးတွင် ပါဝင် သရုပ်ဆောင်ခဲ့သော မွန်ချောဝန်၏စကားသံတွေပါ။ မွန်ချောဝန်သည် ကလေးခွဲစိတ်ဆရာဝန်တစ်ဦးအဖြစ် သရုပ်ဆောင်ထားပါသည်။

“ကျွန်မကို ဆေးရုံက ဆရာဝန်ကြီးက ခွဲစိတ်ခန်းထဲမှာ တစ်နာရီခွဲ လာပြီး ကြည့်ခွင့်ရတာ အလွန်ကံကောင်းလို့ ပြောပါတယ်။ သူ မျှော်လင့် ထားတာထက် ပိုကောင်းမယ်လို့လည်း ပြောခဲ့ပါတယ်” သူမ ဆေးရုံမှာ တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့် အတွေ့အကြုံအချို့ကို ပြန်လည်ပြောပြခဲ့သည်။ ဒါပေမဲ့ လည်း ခွဲစိတ်ခန်းထဲ ပုံရိပ်တွေကတော့ သူ အာရုံထဲကနေ ထွက်မသွားခဲ့ပါ။ လေးရက်လုံးလုံး အစားမစားနိုင်ခဲ့ဘူးဟု သိရပါသည်။

ခွဲစိတ်ခန်းထဲကနေ သူမပြန်ထွက်လာသည့် အခါမှာတော့ ခေါင်းတွေ မူးဝေနေခဲ့ပါသည်။ ဒါကြောင့် “ဆရာဝန်တွေကတော့ အံ့မခန်းပဲလို့” သူမ ချီးကျူး ပြောဆိုခဲ့ပါသည်။ ပရိသတ်တွေနှင့် ဝေဖန်သူကတော့ သူမသည် ဇာတ်လမ်းထဲတွင် သရုပ်ဆောင်ပီပြင်သည်ဟု ချီးကျူးပြောဆိုခဲ့ကြပါသည်။ သူမကိုယ်တိုင် ခွဲစိတ်ခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်ပြီး လေ့လာခဲ့တာလည်း သရုပ်ဆောင်ပီပြင်ရသည့် အကြောင်းရင်း တစ်ခုပဲလို့ ရုပ်ရှင်နှင့်ဇာတ်လမ်းတွဲ ဝေဖန်သူတွေက ပြောခဲ့ကြပါသည်။

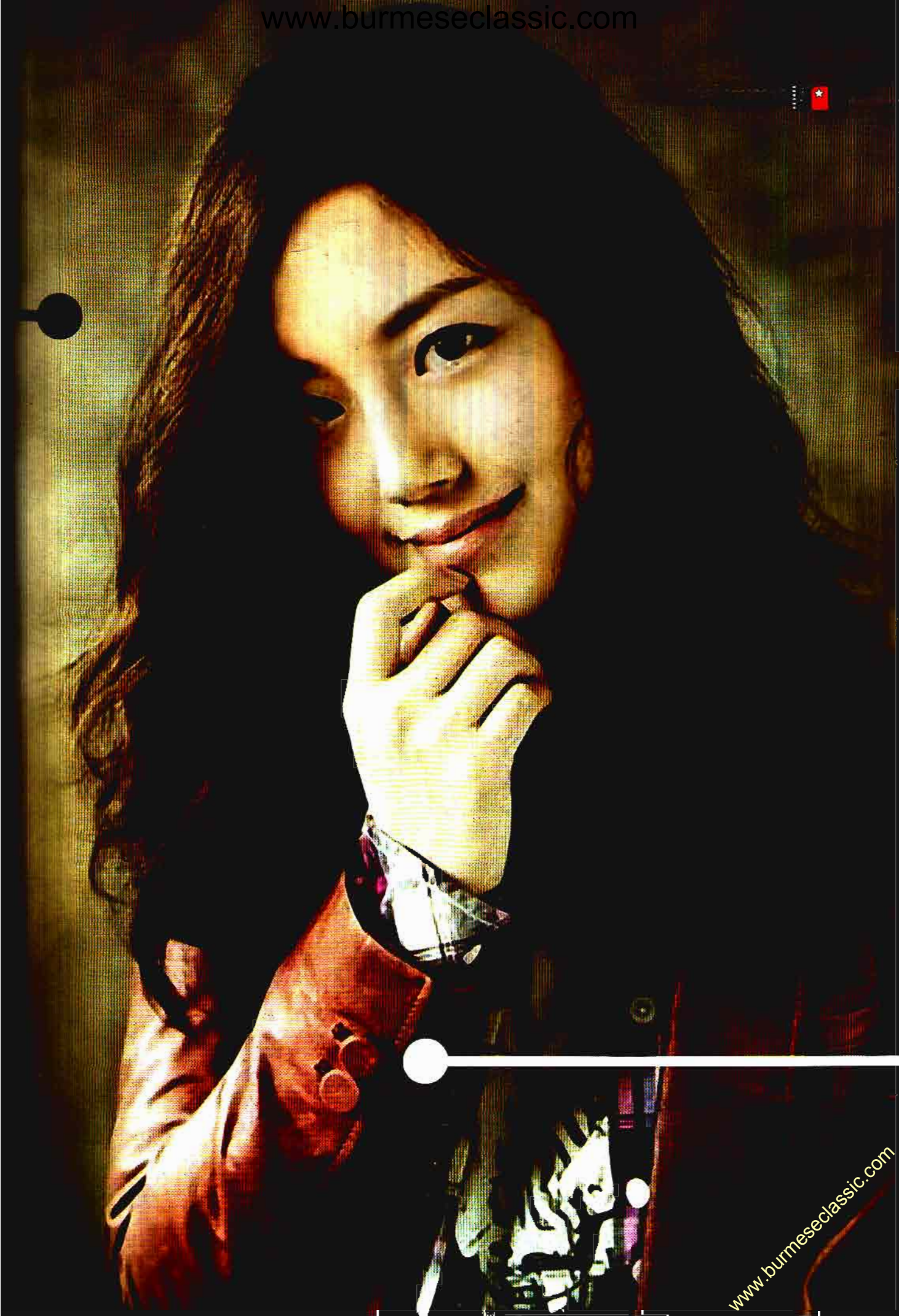
သူမနှင့် တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်ထားသည့် ဂျိုးဂူးနှင့် ပတ်သက်ပြီးတော့ လည်း “ဂျိုးဂူးကတော့ တကယ့်ကို သရုပ်ဆောင်တစ်ဦးနဲ့တူတဲ့ သရုပ်ဆောင်

တစ်ဦးပါပဲ။ ကျွန်မ သူ့ဆီကနေ အများကြီးလေ့လာသင်ယူခဲ့ရတယ်” လို့ ချီးကျူးပြောဆိုသွားခဲ့ပါသည်။ သူနှင့် တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည့် အချိုးသား သရုပ်ဆောင်တွေနှင့် ပတ်သက်ပြီး မေးမြန်းသည့်အခါမှာတော့

“ကျွန်မနဲ့အတူ သရုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ အမျိုးသားသရုပ်ဆောင်တွေမှာ တူတာတွေ ရှိသလို၊ ကွဲပြားခြားနားတာတွေကိုလည်း တွေ့ရပါတယ်။ ဂျိုးဂူးနဲ့ ကျွန်မရဲ့အကျင့်တွေကတော့ အတော်ကို တူတယ်။ ဒါကြောင့် သူနဲ့အတူတူ အလုပ်တွဲလုပ်ရတာ အလွန်ကိုပဲ သက်သောင့်သက်သာ ရှိတယ်။ ကျွန်မတို့တွေ စကားတွေ အများကြီးမပြောကြပေမယ့် ပြောကြ တဲ့အခါမှာလည်း အဆင်ပြေကြတယ်။ သူက ကျွန်မထက် တစ်နှစ်လောက် ငယ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူနဲ့ အတူရှိနေရင် သူ့ရဲ့ဖြူစင်မှုတွေကြောင့် ကျွန်မကို ပိုပြီးတော့ ငယ်ရွယ်တဲ့ ခံစားမှုတွေကို ခံစားမိတယ်။ ကျွန်မ သူနဲ့အတူရှိနေရင်လည်း ကြောက်ရွံ့မှုတွေ ရှိမနေဘူး။ အဲဒါ အံ့ဩ စရာကောင်းတာပါပဲ” ဟု ဆိုပါသည်။

မွန်ချောဝန်သည် ဇာတ်လမ်းထဲတွင် လှပပြီး ချစ်စရာကောင်းပေမယ့် ဆတ်ဆတ်ထိမခံ ခပ်စွာစွာ မိန်းကလေးတစ်ဦးအဖြစ် သရုပ်ဆောင်ထား ပါသည်။ နောက်ပြီး ကြင်နာတတ်သည့် ကလေးခွဲစိတ်ဆရာဝန်မလေ့ တစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ဂျိုးဂူးကတော့ သူမချစ်ရတဲ့ လူတွေ ကြောက်ရွံ့ နေတတ်တဲ့ ပါရမီရင် “ကလေးဆရာဝန်” တစ်ဦးအဖြစ် သရုပ်ဆောင်ထား ပါသည်။

သက်
(Ref; TV daily)

တို့ကျောင်းတော်၊
ယောက်ျားတို့ဂုဏ်ရည်
ဇာတ်လမ်းတွဲတွေနှင့်
လူသိများလာခဲ့သော

ကင်ဂူးဘင်

The heirs စီးရီးဇာတ်လမ်းတွဲထဲက ကင်ဂူးဒူး ဇာတ်ကောင်နှင့် အောင်မြင်လာသော ကင်ဂူးဘင်သည် ၁၉၈၉ ဇူလိုင် ၁၆ ရက် ဆိုး(လ်) မြို့ တွင် မွေးဖွားခဲ့ပါသည်။ အနုပညာလောကကို မော်ဒယ်တစ်ဦးအနေနှင့် စတင်ဝင်ရောက်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ သူ့စတင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့သော ဇာတ်လမ်းတွဲကတော့ 'White Christmas' ဖြစ်ပါသည်။ Vampire Idol ဇာတ်လမ်းတွဲတွင်လည်း ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့ပါသည်။ သူ့ကိုလူသိများစေခဲ့သော ဇာတ်လမ်းတွဲကတော့ 'တို့ကျောင်းတော်' နှင့် 'ယောက်ျားတို့ဂုဏ်ရည်' တို့ပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ၂၀၁၃တွင်အလွန်အောင်မြင်ခဲ့သော 'friend

2' ရုပ်ရှင်တွင်လည်း အဓိကဇာတ်ကောင်နေရာတွင် သရုပ်ဆောင်ခဲ့ပါသည်။ The heirs စီးရီးကတော့ သူ့အိမ်သရုပ်ဆောင်ဘဝကို ပိုပြီးပီပြင်စေခဲ့ပါတယ်။ ဒီတစ်ပတ်တော့ ခပ်ကုန်ကုန်ဇာတ်ကောင်တွေနှင့် လိုက်ဖက်သည်တင်ဝေးဘင် အင်တာဗျူးတစ်ခုကို ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

❖ ရှင့်ရဲ့ အချိန်ဇယားမှာ အလွတ်တောင်မရှိဘူးလို့ ကြားနေရတယ်။

- မနက်ဖြန်ကနေစပြီးတော့ တစ်နေ့ထဲမှာပဲ အင်တာဗျူး ၈ ခု ၉ ခု လောက်ရှိတယ်။ ကျွန်တော်များကလုံးကိုကြည့်လိုက်လေ၊ ညှိနေတာပဲ။

❖ 'တို့ကျောင်းတော်' ပြီးသွားတော့ ရှင့်ဇာတ်ကောင်နဲ့ ပတ်သတ်ပြီး ကျန်ခဲ့တဲ့စကားလေးတစ်ခွန်းလေးရှိတယ်။ 'ပြောလို့ရသလား' အလကားကောင်' ဆိုတဲ့စကားလေးတစ်ခွန်းပါပဲ။

- ကျွန်တော်လည်း အင်တာဗျူးမှာတွေ့လိုက်တယ်။ ကျွန်တော်အဲဒီစကားလုံးကိုမြင်တော့ ရယ်မောခဲ့ရသေးတယ်။

❖ အသက် ၂၅ နှစ်အရွယ် ကင်ဝုဘင်က အသက် ၁၈ နှစ်အရွယ်ပတ်ဟန်ဆိုး (တို့ကျောင်းတော်ထဲကဇာတ်ကောင်အမည်) နဲ့ ဆုံခဲ့ရင် သူ့ကိုဘာပြောချင်သလဲ။

- လူငယ်တွေ ကျွန်တော်ကို အဲဒီလိုမေးတိုင်း ကျွန်တော်ကတော့ 'ဇာကောင်းကောင်းကြီးစား၊ မိဘစကားနားထောင်လို့' ပြောခဲ့တယ်။ အဲဒီအရွယ်တွေအတွက်တော့ဒီစကားလုံးတွေက အကောင်းဆုံးနဲ့ အလိုအပ်ဆုံးပါပဲ။ နောက်ပြီး သူတို့ပညာသင်ယူဖို့အတွက်မှာ ပိုပြီးတော့ လွယ်ကူပေးပါတယ်။ တကယ်လောကအစစ်ကို ဝင်ရောက်လာတဲ့အခါမှာ ပညာဆင်သလို မဟုတ်ဘူး။ တချို့အရာတွေကို ခင်ဗျားတစ်ယောက်တည်း ထုပ်လို့ မရဘူးလေ။

❖ ဆယ်ကျော်သက် ကင်ဝုဘင်ကို ရှင်အဲဒီလိုစကားတွေ ပြောခဲ့ရင် နားထောင်မယ်လို့ ထင်သလား။

- လုံးဝကို မထင်ပါဘူး။ တခြားသူတွေပြောတာ မှန်နေပါလား ဆိုတာ နောင်မှ သူနားလည်သွားမှာ။ လူတစ်ချက်ကို မေးကြည့်ပါလား။ စကားနားထောင်သူက တစ်ယောက်လောက်ပဲ ရှိမယ်။ အဲဒါကြောင့်ပဲ ထွက်ခွာရတဲ့ စကားနားထောင်ဖို့ အကြံပေး တိုက်တွန်းရတာပေါ့။ "အချိန်တန်လာရင် ကျွန်တော် ဘာကြောင့် ဒီစကားတွေကို ပြောရသလဲ ဆိုတာကို သူတို့နား လည်လာလိမ့်မယ်လို့" ကျွန်တော် သူတို့ကို ပြောပြတယ်။

❖ ဒရာမာတွေမှာ သရုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့သရုပ်ဆောင်တစ်ဦးအနေနဲ့ ဘာတွေကို အဓိကထားခဲ့သလဲ။

- white christmas မှာ သရုပ်ဆောင်တုန်းကတော့ သရုပ်ဆောင်အလုပ်ပတ်သတ်တဲ့ခံစားမှုကို ကျွန်တော်တကယ်တော့ နားလည်ခဲ့ရင်လို့ပါ။

❖ Empire Idol မှာတော့ ဇာတ်လမ်းက ကျွန်တော်ရဲ့ သရုပ်ဆောင်ဘာသာကို တိုးတက်လာစေဖို့ပါပဲ။ ယောက်ျားတို့ဂုဏ်ရည်မှာတော့ နာမည်ကြီးသရုပ်ဆောင်စီနီယာတွေနဲ့ တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်ခွင့်ရခဲ့တဲ့အတွက် နောင်တစ်ချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဂန္ထဝင်တွေကို ဘယ်လို ဆက်ဆံရမလဲ ဆိုတာကို သင်ယူခွင့်ရခဲ့တယ်။ ဥပမာအနေနဲ့ ပြောပြရရင် ကွန်ဒိုနိုနို (ဒီဇိုက်တာရင်) အစီကဲ့က ကျွန်တော်ကို သူနဲ့အတူ ဇာတ်ကောင်အတွက် အလှူတင်သလားမေးခဲ့တယ်။ သူ့ဆီကနေ အဲဒီစကားလုံးတွေ ကြားလိုက်တာတော့ ကျွန်တော်ဆီမှာ ရှိနေတဲ့စိတ်လှုပ်ရှားမှုတွေ ဖိအားတွေ တော်တော် သူ့ထဲသွားတယ်။ ကျွန်တော်အနေနဲ့က သူ့အတွက်ဆို ပါးမွှားလေးပါ။ ကျွန်တော်သူတို့လိုစီနီယာမျိုးဖြစ်ချင်တယ်။ To the beautiful you မှာတော့ ကျွန်တော် ပါဝင်တဲ့ ဇာတ်ဝင်ခန်းအတွက် ရိုက်ကူးခဲ့တဲ့အချိန်က ခပ်စိတ်စိတ် လောက်ပဲရှိတာ။ ကျွန်တော်ကတော့ ပင်ပန်းလိုက်တာလို့ မခံခဲ့ရတယ်။ အိပ်လို့တောင်မပျော်ခဲ့ဘူး။ ကိုယ်အလေးချိန် ၅ ကီလိုဂရမ်ပဲ ကျသွားတယ်။ အားတွေ ကုန်ခန်းသွားပေးမယ့် အဲဒီအတွက် အောင်မြင်ခဲ့ပါတယ်။

တခြားသူတွေနဲ့ဆက်ဆံရတဲ့အခြေအနေမျိုးမှာ ကျွန်တော်ဟာလူကောင်းတစ်ဦးတော့ ဖြစ်ရမယ်လို့ခံစားမိတယ်...

❖ The heirs ဇာတ်လမ်းထဲကရုန်းကူးခဲ့ ဘဝနဲ့ရှင်ခဲ့တိုက်ပိုင် ပြင်ပဘဝနဲ့တာတွေများ ကွဲပြားခြားနားသလဲ။

- ကျွန်တော်ဇာတ်ကောင်က ကျွန်တော်ပြင်ပဘဝနဲ့မတူပါဘူး။ ကျွန်တော်က မိဘတွေရဲ့ ချစ်ခြင်းတွေနဲ့အတူ ကြီးပြင်းလာခဲ့တာပါ။ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုဝင်အချင်းချင်း အသုံးပြုကြတဲ့ kakaotalk ချက်ခွင်း ရှိတယ်။ သုံးနှစ်လောက်ဝေးကွာနေတဲ့ အစ်မနဲ့တောင် ကျွန်တော်က အရမ်းရင်းနှီးတာ။

❖ ရှင် အင်တာဗျူးတစ်ခုမှာ ဖြေခဲ့တယ်နော်၊ ရှင်လူကောင်းတစ်ဦး ဖြစ်ချင်တယ်ဆိုတဲ့အခြေကတော့ ကျွန်မအတွက် မှတ်မှတ်ရရ ဖြစ်စေခဲ့တယ်။ လူကောင်းတစ်ဦးကို ဘာတွေနဲ့ဆက်ဆံထားသလဲ။

- လူတစ်ဦးက တခြားသူတွေအတွက် စဉ်းစားပေးရမယ်။ တခြားသူတွေကို နားလည်အောင် ကြိုးစားရမယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ ဘယ်သူနဲ့မဆို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် နှိမ့်ချစွာဆက်ဆံတယ်။ ယုံကြည်မှုတွေကို တည်ဆောက်တယ်။ တခြားသူတွေနဲ့ဆက်ဆံရတဲ့ အခြေအနေမျိုးမှာ ကျွန်တော်ဟာ လူကောင်းတစ်ဦးတော့ဖြစ်ရမယ်လို့ ခံစားမိတယ်။ တခြားသူတွေ က 'ကင်ဝုဘင်က ဘယ်လိုလူမျိုးလဲလို့မေးကြတဲ့အခါ'၊ 'သူလား လူကောင်းတစ်ယောက်ပဲ။ နောက်ပြီးသရုပ်ဆောင်ကောင်းတစ်ဦးလည်း ဖြစ်တယ်' ဆိုတဲ့ စကားမျိုးတွေကြားရတယ်။ အဲဒီစကားလုံးတွေရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ကျွန်တော်ဟာ ကောင်းမွန်တဲ့ဘဝတစ်ခုကို ပိုင်ဆိုင်ထားတယ်ဆိုတာကို ဖော်ပြနေတာပါပဲ။ လူတွေက ကျွန်တော်ကို ဘဝမှာ ကောင်းကောင်း နေထိုင်နေသူတစ်ဦးအဖြစ် သတ်မှတ်လိုက်ကြတာပဲလေ။ ကျွန်တော်ကတော့ အဲဒီလိုထင်တာပဲ။

❖ အနာဂတ်မှာဘာတွေလုပ်ချင်သေးလဲ။

- ကျွန်တော်သီချင်းဆိုတတ်ချင်တယ်။ ကျွန်တော် ဘယ်လို သီချင်းရမလဲဆိုတာ၊ အကတွေကို ဘယ်လိုကရမလဲဆိုတာ၊ အားကစားတွေကို ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဆိုတာတွေကို ကောင်းကောင်းမသိဘူး။ ကျွန်တော်ရဲ့ ကွဲပြားတဲ့ပုံရိပ်တွေ မြင်ချင်တယ်။

သက် (ref: Vogue girl)

ကိုးရီးယားသတင်းအတိုအထွာများ

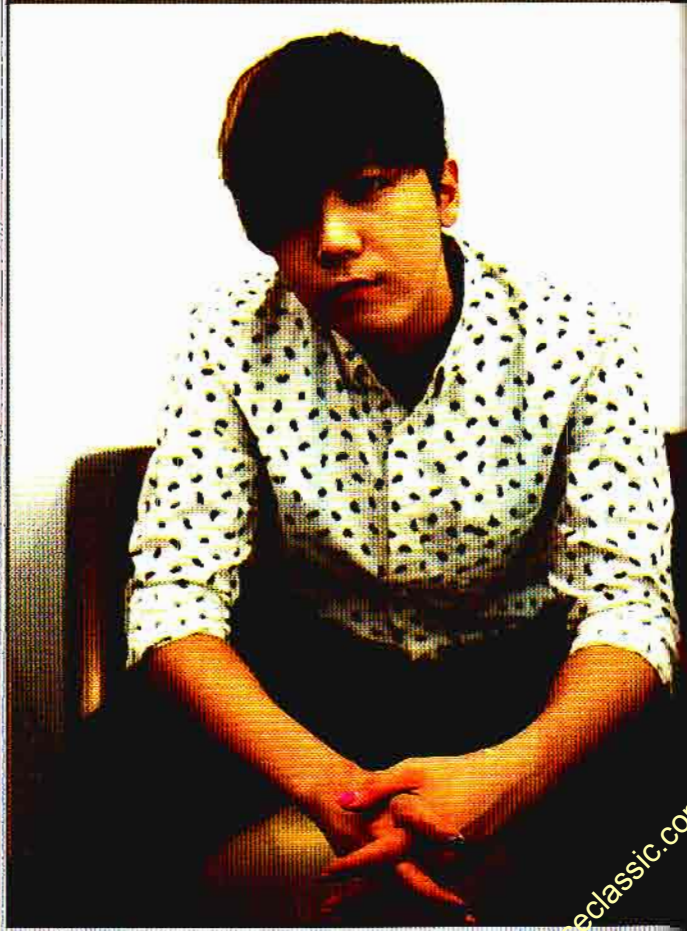

ဒက်ရာများနဲ့လီဟုန်ကီး

F.T island ရဲ့ ပင်တိုင်အဆိုတော် လီဟုန်ကီးသည်ဒီဇင်ဘာ ၁၆ ရက်ညမှာဒက်ရာအနာတရ ရခဲ့ပါသည်။ 'Bride of 100 years' တီဗီစီးရီး ရိုက်ကွင်းတွင် ချော်လဲရာမှ ပခုံးနဲ့မျက်နှာမှာဒက်ရာရခဲ့ပါသည်။ ဝန်ထမ်းတွေနှင့် အတူရှိနေစဉ် ရေခဲ ခဲနေသောလမ်းပေါ်တွင် လျောကျခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သူ၏အေဂျင်စီ FNC ကတော့ လီဟုန်ကီးသည် ခြောက်ပတ်လောက် အနားယူရမည်ဟု ပြောကြားခဲ့သည့်အတွက် သူ့ပါဝင်သရုပ်ဆောင်နေသည့် ဇာတ်လမ်းတွဲကိုလည်း ရပ်နားခဲ့ရပါသည်။ သို့သော် ဒီဇင်ဘာ ၂၄ ရက် သတင်းကတော့ လီဟုန်ကီး၏ အခြေအနေသည် ကောင်းမွန်တိုးတက်လာသည်ဟု ရေးသားခဲ့ကြပါသည်။ FNC ၏ ပြောရေး ဆိုခွင့်ရှိသူကတော့ FNC မှ ဒီဇင်ဘာ ၂၈၊ ၂၉ မှာ ကျင်းပမယ့် ရှိုးပွဲတွေကို တော့ ကျွန်တော်တို့ ခဏလောက် နောက်ဆုတ်ထားပါတယ်'' ဟု သတင်း ထုတ်ပြန်ခဲ့ပါသည်။

ဆောင်းဟောမာန်ရဲ့ချစ်သံစဉ်တွေ ပေါက်ဖွားလာတဲ့ ဘောယောင်ဂျွန်

ရှင်အိုင်ဟန်ဇာတ်ကောင်နှင့် ဆောင်မြင်လာသော ဘောယောင်ဂျွန်သည် အနုပညာလောကနှင့် နှစ်အတန်ကြာအဆက် အသွယ်ပြတ်နေခဲ့ပါသည်။ သူသည် သူထုတ်လုပ်ခဲ့သော 'Dream High' စီးရီးတွင် နောက်ဆုံးပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ဟောမာန်ဆောင်းရဲ့ ချစ်သံစဉ်ဇာတ်လမ်းတွဲတွင်အတူ တွဲဖက်ပါဝင် သရုပ်ဆောင်ခဲ့သော ချွဲချီဂျွန်နှင့် ကောလာဟလတွေ ထွက်ခဲ့သော်လည်း သူ့ရဲ့ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စတော်တော်များများကို သိဖို့ ခက်လှပါသည်။ ၂၀၁၃ မှာတော့ အသက် ၄၀ အရွယ်ရှိ ဘောယောင်ဂျွန်သည် သူ၏အချစ်ရေးကို ဖွင့်ဟဝန်ခံခဲ့ပါသည်။ သူ့လက်တွဲဖော်သည် အသက် ၂၃ အရွယ် ဂိုဆိုးဟီးပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ဂိုဆိုးဟီးသည် 'LS' အီလက်ထရောနစ်ကုမ္ပဏီ ဒုက္ခက္ခန္ဓာ၊ ဒုတိယမြောက်သမီး ဖြစ်ပါသည်။ သူတို့နှစ်ဦးချစ်သူဖြစ်ပြီး သုံးလအကြာမှာ တရားဝင်ကြေညာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဘောယောင်ဂျွန်၏ တရားဝင် ဝက်ဆိုက်မှာတော့ သူတို့နှစ်ဦး၏ အချစ်ရေးကို ကိုယ်တိုင်ရေးသားတင်ခဲ့ပါသည်။ "သူ၏ချစ်သူသည်အနုပညာ အသိုင်းအဝိုင်းက မဟုတ်သည့်အတွက် သူတို့နှစ်ဦးကိုကြင်နာသည့် မျက်ဝန်းတွေနှင့် ကြည့်ဖို့" ဆိုကောင်းကြောင်း ရေးသားခဲ့ပါသည်။ ဘောယောင်ဂျွန်နှင့် သူ့ချစ်သူတို့သည် ဒီဇင်ဘာလတုန်းက ဂျပန်မှာကျင်းပသော သူတို့မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ မင်္ဂလာပွဲကို အတူတက်ရောက်ခဲ့ကြပါသည်။ သူတို့ချစ်သူနှစ်ဦးသည် တိုကျိုတွင် ပျော်ရွှင်စွာလည်ပတ်ခဲ့ကြပါသည်။

ဟာဂျီဝန်နဲ့ 'The Huntresses'

ဇန်နဝါရီလအတွက် ရုံတင်မည့် ဟာဂျီဝန်နဲ့ ရုပ်ရှင်သစ် 'The huntresses' ပိုစတာကို တရားဝင်ကြော်ငြာခဲ့ပါသည်။ The Huntresses ရုပ်ရှင်သည် ချိုဆန်ခေတ်၏ ကျွန်ုပ်တို့ကျွန်ုပ်တို့အတွက်အကြောင်းကို ဖတ် လမ်းဆင်မှိုက်ကူးထားသော ဇာတ်ကားတစ်ကား ဖြစ်ပါသည်။ ဟာဂျီဝန် သည် ဇာတ်ကားထဲတွင် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် မိန်းကလေးတစ်ဦးအဖြစ် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ထားပါသည်။ သူမ၏ ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့တွင် သူမနှင့်အတူ နောက် ထပ် မိန်းကလေးနှစ်ဦးအပြင် သူမ၏ အဖွဲ့တစ်ဦးလည်း ပါဝင်ပါသည်။ ဟာဂျီဝန်၏ ဇာတ်ကောင်သည် ချစ်စရာကောင်းနေသလို အလုပ်နှင့် ပတ်သက်လာရင်လည်း အပြည့်ရှိနေသူ မိန်းကလေးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ဟာဂျီဝန်နှင့်အတူ တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်ထားတဲ့ သရုပ်ဆောင် ဦးစောတော့ ကန်ဂျီဝန်နှင့် ဆိုဂါအင်တို့ပါ ဖြစ်ပါသည်။

သက်
(ref:tenasia/allkpop)

အိမ်ရှင်မများအတွက် အိမ်ပြန်အဖွဲ့အစည်း!

မလေးစိုး

ယခုအခါ နွေရောက်တော့မည့် ပွင့်လင်းရာသီပြန်သန်းရောက်ပြီ ဖြစ်သည့်အတွက် အိမ်ရှင်မများ နှစ်သက်စားသောက်ကြသည့် ငါးခြောက် များလည်း စုံစုံလင်လင် ပေါ်ထွက်လာပြီဖြစ်သည်။ မြန်မာများ နှစ်သက် ကြသော ငါးခြောက်များမှာ မိုးရာသီမှာလည်း ရရှိနိုင်သော်လည်း မိုးရာသီတွင် ထိုငါးခြောက်များမှာ စိုစွတ်ထိုင်းဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ ငါးခြောက်လုပ်သူများ နေရောင်ခြည်ကောင်စွာ မရရှိ၍ အရည်အပျော့မီ ငါးခြောက်များ မရရှိနိုင်သဖြင့် ဓနအတန်ငယ်မြင့်ပါသည်။ ယခုလို ပွင့်လင်းရာသီကူး ငါးခြောက်များ ပေါများလာသလို စားလို့လည်း သင့် တော်ပါသည်။

သို့သော် ငါးခြောက်ဆိုသည်နှင့် သွေးတိုးသူများနှင့် အငန်ရှောင် သူများက စိုးရိမ်ကြသည်။ ငါးခြောက်မှာ ဆားသိပ်ပြီး လှုပ်ရှားခြင်း

အငန်ရှောင်သူများ အခက်တွေ့ကြရသည်။ သို့သော် မနားရိပ်ပါနှင့် ငါးခြောက်ကို ဆားမငန်အောင်၊ ဆားပေါ့သွားအောင် အိမ်ရှင်မများ ပြုလုပ် စီမံနည်း ရှိပါသည်။

ငါးခြောက်ရတနာအဖွဲ့အစည်း အယ်လိုလုပ်မယ်

ငါးခြောက်မချက်မီ အပိုင်းအတုံးများ ခုတ်ကာ ရေရလုံထဲတွင် ရေမြင်အောင် စိမ်ပါ။ ထိုရေထဲသို့ ရှောက်သီး (သို့မဟုတ်) သံပရာသီး တစ်ခြွင်းခန့်၊ ရှောက်သီးဆိုလျှင် တစ်စိတ်ခန့် ငါးခြောက်၏ အတိုင်း အတား အရေအတွက်ကို ကြည့်ပြီး ငါးခြောက်ရေစိမ်ထားသော ရေထဲသို့ ညှစ်ထည့်ပါ။ ထို့နောက် ထပ်ဆန်းဆန်းနှင့် ထည့်လိုက်ပါ။

ရှောက်သီး သံပရာသီးထည့်လျှင်လည်း မနားရိပ်သီးမည့် အနည်းငယ်ခန့် ရေဖျော်ထည့်ပါ။

BURMESE CLASSIC

ထိုသို့ ရှောက်သီး (သံပရာသီး) ထမင်းဆုပ်ထည့်ထားသော ခြောက်ကို ရေလှေ့တစ်ခုတွင် ဟင်းမချက်မီ (၃)နာရီခန့် စိမ်ထား ထိတ်ပါ။

အချဉ်သည် ဆားကို စုပ်ယူပြီး ထမင်းလုံးများလည်း ဆားကို စုပ်ယူလိုက်ပါသည်။ ၃ နာရီခန့် ကြာလျှင် ထိုငါးခြောက်များကို ဆယ်ယူပြီး ရေစင်အောင် ဆေးလိုက်ပါ။ ထို့နောက် အနည်းငယ် ခြည်းကြည့် ထိတ်ပါ။ ဆားပေါ်သွားမည် မှုန်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ငါးခြောက် ဆယ်မှု ငန်သည်ဖြစ်စေ၊ ထိုနည်းကို အိမ်ရှင်မများ သုံးကြည့်ပါ။ နှုတ်နည်းကို မသိမဖြစ်နည်းဟု ဆိုရမည်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုလျှင် နှုတ်အိမ်ရှင်မများမှာ ငါးပိ၊ ငါးခြောက်၊ ပုစွန်ခြောက်အသုံး မကြသောကြောင့်လည်း ယခုလို နည်းလမ်းကောင်းလေးကို

တင်ပြလိုက်ရပါသည်။ အာလူးကို ဆီမပါဘဲ ရွက်ထည့်ရိုင်းဟင်း ယနေ့ခေတ်မှာ ဆီကို ရှောင်ခြင်း အချို့နှင့်ရှောင်ခြင်းများသည် ကျန်းမာရေးအတွက် အထူးအရေးပါသည် နည်းများ ဖြစ်ပါသည်။ ဆီမပါ သည်ဆိုလျှင်လည်း အထက်အညာက ဆီစစ်စစ်ကို စာချိန်ကြည့် မဟုတ်ဘဲ ရှေးထဲမှာ အလွယ်တကူ ရသည့်စားအုန်းဆီ သို့မဟုတ် စားအုန်းဆီရောထားတဲ့ ပဲဆီစစ်စစ်ဟု ခေါ်သော ဆီအထူးအထူးများ ကိုသာ စားသုံးနေကြရသည်။ စားအုန်းဆီမှာ ခြိတ်ထည့်တဲ့ ဆီသွင်း သည့်ဆီများမှာ မလေးရှားလူမျိုးများ စားသုံးသည့်ဆီ မဟုတ်။ အန္တရာယ်ရှိသော ဆီများဖြစ်သည်။ ဥပမာပြောရအောင် ဒီဆီကို စားနေရသည်နှင့်ပင် ပမာတူနေပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဆီစားမည်ဆိုလျှင် တတ်နိုင်သမျှ နှမ်းဆီပဲဆီစစ်စစ်ကိုသာ သုံးသင့်သည်။ ဆီစစ်စစ်ကို ရွေးမဝယ်နိုင်လျှင်တော့ ရခိုင်တိုင်းရင်းသားများ စားလေ့စားထ ရှိသော ဆီမပါဘဲ ချက်သည့်ဟင်းလျာများကိုသာ စားသင့်သည်။ ထိုအစားများမှာ ဆီမပါသော်လည်း အရသာရှိသည်။ ကျန်းမာရေးအတွက်လည်း အဟာရဖြစ်စေသည်။ ဆီမပါသော်လည်း ဟင်းခတ်သည့်ငါး ပုစွန်များပါသည့်အတွက် စား၍ အရသာရှိသည်။ စားနေကျမဟုတ်သူများကတော့ စားနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ သို့သော် အကျင့်လုပ်ယူ၍ စားကြည့်ပါက ဆီရှောင်ပြီးသား၊ ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်သည့် ဟင်းတစ်ခွက်ဖြစ်မှာ သေချာပါသည်။

ယခုတင်ပြမည်မှာ အာလူးကို ဆီမပါဘဲ ချက်သည့်နည်း ဖြစ်ပါသည်။

အာလူး ၂၀ သားခန့် ချက်မည်ဆိုလျှင် ရေစင်အောင် အရင်ဆုံး ဆေးပါ။ ထို့နောက် တချို့ ရခိုင်အာလူးသေးသေးများဆိုလျှင် အခွံခွာစရာမလိုဘဲ အခွံထည့်ချက်၍ ရသည်။ အာလူးကြီးကြီးဆိုလျှင် အခွံကို ခွာပါ။ ထို့နောက် ဓားနှင့် လိုသလောက် တုံးပေးပါ။ အတုံးသေး အတုံးကြီးကမူ ဟင်းချက်မည်သူ စိတ်တိုင်းကျ တုံး၍ စိပ်၍ ရပါသည်။ တုံးပြီးသား အာလူးကို ပန်းကန်တစ်ချပ်ထဲမှာ ထည့်ထားပါ။

ထို့နောက် ငရုတ်သီးစိမ်း (သို့မဟုတ်) ငရုတ်သီးခြောက်ကြိုက်သည် ငရုတ်သီးနှင့် ချက်၍ ရပါသည်။ ငရုတ်သီးစိမ်းဆိုလျှင် အစပ်ကြိုက်လျှင် ရွှေအစ်ကို ၃-၄ တောင်ခန့် ထည့်ပါ။ သို့မဟုတ် အစပ်ပေါ့ သည့် ငရုတ်သီးစိမ်း အတောင့်ရှည်ဆိုလျှင်လည်း ၃-၄ တောင်ခန့် ထည့်ပါ။ ထိုငရုတ်သီးစိမ်းကို ငရုတ်ဆုံထဲမှာ ထောင်းပါ။ ပြီးလျှင် ကြက်သွန်နီ တစ်လုံးလောက်ကို ရေစင်အောင် ဆေး အမြှောက်လိုက် လုံးဖြတ်ပြီး ထောင်းထည့်ပါ။ ကြက်သွန်နီကို မလိုခြောက်လျှင် ငရုတ်ဆုံထဲ ထည့် ထောင်းသည့်အခါ ထောင့်ရသည့်မှာ အခက်အခဲဖြစ်တတ်ပါသည်။ မျက်စိထဲသို့ စင်တတ်ပါသည်။

ငရုတ်သီးစိမ်း ကြက်သွန်နီထောင်းထားပြီး မျှင်ငါးပိကို ဖွန်းနှင့်

အနည်းငယ် (ဟင်းခတ်ဖွန်းနှင့် တစ်ဖွန်းစာ) ခတ်ယူကာ ရေဖျော်ထည့်ပါ။ ရေဖျော်လျှင် မျှင်ငါးပိလျှင် အတွင်းမှာ ငါးအရိုးများ အနက်မှုတ်တတ်ပါသည်။

အိုးတစ်အိုးတွင် စောစောက အာလူးကို ထည့်ပါ။ ငရုတ်သီးစိမ်းနှင့် ကြက်သွန်နီထောင်းထားသည်များကို ထည့်ပါ။ ဖျော်ထားသည့် မျှင်ငါးပိကို အနယ်များကို ချန်၍ အပေါ်က ရေဖျော်ထားသည့် မျှင်ငါးပိကို ထည့်ပါ။ ငါးဟင်းခတ်လိုလျှင် မညီသည့် ကကတစ်ဟင်းတစ်တံကို အနည်းငယ် ပြုတ်၍ အရိုးမပါအောင် နှင်ထည့်ပါ။ သို့မဟုတ် ကျောပုစွန်လေးငါးကောင်ခန့် ခေါင်းပိုင်း အပြီးပိုင်း ပစ်ပြီး ကျောပုစွန်လေးများ ရေဆေးပြီး ထည့်ပါ။ သို့မဟုတ် ပုစွန်ခြောက် အနည်းငယ်လည်း ထည့်လို့ ရပါသည်။

ထို့နောက် အာလူးကို စောစောက ငရုတ်သီး ကြက်သွန်နီ မျှင်ငါးပိ ဟင်းခတ်များနှင့် ငရုတ် အာလူးမြှုပ်သည်အထိ ထည့်ခပ်ကမ်းပိုပေါ် တွင် တင်လိုက်ပါ။ ဆားအနည်းငယ် ထည့်ပါ။

မိနစ် ၂၀ခန့် အာလူးနုသည်အခါ အရည်စားချင်လျှင် အရေစင်စပ်ကလေးနှင့် ဟင်းခင်းကို ချပြီး ခုခပ်စားလိုရပါပြီး ဟင်းရည်မစားလိုလျှင်တော့ အိုးကပ်အောင် ချက်လိုလည်း ရပါသည်။ အရေကြီးသူများ ဆားကို မြည်းကြည့်ပြီး ဆားအတန်အသင့်သာ ထည့်ပါ။

ဤသည်မှာ ငရုတ်သီးစိမ်းနှင့် ချက်နည်းဖြစ်သည်။ ငရုတ်သီးခြောက်နှင့်ချက်လည်း ငရုတ်သီးခြောက် ၂ တောင်၊ ၃ တောင်လောက်ကို အထက်ပါနည်းအတိုင်း ကြက်သွန်နီ၊ မျှင်ငါးပိ ဟင်းခတ်တို့ဖြင့် ရောနှောချက်၍ ရပါသည်။

ဤသည်မှာ ဆီမပါသည့်ငရုတ်သီးစိမ်းဟင်းတစ်ခွက်ချက်နည်းဖြစ် ပါသည်။ ဆီစစ်စစ် မရနိုင်လျှင် ဆီကို ရှောင်ကာ ဤနည်းအတိုင်း ချက်စားပါဟု တိုက်တွန်းလိုက်ရပါသည်။

မဆိပ်

www.burmeseclassic.com

ဘာသာပြန်တစ်ခေါက် ရောက်ခဲ့စဉ် (၃) စိုးရီ (Tourism)

အပြာရောင်မိုးကောင်းကင်မှာ တိမ်လွှာတိမ်လိပ်တို့က တစ်ခိုက်ခိုက် နဲ့ ပြေးလွှား ဆော့ကစားနေပါတယ်။ မြစ်စိမ်းရောင်မြေပြင်မှာတော့ Suravaraman(11) ဘုရင်မင်းကြီးရဲ့ ကောင်းမှုတော် 'အန်းကောဝပ်' ဘုရားကျောင်းက ထန်းပင်ရေကန်တို့နှင့် အလွန်ပနာရလှပါတယ်။ ကန်ရဲ့ ရေပြင်မှာ အရိပ်ထင်နေတဲ့ ဘုရားကျောင်းတော်နှင့် ဓာတ်ပုံရိုက်ရန် ရောက်ရှိလာကြတဲ့ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်တွေဟာလည်း မရေတွက်နိုင် လောက်အောင် များပြားလှတာမို့ နေရာကောင်းကောင်းလေးမှာ ကိုယ့် အလှည့်ကျဖို့အရေး အချိန်ပေးပြီး စောင့်ဆိုင်းရပါတယ်။ ၂၀၁၃ ခုနှစ် ရှစ်လအတွင်းမှာ 'အန်းကောဝပ်'ကို လာရောက်လည်ပတ်သူ လေးသန်း ခန့် ရှိသွားပြီလို့ သိရတော့ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံက ခရီးသွားလုပ်ငန်းနဲ့ နိုင်ငံစာလျှင် ကမ္ဘောဇရီးယန်း ခရီးသွားလုပ်ငန်းဟာ အတော်ကလေး ရှေ့ ရောက်နေတာကို သတိထားမိပါတယ်။

ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်တွေက လာမှာပေါ့။ အခစအရာရာ တွေက သက်သာနေတာကို။ သူတို့ဆီက ဟိုတယ်တွေက ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ ထက် တစ်ဝက်မက သက်သာတဲ့အပြင် သွားရေးလာရေးနဲ့ စားသောက် ရေးတွေမှာ အလွန် လွယ်ကူပါတယ်။ ကမ္ဘောဇရီးယန်းတွေရဲ့ ဖော်ထွေ ပျူငှာမှုကတော့ မြန်မာတွေနဲ့ ထူးမခြားနားပါ။ အဓိက တွင်ကြားရောက်တာ တော့ သွား၊ လာ၊ နေထိုင်ရေးတွေမှာ လွယ်ကူနေတဲ့အပြင် ငွေသက် သာတာနဲ့ ဆက်သွယ်ရေးကောင်းမွန်တာကြောင့်ပါ။ သူတို့ဆီမှာ ငှက်ထိ က ဆက်သွယ်ရေး ကုမ္ပဏီ (၁၈)ခု ရှိတာကြောင့် အပြိုင်အဆိုင် ငွေ ချရောင်းကြပါတယ်။ ဆက်သွယ်ရေးကန်တိုလည်း သွယ်ထက်ငါ နှိုင်း ကောင်းအောင် အပြိုင်အဆိုင် လုပ်တိုင်းကြလေတော့ တယ်လီဖုန်း SIM ကတ်ကို လမ်းဘေးဆိုင်မှာ ဝယ်ထည့်ပြီး သုံးလိုက်ရုံပါပဲ။ အဲဒီလောက် ကို အဆင်ပြေပါတယ်။ အဲဒီတော့ လာကြတာပေါ့။ ဝင်လေမစ တသဲသဲ

ပဲလေး၊ ကျွန်တော်တို့ဆီမှာက SIM ကတ်က ဈေးကြီးတဲ့အပြင် အလွယ် တကူ ဝယ်မရလေတော့ ဟန့်နီးမွန်းထွက်လာတဲ့ ခရီးသည်ပဲ အလာများ တာပေါ့။ ဟန့်နီးမွန်းထွက်တဲ့လူဆိုတော့ ဘယ်သူမှ အဆက်အသွယ် မလုပ်လေ ကောင်းလေ မဟုတ်လား။ သူတို့ မြန်မာပြည် ရောက်လာရင် အင်္ဂလိပ်ကို ရောက်တာနဲ့မခြား ဘယ်သူမှ အနှောင့်အယှက် ပေးလို့ မရတော့ဘူးလေ။ လွတ်မြောက်နယ်မြေကို ရောက်လာတာနဲ့ အတူတူပဲ မဟုတ်ပါလား။ အခုတော့ တချို့ တယ်လီဖုန်းတွေ စပြီးတော့ သုံးလို့ ရစပြုလာတဲ့အပြင် ဟိုတယ်တွေမှာ Free Wifi စနစ်တွေ တပ်ဆင်လာ ကြပြီမို့ မြန်မာ့ခရီးသွားလုပ်ငန်း အတွက်တော့ အားတက်မိလေရဲ့။

အန်းကောဝပ်ကျောင်းတော်ဟာ ဧဇိယာ (၂၂၀-ဟက်တာ)ရှိပြီး အရှေ့ကနေ အနောက်ကို ၁.၅ ကီလိုမီတာ ရှိပါတယ်။ တောင်ကနေ မြောက်ကတော့ ၁.၃ ကီလိုမီတာ ရှည်ပါတယ်။ အလယ်ထောင့်တည့် တည့်မှာ ရှိနေတဲ့ ဘုရားကျောင်းကပ် (၃၃၂x၂၅၈) မီတာဆိုတော့ ၉ ဟက်တာနီးပါး ကျယ်ဝန်းပါတယ်။ ဒီ 'အန်းကောဝပ်' ကျောင်းတော် ကြီးဟာ တောကြီးများမည်းအတွင်း နှစ်ပေါင်းရာချီပြီး ပျောက်ကွယ်နေရာ ကနေ ပြင်သစ်လူမျိုး မစ္စတာ 'ဟင်နရီမူဒီး' ကနေ ပြန်လည်တွေ့ရှိ ပြီး ၁၈၆၃ ခုနှစ်မှာ လန်ဒန်ကနေ စာအုပ်ထုတ်ဝေ ဖြန့်ချိခဲ့တာကြောင့် အနောက်နိုင်ငံသားတွေ အပါအဝင် တစ်ကမ္ဘာလုံးကနေ သိရှိလာကြ ပြီး ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသွားတွေ စိတ်ဝင်စားရာ နေရာတစ်ခုဖြစ်ခဲ့ပြီး ကမ္ဘော ဒီးယားနိုင်ငံအတွက် ဂုဏ်ယူစရာတစ်ခု ဖြစ်လာတဲ့အပြင် နိုင်ငံခြားဝင်ငွေ အမြောက်အမြားကိုလည်း ရရှိစေခဲ့ပါတယ်။

၁၆-ရာစုအကုန်ပိုင်းလောက်မှာ ပေါ်တူဂီလူစွန့်စားတွေကလည်း ဦးစွာ တွေ့ရှိခဲ့ပေမယ့် လူသိများအောင် မလုပ်နိုင်တာကြောင့် ကမ္ဘာက နေ သိရှိခွင့် မရခဲ့ကြပါဘူး။ 'မူဒီး'ကတော့ သူ တွေ့မြင်ခဲ့သူမျှကို ခရေစတိုင်းကျ ဖော်ပြနိုင်ခဲ့တာကြောင့် လူသိများခဲ့ရပါတယ်။ ဒီအကြောင်းနဲ့ ဆက်စပ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ဆီက ပုဂံဟာလည်း (၁၈၅၅ မှာ ထုတ်ဝေခဲ့တဲ့ 'ဟင်နရီယူလီ'ရဲ့ မှတ်တမ်းကြောင့် အနောက်နိုင်ငံ သား အများအပြား သိရှိခွင့် ရလာပြီး တစ်စထက် တစ်စ ကျော်ကြား လာရတာ မဟုတ်ပါလား။

ခရီးသွားလုပ်ငန်း တိုးတက်လာတာနဲ့အမျှ တိုးတက်မှုတွေ ရှိသလို ဆုံးရှုံးမှုတွေလည်း ရှိလာတာ သဘာဝပေမို့ သတိထားပြီး စောင့်ထိန်း ဆင်ခြင်ကြဖို့တော့ သတိရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ခရီးသွားတွေထဲမှာ မတော် လောဘကြီးသူတွေ ရောနှောပါရှိလာပြီး ရှေးဟောင်းအမွေအနှစ်တွေကို ဒေသခံလူယုတ်မာတွေနဲ့ ပေါင်းပြီး ခိုးထုတ်တာဟာ နိုင်ငံတိုင်းမှာ ကြုံ တွေ့ရတဲ့ ပြဿနာပါ။ တစ်ခါတုန်းက ကမ္ဘောဒီးယားမှာ လူတစ်ယောက် က ရှေးဟောင်းရှုပ်တုလေးတွေကို ခိုးပြီး ဒီတံထဲ ထည့်နေတာကို ထာဝန်သိ လူတစ်ယောက် တွေ့လို့ ရဲကို ပုံသဏ္ဍာန်နဲ့တကွ အကြောင်း ကြားသတဲ့။ အဲဒီတော့ ရဲက အဲဒီလူအပြန်မှာ ရပ်တန့်ပြီး စစ်ဆေးတော့ ခိုးရာပါတွေ့နဲ့တကွ လက်ပူးလက်ကြပ် ဖမ်းမိခဲ့တယ်။ ရဲက ခင်ဗျား ဘယ်နိုင်ငံကလည်းဆိုတော့ 'ကျွန်တော် ပြင်သစ်ကပါ'တဲ့။ ခင်ဗျား အလုပ်အကိုင်က ဘာလုပ်သလဲလို့ ရဲက မေးတော့ အဲဒီလူက 'ကျွန် တော် ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာနက အရာရှိပါတဲ့'။ ကောင်းရောပေါ့။ သူများ နိုင်ငံက ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်ကို ခိုးပြီး သူနိုင်ငံ ယဉ်ကျေးမှု ပြတိုက်မှာ ပြဖို့အတွက် လုပ်ခဲ့သူတွေ အများကြီး ရှိပါတယ်။ ပုဂံမှာလည်း အဲဒီလိုပြဿနာမျိုး (၁၉)ရာစုတုန်းက ကြုံခဲ့ရပါတယ်။ ဂျာမန်လူမျိုး ဒေါက်တာသောမင်းဟာ ဝက်ကြီးအင်းဂူပျောက်ကြီး ဘုရားက နံရံဆေး ရေးပန်းချီတွေကို လွန်ခဲ့ပြန်ပြီး အချပ်လိုက် ခွာယူသွားပြီး သူနိုင်ငံ ပြ တိုက်မှာ ပြသထားပေမယ့် ကျွန်တော်တို့

ပုဂံက ဘုရားမှာတော့ ဒဏ် ရာတွေနဲ့ ကျန်ခဲ့ရတာ ယခုဆိုလျှင် နှစ်ပေါင်း တစ်ရာကျော်ပါပြီ။ နောင်လာနောက်သားများအတွက် သင်ခန်းစာတစ်ခုပေါ့။

အန်းကောဝပ်ကို ရောက်တဲ့သူတွေ အများကြီးထဲမှာ ပထမဆုံး ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီး ဖြန့်ဝေခဲ့သူကတော့ စင်ကာပူမှာ အလုပ်လုပ်ရင်းကနေ ကမ္ဘောဒီးယားကို ရောက်လာတဲ့ John Thomson ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အန်းကောဝပ်နဲ့ မနီးမဝေးမှာ အခြား ထင်ရှားတဲ့ သာသနိက အဆောက် အအုံကတော့ Bayon (ဗေယုံကျောင်းတော်)ကြီးပါ။ ဒီကျောင်းတော် ကြီးကို သတ္တမမြောက် 'ဇယဝါရမန်'မင်းက တည်ဆောက်ခဲ့ပြီး ဖြူရှိုး နဲ့ ကျုံးတို့က ဝန်းရံထားပါတယ်။ နောက် မင်းဆက်များကလည်း သုံးကြိမ် တိုင်တိုင် ပြုပြင်မွမ်းမံခဲ့ပါတယ်။

ဗေယုံကျောင်းတော်ကြီးနဲ့ ဖတ်သက်ပြီး (၁၃ ရာစု)မှာ အန်းကော ထုံနေပြည်တော်ကို ရောက်ရှိခဲ့တာ တရုတ်သံအမတ် 'ချူတာလွန်' က မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ မှတ်တမ်းထဲမှာ 'နန်းမြို့ရဲ့အလယ် ရှေ့ ရောင်တဝင်းဝင်းနဲ့ အလွန်တင့်တယ်တဲ့ ပြာသာဒ်ဆောင်မကြီးကို တခြား ပြာသာဒ်အဆောင်ငယ် နှစ်ဆယ်ကျော်က ဝန်းရံထားပြီး ရာကျော်သော အဆောင်ဆောင်၊ အခန်းခန်းများလည်း ရှိသည်' လို့ ဖော်ပြထားတာကို မှတ်သားရပါတယ်။ ယခုအခါမှာတော့ အပြိုအပျက်တို့ ဝန်းရံနေတဲ့ ဗေယုံကျောင်းဆောင်မကြီးကို အဝေးကနေ လှမ်းမြင်ရတဲ့အခါ ရင်ထဲ မှာ ကြောက်ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာခရီးသွားအဖွဲ့ဟာ ဗေယုံကျောင်းတော်ရှေ့မှာ အမှတ်တရ စုပြီး ဓာတ်ပုံရိုက်ကြပြန်ပါတယ်။

စိမ်ညိုညို တောတန်းရဲ့အလယ်မှာ 'မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ' ကို ကိုယ်စားပြုတဲ့ နတ်ဘုရားရဲ့ မျက်နှာကြီးများဟာ အလွန် တရာ အံ့ဩဖွယ် ပန်းချီကားချပ်ပမာ အလွန် ကျက်သရေရှိလှပါတယ်။ ဗေယုံကျောင်းတော်ကြီးအတွင်း မပျက်မစီးဘဲ ကျန်ရှိနေသေးတဲ့ သဲ ကျောက်ပေါ်က အလွန်လက်ရာမြောက်လှတဲ့ ရုပ်လုံး ရုပ်ကြွဓာတ်ကွက်၊ ဇာတ်လမ်းများနဲ့ ပြည့်သူလူထုရဲ့ ဓလေ့စရိုက်ကို ဖော်ပြထားတဲ့ သရုပ်ဖော်ထားတဲ့ အခန်းတွေဟာလည်း အံ့မခန်းလောက်အောင်ပါပဲ။ ဗေယုံကျောင်းဝင်းရဲ့ ထောင့်တစ်နေရာမှာ စုပုံထားတဲ့ သဲကျောက်တုံး အပျက်အစီးပုံပေါ် ထိုင်ရင်း မူလကျောင်းတော်ကြီးရဲ့ ကြီးကျယ်ခမ်းနား ပုံကို စိတ်အစဉ်မှာ တရေးရေးနဲ့ ပြန်လည် မြင်ယောင်ကြည့်နေမိပါ တယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ညွှန်လမ်းညွှန်က လှမ်းခေါ်မူ သတိဝင်ပြီး အန်း ကောထုံကျောင်းတော်ဘက်ကို ခရီးဆက်ကြပြန်ပါတယ်။

အန်းကောထုံကို သွားရာလမ်းတစ်လျှောက် တံတားတွေ တည် ဆောက်ထားတဲ့ ဗိသုကာလက်ရာဟာ အင်မတန် ပြောင်မြောက်လှပါ တယ်။ တံတားဘောင် လက်ရမ်းတွေကို သဲကျောက်နဲ့ တည်ဆောက် ထားပြီး နဂါးကြီးတစ်ကောင်ကို နတ်ဘီလူးတွေက အမြီးကနေ ဆွဲပြီး ဖမ်းဆီးနေပုံဟာ အလွန် အသက်ဝင်လှပါတယ်။ ၁၂-ရာစုက တည် ဆောက်ထားတဲ့ ခမာဗိသုကာပညာဟာ စက်ယန္တရားမပါဘဲ လူအင်အား ကိုပဲ အဓိကသုံးထားတာကြောင့် ဘယ်လိုဘယ်ပုံများ တည်ဆောက်ကြ သလဲလို့ မတွေ့တတ်အောင်ပါပဲ။

ဗေယုံကျောင်းတော်ရဲ့ နောက်နားမှာ 'ကလင်တန်ဖောင်ဒေးရှင်း' ကနေပြီး ပြန်လည် ပြုပြင်နေတဲ့ နေရာကို လှမ်းမြင်နေရပါတယ်။ သူတို့ စက်ယန္တရား အကူအညီနဲ့ သုံးလကြာ ပြုပြင်နေတာ အလတ်စားကျောင်း ဆောင်တစ်ခု မပြီးသေးပါ။ လက်နဲ့ တည်ဆောက်ခဲ့ကြတဲ့ ခမာတွေ ဆိုရင်တော့ တွက်သာကြည့်ကြပေတော့။

အန်းကောထုံကို သွားရာလမ်းက နဂါးတံတားတွေကို မြင်တော့

ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ ရှိတဲ့ အင်းဝက 'မောင်အိုတ်တား'ကို ပြောပြမိပါ
ထယ်။ ရှေးအခါက မြန်မာ့ဗိသုကာ ပညာရှင်တွေဟာလည်း ခေသူတော့
ဟုတ်ပါ။ ယနေ့အထိ အကောင်းပကတိအတိုင်း တွေ့မြင်နေရတဲ့
မောင်အိုတ်တားဟာ အုတ်တံတားထဲမှာတော့ အရှည်ဆုံး ဖြစ်တဲ့အပြင်
ပြောင်မြောက်လှတဲ့ လက်ရာတွေကိုလည်း ရှုမြင်ခံစားနိုင်ပါတယ်။
ဘယ်လို ရှုထောင့်ကပ်ကြည့်ကြည့် အဲဒီတံတားဆောက်ခဲ့တဲ့ ဗိသုကာ
ညွှာရှင်ဟာ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ကျောက်ရေတွင်းတံတား
ဆောက်တဲ့ ဗိသုကာပညာရှင်ထက်တော့ အများကြီးသာပြီး အသက်
အန္တရာယ်ရှိပြီး လုံခြုံတယ်ဆိုရင် ဘယ်သူမှ မငြင်းနိုင်ပါ။

အနီးကောထုံကျောင်းတော်ကို ရောက်ခါနီး နှစ်ကီလိုမီတာခန့်မှာ
ညော်သည်တွေ အပေါ့အပါးသွားဖို့ သန့်ရှင်းတဲ့ အိမ်သာတွေ
ဆောက် ပေးထားတာဟာလည်း အင်မတန် ကောင်းတဲ့ စိတ်ကူးပါ။
ကျွန်တော်တို့ ဆီက အင်းဝမှာ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်တွေ အသွားများတဲ့
နာမည်ကျော် 'ဗားကရာ'ကျောင်းမှာ အိမ်သာမရှိတဲ့ အတွက်
ညော်လမ်းညွှန်တွေ အတော် ခေါင်းခဲရတဲ့နေရာပါ။ အနည်းအကျဉ်းရှိတဲ့
အိမ်သာကလည်း သော့ပိတ်ထားလေတော့ အမြင်မတော် ဆင်တော်နှင့်
ခလောက်ဆိုသလို ဖြစ်ရတာပေါ့။ အလွန်လှပတဲ့ ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင်
ကျောင်းကြီးကို လာလည်ကြတဲ့ညော်သည်တွေကတော့ ကျောင်းဝကနေ
ဝင်ကြေး ကောက်ပြီး အပေါ့သွားဖို့ အိမ်သာမရှိရတာဟာ အလွန်
ရှက်စရာ ကောင်း ပါတယ်။

အဲဒီအိမ်သာစခန်းကနေ ငါးမိနစ်လောက် ကားနဲ့ သွားတဲ့အခါ
နာမည်ကျော် 'အနီးကောထုံ' ကျောင်းတော်ကြီးကို ရောက်ပါတော့
ထယ်။ ကျောင်းပရဝုဏ်ရဲ့အဝမှာ လေးမျက်နှာ နတ်ဘုရားရုပ်ကြီးရှိပြီး

ပြုပျက်ထားတာကို ပြန်ပြီး ငြင်ထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။ မူလရုပ်ပွားတော်ကြီး
ကို သံကျောက်တုံးတွေနဲ့ တစ်ခုပေါ် တစ်ခု ထပ်တင်ပြီး အချိုးအစား
ကျနစွာ တည်ဆောက်ထားပေမယ့် ပြန်လည် ပြုပြင်တဲ့ လက်ရာကမူ
မူလလက်ရာကို မမီဘဲ ဗြူကျမှာ စိုးရိမ်တဲ့အတွက် ကျောက်တုံးတွေကို
သံကြိုးနဲ့ ပတ်ချည်ထားတာကိုလည်း တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီဝင်ပေါက်က
နေ ကျောင်းဝိုင်းထဲကို ဝင်သွားတဲ့အခါ အလွန် ကျယ်ဝန်းလှတဲ့
ကျောင်း ဝိုင်းနဲ့ မရေမတွက်နိုင်အောင် များပြားလှတဲ့ ကျောင်းဆောင်
အပျက် အစီးတွေကို စိတ်မကောင်းစွာ တွေ့မြင်ရပါတယ်။

နာမည်ကျော် ရုပ်ရှင်မင်းသမီး 'အင်ဂျလီနာဂျီလီ' ရိုက်ကူးခဲ့တဲ့
Tomb Rader ရုပ်ရှင်ကားဟာ အဲဒီကျောင်းတော်ကြီးအတွင်းမှာ ရိုက်
ခဲ့တာပါ။ အလွန်ကြီးမားပြီး မြင့်မားလှတဲ့ လက်ပံပင်ကြီးတွေဟာ ကျောင်း
ဆောင်အပျက်အစီးများနဲ့ ကျောက်တံတိုင်းတွေမှာ ပေါက်နေပြီး အဲဒီ
အပင်ကြီးတွေကနေ ထွက်လာတဲ့ ရေသောက်မြစ်တွေဟာ ကျောင်း
ဆောင်တွေနဲ့ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တွေကို တချို့တစ်ဝက် ဖုံးအုပ်နေတာဟာ
ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်တွေကို ဓာတ်ပုံရိုက်ချင်စိတ် တဖွားဖွားပေါ်လာ
အောင် စွဲဆောင်နေပါတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့အတူ ပါလာတဲ့ မြန်မာညော်
သည်များဟာလည်း တခြား ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်တွေနဲ့အပြိုင် ဓာတ်ပုံ
ရိုက်ကြပါတော့တယ်။ ဓာတ်ပုံအရိုက်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ PMG
ကုမ္ပဏီ က ဦးသိန်းဝင်းပါ။ သူ့မှာပါလာတဲ့ Cannon အချို့အစား
ကင်မရာ အကြီးကြီးနဲ့ စိတ်ကြိုက်ကို စိမ်ပြေနေပြေ အာရုံဆောင်
ရိုက်ပါတော့ တယ်။

အနီးကောထုံကျောင်းတော်ကြီး နေလိုလို့ ထိုအခါက ညော်
ကာလက ဒီကျောင်းတော်ကြီးမှာ သံဃာတော်တွေ နေထိုင်ကြပြီး

www.burmeseclassic.com

စာပေကျမ်းဂန်တွေကို လေ့လာဆည်းပူးခဲ့ကြတဲ့အပြင် ကမ္ဘောဒီးယား တစ်နိုင်ငံလုံးကိုလည်း ဗုဒ္ဓသာသနာ လွှမ်းမိုးခဲ့ပေမယ့်ပါ။ အဲဒီအစဉ် အလားကို ရိုက်ချိုးသူကတော့ ကမ္ဘောဒီးယားသမိုင်းမှာ နာမည်ဆိုးခဲ့ ကျော်ကြားခဲ့တဲ့ နာမည်ရင်း 'ဆလော့ဆာ' ခေါ် 'ပိုပေါ့' ပါ။ သူ့လက် ထက်မှာ သံဃာတွေဟာ အလုပ်မလုပ်ဘူး။ အဲဒီတော့ လူပိုတွေပဲ ဖြစ်တယ်။ အားလုံး အလုပ်လုပ်ရမယ်ဆိုတဲ့ စီမံချက်နဲ့ အတင်းအဓမ္မ လူထွက်ခိုင်းပြီး အလုပ်ကြမ်းခန်းတွေကို ပို့ပစ်ခဲ့ပါတယ်။ မထွက်ခွင့်တဲ့ သံဃာတွေဆိုရင် သတ်တောင်ပစ်ခဲ့တဲ့အတွက် 'ပိုပေါ့' ဟာ နောက်ဆုံးမှာ တော့ သံဃာဘေဒက ကံထိုက်သွားခဲ့ရသူပါ။

သံဃာအတုအယောင်တွေကို နှိပ်ကွပ်ရင် ဘာမှမဖြစ်ပေမယ့် အစစ်အမှန် သံဃာတော်တွေကို အတင်း လှုပ်ထုတ်ပစ်ပေးပြီး အကျဉ်းစခန်း နဲ့ အလုပ်ကြမ်းစခန်းတွေမှာ နှိပ်စက်ခဲ့သူတွေကတော့ ကမ္ဘောဒီးယား နိုင်ငံက ခမာနီတွေရဲ့ နိဂုံးမလှတဲ့ ဖြစ်ရပ်က သင်ခန်းစာယူစရာပါ။ သံဃာအစစ်အမှန်တွေကို ဒုက္ခမျိုးစုံ ပေးခဲ့တဲ့သူတွေကတော့ ကမ္ဘော ဒီးယားနိုင်ငံတွင်မက ကမ္ဘာမြေကြီးပေါ်မှာ တည်ရှိနေတဲ့ ဘယ် နိုင်ငံ မှာမဆို ဘဝမကူးခင် ယခုလက်ရှိဘဝတွင်ပင် တူသောအကျိုးပေးမှာ မြေကြီး လက်ခတ်မလွဲပါ။

တစ်ချိန်က သာသနာ့ရောင် လွှမ်းမိုးပြီး အလွန်သာယာဝပြောခဲ့ တဲ့ အန်ကောထုံဟာ ခရစ်နှစ် ၁၄၃၁ နောက်ပိုင်းမှာ စိုးစံခဲ့ကြတဲ့ ခမာမင်း တို့အင်အား ဆုတ်ယုတ်လာတာကြောင့် ယိုးဒယားနိုင်ငံရဲ့ ကျူးကျော် မှုကို ခံရပြီး နိဂုံးချုပ်ခဲ့ရပါတယ်။ စစ်နိုင်သူ ယိုးဒယားဘုရင်တို့က အန် ကောထုံနဲ့ အန်ကောထုံရှိ ရှေးဟောင်းခမာ ယဉ်ကျေးမှုလက်ရာတွေကို စစ်နိုင်တဲ့ အထိမ်းအမှတ်နဲ့ ယူဆောင်လာကြပြီး သူတို့ရဲ့ နေပြည်တော် မှာ ထိန်းသိမ်းခဲ့ကြပါတယ်။

ကာလဝိဘက် တခေါက်တက်ဆိုတဲ့ မြန်မာ့ဆိုရိုးစကားအတိုင်း ဟံသာဝတီဘုရင်က ထိုင်းနိုင်ငံကို သိမ်းပိုက်တဲ့အချိန် အဲဒီခမာလက်ရာ ကြေးရုပ်တွေကို ဟံသာဝတီ နေပြည်တော်ကို သယ်ဆောင်ခဲ့ပြန်တယ်။ အဲဒီကြေးရုပ်တွေဟာ ဟံသာဝတီကနေ ရခိုင်ကို ရောက်ပြီး နောက်ဆုံး

မှာတော့ မန္တလေးမြို့က မဟာမြတ်မုနိဘုရားဝင်းအတွင်းမှာပဲ နောက်ဆုံး စခန်းချတာ အားလုံးအသိပါပဲ။

ဒီကြေးရုပ်တွေရဲ့ လက်ရာကို ကြည့်ရင် ခမာတို့ရဲ့ ကြေးသွန်းတဲ့ အတတ်ပညာဟာ အလွန်လက်ရာပြောင်မြောက်လှပါတယ်။ ခြင်္သေ့တွေ ရဲ့ ကိုယ်နေဟန်နဲ့ လည်ဆံမွှေးတွေဟာ အလွန်အသေးစိတ်တာကို တွေ့ နိုင်ပါတယ်။ ပုဂံခေတ် မြန်မာနိုင်ငံမှာ အဲဒီလောက် ကြီးမားပြီး လက်ရာ ကောင်းမွန်လှတဲ့ ကြေးသွန်းရုပ်ထုဟာ အင်မတန် ရှားပါတယ်။

'အန်ကောထုံ' ကျောင်းတော်နေရာဟာ တောကြီးမျက်မည်းဖြစ် တာကြောင့် သားရဲတိရစ္ဆာန်တွေလည်း ရှိတာကို အဲဒီကျောင်းတော်နားက လက်ဆောင်ပစ္စည်းအရောင်းဆိုင်တွေက သက်သေပြနေပါတယ်။ ကလေးကစားတဲ့ ဒိုးပတ်နဲ့ အိုးစည်တွေကို ကျွန်တော်တို့အဖို့မှာ နွားသား ရေနဲ့ ကျက်ကြပေမယ့် ကမ္ဘောဒီးယားမှာတော့ စပါးကြီးသားရေနဲ့ ကျက်ထားတာကို တွေ့ရပြန်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့အဖို့ ထဲမှာပါတဲ့ ပခုက္ကူက ကိုတင်မောင်ဟန်က ဝယ်ဖို့ ဈေးဆစ်ပေမယ့် 'ဈေးမတည့် လို့ ထားခဲ့ရတယ်။

နေစောင်းလို့ အန်ကောထုံက ပြန်လာတဲ့အခါ ကမ္ဘောဒီးယားရိုး ရာအကန့် ဖျော်ဖြေတင်ဆက်တဲ့ စားသောက်ဆိုင်မှာ ညစာ စားကြပါ တယ်။ အဲဒီစားသောက်ဆိုင်ဟာ ရန်ကုန်မြို့က ကရဝိက်စားသောက် ဆိုင်ထက် နှစ်ဆလောက် ပိုပြီး ကျယ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အပြင်ပန်းအလှ ကတွေ ကရဝိက်က သာပါတယ်။ အလွန်စည်ကားလှတဲ့ စားသောက် ဆိုင်မို့ အချိန်ကွက်တိဖြစ်အောင် သွားရပါတယ်။ နောက်ကျရင်တော့ နေရာမရတော့ပါ။

ညစာ စားပြီးတဲ့အခါ ကမ္ဘာလှည့် မြန်မာခရီးသည်များ ညဈေး မှာ ဈေးဝယ်ထွက်သူက ထွက်၊ အနိပ်ခံသူက ခံ၊ ဘီယာသောက်သူက သောက်နဲ့ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည် စည်းစိမ်ကို တင်းတိမ်အောင် ခံကြပါ တော့တယ်။

စိုးရီ (Tourism)

အသားတုရုပ်ငန်း

မရှိတင်းတတ်ကြွယ်ဝသော

ရာနှုန်းမြည့် သက်သတ်လွတ်

လူမျိုးဘာသာမရွေး စားသုံးနိုင်ပါသည်။

အသားတုကုန်ကြမ်းများလည်း ရရှိနိုင်ပါသည်။

- **Wood Free Paper**
- **Copier Paper**
- **Duplex Paper**

ပုံနှိပ်စက္ကူအမျိုးမျိုး

Tel : 01-252862, 01-256427

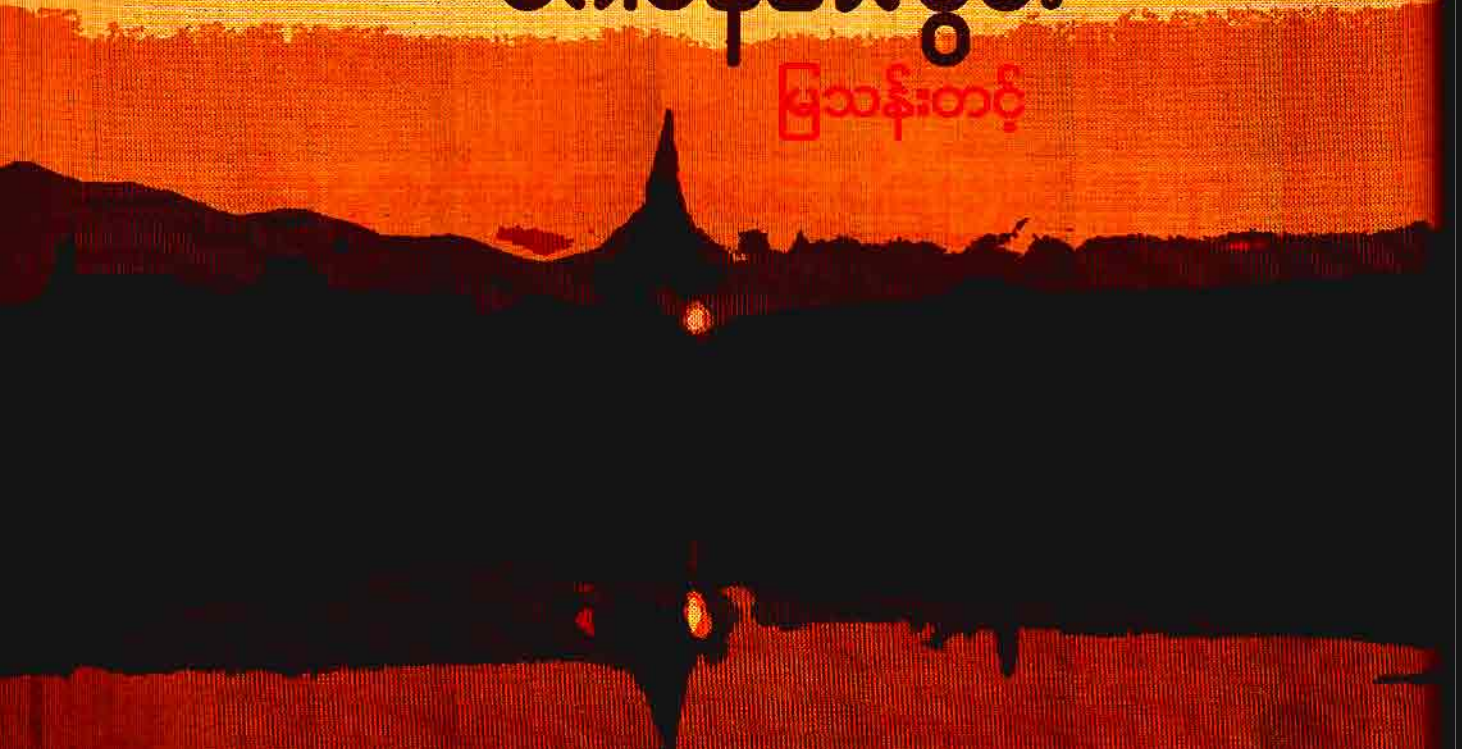

ယခုတစ်ခေါက် မန္တလေးသို့ရောက်သည့်အခါတွင် ဂေါ်ဝိန်ဆိပ်ကမ်းကို ကျွန်တော်သွားကြည့်ခဲ့သည်။ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က မန္တလေးမြင်ကွင်းတွင် နာမည်ကြီးလှသည့် စိန်ပန်းရုပ်ကွက်က မုန့်တီဆိုင်ကို ခေါ်သွား သဖြင့် ဂေါ်ဝိန်ဆိပ်ကမ်းကို ရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါ၏။

စိန်ပန်းရုပ်ကွက်သည် မင်းတုန်းမင်းတည်ခဲ့သည့် မန္တလေးရတနာပုံနေပြည်တော်၏ သက်တမ်းနှင့်အမျှ အိုမင်းသောရုပ်ကွက်ဖြစ်သည်။ မင်းတုန်းမင်းသည် မန္တလေးကို တည်ထောင်စဉ်က ရုပ်ကွက်ပေါင်း ၅၄

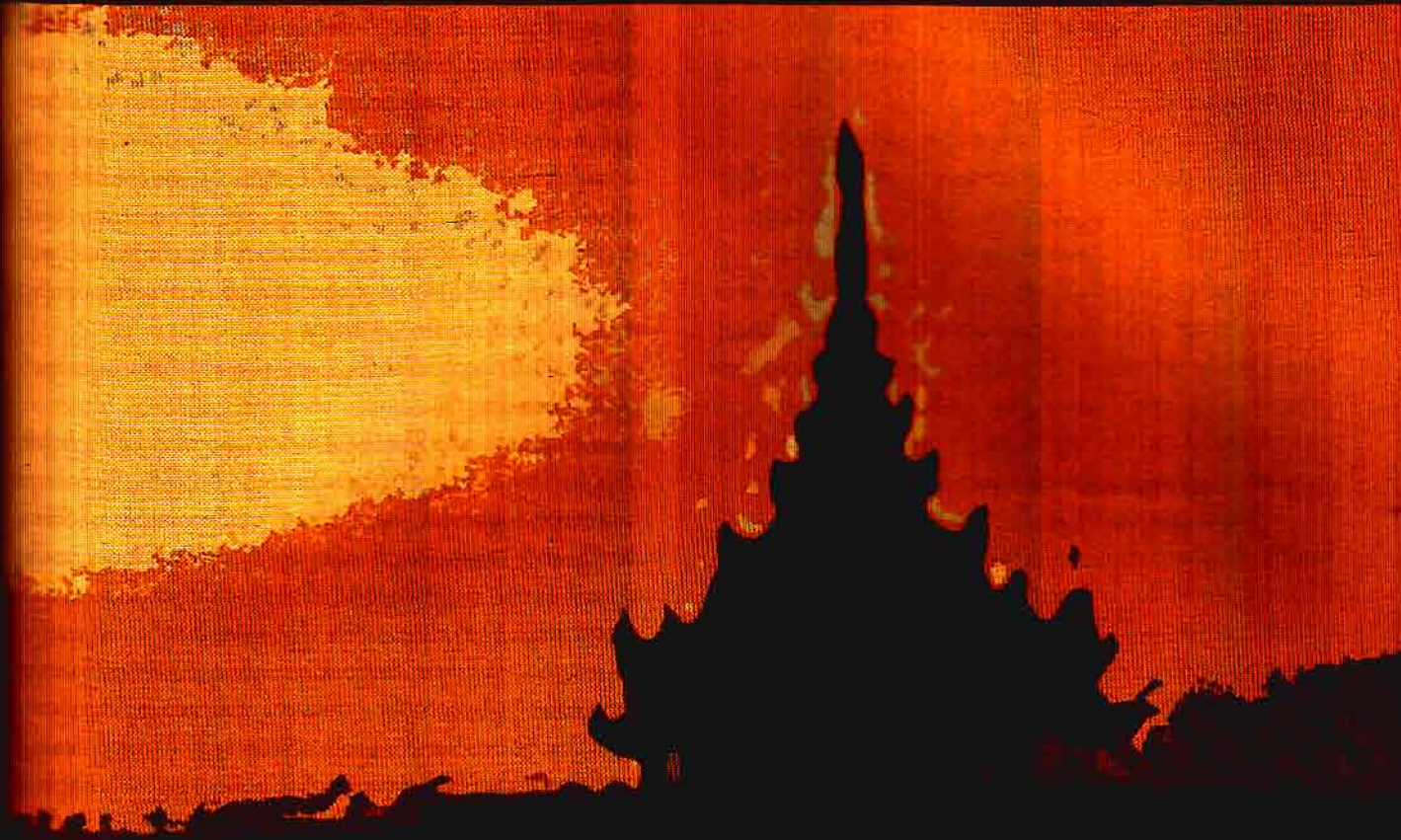
နဂိုအမည်ဖြင့် လူတော်တော်များများက သိနေကြပြီး ဘိရင်ကွက်အမည်များလည်းပျောက်၊ နေရာလည်း ပျောက်နေပြီဟု ဦးမောင်တော်တင် (မဟာဝိဇ္ဇာ)က ဆိုသည်။ မန္တလေးရုပ်ကွက် အမည်များကို အစားအစားခွဲကြည့်လိုက်သည့်အခါတွင် ရာဇဝင်အမည်ဖြင့်ပေးထားသော အမည်များ (ဥပမာ ဟေမာလော၊ ရတနာတုခွိစသည်) အမူထမ်းအမူခွဲ ရုပ်ကွက်များ (သုံးဆယ်မင်းသားဝင်း၊ ဝင်မစွတ်ဝန်ထောက်ဝင်တော်ဆင့်မင်းဝင်း စသည်) လုပ်ငန်းအမည်ခွဲ ရုပ်ကွက်များ (ရွှေရည်ဝင်

ဓမ္မတေသီတစ်ပါး၏ ဂေါ်ဝိန်အလွမ်း မြသန်းတင့်

ရုပ်ကွက် သတ်မှတ်ခဲ့ရာ အမေ့ဖြစ်ချင် ၇ ရုပ်ကွက်၊ မဟာဝိဇ္ဇာတိုင်တွင် ၁၃ ရုပ်ကွက်၊ အမာပုဂံမြို့တွင် ၂၅ ရုပ်ကွက်၊ မြောက်မြောက်တွင် ၅ ရုပ်ကွက်၊ ဗုဒ္ဓဝယ်ဝါ ၅၄ ရုပ်ကွက်၊ ဝင်မစွတ်တွင် ၁၇ ရုပ်ကွက်၊ မင်းသားဝင်းတင် တော်တော်ရှိသည်။ ရုပ်ကွက်အမည်များကလည်း မဟာသင်္ခါရသည့် ပြည်မြို့ရောက်ခဲ့၊ ပြည်မြို့အနားရှိ ရုပ်ကွက်၊ မဟာမင်းတော် မြို့ရွာနယ် ရှိ၊ အမာပုဂံရှိ မြို့ဝတ်၊ ကျွဲပုဂံ၊ ချစ်မြို့သာသည်။ အမေ့မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က ဂေါ်ဝိန်ဆိပ်ကမ်း ပြည်မြို့အနားရှိ ရုပ်ကွက်၊ မဟာဝိဇ္ဇာတိုင်တွင် ၁၃ ရုပ်ကွက်၊

ရုပ် ၁၇ ကွက်၊ သင်္ခါရ၊ ကျွဲပုဂံ၊ ချစ်မြို့သာသည်။ မဟာသင်္ခါရသည့် ပြည်မြို့ရောက်ခဲ့၊ ပြည်မြို့အနားရှိ ရုပ်ကွက်၊ မဟာမင်းတော် မြို့ရွာနယ် ရှိ၊ အမာပုဂံရှိ မြို့ဝတ်၊ ကျွဲပုဂံ၊ ချစ်မြို့သာသည်။ အမေ့မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က ဂေါ်ဝိန်ဆိပ်ကမ်း ပြည်မြို့အနားရှိ ရုပ်ကွက်၊ မဟာဝိဇ္ဇာတိုင်တွင် ၁၃ ရုပ်ကွက်၊

စာရှုသူများအပ်ဗျား -

မြန်မာပြည်သည် ဖက်ဆစ်ဂျပန်လက်အောက်သို့ ကျရောက်ခဲ့သည်။ အင်္ဂလိပ်
ကိုလိုနီဘဝနှင့်လည်း နှစ်ပေါင်း ၁၀၀ ကျော် နေခဲ့ရသည်။ ယခုအခါတွင်လည်း
မိမိရုဗျားကိုယ်တိုင် ဖိနှိပ်ပေးကာ ကိုလိုနီစနစ်အောက်သို့ ကျရောက်နေပါသည်။
ဤအချိန်ကာလတွင် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ဖိနှိပ်မှုနှင့် တိုင်းရင်းသားချင်းကိုယ်လေချိုးချင်း
ဖိနှိပ်မှုတို့ကို နှိုင်းယှဉ်ချိန်တိုးဆင်ခြင်သုံးသပ်သင်ခန်းစာ ယူနိုင်ရန် ဤအတိုင်းပါးကို
အမှတ်တရတင်ဆက်လိုက်ရပါသည်။

(အယ်ဒီတာ)

ကပ် တိုက်အနည်းငယ်မျှအပ စစ်ပြီးစကနှင့် ဘာမျှခြားနားခြင်းမရှိ။ ဗိုလ်ချုပ်ချုပ်ချုပ် ခေတ်၌ ဗွတ်တူပြီး နေနှင့်ဆောင်းဆိုလျှင် ဖုန်ပေါသည့် စိန်ပန်းဘဝဟုပင် ခိုသေးသည်။

ကျွန်တော်သည် စစ်ပြီးစက စိန်ပန်းရှိ အလုပ်သမားတွေထဲတွင် နေခဲ့ဖူးသည်။ မန္တလေးဆိုင် အလုပ်သမားများကို စည်းရုံးရေးတာဝန်ဖြင့် သူတို့ကြားထဲတွင် သွားနေရခြင်းဖြစ်၏။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော်တို့သည် ဝေပပအဖွဲ့များ၊ အလုပ်သမားအဖွဲ့များကို လိုက်လံဖွဲ့စည်းနေသည့် တာလဖြစ်သည်။ သစ်စက်များတွင် သပိတ်တွေ တစ်လုံးပြီးတစ်လုံး ဝေါ်ဝေါက်ကာ အလုပ်သမား အခွင့်အရေးများကို တိုက်ပွဲဝင်နေကြသည့် အချိန်ဖြစ်သည်။ ထင်းဝင်း၊ ဂေါ်ရိန်၊ မရန်းခြံစသည့် ရုပ်ကွက်တွေထဲက ကုန်တင်ကုန်ချ အလုပ်သမားများ၊ သစ်စက်အလုပ်သမားများ၊ သစ်စောင် အလုပ်သမားများ၏ အိမ်များတွင် နေခဲ့ရခဲဖြင့် စိန်ပန်းသည် ကျွန်တော် ကျက်စားခဲ့သည့်အရပ်တစ်ခုဟုလည်း ဆိုနိုင်ပါသည်။

ထို့နောက်တွင်ကား စိန်ပန်းကို တစ်ခေါက်မျှ ပြန်မရောက်တော့။ ယခုဆိုလျှင် နှစ်လေးဆယ်ကျော်သွားလေပြီ။

ကျွန်တော်တို့သည် နာမည်ကြီးလှသော စိန်ပန်းမုန့်တိုက်စား သောက်ပြီးနောက် ဂေါ်ရိန်ဆိပ်ကမ်းသို့ လှည့်လာကာ ညောင်ပင်ကြီး အောက် အုတ်ခုံပေါ်မှာ ထိုင်ကြသည်။ ဂေါ်ရိန်ဆိပ်ကမ်းကား၊ ခါတိုင်းလို အသွားအလာရှုပ်ပြား ကမ်းပါးအောက်ခြေဆိပ်ကမ်းတွင် လှေကြီးတွေ ဆိုက်ထားသည်ကို မြင်ရသည်။ သူတို့နှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် ပြည်ကူးတို့

ဖန်းပော်ကူးတို့ စသည့် ပြည်တွင်းရေကြောင်း ပို့ဆောင်ရေး ကော်ပိုရေးရှင်းပိုင် သင်္ဘောများကို မြင်ရ၏။ တစ်ခါကမူ ထိုနေရာသည် အထက် မြန်မာပြည်ကို သိမ်းရာတွင် ဂျွန်ဆွဲခဲ့သော ဧရာဝတီ ဖလှုပ်တီးလား ကုမ္ပဏီပေါ် အင်္ဂလိပ်ပိုင်သင်္ဘောများကို ဆိုက်ကပ်ရာ ဖြစ်ခဲ့သည်။

သီပေါဘုရင်နှင့် မိဖုရားတို့သည် မန္တလေးကို ဘယ်တော့မျှ ပြန် မလာသောသွားခြင်းဖြင့် သည်ဆိပ်ကမ်းမှပင် ဆင်းသွားခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဂေါ်ရိန်ဆိပ်ကမ်းသည် ကျွန်တော်စိတ်ထဲတွင် ကြောက်စရာ အတိတ်ဇာတ်လမ်းတစ်ခုကို ပြောနေသည်ဟု ထင်မိပါသည်။ ဂေါ်ရိန်ဆိပ် ကမ်းသည် မြန်မာတို့နန်း ဆုံးရှုံးခန်းနှင့် ခွဲမရသော အရာဖြစ်နေပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ဂေါ်ရိန်ဆိပ်ကမ်းအောက်ခြေကို လှမ်းကြည့်ရင်း ၁၈၈၅ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၂၉ ရက်နေ့ ညနေ ဖိုးချုပ်စအချိန်ကို မြင်ယောင် နေသည်။

သည်နေရာတစ်ဝိုက်တွင် အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်တွေ လက်ချင်းဆက်၍ ရပ်နေကြသည်။ ထို့နောက်နားတွင် မန္တလေးသူ မန္တလေးသားများသည် အရင်နှစ်ပါး ပါတော်မူနေရာကို ညှိုးလှည့်စွာဖြင့် ကြည့်နေကြသည်။ အချို့က ထက်ခေါက်လျက်၊ အချို့ပိုယိုလျက်၊ အချို့က ဝေခွဲရသော ခံစားချက်

ဖြင့် မျှော်ကြည့်လျက် အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်တစ်ဦးက ဟာရီကိန်းမှန်အိမ်ကို လက်တစ်ဖက်ကဆွဲပြီး တစ်ဖက်က လမ်းပြနေသည်။ ဆင်ပရောင်စလွယ် ကိုပတ်၍ ခါးတွင် သေနတ်ထိုးထားသည့် အင်္ဂလိပ်အရာရှိတစ်ဦးက ကုန်းပေါင်ပေါ်သို့ တက်ရန် အရှင်နှစ်ပါးကို လက်ဟန်ခြေဟန် မပုံမရဲဖြစ် နေသည့်နှယ် ဆုတ်ဆိုင်းနေသည်။ စုဖုရားလတ်သည် မပုံမဝဖြစ်နေသော သီပေါမင်း၏ ဖြစ်နေပုံကို အားမရဟန်ဖြင့် ရှေ့သို့တက်လာကာ ကလေး ငယ်တစ်ယောက်ကို လက်ဆွဲခေါ်သည့်နှယ် သီပေါမင်း၏ လက်ကိုဆွဲကာ ရဲရင့်တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့် ကုန်းပေါင်ပေါ်သို့ တက်လာခဲ့ သည်။

ကျွန်တော်သည် ပါတော်မူညက စုဖုရားလတ်၏ အမူအရာကို ထိုသို့ မြင်နေပါသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းတစ်ရာကျော်က မန္တလေးကို ပြန်ကြည့်လိုက် သည့်အခါတွင် တချို့ရုပ်ပုံလွှာများသည် ပီသခြင်းမရှိကြတော့။ ပဒေသရာဇ် မန္တလေး၏ နောက်ဆုံးနေ့ ပန်းချီကားသည် မှန်ဝါးစပြု လေပြီ။ တချို့ နေရာများတွင် ပင့်ကူမြွေးတို့ ယုတ်သန်းနေကြလေပြီ။ နှစ်တစ်ရာကို ကျော်ကြည့် လိုက်သည့်အခါတွင် ပဒေသရာဇ် မန္တလေးကို ဝိုးတိုးဝါးတားသာ မြင်ရတော့သည်။ သို့ရာတွင် တခြားသော ရှုခင်းများ၊ တခြားသော ရုပ်ပုံလွှာများ၊ တခြားသော စုတ်ချက်များ မှန်ဝါးကောင်း မှန်ဝါးမည်။ စုဖုရားလတ်၏ ရုပ်ပုံကား မှန်ဝါးခြင်းမရှိ။ ပဒေသရာဇ် မန္တလေးတည်းဟူ သော မှိန်ဖျော့ပြုနေသည့် ကတ္တီပါကားကြီးပေါ်တွင် စုဖုရားလတ်၏ ရုပ်ပုံလွှာသည် စိန်တစ်ပွင့်လို တောက်ပနေဆဲဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော် ထင်မိပါသည်။

မျိုးဆက် သုံးလေးဆက်မျှသော အနောက်တိုင်း သမိုင်းဆရာများ မှတ်တမ်းဆရာများသည် သီပေါမင်းကို ယစ်ထုတ်ကြီးသဖွယ် ရေးခဲ့ကြပြီး စုဖုရားလတ်ကိုလည်း မိန်းမဆိုးကြီးတစ်ယောက်ပမာ ရေးခဲ့ကြ၏။ (ဒေါ်ခို သီဂုဏ်မင်း၊ ဟယ်လင်ထရေဂါနှင့် ဆားကစ်ဟန်စိတ်တို့လောက်သာလျှင် ချွင်းချက်ထား၍ ရနိုင်လိမ့်မည် ထင်ပါသည်) ဗိုလ်ချုပ် ပရင်ဒါကတိစ် ကွပ်ကွဲသည့် တစ်သောင်းငါးထောင်သော အင်္ဂလိပ်တပ်ကြီးသည် အထက် မြန်မာပြည်ကို စစ်ကြေညာ၍ တိုက်ခဲ့သည့်နည်းတူ ဟာပေး အမှူးပြုသော အနောက်တိုင်း သမိုင်းဆရာအုပ်ကြီး တစ်အုပ်လုံးသည် စုဖုရားလတ်ကို စစ်ကြေညာခဲ့ကြပါသည်။ သူတို့သည် စုဖုရားလတ်ကို ရွံ့ပုပ်များဖြင့် ဝိုင်းပက်ခဲ့ကြပါသည်။

မန္တလေးသီမီးပိုက်ရေးတပ်များနှင့်အတူ လိုက်ပါလာသော နိုင်ငံ ရေး အရာရှိကားနယ်စလေဒင်က စုဖုရားလတ်အား 'ဆိုဖီယာ ဆလီနာ' ဟု ခေါ်ခဲ့လေသည်။ ဤသို့ဖြင့် ကားနယ်စလေဒင်သည် စုဖုရားလတ်အား ကမ္ဘာ့သမိုင်းတွင် နာမည်ဆိုဖြင့် ကျော်ကြားခဲ့သော မက်ဆာလီနာ၊ အဂ္ဂ ရစ်ပီနာ၊ မေရီအင်တို့ငြင်းနက်စသည့် ဘုရင်မများနှင့် တစ်တန်းတည်း ထားခဲ့လေသည်။ သီပေါမင်း၏ အမှားဟူသမျှသည် စုဖုရားလတ်ကြောင့် သာလျှင်ဖြစ်ကြောင်း၊ စုဖုရားလတ်သည် အစစအရာရာကို ချုပ်ကိုင်ထား ကြောင်း၊ အခွန်တော်ငွေများနှင့် တခြားသော အရင်းအမြစ်ပစ္စည်းများ အားလုံးကို သူ့ထံဆက်သရကြောင်းဖြင့် စလေဒင်က ရေးခဲ့သည်။ အိန္ဒိယ ဘုရင်ခံချုပ်ကတော် လေဒီဒီဖရင်က "စုဖုရားလတ်ဟာ သူ့သဘောကျ ပြီဆိုရင် အဲဒီလူကို ချစ်တော့တာပဲ။ သူ သဘောမကျတော့ဘူးဆိုရင် အဲဒီလူကို သတ်ပစ်လိုက်တော့တာပဲ" ဟု ရေးခဲ့သည်။ အက်စ်ပီ ဘာသနာပြုဆရာ ဒေါက်တာမက် (ဆရာမုတ်)က "ကျွန်ုပ်တို့သည် သူ (စုဖုရားလတ်)ကို ကလေးဘဝကတည်းကပင် သိရှိခဲ့ပြီး ရက်စက်၍လက် စားချေတတ်သော သဘောရှိကြောင်းကို တွေ့ခဲ့ရသည်။ သူ့မယ်တော်

(ဆင်ဖြူမရှင်)သည် စုဖုရားလတ်၏ ချွတ်ယွင်းချက်ကိုသိသည့်တိုင် သူ့စိတ်ဖြူပြုခဲ့သည်။ တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်နှင့် ဆင်ဖြူမရှင်တို့ စကားပြော ထုတ်စိတ်ဆင်ဖြူမရှင်က (ဟုတ်တယ်၊ သမီးတော်ဟာ တော်တော်ဆိုး ဆိုး သူငယ်ကလေး)ဟုဆိုကာ သူ့သမီးတော်ကို ချစ်ခင်သောအားဖြင့် ချွတ်ယွင်းနှာခမ်းစားဖြင့် မပြောဘဲ ပုလွင်နှာခမ်းစားဖြင့် ပြောသည်။

စုဖုရားလတ်သည် ငယ်စဉ်ကတည်းကပင်လျှင် ငှက်ကလေး များကိုပမ်းကာ အတောင်အလက်တို့ကို ချိုးဖဲ့ဆုတ်မြှုပ်စိတ်တတ်သည်။ ဤသို့ ရက်စက်သောနည်းဖြင့် စုဖုရားလတ်သည် အပျင်းဖြေလေ့ နှိမ့်သည်”ဟု စုဖုရားလတ်အား ‘ဆဲဒစွံ’တစ်ဦးဖြစ်လေဟန်ရေးခဲ့ သည်။ ဆွေတော်မျိုးတော်များအား သတ်ဖြတ်သည့်ကိစ္စတွင် စုဖုရား လတ်သည် တာဝန်ရှိသူဖြစ်ကြောင်း၊ သီပေါမင်းနှင့် စုဖုရားလတ်တို့သည် ဆွေတော်မျိုးတော်များအား သတ်ဖြတ်မှုနှင့် ‘ကလေးငယ်များအား ဆုတ်တံတိုင်းကြီးဖြင့် ကိုင်ရိုက်သည့်ကိစ္စ’ကို ဩဘာပေးခဲ့ကြကြောင်းဖြင့် ခေါက်တာမတ်က ရေးခဲ့သည်။ အပျိုတော်တစ်ဦးက ပြန်ပြောဟန်ဖြင့် ‘ဆေးတေးသည် ဖီးလဒင်းဟော၏ ရေးသားချက်တွင်လည်း ‘မိဖုရားခေါင် ကြီးဟာ မာနလည်းကြီးတယ်၊ အလိုလည်းကြီးတယ်၊ အချစ်လည်း ကြီးတယ်၊ မျှော်မှန်းချက်လည်း ကြီးတယ်။ မိဖုရားခေါင်ကြီးဟာ ဘုတော့မလှဘူး။ ဒါပေမဲ့ မိဖုရားကြီး မဟုတ်လား။ မျက်လုံးတွေကတော့ ဆော်တော်ထူးခြားတယ်။ သူ့လို မျက်လုံးမျိုးရှိတဲ့သူရယ်လို့ ခပ်ရှားရှားပဲ။ သူ့မျက်လုံးတွေဟာ ပြုံးကျယ်ပြီး အံ့ဩစရာကောင်းတယ်။ မည်းမှောင် နက်ရှိုင်းနေတဲ့ ရေအိုင်များလိုပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဒီရေအိုင်ထဲမှာ လူတိုင်းကို ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်စေတဲ့ မီးလှုံတောက်နေတယ်။ သူ့ကိုမြတ်နိုးသူ တွေအဖို့တော့ သူ့အပြုအမူတွေဟာ ပဉ္စလက်ဆရာရဲ့ ညှို့ယူဖမ်းစား ထတ်တဲ့ မန္တန်လိုပေါ့။ သူ့အသံဟာ တိတ်ဆိတ်နေတဲ့ ညနေခင်းရေပြင်ကို ခြိတ်သန်းလာတဲ့ ငွေမောင်းသံလို သာယာကြည်လင်တယ်။ သူ့ကိုချစ် ဆုံးသူက သေတစ်ပန် သက်တစ်ဆုံး ချစ်ကြပြီး မုန်းတဲ့သူကလည်း သေမင်းကို ကြောက်သလို ရွံ့မုန်းကြတယ်။ စုဖုရားလတ်ဟာ အလွန် မာနကြီးပြီး အလွန်ရက်စက်တယ်။ သူ့မုန်းပြီဆိုရင် အဲဒီလူကို ဘယ် ဆော့မျှ ခွင့်မလွှတ်တော့ဘူး’ဟု ရေးခဲ့သည်။

ဖူးကားသစ်ကမ္ဘာဝင်ရှင်၏ သားဖြစ်ပြီး ရန်ကုန်တွင် ဝတ်လုံလိုက် သွားသည့် ဖူးကားက “စုဖုရားလတ်သည် အကျဉ်းခံနေရစဉ်မှာပင် စိတ်တတ်ညှိုးငယ်ခြင်းပမို။ သူနှင့်ဆက်ဆံနေသော အရာရှိများအား ငြင်းထန်စွာ မောင်းမဲတတ်သည်”ဟု ရေးခဲ့သည်။

သမိုင်းပါမောက္ခဟောင်းဒေးဆိုင်က ‘စုဖုရားလတ်သည် ရန်ကုန် တွင် နေစဉ်ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ကိုသာ ဝတ်လေ့ရှိသည်။ သို့ဝတ်ခြင်းမှာ မာထက်စဉ်က သူပြုခဲ့သော မကောင်းမှုများအတွက် နောင်တသံဝေဂ နေသည့်အတွက် ထိုသို့ ဝတ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ပြောကြသည်။ အသတ်ခံ ရသူတို့၏ သွေးစကများနှင့် မယ်တော်နှင့် အစ်မတော်၊ ညီမတော်တို့ အပေါ်တွင် သူပြုမူခဲ့ပုံများသည် ပြေပျောက်သွားလိမ့်မည်။ အလှူဒါန ပြုခြင်းအားဖြင့် သူ၏ မကောင်းမှုများသည် ပြေပျောက်သွားလိမ့်မည်ဟု စုဖုရားလတ် မျှော်လင့်ခဲ့သည်’ဟု ရေးခဲ့၏။ စုဖုရားလတ်သည် သီပေါမင်းက မျက်စိကွသဖြင့် တော်ကောက်ခံရသော အပျိုတော်များ၊ မိဖုရားငယ်များကိုလည်း ရက်စက်စွာ ဖျောက်ဖျက်ပစ်ခဲ့သည်ဟု ရေးခဲ့ကြသည်။ တင်နီ ဆန်ဂျက်ဆီကဆိုလျှင် အင်္ဂလိပ်၏ ရာဇသံကို အကြောင်းပြန်ကြားရန် စည်းဝေးသည့် သီပေါမင်း၏ စစ်ကြေညာရေး အစည်းအဝေးတွင် စုဖုရားလတ်ကိုယ်တိုင် တက်ရောက်ခဲ့ကြောင်း၊ ဤအစည်းအဝေး၌ စစ်တိုက်ရန် ကန့်ကွက်ခဲ့ကြသော မယ်တော် ဆင်ဖြူမရှင်နှင့် ကင်းဝန်မင်းကြီးကို (ယိုးစွပ်ကာ) ကင်းဝန်မင်းကြီးဟာ

မိန်းမတောင်ယူဖို့ မကောင်းဘူး။ ယောက်ျားမဟုတ်ဘူး။ ထာဘီနယ်ဝင် တောင် ယူခဲ့ကြစမ်း”ဟု ခိုင်းကြောင်း ဖြင့် ရေးသားသည်။ သီပေါမင်း၏ မန္တလေးခေတ်ကို ‘ထာဘီအုပ်စိုး’ဟူ၍ လည်း ရေးခဲ့လေသည်။

တစ်ဖန် ရတနာဂီရိမှ ပြန်လာပြီး ရန်ကုန်မြို့သို့ရောက်နေသည့် စုဖုရားလတ်အား ကုလားဝန်သမီး ဆီလာအာရတွန်က သွားရောက်တွေ့ ဆုံခန်းကိုလည်း တင်နီဆင်ဂျက်ဆီက ဤသို့ရေးသားသည်ကို တွေ့ရ၏။

“ကိုယ်လည်း မိဖုရားခေါင်ကြီးဆီကို ရည်ရွယ်ချက်နှစ်ခုနှင့်ရောက် သွားခဲ့တယ်။ တစ်ခုကတော့ ကိုယ်သွားတဲ့အတွက် ကိုယ်တို့အစိုးရ အတွက် အသုံးကျင့်ကြားဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နှင့် နောက်တစ်ခုကတော့ သူ့စားထက်ခဲ့တုန်းက ကိုယ်တို့တစ်တွေ မတရား အလုပ်ခံရတာတွေကို ပြန်ပြောပြဆိုပြီးသွားတာပဲ။ မိဖုရားခေါင်ကြီးဖို့ ပန်းတွေနဲ့ သစ်သီးတွေ လည်း လက်ဆောင်အဖြစ် ယူသွားမိတယ်။ အစိုးရက သူ့အကြွေးတွေကို မကြာခင် စိုက်စိုက်ဆပ်နေပေမယ့် မိဖုရားခေါင်ကြီးက အသုံးအပြုနဲ့ ကြီးတုန်းပဲ။ ခုတစ်ခါ အသုံးကြီးတာကတော့ ဘာသာရေးဆက်မှာ လျှာရ တန်းရလို့ အသုံးကြီးတာပဲ။

“သွားတုန်းကတော့ ကိုယ်တို့ကို ရက်ရက်စက်စက် ထမ်းဆောင်ချစ် နောင်ခဲ့တဲ့အတွက် အပြစ်တင်မလို့သွားတာတဲ့။ ဒါပေမဲ့ သူ့ဆီရောက် တော့ သနားတာနဲ့ အပြစ်မတင်ရက်တော့ပါဘူး။ မိဖုရားခေါင်ကြီးဟာ တော်တော်စိတ်ကျသွားရှာပြီ။ တည်ငြိမ်နည်သွားပြီး တော်တော်လည်း အိုရှာပြီ။ သွားတွေကလည်း တစ်ချောင်းမှမရှိတော့ဘူး။ စားထက်တုန်း ကနဲ့တော့ လုံးလုံးမတူတော့ဘူးလေ။ ကိုယ့်မျက်စိထဲမှာ မိဖုရားခေါင်ကြီး ရဲ့ ငယ်ငယ်တုန်းက ကျက်သရေရှိတဲ့ ကိုယ်ဟန်၊ ဝေါက်တော့မယ့်ဖြေရဲ့ မျက်လုံးများလို ထောက်ပမည်းနက်နေတဲ့ မျက်လုံးတွေ၊ နားခံမယ့်သူကို အမိန့်ပေးဖို့၊ ဆန့်ကျင်အာမခံသူကို နှိပ်ကွပ်ဖို့ လူတိုင်းရဲ့ မျက်နှာကို လှမ်းကြည့်နေတဲ့အကြည့်ကို မြင်ယောင်နေတယ်။ သူ့ကိုမြင်ရတော့ ကိုယ် လည်း ခေါသတွေပျောက်ကုန်ပြီး သနားသွားတယ်။

“မိဖုရားခေါင်ကြီးဟာ ခုအချိန်မှာ ထာဘီဖြူ၊ အကိုဖြူ ပေါဖြူတို့ ကို ဝတ်ဆင်ပြီး ဘာသာတရားကို တော်တော်ကိုင်းရှိုင်းနေတယ်။ ကိုယ်တို့ ဗရင်ဂျီဘာသာဝင်တွေလို တစ်နေ့တစ်နေ့မှာ ပုတီးကိုပဲ စိပ်နေတော့တာပဲ။ ကိုယ့်ကိုတွေ့တော့ သေသေချာချာ စိုက်ကြည့်ပြီး “ငါက နင်သေပြီး နင်အစ်မတွေ ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်လို့ ထင်နေတာ” လို့ ပြောတယ်။ ဒီတော့ ကိုယ်က ‘မဟုတ်ပါဘူး၊ ဘုရား။ သူတို့ သေကုန်ပြီး ကျွန်မတစ်ဦးတည်း ပဲ ကျန်ခဲ့တာပါ’လို့ လျှောက်လိုက်တယ်။ မိဖုရားခေါင်ကြီးဟာ ကိုယ် မသေဘဲ ကျန်ရစ်လို့ အံ့အားလည်းသင့်၊ စိတ်လည်းပျက်သွားပုံရတယ်။ အတန်ကြာတော့မှ ကိုယ်ကိုတွေ့ရလို့ ဝမ်းသာတဲ့အကြောင်း ပြောပြ တယ်။ နောက်တော့ ကိုယ်တို့နှစ်ဦးဟာ ရွှေနန်းတော်ကြီးထဲတုန်းက ပျော်ပျော်ပါးပါး နေခဲ့ကြတာတွေကို စမြဲပြန်မိကြတယ်။ သူ့မှာ အရင်တုန်း ကလို မနာလိုဝန်တို့မှတွေ့ မရှိတော့တဲ့အကြောင်း၊ တစ်ဖက်သားအပေါ်မှာ အကောက်ကြိုချင်တာမျိုးတွေ မရှိတော့တဲ့အကြောင်း၊ ရွှေနန်းတော်ကြီး ထဲတုန်းကဆိုရင်လည်း ပီတိုရိယာဘုရင်မကြီးလို ညစ်ညမ်းတဲ့ ပြက်လုံး တွေ မပြောဆိုဖို့နဲ့ လျှပ်ပေါ်တဲ့ အဝတ်အစားတွေကို ဝတ်စားဆင်ယင်ခြင်း မပြုဖို့ အခြံတမ်း တားဆီးပိတ်ပင်ခဲ့တဲ့အကြောင်း တွေကို ပြောပြတယ်။ ကိုယ့်ယောက်ျားလစာ ဘယ်လောက်ရလဲလို့မေးလို့ ကိုယ်က ပြောလိုက် တော့ နှင့်ယောက်ျားက သူဌေးပဲ။ ငါ့ငွေပဲ။ ပိုက်ဆံရေးစမ်းလို့ ပြောတယ်။

“မိဖုရားခေါင်ကြီးဟာ ပိုက်ဆံသုံးတဲ့နေရာမှာတော့ အရင်အခါ

အတိုင်းပဲ သူ့မှာ အသုံးအပြန်များလွန်းတော့ ပိုက်ဆံရှိတဲ့အခါရယ်လို့ကို မရှိတော့။ ဒီမှာထင် ကိုယ့်မလည်း သူ့ဖမ်းလိုက်ဆံ့ချေတာကို မနည်းလွတ်အောင် ရှန်ထွတ်ပြီး ကိုယ့်ယောက်ျားမှာ သူ့ဘက်က ဆင်းရဲတဲ့ ဆွေမျိုးသာချင်တော့ကို ထောက်ရတဲ့အကြောင်း ကိုယ်တို့ပစ္စည်းတွေကိုလည်း မိဖုရားခေါင်ကြီးအမိန့်အရ တိုင်တားမင်းကြီးက သိမ်းဆည်းထားလိုက်တဲ့ အကြောင်းကို ပြောပြတယ်။ ဒီတော့ မိဖုရားခေါင်ကြီးက ဝန်ကြီးတွေဟာ ဒီလိုပဲတဲ့။ သူတို့လုပ်ချင်ရာတွေကိုလုပ်ပြီး ဘုရင်နဲ့မိဖုရားကို အပြစ်ပုံချတာ ချည်းပဲလို့ ပြောတယ်။

စုဖုရားလတ်အကြောင်းကို အဓိကထားရေးသည့် စာအုပ်နှစ်အုပ်မှာ ထင်နီဆင်ဂျက်ဆီ၏ 'ယွန်းမင်ခင်' နှင့် 'သီပေါ၏မဟေသီ' တို့ ဖြစ်သည်။ 'သီပေါ၏မဟေသီ' ကို မြန်မာပြည်တွင် အရာရှိလုပ်သွားခဲ့သည့် အင်္ဂလိပ်လူမျိုး ဖီးလဒင်းဟောက ရေးခဲ့သည်။ ဖီးလဒင်းဟောသည် အခြားသော အနောက်တိုင်းသားများလောက် မြန်မာတို့ကို ဆိုးဆိုးရွားရွား မရေးသည့် တိုင် သူသည်လည်း မက်ထရိုပိုလီတန် တိုင်းကြီးပြည်ကြီးသား အမြင်ဖြင့် မြန်မာတို့အပေါ်တွင် အပေါ်စီမှ ရေးခဲ့လေသည်။

ဖီးလဒင်းဟောက သီပေါမင်းနှင့် စုဖုရားလတ်တို့ နန်းတက်ပုံကို ရေးရာ၌ 'ဤကလေးများ (သီပေါမင်းနှင့် စုဖုရားလတ်တို့ကို ဆိုလိုသည်) သည်ကတိရားက ရာဇပလ္လင်ပေါ်သို့ ပစ်တင်လိုက်သော ကလေးများသာ ဖြစ်ပြီး ကစားမြူးတူးနေသော ဟောမျိုး မဟာနွယ်များသာ ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ရာဇပလ္လင်၏ ခြေရင်းတွင် ကစားနေကြခြင်းသာ ဖြစ်၏။ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်မင်းလုပ်နေကြခြင်း မဟုတ်ချေဟု ရေးခဲ့သည်။

'သူနန်းတွင်းဘဝတစ်လျှောက်လုံး၌ စုဖုရားလတ်သည် ရန်သူများ လက်သို့ မိမိ၏ အာဏာပါမသွားအောင် အငယ်အနောင်တို့ဘက်သို့ မိမိချစ်သူ ပါမသွားအောင် တစ်လျှောက်လုံး ကြိုးစားခဲ့ရသည်။ စုဖုရားလတ်သည် ထိုအရာနှစ်ခုစလုံးအတွက် အဆုံးတိုင် ကြိုးစားသွားခဲ့သည်။ လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်းနှစ်ထောင်လောက်က အခြေအနေမျိုးတွင်သာ သက်ရှိထင်ရှားဖြစ်ခဲ့လျှင် စုဖုရားလတ်သည် ကမ္ဘာ့သမိုင်းတစ်လျှောက်ရှိ ကြီးမြတ်သော မဟေသီများအနက် တစ်ပါးအဖြစ် ဥဒါန်းတွင်၍ ကျန်ရစ်ခဲ့ပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် စုဖုရားလတ်သည် အချိန်အလွန်နှောင်းမှ လူဖြစ် လာခဲ့ရလေပြီ'ဟု လိမ္မာပါးနပ်စွာ ရေးခဲ့သည်။

ဖီးလဒင်းဟောသည် စုဖုရားလတ်၏ အကြောင်းကို ရေးရာတွင် အပျိုတော်တစ်ယောက်ထံမှမေးပြီး သူ့အပြောဖြင့် ပြန်ရေးထားခြင်း ဖြစ်၏။ သူ့စာအုပ်အလိုအရ အပျိုတော်မှာ သီပေါမင်းနန်းတက်ပြီး နှစ်နှစ်အကြာတွင် ရွှေနန်းတော်ကြီးထဲသို့ ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့အပျိုတော်အဖြစ် ခစားစဉ်က အသက်ကိုးနှစ်မျှသာရှိလျက် ထားဝယ်မှ တရုတ် အမျိုးသား ကန်ထရိုက်တာတစ်ဦး၏ သမီးဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ဖီးလဒင်း ဟောသည် သူ့ပြောဟန်ဖြင့် 'သီပေါ၏မဟေသီ' ကို ရေးထား ခြင်းဖြစ်သည်။

'သီပေါ၏မဟေသီ' သည် စုဖုရားလတ်၏အကြောင်းကို ရေးရာတွင် အသက်ညှာဆုံး ရေးထားသည့်ဝတ္ထုဖြစ်သည်။ ဆွေတော်မျိုးတော်များကို သတ်ဖြတ်သည်ကိုစွနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဖီးလဒင်းဟောက-

'ဆွေတော်မျိုးတော်တို့ကို သတ်ဖြတ်သည်ကိုစွနှင့် ပတ်သက်၍ မည်သူတွင် တာဝန်ရှိသည်ကိုမူ ကျွန်ုပ်မပြောနိုင်ပါ။ ယခုမှ လိုက်လံ စုံစမ်းနေ၍လည်း မည်သို့အကျိုးထူးတော့မည်နည်း။ သို့ရာတွင် ငယ်ရွယ် သည့် ဘုရင်နှင့် သူမဟေသီဖြစ်လာမည့် မိန်းမပျိုတို့တွင်မူ အပြစ်မရှိ ဟု ကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါသည်'ဟု ရေးခဲ့သည်။

စုဖုရားလတ်ကို သက်သက်ညှာညှာ လျော့လျော့ပါးပါးရေးသူမှာ သူတစ်ယောက်တည်းသာ ရှိပါသည်။ သို့တိုင်အောင် အပေါ်စီမှ ရေးခဲ့

ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အခြားသော အနောက်တိုင်းဆရာ မှတ်တမ်းဆရာတို့ကား စုဖုရားလတ်ကို မိန်းမကြမ်းကြီး၊ သွေးဆာနေသည့် ဘီလူးမကြီးအဖြစ် ရေးခဲ့ကြသည်။ သူတို့၏ ရေးသားချက်နှင့် ပါးစပ်ရာဇဝင်တို့ပေါင်းလိုက်သည့်အခါတွင် စုဖုရားလတ်သည် ကြောက်စရာမိန်းမကြမ်းကြီး ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။

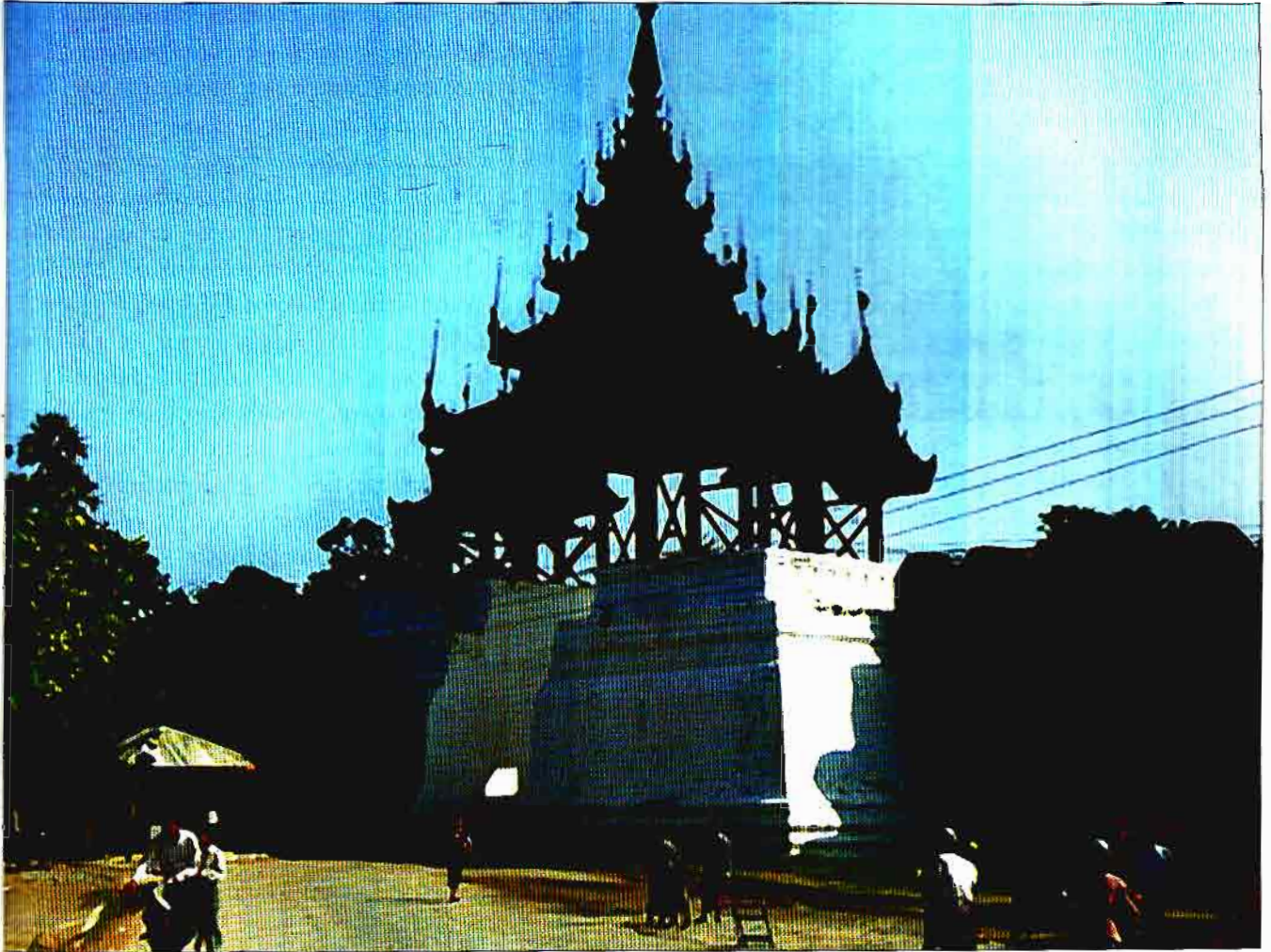
စုဖုရားလတ်သည် ၁၈၆၀ ခုနှစ်တွင်မွေးပြီး သီပေါမင်းထက် တစ်နှစ် ငယ်သည်။ နန်းတက်သည့်အချိန်သည် စုဖုရားသည် အသက် ၁၉ နှစ်မျှသာ ရှိသေးလျက် နန်းကူးပည့်အချိန်တွင် ၂၆ နှစ်သာရှိသေးရာ သူ့ရောက် ရှိနေသည့် အနေအထားနှင့်စာလျှင် အရွယ်ငယ်လွန်းနေသည်။ စုဖုရား လတ်သည် သီပေါမင်း အိမ်နိမ့်ခံဘဝကတည်းက သီပေါမင်းနှင့် ရည်ငံနေ ခဲ့သည်ဟု အဆိုရှိရာ ထိုအရွယ်သည် အချစ်နှင့်ပတ်သက်၍ မနာလိုဝန်တို့ တတ်သည့်အရွယ်ဖြစ်သည့်အလျောက် သူ့မနာလိုဝန်တို့ကို အကျယ်အကျယ် ယိုးမယ်ဖွဲ့၍ အပြစ်မပြောသင့်။ မြန်မာ့ထီးနန်းထီးတမ်းစဉ်လာ မည်သို့ရှိစေ အိမ်နိမ့်ခံဘဝကတည်းက ချစ်ခဲ့သူတစ်ဦး ဘုရင်ဖြစ်သည့်အခါတွင် သူ့သာလျှင် မိဖုရားခေါင်ကြီးဖြစ်လိုသည်မှာလည်း သဘာဝကျသည်သာ ဖြစ်သည်။ နောက်ပေါ်သည့် ရွှေကြာပင်တို့ကောင်းစားသည်ကို မည်သူ့ရွံစိမိနိုင်မည်နည်း။

အနောက်တိုင်း သမိုင်းဆရာတို့သည် သီပေါမင်းအား ကမ္ဘာ့ရေးရာများတွင် ဘာမျှမသိသူ၊ နန်းတော်အပြင် လေးမိုင်လောက်သာ ရောက်ဖူးသူ၊ နန်းမြင့်မျှော်စင်မှ တက်ကြည့်၍ မြင်ရသည့် ရှုခင်းလောက်ကိုသာ ကမ္ဘာကြီးထင်နေသူဟု စွပ်စွဲရေးသားခဲ့ကြသည်။ စုဖုရားလတ်ကိုလည်း ကမ္ဘာကြီးအကြောင်းကို ဘာမျှမသိဘဲ တိုင်းရေးပြည်ရေးတွင် ဝင်ရှုပ်နေသူဟု ရေးခဲ့ကြသည်။ သို့ရာတွင် သူတို့စကားများအရ စုဖုရားလတ်သည် စည်းကမ်းကြီး၍ သီလသန့်ရှင်းရေးကို အလွန်ဂရုစိုက်သည့် ဝိတိုရိယခေတ်၏ ယူရိုတန်အစဉ်အလာများကို သဘောပေါက်သူဖြစ်ရာ ဤအချက်ကို ထောက်လျှင် စုဖုရားလတ်သည် သူတို့ပြောသလောက် ဗဟုသုတ ခေါင်းပါးသူတစ်ယောက် မဖြစ်နိုင်။ မှတ်တမ်းဆရာတို့အဆိုအရ စုဖုရားလတ်သည် သူ့နန်းတော်ထဲတွင် ဝိတိုရိယခေတ်၏ စံများကို ထူထောင်ရန် စိတ်ကူးခဲ့သည် မဟုတ်လော။

ယောက်ျားပီသ၍ အားနွဲ့သူကို သက်ညှာသောစိတ်မျိုး (ဂဲလင်တရီ) ရှိသည်ဆိုသည့် အနောက်တိုင်း သမိုင်းဆရာတစ်အုပ်လုံးသည် အဘယ်ကြောင့် အကာအကွယ်မဲ့သော မိန်းမသားတစ်ဦးဖြစ်သည့် စုဖုရားလတ်ကို ရွံဖြင့် ဝိုင်းပက်ခဲ့ကြသနည်း အဖြေမှာ ရှင်းပါသည်။

၁၉ ရာစုနှစ်သည် ဗြောင်ကျသော လူယက်ရေးနယ်ချဲ့စနစ် အထွတ်အထိပ်ရောက်နေသောကာလဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ကိုလိုနီတိုင်းပြည်များကို အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြုကာ လူယက်သိမ်းယူခဲ့ကြသည်။ သီပေါမင်း နန်းတက်စအချိန်၌ ပဒေသရာဇ်မန္တလေးသည် ဥရောပနိုင်ငံများနှင့် အဆက်အဆံများလာခဲ့သည်။ အီတလီနှင့် သဟာယမဟာမိတ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုပြီးနေပြီ။ ပြင်သစ်နှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးစာချုပ်ချုပ်ရန် ဆွေးနွေးပြီးပြီ။ ရုရှား ဇာဘုရင်နှင့် ချစ်ကြည်စွာ ဆက်ဆံကြရန် မင်းတုန်းမင်း ကမ်းလှမ်းထားပြီးပြီ။

အင်္ဂလိပ်သည် ပဒေသရာဇ် မန္တလေး၏ လှုပ်ရှားမှုကိုကြည့်၍ စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်နေသည်။ ထိုအတောအတွင်း အင်္ဂလန်တွင် လစ်ဘရယ် ကတ်ဘီနက်ပြုသွားကာ ဒစ္စရယ်လီခေါင်းဆောင်သည့် ကွန်ဆာဗေးတစ် အစိုးရတက်လာခဲ့သည်။ ဒစ္စရယ်လီသည် မြန်မာပြည် သိမ်းပိုင်ရေးကို ကန့်ကွက်ခဲ့သည့် အိန္ဒိယဘုရင်ခံချုပ် နေရာသိဘူးဟ်ကို အရာမှ နှုတ်ပယ်ကာ ပြင်းထန်သည့် နယ်ပယ်ချဲ့ထွင်ရေးပါဇီတစ်ဦး ဖြစ်သော လစ်တန်ကို ဘုရင်ခံချုပ်အဖြစ် ခန့်အပ်လိုက်သည်။

လန်ဒန်တွင် ဒစ္စလီ၏ ကွန်ဆာပေးတစ်အစိုးရတက်လာခြင်းနှင့် လစ်တန် အိန္ဒိယ ဘုရင်ခံချုပ် ဖြစ်လာခြင်းတို့သည် အိန္ဒိယနှင့် မြန်မာပြည်ရေးရာများတွင် ကြီးစွာသော အပြောင်းအလဲများကို ပေါ်ပေါက်စေခဲ့သည်ဟု သမိုင်းဆရာတို့က ယူဆကြသည်။ ထို အချိန်တွင် ဗြိတိသျှတို့၏ ကျူးကျော်ရေး စစ်ပွဲများသည် အရေးနိမ့်နေ ချိန်ဖြစ်သည်။ ဇူးလူးစစ်ပွဲတွင် ရှုံးနေသည်။ သူတို့ခိုလှုံရုံပင် ဂေါ်ဒွင်သည် သရန်စမားတွင် ကျဆုံးသွားခဲ့သည်။ သူတို့ ကျူးကျော်ရေးစစ်၏ သူရဲကောင်းဗိုလ်မှူး ကာပက်နရီသည် အာဖဂန် နှစ်တန်တွင် အသတ်ခံလိုက်ရသည်။ ဗြိတိသျှ ခြင်္သေ့ကြီး၏ မျက်လုံး သည် နီလာခဲ့လေပြီ။ ထိုအတောအတွင်းတွင် ရန်ကုန်ရှိ ကုန်သည်ကြီး များအသင်းနှင့် လန်ဒန်ကုန်သည်ကြီးများအသင်းတို့က အထက်မြန်မာ ပြည်ကိုသိမ်းပြီး ပြောကြားသည့် ရန်းဒေါ့ချာချီ၏ မိန့်ခွန်းတွင် အထင်အရှား တွေ့နိုင်သည်။ “တိုင်းရင်းဘုရင် တစ်ပါး၏ မောက်မာမှုနှင့် ဖက်စက်ရိုင်းပျံ့မှု၊ ဗြိတိသျှသစ္စာခံလူမျိုးများအား ဖိနှိပ်မှု၊ ဗြိတိသျှတို့၏ ဘုန်စည် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ခြင်းကို ဟန့်တားမှု၊ နိုင်ငံခြား တိုင်းပြည်များ၏ ခြေပုန်ဆုတ်မှုတို့သည် အထက်မြန်မာပြည်တွင် ထာဝရ ဇာတ်သိမ်းသွားခဲ့ကြလေပြီ” ဟု ရန်းဒေါ့ချာချီက ပြောခဲ့သည်။

ဗြိတိသျှတို့က အထက်မြန်မာပြည်ကို သိမ်းလိုက်လိုက်သည့်အခါတွင် အင်္ဂလိပ်သတင်းစာအချို့နှင့် အိန္ဒိယသတင်းစာအချို့က ကန့်ကွက်ရေး သားခဲ့ကြသည်။ မြန်မာပြည်စစ်ပွဲများနှင့် ပတ်သက်၍ ကားလ်မတ်သည် သေည့် ပညာရှင်များကလည်း ကန့်ကွက်ရေးသားလို့ကြသည်။ ကားလ်

မတ်သည် တတိယ အင်္ဂလိပ်-မြန်မာစစ်ပွဲကို တွေ့မြင်မသွားရသော်လည်း ပထမနှစ် ဒုတိယစစ်ပွဲတို့တွင် အင်္ဂလိပ်တို့ ပြုမူနေပုံများနှင့် ပတ်သက်၍ ကန့်ကွက်ရေးသားခဲ့သည်။ ပထမအင်္ဂလိပ်-မြန်မာစစ်ပွဲ၊ ဒုတိယ အင်္ဂလိပ်-မြန်မာစစ်ပွဲတို့နှင့် ပတ်သက်၍လည်း ကားလ်မတ်၏ မှတ်စု တွင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရသည်။

၁၈၂၃။ ။ ရန်ကုန်ကို အင်္ဂလိပ်တို့ သိမ်းပိုက်သည်။ မြန်မာမြို့ စောင့်တပ်သည် အတွင်းဘက်သို့ ဆုတ်ခွာသွားသည်။ အင်္ဂလိပ်တပ်မှူး ဆာအယ်လီဇဇ်ဒါကင်းဗဲက မြို့နှင့်တကွ အနီးရှိခံတပ်များကို သိမ်းယူ သည်။ ထို့နောက် မြန်မာတို့ ကြာရှည်စွာ ခုခံလှိုက်ရုံရာ လေးမိုင်အကွာ ရှိ ကြည့်မြင်တိုင်ကိုသိမ်းသည်။ ရာသီဥတု ပူပြင်းသဖြင့် တပ်များကို တပ်စခန်းအတွင်းမှ ထွက်ခွင့်မပြု။ တပ်သားများအတွက် ခိုကွာမလှ လောက်။ ကာလဝမ်းရောဂါဖြစ်။

၁၈၂၄။ ။ ဒီဇင်ဘာလ။ ။ မဟာဗန္ဓုလသည် စစ်သည် ၆၀,၀၀၀ နှင့် ဆင်းလာကာ ကင်းဗဲ၏ တပ်များကိုတိုက်သည်။ အင်္ဂလိပ်တို့က မဟာဗန္ဓုလကို နှစ်ကြိမ်တိုင် တွန်းလှန်လိုက်သည်။ မဟာဗန္ဓုလ ခေမဖြူ သို့ ဆုတ်ခွာသည်။ အင်္ဂလိပ်တို့က နောက်မှတက်ကြပ်လိုက်လံကာ မြို့ကို ဝိုင်းထားသည်။

၁၈၂၅။ ။ ဇပြီလ။ ။ အမြောက်ဆံထိသဖြင့် မဟာဗန္ဓုလ ကျဆုံးသည်။ ခေမဖြူရှိ မြန်မာမြို့စောင့်တပ် လက်နက်ချသည်။ ကားလ် ရှေ့သို့ ဆက်လက်ချီတက်၍ ပြည်မြို့ကို အခုအခံမရှိသိမ်းသည်။ ပြည်တွင်း တပ်နား၍ အာသံအခြေအနေကို စောင့်ကြည့်သည်။ ကားလ်မတ်သည်

ကွပ်ကဲသည် အင်္ဂလိပ်တပ်များက ရန်ပူနှင့် ဆီဟက်မြို့များကိုသိမ်းကာ မြန်မာတပ်တို့ကို မောင်းနှင်ထုတ်လိုက်သည်။

၁၈၂၅။ မေလ။ ။ ဗိုလ်ချုပ်မက်တင်ကွပ်ကဲသည် အင်္ဂလိပ် တပ်များ အာသံမှ ရခိုင်ပြည်နယ်ထဲသို့ဝင်သည်။ မြန်မာတို့က ထောင်စိုးများပေါ်မှ ရဲရင့်စွာ ခုခံတိုက်ခိုက်ကြသည်။ -နောက်ဆုံးတွင် အင်္ဂလိပ်တပ်များက အောင်နိုင်ပြီး မြေပြန့်သို့ ဆင်းလာကာ ရခိုင်မြို့တော်အနီးသို့ ရောက်ကြသည်။ အင်းဝ ရွှေနန်းနှင့် ရွှေခေ့ နွေသော်လည်း အကျိုးမထူး။

၁၈၂၅။ နိုဝင်ဘာလ။ ။ ကင်းမဲကွပ်ကဲသည်တပ်များ အင်းဝသို့ ဆက်လက်ချီထွက်။ မြန်မာတို့ဆုတ်ခွာ။

၁၈၂၆။ ။ ဖေဖော်ဝါရီလ။ ။ မြန်မာတို့နှင့် နှစ်ကြိမ်တိုက်ပွဲဖြစ်။ မြန်မာတို့၏ အင်္ဂလိပ်များ ရွှေပိုင်ရောက်။ အင်းဝနှင့် နှစ်ရက်ခြေတိုင်ခရီး ကွာ။ မြန်မာဘုရင်စေ့စပ်။

၁၈၂၆။ မြန်မာတို့နှင့် စာချုပ်ချုပ်။ မြန်မာဘုရင်က အာသံ၊ ရေ (တနင်္သာရီနယ်တစ်ခု) တနင်္သာရီနှင့် ရခိုင်တစ်စိတ်တစ်ဒေသကို ကုမ္ပဏီ သို့ပေးအပ်။ ကချင်ပြည်နယ်အရှေ့တွင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်းမပြုရန်၊ စစ်စရိတ်ကုန်ကျငွေပေါင်တစ်သန်းပေးလျှော်ရန်နှင့် အင်းဝနှင့် အင်္ဂလိပ် သံ ကိုယ်စားလှယ်ထားခွင့်ပြုရန် ကတိပေး။ (ထိုအင်္ဂလိပ်လူထုက မကျေနပ်။) ဒုတိယအင်္ဂလိပ်မြန်မာစစ်ပွဲ ၁၈၅၂-၅၃။

၁၈၅၂-ခု ဧပြီလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် စတင်ဖြစ်ပွား။ ၁၈၅၃ ခုနှစ် မတ်လ ၁၃ နှင့် ၁၈ ရက်နေ့ ခေတ္တတွင်ဖြစ်ပွားခဲ့သော တိုက်ပွဲများ ကြောင့် စစ်ရပ်စဲ။ ၁၈၅၃ ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ ၂၀- ရက်နေ့ ထုတ်ပြန် ကြေညာချက်ဖြင့် ပဲခူးနယ်ကိုသိမ်း။

အထက်ပါတို့မှာ ကားလ်မတ်က အင်္ဂလိပ်နှင့်မြန်မာတို့ ဖြစ်ပွားခဲ့ သော စစ်ပွဲများနှင့် ပတ်သက်၍ ရေးခဲ့သည့် မှတ်စုများဖြစ်သည်။ ကားလ် မတ်သည် ဒုတိယ အင်္ဂလိပ်-မြန်မာစစ်ပွဲ ဖြစ်ပွားလာမည့်အခါတွင် အင်္ဂလိပ်တို့၏ ကျူးကျော်စစ်ကို အတိအလင်း ကန့်ကွက်ရေးသားခဲ့ သည်။

ထိုအချက်များကိုကြည့်လျှင် အင်္ဂလိပ်တို့ မြန်မာပြည်သိမ်းချေ ချည်ရွယ်ချက်သည် အစကတည်းက ထင်ရှားနေသည်။ သူတို့သည် ကမ်း မြှောင်ဒေသနှစ်ခုနှင့် အောက်မြန်မာပြည်ကိုသိမ်းပြီးနောက် အထက်မြန်မာ ပြည်ကိုသိမ်းရန် အကြောင်းရှာနေခဲ့ကြသည်။

ဗြိတိသျှ-အိန္ဒိယပြည်၊ အင်္ဂလန်ကျွန်းနှင့် ကမ္ဘာအနှံ့အပြားက လူထု များသည် အင်္ဂလိပ်၏ မြန်မာပြည်ကျူးကျော်ရေးစစ်ပွဲကို မနှစ်သက်ကြ။ ဤတွင် အင်္ဂလိပ်တို့သည် နိုင်ငံရေးအကြောင်း ပြချက်များအပြင် မြန်မာ ဘုရင် မိသားစု၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အကြောင်းပြချက်များကိုပါ ရှာဖွေ ကာ သိပေါမင်းနှင့် စုဖုရားလတ်တို့၏ အကျင့်သိက္ခာကို ညစ်နွမ်းအောင် ဝါဒဖြန့်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်လေသည်။ သီပေါဘုရင်၏ ကိုယ်ကျင့်တရားကို သာမက စုဖုရားလတ်၏ သိက္ခာကိုလည်း ရှုံ့ဖြင့်ပက်ခဲ့ကြသည်။

စုဖုရားလတ်သည် မနာလိုဝန်တို့အားကြီးသူဟု စွပ်စွဲခဲ့ကြ၏။ စုဖုရား လတ်သည် နန်းထက်သည်အချိန်တွင် အသက် ၁၉ နှစ်သာရှိပြီး နန်းကျသည့်အချိန်တွင် အသက် ၂၆ နှစ်သာရှိသေး၏။ ထိုမျှငယ်ရွယ် သော မိန်းမပျိုတစ်ဦးသည် သူငယ်ချစ်နှင့်ပတ်သက်၍ မနာလိုဝန်တို့မှ ရှိသည်ဆိုလျှင် ဘာမှအံ့ဩစရာမဟုတ်။ အပြစ်ပြောဖွယ်မရှိ။

စုဖုရားလတ်သည် ဆွေတော်ချီးတော်တို့ကို သတ်ဖြတ်သည်ကိုစွဲ တွင် ဦးစီးဦးဆောင်ဖြစ်သည်ဟုဆိုကာ ရက်စက်သူဟု စွပ်စွဲခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင် သက်သေအထောက်အထား နိုင်နိုင်လုံလုံမရှိ။ ထိုကိစ္စတွင်

သူတို့သမိုင်းဆရာအချင်းချင်းပင်လျှင် တစ်ယောက်တစ်မျိုး ပြောနေကြ သည်။ ထိုမျှမက ထိုမျှငယ်ရွယ်သည့် မြန်မာမိန်းမပျိုတစ်ယောက်သည် ထိုမျှကြီးလေးသော အမှုကြီးကို ဆုံးဖြတ်ဖို့ဆိုသည်မှာလည်း မြန်မာ့ မျက်စိ ဖြင့်ကြည့်လျှင် လွယ်သည့်ကိစ္စမဟုတ်။

စုဖုရားလတ်သည် မျှော်မှန်းချက်ကြီးသူဟု သူတို့စွပ်စွဲခဲ့ကြ၏။ မျှော် မှန်းချက်ကြီးသည်ဆိုသည်မှာ မိဖုရားခေါင်ကြီးတက်လုပ်ခြင်းကို ဆိုလို ခြင်းဖြစ်ပုံရသည်။ ဤနေရာတွင်လည်း ငယ်စဉ်ကတည်းက ချစ်ခဲ့သူတစ် ဦး ဘုရင်ကေရာမိဖြစ်လာသည့်အခါတွင် သူသာလျှင် သူချစ်သူကို ပိုင်ဆိုင် လိုသည်မှာ သဘာဝဖြစ်ပါသည်။

ရောမသမိုင်းတွင်ပါသည့် အဂ္ဂရစ်ပီနာသည် သားမှတစ်ဆင့် တိုင်း ပြည်ကြီးကို အုပ်ချုပ်ခဲ့၏။ သား၏ ယောက္ခမကိုသတ်သာ သား၏ မိဖုရားကို နယ်နှင်ခဲ့၏။ စုဖုရားလတ်သည် ထိုအမှုမျိုးကို ကျူးလွန်ခြင်း မရှိခဲ့။ ပြင်သစ် မိဖုရား မေရီအင်တိုင်းနက်သည် ပြင်သစ်ပြည်ကြီး၏ အဖိုးတန် ရတနာများကို သူတို့ ဩစထရီးယားနယ်ဆက်တို့ ဆက်ခံနိုင်ရန် အလှဲ သုံးစားလုပ်ခဲ့၏။ ပြည်သူလူထုကို ညှဉ်းပန်းသတ်ဖြတ်ခဲ့၏။ ဂျာမန် အတ္တုပွတ္တိဆရာနှင့် စာရေးဆရာ စတီဖင်ဇွတ်က 'မေရီအင်တိုင်းနက် သည် တော်လှန်ရေးကြီးအပေါ်တွင် တရားမျှတခြင်းကင်းခဲ့သည့်အတွက် တော်လှန်ရေးကလည်း သူ့အပေါ်တွင် တရားမျှတခြင်းကင်းခဲ့သည်'ဟု မှန်ကန်စွာ ရေးခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် စုဖုရားလတ်ကို တော်လှန်ရေးက နန်းချခဲ့ခြင်းမဟုတ်။ နယ်ချဲ့သမားက နန်းချခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သို့တိုင် အနောက်တိုင်း သမိုင်းဆရာတို့သည် စုဖုရားလတ်အား အဂ္ဂရစ်ပီနာလောက် ရက်စက်လေဟန်၊ မေရီအင်တိုင်းနက်လောက် တရားမျှတမှု ကင်းလေဟန်ရေးခဲ့ကြလေသည်။ သူတို့ ရေးသားချက် များကို ထောက်လျှင်စုဖုရားလတ်၏ စရိုက်နှင့်ပတ်သက်၍ တစ်ခုသေချာ သည်။ ယင်းမှာ စုဖုရားလတ်သည် ရဲရင့်၍ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်သော မိ န်းမတစ်ယောက်ဖြစ်သည်ဆိုသည့်အချက် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သည် စုဖုရားလတ်နှင့်ပတ်သက်၍ သူတို့ရေးသားသော စာများကို ဖတ်ဖူးပါသည်။ သီဟာသနပလ္လင်ထက်တွင် မင်းမြောက် တန်ဆာကိုဝတ်ကာ သီပေါမင်းနှင့်အတူ အကန်တော့ခံနေသော စုဖုရားလတ်ဓာတ်ပုံကို မြင်ဖူးပါသည်။ ဓာတ်ပုံနှင့် သူတို့ရေးအသားကို ပေါင်းကြည့်လိုက်သောအခါတွင် စုဖုရားလတ်၏ ရုပ်ပုံလွှာသည် ကျွန်တော်မျက်စိထဲတွင် ပီသလာပါသည်။ အသားညိုလှဲလှဲ၊ ကိုယ်ဟန် နွဲ့နွဲ့၊ မျက်နှာသွယ်သွယ်၊ ပြောစဉ်သောနာတာဝန် ပါးလွှာသော နှုတ်ခမ်း ပြောစဉ်တန်းသေးသွယ်သော မျက်ခုံးနှင့် ကြည့်လင်းတောက်ပသော မျက်လုံးတို့ရှိသည့် စုဖုရားလတ်၏ပုံကို မြင်ယောင်လာပါသည်။

နင်းမှုန်တို့ ဝေစပြုနေသော ထိုညချမ်းတွင် တည်ကြည်သော မျက်နှာထား၊ မြဲမြံသောခြေလှမ်းများဖြင့် 'သူရိယ'သဘောပေါ်သို့ တက် သွားပုံကို ကျွန်တော် မြင်ယောင်ပါသည်။ စုဖုရားလတ်သည် ဘယ်တော့ မှ မပြန်သော သွားခြင်းမျိုးဖြင့် မန္တလေးမှ ထွက်ခွာသွားခဲ့ပြီ။ သူ့ခြေအံ့ သည် ညိုမောင်းသော မန္တလေးမြေကြီးကို နောက်ထပ်ထိစရာအကြောင်း မရှိတော့ပြီ။ စုဖုရားလတ်သည် သဘောလက်ရန်းတွင်ရပ်၍ အံ့ကြိတ်ကာ မျက်ရည်ဖုံးသောမျက်လုံးများဖြင့် ဂေါပိနီဆိပ်ကမ်းကို မျှော်ကြည့်နေပေ လိမ့်မည်။

'သူရိယ'သဘောမှ ဥဩသံသည် ပဒေသရာဇ်မန္တလေးကို သပြေလို လိုက်သည်ခေါင်းလောင်းသံဖြစ်ပြီး ကိုလိုနီမန္တလေးကို မွေးဖွားလိုက်သည့် အချက်ပေးသံ ဖြစ်လေသည်။

ပြသန်းတင့်

ပြန်လည် ဆန်းသစ်ခြင်း ရှယ် - မေတ္တာ

အသက် သုံးဆယ်ကျော်နေပြီဆို သူ့
ဒေါ်လုံးဟုခေါ်သင့်သော်လည်း မည်သူကမှ
တစ်နှစ်ခေါ်ဖူးသေးချေ။ ငယ်စဉ်ကအသိ
ကလည်း မလုံး၊ ရှေးထဲကလည်းမလုံး၊ အိ
နီးနားချင်းတွေကလည်း မလုံးမို့ သူ့ကိုယ်
ပြောလျှင် ကျွန်မမလုံးပါဟုသာ ပြောတတ်
သည်။

ခုတစ်လော မလုံး အများဆုံးတွေ့နေ
သောအရာသည် တမလွန်ဘဝအကြောင်း
ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်စစ်တစ်ယောက်ဖြစ်
သော မလုံးသည် တမလွန်ဘဝကို ယုံကြည်
သည်။ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်သည် သူပြော
သော ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှုတို့၏ အကျိုး
ဆက်ကို သေသည်၏ အခြားတစ်ဖက်
နောက်နှောင်ဘဝများတွင် ခံစားရသည်ဟု
အကြွင်းမဲ့လက်ခံသည်။

Handwritten signature or text in the bottom right corner of the painting.

ထို့ကြောင့် 'ငါသေရင် ဘယ်ဘဝရောက်ပြီး ဘာများဖြစ်မလဲ' ဟု မကြာခဏ တွေးမိတတ်သလို သက်ရှိထင်ရှားသွားလာလှုပ်ရှား၊ ပြောဆို ငြင်းခုံနေကြသော လူအရှင်လတ်လတ်ကြီးများကိုကြည့်ရင်းလည်း "အင်း သူသေရင် ဘယ်ဘဝများရောက်လိမ့်မလဲမသိဘူး" ဟု ကြိုတင်စဉ်းစား နေမိတတ်သည်။ တစ်စုံတစ်ဦး ကွယ်လွန်သည်ဟု ကြားလျှင်တော့ ပြော မနေနှင့်တော့။ "ဒီလူတော့ နတ်ပြည်ရောက်မှာပဲ။ ငရဲပြည်ရောက်မှာပဲ။ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်မှာပဲ" နှင့် ထင်ရာမြင်ရာကို အတောမသတ်တွေးမိတတ်သည်။

ဟော . . . အခုလည်းတွေ့ရပြန်ပြီ။ သူခင်ပွန်းသည် ကိုအေး ဆောင်၏ဆရာ။ ကိုအေးဆောင်၏ ဆရာကို သူမမြင်ဖူးချေ။ ကိုအေးဆောင် ပြောဖူးသမျှသာ ကြားရဖူးသည်။ ကိုအေးဆောင်၏ စကားများထဲတွင် သာ သူ့ဆရာကို ပုံဖော်ပြီးကြည့်ခဲ့ဖူးသည်။

"ငါ့ဆရာက နေရာတကာ ရှယ်မှသုံးတာမိန်းမရဲ့"

ကိုအေးဆောင်က ဆေးလိပ်တိုက်လေးကို ကပ်ကပ်သပ်သပ်ဖွာရင်း ပြောသည်။ သားငယ်၏ ကျောကုန်းမှ မိတ်ဖုကလေးများကို ခပ်ဖွဖွ ကုတ်ပေးနေသော မလုံးက "ဒါကတော့ ချမ်းသာတာကိုးတော်ရဲ့" ဟု မှတ်ချက်ချသည်။

"သူတို့ကိခန်းကြီးများ မင်းကို မြင်စေချင်လိုက်တာ။ ရှယ်မှရှယ်။ ဝှတ်ရှယ်ပဲ"

မလုံးသည် 'ဟုတ်လား' ဟုပြောရင်း ရှယ်ဟူသော ဝေါဟာရ အကြောင်းကို ဆက်၍စဉ်းစားနေမိသည်။ ထိုစကားကို သူငယ်ငယ်တုန်းက မကြားခဲ့ဖူးသည်ကတော့ အမှန်ပင်။ အခုနောက်ပိုင်းတွင်တော့ ဘယ် အချိန်တွင် ဘယ်သူကဘယ်လိုစ၍ သုံးနှုန်းလိုက်သည်ပင်မသိ။ 'ရှယ်' စကား ခေတ်စားနေသည်က အတော်ကြာပေပြီ။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်များ တွင် 'ရှယ်လား၊ ရိုးရိုးလား' ဟူသောစကားကို ကြားနေကျဖြစ်နေကြပြီး ရိုးရိုးလက်ဖက်ရည်ကို ချက်နှိဆီနှင့်ဖျော်၍ ရှယ်ကိုဘူးနှိဆီနှင့်ဖျော်သည်။ ကံကောင်းလျှင် နှိမိမ်းလေးတစ်စက်၊ နှစ်စက် ထပ်ထည့်ပေးခြင်းခံရသည်။ သားတို့ ကျောင်းတွင်လည်း 'အေ' တန်းသည် ရှယ်တန်းဖြစ်၍ ကျန် အတန်းများသည် ရိုးရိုးတန်း ဖြစ်သည်။ ပန်းသည်ကလည်း သူပန်းကို နှစ်မျိုးခွဲကာ 'ဒါက ရိုးရိုးမဟုတ်ဘူး။ ရိုးပန်း၊ ရှယ် ပန်း' ဟုခပ်မော့မော့ပြောသည်။ သစ်တော်သီးသည်ကလည်း အလုံးကြီးများကို ညွှန်ပြကာ 'ရှယ်သီးတွေ' ဟု ဆိုသည်။

"အင်း . . . နောက်ဆုံး ငါးပိသည်က တောင် သူ့ရဲ့ သုံးဦးစပ် ဘောလည်ငါးပိကို ရှယ်ငါးပိတဲ့"

မလုံးက တွေးရင်း ပြုံး မိသည်။ ရှယ်ဟူသည်မှာ ပို၍ ထူးသော၊ ပို၍ကောင်းသော ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကိုဆောင် ကြောင်းတော့ မလုံးနားလည် ပြီးဖြစ်သည်။ သူ့ထက် အင်္ဂလိပ်စာ အနည်းငယ်ပိုတတ် သော ကိုအေးဆောင်ကမူ "ရှယ်ဆိုတာ အင်္ဂလိပ်စကား စပါယ်ရှယ်ကနေ လာတာ။ ထူးသော၊ ထူးခြားသောလို့

အဓိပ္ပာယ်ရတာပေါ့ကွာ" ဟု ပြောဖူးလေသည်။

"ဝှတ်ရှယ်ဆိုတော့ ထူးထူးခြားခြားကောင်းသော၊ အထူးကောင်း တာပေါ့နော်၊ ဟုတ်လား"

မလုံးက ခပ်ဆဆပြောသည်။ ကိုအေးဆောင်က "အေးပေါ့ကွ" ဟု ထောက်ခံသည်။ ဆယ်တန်းပင် မအောင်ခဲ့သော်လည်း မြန်မာသဒ္ဒါကို လေ့ကျက်ခဲ့ဖူးသော မလုံးသည် မြန်မာအဘိဓာန်ထဲတွင် ဘယ်ခေတ် ကမှ မပါခဲ့သော 'ဝှတ်ရှယ်' ဟူသော ဝေါဟာရသည် မြန်မာစကား ရေစီး ကြောင်းထဲတွင် ရေပန်းစားစွာ စီးပျောနေပြီးဖြစ်ကြောင်း သတိထားမိသည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်ပင် မနက်တုန်းက ဈေးထဲတွင် သြဇာသီးများကို ပန်းနှင့်ချကာ ရောင်း ရင်း 'ပြည်သြဇာတွေနော်၊ ရှယ်မှရှယ်၊ ဝှတ်ရှယ်' ဟု အော်ကာ ရောင်းခဲ့သည်။ ဝှတ်ရှယ်ကြိုက်သော အိမ်ရှင်မများကလည်း အလှအယက် ဝယ်လိုက်ကြသည်မှာ ခဏလေးနှင့်ကုန်သွားသည်။

"အခန်းထဲဝင်သွားလိုက်တာနဲ့ အေးစိမ့်မွှေးပျံ့နေတာပဲ။ ကော် ဇောကြီးတွေကဆို မနင်းရက်စရာ အိစက်လို့" ကိုအေးဆောင်က သူ ဆရာ၏ အခန်းကြီးအကြောင်း ဆက်ပြောသည်။

"တော်ကြာ အအေးမိနေပါဦးမယ် ကိုအေးဆောင်ရယ်။ နောင်ဆို ရင် အနွေးအကျိုလေးဘာလေး ယူသွားဦး"

မလုံးက စိုးရိမ်စွာပြောတော့ ကိုအေးဆောင်ကရယ်သည်။

"မိန်းမကလဲကွာ၊ ငါက ကားမောင်းသမားပဲဟာ။ သူ့ရဲ့အခန်းထဲ၊ သူ့အိမ်ခန်းထဲ နေရတဲ့သူမှ မဟုတ်တာ။ တစ်ခါတလေလေး ရောက်ဖူးတာ ကိုပြောပြတာပါကွာ" ဟု ပြောတော့ သူ့ယောက်ျား ကားမောင်းသမားက ကားနားတွင်ပင်နေရမည်ကို မေ့သွားသော သူ့အဖြစ်ကို သူ့တွေးရင်း မ လုံးပါ ရောပြီးရယ်ခဲ့ရသည်။ "ဒါပေမဲ့ကားကလည်း လေအေးစက်ပါ တာပဲဟာ အေးတာပဲမဟုတ်လား ကိုအေးဆောင်ရဲ့" ဟုတော့ ဆက်၍ ပြောခဲ့ရသည်။

"အေး ဟုတ်ပ၊ ကားထဲက လေအေး စက်ကလည်း အတော်ကို အေးတာ၊ တစ်ခါတလေ ချမ်းကိုလာရော" ဟု ကိုအေးဆောင်က ပြောတော့ "ဒါကတော့ သူကလည်း ရှယ်မှသုံးတာ မဟုတ် လား၊ ကားကြီးကလည်းရှယ်၊ လေအေးစက် ကလည်း ရှယ်၊ ကားထဲက ကက်ဆက်ကလည်း ရှယ်၊ အားလုံးရှယ်၊ ဝှတ်ရှယ်" ဟု သူကဆက် ပြောရင်း နှစ်ဦးသားရယ်ခဲ့ရသည်။ မိတ်ဖုအ ကုတ်ခံရင်း စိမ်ယူနေသော သားငယ်ကပါ သူတို့ နှင့်အတူရော၍ ရယ်မောရင်း "အဖေကုတ်ပေး တာ ကောင်းလိုက်တာဗျာ၊ အယားကို ပြေသွား တာ ဝှတ်ရှယ်ပဲ" ဟု ဆက်ပြောသည်။

"နေပါဦး မေးပါရစေဦး" တွေးရင်းတော့ရင်း မလုံးက တစ်ခုသတိ ရသွားသည်။

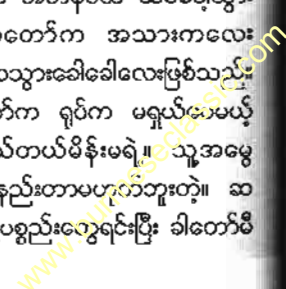
"ရှင်ဆရာက ရှယ်မှ သုံးတယ်ဆိုလို့ မေး ကြည့်တာပါ။ ရှင်ဆရာကတော်ကရော ရှယ်ပဲ လား"

"ဟာ ဒါတော့"

ကိုအေးဆောင် အတန်ငယ် ထစ်ငေါ့သွား သည်။ သူ့ဆရာကတော်က အသားကလေး ဖြူသော်လည်း ပုပုဝဝသွားခေါခေါလေးဖြစ်သည့်-

"ဆရာကတော်က ရုပ်က မရှယ်ပေမယ့် ပစ္စည်းကတော့ ရှယ်တယ်မိန်းမရဲ့။ သူ့အဖေ့ ရတဲ့ပစ္စည်းတွေဆို နည်းတာမဟုတ်ဘူးတဲ့။ ဆ ရာက သူ့နဲ့ရပြီးမှ သူ့ပစ္စည်းတွေရင်းပြီး ခါတော်မီ

“ တော်တို့
ယောက်ျားတွေကလည်း
ပိုက်ဆံလေးများ
ချမ်းသာလာရင်
ဘယ်လိုပွေရမလဲ၊
ဖြန်းရမလဲ
အရင်စဉ်းစားတော့တာကိုး၊
ဟုတ်ဘူးလား ”

“အထိပိုင်ရှင်ဖြစ်လာတာတဲ့”

“ရှင်ဘယ်သူပြော”

“ဦးထွားပြောတာကွ၊ ဦးထွားက ဆရာကတော်တို့ဘက်က ငယ် နေ့ခြံပေါက် လူယုံတော်ကြီး၊ ဆရာကိုလည်း သူကသိပ်ပြီး ကြည့်လို့ရ တာမဟုတ်ဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့”

“ဆရာကတော်ရဲ့ ပစ္စည်းတွေသုံးပြီး ပွေနေတာကိုးဟ”

“တော်တို့ ယောက်ျားတွေကလည်း ပိုက်ဆံလေးများ ချမ်းသာလာ ခင် ဘယ်လိုပေပေမလဲ၊ ဖြန့်ရမလဲ အရင်စဉ်းစားတော့တာကိုး၊ ဟုတ် ဘူးလား”

“အေး . . . ဒီလိုပဲကွ၊ တစ်ညတစ်ည ကာရာအိုကေမတွေဆိုမှာ ဖြန့်ခဲ့တဲ့ ပန်းကုံးဖိုးတွေဆို နည်းတာမဟုတ်ဘူး”

“နုပြောစရာတော်”

“သူပီအေမလေးတွေဆိုတာကလည်း ရှယ်တွေချည်းပဲတဲ့”

“နေပါဦး ကိုအေးဆောင်ရယ်၊ ပီအေဆိုတာ တစ်ယောက်တည်း နဲ့ရတာ မဟုတ်လား၊ ရှင်က ပီအေမလေးတွေဆိုတော့”

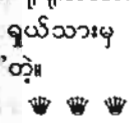
“အေးလေကွာ၊ တစ်ချိန်တည်းမှာတော့ တစ်ယောက်တည်းပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ကြာကြာမှ မမြဲဘဲ။ တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ပြောင်း နေတဲ့ဟာကိုး။ ဒါကတော့ ငါလည်း မသိဘူး။ သူများပြောလို့ သိထားတာ။ ဒါ အလုပ်ဝင်တာ သုံးလတောင်မှ မပြည့်သေးတဲ့ဟာ။ ကဲပါကွာ၊ အိမ် ထဲဝင်ကြပါစို့။ တစ်နေ့တလေ စောစောပြန်ရတာ အိပ်ချင်ပါပြီ”

ကိုအေးဆောင်က စကားဖြတ်သည်။ သူ့ဆရာအကြောင်းကို ဆက် ခြံပြောချင်ပုံမရ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့ဆန်းစားနေရတော့လည်း ဆန်ကျွေး နှလေးက ရှိသေးသည်မို့ သိသမျှကို ပြောချင်ဟန်မရှိချေ။ သားငယ်ကို ဘာပုတ်ပြီး “ထကွာ ထအိပ်ကြစို့”ဟု ပြောသည်။

“ကိုအေးဆောင်ရယ်၊ ရှင်ဆရာက လူသားများ စားနေရောလား”

စကားလည်း မဖြတ်နိုင်။ အတွေးလည်း မဖြတ်နိုင်သော မလုံးက မလုံးနှင့် မေးဖြစ်အောင် မေး ထိုက်မိသည်။ ကိုအေး ဆောင် က ဘာမှပြန်မဖြေ။ သားငယ် ကို လက်ဆွဲခေါ်ပြီး စာကျွက် နှင်း အိပ်ခိုက်နေသော သား ကို “ဟေ့ကောင်၊ ခိုက် နေနဲ့ အိပ်ရင်လည်း အိပ် ထော့”ဟု လှမ်းပြောသည်။ သို့ရာတွင် ခြေလက်ဆေးကာ ဘုရားရှိခိုးသည်။ အားလုံး အိပ် ဆင်ပြီး အိပ်ပျော်ခါနီးသော အခါမှ တစ်ဦးတည်း ညည်း ညည်းလိုခပ်တိုးတိုးပြောသော အသံကို မလုံး ကြားလိုက်ရ သည်။

“အင်း . . . လူသား ဆောင် ရိုးရိုးအသား မဟုတ် ဘူး ရှယ်သားမှ စားတာ ဘယ်”တဲ့။

“ဆရာ ကားလဲလိုက် ခြံတွေ မိန်းမရ”

“ဘယ်လောက် ထပ်

စိုက်ရလဲ”

“သိန်းနှစ်ဆယ်လောက်တဲ့။ ဒီတစ်ခါတော့ ကားထဲမှာ တီဗီပါ ပါတယ်။ ငွတ်ရှယ်ပဲ”

“အင်း . . . အဲဒီငွတ်ရှယ်ကြီးကို သတိ ထားမောင်းဦး၊ တော်ကြာ တိုက်လိုက်ခိုက်လိုက်ရင် တန်ဖိုးက နည်းတာမဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်တို့က အလျော်ပေးနိုင်တာ မဟုတ်ဘူးနော်”

မလုံးက တန်ဖိုးကြီးမားလွန်းသော ကားကြီးနှင့် ပတ်သက်ပြီး ပြဿနာဖြစ်မှာ အလွန်စိုးရိမ်ရှာသည်။ သူ့အိမ်က ထွက်ခါနီးတိုင်း တဖွဖွ မှာတတ်၍ ကိုအေးဆောင်က အတန်ငယ်ပင် စိတ်တိုချင်ဟန်ရှိသည်။ တစ်နေ့တော့ မလုံးစိုးရိမ်သလိုပင် ကားနှင့်ပတ်သက်ပြီး ပြဿနာဖြစ် တော့သည်။ တိုက်မိခိုက်မိ၍တော့ မဟုတ်။

“စိတ်ဆင်းရဲလိုက်တာ မိန်းမရယ်”

ကိုအေးဆောင်က ဝါးပက်လက်ကုလားထိုင်လေးပေါ် ထိုင်ရင်း ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချသည်။ နံရံတွင်ထိုးထားသော စလူယပ်တောင် လေးကိုဆွဲယူကာ တဖျပ်ဖျပ်ခတ်သည်။ တစ် ချိန်တည်းမှာပင် “သားကြီး ရေ၊ ရေအေးအေးတစ်ခွက်”ဟု အော်သည်။

“ခွေးမတိတ်သေးဘူး။ ခွေးငုတ်သွားပါ့မယ် ကိုအေးဆောင်ရယ်။ ယပ်တောင်ကြီး တအားခတ်မနေပါနဲ့။ ပြောစမ်းပါဦး ဘာများဖြစ်လာလို့ လဲ”

“စိတ်ပင်ပန်းလို့ပါကွာ”

ကိုအေးဆောင်က ယပ်တောင်ကို ပစ်ချပြီး သူဝတ်ထားသော ရှပ် အကျီလက်တို့ လေးကိုသာမကအတွင်းမှ စွပ်ကျယ်ပြကိုပါချွတ်ပစ်သည်။

“ငါကွာခိုးမှုနဲ့ ထောင်ထဲဝင်ရတော့မလို့”

“အမယ်လေးတော်”

မလုံးသည် သူ့ရင်ဘတ်ကို သူ့လက်နှစ်ဖက်နှင့် ဖိထားလိုက်မိသည်။ ခွေးတွေသံတွေခွဲကာ ပင်ပန်းညှိုးလျှော့နေသော ကိုအေးဆောင်ကို မျက် လုံးအပြူးသားနှင့်ကြည့်ရင်း “ဘာ- ဘာခိုးမှုလဲ”ဟု ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့နှင့် မေးသည်။

“စိန်ကွ၊ စိန်၊ စိန်မှ နည်းနည်းနောနော မဟုတ်ဘူး အထုပ်လိုက်တဲ့၊ စိန်ထုပ်ခိုးမှုနဲ့”

“အမယ်လေးတော်”

မလုံးက ဒုတိယအကြိမ် အော်မိပြန်သည်။ သူ့တွင် စိန်နှင့်တူတာဆို၍ ပုလင်းကွဲပင်မရှိ။ စိန် ကောင်းစိန်သန်ဆိုသည်များကိုလည်း သူတို့ဝန်း ကျင်တွင် ဝတ်နိုင်သူ၊ ဆင်နိုင်သူ မရှိ၍ အနီး ကပ်ပင်မမြင်ဖူးခဲ့ပေ။

“ဒီနေ့ ကားပေါ်မှာ စိန်ပွဲစားမကြီးက စိန် ထုပ်ထည်ထားတဲ့ အိတ်ကလေး ကျန်ခဲ့တယ်။ နေဦး နေဦး ငါအစက ပြောပြမယ်။ သားကြီးရေ . . . ရေအေးအေးတစ်ခွက် ပေးပါဦးဟ”

မလုံးက ရေထဲတွင် ရှိစဉ်မှ သကြားလေး ထည့်ကာဖျော်သည်။ သကြားက နှလုံးငြိမ်သည် ဟု ပြောသံကြားဖူးသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ကိုယ် တိုင်လည်း ကြွက်လျှောက်ကွင် တင်ထားသော သွေးဆေးပုလင်းလေး လှမ်းယူကာ အနည်းငယ် လျက်လိုက်ရသည်။

“ဒီလိုဟ . . . ဒီလို၊ ဒီနေ့ ဆရာကတော် ဆီကို စိန်ပွဲစားမကြီးတစ်ယောက် လာတယ်။ စိန်ထည်တွေ လာပြတာတဲ့။ အပြန်ကားကွာ ငါ့ကို လိုက်ပို့ခိုင်းတယ်။ ငါက ကားတွေခန်းမှာ မောင်း

သေသူကို
ရှင်သူက မကောင်း
မပြောသင့်ကြောင်း၊
စာနာထောက်
ထားသင့်ကြောင်း
သိသော်လည်း မလုံးသည်
ဘယ်လိုမှ သနားစိတ်မဝင်
နိုင်အောင်ရှိနေသည်။

တယ်။ သူက ကားနောက်ခန်းမှာထိုင်တယ်။ မဂိုလမ်း (ယခု ရွှေဘိုသာ လမ်း)ရောက်တော့ သူ ရပ်ခိုင်းတဲ့နေရာ ငါ ရပ်ပေးလိုက်တာပဲ။ အဲဒါ သူ ဆင်းသွားတော့ စိန်ထုပ်ထည်ထားတဲ့ သားရေအိတ်ကလေးက ကားပေါ်မှာ ကျန်ခဲ့တယ်တဲ့။ ငါလည်းဘယ်သိမှာလဲ။ သူ့ကိုပို့ပြီး အိမ်ပြန်လာ။ အိမ် ရောက်ရောက်ချင်း ဆရာကဆင်းလာ။ ကားပေါ်တက်။ ရုံးခန်းကို မောင်း လို့ပြောတာပဲ။ လမ်းတစ်ဝက်ရောက်တော့ ရုံးခန်းနဲ့အိမ် ကျောက်မြောင်း က သွေ့နံ့ပါတ်(၂)အိမ်ကို မောင်းလို့ပြောတယ်။ ကျောက်မြောင်းရောက် တော့ ကားပေါ်က ခဏဆင်းသွားတယ်။ မကြာဘူး ပြန်တက်လာတယ်။ ရုံးကို မောင်းခိုင်းတယ်။ ရုံးရောက်ပြီး ခဏနေတော့ ငါ့ကိုခေါ်တာပဲ။ စိန်ထုပ်စားမကြီးလည်း ပြုံးတူးပြိုတဲ့ ချောက်လာတယ်။ နောက်ပြီး ငါ့ကို တန်းပြီး သူ့ခိုးစွဲတော့တာပဲ”

“ရှင်ဆရာကတော့ ဘာမှဝင်မပြောဘူးလား”

“အမယ်လေး သူ့ချည်းပဲ ဖိဟောက်တာခင်ဗျာ။ ယူထားရင် ပြန်ပေး လိုက်။ ရုံးရောက်သွားချင်လား။ ဂါတ်ရောက်သွားချင်လား။ ထောင်ထဲ ဝင်ချင်လားနဲ့ အိုခုံနေတာပဲ မိန်းမရယ်။ အကုသိုလ်မှ အတုံးလိုက်။ အ တစ်လိုက်ကို ဝင်တော့တာဟာ။ သေလို့ရရင် သေတောင်သေပစ်လိုက် ချင်တယ်”

“ရှင်ယူတော့ မယူပါဘူး မဟုတ်လား”

မလုံးကပါ မယုံမရဲမေးတော့ ကိုအေးဆောင် မျက်ရည်ပိုင်းလာ သည်။ နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်းကိုက်ရင်း နာကြည်းစွာကြည့်သည်။

“မိန်းမရာ၊ မင်းက ငါ့ကိုမယုံဘူးလား။ ငါက ငွေဆင်းရဲ ရွှေဆင်းရဲ ပေမယ့် အကျင့်သီလတော့ မဆင်းရဲပါဘူးဟ”

“ယုံပါတယ် ကိုအေးဆောင်ရယ်။ မယုံလို့မေးတာ မဟုတ်ပါဘူး”

မလုံးသည် ကိုအေးဆောင်၏ လက်ကိုတင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ကာ အား ပေးရင်း သူကအလျှင် မျက်ရည်ကျခဲ့သည်။

“ငါလေ တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ် ဒီလောက်တစ်ခါမှ မရှက်ဖူးဘူး။ စိတ်မဆင်းရဲဖူးဘူး။ ယောက်ျားတန်ပုံ မျက်ရည်တောင်ကျမိတယ်။ နောက် ဆုံးတော့ စိန်ထုပ်စားမကြီးက ငါ့ကို နည်းနည်းသနားသွားလား မသိဘူး။ ကားပေါ်ကဆင်းပြီး ကိုက်တစ်ရာလောက် လမ်းလျှောက်တယ်။ အသိ တစ်ယောက်နဲ့တွေ့လို့ ခဏရပ်ပြီးစကားပြောတယ်။ လှေကားမတက်ခင် ထတီပြင်ဝတ်တယ်။ ဒီတော့ ကားပေါ်ကအဆင်းရော၊ လမ်းပေါ်မှာရော၊ လှေကားရင်းမှာရောကျတော့ ကျနိုင်တာပဲဆိုပြီး မရေမရာ ဝေဝေပြော တယ်။ ဒီတော့မှ ဆရာက ငါ့ကို ဖိဟောက်နေရာကနေပြီး “အစ်မကြီး ရယ်၊ မသေချာရင် မစွပ်စွဲပါနဲ့။ မဂိုလမ်းလို နေရာမှာ ကျလို့ကတော့ လက်စပျောက်ပြီပေါ့။ ဘာပေါ့နဲ့ တစ်ဖက်လှည့်သွားတယ်။ နောက်ဆုံး တော့ ပွဲစားမကြီးလည်း သူ့ဟာသူသိပ်မသေချာတာနဲ့ ငါ့ကို အမှုမလုပ် တော့ဘဲ တရုံတည်းပြီး ပြန်သွားတယ်။ စိန်ထည်တွေ သိန်းငါးဆယ် ဖိုး လောက်ပါသွားတယ်ပြောတာပဲ။ သနားစရာ”

ကိုအေးဆောင်က သကြားရည်လေးကို အကုန်မော့ချရင်း သက်ပြင်း ချသည်။

“ဘာလို့ သနားရမှာလဲတော်၊ မသေမချာ လာစွပ်စွဲနေတာ၊ ရှင် ကများ သူ့ကိုသနားရသေးတယ်လို့ ကြားဖူးပါဘူး”

ဒေါသစိတ်ကတော့ တုန်တုန်ခါနီးဖြစ်နေသော မလုံးအား ကိုအေး ဆောင် ငေးကြည့်နေလိုက်သည်။ သူ့စိတ်ကို သူထိန်းနေသလို နှုတ် ခမ်းကိုဖိ၍ ကိုက်ထားသည်။

“သူ သေချာတယ်မိန်းမရဲ့။ သူ့စိန်ထုပ်ထည်ထားတဲ့ သားရေအိတ် ကလေးက ကားထဲမှာတကယ်ကျန်ခဲ့တာပဲ”

“ဟင် ဒီလိုဆိုရှင်”

မလုံးက ကိုအေးဆောင်အား လက်ညှိုးထိုးမိပြန်သည်။ ကိုအေး ဆောင်က မျက်နှာကို တအားရှုံ့ရင်း ခေါင်းကိုသွက်သွက်ရမ်းသည်။

“နင့်လက်ညှိုးကြီး ပြန်ချလိုက်စမ်းပါဟ” ဟု ဒေါသဖြစ်ဖြစ်နှင့် အော်သည်။

“ဒီလိုဆို . . .”

“ဆရာ ကျောက်မြောင်းအိမ်ဆင်းသွားတုန်းက သားရေအိတ်ပြား ပြားလေး တစ်ခုကိုင်သွားတာ ငါတွေ့လိုက်တယ်”

“ဟင် . . . ဒီလိုဆို”

မလုံးက ရှေ့ဆက်၍ပြောမထွက်ဘဲ ထစ်ငေါ့နေသည်။ ကိုအေး ဆောင်က နာကျင်ကြေကွဲစွာပြုံးရင်း ရှိုက်သံတစ်ဝက်နှင့် တုန်ခါစွာ ပြော လေသည်။

“ကြားဖူးတယ် မဟုတ်လား။ သူ့ဌေးလောဘ အတောမသတ်တဲ့ ဒီတစ်ခါတော့ သူကငါ့အသားကို စားတော့မလို့”

စိန်ကိုစွဲဖြစ်ပြီး သုံးလခန့်နေတော့ ကိုအေးဆောင်၏ဆရာသည် ကျောက်မြောင်း အိမ်တွင်ပင် ရုတ်တရက်ဆုံးပါးသွားသည်။ နှလုံးအဆီ ပိတ်တာလိုလို၊ ဦးနှောက်သွေးကြောပြတ်တာလိုလို၊ သူ့မိန်းမနံပါတ် (၂) ကပင် အဆိပ်ကျွေးပြီးသတ်တာလိုလို အမျိုးမျိုး ပြောကြသော်လည်း သေသူကတော့ သေပြီးဖြစ်သည်။

သူသည် ဘယ်သောအခါမှ ပြန်လည် ရှင်သန်လာမည် မဟုတ် သလို ဒီဘဝတွင် စုဆောင်းထားသော ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ ရတနာများကိုလည်း နောက်နှောင်ဘဝသို့ ယူသွားနိုင်မည် မဟုတ်သည်ကလည်း သေချာသည်။ သူ့နောက်သို့ ပါသွားသည်များကတော့ သူ့ပြုခဲ့သော ကုသိုလ်နှင့် အကု သိုလ်ကံများသာ ဖြစ်လေသည်။

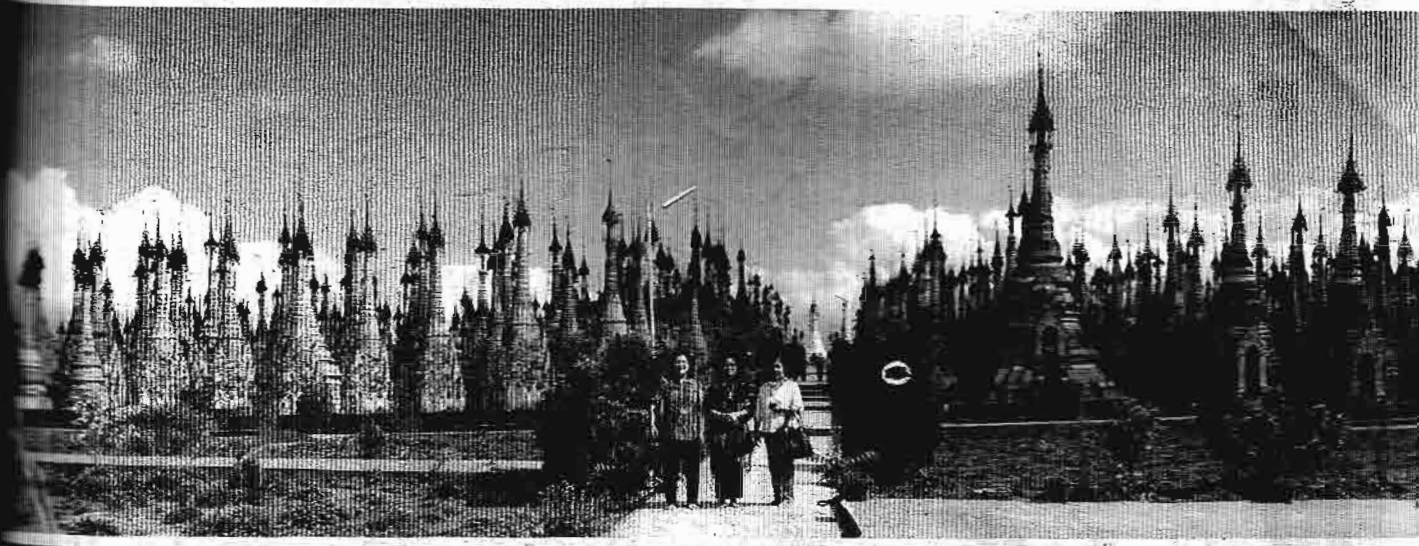
“ရှင်ဆရာ တစ်သက်လုံးနေလို့မှ တစ်ခါတောင် ကုသိုလ်ကောင်းမှု ရယ်လို့ ပြုခဲ့ပုံမရပါဘူးရှင်။ ကောင်းရာမွန်ရာရောက်ဖို့တော့ သိပ်မလွယ် ဘူး”

စိတ်နာရင်းစွဲရှိသည်မို့ မလုံးက ညာညာတာတာ မပြောနိုင်ချေ။ ကိုအေးဆောင်ကမူ သံယောဇဉ်အမျှင်တန်းဆဲမို့ “ဆရာက ရှယ်မှကြိုက် တာ”ဟု ခပ်ပျော့ပျော့၊ ခပ်ဆွေးဆွေးပြောသည်။ သူ့ဆရာကြိုက်သော ရှယ်များကို နောက်နှောင်ဘဝများတွင်လည်း ဆက်လက်ရစေချင်ဟန် ရှိသည်။

“ရှိမှာပေါ့တော်၊ ငရဲပြည်မှာလည်း ခေတ်မီနေလောက်ပါပြီ။ ရှင် ဆရာကို ငရဲမင်းကြီးက ရိုးရိုးလား၊ ရှယ်လားလို့ ဆီးမေးမှာပါ။ စိတ်ချ ရှင်ဆရာကလည်း အကျင့်ပါနေတဲ့ အတိုင်းရှယ် လို့ ပြောမှာ အသေ အချာပဲ”

သေသူကို ရှင်သူက မကောင်းမပြောသင့်ကြောင်း စာနာတော့က် ထားသင့်ကြောင်း သိသော်လည်း မလုံးသည် ဘယ်လိုမှ သနားစိတ်မဝင် နိုင်အောင်ရှိနေသည်။ မျက်စိနှင့်တစ်ခါမှ တော့တွေ့ဆိုင်ဆိုင် မမြင်ဖူးသော် လည်း နားနှင့်ရင်းနှီးနေသူတစ်ဦး၏ တမလွန်ဘဝကို ထိုထိုပင်ဖြစ်လိမ့် မည်ဟုလည်း အတွင်းစိတ်မှ တကယ်ယုံကြည်နေသည်။

“ရှယ်အစိစိမှာ ရှယ်ဒယ်ကြီးထဲ ရှယ်ဆီတွေထည့်ကြော်မယ့် ရှယ် ငရဲကို ရှင်ဆရာရောက်မှာပါ။ သူ့ကြိုက်တဲ့အတိုင်း အားလုံးရှယ်၊ ဝှုတ်ရှယ်၊ အယ်၊ အဲ၊ အဲ ငရဲဆိုတော့ ဝှုတ်တော့ ဘယ်ဝှုတ်နိုင်မှာလဲနော် ကိုအေး ဆောင်” မလုံးက အယောင်ယောင် အမှားမှားပြောသည်။ မဟာပထဝီ မြေကြီး၏ အတွင်းဘက်ကို ထိုးဖောက်ကြည့်နေဟန်ရှိသော ကိုအေး ဆောင်ကတော့ သူ့စကားကို ကြားဟန်မရှိချေ။ အတန်ကြာအောင် ငြိမ်နေပြီးမှ မျက်စိကိုစုံစိုတ်ပြီး ပြုခဲ့ဖူးသမျှ ကုသိုလ်ကောင်းမှုများကို သူ ဆရာအတွက် အမျှဝေနေရှာလေသည်။ မလုံးက “ရှင်ဆရာမှာ ရှယ်နား ကြီးပါတာမှမဟုတ်ဘဲ ရှင်အမျှကို မကြားဘူးစိတ်ချ”ဟု ပြောချင်သေး သော်လည်း သေသူကို ထောက်ထားသောစိတ်နှင့် မပြောဖြစ်တော့ချေ။

အအေးတိုင်းပြည်သို့ တစ်ခေါက်

မောင်သာနိုး

တိုင်းပြည် အထက်ပိုင်း အညာဒေသနဲ့ အောက်ပြည်အောက်
ရွာ ချမ်းစရာရှိရင် အညာကပိုချမ်း၊ ပူစရာရှိရင် အညာက ပိုပူတာ
ရောက်ဖူးသူတိုင်းသိတယ်။ အထက်ပိုင်းမှာမှ တစ်ခါ မန္တလေးတိုင်း မေမြို့နဲ့
ရှမ်းပြည်နယ်တို့က မန္တလေး၊ စစ်ကိုင်း၊ မုံရွာတို့ထက် အေးပြန်တယ်။
အခုရက်ပိုင်း (ဒီဇင်ဘာ ၁၃က ၁၅) ဆွေမျိုးသားချင်းတွေ လိုက်ပို့ရင်း
တောင်ပိုင်း ရှမ်းပြည်မြို့တော် တောင်ကြီးနဲ့အင်းလေးကို ချမ်းချမ်းစီးစီးထဲ
အလည်ရောက်ခဲ့ရတယ်။

တောင်ကြီးအင်းလေးဆိုတာ တက္ကသိုလ်ကို အကြောင်းပြုပြီး
ရင်းနှီးချစ်ခင်ခဲ့ရတဲ့ ရဲဖော်ရဲဖက်တွေ၊ အပေါင်းအသင်းတွေ ဇာတိဒေသ
နဲ့ အကြိမ်ကြိမ်ရောက်ဖူးခဲ့ရတဲ့ အရပ်ပါ။ ကိုစိုးမောင်(ကဗျာဆရာ မောင်
ထင်မြိုင် အင်းလေး)ရဲ့ အင်းထဲကအိမ်မှာ လချီနေဖူးတယ်။ အလားတူ
အဖွားရေးတက္ကသိုလ် ကျောင်းသားကိုခင်မောင်ဖြူ၊ ခေါ်သွားလို့ လူသူ
အရောက်အပေါက်နည်းတဲ့ ဂူတွေ၊ လိုဏ်တွေ၊ တောင်ထွတ်-တောင်ချိုင့်
တွေဆို ရောက်ဖူးခဲ့ရတယ်။ အောင်ပန်းက ကိုပြင့်သန်း ဦးဆောင်ခေါ်သွား
လို့ တောင်ပေါ်ပလောင်ရွာဆီ ရောက်ဖူးရကာ ပလောင်စုပေါင်း တဲတန်း
အိမ်မှာ ဒယ်အိုး၊ မီးဖိုခန်း၊ ညအိပ်ဖူးခဲ့ရတယ်။

အခုတော့ ကိုစိုးမောင်လည်း သဘာဝရောဂါဘယနဲ့ဆုံးပြီ၊ ကိုပြင့်
သန်းလည်း အလားတူ သဘာဝရောဂါနဲ့ဆုံးပြီ၊ ခင်မောင်ဖြူကတော့
ဗဟိုပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီရဲ့ သူရဲကောင်းတပ်သားအဖြစ် တိုက်ပွဲမှာကျခဲ့

ပြီ။ သူတို့ဒေသရောက်တော့ သူတို့တစ်တွေကို သတိရလွှမ်းတမိသေး
တော့။

သူတို့ရဲ့ အချို့ရဲဖော်ရဲဖက်တွေကိုတော့ တောင်ကြီးမှာ တွေ့ရ
သေးတယ်။ ကိုမောင်မောင်သန်း (ခုအခေါက်တော့ ရန်ကုန် ဆင်းနေလို့
မတွေ့ခဲ့ရ)၊ ကိုခင်မောင်သန်း (စာရေးစစ်)၊ ကိုစံလင်း၊ ကိုကျော်မိုး၊ အားလုံး
ကိုယ့်မိသားစုနဲ့ ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာ၊ ကိုယ်ချမ်းသာ ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်ချည်း။

အခုအခေါက် ကျွန်တော်တို့ တောင်ကြီး အင်းလေးကို ရောက်
လာတာက ဒေါ်ခင်လေးနွယ်ရဲ့အမျိုးတွေ၊ အထူးသဖြင့် စင်ကာပူက ခထာ
ပြန်လာကြတဲ့ ညီမမိုးခင်လေး မိသားစုကိုလိုက်ပို့တာပါ။ ဒါတောင် က
လေးနစ်ယောက် (ကစ်ကစ် aka ယမုန်မင်းရဲနဲ့ ပုဏ်ပုဏ် aka မိုး
သက်နှင်း)တို့က အရင်ကကျွန်တော်တို့နဲ့ ရောက်ဖူးပြီးသားပါ။ အခြား
အမျိုးတွေလည်း လိုက်ပါလာကြတော့ ကျွန်တော်တို့အုပ်စုမှာ အဖွဲ့ဝင်
၁၃ဦးပါတယ်။ အိမ်သာပါတဲ့ ရွှေနန်းတော် ဘတ်စ်ကားကြီးမှာ ကျွန်တော်
တို့ အုပ်စုနဲ့တင်ပြည့်သလောက်ဖြစ်သွားတယ်။

တောင်ကြီးက သံလွင်ဟိုတလ်မှာ စခန်းချလိုက်ကြပြီးနောက် အဲဒီ
ကမှ မွေတော်ကက္ကူ၊ မြင်းမထီး၊ ကလေး၊ ပင်းတယ၊ အင်းလေး စသည်
ကို တစ်ဆင့်ကူးလူးကြတယ်။ အင်းလေးမှာတော့ ရွှေအင်းသာ ကိုယ်တော်
တစ်ည အိပ်လိုက်ကြတယ်။ နှစ်ယောက်ခန်းတစ်ခန်းတို့ တစ်ထီးနီးနီး
ပေးရတယ်။ ပေးရကျိုးတော့ နပ်ပါရဲ့ အပူပေးစက်တပ်ယာဉ်ပေးထားတယ်။

www.burmeseclassic.com

သည်လောက်အေးတဲ့ မိုးလေဝသမှာ နွေးနွေးထွေးထွေးအိပ်စက်နိုင်တာ ပလေ။

မွေတော် ကက္ကုမှာ ဘုရားပြင်ဘက်က ပအိုဝ်းဆိုင်မှာပဲ ကျွန်တော်တို့ နေ့လယ်စာစားလိုက်ကြတယ်။ နိုင်ငံခြားသားတွေ ဝင်နေကျ ဆိုင်ဆိုတော့ စပါဂက်တီပါရတာကို တွေ့ရတယ်။ တရုတ် ထမင်းဟင်းလည်းကောင်းပါတယ်။

အင်းလေးဖောင်တော်ဦးဘုရားရောက်တော့ ဘုရားဖူးကြ၊ လက်ဆောင်ပစ္စည်းဆိုင်တွေမှာ လွယ်အိတ်ကလေးတွေ၊ လုံချည်ကလေးတွေဝယ်ကြတယ်။ ပန်းကဗျာ ထမင်းဆိုင်မှာ နေ့လယ်စာ စားကြတယ်။ ကျွန်တော်က ငါးထမင်းနယ်နဲ့ ငါးခုကွနဲ့ တိုဟူးကြော်စားတယ်။ ကျွန်တော်တို့က ဖောင်တော်ဦးက ထမင်းဆိုင်ကို အထင်မကြီးမိပါ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်စားတဲ့ ငါးထမင်းနယ်ရော၊ အရင်က ကြားတောင် မကြားဖူးခဲ့တဲ့ ငါးခုကွ (တကယ်က ကျွန်တော် သိဖူး၊ ကြိုက်ဖူးတဲ့ ငါးဖိန်းပါပဲ) ရော၊ အတူပါသူတွေစားကြတဲ့ ထမင်းဟင်းရော ကောင်းလှတာကိုတွေ့ကြရတယ်။

နေ့လယ်စာ စားပြီး ရွှေအင်းသားက ချက်ကောက်လုပ်ကာ ခေါင်တိုင်ကို လာခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီက ဟူပင်ဟိုတယ်မှာ မန်နေဂျာကြီး ဦးစိန်ထွန်းကို ဝင်ရောက်နှုတ်ဆက်ပြီး ကျွန်တော့် ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ စာအုပ်နှစ်အုပ် လက်ဆောင်ပေးတယ်။ ဟိုတယ်နဲ့ ခရီးသွားလာရေးဝန်ကြီး ဌာနကနေ သူတို့ ဟူပင်ကုမ္ပဏီက လက်လွှဲယူတဲ့ ဟိုတယ်ဖွင့်ပွဲနေ့က ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံ ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့တာကလား။ သူ့ကိုနှုတ်ဆက်ခဲ့ပြီးအပြန် နောက်နေ့မှာ မီးပုံးပျံ ပျက်ကူးလို့ ဟိုတယ်အဆောင် ၁၉ ခုအနက် ၁၃၉ မီးလောင်ပျက်စီးတယ် ကြားရလို့စိတ်မကောင်းဖြစ်ရတယ်။

ခေါင်တိုင်က အပြန်လမ်းမှာ ရေပူစမ်းမှာဝင်ပြီး ရေချိုးခဲ့ရာ အညောင်းအညာပြေပြီး လန်းဆန်း ပေါ့ပါးသွားရတော့တယ်။ အမျိုးသမီးတွေ ချိုးတဲ့ဘက်မှာတော့ ယောက်ျားရှာတစ်ဦးနဲ့ မိန်းမတစ်ဦးလှမြင်လို့ မ

ကောင်းအောင် မဖွယ်မရာပြုမှုကျင့်ကြံနေကြလို့ ဒေါ်ခင်လေးနွယ်တို့ အမျိုးသမီးတွေ ရေပူစမ်းအရသာ မခံစားအားဘဲ အူယားဖားယား ထွက်ပြေးခဲ့ကြရတယ်။ ရေကန်စောင့်တွေက ကြည့်ကျက်ထိန်းသိမ်းဖို့တော့ ကောင်းပါတယ်။

ကလေးမှာ နေ့လယ်စာစားကြရာ ဆိုင်က သီရိဂေဟာတဲ့။ ဒါပေမဲ့ သဘောကောင်းတဲ့ ညီမတတွေ ဦးစီးဖွင့်တာမို့ လာအားပေးသူတွေကပဲ Seven Sisters လို့ နာမည်ပေးခဲ့ကြရာခု ဒီအမည်ပဲတွင်နေပါတယ်။ သူတို့ဆိုင်မှာ ကျွန်တော် စပါဂက်တီစားခဲ့တယ်။

ရှမ်းပြည်နယ်လို အေးတဲ့ဒေသမှာ ကျွန်တော်လို အသက်ရလာတဲ့ လူကြီး အဖို့ကတော့ ဝစ္စကီပဲ အားကိုးရတော့တာပါပဲ။ အားကိုးစရာ ဝစ္စကီသာ မပါရင် ခုလိုအအေးတိုင်းပြည်မှာ ခရီးသွားလာဖို့ နေဖို့ထိုင်ဖို့ မလွယ်ပေဘူး။ တစ်နေရာမှာ ဘတ်စ်ကားပေါ်က အဆင်းလက်တွေ တုန်လာတယ်။ ဝစ္စကီလေး အကူအညီယူလိုက်ရတယ်။ အိမ်က ရှိဗားရီဂယ် Chevas Regal တစ်လုံးပါလာတာ ကုန်သွားတော့ နောက်တစ်လုံး ဝယ်ရတယ်။ ကိုစံလင်းသားက Ballantine's တစ်လုံးပေးတာကိုတော့ မသောက်ဖြစ်ဘူး။ အိမ်ထိပါလာတယ်။

ဝစ္စကီ ဆိုလို့ ကြုံတုန်း သတိပေးလိုက်ပါရစေ။ ဗမာအရပ်လှုပ်ရမ်း၊ ဝစ္စကီများ သွားအားမပေးလိုက်ပါလေနဲ့။ အန္တရာယ်များလှတယ်။ ဓာတ်မြေဩဇာတွေ အရမ်းသုံးကြပါသတဲ့။ သူတို့ ဝစ္စကီကြော်ငြာတို့ နေရာတကာမှာ တွေ့ရတဲ့ လူတွေရဲ့ ဝစ္စကီချက်ရုံကို ဓာတ်မြေဩဇာ သွင်းရတဲ့ ကုန်သည်ကိုယ်တိုင်က ပြောပြလို့သိရတာပါ။ တတ်နိုင်ရင် နိုင်ငံခြားဖြစ်ကိုသုံးစွဲပါ။ ဒါမှမဟုတ် အစိုးရအရက်ချက်ရုံက ချက်တာကိုသာ သောက်သုံးပါ။

စောစောက တင်ပြခဲ့တဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်ဟာ ခဟောင်းကြီး-အင်းလေးကို စောစောပိုင်းကပဲ ရောက်ရောက်နေသူပါ။ နွေရော ဆောင်းရောရောက်ပူးတာပါ။ တစ်နှစ်(၁၉၆၀ နှစ်များအစပိုင်း) သင်္ကြန်အကြို မနက်

www.burmeseclassic.com

မိတ်ဆွေ မိသားစုနဲ့ဘုန်းကြီးကျောင်း ထွက်ခဲ့ရာကလေးပေါက်စလေး
ဆစ်စက ပြတ်နဲ့ထိုး ရေပက်ရာ အရမ်းပဲ အေးစက်တာကို ကြုံရဖူးတယ်။

ဒီနောက်တော့ တောင်ကြီးဟာ သည်လောက် မအေးလှတာ
ကို တွေ့ရတယ်။ လူနေထူထပ်လာလို့ လူငွေတွေနဲ့ ပူနွေးလာကာ အရင်
ထို မအေးတော့တာပဲလို့ မှတ်ချက်ချမိတယ်။ ရန်ကုန်နဲ့ပိန်မသာ လိမ်မ
သာပါပဲလို့တောင် ပါးစပ်က ထုတ်ပြောမိတယ်။ နွေရာသီဆို ရန်ကုန်လိုပဲ
ပူတယ်။ အိုက်တယ်။

ခုတစ်ခေါက် သွားရာမှာတော့ ကိုယ်ကပဲ အသက်ကြီးသွား
ထို့လား မသိ၊ တော်တော်ကလေး အေးနေတာ တွေ့ရတယ်။ ဆောင်း
ထည်း ဆောင်းပေကို။ မဝတ်စဖူး အနွေးထည်ကို ဝတ်ရတော့တယ်။
အိမ်ခင်လေးနွယ်က လက်အိတ်၊ ခြေအိတ်တောင် စွပ်ပေးလိုက်သေး။

ပဝေရှေး တစ်ခါကတော့ ကိုစိုးမောင်- မသန်းနွဲ့ လင်မယားနဲ့
ကျွန်တော် ရုပ်ရှင်သွားကြည့်ကြတယ်။ ထုံးစံအတိုင်း သူတို့လင်မယားက
အနွေးထည်ကိုယ်စီနဲ့။ ဒီတွင် ကျွန်တော်က “ခင်ဗျားတို့ တောင်ကြီးက
ထူတွေ သဲပဲ သဲနိုင်လွန်းသဗျား။ အေးလည်း မအေးဘဲနဲ့ အနွေးထည်တွေ
နဲ့” လို့ ဝေဖန်မိတယ်။ ကိုစိုးမောင်က ဘာမှမပြောဘူး။ ပြုံးနေတယ်။ ရုပ်
ရှင်ရုံကအထွက်မှာ မိုးရွာနေပါတော့တယ်။ အေးလို့ ကျွန်တော်လက်
ခိုက်နေရတယ်။ ကိုစိုးမောင်က ကျွန်တော်ကို “တောင်ကြီးက လူတွေ
အနွေးထည်ဝတ်တာ ဒါကြောင့်ဗျ” လို့ စကားနိုင်ယူပါလေ တော့တယ်။

ရှေးတုန်းကတော့ ရှမ်းပြည်နယ်မှာ ဒေသဖြစ် ယမကာ ရွှေလိမ္မော်
နို့တယ်။ အရက်ဖြူမှာ လိမ္မော်ခွံနဲ့ ထည့်ထားတာပါပဲ။ မြေပြန့်မှာတောင်
ဆင်းပြီး တွင်ကျယ်လိုက်သေးတယ်။ နောက်တော့ ကွယ်ပျောက်သွား
တယ်။ မတွေ့ရတော့ဘူး။ အခုတော့ တောင်ပေါ်မှာလည်း မြေပြန့်မှာလိုပဲ
တလေးနဲ့ ကလေးသာသာ လူကြီးတွေက ဘိယာသောက်ကြပြီး ရင်

ကျက်သူတွေကတော့ မနွှလေးရမ်း၊ ဒါမှမဟုတ် နိုင်ငံခြားစွဲကိတ်တို့သာ
သောက်ကြတာတွေ့ခဲ့ရတယ်။

တောင်ကြီးအတက် အေးသာယာမှာ ဂျာမန်ကြီးတစ်ဦးက
ဦးစီးကာ နိုင်ငံခြားက စပျစ်ပင်မျိုးကောင်းမျိုးသန့်တွေမှာပြီး စိုက်နေတဲ့
စပျစ်မြိုင်ရှိတယ်။ အဲဒီမှာ စားသောက်ဆိုင်လည်းရှိလို့ နေ့လယ်စာဝင်
စားခဲ့ကြတယ်။ တရုတ်အစားအစာ၊ ဥရောပ အစားအစာ၊ ဗမာ အစား
အစာ ရရာအများစုက တရုတ်နဲ့ဗမာ အစားအစာ၊ တစ်ယောက်က ဟစ်
ဘာဂါ၊ တစ်ယောက်က ဆဲနွဲစ်၊ ကျွန်တော်က စပါဂက်တီ သုံးဆောင်ခဲ့
တယ်။ ဒီမှာ ဝိုင်တစ်ပုလင်းကို ၅၀% လျှော့ရောင်းသမို့ အားပေး
လိုက်ပါတယ်။ အလ်ကိုဟော (အရက်)မပါတဲ့ ဝိုင်လည်း ရနိုင်တာသိခဲ့
ရတယ်။

ပင်းတယမှာတော့ ကျွန်တော်တို့ဟာ Green Tea ဆိုတဲ့ ဆိုင်
မှာ မြန်မာထမင်းဟင်းနဲ့ နေ့လယ်စာဝင်စားကြတယ်။ မိန်းကလေး နှစ်
ယောက်နဲ့ ကျွန်တော် စားတဲ့ အမဲနှစ်ဟင်း ကောင်းလှတာကို ဂုဏ်ပြု
မှတ်တမ်းတင်လိုတယ်။ အခြားအဖွဲ့ဝင်များ မှာစားကြတဲ့ ဟင်းလျာများ
လည်း မဆိုးကြပါဘူးတဲ့။

ပဲပုပ်ကလေးနဲ့ ဂျူးမြစ်ကြော်ကလည်း စားကောင်းလှတယ်။
အထုပ်ကလေးတွေနဲ့ ရောင်းတယ်။ “ငါ့လူမှာ ခနမ”စတဲ့ ဘိုဖြူရဲ့
သီချင်းထဲက တောင်ကြီးသူမကို “မိန်းမ လက်ဆောင်ပေးရအောင်” ဆိုတဲ့
ပင်စိမ်းသီး ဆားစိမ်ကလည်း အပျင်းပြေ အဆာပြေစား၊ ယမကာနဲ့ မြည်း
ဖို့အဆင်ပြေလှတယ်။ ဒီတိုလီမိုလီ သရေစာလေးတွေချည့် တစ်ဆိုင်
တည်းက နှစ်သောင်းကျော်ဖိုး ဒေါ်ခင်လေးနွယ်ဝယ်ခဲ့တယ်။ အအေး
တိုင်းပြည်အပြန် လက်ဆောင်ပေါ့။

မောင်သာနိုး

မြင့်စေတနာဆေးတိုက် ခရုသင်း (သမင်ဖြူ) LEUCODERMA

ခရုသင်း၊ ဖြူနီကွက်များ၊ အနာကြီးရောဂါ၊ ယားနား၊ ပွေး၊ ဝဲ၊ နင်းခူ
နှင့် အရေပြားရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို အာမခံနှင့် ကုသပေးသည်။

ရန်ကုန် ။ ဆရာဦးခင်မောင်မြင့်၊ အမှတ်(၃)၊ ပိတောက်ရိပ်ခြံ၊ အင်းစိန်လမ်းမကြီး၊ ကုလားကျောင်းမှတ်တိုင်၊ သမိုင်း၊ ရန်ကုန်။
ဖုန်း- ၀၁ - ၆၆၆၄၇၇
မန္တလေး ။ အမှတ် (၂)၊ ၆၂-လမ်း၊ ၂၀ x ၂၉ လမ်းကြား၊ အောင်တော်မူရပ်၊ မန္တလေး။
ဖုန်း - ၀၂ - ၂၂၅၁၅၊ ၀၉-၂၀၀-၂၇၄၃

ဘက်လူမျိုးနှင့်
အတင်း နေထိုင်ကြသော
သက်လူမျိုးအချို့

သက်လူမျိုးများသည် ကမ္ဘာ့အလယ်တွင် သီးခြားကင်းလွတ်စွာ ကိုယ့်ကြံ့ရွာကိုယ်ဖန်တီးသော လွတ်လပ်သော လူမျိုးတစ်မျိုးအဖြစ် ရှေးပဝေသဏီကတည်းကပင် ရခိုင်လူမျိုးတို့နှင့်အတူ ရခိုင် နိုင်ငံတော်တွင် ရပ်တည်လာခဲ့ကြပေသည်။

ဤသို့ ရခိုင်ပြည်နယ်မှာ ရခိုင်လူမျိုးတို့နှင့်အတူ တစ်မြေတည်းနေ၊ တစ်ရေတည်းသောက် အေးအတူ ပူအမျှ သွေးစည်းညီညွတ်ပြီး နှစ်ပရိစ္ဆေဒကြာရှည်စွာဖြင့် ညီနောင်တူဖွားတိုင်းရင်းသား (၇)မျိုး ပူးပေါင်းနေထိုင်လာခဲ့သည်မှာ ယနေ့ထိတိုင်ဖြစ်သည်။ ယင်းတိုင်းရင်းသားများမှာ ရခိုင်၊ မြို့၊ ခမီ၊ သက်၊ ဒိုင်းနက်၊ ကမန်၊ မရာမာကြီးတို့ပင်ဖြစ်သည်။ ယင်းတိုင်းရင်းသားများအနက် စာရေးသူလေ့လာတင်ပြမည်မှာ 'သက်တိုင်းရင်းသား'တို့၏ ဘဝအလှ၊ ယဉ်ကျေးမှုအလှ၊ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုအလှတို့ပင်ဖြစ်ပေသည်။

ယနေ့အချိန်ကာလတွင် ရခိုင်ပြည်နယ်မှ သက်လူမျိုးတို့သည် မိမိကိုယ်မိမိ 'အဆက်(ခ်)' (Asak) လူမျိုးဟုခေါ်ကြသည်။ ယနေ့ ကား ဘာသာစကား တရွေ့ရွေ့ပြောင်းလဲလာ၍ အဆက်ခံ (သက်)လူမျိုးဟု ခေါ်ဝေါ်လာခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ယင်းကဲ့သို့ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းအဓိပ္ပာယ်မှာ 'မိမိကိုယ်ကိုယ်ချစ်မြတ်နိုးသူ' ပင်ဖြစ်သည်။ မိမိလူမျိုးကိုလည်း ချစ်မြတ်နိုးသည်။ ဘာသာ၊ သာသနာအတွက် လည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာကို ကိုးကွယ်ယုံကြည်လာသော ဗုဒ္ဓသာသနာတော် ပြန့်ပွားအောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်လာသော လူမျိုးဖြစ်သည်။

ယခု ရခိုင်တွင် တွေ့ရှိရသော သက်လူမျိုးတို့သည် ရခိုင်ပြည်မြောက်ပိုင်းဒေသတွင်ရှိသော ဥက္ကာကရစ်တိုင်းပြည်မှ ဆင်းသက်လာကြသူများပင် ဖြစ်ကြပေသည်။ စကားစပ်၍ သက်ရိုးရာ ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ကို ပြောချင်သေးသည်။

ဝတ်စားဆင်ယင်မှု

သက်လူမျိုးများသည် ယခင်က မိမိအရပ်တွင် နေထိုင်စဉ်က ရိုးရာဝတ်စားဆင်ယင်မှုတွင် စလွယ်သိုင်းကို ဆင်ယင်ခဲ့ကြသည်ဟု ဆိုသည်။ ဝိတကူပဏ်ရန်ကြောင့် စလွယ်အစား မိမိရိုးရာလည်း မပျောက်ရအောင်၊ ဘေးရန်မှလည်း လွတ်ကင်းအောင်ရည်ရွယ်၍ စလွယ်မှ ခါးကြိုးသို့ပြောင်း၍ ဆင်ယင်လာခဲ့ကြပေသည်။ ခေတ်အဆက်ဆက် မိမိရိုးရာဝတ်စားဆင်ယင်မှု၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ ဘာသာစကားများကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်လာခဲ့ကြသော ဘုရားမျိုးနွယ်ဖြစ်တဲ့ ဘုန်းတော်ကြီးမားတဲ့လူမျိုးတစ်မျိုးလည်း ဖြစ်ပေသည်။ သက်လူမျိုးတို့သည် မရှိမအရပ်ဒေသတွင် အခြေချနေထိုင်ခဲ့သည်ကပင် ဗုဒ္ဓသာသနာတော် ထွန်းကားပြန့်ပွားအောင် စတင်ခဲ့သော သက္ကသကာဝင်လူမျိုးပင်ဖြစ်ပါသည်။

ဘူမိနက်သန်မြေ

ရက္ခပူရ(ရခိုင်ပြည်)ဒေသတွင် ရောက်ရှိလာသောအခါ သက်လူမျိုးတို့သည် ရခိုင်တောင်စဉ်ကမ်းဖြစ်သော အမ်းချောင်း၊ ဒလက်ချောင်းဘက်တွင်လည်း အခြေချနေထိုင်ခဲ့ကြပါသည်။ ၎င်းတို့သည် အေဒီ(၁၅၃၀-၁၅၅၃) မင်းဘကြီးလက်ထက် ပင်းဝါမြို့ကို သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့လေသည်။ သက်မင်းဦးပခင်သည် ဒလက်ချောင်း၌ အခြေချ၍ ရက္ခပူရဒေသကို အုပ်ချုပ်စိုးစံမင်းလုပ်ခဲ့ပါသည်။

သက်လူမျိုးတို့၏ ဝတ်စားဆင်ယင်မှု ရက္ခသိန်းထွန်း(မြောက်ဦး)

ယနေ့ သက်လူမျိုးတို့သည်
ယခင်သက္ကသကာဝင်လူမျိုးတို့
ဖြစ်ကြောင်းလည်း တချို့ပွတ်တမ်း
များကဆိုသည်။ ဒလက်သည်သက်
(သက္ကသကာဝင်)တို့၏
အခြေချနေထိုင်လာခဲ့သော သက်
လူမျိုးတို့အတွက် ဘူမိနက်သန်မြေ
ဖြစ်ပါကြောင်း ထပ်လောင်းဖူးစ...

သက်မင်းဦးပခင်၏အမည်မှာ သက်မင်းစောနွယ်မှ ပြောင်းလဲလာခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ငယ်စဉ်က သက်မင်းစောနွယ်ကို ကောင်းလှဖြူဟု ခေါ်သည်။

သက်မင်းစောနွယ်(ခေါ်) ကောင်းလှဖြူမှာ သမီးသုံးယောက်ရှိပါ၏။ ထိုသက်မင်းသမီး သုံးယောက်တို့သည် မိမိနာမည်ကိုအစွဲပြု၍ မိမိဘာသာစကားဖြင့်တည်ခဲ့သော 'မြစန္ဒီ၊ မြပျို၊ မြသိန်းတန်' ဘုရားတို့မှာ ယခုတိုင်ရှိသေးသည်။ ယင်းမှာ ရက္ခပူရဒေသ၏ အမီးချောင်း၊ ရှားချောင်း၊ ဒလက်ချောင်းတို့၌ ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုခဲ့သည်မှာ ယခုအခါ 'မြသိန်းတန်၊ မြဒွာညို၊ မြခီဝါ' ဟုပင် သမုတ်တွင်ပေတော့သည်။

ယနေ့ သက်လူမျိုးတို့သည် ယခင်သက္ကသာကီဝင်လူမျိုးတို့ ဖြစ်ကြောင်းလည်း ထင်ရှားစွာ တွေ့ရသည်။ ဒလက်သည်သက် (သက္ကသာကီဝင်)တို့၏ အခြေချနေထိုင်လာခဲ့သော သက်လူမျိုးတို့အတွက် ဘူမိနက်သန်မြေဖြစ်ပါကြောင်း ထပ်လောင်းရှုထောင့်ရမိသည်။

အမျိုးသား

သက်အမျိုးသားတို့သည် ရိုးရိုးလုံ့လနှင့် အင်အားကို ဝတ်ဆင်ကြသည်။ ရှေးအခါက အပြင် အင်အားကို တိုက်ပုံသဖွယ် ဝတ်ဆင်ခဲ့ကြသည်ဟု ယေဘုယျပြောဆိုကြပေသည်။ ထူးခြားသော ဆင်ယင်မှုတစ်ခုမှာ ကားအရွယ်ရောက်သော သက်ယောက်ျားကလေးတိုင်း ဆင်ယင်ကြရသည့် 'ခေါင်းပေါင်းဖြူ' ပင်ဖြစ်သည်။ မိမိတိုင်းရင်းသား ဘာသာစကားဖြင့် သက်တို့က 'ခေါင်းပေါင်းဖြူ' ခေါ်ဝေါ်ကြတဲ့ 'အပေါင်းဖြူ' ဟု ခေါ်သည်။ ယင်းမှာ သက်အမျိုးသားရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှု လက္ခဏာ တစ်ရပ်ပင်ဖြစ်သည်။

သက်လူမျိုးတို့အဖို့ အရွယ်ရောက်ခြင်းတစ်နည်းအားဖြင့် လူပျိုဖော်ဝင်ခြင်းသည် မင်္ဂလာ တစ်ပါးဖြစ်သည်ဟုယူဆကြသည်။ လူလောကအလယ်တွင် တစ်အိုးတစ်အိမ် ထူထောင်နိုင်ကာ မိမိတို့ကို မိမိကျောင်းနိုင်သော ဘဝသို့ ကူးပြောင်းဝင်ရောက်ချိန်အဖြစ် ဂုဏ်ယူချီးမြှောက်လေ့ရှိ သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် အားသစ်မွေးပေးခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ အသက် ၁၅ နှစ်မှ ၁၆ နှစ်အရွယ် လူပျိုဖော်ဝင်စတွင် သက်လူမျိုးတို့သည် ခေါင်းပေါင်းတင် မင်္ဂလာပွဲကို ကျင်းပပြုလုပ်လေ့ရှိကြသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဤခေါင်းပေါင်းတင် မင်္ဂလာအခမ်းအနားသည် လူပျိုဖော်ဝင်သွင်းသည်ပွဲ၊ လူပျို ဆောင်သားအဖြစ် တရားဝင်ပြုလုပ်ပေးသည်ပွဲဖြစ်သည်။

ဤခေါင်းပေါင်းမှာ အရွယ်ကိုးတောင်ရှိ၍ အနံ့တစ်ထွားခန့်ရှိသော ဖြူစင်သည့် ပိတ်ဖြူစဖြစ် သည်။ ၎င်းခေါင်းပေါင်းကို လူပျိုခေါင်းလုပ်သူက လူသစ်လူပျိုလောင်းအား ခေါင်းပေါင်း ပေါင်း သေးရသည်။ ခေါင်းပေါင်းစွန်ကို ဘယ်ဘက်တွင် ချထားရသည်။ ဤခေါင်းပေါင်းတင် မင်္ဂလာ ပွဲထက်ကို လူပျိုခေါင်းက မောင်ဘယ်သူသည် လူပျိုဖြစ်ပြီး ယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက်အဖြစ် ရောက်ပြီးဖြစ်ကြောင်း ကြေညာရသည်။ ထို့နောက် ကြွရောက်လာကြသော ဧည့်သည်ပရိသတ်က သက်ရပ်သဘာဝတီးကာ ကောင်းချီးပေးကြ၊ အရက်သောက်ကြဖြင့် ခေါင်းပေါင်းတင်မင်္ဂလာပွဲကို ဆင်နွှဲကြလေသည်။

ဤခေါင်းပေါင်းတင်မင်္ဂလာပွဲကို သက်ဘာသာစကားဖြင့် 'အပေါင်းပေါင်းဟေ့'ဟု ခေါ်သည်။ သက်လူမျိုးတို့သည် ဤခေါင်းပေါင်းတင်မင်္ဂလာပွဲကို အလေးအနက်ထားကြသည်။ သံမဏိစည်း ကမ်းထားကြသည်။ အရွယ်ရောက်လာပြီး ခေါင်းပေါင်းတင်မင်္ဂလာပွဲ မပြုလုပ်သူများအား အလှူမင်္ဂ လာပွဲ၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပွဲများတွင် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခွင့်မပြု။ ပို၍ဆိုးသည်မှာ ထိုသူသေဆုံးပါက နိဗ္ဗာန်သင်္ချိုင်းတွင်မမြှုပ်နှံဘဲ အစိမ်းသေများ မြှုပ်နှံသည့် သင်္ချိုင်းတွင်သာ မြှုပ်နှံခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ (သုခုအခါ ၎င်းအယူအဆတိမ်မြုပ်နေ၏။)

အမျိုးသမီး

ဦးခေါင်းပေါင်းတွင် 'ရက်ကန်ပေါင်း'ဟုခေါ်သော အဝတ်ခေါင်းပေါင်းရှိသည်။ အမျိုးသမီးဦးခေါင်း ပေါင်းပတ်သာရုံ သုံးပေခန့်ရှိသော စတုရန်း ပုံအဝတ်စကို ထောင်ဖြတ်ခေါက်ကာ နားထင်တစ်လျှောက် ခေါင်းပတ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ခေါင်းထိပ်ပိုင်းမှာ အနည်းငယ်ပေါ်နေသည်။ ဤခေါင်းပေါင်းကို အရွယ် ရောက်ခါစ အပျိုခေါင်းက အခမ်းအနားဖြင့် ပေါင်းပေးလေ့ရှိသည်။ အပျိုဖော်ဝင်သည်မှစ၍ ခေါင်းပေါင်း ကို အမြဲပေါင်းထားလေ့ရှိသည်။ ခေါင်းပေါင်းမှာ အနက်ရောင်ဖြစ်သည်။

နားတောင်း

သက်ဘာသာစကားအားဖြင့် 'နတောင်'ဟုခေါ်သော ကြီးမားသည့် နားကွင်းကြီးကို ပန် ဆင်လေ့ရှိသည်။ အသက်အရွယ်အလိုက် နားကွင်းအကျဉ်းအကျယ်ရှိရာ ပျမ်းမျှလက်မဝက်ခန့်မှ လက်မထိကျယ်သော နားကွင်းကြီးများကိုတွေ့ရသည်။ သက်အမျိုးသမီးများအဖို့ သိသာထင်

သက် လူမျိုး ဖော်ဆံတစ်ဦး

သက်အမျိုးသမီးများအဖို့
သိသာထင်ရှားသော ဆင်ယင်မှုပင်
ဖြစ်သည်။ တတ်နိုင်သူများက
ငွေသားဖြင့်ပြုလုပ်၍ နှမ်းပါးသူတို့က
ဝါးကို ကန်လှန်ဖြတ်ပိုင်း၍
နားကွင်းအဖြစ်
ပန်ဆင်ထားလေ့ရှိကြသည်။

ရှားသော ဆင်ယင်မှုပင်ဖြစ်သည်။ တတ်နိုင်သူများက ငွေသားဖြင့်ပြုလုပ်၍ နွမ်းပါးသူတို့က ဝါးကို ကန့်လန့်ဖြတ်ပိုင်း၍ နားကွင်းအဖြစ် ပန်ဆင်ထားလေ့ရှိကြသည်။

ပုတီး

သက်အမျိုးသမီးတို့သည် ငယ်ရွယ်စဉ်အခါက ရွဲပုတီးများကို မိဘများက ဝတ်ဆင်ပေးလေ့ ရှိကြသည်။ အိမ်ထောင်ကျပြီးနောက်ပိုင်းတွင် အတွင်းပစ္စည်းကိုလိုက်၍ ရွှေ့ ငွေစသည်ဖြင့် ဆင် ယင်ကြသည်။ အများအားဖြင့် ငွေပုတီးကိုဆွဲကြသည်။ အနည်းဆုံးငါးပင်မှ ဆယ်ပင်ထိ ဆွဲလေ့ရှိ သည်။ သက်ဘာသာဖြင့် ပုတီးကို 'ငြိတ်'ဟု ခေါ်ဝေါ်သည်။ ရှေးအခါက (ကိုလိုနီခေတ်) အဆိုပါ ငွေပုတီးများတွင် ငွေဒင်္ဂါးပြားကို တစ်လက်မစီခြား၍ ချိတ်ဆွဲကာ အလှအပ ဝတ်ဆင်ခဲ့ကြသည်။ ထို့အပြင် ထူးဆန်းသည်မှာ ပုတီးကိုလွယ်ကူသို့ ပန်းတစ်ဖက်သိုင်းကာ ဝတ်ဆင်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ အချို့မှာ တစ်ပင် အချို့ ဘယ်ညာတစ်ခုခု ကြက်ခြေခတ် ပုံသဏ္ဍာန်ဝတ်ဆင်ကြသည်။ ၎င်းငွေကြေးတွင် ဒင်္ဂါးပြားများကိုချိတ်ဆွဲထားသည်။ အများအားဖြင့်အခမ်းအနား ပွဲလမ်းသဘင်များ တွင်ဝတ်ဆင်လေ့ရှိသည်။ (ယခုအခါ ဆင်ယင်နိုင်ရန်အတွက် ငွေပမာဏများသောကြောင့် ခဲယဉ်း ပေမည်)

ရင်စည်း/ ရင်ကန့်

ရှေးကျသော သက်အမျိုးသမီးများ၏ အပေါ်ပိုင်းတွင် ရင်ကန့်ခေါ်ရင်စည်းကို ဝတ်ဆင်ကြ သည်။ ရိုးရာဝတ်စုံဖြစ်သည်။ အမျိုးအရွယ်ရောက်သည်မှစ၍ အခမ်းအနားဖြင့် ဝတ်ဆင်ပေးလေ့ ရှိကြသည်။ သက်အမျိုးသမီးများတွင် ဝတ်ဆင်သော ခေါင်းပေါင်းကဲ့သို့ပင် သုံးပေခွဲခန့်ရှိသော စတုရန်းပုံ အနက်ရောင်ပိတ်စကို ကန့်လန့်ဖြတ်(ထောင့်ဖြတ်) ခေါက်ချိုး၍ ရင်သားအပေါ်မှလွှားကာ နောက်တွင် ထုံးရွံ့ချည်နှောင်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

(မှတ်ချက်- ၁၉၅၀ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၀ ကျော်ကာလအထိ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်ရှိ အဝတ္ထုန်းမှ ရခိုင် အမျိုးသမီးကြီးများမှ ကွင်းထတ်မဟုတ်ဘဲ ငလာထာဘီကို ရင်ကန့်ခေါ် ရင်စည်းပိုင်းအဖြစ် အပေါ်ပိုင်းကို စပ်ထားပြီး ရင်ကန့်ဝတ်ပြီး ခါးတွင်လက်လေးလုံးစာခါးကြိုး သပ်သပ်ပတ်ပြီး ဝတ်ကြသည်။ သက်အမျိုး သမီးများနှင့် ရင်ကန့်ခြင်းတူနေသည်ဟုထင်ပါသည်။)

ခါးကြိုး

သက်အမျိုးသမီးများတွင် ထာဘီအထက်ဆင့်နေရာတွင် ငွေကြိုး၊ ရွဲကြိုးများကို အလှအပအဖြစ် ပတ်ကာ ချည်နှောင်ထားကြသည်။ ၎င်းကို သက်ဘာသာစကားဖြင့် 'ဖတ်ရဖူး'ဟုခေါ်သည်။ လေးပင် မှ ဆယ်ပင်ခန့်ထိ ဝတ်ဆင်ကြသည်။

ထာဘီ လှံချည်

သက်အမျိုးသမီး၏ ရိုးရာလှံချည်မှာ ကိုယ်တိုင်ရက်လုပ်သော ဂျစ်ခုတ်ထည်နှစ်နှစ် ဖြစ်သည်။ ကွင်း ၅ ပေခန့်ရှိပြီး ဇောက် ၂ ပေ ၆ လက်မရှိသည်။ ယခင်အခါက ရွှေ့မြန်မာအမျိုးသမီးများကဲ့သို့ ပင် လှံချည်ကို ကွင်းပြုလုပ်ခြင်းမရှိဘဲ ကိုယ်ပေါ်တွင် ရစ်ပတ်ဝတ်ဆင်လာခဲ့ကြသည်။ အရောင်မှာ အနီရောင်နှင့် အပြာရောင်ကို တစ်တန်းစီ ကန့်လန့်ဖြတ်ကွင်းသေးသေးပုံစံ ရက်လုပ်ထားသည်။ ထို့ကြောင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှကြည့်လျှင် မရမ်းစေ့ရောင် သန်းနေသည်။ ထိုသို့ မရမ်းစေ့ရောင် သန်းနေ သော ထာဘီပေါ်တွင် ကရင်ရိုးရာ လှံချည်ကဲ့သို့ ကန့်လန့်ဖြတ်ကွင်း သို့မဟုတ် အရစ်ပေါင်းနှစ်ရစ် ပါရှိသည်။ နှစ်နှစ်ဖြစ်၍ အပေါ်တစ်ရစ်၊ အောက်တစ်ရစ်ဖြစ်သည်။ အများအားဖြင့် အနောက်ပြည် (ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်) သက်က တာဘီတို့ဝတ်ဆင်ကြသည်။ သက်ဘာသာစကားဖြင့် ထာဘီကို 'နုဗီး' ဟုခေါ်သည်။

ခြေချင်း

ငွေကြေးတတ်နိုင်သူများသည် ရှေးအခါက ငွေခြေချင်းများ ဝတ်ဆင်ခဲ့ကြသည်ဟု သိရပေ သည်။

(မှတ်ချက်- အဝတ္ထုန်းမှ အမျိုးသမီးများသည်လည်း ယခင်နှစ် ၅၀ ခန့်က ငွေခြေချင်းများ ခြေထောက်နှစ်ဘက်စလုံးတွင် ဝတ်ဆင်တတ်ကြပါသည်။)

ရကသိန်းထွန်း (မြောက်ဦး)

သက် လှံချိုး ဖော်အယ်နုဗီး ထာဘီဆင်ယင်မှု

သက်အမျိုးသမီးများတွင် ထာဘီအထက်ဆင့် နေရာတွင် ငွေကြိုး၊ ရွဲကြိုးများကို အလှအပအဖြစ် ပတ်ကာ ချည်နှောင်ထားကြသည်။ ၎င်းကို သက်ဘာသာစကားဖြင့် 'ဖတ်ရဖူး'ဟုခေါ်သည်။

ကျွန်း တစ်ခုမှာ ချစ်ခင်ညွှန်

အပေါင်းအသင်း မရှိဘဲ နိုင်ငံတော်
အဖွဲ့အစည်းများ မရှိဘဲ လူသားများ
မရှိဘဲ လူသားများ မရှိဘဲ လူသားများ
တစ်ယောက်တည်း အချစ်အမြတ် ခြေထောက် ယုံ
ကြည်ကြည်ရအောင်။

ကျွန်းတစ်ခုမှာ ချစ်ခင်ညွှန်ပါ။

ဝါဆိုဝါခေါင် ရေဖောင်းဖောင်းဆိုတဲ့
စကားကလည်း ရှိ၊ ဒီနှစ်မှာ 'ဝါကြီးကလည်း
ထပ်ပြန်' ဆိုတော့ကာ ဒုတိယဝါဆိုလထဲမှာ
မိုးက အဆက်မပြတ် ဆိုသလို ရွာချနေတယ်။
သည်းတာနဲ့ ဖွဲ့တာပဲ ကွာတယ်။ လယ်ယာလုပ်
ငန်း အခြေပြုတဲ့ စစ်ပင်ချောင်းရွာ လူထုလည်း
မိုးရွာနေတာကို ကြည့်ပြီး ရင်တထိတ်ထိတ်နဲ့။

ကျွန်းတစ်ခုမှာ ချစ်ခင်ညွှန်ပါ။
13

စပါးစိုက်ပြီးတဲ့ လယ်ကွက်တွေ ရှိသလို မစိုက်ရသေးတဲ့ ထွန်တုန်းယက်တုန်းလယ်တွေ၊ ဘာမျှ မလုပ်ရသေးတဲ့ ရေအကျစောင့်နေကြရတဲ့ လယ်လုပ်ကွက်တွေ အများကြီး ကျန်နေကြ သေးတယ်။ ဒီနယ်မှာ “တစ်နှစ်ရေကြီး မိုးခေါင် လို့ စပါးမရရင် ကြေးလည်ပင်း နှစ်ပြီး သုံးနှစ် ဆက်တိုက် ဆပ်နိုင်မှ အကြွေးကျေတယ်” လို့ ဆိုရိုးရှိတယ်။ အကြွေးဆိုရာမှာ လယ်သမား အ များစုအတွက် အကြွေးသုံးမျိုးသုံးစား ရှိတယ်။ အစိုးရ အမတ်ကြေးဆိုတဲ့ အကြွေး။ ရွာထဲ တင် ရွှေပေါင်ခြံပေါင် လယ်စာချုပ်ပေါင်ပြီး ချေး ငှားရတဲ့အကြွေး။ အဲသည်အကြွေး နှစ်မျိုးထက် ဆိုးတဲ့အကြွေးက ရှိသေးတယ်။ ‘ရန်ပုံငွေ’ ဆို တဲ့အကြွေးပါပဲ။ သည်အကြွေးက ဘာမျှမစား မသောက်၊ မသုံးမစွဲရဘဲ အသားလွတ်တင်ရ တဲ့အကြွေး။ ရန်ပုံငွေကောက်ခံတဲ့ နိုင်ငံရေး သမားတွေက ‘ဆက်ကြေး’ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရကို တယ်နားခါးကြသကဲ့။

သူတို့ရန်ပုံငွေ တောင်းပုံက ဖြေသိမ့်စရာ တစ်ချက်တော့ ရှိသည်။

“ဒီနှစ်ရေကြီးလို့ စပါးတွေ ရေမြုပ်ကုန် တာ ဗိုလ်ကြီးတို့အသိပါ” ဟုဆိုလျှင် “ရှေ့နှစ် ခါကျတော့ ပေါင်းပေးပေးလေ” ဟု အချိန်ရွှေ့ ဆိုင်းပေးသည်။

“မိုးခေါင်လို့ စပါးတစ်စေ့မှ မရလို့ပါ ဗိုလ်ကြီးရယ်” ဟုဆိုလျှင်လည်း

“နောက်နှစ်ကျမှ နှစ်နှစ်စာပေး” ဟု သည်း ခံတတ်သည်။

အစိုးရ အမတ်ကြေးကတော့ သည် နှစ်အတွက် အကြွေးတင်လျှင် နောက်နှစ်ကျ တော့ မိမိလိုသလောက် မရတော့။ ထို့ပြင် အကြွေးဆပ်ရပုံက အောင့်သက်သက်နိုင်လှ၏။ ငွေသား ဆပ်စရာမလို။ ငွေသားလက်မခံ။ နိုင်ငံတော်က ‘ဖြတ်’ သော နှုန်းထားအတိုင်း စပါးကို ပေးသွင်းအပ်နိုင်ရသည်။ လယ်သမား အ သက်ရှူမဝတော့။

မြို့ခံ၊ ရွာခံ တိတ်တိတ်ပုန်း အပေါင်ဆိုင် တွေကတော့ လျှော့ပေါ့သော အတိုးနှုန်းဖြင့် မြင့်ယူသည်။ အကြွေးလည်း မဆပ်နိုင်။ အတိုး လည်း မဆပ်နိုင်သည့်အခါ ရွှေကို သိမ်း၊ လယ် ကိုသိမ်း၊ လှည်းနွားကိုသိမ်း၊ နောက်ဆုံး သိမ်း စရာမရှိလျှင် မြို့နှင့်အိမ်ကိုပါ သွေးအေးအေး ဖြင့် သိမ်းလိုက်တော့သည်။ ထိုကြောင့် အစိုး မရသော ရာသီဥတုနှင့် ဘက်ပြိုင်အန်တုကာ ရွံ့ထဲရေထဲမှာ နွားတွေနှင့်အတူ ရုန်းနေခဲ့ကြရ သော လယ်သမားတို့သည် အကြွေးနွံ့ထဲမှ ရုန်း မထနိုင်။ ဆင်းရဲမွဲတေမှုရောဂါကြီးမှ နာလန် မထူနိုင်တော့။ ခေတ်ဆိုသော်လည်း အမှောင်

ခေတ်ကြီးကို။
လက်ရှိ ဒုတိယဝါဆိုလထဲမှာ မိုးက အ ဆက်မပြတ် သည်းလိုက်၊ ဖွဲလိုက်နှင့်လယ်ကွင်း ပြင်ထဲမှာ ရေတွေ ဖွေးဖွေးလှုပ်နေကြချိန်တွင် စစ်ပင်ချောင်းမှ လယ်သမားတို့ ရင်တမမနှင့် ဘုရားတ၊ နေကြရတော့သည်။

ထိုကာလထဲမှ တစ်ညမှာ မျက်နှာအိုး မည်း သုတ်ထားသူ သုံးဦးက စစ်ပင်ချောင်းရွာမှ ပစ္စည်းအသင့်အတင့်ရှိသော မုဆိုးမ ဒေါ်ငွေယုန် ၏အိမ်ထဲသို့ ဓားတွေ၊ ရဲတင်းတွေနှင့် အန ကြမ်းဝင်စီးခြင်း ဖြစ်သည်။

ဓားပြသုံးယောက်စလုံး အတွေ့အကြုံ ရင့်သော ရာဇဝင်လူဆိုးလက်ဟောင်းကြီးတွေ မဟုတ်ကြ။ ဆင်းရဲမွဲတေလွန်းသည့်ဒဏ်ကို မခံ မရပ်နိုင် ဖြစ်လာကြရာက ကြံမိကြရာ ကြံခဲ့ကြ သည့် လူဗာလသုံးဦးမှန်း သေချာသည်။ သူတို့ လက်နက်တွေကလည်း မီးဖိုချောင်မှ ရရာ ဆွဲ လာသော အိမ်တွင်းသုံး တန်ဆာပလာတွေ ဖြစ်နေကြသည်။ ကိုင်းခတ်ဓားရှည်၊ သားလှီး ဓားနှင့် လက်ကိုင်တိုသော ရဲတင်းတို့သာ ဖြစ် ကြသည်။ ထို့ပြင် သူတို့၏ အဓိက အမှားမှာ (လက်ထောက်ချလိုက်သော အိမ်မဟုတ်ဘဲ) အိမ်မှား၍ ဓားပြဝင်တိုက်မိခြင်း ဖြစ်၏။

မုဆိုးမ ဒေါ်ငွေယုန်၏ နေအိမ်နှင့် ညီမ ဒေါ်ရွှေပုံ၏ နေအိမ်တို့မှာ ခြေရင်းခေါင်းရင်း တည်ရှိနေခဲ့ကြသည်။ သွပ်မိုးပျဉ်ထောင် ငါးပင် အိမ်ချင်းလည်း တူသည်။ အိမ်ရှေ့ခြံတံခါး တည်ဆောက်ထားပုံချင်းလည်း ခပ်ဆင်ဆင်တူ သည်။ အကာလည်အခါ၊ မှောင်မှောင်မည်း မည်း၊ မိုးသည်းသည်းကြားတွင် ဓားပြများ အိမ်ချင်း မှားဝင်မိခြင်းမှာ ‘ဖြစ်တတ်သော သဘော’ ဟု ဆိုနိုင်ပါသော်လည်း ဓားပြတိုက် ခြင်းနှင့် ပတ်သက်လာလျှင်တော့ မဟာအမှား

တော်ပုံဟု ဆိုရမည်။ ပို၍မှားသည်ကတော့ မုဆိုးမ ဒေါ်ငွေယုန်သည် ညီမဖြစ်သူလောက ပစ္စည်းဥစ္စာ မပြည့်စုံဘဲ အလွန်ကပ်စေးနဲ့ ခြံ ခြစ်ကုပ်ကပ်သည်။ ပစ္စည်းမပေးဘဲ လူသ အသေခံမည့် ခေါင်းမာလွန်းသော အဘွားကြီး ဖြစ်သည်။

“ခါပဲလား အဘွားကြီး၊ စိန်နားကပ်လေ စိန်နားကပ် ဘယ်မှာလဲ၊ လည်ပင်းကို ဓား အလှီးမခံချင်ရင် စိန်နားကပ်ကိုထုတ်”

ဓားပြတစ်ယောက်က အဘွားကြီးမ လည်တိုင်ပိန်ပိန်ကို သားလှီးဓားသွားဖြင့် ဝ ကပ်ရင်း တောင်းဆိုသည်။

“ဘာစိန်နားကပ်လဲ၊ ငါ့မှာ ဟောဒီ ဥသ ဖရား နားကပ်ပဲရှိသတဲ့”

အဘွားကြီး၏ အပျိုကြီးသမီးနု ယောက်မှာ ကြမ်းပေါ်မှာ ဝမ်းလျားမောက်မ ကြရင်း ကိုင်းခတ်ဓားမကြီး ကိုင်ဆောင်ထား သော ဓားပြက သူတို့နှစ်ယောက်အနီးမှာ ကာ ကားကြီးရပ်နေသည်။

“ခေါင်းမထောင်နဲ့၊ မျက်လုံးတွေ မနွဲ နဲ့၊ အီးတောင်ပေါက်ချင်ရင် အောင့်ထား” ဝ ကိုင်းခတ်ဓားကြီးနှင့် ဓားပြကသတိပေးသည်။

ဓားပြတွေမှာ နောက်ထပ်အမှားတစ် ချစ်သေးသည်။ စင်စစ်သူတို့၏ အမှားဟုလဲ မခေါ်နိုင်။ လက်ထောက်ချသူက ပေးအပ်သော သတင်းအချက်အလက် မှားယွင်းနေခြင်းဖြ သည်။ သတင်းအရ မုဆိုးမဒေါ်ငွေယုန်၏ အိမ် တွင် သားအမိ (၃)ယောက် (အမျိုးသမီးချည် သုံးယောက်)သာ နေထိုင်ကြကြောင်းသိရသည် ဤအချက်က မမှားယွင်းသေးပေ။ ဒေါ်ငွေယုန် တို့အိမ်မှာ ဆွေနီးမျိုးစပ်ထဲမှ မပုချိုဆိုသော တစ်ခုလပ် အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ကျဖော် လောင်ဖက်က အဖော်အလှော်အဖြစ် လာ

“ရဲဘော်ကလေး . . . မင့်မှာ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးရှိတယ် မဟုတ်လား” ဟု ဓားပြက နွမ်းနယ်အားယုတ်သော အသံဖြင့်ပြောသည်။

“ရှိတယ်၊ ဘာလုပ်မလို့တုန်း”

“ငါ ဘယ်သူလဲဆိုတာ မင်းသေသေချာချာမြင်ရအောင် ငါ့မျက်နှာကို ဓာတ်မီးနဲ့ထိုးကြည့်ပါလားကွာ”

ဆောက် နေထိုင်တတ်ခြင်းကို သတင်းပေးလက်
ဆောက်ချကမေ့လျော့နေသည်။

ဓားပြတွေ ဝင်သောညက မပုချိုသည်
ဒေါ်ငွေယုန်၏အိမ်ကြီး၌ ရှိနေသည်။ ခါတိုင်း
ဆက်များဆိုလျှင် မပုချိုသည် နံနက်ခင်း၌ ဒေါ်
ငွေယုန်တို့အိမ်သို့ ရောက်လာပြီး တစ်နေ့ကုန်
ဘတ်ရဝေယျာဝစ္စ အလုပ်ကလေးများလုပ်ကိုင်
ပေးသည်။ ညနေစောင်းလျှင် ရွာမြောက်ပိုင်းရှိ
သားမက်နေအိမ်သို့ ပြန်သွားလေ့ရှိ၏။

ထိုညက မပုချို အိမ်ပြန်ဖြစ် မိုးတစ်စုံ
စုံ ရှိလှသည်။ မီးဖိုချောင်ထဲမှ မီးဖိုအနီးရှိ
ကြမ်းပြင်မှာ မီးဖိုမှ အနွေးတတ်ရအောင် စောင်
တို့ ခေါင်းခြီးခြုံ၍ အိပ်ပျော်နေခဲ့သည်။

ဓားပြတို့သည် မပုချို အိမ်စက်နေခဲ့ ရာ
မိမိခန်းကို ဖြတ်၍ ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်
သည်။ သူတို့ထဲမှ တစ်ယောက်က လက်နက်
ဓာတ်မီးဖြင့် မီးဖိုခန်းထဲမှာ မီးထိုး ရှေးခမ်းကြ
သော်လည်း အထုပ်တစ်ထုပ်လို့ မီးဖိုဘေးမှာ
ငြိမ်းသက်နေခဲ့သော မပုချိုကို လူတစ်ယောက်
အိပ်နေသည်ဟု မထင်ဘဲ အထုပ်တစ်ထုပ်
ဟုသာ ထင်ခဲ့ကြသည်။ ဓားပြတို့၏ ပြင်မရ
သော အမှားတစ်ခုပင် ဖြစ်ပြန်သည်။

မပုချိုသည် ဓားပြတို့ အိမ်ထဲသို့ ဝင်လာ
ပြီး ဒေါ်ငွေယုန်တို့ သားအမိတတွေကို ခြိမ်း
ခြောက်လုယက်စ ပြုသည့်အခိုက်မှာပင် နောက်
ဖေးပေါက်မှ အသားကလေး ထွက်လာခဲ့သည်။
ခြုံပြင်ရောက်တော့ မပုချိုသည် မှောင်ကြီးမည်း
ကြီးထဲမှာ ကသောကမျောပြေးသည်။

မပုချိုကို တစ်ရွာလုံးက နံနံအအဟု ထင်
မြင်ကြသည်။ ယခုညတွင် မပုချို ထုံထိုင်း
နံအခြင်း မရှိ။ ဒေါ်ငွေယုန်တို့အိမ်နှင့်ခြံဝိုင်း ဆယ်
ပိုင်းလောက် ဝေးကွာသော အစိုးရမူလတန်း
ကျောင်းအဆောက်ဦးထဲမှာ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်
အောင်ပါကြီး၏ တပည့်တွေ လျှို့ဝှက်တန်းချ
အိမ်စက်လေ့ရှိကြောင်း မပုချိုသိထားသည်။
အောက်ပါကြီး၏ တပည့်များက ညမိုးချုပ်မှ
ရွာထဲဝင်လာပြီး မိုးမလင်းမီရွာထဲမှ ပြန်ထွက်
သွားတတ်သဖြင့် (ဓားပြများ အပါအဝင်) လူ
အများက ညအခါများတွင် အောင်ပါကြီးတို့ လက်
နက်ကိုင်များ ရွာထဲမှာမရှိကြဟုပင် ထင်မှတ်
ထားကြသည်။ ဤအချက်ကလည်း ဓားပြများ၏
အမှားတော်ပုံကြီးထဲမှ အမှားတစ်ကွက်ဖြစ်သည်။

မပုချိုသည် လက်နက်ကိုင်များထံ သက်
စွန့်သံများ မိုးကြားလေကြားမှာ အမောတကော
ရောက်သွားခဲ့သည်။

အဘွားကြီးမှာ စိန်နားကပ်တစ်ရံ ရှိ
ကြောင်း သတင်းအတိအကျ ရထားပါလျက်
အဘွားကြီးက (ဘူး)ခံနေသောအခါ ဓားပြများ
သည် ကြရာမရဖြစ်ပြီး စိတ်တိုလာကြသည်။
အဘွားကြီးကလည်း အာက ရှာမှရှားဖြစ်သည်။

“ငါ့မှာ မရှိတာကိုငါက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး
ထုတ်ပေးရမတုံး။ မင်းတို့ မကျေနပ်ရင် ငါ့ကို
ဒီနေရာတင် သတ်ပစ်လိုက်။ ငါ့သမီးတွေကို
သတ်ချင်သံပဆိုလည်း သတ်သာသတ်ပစ်လိုက်
မမ်းပါ”

“ခင်ဗျား သမီးတွေက အပျိုတွေနော်”
ဟု ပါးစပ်မှ အရက်နဲ့ထွက်နေသော
ဓားပြက ခန်းခနဲသံဖြင့်ပြောသည်။

“အပျိုတွေ ဘာဖြစ်တုန်း”
“ကျွန်တို့က မိုးခိုသတ်မှာ မဟုတ်ဘူး။
အပျိုချည်ဖျက်ပြီးမှ သတ်မှာ။ စိန်နားကပ်က
အပျိုဂုဏ်လောက် မတန်ပါဘူးဗျ”

“လုပ်ပြန်ပြီ။ ဒီစိန်နားကပ် မင်းတို့ တော်
တော်ပြောရကျပ်တဲ့ ဓားပြတွေပဲ။ ရှိသမျှလက်
ဝတ်လက်စားနဲ့ ငွေတွေလည်း အကုန်ထုတ်
ပေးပြီးပြီ။ တော်ပြီပေါ့။ ရတာယူပြီး ထွက်သွား
ကြတာပေါ့”

“အဘွားကြီးက သက်သက်မဲ့ အချိန်
ကုန်အောင် လုပ်နေတာ။ ကဲ . . . ဟောဒီ
အငယ်မကို ဘုရားတိုက်ထဲခေါ်သွားမယ်။ နာရီ
ဝက်အတွင်း စိန်နားကပ်နဲ့ လာရွေးပေတော့။
ရပ်ရွာကို အကူအညီတောင်းမယ်ဘာမယ် ညာ
မယ်ဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားသမီးရဲ့ ခေါင်းပြတ်နေ
တဲ့ အလောင်းပဲပြန်ရမယ်။ နားလည်လား”ဟု
ဓားပြခေါင်းဆောင်က နောက်ဆုံး ရာဇာသံပေး
လိုက်၏။

“မင်းတို့ လက်ခုပ်ထဲက ရေပဲကွယ်၊
မင်းတို့သဘော၊ မင်းတို့သဘော”

အဘွားကြီးကလည်း သူ့ရပ်တည်ချက် ကို
ပြောင်းချင်ပုံ မရသေး။

ဓားပြခိုလ်မှာ စိန်နားကပ် ဥပါဒါန်ရှိ
နေပုံရသည်။ စိန်နားကပ်မရမချင်း ဒေါ်ငွေယုန်
၏အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းမည့်ပုံမပေါ်ချေ။

“ကဲလေ၊ သဘောဆိုတော့လည်း သ
ဘောအတိုင်း လုပ်ရတော့မှာပဲ။ ကဲ . . . အ
ငယ်မကို ခေါ်သွားတော့၊ ငါတို့ကို ဘုရား
တိုက်ထဲက စောင့်နေ၊ ကျန်တဲ့ အဘွားကြီး
သားအမိကိုတော့ သွေးနည်းနည်းထွက်အောင်
လုပ်ရမှာပဲ။ စိန်နားကပ်ရတော့မှ ငါတို့ လိုက်
လာခဲ့မယ်။ လမ်းမှာတစ်ခုခုဖြစ်ရင်တော့ ငါ
စောစောက စီစဉ်ထားတဲ့အတိုင်း ရှင်းစရာရှိတာ
ရှင်းပစ်၊ ကြားလား”

ဓားပြခေါင်းဆောင်က မှာကြားပြီး တစ်
ခဏအကြာမှာ ဓားပြတစ်ယောက်က အဘွား
ကြီး၏သမီး အငယ်ကို လက်ပြန်ကြီး တန်း
လန်းပါးစပ်မှာ အဝတ်စည်းလျက်ဖြင့် ညဉ့်
အမှောင်ထဲသို့ ခေါ်ထုတ်သွားသည်။

“ခင်ဗျားမှာ စိန်နားကပ်ရှိတာ ကျွန်တို့
က သတင်းအတိအကျ ရထားပြီးသားနော့၊
ခင်ဗျား ခေါင်းမာ မနေနဲ့။ ခင်ဗျားသမီးကလေး

ရဲ့ အရှက်နဲ့ အသက်ကို စိန်နားကပ်နဲ့ မလဲချင်
ဘူးလား။ အခု . . . ကောင်မကလေးကို ခေါ်
သွားတဲ့ကောင်က လက်ရဲဇက်ရဲသမား။ တဏှာ
ရူး။ အရက်ကလည်း မူးနေသေးတာ။ ဟို
ကောင်က ခင်ဗျားသမီးကို အနိုင်ကျင့်တယ်
ဆိုရင် ကျွန်တို့ ဘာမှမတတ်နိုင်ဘူး” ဟု ဓားပြ
ခေါင်းဆောင်က အဘွားကြီး မျက်နှာအနီးသို့
ကပ်ပြီး နှစ်ကိုယ်ကြားပြောသည်။

“ဖြစ်ချင်ရာ ဖြစ်စမ်းကွယ်၊ ကံစိပ်သမျှ
ပဲ”

အဘွားကြီးက ခေါင်းမာမာ ပေကပ် ကပ်
အော်ပြောလိုက်စဉ် ကြမ်းပြင်မှာ မှောက် နေရဆဲ
သမီးကြီးက ကျိတ်၍ မှိုက်ငင်သံပေါ်လာသည်။

“ဟဲ့ . . . ကောင်မလေး မငိုနဲ့။ နှင့်အမေ
စိန်နားကပ်ထားတဲ့နေရာသိရင် နှင့်စွင့်ပြော”

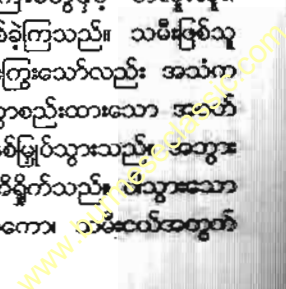
“စိန်နားကပ်မှ မရှိဘူး”ဟု အကြီးမက
ပါးစပ်ကို အဝတ်စည်းထားသဖြင့် အသံ ပလုံး
ပထွေးဖြင့် ငိုပြောပြောသည်။

“နှင်လည်း သတိထား၊ ငါတို့က မရရင်
ရတာယူမှာ။ နှင့်ဂုဏ်ကို နှင်တန်ဖိုး မထားဘူး
လား။ အပျိုရည်ပျက်သွားပြီဆိုရင် သွားပြီဟဲ့၊
နားလည်လား”

“လုပ်ချင်သလို လုပ်လို့ပြောပြီးပြီပဲကွယ်၊
စကားရည်လိုကတာ” ဟု အဘွားကြီးက ဇော်
တော်ကြလေသံဖြင့် ဝင်ပြောတော့ ဓားပြခိုလ်
နှုတ်ခမ်းမဲ့လိုက်၏။ အဘွားကြီးဘက် လှည့်ပြီး
မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်၏။ မှန်အိမ်မီးရောင် မှိန်
မှိန်ထဲမှာ အဘွားကြီး၏ ထိမထင်သော မျက်
နှာထားကိုတွေ့ရသည်။ ဓားပြခိုလ်က အဘွား
ကြီး၏ မျက်နှာကို ရိုက်ရန် လက်ဝါး တစ်ဘက်
ကို မြှောက်လိုက်သည်။ ထိုအချိန်မှာပဲ မိုး
ပေါက်တွေ၏ ဖြိုးဖြိုးဖျောက်ဖျောက် အသံတွေ
ကိုဖြိုခွဲလိုက်သော သေနတ်သံတစ်ချက် ပေါ်
ထွက်လာသည်။ သေနတ်သံက ဒေါ်ငွေယုန်
တို့အိမ်မှ များစွာမဝေးသော အရပ်မှ ပေါ်ထွက်
လာခြင်းဖြစ်သည်။

“ဟေ့ကောင် . . . အဘွားကြီးကိုပါ
ကြီးအမြန်တုပ်ပြီး ပါးစပ်ကို ပိတ်ပစ်ခဲ့။ ဘာ
သေနတ်သံလဲဆို ငါ သိတယ်။ ဒါ အောင်ပါ
ကြီးတို့အဖွဲ့က ရိုက်ဖယ်သံတွေ၊ မအေ +++
ပြုဟ်ကောင်တွေ”

နောက်ဆုံး မိနစ်အတွင်း ဒေါ်ငွေယုန်တို့
သားအမိနှစ်ယောက်သာ ကြမ်းပေါ်မှာ ဝမ်း
လျားမှောက်လျက်ကြီးတွေနှင့် တလူးလူး၊
တလွန့်လွန့် ကျန်ရစ်ခဲ့ကြသည်။ သမီးဖြစ်သူ
က အားပါးတရ ငိုကြွေးသော်လည်း အသံက
ပါးစပ်ကို တင်းကျပ်စွာစည်းထားသော အသံ
ထဲမှာသာ လုံးထွေးနှစ်မြှုပ်သွားသည်။ အဘွား
ကြီးကလည်း တအိအိနှိုက်သည်။ မသွားသော
ရွှေထည်တွေအတွက်ကော၊ သမီးငယ်အတွက်

ပါ သောကကို ချစ်တီး၍ မရနိုင်။

နောက် . . . နာရီဝက်ခန့်အကြာမှာမူ ဒေါ်ငွေယုန်၏ သမီးငယ်ကို ဖမ်းခေါ်သွားခဲ့ သော ဓားပြမှာ စစ်ပင်ချောင်းရွာ သူသားနယ်ရှိ ဇေယျာထံ မှာ တိုင်တစ်တိုင်မှာ ကြိုးတုပ်လျက် ခေါင်း ငိုက်စိုက်ကျနေသည်။

သူအနီးမှာ လက်နက်ကိုင် ခေါင်းဆောင် အောင်ပါကြီး၏ နောက်လိုက်တစ်ယောက်က လှံစွပ်တပ် ရိုင်ဖယ်သေနတ်ကို ကိုင်၍ တိတ်ဆိတ်စွာ စကြဲလျှောက်နေသည်။ အောင်ပါကြီး ကိုယ်တိုင် ခေါင်းဆောင်၍ လွတ်ပြေးသွားသော ဓားပြနှစ်ယောက်နောက်သို့ လိုက်နေကြစဉ် သူ က လက်ရဖမ်းမိသော ဓားပြကို စောင့်ကြပ် ထားရမည် ဖြစ်သည်။

ဓားပြသည် သေနတ်ဒင်နှင့် အထုခံထား ရ၍ ခေါင်းကွဲပြီး သွေးစက်စက် ကျနေသော် လည်း သတိမလစ်၊ ငိုက်စိုက်ချထားသော ဦး ခေါင်းကို အားယူ၍ မေးလိုက်သည်။

“ရဲဘော်ကလေး . . . မင့်မှာ လက်နက် ဓာတ်မီးရှိတယ် မဟုတ်လား” ဟု ဓားပြက နှမ်းနယ်အားယုတ်သောအသံဖြင့် ပြောသည်။

“ရှိတယ်၊ ဘာလုပ်မလို့တုန်း”

“ငါ ဘယ်သူလဲဆိုတာ မင်း သေသေ ချာချာ မြင်ရအောင် ငါ့မျက်နှာကို ဓာတ်မီးနဲ့ ထိုးကြည့်ပါလားကွာ”

“ဘာထူးမှာလဲဗျာ” ဟု လက်နက်ကိုင် အစောင့်ကလေးက စိတ်မပါတပါ ညည်းညူ သံဖြင့် လက်နက်ဓာတ်မီး ထုတ်ကာ ဓားပြ၏ အိုးမည်းနှင့် သွေးတွေရောကာ ကြောက်မက် ရှုံ့ရှာဖွယ် ဖြစ်နေသော မျက်နှာကို မီးရောင်ဖြင့် ထိုးကြည့်သည်။ သုံးစက္ကန့်လောက် မီးထိုးပြီး ပြန်ဝိတ်လိုက်သည်။

“ငါ ဘယ်သူလဲ မင်းသိလား ရဲဘော် ကလေး”

“ခင်ဗျာ ဘယ်သူကမှာလဲဗျာ၊ သေ တော့မယ့် ဓားပြတစ်ယောက်ပေါ့”

“ငါ့မျက်နှာကို မင်းသေသေချာချာ ကြည့် စမ်းပါကွာ၊ မင်းတို့အဖွဲ့ကို အရင်က ခေါင်း ဆောင်ခဲ့တဲ့ ဗိုလ်ငွေဗျိုင်းဆိုတာ ငါ့အစ်ကို အ ရင်းခေါက်ခေါက်ကွာ၊ အခု . . . သူက ရာထူး တက်ပြီး ရိုးမကိုပြောင်းသွားပြီ မဟုတ်လား”

အစောင့်ကလေးသည် ခေတ္တခဏမျှ တွေ တွေဝေဝေဖြစ်သွားဟန်ဖြင့် ဓားပြ၏ မျက်နှာကို ဓာတ်မီးဖြင့် ဖျတ်ခနဲထိုးကြည့်ပြန်သည်။

“ငါ့အစ်ကိုဟာ သူ့အရင်းကို သူ့လက် အောက်က လွှဲတွေ့ကာ သတ်ပစ်တယ်လို့ သိရ ရင် ဘယ်လောက် ရင်နာမလဲကွာ၊ ပြီးတော့ ငါတို့ညီအစ်ကိုက မွေးချင်းနှစ်ယောက်ထဲ ရှိ တာကွာ၊ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အသက် ပေးပြီး ချစ်ကြတာ။ ငါ့အစ်ကို ဗိုလ်ငွေဗျိုင်း

စိတ်ကို ငါသိတယ်၊ သူ ဒေါသထွက်လာရင် သိကြားမင်းတောင် တားလို့မရဘူး။ အဲဒီတော့ မင်းအနေနဲ့ အချိန်မီစဉ်းစားသင့်တယ်ကွာ”

အစောင့်ကလေးက သက်ပြင်းဟင်းခနဲ ချရင်း ဓားပြအနားကနေ အမှောင်ထဲသို့ ထွက် လာသည်။ သူ ကျင်ငယ်စွန့်သံသဲ့သဲ့ ပေါ်ထွက် လာသည်။ ထိုနောက် အစောင့်ကလေးက ဓား ပြဘက်သို့ ပြန်လျှောက်လာသည်။

“ကြီးပြေပြီး ငါ မဟားတရား ထွက် ပြေးသွားတယ်လို့ ပြောလိုက်ပေါ့ကွာ”

အစောင့်ကလေးက ဘာမျှမပြောဘဲ ကြောင်ကြောင်ကြီးရပ်နေ၏။

“မင်း . . . ကျေးဇူးကို ငါ တစ်သက်မေ့ မှာ မဟုတ်ဘူး၊ အခွင့်ကြုံတာနဲ့ ငါ့အသက် သခင်အဖြစ် ငါမင်းကို ကျေးဇူးဆပ်မှာပါကွာ”

“ကျုပ်လည်း ဗိုလ်ငွေဗျိုင်းဆီ အရောက် ပြေးမှ အသက်ချမ်းသာတော့မယ် မှတ်ပါရဲ့၊ ခင်ဗျားလွတ်သွားရင် အောင်ပါကြီးက ကျေနပ် မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ရွာက ကြည့်ညှိအောင် သူက သူ့ခိုးဓားပြတွေကို သတ်ပြမလို့ ထင်ထားတာ ဗျ”

အောင်ပါကြီးတို့အုပ်စု သင်္ချိုင်းဇေယျာသို့ ပြန်ရောက်လာကြသောအခါ ထူးခြားနေမှုကို သူတို့ချက်ချင်း သတိပြုလိုက်မိကြသည်။ အ စောင့်မရှိတော့။ ဇေယျာအပြင်သို့ ထွက်သွား ခြင်းတော့မဟုတ်။ ဇေယျာထဲက တိုင်တစ်တိုင်မှာ ကြိုးတုပ်လျက်သားနှင့် အသက်ပျောက်နေ သည်။ နဖူးလည်း ဟက်တက်ကွဲနေသည်။ သူ့ရင်အုံမှာတော့ ရိုင်ဖယ်လှံစွပ်ကတစ်ဆုံးနီးပါး

မြုပ်ဝင်နေသည်။ ရိုင်ဖယ်ကိုတော့ ရှာမတွေ့။ အောင်ပါကြီးက ရန်ရန်ရင်ရင်း အော် ဟစ်ဆဲရေးလိုက်သည်။

“ဗိုလ်ငွေဗျိုင်းဆိုတဲ့ လူနဲ့ ကျွန်ုပ်နဲ့ သွေး တစ်စက်မှ မတော်ဘူး၊ ကျွန်ုပ်မှာ အစ်ကိုလည်း တစ်ယောက်မှ မရှိဘူး။ ညီလည်း မရှိဘူး။ ကျွန်ုပ်က တစ်ကောင်ကြွက်၊ တစ်ကောင်ကြွက် ဆိုတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အားကိုးပြီး သူများ ထက်ပိုပြီး ကြိုးစားအားထုတ်ရတယ်။ ကံသ အားကို စိုက်ထုတ်ရတဲ့အခါ ရှိသလို ဉာဏ်ကို လွှာပြီး သုံးရတဲ့အပိုင်းလည်း ရှိတာပေါ့”

“ကျုပ်ဘဝမှာ အခက်အခဲ၊ အကျပ် အတည်းတွေ ကြုံခဲ့ရတဲ့ အချိန်ကာလတွေက နောက်မှာ အဝေးကြီး ကျန်ခဲ့ပါပြီ။ အမှောင် ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီလို့ ဆိုရမှာပေါ့”

‘အခု . . . သက်ကြီးရွယ်အိုဘဝမှာ ကျွန်ုပ် လက်က စိပ်ပုတီးအမြင်ကိုင်ထားရတာပေါ့။ နှလုံး စိတ်ဝမ်းလည်း ငြိမ်းချမ်းပါ့ဗျာ။ ကျုပ်တိုက်ရှေ့ က ဆိုင်းဘုတ်ကြီးက ကျုပ်ရဲ့ ဂုဏ်ကျက် သရေ ကျုပ်ရဲ့ဘဝ အာမခံချက်ပဲလေ။ ဆိုင်းဘုတ် ကြီးကို ဖတ်ကြည့်လိုက်စမ်းပါလေ’

“စိန်ပိုင်း ထင်၊ မီးသွေး လက်လီလတ် ကားရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်း”

ကျွန်ုပ်လက်ဖျားမှာ စိန်သီးနေပြီမို့ နှာမည် လည်း ရွှေပိုင်းမဟုတ်တော့ဘူးပေါ့ဗျား

ကျွန်ုပ်

ပထမစာအုပ်ကြီး (၁၆၂၃)

First Folio by William SHAKESPEARE

ကဗျာကို ပြောင်းလဲခဲ့သော စာအုပ်များ

ထက်မြက်

ဝိလျံရှိတ်စပီးယားဆိုလျှင် အင်္ဂလိပ်စာပေလောကတွင် မသိသူ ချီလောက်အောင် အလွန်ထင်ရှား ကျော်ကြားသော စာရေးဆရာကြီး ဖြစ်လေသည်။ စာအုပ် ရေးခဲ့သူလည်း ဖြစ်သည်။ ပြဇာတ်များ၊ ကဗျာ များ၊ ဝတ္ထုများမှာ ယနေ့ထက်တိုင် ကမ္ဘာကျော်လျက် ရှိပါသည်။ သူ တွယ်လွန်ပြီး ၄-နှစ်အကြာတွင် သူ မသေခင်က ရေးခဲ့သော ပြဇာတ် များကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ပြဇာတ်ပေါင်းရှုပ် စာအုပ်ကြီးကို First Folio 'ပထမစာအုပ်ကြီး' နာမည်ဖြင့် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ထိုနာမည် သည် နှိုတ်စပီးယား၏ စာပေများကို စုပေါင်းထုတ်သည်အတွက် သင့် တင့်လျှောက်ပတ်သည်ဟု ယူဆပါသည်။ ဝိလျံရှိတ်စပီးယား ရေးခဲ့သော စာများထဲမှ အသော အလွမ်းနှင့် ရာဇဝင်ဇာတ်လမ်းများကို ဖော်ပြ ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုစာအုပ်ထဲတွင် ပြဇာတ် ၃၆ ပုဒ် ပါဝင်လေသည်။ သူ၏ ပြဇာတ်များမှာ အများအပြားရှိသည်။ မခန့်မှန်းနိုင်လောက်အောင် များသည်ဟု ဆိုသည်။ စာပေလောကတွင် ဩဇာကြီးလှပါသည်။ ရှိတ် စပီးယားသည် တခြားစာရေးဆရာများထက် ပို၍ ကျော်ကြား၊ ပို၍ လူကြိုက်များသူလည်း ဖြစ်သည်။ ဘာသာစကားအရ စာပေအရ အလွန် ထင်ရှားလှသော စာများကို ရေးခဲ့သလို ကဇာတ်ပိုင်းတွင်လည်း သူ ကဇာတ်များက လွှမ်းမိုးလေသည်။ လူသဘာဝသဘောတရားကို ဖွဲ့ဆို ရာတွင် အထက်တန်းလွှာနှင့် အောက်တန်းလွှာများကို ဖွဲ့ဆိုနိုင်သူ ဖြစ် သိသည်။

ရှိုတ်စပီးယား၏ဘဝတွင် (၁၅၆၄-၁၆၁၆) စာပေရေးသားခြင်းဖြင့် အများဆုံး ဖြတ်သန်းခဲ့သည်။ ပြဇာတ်အများအပြားကို ရေးပြီး ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ကဇာတ်ရုံတွင် သွားရောက်ပြီး အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုခဲ့ရသည်။ ထိုစဉ်က သူ အသက်ငယ်ငယ်သာ ရှိသေးသည်။ ပြဇာတ် ပရိသတ်အတွက် ရေးသားသည်။ ဝေါပင်ဇာတ်လမ်းများ၊ လူကြိုက်များ နိုင်သည့် အဖြစ်အပျက်များကို ရေးသားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ၁၅၉၀ ခုနှစ် များကာလ၌ သူ၏ ကဗျာရှည်ကြီး ၂ ပုဒ်ကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ထို ကဗျာရှည်ကြီးများမှာ Venus and Adonis ဆိုသော ကဗျာရှည် ကြီးနှင့် The Rape of Lucrece ဆိုသော ကဗျာရှည်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။ ရှိုတ်စပီးယားသည် ပြဇာတ်များကို ကပြဖို့အတွက် ရေးလိုက်သော်လည်း ထိုပြဇာတ်များကို ထိန်းသိမ်းထားရန်ကိုကား စိတ်ဝင်စားမှု နည်းလှ သည်။

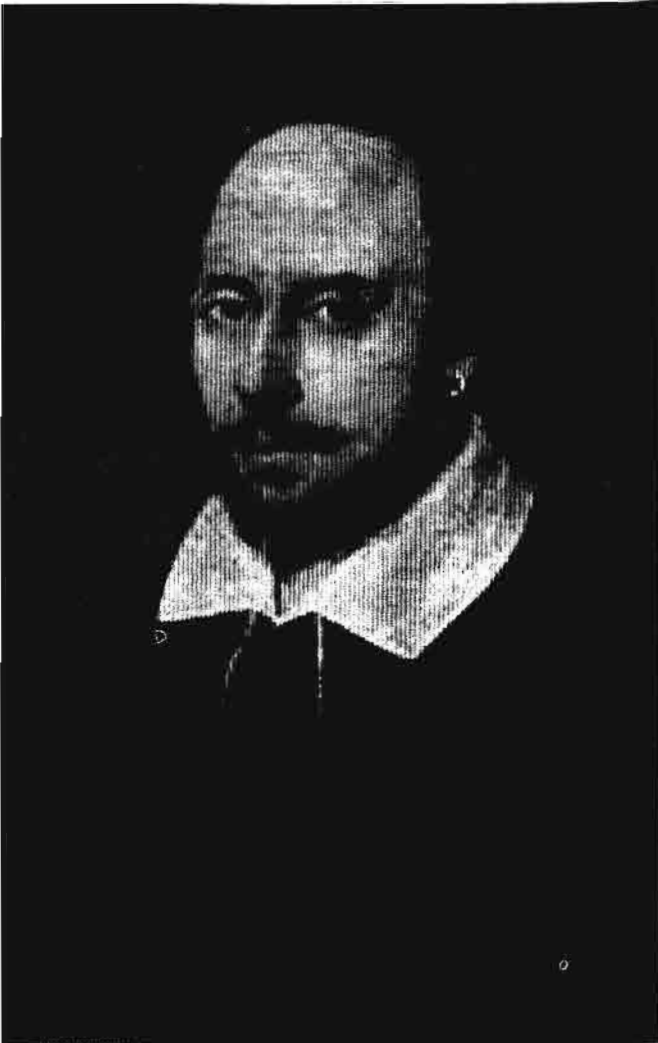

ထို့ကြောင့် သူ ရေးခဲ့သမျှ ပြန်ကျနေခြင်းဖြစ်သည်။ ဘာရေးခဲ့ သည်ဟုလည်း အမှတ်မထားပေ။ (သူ့မိတ်ဆွေနှင့် သူ့ပြိုင်ဘက်ဖြစ်သူ ဘင်ဂျန်ဆင်ကတော့ ၁၆၁၆ ခုနှစ်တွင် သူ ရေးခဲ့သည်များကို ဦးစီး၍ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ သူသည် ဟန်ဆောင်ပြီး ထိုကဲ့သို့ ပြုလုပ်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟုလည်း ဝေဖန်ခံရသည်။) ရှိတ်စပီးယား၏ ပြဇာတ်များကို တုပခိုးယူပြီး မိမိတို့ ရေးသယောင်ပြဇာတ်များလည်း ပေါ်ခဲ့ပါတယ်။ တချို့ပြဇာတ်များဆိုလျှင် ဟိုအပိုဒ်၊ ဒီအပိုဒ်ရော၍ အသစ်ပြုလုပ်ကာ ရေးသားခဲ့သည်။

ရှိတ်စပီးယားသည် လန်ဒန်ပြဇာတ်လောကတွင် အနှစ် ၂၀ ကျော် ဖြတ်သန်းလာခဲ့ပါသည်။ စာရေးဆရာ၊ ပြဇာတ်ဆရာ၊ ကုမ္ပဏီရှယ်ယာ ဝင်အဖြစ် ဖြတ်သန်းခဲ့ရာ အကျိုးအမြတ်လည်း ရရှိခဲ့သည်။ သို့သော် ၁၆၁၄ ခုနှစ်၌ သူသည် ထိုလောကမှ ထွက်ခဲ့သည်။ ပြဇာတ်လောကမှ အငြိမ်းစားယူလိုက်ကာ သူ့မိသားစုနှင့်အတူ ကျေးလက်သို့ သွားရောက် ၍ အနားယူသည်။ စထရပ်ဖို့စ်တွင် သွားရောက်နေထိုင်ခဲ့ရင်း သူသည် ဘာမှမလုပ်ဘဲ နေခဲ့၏။ တောရွာတွင် နေထိုင်ရင်း ၁၆၁၆ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်သွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သူ ကွယ်လွန်ပြီး နှစ်အတန်ကြာတွင် အမှတ်တရ အခမ်းအနားပြုလုပ်သည်။ သူ နေထိုင်သော ကျေးရွာတုရား ကျောင်းတွင် ပြုလုပ်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ဂျွန်ဟန်မင်ဂေနှင့် ဟင်နရီကျွန်ဒဲလ်တို့က သူ့ပြဇာတ်များကို ပြန်လည် စုစည်းပြီး ထုတ်ဝေ ဖို့ ပြင်ဆင်ကြလေတော့သည်။ သူ့ကို ဝမ်းနည်းကြောင်း အမှတ်တရ အခမ်းအနားတွင် ပြဇာတ်မင်းသားများနှင့် သူ၏ ပြဇာတ်ကုမ္ပဏီမှ လူများလည်း တက်ရောက်သည်။ ထို့ပြင် စာအုပ်ရောင်းသူများနှင့် သူ့ကို ချစ်ခင်လေးစားသော စာပေသမားများ၊ စာဖတ်သူများလည်း တက် ရောက်ကြလေသည်။

ဟန်မင်ဂေနှင့် ကွန်ဒဲလ်တို့သည် အယ်ဒီတာများအဖြစ် သူ့စာအုပ် တွင် အမှာရေး၏ သူတို့က ရှိတ်စပီးယား၏ မူရင်းစာမူများကို ရှာဖွေ၍ စုစည်းထုတ်ဝေခြင်း ဖြစ်သည်။ သူတို့က ရှိတ်စပီးယား၏ လက်ရာမှန် သမျှကို တရားဝင် စာချုပ်စာတမ်းဖြင့် စနစ်တကျ ထုတ်ဝေခြင်း ဖြစ် သလို ပြဇာတ်ကုမ္ပဏီနှင့် ပတ်သက်ပြီး လုပ်ဆောင်စရာ ရှိသည်များကို စနစ်တကျ လုပ်ဆောင်သည်။ ယခင်က ထုတ်ဝေပြီး ပြဇာတ်များကို လည်း စုစည်းပြီး ပြန်လည်ထုတ်ဝေသည်။ သူ ရေးခဲ့သမျှ ပြဇာတ်များ ကို အသော၊ ရာဇဝင်နှင့် အလွမ်းဟူ၍ ခေါင်းစဉ်ခွဲခြားပြီး ထုတ်ဝေကြ လေသည်။ ထုတ်ဝေသော စာအုပ်များ၏ အမှာတွင် “ကျွန်တော်တို့ ထိုကဲ့သို့ ထုတ်ဝေခြင်းမှာ ကျွန်တော်တို့၏ ရှိတ်စပီးယားကို အမှတ်တရ ဖြစ်ခြင်း၊ မိတ်ဆွေတို့၏ လုပ်ဆောင်သင့်သည်ကို လုပ်ဆောင်ခြင်း စသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ထုတ်ဝေခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ထုတ်ဝေခြင်းဖြင့် ရှိတ်စပီးယား ရှင်သန်နေသလို ခံစားရပါသည်”ဟု ရေးထားလေသည်။

စာအုပ်ထဲတွင် ပြဇာတ်အားလုံးကို ရှိတ်စပီးယား၏ လက်ရာအဖြစ် ထည့်သွင်းထားပါသည်။ (ပါရီကလိစ် Pericles ကို နောက်ထုတ်ဝေသော စာအုပ်တွင် ဖြည့်စွက်ထည့်သွင်းထားသည်။) ထိုကဲ့သို့ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေ ခြင်းမှာ အလွန်စနစ်ကျသဖြင့် ရှိတ်စပီးယား၏ လက်ရာများကို တပေါင်း တစည်းတည်း ဖတ်ရလေသည်။ အလွမ်းပြဇာတ်များတွင် ဟင်းမလက်၊ ဇော်သလိုနှင့် လီယာမင်းကြီးတို့ ပါဝင်သလို The Tempest မိုးသက် မှန်တိုင်း၊ ဂျူးလီးယက်ဆီဇာ၊ မက်ဘက်သ်နှင့် Twelfth Night ဆယ့် နှစ်ညမြောက်တို့ကိုလည်း ထည့်သွင်းထားပါသည်။ တချို့ပြဇာတ်များ မှာ ယခင်က တစ်ကြိမ်မှ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်း မရှိခဲ့ပေ။ ထိုသို့ ရှိတ်စပီး ယား၏ ပြဇာတ်များကို အပင်ပန်းခံ စုစည်းထုတ်ဝေခြင်းသာ မရှိခဲ့လျှင် ကျွန်တော်တို့ ထိုစာအုပ်ကို ဖတ်ရမည် မဟုတ်ပေ။ သူ၏ ပြဇာတ်များ သည် အချည်းနှီး ပျောက်ကွယ်ကုန်လိမ့်မည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ် ၂ ဦးက အသေအချာဆောင်၍ ထုတ်ဝေသဖြင့် ‘ပထမစာအုပ်ကြီး’မှာ စာပေ လောကတွင် ပေါ်ပေါက်လာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစာအုပ်တွင် ပြဇာတ်ရေးဆရာ၏ ရုပ်ပုံကို ထည့်သွင်းပုံနှိပ်ထားပါ သည်။ ထိုပုံကို ဘလောက်အဖြစ် ထွင်းထုပေးသူမှာ မာတင်ဒရိုးရှောက် ဖြစ်သည်။ ထိုစာအုပ်ကို ရည်ညွှန်းသော ကဗျာကိုလည်း ဂျွန်ဆင်က ရေးထားသည်။ ပထမပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်းတွင် စောင်ရေ ၇၅၀ ပုံနှိပ်ခဲ့ သည်။ စာအုပ်မှာ စာမျက်နှာ ၉၀၀ ကျော်ရှိသည်။ ယခုဆိုလျှင် ပထမဆုံး ပုံနှိပ်သော ထိုစာအုပ်များအနက် ၃ ပုံ ၁ ပုံကျန်ရှိနေပါသည်။ ၇၉ အုပ်မှာ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ ဖော်လီဂါရှိတ်စပီးယား စာကြည့် တိုက်တွင် ရှိနေသည်။ ဤစာအုပ်များမှာမူ ယခုအချိန်၌ ပျောက်ဆုံးနေ ပေသည်။ ပြန်လည် ပုံနှိပ်သည့်အခါတွင် တချို့စာရွက်များမှ မရှိ တော့သောကြောင့် ပြန်လည် တိုက်ဆိုင်ပြီး စာပြင်ရလေသည်။ တချို့ စာလုံးများတွင် မူကွဲများ ဖြစ်လာ၏။ ‘ပထမစာအုပ်ကြီး’ကို ထုတ်ဝေ စဉ်က တန်ဖိုးမှာ ၁ ပေါင်ဖြစ်သည်။ (ယခုဆိုလျှင် ပေါင် ၁၀၀ သို့မဟုတ် ဒေါ်လာ ၂၀၀ တန်ဖိုးနှင့် ညီမျှပါသည်။) တစ်ပေါင်နှုန်းနှင့်သာ ရောင်းရ မည်ဆိုလျှင် စာအုပ်သန်းပေါင်းများစွာ ရောင်းချရပေမည်။ ထိုကဲ့သို့ ရှိတ်စပီးယား၏ လက်ရာများကို စုပေါင်း ထုတ်ဝေခြင်းမှာ စာပေသမိုင်း တွင် ထင်ရှားလှပါသည်။ စုပေါင်း၍ ထုတ်ဝေသော စာအုပ်ကိုလည်း ‘ပထမစာအုပ်ကြီး’ ဟု နာမည်ပေးလိုက်သည်မှာ အလွန်ပင် ဆီလျော် သည်။ ထိုထက်ကောင်းသော နာမည်ကို ရှာမရပေ။ Folio ဆိုသည် မှ၊ စာရွက်ကြီးတစ်ခု၏ ခေါက်ချိုးကို ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။ စာအုပ်တစ် အုပ်တွင် စာမျက်နှာ ၄ မျက်နှာကို Folio ဟုလည်း ခေါ်ပါသည်။ Folio အချိုးဆိုသည်မှာ အကြီးဆုံး စာမျက်နှာအချိုး ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ‘ပထမစာအုပ်ကြီး’ဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုစာအုပ်ကြီး၏ အရှည်မှာ

၁၅ လက်မအမြင့် ရှိ၏။ ကျမ်းကြီးတစ်စောင်လို ကြီးမား ထူထဲသော အုပ် ဖြစ်ပါသည်။ သမ္မာကျမ်းစာလို၊ ကမ္ဘာမြေပုံစာအုပ်လို၊ သမိုင်း စာအုပ်များလို ကြီးမားထူထဲခိုင်ခန့်သောစာအုပ် ဖြစ်သည်။ သာမန်စာ အုပ်များနှင့် ကွာခြားလှသည်။ ထိုစာအုပ်ကြီး၏ ၄ ချိုး ၁ ချိုးမှာ သာမန် ညတ်ဝေနေသော စာအုပ်များ၏ အချိုးဖြစ်သည်။ သတင်းစာ စာရွက်ကို ခေါက်ချိုးချိုးလိုက်လျှင် ထို Folio အချိုး ရရှိပါသည်။ စောစောပိုင်းက ညတ်ဝေသော စာအုပ်များတွင် ရှိတ်စပီးယား၏ လက် ရာဟု အတည်မပြုထားသော စာမူများနှင့် တခြားပြဇာတ်များ ပါဝင်ပါ သည်။

ပထမစာအုပ်ကြီး၏ မာတိကာတွင် ရှိတ်စပီးယားရေးခဲ့သော ပြဇာတ်များကို တစ်ခုချင်း ဖော်ပြထားပါသည်။ (၁၅၈၀ ခုနှစ်များက ထွက် ခဲ့သော ဟိုးမား၊ ဂျီဖရေချောဆားတို့၏ စာများမှ ကိုးကားသော ပြဇာတ် များလည်း ပါရှိသည်။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၏ ပြဇာတ်နှင့် ပတ်သက်သော လေ့ထုံးစံများကိုလည်း ရှိတ်စပီးယားက ဖော်ပြခဲ့လေသည်။ အင်္ဂလန် ၏ ပြဇာတ်များသည် ကမ္ဘာ့စာပေနယ်ကို ထိုးဖောက်ခဲ့ပါသည်။ ခေတ် တိုင်းတွင် အင်္ဂလန်ပြဇာတ်များက ကမ္ဘာ့ပြဇာတ်လောကကို ဩဇာရှိခဲ့ လေသည်။ ထို့ကြောင့် ရှိတ်စပီးယား၏ မက်ဘက်သ်ပြဇာတ်ကို ဘာဒီ ဘ အော်ပရာအဖြစ် ကပြသည်။ ရိုမီယိုနှင့် ဂျူးလီးယက်ဆိုလျှင် ပြဇာတ်များ၊ တေးသရုပ်ဖော်များဖြင့် အမြဲလိုလို ဖော်ပြခဲ့ရသလို ရုပ်ရှင် အဖြစ်လည်း အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ရိုက်ကူးခဲ့လေသည်။ ရှိတ်စပီးယား၏ ပြဇာတ်များကို အခြေခံပြီးနောက်ပိုင်း ကပြသော ကဇာတ်များ၊ ရုပ်ရှင် များလည်း အများအပြား ရှိသည်။ သိပ္ပံရုပ်ရှင်ကား Forbidden Planet 'ထားမြစ်ထားသောပြိုဟ်' ဆိုလျှင် ရှိတ်စပီးယား၏ မိုးသက်မုန်တိုင်း The Tempest ကို အခြေခံ၍ ရိုက်ကူးထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အာကီရာ ဘူရိုဘာဝါ၏ အကောင်းဆုံး ဆာမူရိုင်း ရုပ်ရှင်ဟု ပြောသော Throne of Blood ဆိုလျှင် ရှိတ်စပီးယား၏ မက်ဘက်သ်ကို မိုးပြီး ရိုက်ကူးထား သည်။ ထို့ပြင် ဟမ်းမလက်ကို အခြေခံ ရိုက်ကူးသော ရုပ်ရှင်ကားများ လည်း ရှိသည်။ ထိုကဲ့သို့ ရှိတ်စပီးယား၏ ပြဇာတ်များမှ ဗီဇိုင်းကိုးကား ၍ ပေါ်ထွက်လာသော ရုပ်ရှင်ပြဇာတ်များကို 'ပထမစာအုပ်ကြီး' ၏ ကလေးများဟု ခေါ်ကြလေသည်။

ရှိတ်စပီးယား၏ ဩဇာမှာ စာပေတွင်ကော၊ အရေးအသားဘာသာ စကားတွင်ပါ လွှမ်းမိုးမှု ကြီးမားပါသည်။ ရှိတ်စပီးယား၏ အရေးအသား များကို မဖတ်ဖူးသော စာရေးဆရာ ဟူ၍ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ရှိမည် မဟုတ် ပေ။ ရှိတ်စပီးယားကို ကမ္ဘာပေါ်ရှိ စာရေးဆရာများမှာ မသိသူ မရှိပေ။ ရှိတ်စပီးယား၏ စာအုပ်များကို တစ်နည်းတစ်ဖုံ ဖတ်ကြရသည်။ အနည်း နှင့် အများ မဖတ်ဖူးသူဟူ၍ မရှိပေ။ ရှိတ်စပီးယား၏ ပြဇာတ်ကို မဖတ် ဖူးသူဟုဆိုလျှင် ထိုသူသည် 'ဒုစရိုက်မှုကို ဆန့်ကျင်နေသူထက် ပို၍ပင် ကြီးမားသော ဒုစရိုက်မှု ကျူးလွန်သူ' (လီယာမင်းကြီးကဲ့သို့) ဖြစ်ပေ လိမ့်မည်ဟု တင်စားပြောဆိုကြသည်။ ရှိတ်စပီးယား၏ ပြဇာတ်ထဲတွင် စကားလုံး ပြောဆိုမှုများ၊ တင်စားမှုများမှာ အားကောင်းလှသဖြင့် ယနေ့ ခေတ်အထိ ထိုတင်စားမှုများကို ဆက်လက် ကျင့်သုံးကြ၏။ ဥပမာ ဆဋ္ဌမမြောက် ဟင်နရီပြဇာတ်ထဲမှ ဖော်ပြထားသော 'တံခါးပေါက်မှ သံမှိုကဲ့သို့ သေဆုံးနေပေပြီ' ဆိုသည်မျှ။ ဗင်းနစ်မြို့မှ ကုန်သည်ကြီး ပြဇာတ်ထဲမှ ရှိုင်းလော့ပြောသော 'အသားတစ်ပေါင်' ဆိုသော အသုံး အနှုန်းမျိုးမှာ ယနေ့တိုင် မပျောက်မဖျက် သုံးစွဲလျက် ရှိကြသည်။ ရှိတ် စပီးယား ရေးသားသော ဝါကျများ၊ အရေးအသားများကို အောက်စဖို့ဒ် အင်္ဂလိပ်အဘိဓာန်ထဲတွင် ထည့်သွင်း၍ ယခုအထိ အသုံးပြုနေရပါသည်။ ရှိတ်စပီးယား၏ အရေးအသားများ၊ အသုံးအနှုန်းများမှာ နှစ်ရာပေါင်း များစွာ ကြာမြင့်ခဲ့သော်လည်း မပျောက်ပျက်ခဲ့ပေ။ သူ၏ စာပေဩဇာ မည်သူနှင့်မျှ ဝေဖန်အောင် ကြီးမားလှပါသည်။

ရှိတ်စပီးယား၏ စာပေအပေါ် အကျိုးပြုမှုမှာ အကြီးမားဆုံး ဖြစ်

ပေလိမ့်မည်။ သူ ရေးခဲ့သော ပြဇာတ်များ၏ အကြောင်းအရာ၊ ဝုံသတ္တန် အရေးအသား ဖွဲ့နွဲ့မှုတို့ကို မည်သူမျှ လိုက်၍ မဆိုခဲ့ပေ။ ထွန်းခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၄၀၀ က သူ၏ဘာသာစကားမှာ ယနေ့ခေတ်ကာလတွင် ကွာခြားနေမည် ဖြစ်သော်လည်း သူစာများကို ဖတ်လိုက်လျှင် ရင်ထဲ၌ ခံစားရကာ အလွန်ဩဇာညောင်းနေဆဲ ဖြစ်သည်။ သူ၏ပြဇာတ်များကို ဖတ်လျှင် ဒေါသဖြစ်မှု၊ နာကျည်းမှု၊ မေတ္တာတရားကြီးမှု၊ ကြောက်လန့် မှု၊ သံသယရှိမှု၊ သဝန်တုံ့မှု၊ နောင်တရမှု၊ ရည်မှန်းချက် ကြီးမှု၊ အပြစ် ရှိမှု၊ ဆန္ဒရမ္မက်ကြီးမှု စသည်တို့မှာ ပီပြင်စွာ ပေါ်လွင်လှ၏။ သူသည် စကားလုံးများဖြင့် ထိုအချက်များအားလုံးကို ဖော်ပြနိုင်စွမ်း ရှိလေသည်။ သူ၏ ခံစားမှု၊ သူ၏ အနုပညာလက်ရာမှာ အလွန်ပင် ကြီးလှ၏။ သူ၏ စာများသည် သေခြင်းနှင့် ရှင်ခြင်း၊ အမှားနှင့်အမှန်၊ သစ္စာရှိမှု နှင့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာအစရှိသည်တို့ကြား လွန်ဆွဲနေသူများသာ ခံစားနေ အောင် ဖော်ပြနိုင်လေသည်။ ကမ္ဘာကြီးအပေါ် ကြည်မြင်သော သူဇာတ် ကောင်များ၏ အမြင်၊ ခံစားမှုများကို သူကဲ့သို့ စာဖတ်သူများ ခံစား နိုင်အောင် ဖန်တီးနိုင်မှု၊ ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် ဟမ်းမလက်ကို မဖတ် ဖူးသော်လည်း သံသယအကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့ သိပါသည်။ သို့ သော် ရှိတ်စပီးယားရေးလိုက်သော ထိုပြဇာတ်ကို ဖတ်ရလျှင်ကား ကျွန် တော်တို့အသိထဲတွင် ပို၍ လေးနက်ကြီးမားသော သံသယအကြောင်း ကို သိနိုင်ပါသည်။ ရှိတ်စပီးယားက ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုလူတွေလဲ ဆိုသည်ကို သိအောင် ကူညီခဲ့သောသူလည်း ဖြစ်ပါသည်။ 'ပထမ စာအုပ်ကြီး' First Folio သာ မပြုစုနိုင်ခဲ့လျှင် ပြဇာတ်၏ အမွေအနှစ်၊ ရှိတ်စပီးယား၏ လက်ရာများကို ကျွန်တော်တို့ မသိရှိနိုင်ဘဲ ပျောက်ဆုံး သွားပေလိမ့်မည်။

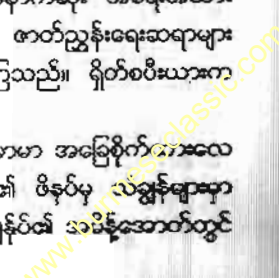
ဂုဏ်ပြုခြင်းနှင့် အမှတ်တရပြုခြင်း

First Folio 'ပထမစာအုပ်ကြီး' ၏ အမှာတွင် ဟန်မင်ဂေနှင့် ကွန်ဒဲလ်တို့က သူတို့၏ မိတ်ဆွေကြီးကို ညွှန်းဆိုရေးသားခဲ့သည်။

“ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရေးသားရပါမည်။ ထိုကဲ့သို့ ရေးသားသင့်သည်ဟုလည်း ယူဆပါသည်။ ဤစာအုပ်ရေး သည့် စာရေးဆရာသည် သူ၏ လက်ရာများကို ကြီးစား တီထွင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ၏ ကိုယ်ပိုင်အရေးအသား အားလုံး ဖတ်ရှုနိုင်အောင် ထုတ်ဝေခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် ပျော်ရွှင်ဖွယ်ကောင်းသော သဘာဝ ဖန်တီးရှင်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ သူက လူ့လောကအကြောင်းကို နူးညံ့ ပျော့ပျောင်းစွာ ဖော်ထုတ်ရေးသားခဲ့လေသည်။ သူ၏ စိတ်နှင့် လက်သည် စစ်သားတည်း ဖြစ်ကာ ကျန်စာများကို ရေးခဲ့လေသည်။ သူ စဉ်းစား တွေးခေါ်သမျှကို သူ့လက်က လွယ်ကူ ချောမွေ့စွာ ရေးခဲ့လေသည်။ ရှားပါးလှသော သူ့လက်ရာများ၊ သူ့ရေးသားချက်များကို စာရွက်များပေါ် မှ ကျွန်တော်တို့ ရရှိခဲ့ကြပါသည်။ ထိုစာများကို ထပ်ခါတလဲ ကျွန်တော် တို့ ဖတ်ရှုခဲ့ပါသည်။ သင်သည် ဤစာများကို ဖတ်၍ မကြိုက်ဘူးဆို လျှင် သင်၏ အသိဉာဏ်သည် အန္တရာယ်ရှိနေပြီဟု ယူဆရပေလိမ့်မည်။ သူစာများကို နားလည်သဘောပေါက်ခြင်း မရှိလျှင် သင်၏ အသိတရား မှာ အန္တရာယ်ရှိနေပြီဟု မှတ်ယူပါ။”

The Tempest 'မိုးသက်မုန်တိုင်း' ပြဇာတ် အခန်း-၅ မြင်ကွင်း ၁ သည် ရှိတ်စပီးယားရေးခဲ့သော ပြဇာတ်၏ နောက်ဆုံး အရေးအသား ဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်ရသည်။ ပညာရှင်များနှင့် ဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာများ က သူ၏ လက်ရာကို နောက်ဆုံးဂုဏ်ပြုခဲ့ကြသည်။ ရှိတ်စပီးယားက ထိုအခန်းတွင် -

“... ကမ်းခြေမှ အငူသည် သန်သန်မာမာ အခြေစိုက်သားလေ သည်။ ကျွန်ုပ်သည် တုန်လှုပ်နေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ ဖိနှပ်မှု လုံခြုံမှုများမှာ စူးနစ်နေ၏။ ထင်းရှူးပင်နှင့် ဆီဒါပင်သည် ကျွန်ုပ်၏ သမိန်အောက်တွင်

ရှိနေကြပါသည်။ အိပ်ပျော်နေသူများကို နှိုးကြားရမည်။ သူတို့ကို သွားခွင့် ပေးရမည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤနေရာတွင် စွန့်လွှတ်ခဲ့ပါသည်။ ကောင်း ကင်ဘိုမှ ဂီတသံအချို့ကို ကျွန်ုပ် နားဆင်ရန် လိုအပ်ပါသည်။ ဂီတသံ သည် နောက်ဆုံးအကြိမ်အထိ ကျွန်ုပ်အတွက် လိုအပ်နေ၏။ ဤလေပြင်း များ အတော်များများ နက်ရှိုင်းသွားအောင် မြှုပ်နှံပစ်ရမည်။ အသံကို ထိုးစိုက်ကျသွားအောင် ကျွန်ုပ်စာအုပ်ထဲသို့ ကျွန်ုပ်၏ အာရုံကို နှစ်မြှုပ် ထားလိုက်ပါသည် . . . ”

အသော သမိုင်းနှင့် အလွမ်း

‘ပထမစာအုပ်ကြီး’ တွင် ပါဝင်သော ပြဇာတ်များကို သူ့အခန်းလိုက် ခွဲခြားဖော်ပြထားသည်။ နေ့စွဲများကိုလည်း တတ်နိုင်သမျှ စီစဉ် ရေး သားထားသည်။ ယခု ဖော်ပြလိုက်သည့်အကြောင်းများမှာ ထိုသို့ အစီ အစဉ်တကျ ကြိုးစားထားသည့်ထဲမှ ကောက်နုတ်ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။ ရည်ညွှန်းစာများနှင့် ပြဇာတ်တို့၏ ရေးဟန်များကို အထောက် အထားပြုပေးလိမ့်မည်။

အသော

မိုးသက်မှန်တိုင်း The Tempest (၁၆၁၀-၁၁)၊ ဗာရီနာမှ လူကြီးလူကောင်း ၂ ယောက် The two Gentleman Verona (၁၅၉၀ ခုနှစ်များ အစောပိုင်း)၊ ဝင်ဆာ၏ ပျော်ရွှင်သောဇနီးများ The merry wives of Windesor (၁၅၉၀ ခုနှစ်များက) ၊ အတိုင်းအတာအတွက် တိုင်းတာခြင်း Measure for Measure (၁၆၀၃-၄)၊ အမှားများ၏ဟာသ The Comedy of Errors (၁၅၉၀ ခုနှစ်များ အစောပိုင်း)၊ မရှိခြင်း အကြောင်းများစွာ Much Ado About Nothing (၁၅၉၀ ခုနှစ်များ နောင်ပိုင်း)၊ အချစ်လုပ်သားပျောက်ဆုံးခြင်း Love's Labour's Lost (၁၅၉၀ ခုနှစ်များ အလယ်ပိုင်း)၊ နွေလယ်ညအိပ်မက် A Midsummer Night's Dream (၁၅၉၀ ခုနှစ်များ အလယ်ပိုင်း)၊ ဗင်းနစ်မြို့မှ ကုန်သည် ကြီး The Merchant of Venice (၁၅၉၅-၈)၊ ရွှေစိတ်တော်ကြိုက် သလိုပ As You Like it (၁၅၉၉-၁၆၀၀)၊ နတ်စွာသော မိန်းမကို သိမ်မွေ့အောင်လုပ်ခြင်း The Taming of the Shrew (၁၅၉၀ ခုနှစ်များ အစောပိုင်း)၊ အားလုံးကောင်းပါတယ်။ ဇာတ်လမ်းလည်း ကောင်းပါတယ် All's Well That Ends Well (၁၆၀၀ ခုနှစ်များ အစောပိုင်း) ၊ ၁၂ ရက်မြောက်ည Twelfth Night (၁၆၀၁ ခုနှစ်ခန့်)၊ ဆောင်းပုံပြင် The Winter's Tale (ခုနှစ်ကို မသိရ။ ပထမဆုံးကပြခဲ့သည်မှာ ၁၆၁၁ ခုနှစ်က ဖြစ်သည်။) ။

ရာဇဝင်

ဂျွန်မင်းကြီး (၁၅၉၈ ခုနှစ် မတိုင်ခင်) King John ၊ ဒုတိယ မြောက် ရစ်ချတ် (၁၅၉၄ ခုနှစ် မတိုင်ခင်) Richard II ၊ စတုတ္ထမြောက် ဟင်နရီအပိုင်း(၁) (၁၅၉၄ ခုနှစ် မတိုင်ခင်) Henry IV Part-I ၊ စတုတ္ထမြောက် ဟင်နရီ-အပိုင်း(၂) (၁၅၉၆ နှင့် ၁၅၉၉ ခုနှစ်များအတွင်း) Henry IV Part(2) ၊ ပဉ္စမမြောက် ဟင်နရီ (၁၅၉၉) Henry V ၊ ဆဋ္ဌမမြောက် ဟင်နရီ- အပိုင်း(၁) (၁၅၈၈-၉၀) Henry VI Part(1)၊ ဆဋ္ဌမမြောက် ဟင်နရီ- အပိုင်း(၂) (၁၅၉၁ ခုနှစ်ခန့်) Henry VI Part (2) ၊ ဆဋ္ဌမမြောက် ဟင်နရီ- အပိုင်း(၃) (၁၅၉၀ ခုနှစ်များ အစောပိုင်း) Henry VI Part(3) ၊ တတိယမြောက် ရစ်ချတ် (၁၅၉၁ ခုနှစ်ခန့်) Richard III ၊ အဋ္ဌမမြောက် ဟင်နရီ (၁၆၀၃ ခုနှစ် မတိုင် ကလားဟု ထင်သည်) Henry VIII ။

အလွမ်း

ထရိုင်းလပ်စ်နှင့် ခရက်ဆီဒါ (၁၆၀၃ မတိုင်ခင်) Troilus and Cressida ၊ ကာရီယိုလန်နက်စ် (၁၆၀၈ ခုနှစ်ခန့်ကလား) Cariolanus တိုက်တက်စ်အန်ဒရိုနီကပ်စ် (၁၅၉၄ ခုနှစ် မတိုင်ခင်) Titus Andronicus ၊ ရိုမီယိုနှင့် ဂျူးလီးယက်စ် (၁၅၉၀ ခုနှစ်များ အစော ပိုင်း) Romeo and Juliet ၊ အေသင်မှ တီမွန် (၁၆၀၄ ခုနှစ်ခန့်) Timon of Athens ၊ ဂျူးလီးယက်စ်ဆီဇာ (၁၅၉၉) Julius Caesar ၊ မက်ဘက် (၁၆၀၃-၆) Mac Beth ၊ ဟမ်းမလက် (၁၅၉၉ နှင့် ၁၆၀၂ ခုနှစ်အတွင်း) Hamlet ၊ လီယာမင်းကြီး (၁၆၀၆ ခုနှစ်မတိုင် ခင်) King Lear ၊ အော်သဲလ်စ် (၁၆၀၃ ခုနှစ် ဖြစ်နိုင်သည်) Athellia အန်သော်နီနှင့် ကလီယိုပက်ထာ (၁၆၀၈ ခုနှစ် မတိုင်ခင်) Anthony and Cleopatra ၊ ဆင်ဘယ်လိုင် (၁၆၀၁ ခုနှစ် မတိုင်ခင်) Cymbeline။

ဝိလျံရှိုတ်စပီးယား၏ဘဝ

၁၅၆၄ အေဗွန် အထက်ပိုင်း စထရက်ဗွီဒ်တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ ထိုနေရာမှာ ဝက်ဝပ်ရှိုင်းယားနယ် ဖြစ်ပါသည်။ သူ့အဖေသည် လက် အိတ်များကို ချုပ်လုပ်ရောင်းချသူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သူသည် အစောပိုင်းက သူတို့နေထိုင်ရာ မြို့မှ သဒ္ဒါကျောင်းတစ်ကျောင်းတွင် ပညာသင်ကြားခဲ့သည်။

၁၅၈၂- သူတို့ ဒေသမှ လယ်သမားတစ်ဦး၏သမီးဖြစ်သူ အန်နီ ဟက်သာဝေးလ်နှင့် လက်ထပ်သည်။

၁၅၉၂- ‘အပေါ်ထပ်မှ ကျီးကန်း’ Upstair Crow စာအုပ်ကို မိုးရန် စာစရေးသည်။ ထိုစာအုပ်ကို ရောဘတ်ဂရင်းက ရေးခဲ့သည်။ ထိုပြဇာတ်ကို သူ့မိတ်ဆွေရောဘတ်က လန်ဒန်ပြဇာတ်လောကသို့ ယူ သွားပြီး ထုတ်ဝေရန် ပြုသခဲ့သည်။

၁၅၉၃- ဗီးနပ်စ်နှင့် အဒိုးနပ်စ် Venus and Adonis ကဗျာကို ရေးခဲ့၏။ ထိုအချိန်က လန်ဒန်တွင် ပုလိပ်ရောဂါဆိုးကြီးကြောင့် ပြဇာတ် ရုံများကို ပိတ်ထားချိန် ဖြစ်သည်။

၁၆၀၃- လော့ချိန်ဘာလေ၏ လူများမှာ ဘုရင်၏ လူများ ဖြစ်လာ သည်။

၁၆၀၈- ဘလက်ဖရိုင်ရာ ပြဇာတ်ရုံကို စေ့ကောင်းပေးပြီး ဝယ် လိုက်သည်။

၁၆၁၄- ဂျွန်ဖလက်ချာနှင့်အတူ ‘သူကောင်းမျိုး ၂ ယောက်’ကို ရေးသားခဲ့သည်။ သူ၏ နောက်ဆုံးလက်ရာ ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

၁၆၁၆- စထရက်ဗွီဒ်၌ အနားယူနေရင်း သူ၏ သေတမ်းစာကို ရှေ့နေအား နှုတ်တိုက်ချပေးပြီး လအနည်းငယ်အကြာတွင် ကွယ်လွန် သွားခဲ့လေသည်။

၁၆၂၃- ဇနီးဖြစ်သူ အန်နီယက်သာဝေး ကွယ်လွန်သည်။ စထရက်ဗွီဒ်ရှိ ဟိုးလီးထရစ်နစ်တီ ဘုရားကျောင်းတွင် အသုဘ အခင်း အနားကို ပြုလုပ်သည်။ မစ္စတာ ဝိလျံရှိုတ်စပီးယား၏ အသော ရာဇဝင် နှင့် အလွမ်းများပါဝင်သော ‘ပထမစာအုပ်ကြီး’ First Folio ကို ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

ထက်မြက်

ခဏမဆိုင်းဘဲ ရုန်းသို့ သွားရသည့် ခရီး (၇)

မောင်သန်းဆွေ(ထားဝယ်)

ရင်းည ဟိုတယ်သို့ ဘုရင်မင်းမြတ်ထံမှ လက်ဆောင်တော်ပြန်
အခမ်းအနားမှာ မင်းခမ်းမင်းနားနှင့် ဟိုတယ်ရှိ အာဆီယံနိုင်ငံ
အထိယန်ကြီးများ တည်းခိုသည့် အခမ်းများသို့ တစ်ခန်းဝင်တစ်ခန်းထွက်
အိတ်တော်ဝန်က လိုက်၍ပေးပါသည်။
ကျွန်တော့အခန်းသို့ ရောက်သောအခါ အိတ်တော်ဝန် ကမ်း
ထောက်သော လက်ဆောင်ထုပ်ကြီးကို ယူလိုက်သည်တွင်လေးလွန်း၍
ထက်မှလွတ်ကျသွားမည်ကဲ့သို့ ဖြစ်သွားသဖြင့်အတော်ပင် ထိန်းထား
နိုင်ရပါသည်။ ကျောက်မြင်ကြီးတစ်ချပ်မျှလေးသဖြင့် မည်သည့်အရာ
ဖြစ်သည်ကို မှန်းဆ၍မရပါ။
သူတို့ပြန်သွားကြမှ အထုပ်ကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ ဘုရင်မင်း
မြတ်အကြောင်း ရေးထားသည့် နှစ်လက်မခန့်ထူသော စာအုပ်ကြီး ဖြစ်

နေပါသည်။ ဘုရင်မင်းမြတ် မွေးဖွားသည်မှစ၍ ယနေ့အထိ အကြောင်း
အရာများကို အသေးစိတ်ဓာတ်ပုံများနှင့်တကွ ဖော်ပြရေးသားထားသည်။
မောင်တိန်တစ်ချောင်းလည်း ပါ၏။ အဖုံးတွင် ရွှေသားအစစ်ဖြင့်
ဘုရင်တံဆိပ်တော်ပါသည်။ စာအုပ်ကြီးမှာ လေးလွန်းသဖြင့် အပြန်မည်သို့
သယ်ဆောင်ရမည်နည်းဟူ၍ပင် တွေးရခက်သွားသည်။ စာအုပ်ကို
ချစ်မြတ်နိုးသော ကျွန်တော့်အဖို့ မသယ်သွား၍လည်း မဖြစ်ပါ။ မအိပ်ခင်
စာပြုန်းကြည့်သည်နှင့်ပင် အလွန်စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသော စာအုပ်
ဖြစ်မှန်း သိရသည်။
မနက်ဖြန်ပြန်ရတော့မည်ဖြစ်၍ ကျွန်တော်တည်းရသော အခန်း
ကို ကြီးလွန်းသဖြင့် လိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ အိပ်ရန် ခုတင်ရှိသည့်အခန်း
ထိုအခန်းထဲတွင် ခုတင်ဘေး၌ စာရေးစားပွဲ၊ ခုတင်ခြေရင်း၌ ထိခွံနှင့်

မကြာမီပင် ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့သည်
စင်ကာပူချွန်ဂီလေဆိပ်မှ နေ့လယ် ၂ နာရီ
၁၀ မိနစ်တွင် ရန်ကုန်သို့ ထွက်ခွာလာခဲ့ပါသည်။
ရန်ကုန်မက်လာဒုံလေဆိပ်သို့ ၃ နာရီနှင့်
မိနစ် ၄၀ တွင်ရောက်ပါသည်။ (စင်ကာပူနှင့်
ရန်ကုန်စံတော်ချိန် ကွာခြားချက်ရှိသည်။)

ဧည့်သည် ဧည့်ခံရန် ဧည့်ခန်းတစ်ခန်းပါသည်။ အခြားတစ်ဖက်တွင်
ရေချိုးခန်းရှိသည်။ ရေချိုးခန်းကလည်း အကျယ်ကြီးဖြစ်၏။ ရေချိုး
ခန်းနှင့်တွဲလျက် အဝတ်များ ချိတ်ဆွဲထားရန် ဗီဂျီနှင့် အလှပြင်ဖိလိမ်းခန်း
မှန်ခုံနှင့် မှန်ခုံစားပွဲပေါ်တွင် ယောက်ျားသုံး အလှပြင်ပစ္စည်း အစုံပါသည်။
တစ်ဖက်ခန်းမှာ ချက်ပြုတ်စားသောက်နိုင်ရန် အခန်းဖြစ်သည်။ ရေခဲ
သေတ္တာနှင့် သောက်ရန်အအေးဘူးမျိုးစုံ၊ သစ်သီးဖျော်စက်နှင့် စား
သောက်ရန် သစ်သီးများ၊ ယမကာမျိုးစုံ ရှိသည်။ ရေခဲခွေးတည်ရန် အိုးနှင့်
တကွ ကော်ဖီ၊ လက်တက်ရည်ဖျော်သောက်ရန် ကော်ဖီမှုန့်ထုပ် လက်
ဖက်ခြောက်မှုန့်ထုပ်၊ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းသောက်ရန် လက်ဖက်ခြောက်
ထုပ်၊ သကြား၊ မှုန့် အစုံရှိသည်။ ဝယ်လာသည့် စည်သူတံဘူးများ
ချက်စားရန် မီးဖိုကလေးပါသည်။ ဒုဝန်ကြီးအဆင့်ဖြစ်၍ ဤမျှ ခမ်းနား
ကျယ်ဝန်းစွာ ထားသည်လောဟု တွေးမိသည်။ The Empire ဟိုတယ်
သည် အလွန်ကြီး၍ ဧည့်သည်အား ဤသို့ကျယ်ဝန်းခမ်းနားစွာထား
နိုင်ပုံရသည်။ ဂျပန်ပြည်တွင်ဆိုလျှင် ဟိုတယ်အခန်းများမှာ အလွန်သေး
ပါသည်။ ဗြိတိန်အိမ်အခန်းသည်ပင် မကျယ်ဝန်းပါ။ သို့သော် အခန်းသေး
သေးတွင် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများကို ပြည့်စုံအောင်တော့ ထားပေး
သည်။ နိုင်ငံခြားဟိုတယ်များတွင် အခန်းတွင်း၌ စီးရန် ခြေထိုးဖိနပ်
တစ်စုံ၊ နှစ်စုံ အမြဲထားပေးသည်။ အချို့ဟိုတယ်ဆိုလျှင် တစ်စုံကိုသုံးကာ
နောက်နေ့တွင် ထိုအစုံအစား အသစ်လဲလှယ်ပေးထားတတ်ပါသည်။
ကျွန်တော်တို့ မြန်မာများက ထိုခြေထိုးဖိနပ်များကို ယူလာလေ့ရှိကြ သည်။
ဘာမျှအရေးမကြီးသည်ဆိုသော်လည်း ထိုသို့ ယူလာရန် ရှက်စရာ
ကောင်းသည်ဟု ထင်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် ဒုဝန်ကြီးတစ်ယောက် အနေဖြင့်
ပို၍မလုပ်သင့်သဖြင့် ကျွန်တော်ယူလေ့မရှိပါ။

(၂၄-၃-၂၀၁၃)နေ့တွင် စာရေးသူတို့ပြန်ရန် ဖြစ်သည်။
ဘန်ဒါဆာရီတီဂါဝမ်မြို့မှ နံနက် (၉)နာရီ (၁၅)မိနစ်တွင် လေယာဉ်နှင့်
ပြန်ရမည်ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်ထိ ကျွန်တော်တို့သည် ဈေးသို့မသွားရသေး
ချေ။ မိသားစုအတွက် လက်ဆောင်ဘာမျှလည်း မဝယ်ရသေးပါ။ သို့ဖြစ်
၍ ဘရူနိုင်းနိုင်ငံအစိုးရက တွဲဖက်ပေးထားသည့် အရာရှိအားအကျိုး
အကြောင်းပြောပြရာ သူကဈေးဝယ်ရန်လိုက်ပို့မည်ဟု ပြောသည်။ ဘန်ဒါ
ဆာရီ ဘီဂါဝမ်မြို့တွင် လူများ စည်စည်ကားကားနှင့်ရှိသော ရန်ကုန်မြို့မှ
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဈေးကဲ့သို့ ဈေးမျိုးကိုမတွေ့ရပါ။ ယခုခေတ် ရှေ့
ပင်းနီစင်တာဟု ခေါ်သည့် စုပေါင်းဈေးကြီးတစ်ခုသို့ ခေါ်သွားရာဈေးကြီး
တွင် ရောင်းသူများသာရှိပြီး ဝယ်သူများ စည်စည်ကားကား မတွေ့ရပါ။
ရောင်းသူများကလည်း ဈေးသည်ဆန်ဆန် လိုလိုလားလားနှင့် နှုတ်ချို

ပျူငှာစွာ ရောင်းကြသည်မဟုတ်ပါ။ တစ်ချိန်က ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံမှ
ပပကဆိုင်များမှ ဈေးသည်များကဲ့သို့ ဝတ်ကျတမ်းကျတသာ ရောင်းနေ
သည်ကိုတွေ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်တို့တွင် အချိန်မရှိသဖြင့် ထိုဈေးကြီး
တစ်ခုလုံးလည်း လိုက်၍မကြည့်အားပါ။ သို့ဖြင့် တွဲဖက်ပေးထားသည့်
အရာရှိကို ဤဈေးကြီးတွင် လျှောက်သွား၍ ဝယ်နေရန်အချိန်မရှိကြောင်း
ပြောပြလိုက်ရသည်။

သူက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် အိမ်ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ ခေါ်သွား
ပါသည်။ ထိုအိမ်ဆိုင်မှာ နှစ်ထပ်အိမ်ဖြစ်၏။ အိမ်၏ နှစ်ထပ်လုံးတွင်
ရောင်းရန် ပစ္စည်းအထည်အလိပ်များနှင့် ပြည့်နှက်နေပါသည်။ ရောင်းသူ
များကလည်း ပျူပျူငှာငှာရှိကြ၏။ အင်ဒိုနီးရှားပါတီတီလိုချည်များပင်
ရောင်းချနေပါသည်။

ကျွန်တော်က ဇနီးနှင့် သမီးများအတွက်လည်းကောင်း၊ အခြား
လက်ဆောင်ပေးရန်လည်းကောင်း ထာဘီအဖြစ် အသုံးပြုရန် အထည်
အလိပ်ရှာရာ မတွေ့ပါ။ အင်ဒိုနီးရှားပါတီတီများ အစစ်ဖြစ်သော်လည်း
ဘရူနိုင်းနိုင်ငံမှမဟုတ်၍ မဝယ်ချင်ပါ။ နောက်ဆုံးသူတို့က သဘော ပေါက်ပြီး
ပိုးအထည်စများ ထုတ်ပြပါသည်။ ဘရူနိုင်းအမျိုးသမီးများ ဝတ်သည့်
ဘောင်းဘီ၊ အင်္ကျီရှည်ကြီးနှင့် ခေါင်းတွင်ခြွေသည့် ပိုးစ တစ်ဆင့်စာဖြစ်သည်။
ထိုတစ်ဆင့်စာကို ဝယ်လျှင် မြန်မာအမျိုးသမီး ထာဘီ နှစ်ထည်ရပါသည်။
သို့ဖြစ်၍ ထိုဘရူနိုင်း အထည်ပိုးစများကိုပင် ထာဘီအဖြစ်သုံးရန် ဝယ်ရ
တော့သည်။ အခြားဝယ်ချင်ရာများလည်းမတွေ့ရပါ။ လေယာဉ်ချိန်နှင့်
လည်းနီးနေသဖြင့် ဟိုတယ်သို့ပြန်လာလိုက်ရသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် ဘန်ဒါဆာရီတီဂါဝမ် လေဆိပ်မှ နံနက်
(၉:၁၅)နာရီတွင် လေယာဉ်ဖြင့် စင်ကာပူသို့ ထွက်ခွာလာသည်။ ဤ

နေရာတွင် ကျွန်တော်တစ်ခုပြောချင်သည်မှာ ဘဂ္ဂနိုင်ငံနိုင်ငံ၏ ဘန်ဒါ ဆာဒီဘီဂါဝမ်မြို့တော်မှ လေဆိပ်သည် နိုင်ငံတကာလေဆိပ်များကဲ့သို့ ခမ်းခမ်းနားနားမရှိလှပါ။ ကျွန်တော်တို့ ရန်ကုန် မင်္ဂလာဒုံလေဆိပ်ကပင် သာသည်ဟု တွေးမိသည်။ အလွန်ချမ်းသာသည့် ဘဂ္ဂနိုင်ငံနိုင်ငံအနေဖြင့် အဘယ်ကြောင့် လေဆိပ်ကို ခမ်းခမ်းနားနား မတည်ဆောက်သနည်း ဟူသည့်အတွေး ကျွန်တော်ခေါင်းထဲ ဝင်လာပါသည်။

ဘဂ္ဂနိုင်ငံလေယာဉ်စတင်၍ လေယာဉ်ကို နောက်ပြန်ဆုတ် ထွက်သည်တွင် လေယာဉ်ကြီး ခဏရပ်နားသွားပါသည်။ ပြီးနောက် မီးသီးစုတစ်စု ကားဖြင့် ရောက်လာပြီး လေယာဉ်ပျံပေါ်သို့ လှေကားဖြင့် တက်လာကြသည်။ လေယာဉ်ပျံရှေ့ခန်းရှိ အရှေ့ဆုံးကုလားထိုင်များတွင် သူတို့အတွက် နေရာချန်ထားပြီး သူတို့က တက်ထိုင်လိုက်ကြသည်။ အသက်ကြီးကြီး ဇနီးမောင်နှံတစ်စုံတွဲနှင့် အသက်ငယ်ငယ်ဇနီးမောင်နှံ တစ်စုံတွဲတို့ဖြစ်သည်။ ထိုအသက်ငယ်သည် စုံတွဲတွင် တစ်နှစ်သားအရွယ် သားလေးတစ်ယောက်ပါသည်။ ကျွန်အမျိုးသမီးနှစ်ဦးမှာ ကလေး ထိန်းများ ဖြစ်ပုံရသည်။ သူတို့၏ အနေအထား ကြည့်ခြင်းဖြင့် ဘုရင် မိသားစုမှ ဘုရင်ညီတော် သို့မဟုတ် နှမတော်မိသားစုဖြစ်ပုံရ၏။ စင်ကာပူသို့ သွားကြခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့ကို ဘဂ္ဂနိုင်ငံ ဘန်ဒါဆာဒီလေဆိပ်တွင် ဘဂ္ဂနိုင်ငံ နိုင်ငံဆိုင်ရာ မြန်မာသံအမတ်ကြီး ဒေါ်ရင်ရင်မြင့်က လိုက်ပါပို့ဆောင် ပါသည်။ စင်ကာပူ ချန်ဂီလေဆိပ်သို့ နံနက် (၁၁:၂၀)နာရီတွင် ရောက်၏။ လေဆိပ်တွင် စင်ကာပူနိုင်ငံဆိုင်ရာ မြန်မာသံအမတ်ကြီး ဦးတင်ဦးလွင် (ယခု နိုင်ငံခြားရေးဒုတိယဝန်ကြီး) ကိုယ်တိုင် လာရောက်ကြိုဆိုနေပါ သည်။ စင်ကာပူနှင့် ဘန်ကောက်ရှိ မြန်မာသံအမတ်ကြီးတို့သည်

အခြားနိုင်ငံဆိုင်ရာ မြန်မာသံအမတ်ကြီးတို့နှင့် စာလျှင် အလုပ်အများဆုံး သံအမတ်ကြီးများဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ထိုနှစ်မြို့သည် မြန်မာပြည်မှ အနောက်နိုင်ငံများသို့လည်းကောင်း၊ အရှေ့နိုင်ငံများသို့ လည်းကောင်း အသွားအပြန်ပြုနေကြသည့် နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီးမှစ၍ ဝန်ကြီး၊ ဒုတိယဝန်ကြီးနှင့် အဖွဲ့အစည်းများကို ကြိုရဆိုရသော ကြောင့်ဖြစ်သည်။

စင်ကာပူ မြန်မာသံအမတ်ကြီးက သူတို့သံရုံးအနေဖြင့် သံအမတ်ကြီးမှ စ၍ သံရုံးဝန်ထမ်း အဆင့်ဆင့်တို့သည် နေ့စဉ်ပင် အဝင် အထွက်ပြုနေသော မြန်မာညွှန်သည်များကို ကြိုရဆိုရတွေ့ရပါသည်ဟု ပြောပြသည်။ တစ်ခါတွင် တစ်နေ့တည်း ရှစ်ဖွဲ့မှဆိုသည်ဟုပြော၏။

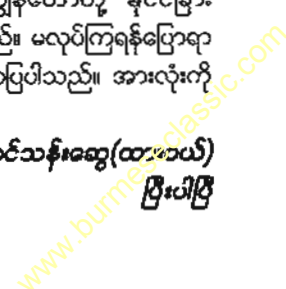
ယခုလည်း ကျွန်တော်တို့အား ကြိုပြီးနောက် မြန်မာပြည် အမျိုးသားလွှတ်တော်မှ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ ဦးမြင့်ဦးခေါင်းဆောင်သော အဖွဲ့ သည် စင်ကာပူမှတစ်ဆင့် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ ဘာလီကျွန်းသို့သွားမည် ဖြစ်သောကြောင့် ဦးမြင့်ဦးတို့အဖွဲ့ကို ကြိုရမည်ဖြစ်သဖြင့်ခွင့်ပြုပါဟု ခွင့်တောင်းသည်။ ကျွန်တော်မှာ ဒုတိယဝန်ကြီး မဖြစ်ခင်ကအမျိုးသား လွှတ်တော်မှ လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်၍ ကျွန်တော်လည်း ဦးမြင့်ဦး တို့အဖွဲ့ကို လိုက်ပါကြိုပါမည်ဟု သံအမတ်ကြီးကို ခွင့်တောင်း၍လိုက်သွား ပါသည်။

လေယာဉ်မှ လေဆိပ်အတွင်း ဝင်လာသည့်အပေါက်တွင် သံအမတ်ကြီးနှင့်အတူ ကျွန်တော်ကကြိုဆိုနေပါသည်။ ဦးမြင့်ဦးတို့ ဝင်လာသောအခါ ကျွန်တော်ကိုမြင်၍ အံ့ဩနေသည်။ ဘဂ္ဂနိုင်ငံမှအပြန် ဝင်လာ၍ နာရီပိုင်းအတွင်း မြန်မာပြည်သို့ ပြန်မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြော လိုက်ရသည်။ ဦးမြင့်ဦးနောက်တွင် အမျိုးသားလွှတ်တော်မှ ဒေါက်တာ မြင့်ဦး(ယခင်အစိုးရ ကျန်းမာရေးဌာန၊ ဒုတိယဝန်ကြီး)နှင့် ဒေါ်ခင်ဝိုင်းကြည် တို့ပါလာသည်။ ဒေါ်ခင်ဝိုင်းကြည်က စာရေးသူအားမြင်သောအခါ အံ့အား သင့်သွားသည်။ ကျွန်တော်က ဦးညွှတ်ဦး ကြိုဆိုသည့်ပုံပြုရာ ဗိုက်ခေါက် လိမ်ခွဲသွား၏။ ကျွန်တော်တို့သည် ယခင်ကလည်း တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် စနေနေကုန်နေကြဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့အမျိုးသား လွှတ်တော်တွင် ကိုယ်စားလှယ် ၂၅၀ခန့်သာရှိရာ ၎င်းတို့အထဲ၌ အမျိုး သမီးလေးဦးသာပါပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ် စားလှယ်များအားလုံးသည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်ညီရင်းအစ်ကို မောင်နှမများပမာ ချစ်ခင်ရင်းနှီးကြပါသည်။

ဦးမြင့်ဦးတို့အဖွဲ့ ရောက်လာပြီးမကြာမီပင် ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ သည် စင်ကာပူချန်ဂီလေဆိပ်မှ နေ့လယ် ၂ နာရီ ၁၀ မိနစ်တွင် ရန်ကုန် သို့ထွက်ခွာလာခဲ့ပါသည်။ ရန်ကုန်မင်္ဂလာဒုံလေဆိပ်သို့ ၃ နာရီနှင့် မိနစ် ၄၀ တွင်ရောက်ပါသည်။ (စင်ကာပူနှင့် ရန်ကုန်စံတော်ချိန် ကွာခြား ချက်ရှိသည်။)

ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့အား ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာနလက်အောက်ရှိ ရန်ကုန်မြို့မှ ရှေးဟောင်းသုတေသနရုံး၊ အမျိုးသားပြတိုက်နှင့် အမျိုး သားစာကြည့်တိုက်၊ ယဉ်ကျေးမှုတက္ကသိုလ်(ရန်ကုန်)တို့မှ အကြီးအကဲနှင့် ဝန်ထမ်းများက လာကြိုကြပါသည်။ ပတ်စ်ပို့နှင့် စာရွက်စာတမ်းများ ဝတ္တရားအတိုင်း သွားရောက်ပြသနေစဉ်၊ လေဆိပ်ရှိ ဗွီအိုင်ပီညွှန်ခန်းတွင် လက်ဖက်ရည်၊ မုန့်တို့ဖြင့် ညှဉ်ခံကျွေးမွေးပါသည်။ ဌာနက ဝတ္တရား အတိုင်းဖြစ်၍ ဤသို့ပြုလုပ်နေသော်လည်း ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံခြား ခရီးအသွားအပြန်တိုင်း လုပ်နေရ၍ အားနာပါသည်။ မလုပ်ကြရန်ပြောရာ သူတို့က ထုံးစံဖြစ်နေ၍ မလုပ်မဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။ အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

မောင်သန်းရွှေ(ထားဘယ်) ပြီးပါပြီ

ကျွန်းကျွန်း
ကျွန်းကျွန်း

ည...။

ဖိန်းပိတ်အောင် မှောင်နေသည်။ မိုး
လေပြင်းကျရောက်ခဲ့ပြီ။ မိုးကလည်း
ရွာသွန်းနေဆဲ ဖြစ်၍ ကြယ်ရောင်
လရောင်မလင်းဟု ဆိုရမည့်အချိန်မျိုး
လျှပ်စစ်မီးကလည်းပျက်နေသည်မို့ လူ
အုပ်တွက်သည် လူမနေရပ်ကွက်လို ချောက်
ချွယ်ရာ တိတ်ဆိတ်နေလေသည်။ လမ်းပ
ထစ်လျှောက်တွင် အရိပ်သဏ္ဍာန်တစ်ခု
အမှောင်ရိပ်အားကိုးဖြင့် အေးဆေးစွာ
လျှောက်လာသည်။

အရိပ်မည်းထဲမှ ဓာတ်မီးရောင်လေး သည်
ထစ်လှည့်၊ မြုပ်တစ်ချက်ဖြင့် ရွေ့
လျှပ်ရှားနေ၏။ အိမ်ရှင်ခရီးထွက်နေ၍
ဘာဝတ်ထားသည့်အိမ်ရှေ့တွင် ဓာတ်မီးရောင်
ခဏတန်းသွားသည်။ ထိုနောက် အရိပ်
သဏ္ဍာန်သည် မြို့ကို လှစ်ခနဲ ခုန်ကျော်လိုက်
အိမ်ထဲသို့ ဦးတည်သွားခဲ့သည်။ တစ်နာရီ
ကြာသောအခါ အိတ်နှစ်လုံးကို ဆွဲလျက်
ထွက်လာသော အရိပ်မဲသည် သေသပ်ပိရီစွာ
ခြံထဲမှ ထွက်လာနိုင်ပြီး အမှောင်ထုထဲသို့
ဝင်ပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်ဖြစ်ပြီး ၇-ရက်ခန့်ကြာ
အခါ အိမ်ရှင်များ ပြန်ရောက်လာတော့မှ
အိတ်ကို ဖောက်ထွင်းခိုးယူခံရကြောင်း သိရလ
ာသည်။

မနက်ခင်း၌ ပုံမှန်ထိုင်နေကျ လက်ဖက်
ခြံဆိုင်လေး၌ ကျွန်တော်၊ တိုးဝေနှင့် တင်
ရန်းတို့သည် စကားလက်ဆုံကျနေသည်။
ကျွန်တော်တို့ ၃-ဦးသာမှာ သူငယ်တန်းမှ ဘွဲ့
သည်အထိ လက်တွဲမဖြုတ်တမ်း ခင်မင်ခဲ့
ရဲသုံးဖော်ဖြစ်၏။ အလုပ်ကိုယ်စီဖြင့် အိမ်
ထိုင်ကျ။ သားသမီးများ ရနေသော်လည်း
လူပင် ဆုံတွေ့နေကြသော အလွန်ခင်မင်
သည် ငယ်ပေါင်းသူငယ်ချင်းများ ဖြစ်သည်။
အိမ်ရှင်တစ်ဦး ဘယ်တော့မှ စိတ်မဆိုးကြေ။
ချစ်ရာ ပြောနိုင်သည့် သူငယ်ချင်းများ လည်း
ဖြစ်သည်။

အသက် ၄၀-ကျော်လာ၍ လူလတ်ပိုင်း
သို့ ရောက်သောအခါ အလွန်ရင်းနှီးခင်
မိတ်ဆွေများ၏ ဦးရေသည် တဖြည်း
နည်းလာရတော့သည်။ အသက်ကြီးလာ
လေ ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်၏ ခင်မင်
ကို ပိုတိုးလာလေပင် ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့
သုံးယောက် ဆုံမိ၍ စကားပြောကြလျှင် အခြား
သူများ ဝင်တိုးပိုင်ရန် မလွယ်ပေ။ ကျွန်တော်
တို့၏ ပြောဟန်ဆိုဟန်များက အလွန် ရင်းနှီးကြ
သာကြောင့်ဖြစ်၏။

ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်ကို မိတ်ဆက်
နည်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်သည် အငှားကား

နှစ်စီးထောင်ထား၍ တစ်စီးကို ကိုယ်တိုင်မောင်း
သည်။ နောက်တစ်စီးကို အငှားချထားသည်။
တိုးဝေမှာမူ ကဗျာရေးသူတစ်ယောက် ဖြစ်
သည်။ ကဗျာအတွက် အသက်ရှင်ပြီး ကဗျာကို
သာ စားသုံးသူဟု အရက်မူးတိုင်း ခပ်တည်
တည်ဖြင့် ပြောသူလည်း ဖြစ်သည်။ စားဝတ်နေ
ရေးသည် ဘုရားသခင်အလိုတော်ကျအတိုင်း
သာဖြစ်သည်ဟုလည်း ပြောလေ့ရှိပြီး ဘာ
အလုပ်မှမလုပ်ဘဲ နေနိုင်သူတစ်ယောက်ဖြစ်၏။

သို့သော် သူငယ်ချင်းတိုးဝေ၏ ဘုန်းကံ
မှာ ကြီးမားလှပေသည်။ စွမ်းဆောင်ရည် မြင့်
မားလှသော သူ၏ အမျိုးသမီးကြောင့် စီးပွား
ရေး ချောင်လည်ပြီး စာင့်တယ်စွာ ရပ်တည်နိုင်
သူတစ်ဦးဖြစ်၏။ ကျောင်းသားဘဝကတည်းက
ချစ်၍ ယူခဲ့ကြသော လင်မယားဘဝတွင်လည်း
မိန်းမဖြစ်သူ၏ အချစ်ပိုမူကြောင့် လိုလေသေး
မရှိ ပြည့်စုံသူတစ်ယောက် ဖြစ်နေ၏။ မိန်းမ၏
အလေးထား ဂရုစိုက်မှု၊ ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှုကို ရရှိ
နေသော ဖိုးကံကောင်းလေး ဖြစ်နေသည်။ သူက
စကားပြောလျှင် အတွေ့နက်နက် ကို
ရှင်းလင်းပြတ်သားအောင် ပြောနိုင်စွမ်းရှိသူတစ်
ဦးဖြစ်၏။

နောက်ဆုံးတစ်ယောက် ဖြစ်သည့် တင်
ထွန်းမှာ စီးပွားရေး အပြေလည်ဆုံး ဖြစ်သည်။
အင်မတန် လူရည်လည်၍ စီးပွားအရှာကောင်း
သူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ မိတ္တူဆိုင်ဖွင့်ထား၍ ဓာတ်
ပုံ၊ မိတ္တူကူးခြင်း ကွန်ပျူတာအပိုပစ္စည်း ရောင်း
ချခြင်း၊ ဗီဒီယိုဓာတ်ကားများကို ငှားရမ်းခြင်း၊
ရောင်းချခြင်း၊ ထွက်သမျှ သီချင်းခွေများကို
တစ်ခွေ ၃၀၀ ကျပ်ဖြင့် ရောင်းချခြင်းတို့ကြောင့်
ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်ထဲတွင် အဆင်အပြေ
ဆုံးမှာ တင်ထွန်းပဲ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်
တော်တို့ ၃ ယောက်၏ စားသောက်စရိတ်ကို
သူကပဲ အများဆုံး တာဝန်ယူလေ့ရှိသည်။

တင်ထွန်းသည် ပိတ္တမလူဦးကာကို
အရည်ကျိုသောက်ထားပြီး လက်တွေ့ကျင့်သုံး
သူလည်း ဖြစ်၏။ ပေါင်းတော်၊ သင်းတော်၊
ဝင်တော်၊ ထွက်တော်ပြီး စကားကို အလွန်
လှည့်ပတ်ပြောဆိုတတ်၍ တစ်ဖက်သားက
ခေါင်းညိတ်လာအောင်လည်း စကားပြောစွမ်း
ရည် မြင့်မားသူဖြစ်၏။ သူလုပ်သည့် လုပ်ရပ်
သည် မှန်ကန်သည်ဟု တစ်ဖက်သား အထင်
ရောက်သွားအောင် နေတတ်သူ၊ ပြောတတ်သူ
တစ်ဦးလည်း ဖြစ်၏။ ထူးခြားသည်ဟု မဆိုနိုင်
သော်လည်း သူ့တွင် အကျင့်ဆိုးတစ်ခုရှိ။
ခပ်တည်တည်ဖြင့် လိမ်ပြောပြီးလျှင် ဘယ်တော့
မှ ဝန်ခံခိုင်း၍ မရခြင်းဖြစ်သည်။ မှားပါပြီဟု
ဝန်မခံခြင်းဖြင့် အချိန်ကာလ ကြာသောအခါ
ယုံကြည်လာလိမ့်မည်ဟုလည်း ပြောတတ်သေး
၏။

သူငယ်ချင်းတိုးဝေကတော့ တင်ထွန်း၏
နည်းလမ်းများသည် အောင်မြင်ခြင်း၏ လျှို့
ဝှက်ချက်မဟုတ်ဘဲ မျက်နှာပြောင်တိုက်ခြင်း၏
ရလဒ်ဟု ဖျစ်ဖျစ်နှစ်နှစ် သြဘာပေးသည်။

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲ၌ ရောက်တတ်ရာ
ရာ စကားပြောကြရင်း သူ့ခိုး ခိုးခံရသော အိမ်
အကြောင်း ပြောမိကြသည်။ လူတွေ ဘာ
ကြောင့် ခိုးကြသလဲဟု ဝေဖန်စစ်ကြောပြော
ကြရင်း တိုးဝေက စတင်ပြီး ခိုးယူမှုအကြောင်း
ပြောတော့သည်။

“ခိုးတယ်ဆိုတာ လူမသိအောင် ခိုးလို့
လည်း ရတယ်။ လူရှေ့တင်လည်း လုပ်နိုင်သေး
တယ်။ ခိုးခံနေရမှန်း သိနေပေမယ့်လည်း ဘာမှ
မတတ်နိုင်လို့ လက်ပိုက်ကြည့်နေတဲ့အဖြစ်တွေ
လည်း အများကြီးပဲ။ ငါးပါးသီလထဲက အဒိန္နာ
ဒါနကံ တစ်နည်းအားဖြင့် Stealing ပေါ့ကွာ။
အဓိပ္ပာယ်ခွင့်ရင် အလွန် ကျယ်ဝန်းပါတယ်။
မင်းတို့ ငါတို့လည်း တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်း
ငြိမိကြတာပဲ”

“ဟာ . . . စကားကလည်း မြင့်လှချည်
လာ။ ရှင်းလင်းအောင် ဥပမာ ပေးပါဦး”

ဟု ကျွန်တော်က စကားထောက်၍
မြှောက်ပေးလိုက်သည်။ ဆေးပေါ့လိပ်ခဲနေ သော
တိုးဝေက ကျွန်တော်မျက်နှာကို စေ့စေ့ ကြည့်ပြီး
...

“အလွယ်ဆုံး ဥပမာတစ်ခု မင်းကို ပြော
ပြမယ်။ မင်းက ခရီးသည်ကို လိုက်ပို့ပြီကွာ။
တစ်ထောင်တန်တဲ့ ခရီးကို ဆီဈေးတက်လို့ပါ။
ဟိုကြေးသည်ကြေး ပေးရလို့ပါဆိုပြီး နှစ်ထောင်
တောင်းတယ်။ ခရီးသည်က မတန်တဆ
တောင်းနေမှန်း သိတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ဈေး ဒီ
ကားစီးမှပဲ အဆင်ပြေမှာဆိုတော့ ကြိုက်မှိတ်
ပြီး စီးလိုက်ရတော့ အမှန်တတယ် တစ်ထောင်
ပေးရမယ့်ခရီးကို နှစ်ထောင်တောင်းလိုက်တဲ့
အတွက် ပိုတဲ့ငွေတစ်ထောင်သည် ခိုးခြင်း
မြှောက်ပါတယ် သူငယ်ချင်း။ ဆက်ပြောပြမယ့်
ဥပမာတွေ မင်းကြားရင် သူငယ်ချင်းခန်း ပြတ်
သွားမှာစိုးလို့ မပြောတော့ဘူး”

ဟု ဆိုပြီး ရန်သူကို မထင်မှတ်ဘဲ
အလစ်ပိုက်ဖမ်းတိုက်ခဲ့သည့် စစ်သူကြီး၏ဟန်
မျိုးဖြင့် ရေခွေးကြမ်း သောက်နေသည်မှာ အလွန်
မြင်မြင်းကတ်စရာ ဖြစ်နေ၏။ အပိုင် အနိုင်
တိုက်ချလိုက်သော တိုးဝေ၏ မျက်နှာကို
တစ်လှည့်၊ ကျွန်တော်၏ မျက်နှာကိုတစ်လှည့်
ကြည့်နေသော တင်ထွန်း၏မျက်နှာကြီးသည်
ရိုက်ချင်စရာ ကောင်းလောက်အောင် ပြုံးပြီး
ပြီးကြီး ဖြစ်နေသည်။ ကျွန်တော်ကိုလည်း
ဘာတတ်နိုင်သေးသလဲဆိုသည့် အမှုအရာဖြင့်
ကြည့်နေသည်။

ကိုယ့်အချင်းချင်း လာချိတ်မှာတော့ သူ

ထိပ်ကို ပြန်ထုရတော့သည်။ Counter attack ပြန်လုပ်လိုက်ပါ။

“ဟေ့ကောင် တိုးဝေ၊ စကားအကြီးကြီး ပြောပြီး သူတော်ကောင်းယောင် မဆောင်ပါနဲ့၊ မင်းလည်း နေ့စဉ်အမှု ဆိုသလို ခိုးနေတာဗျ”

“ဟား .. ဟား .. တို့များက ရှင်းရှင်း လေးပါဗျာ၊ ကင်းလွတ်ကုန်ထဲမှာ ပါတယ်”

“ဘာမှ မကင်းဘူး၊ ဘယ်နယ်ကွား၊ အိမ်ထောင်ဦးစီးတဲ့ ဘာအလုပ်မှ မလုပ်ဘူး။ လင်နဲ့မယား တစ်ယောက်တစ်လက် တာဝန် ထမ်းရမှာကို မိန်းမကပဲ ထမ်းနေတော့ ဘယ် ကောင်းမလဲ။ မိန်းမက ကြည်ဖြူလို့ အိမ်ဦးခန်း တင်ထားပေမယ့် မိန်းမရဲ့ လုပ်အားကို ခိုးယူစား သုံးတာပဲကွ။ မင်းပြောတဲ့ Stealing မှ မြောက် တာပေါ့။ ပြီးတော့ Women right ကိုလည်း ချိုးဖောက်ရာ ကျနေတယ်။

တစ်ဖက်တိုးလာသော လက်သီးချက်ကို ရှောင်မနေဘဲ အနာခံ၍ အပိုင်ဝင်ထိုးသော လက်ဝှေ့သမားမျိုးကဲ့သို့ ဖြစ်နေသော ကျွန် တော်ကို တင်ထွန်းက ကျောသပ်ပေး၍ လက် ခုပ်တီးကာ အားပေးသည်။ ကျွန်တော်ကို ခပ်ပြင်းပြင်း တိုက်ခဲ့သော တိုးဝေ၏ လေသည် ရုတ်တရက် ပျော့သွားသည်။ အနည်းငယ်တိုး လာသောအသံဖြင့် ...

“ဒါက ဘုရားပေးတဲ့ဆုပါကွာ။ ငါ့မိန်းမ က ငါ့ကို ဘုရားပေးတဲ့ Gifted လို့ပြောတယ် ကွ။ သူ လုပ်နေတဲ့အလုပ်အကိုင် အကြံဉာဏ် တွေဟာ ငါ့ရဲ့ အကြံဉာဏ်တွေပဲ။ ငါက ကွင်း ထဲမှာ ကစားတဲ့ ကစားသမား မဟုတ်ဘူး။ နည်းပြနဲ့ မန်နေဂျာ တာဝန်ယူထားတော့ လူ တွေက ငါ့ကို အလုပ်မလုပ်ဘူးလို့ ထင်နေကြ တာ။ ငါ့ရဲ့မိန်းမက ပြောတယ်။ ငါသာ မရှိရင် သူ့ဘဝ အဓိပ္ပာယ် မရှိတော့ဘူးတဲ့။ ခေါင်းမရှိ တဲ့ ကိုယ် ဖြစ်လိမ့်မယ်တဲ့”

ကျွန်တော်နှင့် တင်ထွန်းမှာ အူလို့က် သည်းလိုက် ရယ်ကြတော့သည်။ ပြောမနာ၊ ဆိုမနာ၊ ဆဲလည်း မနာကြသော သူငယ်ချင်း များဖြစ်၍ တဝါးဝါး တဟားဟားဖြင့်သာ ရှိနေ ကြသည်။ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ချေ မှန်းရေးလုပ်ပြီးကြသော တိုးဝေနှင့် ကျွန်တော် သည် ကျွန်တို့နှစ်ယောက်တော် တင်ထွန်းထံသို့ စစ်ဖျက်နှာဖြင့် တူးဖွင့်လိုက်ကြသည်။ ဘုံရန်သူ ကို တိုက်ခိုက်ရန် ယာယီခဏ မဟာမိတ်ပြု ထားသကဲ့သို့ ရှိနေသော ကျွန်တော်နှင့် တိုးဝေ က တိုးစစ်စတင်လိုက်သည်။

“ဟေ့ကောင်ကြီး တင်ထွန်း၊ မင်းက တော့ ထွက်သမျှ သီချင်းတွေတစ်ခွဲပဲ ဝယ်ပြီး ကျန်တာ အကုန်လုံး ကူးရောင်းနေတော့ ခိုးမှု မြောက်တာပေါ့နော်”

“ဟုတ်ပါ။ မှန်ပါဗျာ၊ ပေါ်တင်ကြီး လုပ်

တဲ့ခိုးမှုပါ”

ကျွန်တော်တို့ စကားဆုံးသောအခါ တင် ထွန်းက လေသံတင်းတင်း ခပ်တည်တည်ဖြင့်

“ဘာပြောတယ်ကွ၊ ပထမဆုံးအကြိမ်နဲ့ နောက်ဆုံးအကြိမ် သတိပေးလိုက်မယ်။ ခိုးကူး တယ်လို့ မပြောဘဲ ကော်ပီကူးတယ်လို့ ပြောပါ။ ငါ့ရဲ့လုပ်ငန်းကို Music Copy Production၊ အတိုကောက် M.C.P လို့ ခေါ်ပါ။ သေသေချာ ချာ တွေးကြည့်ရင် ငါ့လုပ်ငန်းဟာ မွန်မြတ် တယ်ဆိုတာ သိလာလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် စိတ် ထားတတ်ရင် မြတ်တယ်ဆိုသလိုပဲ ကုသိုလ် လည်းမှ ဝမ်းလည်း ဝနေတာ”

ဘာ .. မင်းအလုပ်က မွန်မြတ်တယ်လို့ ဆိုရဲတယ်၊ တော်လိုက်တဲ့ သူငယ်ချင်းကွာ၊ ဟား ... ဟား ... ဟား”

တိုးဝေက အားပါးတရ လှောင်ပြောင် ရယ်မောလိုက်သည်။ ကျွန်တော်မှာ တင်ထွန်း စကားကြောင့် ပြုံးစိစိ ဖြစ်ရ၏။ တင်ထွန်း၏ မျက်နှာပေးကတော့ အလွန်တည်ငြိမ်ခန့်ငြား နေပြီး ခပ်တည်တည်ဖြင့် ...

“ဟုတ်တယ်လေကွာ၊ တီဗီနဲ့ အောက် စက်ရှိသူတိုင်း သီချင်းခွေ ဝယ်နိုင်အောင် ဝန် ဆောင်မှု ပေးနေတာကွ။ လူတွေ သက်သာ ချောင်ချီအောင် လုပ်ပေးနေရတဲ့ အလုပ်ဟာ ရှက်စရာ မဟုတ်ဘူး။ ဂုဏ်ယူရမယ့်အလုပ်ကွ၊ နားလည်ထားပါ”

“တော်စမ်းပါ တင်ထွန်းရာ၊ မင်းလို လူ စားတွေကြောင့် ဂီတလောကကြီး ပျက်စီးနေ ချပြီ။ ဗုန်းဗုန်းမလဲအောင် မနည်း ကျားကန်ထား ရတယ်။ ဘယ်ပရိုဂျက်မှာ အခွေမထုတ်ရဲဘူး။ သတ္တိရှိရှိနဲ့ ထုတ်လိုက်ရင်လည်း ခိုးကူးခွေတွေ ကြောင့် နစ်နာတယ်။ ဂီတကို ချစ်တဲ့စိတ်နဲ့ အရှုံးခံထုတ်နေတဲ့သူတွေ ရှိနေသေးလို့ အသက်မထွက်တတ်သေးဘဲ အသက်ငင်နေ သေးတာ။ အဲဒါနဲ့ ဆက်စပ်ပြီး တေးရေး၊ အဆို တော်၊ တီးဝိုင်း၊ ပရိုဂျက် အကုန် နစ်နာတော့ တာပဲ”

ကျွန်တော်၏ စကားကို တင်ထွန်းက လေသံမြင့်မြင့် ပြန်ချေပလိုက်သည်။

“မင်းတို့ကလည်း အမြင်ကျယ်ကျယ်နဲ့ ဆုံးဖြတ်စမ်းပါ။ ဘောဂပေဒမှာ အားမျှချေးနှုန်း ဆိုတာရှိတယ်။ အခု ပရိုဂျက်မှာ သီချင်းခွေ ကို ၁၅၀၀/-၊ ၁၈၀၀/- နဲ့ ထုတ်တယ်။ အများ စု မဝယ်နိုင်တဲ့ဈေးနဲ့ ထုတ်နေတာ။ ဖြစ်ရမှာ က လူများစု ဝယ်ယူနိုင်မယ့် ဈေးနဲ့ ရောင်းပေး ရမှာ။ ဒါမှမဟုတ်ရင်လည်း လူတွေ ဝယ်နိုင်တဲ့ စီးပွားရေး ကောင်းမွန်မှုမျိုး လုပ်ပေး ဒီနှစ်ခုထိ ရှိတယ်။ ဒီတော့ လူတွေ ဝယ်ယူနိုင်မယ့် အားမျှ ဈေးနှုန်းနဲ့ တို့က ဖန်တီးပေးနိုင်လို့ သီချင်းတစ် ခွေ ၃၀၀/-နဲ့ လူတိုင်း ဂီတရဲ့ အရသာကို ခံစား

နိုင်တာပေါ့ကွ။ တကယ်ဆိုရင် ဒီအလုပ်ကို ဖေ ဂျူဆာက လုပ်ပေးရမှာ။ သူက မလုပ်ပေးဘူး။ ဒါကြောင့် 'တာဝန်သိသူမှာ တာဝန်ရှိနေသည်' ဆိုတဲ့ စကားလုံးပဲ တာဝန်ကို သိနေတဲ့ တို့ထံ တွေက တာဝန်ယူပြီး လုပ်ပေးနေတာပါကွ။ ပြောရတာ မောလိုက်တာ”

ရေးနွေးကြမ်း ငဲ့သောက်နေသော တင် ထွန်း၏မျက်နှာပေးမှာ အလွန်ပင် ဣန္ဒြေဝေ သည်။ ထိုကြောင့် ကျွန်တော်က ခပ်ငေါ့ငေါ့ လေသံဖြင့် ...

“ဒီလိုဆိုရင် စားသုံးသူ ပရိသတ်ကြီး ဟာ မင်းကို ကျေးဇူးတင်ရမှာပေါ့လေ”

ဟု ပြောလိုက်ပြီး တိုးဝေကလည်း ဥပဒေကို လေးစားလိုက်နာသူ၏ လေသံမျိုး ဖြင့် ...

“ဟေ့ကောင် တင်ထွန်း၊ Copy Right ကိုကော ဘယ်နားသွားထားမလဲ”ဟု မေးခွန်း ထုတ်လိုက်ရာ ကျေးဇူးရှင်ကိုယ်တော်ကြီးက-

“ဟုတ်တယ်။ ငါ့ကို ကျေးဇူးတင်ရမယ်။ Copy Right နဲ့ပတ်သက်လို့ ဘာမှမပြောချင် ဘူး။ ဒါပေမဲ့ မင်းတို့အမြင်မှန်အောင်လို့ ပြော ရဦးမယ်။ တို့ဆီက သီချင်းတွေဟာ နိုင်ငံတကာ က သီချင်းတွေကို စာသားသွင်းထားကြတာ အများကြီးပဲ။ တီးဝိုင်းဆိုတာကလည်း ဘယ် လောက်တူအောင် တုပြီး တီးနိုင်သလဲဆိုပြီး ဂုဏ်ယူနေသေးတယ်။ အဆိုတော်ကလည်း အဲဒီသီချင်းကို စာသားကြည့်ပြီး နားထောင်မှ အဓိပ္ပာယ် အကုန်သိအောင်ကို ဆိုတယ်။ သံစဉ် မရွာဘဲ စာသားသွင်းတဲ့ Composer လို့ အမည်ခံရတဲ့ ကောင်တွေကလည်း စာသား သွင်းတာတောင် အင်မတန် ခက်ခဲတဲ့အလုပ် ပါဆိုပြီး မျက်နှာပြောင်တိုက် ကြေးကြော်ရဲသေး တယ်။ ကိုယ်ပိုင်တေးသွားကို အဆင့်မီမီ ရေး မယ်။ သီဆိုတီးခတ် မလုပ်ကြဘူး။ မြန်မာဇာတ် ကားဆိုလည်း ဇာတ်လမ်းတွေဟာ ကူးချုဖြတ်၊ ညှပ်၊ ကပ်တွေ လုပ်တယ်။ ဇာတ်လမ်းတွေဆို လည်း ခိုးချတာဟာ ရိုးနေပြီ။ မြန်မာဇာတ်ကား ကို ကိုရီးယားကားက အလဲထိုးတာလည်း မပြောနဲ့တော့လေ။ နောက်ကျရင် လစ်ဖျားက ဇာတ်ကားတွေ၊ အာဇာနည်စွတန်က ဇာတ်ကား တွေပါ တို့က ပါးစပ်အဟောင်းသားနဲ့ ကြည့်ရ ဦးမယ်”

“ဪ... မင်းက ကျေးဇူးရှင်ကြီးကိုး”

အေးလွင်(ကသာ)

နိုင်ငံချစ်စိတ် မျိုးဆက်ပြတ်လု

မောင်သစ်လွင်(လူထု)

(၁)

ဆိုပဲဆိုတတ်လွန်း- တစ်ယောက်က ဗမာပြည်အလယ်ပိုင်းက၊ တစ်ယောက်က အောက်ပိုင်းက၊ ယောက်ျားကလေး၊ တစ်ယောက်နဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဆယ်ကျော်သက်ကလေးတွေ၊ မန္တလေးမှာလာပြီး ပညာသင်နေကြတယ်။

တူလည်းတူလွန်းတယ်- အတန်းတူ၊ အရွယ်တူ၊ ဝါသနာတူ၊ စရိုက်တူ၊ ကြည့်လေ၊ နှစ်ယောက်လည်း အတူသိင်္ဂင်ဝင် နန်းမှာ အဝတ်အစား၊ အသစ်အဆန်း၊ အသစ်အလွင် အမြဲတမ်းသူတို့ခါးပေါ်မှာ။ ယောက်ျားကလေးက အောက်ပိုင်းကလေးက အိမ်ပိတ်နဲ့ အသံသွင်းစက်နဲ့၊ စတီရီယိုတေးမျိုးစုံနဲ့။

သူတို့မိဘတွေက ငွေကုန်ကြေးကျခံပြီး မန္တလေးကို ပညာသင်ဖို့ပို့ထားတယ်။ သူတို့လို လူတွေရှိသေးတယ် အချို့က အချို့အိမ်မှာ၊ တချို့က စုပေါင်းလို့နေကြတယ်။ ကိုယ့်ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ အလွတ်ပညာသင်ကျောင်းမှာ တက်ကြတယ်။ အလွတ်ပညာ သင်ကျောင်းမှာဆိုတာ သူတို့စာမေးပွဲ အခါခါကျခံပြီးပြီပေါ့။

တကယ်ပဲ တူလည်း တူလွန်းတယ်- သူတို့ ကျောင်းမှန်မှန်မတက်၊ တက်ပြန်တော့ ဟေးလားဝါးလား။ ယောက်ျားလေးကို ကလေး ယိမ်းလိုက်၊ ဒီလိုနဲ့ အချိန်တန်အိမ်ပြန်။ သူတို့ကိုရင်ရှင်ရုံမှာ၊ ကျုံးဘေးမှာ၊ တောင်သမန်အင်းမှာ၊ ဧရာဝတီဟိုဘက်က ကျွန်းပေါ်မှာ မှောင်ခိုတန်းမှာ၊ အသံသွင်းကြိုး၊ ခွေကောင်းကောင်းဖွင့်တဲ့ အအေးအဆိုင်မှာ၊ ဟိုမှာ ဒီမှာတွေ့နိုင်တယ်။ သူတို့မျက်နှာက ရှင်လန်းတယ်။ အမြဲတမ်း အပြုံးမနိုးပွင့်မြဲ။ သူတို့ဘဝမှာ အစားအတွက်၊ အဝတ်အတွက် ဘာမှပူပင်သောက အောက်စရာမရှိ။ ကုန်ချေးနှုန်းတွေ တက်နေတယ်။ စားဝတ်နေရေး ကျပ်တည်းတယ်ဆိုတာတွေ သူတို့မသိ။ မမြင်၊ မကြား၊ မကြားတော့လည်း သူတို့အဖို့ ဘာပူရောရှိသလဲ၊ ဒါကို သူတို့ဂရုမစိုက်။ သူတို့နဲ့ဘာမှမဆိုင်သလို။

(၂)

သူတို့ဘဝကလည်း ဒီလိုပဲနေနိုင်တယ်။ သူတို့မိဘအခြေအနေကိုကြည့်ပါဦး။ တစ်ဦးက မော်တော်ကားတွေ ပိုင်တယ်။ ကားတွေပြင်တယ်။ အဝေးပြေးကားလိုင်းဖွင့်တယ်။ အိမ်မှာအလုပ်သမား ၂၀-၃၀ လောက်နဲ့ သူတို့ တစ်နေ့တခြားကြီးပွားတယ်။ ဒီလိုနေတဲ့ကား ပေါ်ထိုင်ပြီးချေးသွားနိုင်တယ်။ ကျောင်းသွားနိုင်တယ်။ လည်ပတ်နိုင်တယ်။ အစကတော့ အလုပ်သမားပေါ့။ သာမန်အလုပ်သမားဘဝကနေ တိုးတက်လာခဲ့တယ်။ စစ်ပြီးခေတ် နယ်ချဲ့အရင်းရှင်ကို အလုပ်သမားတွေတိုက်ပွဲဝင်တော့ မယိုမဲ့ဘူးလေ။ အခုတော့သူ့ခိုင်အလုပ်သမားတွေနဲ့ သူကပန်ကာအောက်မှာတိုင်လို့။

မိန်းကလေးရဲ့ မိဘတွေကတော့ ဗမာပြည်အောက်ပိုင်းက ဆန်ကုန်သည်ကြီးတဲ့၊ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ပြီးတော့ လယ်မြေတွေ အချောင်ပိုင်လိုက် ရာကနေ လယ်မလုပ်တဲ့ လယ်သမားဖြစ်ခဲ့တယ်။ မြေပေါင်ခံတယ်။ ငွေတိုးချေးတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ကြီးပွားလာလိုက်တာ အခုတော့မြို့ပေါ်မှာ တိုက်နဲ့ကားနဲ့အိမ်ဖော်နဲ့။

ဒီမိဘတွေက ဆင်းသက်လာတဲ့ ဒီကလေး ၂ယောက်ဟာ ဒီမှာလာဆိုကြတယ်။ ဆိုပဲဆိုတတ်လွန်း၊ တူပဲတူတတ်လွန်း။

(၃)

သူတို့ နှစ်ဦး မိဘရဲ့ ဟိုဘက်မျိုးဆက်တစ်ဆက်ကို ပြန်ကြည့်တော့ အံ့သြရပြန်တယ်။ တူပဲတူလွန်းပြန်ပါဘိ။

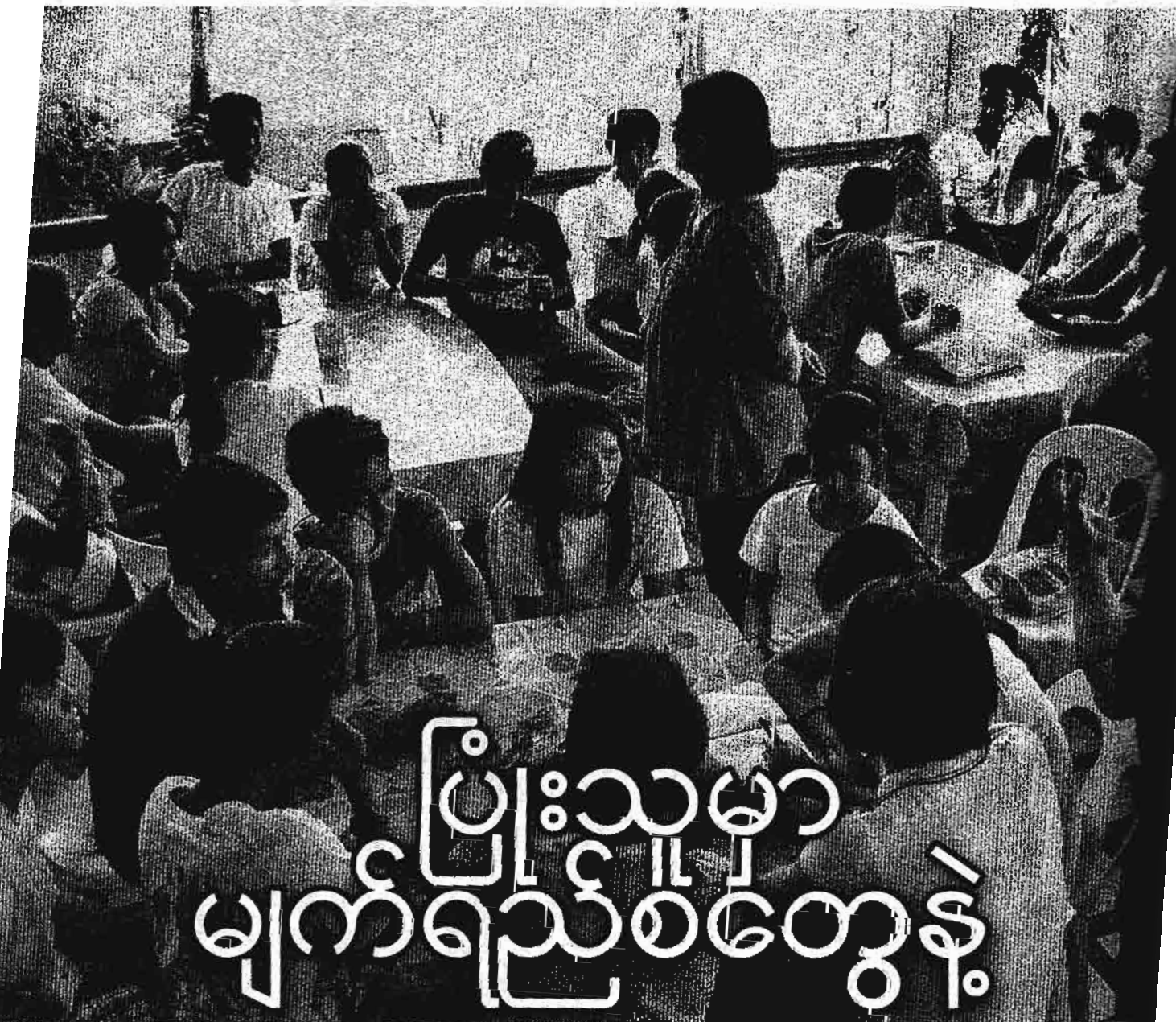
အလုပ်သမားရဲ့ ဖခင်ဟာ ၁၃၀၀ ပြည့်နှစ် အရေးတော်ပုံကာလတုန်းက အလုပ်သမား တပ်ပေါင်းစုကြီး ရန်ကုန်ချိတ်ကပ်ရာ ဘက်ခွဲတဲ့ အလုပ်သမားကြီး။ အရင်းရှင် ဘီအိုစီနဲ့နယ်ချဲ့ဗြိတိသျှအစိုးရကို တိုက်ပွဲဝင်ရာမှာ သွေးမြေကျခံပြီး ရှေ့ကရပ်ခဲ့သူ၊ နှိမ်မှု၊ ခေါင်းပုံပြတ်မှုနှင့် ဆန့်ကျင်ရေး၊ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး။ အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေး တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သူ အလုပ်သမားကြီး။

လယ်သမားရဲ့ဖခင်ကလည်း လယ်သမားတပ်ကြီး ရန်ကုန်ကိုချိတ်ကပ်တုန်းက ရှေ့ကပါဝင်ခဲ့သူပဲ။ ဒီအလုပ်သမားကြီးနဲ့ လယ်သမား ကြီး ၂ ဦးဟာ မျိုးချစ်စိတ်၊ နိုင်ငံချစ်စိတ်အပြည့်အဝနဲ့ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး တိုက်ပွဲဝင်ကြရင်း ရန်ကုန်ရွှေတိဂုံဘုရား အဝတ်စမ်းမှာအတူဆုံခဲ့ကြတယ်။ သူတို့သားသမီးလက်ထက်ကြတော့ ဘယ်သူသေသေ ငတေမာပြီးရော၊ ကိုယ်ကြီးပွားရေး ဆင်စုထဲ ရှေ့ရှုကြသူတွေ၊ ဒီမှာပဲအလုပ်သမားကြီးနဲ့ လယ်သမားကြီးရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကပြတ်ကျန်ခဲ့ပြီ။ မျိုးဆက်ပြတ်ခဲ့ပြီ။

(၄)

ကြည့်စမ်း။ သူတို့ရဲ့မြေးနှစ်ယောက် ဒီမှာလာဆိုကြပြန်တယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ် ၃၀ ကျော်က ရွှေတိဂုံမှာ ဆုံပုံမျိုးနဲ့တော့ တူတူ။ ပြည်သူ့ဘဝကိုသူတို့မသိ။ နိုင်ငံအခြေအနေကို သူတို့မမြင်၊ လူ့ဘော်ကြော့ဘဝကလေးတွေနဲ့ပဲ ဆက်လှမ်းကြတော့ သား။ သူတို့အဘိုးများရဲ့ နိုင်ငံချစ်စိတ်မျိုးဆက်က ဒီမှာပဲတစ်ခါတည်း ပြတ်တော့မှာလား။

မောင်သစ်လွင်(လူထု)

ပြုံးသမာ မျက်ရည်စတွေနဲ့

ကျော်မိုးမြင့်

'တိုင်းပြည်တစ်ပြည် တည်ဆောက်ရာမှာ အကောင်းဆုံးနိုင်ငံရေး လုပ်ခြင်းမည်သည် ကလေးတို့ကို ပြုစုပျိုးထောင် လေ့ကျင့်ပညာသင်ပေးခြင်းဖြစ်သည်' ဟူ၍ ကျွန်တော် ဖတ်မှတ်ဖူးပါတယ်။ စကားလုံး အတိ မကျမဟုတ်စေကာမူ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ဒီသဘောနဲ့ ယွင်းလှမယ် မထင်ပါဘူး။

စင်ကာပူနိုင်ငံ တိုးတက်ကြီးပွားသွားတာ 'ပညာရေးကောင်းလို့' လို့ စင်ကာပူဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း လီယွမ်ယူက ကမ္ဘာကို အတိအလင်း ဧကြညာသွားပါတယ်။

၁၉၅၅ ခုနှစ်မှာ မလေးရှားပြည်ထောင်စုက ခွဲထွက်ခဲ့တဲ့ စင်ကာပူပြည်နယ်လေးဟာ ပင်လယ်ရေပတ်လည်ဝိုင်းနေတဲ့ ကျွန်းနိုင်ငံငယ် ဇာလေးမျှသာဖြစ်ပါတယ်။ မြန်မာပြည်လို လယ်ယာစိုက်ပျိုး ထုတ်လုပ်

နိုင်တဲ့ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံလည်းမဟုတ်။ ရေနံလည်း မထွက်။ ကျွန်းသစ်ပိတောက်၊ တမလန်၊ ပျဉ်းကတိုးလည်း မထွက်။ ကျောက်စိမ်းလည်း မထွက်။ ပတ္တမြားလည်း မထွက်။ သဘာဝဓာတ်ငွေ့လည်း မထွက် (ရွှေမြန်မာတို့ရဲ့ မြန်မာပြည်ကြီးကတော့ဖြင့် သဘာဝဓာတ်ငွေ့တွေ လွန်းလို့ ပိုလျှံနေလို့တောင် ပြည်ပနိုင်ငံတွေရောင်းချနေရတယ်လို့ အဏာရပါတီ ဝန်ကြီးတစ်ပါးကဆိုခဲ့ဖူးတင်ပါ) စင်ကာပူဆိုတဲ့ ကျွန်းနိုင်ငံကလေးဆိုတာ ရေတောင်သောက်စရာမရှိလို့ မလေးရှားက ဝယ်လာရတဲ့ နိုင်ငံပီစီကွေးလေးပါ။

မြန်မာပြည်က 'ရွှေတွင်း၊ ငွေတွင်း၊ ပယင်းခုတ္တာ' ရယ်လို့ မြန်မာဘုရင်တို့ လက်ထက်ကတည်းက စာဆိုနှင့်အညီ ပေါ်ကြွယ်ဝနိုင်ပါ။ ရွှေတွင်းတွေဆိုတာ ကချင်ပြည်နယ်၊ စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ မန္တလေးတိုင်း၊ ရှမ်းပြည်နယ် စတာတွေမှာ 'စီးပွားဖြစ်' ကို ထွက်နေတာပါ။ မြန်မာပြည်တစ်ခုလုံးလည်း ဘယ်နေရာကမြေကို ကျင်ယူကြည့်လိုက် 'ထမိ

www.burmeseclassic.com

စားရွှေ'လောက်တော့ဖြင့် 'အင်ပိုင်းတစ်လှည့်'နဲ့ ရွှေဖြစ်နေတာပါပဲ။

ငွေတွင်းဆိုတာ မြန်မာဘုရင်တွေ လက်ထက်ကတည်းက တရုတ် လူမျိုးတွေ တူးဖော်လုပ်ကိုင်သွားကြတဲ့ 'နမ္မတူဘော်တွင်း'ဆိုတာ ကမ္ဘာ ကျော်တဲ့ ငွေတွင်းကြီး မဟုတ်ပါလား ခင်ဗျား။ အမေရိကန် သမ္မတကြီး အဂ္ဂါဟူးဗားတောင် တူးဖော်လုပ်ကိုင်သွားဖူးသေးတာကလား။ သယ်ဇာတ အဲသလို ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ နိုင်ငံပါ။

ရွှေတွင်း၊ ငွေတွင်း တင်ကရိုးလားဗျား။ 'ကြေးတွင်း'လည်း ရှိပါ သော်ကော။ 'ကြေးစင်တောင်'တို့၊ 'လက်ပံတောင်းတောင်' တို့ဆိုတာ ကြေးသတ္တုသာမက အခြားအမည် အတိအလင်း ဖော်မပြတဲ့ ဓာတ် သတ္တု သယ်ဇာတတွေ ထွက်နေတဲ့ ရတနာသိုက်ကြီးပါ။ ဘယ်က လောက် တန်ဖိုးကြီးမားလိုက်ပါသလဲဆိုရင် တရုတ်ကြီး (ဝမ်ပေါင်ကုမ္ပဏီ)က မြစ်ဆုံစိမ့်ကိန်းတုန်းကလို နောက်မဆုတ်ဘူးလို့ တရားဝင်စကားဆိုလာ တာကိုသာထောက်ရှုပါ။

အဲဒီမှာလည်း ဝမ်ပေါင်ကုမ္ပဏီက လယ်သမားတွေကို လျော်ကြေး ငွေတွေပေးပြီးသားလို့ ဆိုပါတယ်။ ဘယ်ရွှေဘယ်မျှ ပေးတယ်။ အဲဒီ ငွေတွေ ဘယ်ကိုရောက်သွားတယ်ဆိုတာ ဖော်ထုတ်ပေးနိုင်ရင်တော့ 'ဒီမို ကရေစီနိုင်ငံတော်ဆီ ချီတက်' ဆိုတဲ့ အသုံးကလေးနည်းနည်းများ ပိုလှ လာမလားလို့ပါ။

မြစ်ဆုံစိမ့်ကိန်းထဲမှာတော့ ဦးပိုင်ကုမ္ပဏီ ပါဝင်ပတ်သက်မှု ရှိမရှိ ကျွန်တော်တို့ မသိနိုင်ပါဘူး။ လက်ပံတောင်းတောင် စိမ့်ကိန်းမှာတော့ ဦးပိုင်ကုမ္ပဏီရဲ့ အကျိုးစီးပွားပေးကိုး။ ဦးပိုင်ကုမ္ပဏီက တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ် နေတာလား။ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်နေတဲ့ လူတွေက ဦးပိုင်ကုမ္ပဏီကို ပိုင် ဆိုင်တာလား။ ဦးပိုင်ကုမ္ပဏီမှာက အာဏာရော လက်နက်ပါ' ရှိနေပေ သကိုး။

ရှင်းနေတာကတော့ ဦးပိုင်ကုမ္ပဏီရဲ့ အကျိုးစီးပွားကို ထိပါးစေမယ့် မည်သည့်အပြုအမူမျိုးကိုမဆို ဦးပိုင်ကုမ္ပဏီက ရက်စက်မညာ 'ချေမှုန်း' မယ်ဆိုတာပါပဲ။

လက်ပံတောင်းတောင်မှာ ဖောက်ခွဲခဲ့တဲ့ ဗုံးဟာ ပေါက်ကွဲလောင် ကျွမ်းမှု ပြင်းထန်စေတဲ့ မီးပုံးဆိုတာ ဓာတ်ခွဲစမ်းသပ်မှု အဖြေပေါ်ထွက် လာလို့ ဂျာနယ်အသီးသီးမှာလည်း ဖော်ပြကုန်ပါပြီ။ စစ်ပွဲတွေမှာသာ အသုံးပြုလေ့ရှိတဲ့ လူသတ်လက်နက်ဖြစ်ကြောင်းလည်း ကျွမ်းကျင်သူ တွေက အတိအလင်းပြောပါပြီ။

ဒီဗုံးမျိုးကို လက်နက်မဲ့၊ အပြစ်မရှိ ရဟန်းပြည်သူတွေကြား ဘယ် သူက ဖောက်ခွဲခိုင်းပါသလဲ၊ ဘယ်သူက အမိန့်ပေးခဲ့ပါသလဲ။

စင်ကာပူနဲ့ လီကွမ်ယူကို ပြန်ဆက်ပါရစေဦး။

'ဦးနုနဲ့ ကမ္ဘာတစ်ပတ်'စာအုပ်ကို ဖတ်ထားမိလို့ပါ။ စင်ကာပူပြည် နယ် ဝန်ကြီးလီကွမ်ယူဟာ မလေးရှားပြည်ထောင်စုက ခွဲထွက်ခါနီးမှာ အရှေ့တောင်အာရှက အချမ်းသာဆုံးနိုင်ငံဖြစ်တဲ့ မြန်မာပြည်၊ ကမ္ဘာမှာ အလှဆုံးစာရင်းထဲ ပါတဲ့ ရန်ကုန်မြို့ကိုလာပါတယ်။ (ဒီစကား ဆယ်တန်း ကလေးတွေ စာသင်ရင်းပြောပြမိတော့ တသောသော ရယ်မောကြပါ တယ်။)

အောက်စဖို့တက္ကသိုလ်က ဆင်းသမျှ တို့မြန်မာတွေဟာ နံပါတ် ဝမ်းနဲ့ချည်းဆင်း (ကလေးတွေ ဝေါခနဲပွဲကျသွားပါတယ်)။ အဲဒါကြောင့် မြန်မာပြည်ရဲ့ ပညာရေးလာလေ့လာတာလို့ (ကျယ်လောင်စွာရယ်ကြ)။

"ဆယ်စုနစ် တစ်ခုလောက်ရှိရင် စင်ကာပူကိုလည်း ရန်ကုန်မြို့ ကြီးလောက် မလှရင်တောင် ရန်ကုန်မြို့ကြီးလောက်နီးနီး ဖြစ်အောင် ကြိုးစားဖို့ မရဲတရဲ ပြောပါရစေလို့ စင်ကာပူဝန်ကြီးချုပ် လီကွမ်ယူက ပြော... " (လက်ခုပ်လက်ဝါး တဖြောင်းဖြောင်းတီးပြီး ရယ်ကြပါတယ်)။

"အဲဒါကြောင့် မြန်မာအင်ဂျင်နီယာတွေနဲ့ စင်ကာပူမြို့ပြကို တည် ဆောက်ဖို့ စီစဉ်ပါတယ်။ ဒီနေ့ စင်ကာပူမှာ မန္တလေးတို့၊ မော်လမြိုင် လမ်းတို့ နာမည်တွေတောင်ရှိ" (ရယ်မောကြပြန်ရော)။

"ငါတို့ မြန်မာလူမျိုး ဝန်ကြီးချုပ်ဦးနုက အမေရိကန် စစ်မှုထမ်း ပောင်းတွေရဲ့ သားမယားတွေကို ဒေါ်လာငွေတွေတောင် ထောက်ပံ့ ခဲ့တာ" (ရယ်လိုက်ကြတာမှ အတောကို မသတ်ဘူး)။

"မရယ်ကြနဲ့ကွာ အဲဒီအချိန်က အမေရိကန်တစ်ဒေါ်လာက တို့မြန်မာ ငွေ ခြောက်ဒသမရှစ်ကျပ်နဲ့အညီပဲ။ တို့မြန်မာငွေက ငွေစက္ကူ ထုတ်တဲ့ မည်သည့်ဘဏ်မှာဖြစ်စေ လဲလှယ်ခွင့်ရှိကြောင်း အာမခံသည် လို့ကို ရိုက်နှိပ်ထားတာကွ" (ရယ်လိုက်ကြတာမှ အကောင်းဆုံးဟာသလို များ ထင်ကြလေသလား မသိ)

“အဲဒီအချိန်က မြန်မာတစ်ကျွပ်ကိုယိုးဒယားသုံးဆယ့်နှစ်ဘတ် ရတယ်ကွ” (တာချီလိတ်က ဘော်ဒါလာနေတဲ့ ရှမ်းကလေးတွေ၊ ယိုးဒယားလို ကိုကွ၊ ကိုကွတွေ ပြောရင်း မျက်စိမျက်လုံးတွေ ပြူးပြီးတော့ နှိုးဆိုရယ်ကြပြန်တာပါ။)

“မရယ်ကြနဲ့ကွ၊ အဲဒီအချိန်က ငါတို့ မြန်မာသောလုံးအသင်းက အရှေ့တောင်အာရှ ချန်ပီယံကွ၊ ဂျာမဏီနိုင်ငံ မြူးနစ်ကိုတောင် သွားကစားခဲ့ရသေးတာ၊ အသန်ရှင်းဆုံးဆုတောင်ရခဲ့ (အတန်းတစ်ခုလုံး အုန်းခနဲပွဲကျသွားပါတော့တယ်။ ကျွန်တော့်အသံလည်း တိုးလို့ကို မပေါက်တော့ပါဘူး)။

အဲဒီနေ့က မြန်မာစာဆရာ ကျွန်တော့်မှာ စာဆက်သင်လို့ မရတော့ပါဘူး။ ကိုယ့်တရားက ကိုယ်ပြန်ပြီး ဒေသနာဆိုက်နေပါပြီ။ ဒင်းကလေးတို့ကသာ တအုန်းအုန်း ရယ်နေကြ။ ကျောင်းဆရာ ရင်မှာက မချီပါဘူး။ ယုံကောင်ငုံလို့ ယုန်ရုပ်ရေးပြလည်း ယုံကြတော့မယ် မထင်တော့ပါဘူး။ ရှေးရှေးတုန်းက ပုံပြင်လေးတွေ ဖြစ်ကုန်မှာပါ။

အကြောင်းရင်းကတော့ နှစ်ပေါင်း ၅၀ ကျော် စနစ်တကျ အဖျက်ဆီးခံထားလိုက်ရတော့ ယနေ့ ဆယ်တန်းကလေး၊ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူတွေ မပြောနဲ့ အဲဒီကလေးတွေရဲ့ မိဘတွေကိုက အကြောက်တရားတွေ ဖိစီးနှိပ်စက်ခံနေရပြီး ခပ်ညံ့ညံ့၊ ခပ်တုံးတုံးတွေ ဖြစ်ကုန်ကြပါပြီ။ ဒီလိုဖြစ်အောင်ကို ဗိုလ်နေဝင်း လုပ်သွားတာပါ။ ဗိုလ်နေဝင်းဖျက်ဆီးခဲ့သမျှအထဲမှာ ပညာရေးဖျက်ဆီးခဲ့တာဟာ မြန်မာပြည်အတွက် အထိအနာဆုံးလို့ ကျွန်တော်မြင်ပါတယ်။

တစ်ချိန်က အာရှတိုက်ရဲ့ လှည်းအိုကြီး၊ အာရှက လူမမာကြီးလို့ ပျက်ရယ်ပြန်ခဲ့တဲ့ တရုတ်ပြည်ကြီးက တိန်ရှောင်ဖိန်လို ခေါင်းဆောင်ကောင်းကိုရတော့ ကမ္ဘာ့ထိပ်တန်းကြွယ်ဝချမ်းသာတဲ့ နိုင်ငံကြီး ဖြစ်လာပါပြီ။

တစ်ချိန်က ပင်လယ်စားပြတို့ သင်္ဘောတွေ ဆိုက်ကပ်ရာ ကျွန်းနိုင်ငံကလေး စင်ကာပူကလည်း လီကွမ်ယူလို ခေါင်းဆောင်ကောင်းကိုရတော့ အာရှအဆင့်ကို ကျော်လွန်ပြီး ကမ္ဘာနှင့်အညီ ရင်ပေါင်တန်းနိုင်တဲ့ နိုင်ငံစာရင်းထဲမှာ ဝင်နေပါပြီ။

တစ်ချိန်က အရှေ့တောင်အာရှရဲ့ အချမ်းသာဆုံး စာရင်းဝင် မြန်မာနိုင်ငံကတော့ ဗိုလ်နေဝင်းကို ရလိုက်ပါတယ်။ ဟုတ်ကဲ့၊ ယနေ့ မြန်မာနိုင်ငံဟာ ကမ္ဘာမှာ အဆင်းရဲဆုံး စာရင်းဝင် နိုင်ငံထဲကို ရောက်သွားရရှာပါပြီ။

မြန်မာပြည်ဟာ ကံဆိုးမိုးမှောင်ကြီးစွာ ဗိုလ်နေဝင်းရဲ့ ဖျက်ဆီးခြင်းကို ၂၆ နှစ်လုံးလုံး လည်စင်းခံလိုက်ရပါတယ်။ ဗိုလ်နေဝင်း ယုတ်မာကြောက်ကျစ်ခဲ့ပုံတွေကို သိမိတဲ့လူတွေက ဖော်ထုတ်နေကြပါပြီ။ အောင်ဗလ(ကြေးမုံဦးသောင်း)၊ ဗိုလ်မှူးချုပ်ကျော်စောတို့ရဲ့ စာတွေက ထင်ရှားစေပါတယ်။ (အခြားသူတွေရဲ့ စာအထောက်အထားတွေလည်း အပုံအပင်ပါ)

‘ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရဲ့ အာဏာလျှင် စစ်အုပ်ချုပ်ရေးဆင်းသွားတော့ ‘ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး’ရဲ့ အာဏာရှင်စစ်အုပ်ချုပ်ရေး တက်လာပါတယ်။ မြန်မာတို့ရဲ့စကားပုံမှာ ‘နောက်လာတဲ့ မောင်ပုလဲ ဒိုင်းဝန်ထက်က’ လို့ ရှိပါတယ်။ အာဏာရှိတဲ့လူတွေ၊ ခရီးတို့တိုင်းပြည်ကို ဝရုန်းသုန်းကား၊ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ကို ထင်ရာစိုင်းကုန်ကြပါတော့တယ်။ ပြောက်မြားစွာထဲက ဥပမာတစ်ခုပဲ ထုတ်ပြပါမယ်။ မော်တော်ကားတင်သွင်းခွင့်နဲ့ တယ်လီဖုန်းကိစ္စကိုပဲ ကြည့်ပါ။ ကမ္ဘာမှာ အဆင်းရဲဆုံးနိုင်ငံက ကားနဲ့တယ်လီဖုန်း ရေးအကြီးဆုံးနိုင်ငံဖြစ်ခဲ့တယ်လေ။ ဒါ . . . ‘ကိုယ့်လူတွေသာ လုပ်ကိုင်စားသောက်ကြစေ၊ ပြည်သူတွေကိုတော့ ဖြစ်လိုရာဖြစ်စေ’ ဆိုတဲ့

အတွင်းစိတ်ကြီး ပေါ်လွင်နေတဲ့အချက်ပါ။ ‘ယိုသူမရှက် မြင်သူရှက်’ ဆိုတာလို ကမ္ဘာ့အလယ်မှာ ရှက်စဖွယ်ကြီးရယ်ပါ။ အခြား ပြောစရာတွေလည်း တပုံတပင်ကြီးပါ။

လက်ရှိ မြန်မာပြည်ရဲ့ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေက စစ်တပ်က အာဏာနဲ့ ရေးဆွဲပြီး အတင်းအဓမ္မ အတည်ပြုထားခဲ့တာပါ။ ‘လိုအပ်လျှင် တပ်မတော်က အချိန်မရွေး အာဏာသိမ်းနိုင်သည့်’ဆိုတဲ့ အချက်အရ တိုင်းပြည်ကို တကယ်အုပ်ချုပ်နေတာ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်လား။ သမ္မတလား။

ကာကွယ်ရေး ဦးစီးချုပ်က အာဏာရှိတာလား။ သမ္မတက ရာထူးကြီးတာလား။ မကွဲမပြားနဲ့ပါ။

လွှတ်တော်ထဲမှာလည်း စစ်ယူနီဖောင်းတွေနဲ့။

ဒေါ်စုလုပ်သမျှ တိုင်းပြည်တည်ဆောက်ရေး လုပ်ငန်းတွေထဲမှာ ကလေးတွေရဲ့ ပညာရေးကို ရှေ့တန်းတင်ဆောင်ရွက်တာဟာ ‘အမွန်မြတ်ဆုံး’လို့ ကျွန်တော်မြင်ပါတယ်။ အဲဒီအထဲမှာပဲ ‘ပညာဒါနတန်း’ တွေ၊ ‘ပညာဒါနစာသင်ကျောင်း’တွေ တည်ထောင်တာ၊ ဖွင့်လှစ်ပေးတာဟာ အကောင်းဆုံးနဲ့ ‘အခြေခံအကျဆုံးအုတ်မြစ်’လို့ ကျွန်တော်ခံယူပါတယ်။

အထိရောက်ဆုံး နိုင်ငံရေး ဆောင်ရွက်ချက်လို့လည်း ကျွန်တော်မြင်ပါတယ်။

လမ်း၊ တံတား၊ အဆောက်အဦတွေက ငွေရှိရင် အချိန်မရွေး ထည်ထောင်ပြုပြင်လို့ရပါတယ်။ ယနေ့ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ ပျက်စီးနေတဲ့ လူတွေရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို ဘယ်လိုပြုပြင်ကြမလဲ။ အချိန်တွေကကော ဘယ်ရွေ့ ဘယ်မျှ ပေးဆပ်ရပါမည်လဲ။

စင်ကာပူနိုင်ငံ တိုးတက်သွားတာ လူသားအရင်းအမြစ်ကို အသုံးပြုသွားတာ မဟုတ်ပါလားခင်ဗျာ။

၁၃-၂-၂၀၁၃ နေ့က ဗဟန်းမြို့နယ် 'အမေပန်းခင်း ပညာဒါန သင်တန်း' အာစရိယပူဇော်ပွဲ လုပ်ပါတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်မွေးနေ့ အထိမ်းအမှတ် အခမ်းအနားတွေလည်း ပါပါတယ်။ စတုဒီသာ အာဟာရဒါလည်း ကျွေးပါတယ်။ အခမ်းအနားကို NLD ဗဟိုနာယက ဘဘ ဦးတင်ဦး ဖွင့်လှစ်ပေးပါတယ်။

ပညာဒါနသင်ကြားပေးတဲ့ ဆရာတွေကို နာယကကြီး ဦးတင်ဦးက 'မြတ်သော ပညာဒါန အလှူတော်စုထံပြုလွှာ' ပေးအပ်ပါတယ်။ ထိုဝါစကားလည်း ပြောပါတယ်။ ဆရာ ဖျာပုံနီလုံဦးက ဆရာတွေကို လက်ဆောင်ပစ္စည်းပေးအပ်ပါတယ်။ ဒေါက်တာသိန်းလွင် (ဗဟိုပညာရေး ကော်မတီ)ကလည်း ကလေးတွေကို ပညာရေးအခြေအနေနဲ့ ဆုံးမကြည့်

ဝါဒစကား အနည်းငယ်စီ ပြောကြပါတယ်။ သင်ကြားနေသော ဆရာ နေအုပ် (စိန်ပေါ)၊ ဆရာဘိုဌေး (ဓာတု)တို့လည်း ဆုံးမတား ချီးမွမ်း စကားတွေပြောကြပါတယ်။ ဗဟန်း အမေပန်းခင်းပညာဒါနသင်တန်း သင်တန်းဝန်ခံသင်တန်းမှူးဖြစ်တဲ့ ဒေါက်တာစိုးဝင်းဦး (ဒေါက်တာဘိုဌေး) က ကမကထပြုရသူဖို့ အပင်ပန်းဆုံးဖြစ်မှာပါ။

ကလေးတွေက သူတို့ရဲ့ ချွေးနှုတ်၊ မုန့်စိုင်းငွေကလေးတွေထဲက အလှူငွေ ကောက်ခံပြီး ဆရာတွေကို ပုဆိုးတစ်ထည်စီ ကန်ထားကြ ရှာပါတယ်။ ကြည်နူးမှု ပီတိအဟုန်တွေနဲ့ တီးလိုက်ကြတဲ့ လတ်ဆတ်ဆတ် တွေဆိုတာ နံရံတွေ ပွင့်ထွက်ခမန်းပါ။ မျက်နှာလေးတွေကလည်း ပြုံးလို့ ရှင်လို့။ မျက်ဝန်းမှာတော့ မျက်ရည်စလေးတွေ ဝေလို့။ ဆရာတွေကို ချစ်လို့ကျတုံး ကြည်ညိုလို့၊ ကျေးဇူးတင်လို့ကျတုံး မျက်ရည်စတွေပါ။ ရင်ထဲက လှိုက်ဖို့ဆိုတက်လာတဲ့ ပီတိမျက်ရည်တွေ ဖြစ်မှာပါ။

ဒါ... တစ်နှစ်တာ ပညာသင်ကြားပေးခဲ့တဲ့ သူတို့ရဲ့ ကျေးဇူးစင် ဆရာတွေကို နောက်ဆုံးအနေနဲ့ ကျေးဇူးကို အထူးသိကြောင်း နှုတ်ဆက် ကန်တော့တာပဲလေ။ ခမ္မာလေးတွေ ဒါလောက်ပဲ တတ်နိုင်မှာပဲ မဟုတ် လား။

ကြေကွဲရာကလေးတစ်ခု ပြောပါရစေ အမေစုခင်ဗျာ။ အမေစုကျောင်းက စာရွက်စာတမ်းကြေးကအစ အခမဲ့ ပညာဒါန ဆိုပေမယ့် ကလေးတွေက အလကားတက်ရတဲ့ ကျောင်းကို လာတက် ဖို့ ဘတ်စကားခ မတတ်နိုင်ရှာကြပါဘူး။ ရန်ကင်းက ကလေးတွေ၊ တာမွေက ကလေးတွေ ဗဟန်းဦးချစ်မောင်လမ်း ရှေးကျေးမှာရှိတဲ့ အမေ ကျောင်းကို ခြေကျင်လျှောက်ပြီး တက်ကြရတာပါ။ ရွှေဂုံတိုင်က ကလေးတွေတောင်ပါရဲ့။

ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးရဲ့ မြွေက စင်ကာပူကို နေချင်းပြန် လေယာဉ်နဲ့ ကျောင်းသွားတက်နေပေမယ့် မြန်မာပြည်မှာက ကလေးပညာရေးအတွက် ဘတ်စကားခ ထုတ်ပေးနိုင်လောက်အောင် မိဘတွေ ဆင်းရဲနေကြ ပါတယ်။ ဒါ ရန်ကုန်မြို့ရဲ့ အဓိကရ ဗဟန်းမြို့နယ်အတွင်းမှာပါ။

အချို့ ကလေးတွေက အစိုးရကျောင်းကြီးလည်းတက်၊ ကျောင်း ဆိုန်အလွတ်မှာ ကျွဲရှင်သဘောမျိုး တက်ကြတာပါ။ အချို့ကလေးတွေ က အလုပ်တစ်ဖက်နဲ့ တက်ကြရတာပါ။

ပြောချင်တာက ဒီလိုပါ။

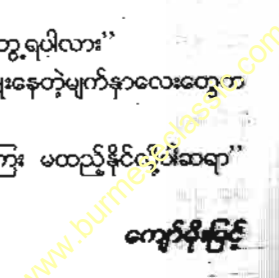
ဇန်နဝါရီလဆန်းလောက်မှာ အာစရိယပူဇော်ပွဲအတွက် ဆိုပြီး ကလေးတွေ သူတို့စေတနာနဲ့ သူတို့သဘောနဲ့ ရန်ပုံငွေ၊ အလှူငွေကောက် ခံကြတာပါ။ သဒ္ဓါကြေးဆိုပြီး ကောက်တာပါ။ အဲဒီကတည်းက ကလေး တွေ စာသင်ခန်းထဲမှာ လျော့ကျသွားပါတော့တယ်။ (နှစ်ကျိပ် ရှစ်ဆူ ဘုရားပွဲတွေနဲ့ တိုက်ဆိုင်တာလည်းပါမှာပါ။) မထည့်နိုင်၊ မတတ်နိုင်တဲ့ ကလေးတွေက လုံးဝကိုမထည့်နိုင်ကြတာပါ။ ဒီတော့က သူတို့လေးတွေ ရင်ထဲ ဘယ်သို့ရှိရှာလေမလဲ။

အာစရိယပူဇော်ပွဲပြီးလို့ ကျွန်တော်အောက်ထပ်ကို ဆင်းလာတော့ ဘတ်စကားမှတ်တိုင်မှာ အခမ်းအနားကိုမတက်တဲ့ တပည့်သုံးယောက် ကျွန်တော်လက်ထဲက ကန်တော့လက်ဆောင်တွေ ဆွဲကိုင်ကြည့်ပြီး ကျွန် တော်ကို နှုတ်ဆက်ကြပါတယ်။

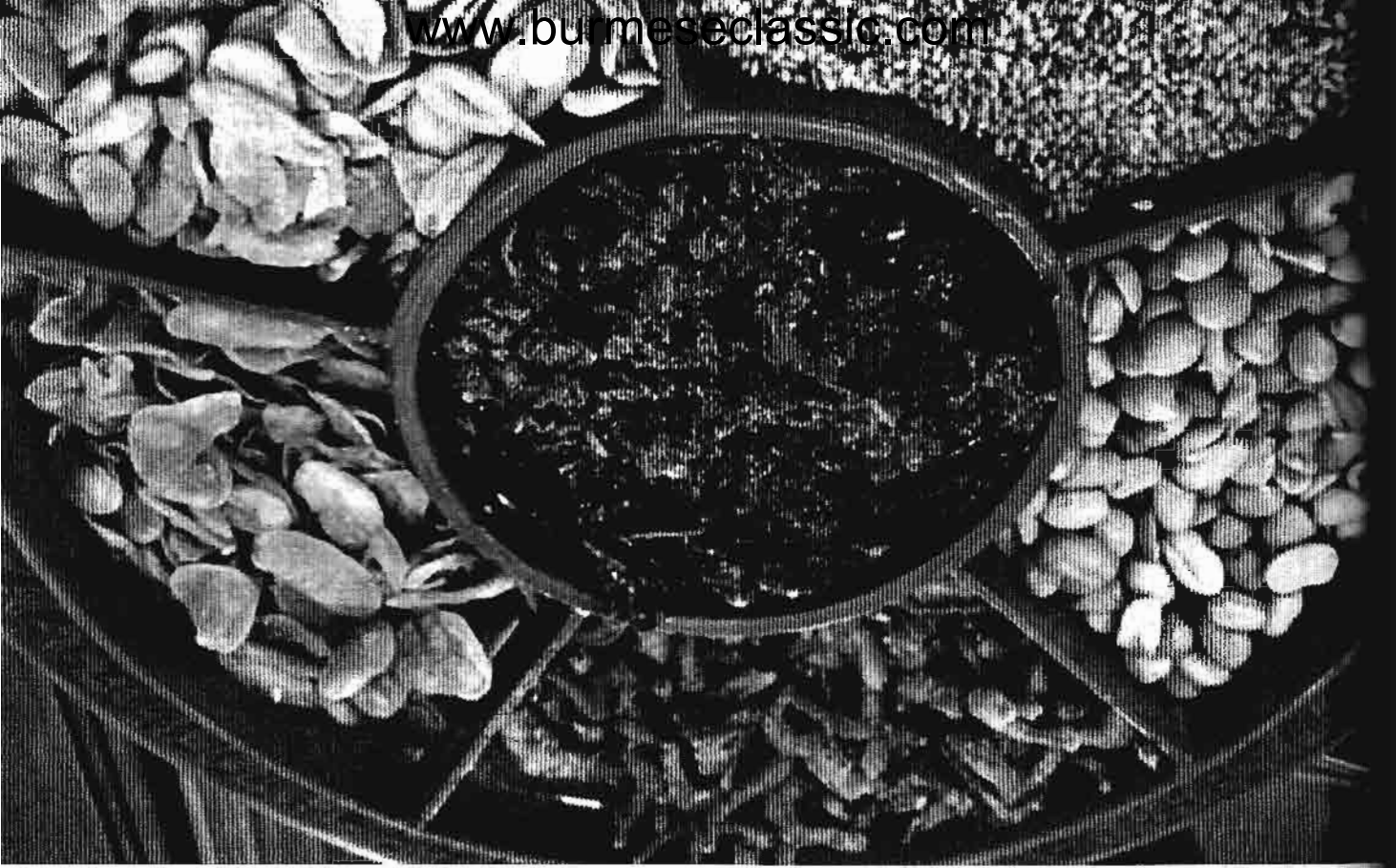
"ဟ... မင်းတို့ ခုနက အပေါ်မှာမတွေ့ရပါလား"

လို့ ကျွန်တော်က ပြောလိုက်တော့ ပြုံးနေတဲ့မျက်နှာလေးတွေက ရုတ်ချည်းညှိုးကျသွားပြီး...

"ကျွန်တော်တို့က အာစရိယပူဇော်ပွဲကြေး မထည့်နိုင်လို့ပါဆရာ" တဲ့။

ကျွန်တော်ကြိုက်တဲ့ လက်ဖက်ဆီဆမ်း

ဒေါက်တာအောင်ခင်ဆင့်

ကျွန်တော့်ဘဝအတွေ့အကြုံတွေနဲ့ နီးနွယ်ပြီး လက်ဖက်အကြောင်း စုံစုံစိစိ ရေးလိုက်ပါရစေ။ ကျွန်တော်ဟာ အညာသား လက်ဖက်ကြိုက် တဲ့ ကောင်းလေးပါ။

မေ့ကင်းစ ကျွန်တော်

ကျွန်တော်ဟာ ဈေးထဲမှာ အဝတ်ပုခက်ထိပ်ကြိုးချည်လေးနဲ့ ကလေးလေးတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဈေးဆိုတာက ကျွန်တော်အမေ ဆိုင်ငယ်လေးနှင့် ငှက်ပျောသီးရောင်းနေတဲ့ ပခုက္ကူမြို့က ဈေးကို ပြောနေ တာပါ။

ကျွန်တော် ကျောင်းသားလေး

ကြီးလာလို့ ကျောင်းနေတော့လည်း အမေဆိုင်ကို ဝင်ပြီး မုန့်ဖိုး ပိုက်ဆံတောင်းပြီးပါမှ မုဒ္ဒဘာသာ အမျိုးသားကျောင်းကို ခြေလျင်သွား ခဲ့တာပါ။ ကျောင်းကိုလည်း 'ကကြီးခခွေး' အတန်းကစပြီး တက်ခဲ့တာ ပါ။ ကျောင်းဆင်းတော့ ဈေးထဲက အမေဆိုင်ဝင်မုန့်စားပြီး အမေဈေး သိမ်းပြီးပါမှ အမေခွဲအတူ အိမ်ပြန်ခဲ့တာပါ။

ဒါကြောင့် ဈေးထဲမှာပဲ ကြီးခဲ့တဲ့ ကျွန်တော် ဖြစ်ပါတယ်။ ဈေး အကြောင်းပြောချင်လို့ ဈေးအကြောင်း ကောင်းကောင်းသိတဲ့သူ ကျွန် တော်ဖြစ်ကြောင်း ခြေဆင်းလေးကို စပြီး ရေးနေတာပါ။

ငှက်ပျောဆိုင်၊ လက်ဖက်ဆိုင်

ဈေးထဲမှာ ငှက်ပျောဆိုင်တန်းပြီးတော့ လက်ဖက်ဆိုင်တန်း ဖြစ် ပါတယ်။ တစ်ဆိုင်၊ နှစ်ဆိုင်သော လက်ဖက်ဆိုင်မဟုတ်ပါဘဲ လက်ဖက် ဆိုင်တွေ အများကြီးတန်းနေတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလက်ဖက်ဆိုင်တွေက

လက်ဖက်ရောင်းတာကတော့ အဓိက မူရင်းလုပ်ငန်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ထူးဆန်းနေတာလေးတစ်ခု ပြောပါရစေ။ လက်ဖက်ဆိုင် တန်းမှ 'ဧည့်ကြိုက်လက်ဖက်' ဆိုတာလေး ရှိပါတယ်။ ပုဂံညောင်ဦးက အနုပညာလက်ရာဖြစ်တဲ့ 'ယွန်းထည်လက်ဖက်ခွက်' နဲ့ ဧည့်ခံလက်ဖက် မြည်းကြည့်စေတာ ပြောနေတာပါ။

ယွန်းထည်လက်ဖက်ခွက်က နီညိုအရောင်ခွက်၊ အနက်ရောင် ပြောင်ချောခွက်၊ ပန်းအလှရေးဆွဲထားတဲ့အဖုံး၊ ယိုးဒယားပန်းခက်များ နဲ့ လှလှပပ အနုပညာလက်ရာပါ လက်ဖက်ခွက်အဖုံးလေးနဲ့ ဧည့်ခံနေ တာကို ပြောတာပါ။ မဝယ်ခင်မှာ လက်ဖက်အမြည်းခိုင်းတဲ့ သဘောပါ ပဲ။

အစမ်းအမြည်းလက်ဖက်ခွက် အနုပညာအကြောင်း ပြောနေရာမှာ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖြစ်စေချင်လို့ ကျန်နေတာလေး ပြောပါရစေဦး။ အရွက်နု နဲ့ ဆီဆမ်းလက်ဖက်ခွက်လေး ရှိသလို နှမ်းနှင့် ပဲစုံနှင့် မြေပဲနှင့် အစုံ လက်ဖက်သုပ်စားချင်စဖွယ်နှင့်တို့လည်း ဧည့်ခံကြပါတယ်။

ရမ်းပြည်ဘက်က လက်ဖက်ပို

လက်ဖက်ပိုဆိုတာလည်း သိစရာ ကောင်းပါတယ်။ လက်ဖက် (၄) (၅) (၁၀) ဝိသသာဆန်တဲ့ ပိုကြီးဝါးခြင်းတောင်းကြီး ဖြစ်ပါတယ်။ လက်ဖက်ထည့်အပြီးမှာ တင်းကပ်နေအောင် ဝါးဖက်ကြီးတွေနဲ့ ဖုံးအုပ် ပြီး သစ်သားခွက်၊ မသေးလွန်း၊ ဖကြီးလွန်း ဘယ်ညာ နှစ်ဖက်စလုံး မှာ ကြိမ်ကြိုးနဲ့ ခိုင်ခိုင်ခန့်ခန့် တင်းနေအောင် ချည်ထားလို့ လက်ဖက်က လုံခြုံသန့်ပြန့်နေတာ တွေ့ဖူးပါတယ်။

လက်ဖက်ပိုကို ဖောက်လိုက်ပြီ ဆိုကြပါစို့။ ပထမ မြိုင်တွေလိုက် ရတဲ့ လက်ဖက်သားနုနုလေးတွေဟာ ဝါတာ၊ စိမ်းတာ၊ ညိုတာ အသာ ထား 'လက်ဖက်သားရောင်' လို့ ပြောလိုက်ပါက ပြည့်စုံပါလိမ့်မယ်။

ချွေတုန်းက လက်ဖက်အရောင်

ယခု လက်ဖက်အရောင်ဆိုးထားပါတယ် ပြောပါမှ ကျွန်တော် ငယ်ငယ်တုန်းက လက်ဖက်အရောင်ဟာ ဘာရောင်လဲလို့ ပြောမတတ်အောင် ဖြစ်နေပါတယ်။ ပြောလိုက်ရရင်တော့ 'အပြစ်ကင်းစင်တဲ့ လက်ဖက်သားအရောင်မှန်မှန် ဘာမျှ မရောမနှော စားချင်စဖွယ် လက်ဖက်သားစစ်စစ် ဖြစ်ပါတယ်လို့ပဲ ပြောလိုက်ပါရစေ။ ယခုအခါ လက်ဖက်ကို အရောင်ဆိုးထားတယ် ပြောပါသော်ငြားလည်း ကျွန်တော်တော့ ဘာအရောင်လဲဆိုတာ တကယ်မသိတာ အမှန်ပါ။

မြန်မာ့ရိုးရာ လက်ဖက်

ကျွန်တော် သိတတ်တဲ့ အရွယ်ကစပြီး ယခုထက်တိုင် သိခဲ့ရတဲ့ လက်ဖက်ကတော့ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု ရိုးရာဓလေ့ မြတ်မြတ်နိုးနိုး စားချင်စရာ လက်ဖက်အဖြစ် မြန်မာပြည်မှာ ရှိနေခဲ့တာ ကြာလှပါပြီ။

လက်ဖက်အကြောင်း ပြောနေရာမှာ မြန်မာတို့အတွက် ဂုဏ်ယူပြောစရာအကြောင်းအရာပေါင်း မြောက်မြားစွာ ရှိပါတယ်။ လူတွေရဲ့ အထွတ်အထိပ် စားစရာဖြစ်ခဲ့ပုံကတော့ မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ပသကပ်လှူရာမှာ လက်ဖက်မပါ မပြည့်စုံပါ။ လှူရာတန်းရာ ကန်တော့ပွဲ ပြုရာမှာလည်း လက်ဖက်မပါ မပြည့်စုံပါ။ မင်္ဂလာတော် အခါသမယ ထိပ်ဦးက ညှော်ခဲကျွေးမွေးပြုရာမှာ လက်ဖက်မပါ မပြည့်စုံပါ။

အဘိုးအဘွားကြိုက်လက်ဖက်

အသက်အရွယ်ကြီးလို့ အဘိုးအဘွား ဖြစ်လာပြီဆိုတဲ့အခါမှာ သက်ကြီးသွားမရှိသူတို့၏ အသည်းခွဲကတော့ လက်ဖက်နုနု ဆီရွဲရွဲ ဆမ်းထားပါတဲ့ လက်ဖက်သားသက်သက် စားချင်စဖွယ် လက်ဖက်ခွက်ပါ။ သွားမရှိသူတို့ သွားမုံးနဲ့သာ မြို့မြို့နေရတဲ့ အဘိုးအဘွားကြိုက် ဆီရွဲရွဲ ဆမ်း လက်ဖက်ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်းအတွက် လက်ဖက်အကြောင်း ပြောရပါလျှင် ကြိုကြိုက်တိုင်း၊ ကြိုကြိုက်တိုင်း လက်ဖက်စားတာ အမြဲပါ။ အိမ်က နီးကလည်း ရုံးကအပြန်၊ ဆေးခန်းကအပြန် လက်ဖက်ခွက် လေးဖြင့် ကြိုဆိုစောင့်နေသည်မှာ နေ့စဉ်မဟုတ်ပါသော်လည်း မကြာခဏ။ 'လက်ဖက်ကလေး တတို့တတို့' နဲ့ စားစားနေတာ ကျွန်တော်ပါ။

မန်ချက်(စ)တာက လက်ဖက်

မှတ်မှတ်ရရ ပြောစရာတစ်ခုကတော့ ဘဝတစ်ကျွေးမှာ ကြုံတွေ့ခဲ့ဖူးတာကတော့ ပညာတော်သင်အဖြစ် မန်ချက်(စ)တာ တက္ကသိုလ်ကို ကျွန်တော် ရောက်နေစဉ်က ပခုက္ကူမှ တူ၊ တူမတွေက လက်ဖက်နှင့် အကြော်စုံတစ်ထုပ် ပါဆယ်နှင့် ဗိုလ်ကိတာ စာတိုက်မှ ခေါ်ယူ စစ်ဆေးခဲ့ရပါ၍ DRYTEALEAVE; MOISTTEALEAVE ဟု တတ်သမျှ မှတ်သမ္မုန်းပြပြီး ကျောင်းသားဖြစ်ကြောင်း ထောက်ခံစာ အပြည့်အစုံပြပါ မှစားလိုက်ရပါတဲ့ လက်ဖက်တစ်ထုပ် ရခဲ့ဖူးကြောင်းပါ ခင်ဗျား။

လက်ဖက်စားရင်း အတွေ့အကြုံရင်း

လက်ဖက်စားရင်း အတွေ့အကြုံရင်းဆိုတဲ့ ဆောင်းပါးကို အင်္ဂလန် တနေပြီး ဆောင်းပါးပြန်ရေးခဲ့ပါသေးတယ် ခင်ဗျား။ မြန်မာပြည်မှ ရလိုက်တဲ့ လက်ဖက်ထုပ်ကလေးကို မြန်မြန်ကုန်မှာ စိုးလို့ တစ်တို့၊ တစ်တို့နဲ့ နည်းနည်းချင်းစားခဲ့ဖူးပါတဲ့ လက်ဖက်ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ဆောင်တည်း နေနိုင်ခြားသား သူငယ်ချင်းတွေကိုလည်း လက်ဖက်ကလေး ပြုပြုပြီး နီးရာစားစရာ တစ်ခုအဖြစ် ဂုဏ်ယူပြီး ပြောပြခဲ့ဖူးပါသေးတယ်။ သူတို့ စားကြပါဘူး။

ကဲ . . ကျွန်တော်အသည်းခွဲလက်ဖက်အကြောင်း ပြောနေမိတာ

ကတော့ ယခု လက်ဖက်မကောင်းတဲ့ သတင်း ဟိုမှာပါ။ ဒီမှာပါ။ ဟိုမှာ ရေး၊ ဒီမှာရေးနေကြလို့ ကျွန်တော် လက်ဖက်ကြိုက်တတ်ကြောင်း ပြောနေရေးနေမိတာပါ။ ကျွန်တော်လက်ဖက်စားတယ်ဆိုတာဟာ တို့တို့၊ တို့တို့ စားတာပါ။ တဝကြီး ပလုပ်ပလောင်း စားတဲ့ လက်ဖက် မဟုတ် ပါဘူး။ ကျွန်တော် တစ်ယောက်သာ မဟုတ်ပါဘဲ လက်ဖက်စားကြတဲ့ သူတွေဟာ တစ်တို့၊ နှစ်တို့လောက်သာ စားကြတာပါ။ တမြတ်တနိုး စားကြတာပါ။ တစ်ယောက်တည်း တဝတပြုကြီး စားရတဲ့ အစားအစာမျိုး လည်း မဟုတ်ပါဘူး။ လက်ဖက်တစ်ခွက်ကို စုစုဝေးဝေး၊ ဝေငှစားကြ တာပါ။ အကြော်နဲ့ သုပ်တဲ့ လက်ဖက်ဆိုခဲ့ပါရင်လည်း လက်ဖက်သား က နည်းသွားပြန်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ပြောသလောက် လက်ဖက်က ဒုက္ခမပေးပါဘူး။

ကျွန်တော် ယခု လက်ဖက်စားတုန်းပါ

ကျွန်တော် ကြိုက်တဲ့ လက်ဖက်အကြောင်း ပြောနေတာပါ။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်ကတည်းက စစားခဲ့တဲ့ လက်ဖက်ဟာ အခု ကျွန်တော် အသက် (၇၀) ကျော်၊ (၈၀) နားနီးနေတော့လည်း ကျွန်တော် လက်ဖက်စားနေတုန်းပါပဲ။ ယခု ဆောင်းပါးရေးနေတဲ့ ဘေးမှာလည်း လက်ဖက်လေးတစ်ခွက် မများလွန်း၊ မနည်းလွန်း ဆီရွဲရွဲလေးနဲ့ ဖို့နေသေးတာ ပါ။ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း ဒီလို လက်ဖက်ခွဲနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ မနည်းလွန်း၊ မများလွန်း လက်ဖက်စားနေကြသူတွေ မြန်မာပြည်မှာ အများကြီးရှိတာ အများက သိဖို့ ကောင်းပါတယ်။

ပိုပြီးသိဖို့ ကောင်းတာက ဘာလဲ

မြန်မာနိုင်ငံ အစားအသောက်နှင့် ဆေးဝါးကွပ်ကဲရေး ဗဟိုဌာန (FDA က Auramine) အန္တရာယ်ရှိတဲ့ ဆိုးဆေးတွေ လက်ဖက်ထဲပါနေတဲ့အကြောင်း ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ ဥပဒေအကြောင်းအရ နိုင်ငံတော်အစိုးရက ပြောလိုက်ပါပြီ။ ဆိုးဆေးနဲ့ လက်ဖက်ထုတ်လုပ်တဲ့ ကုမ္ပဏီနာမည်တွေနဲ့ ဖော်ပြပြောလိုက်ပါပြီ။

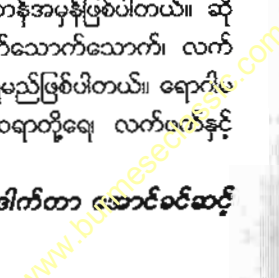
ကဲ . . . ဘယ်သူမှ တာဝန်ရှိသလဲ

တစ်နိုင်ငံလုံးရဲ့ ကျန်းမာရေးအတွက် ပြောနေတာပါ။ ကျွန်တော်တော့ ကျွန်တော်ကြိုက်တဲ့ လက်ဖက်ဆီဆမ်းကို ဆက်လက်ပြီး စားသွားဦးမှာပါ။ လက်ဖက်စားမရင်ပါဘူး။ ကျွန်တော့်လို လက်ဖက်ကို ကြိုက်လို့ စားနေတဲ့သူတွေ ဒုနဲ့ဒေး မြန်မာပြည်မှာ ရှိကြပါသေးတယ်။ သူတို့လည်း လက်ဖက်ကို နည်းနည်း . . . နည်းနည်းတော့ ဆက်စားနေကြဦးမှာပါ။ ဘယ်သူမှ လက်ဖက်စားရပ်ကြဦးမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်လောက်သည်အထိ လွန်လွန်ကျွံကျွံတော့ လက်ဖက်မစားကြပါဘူး။

လက်ဖက်စား များကြဖို့

လက်ဖက်စားများပါလျှင် ရင်နည်းနည်းတုန်တယ်။ အိပ်လို့ မပျော်ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ လက်ဖက်စားရင်လိုက်လျှင် ပြန်ကောင်းသွားပါတယ်။ ဒါလေးတော့ သိဖို့လိုပါမယ်။ သဘာဝကို လွန်ဆန်ပြီး လွန်လွန်ကျွံကျွံ စားကြမယ်။ သောက်ကြမယ်ဆိုလျှင် ဘာစားစား၊ ဘာသောက်သောက် ရောဂါတစ်မျိုးမျိုးတော့ ခံစားရမည်မှာ မလွဲကောက်အမှန်ဖြစ်ပါတယ်။ ဆိုလိုသည်မှာ ဆေးလိပ်သောက်သောက်၊ အရက်သောက်သောက်၊ လက်ဖက်စားစား တရားလွန်လုပ်လျှင် ရောဂါတော့ရမည်ဖြစ်ပါတယ်။ ရောဂါပရရန် မလွန်ကျွံဖို့က အဓိကပါပဲ။ ကဲ . . . ဆရာတို့ရေး လက်ဖက်နှင့် ပတ်သက်လို့ စဉ်းစား၍သာလုပ်ကြပါခင်ဗျား။

ဒေါက်တာ ဆောင်ခင်ဆင့်

ဝေဝေ ဝေဝေ
ဝေဝေ ဝေဝေ

၀၀၀၀

မဟာလေးထပ်ကျောင်းမှ သစ်စည်ထိုးသံသည် နားစည်သို့ တုန်ခါခွိတ်ခတ်လာသည်နှင့် သူ သတိရပြန် ဖြစ်နေလေ့ ရှိသည်။ ဤအလေ့အကျင့်သည်ပင်လျှင် စိတ်ဓာတ်နှင့် ရုပ်ခန္ဓာကို ပြုစုပျိုးထောင်ပေးနေသည်ဟု ယုံကြည်နေခဲ့သည်။ အရုဏ်မပျိုးမီမှစတင်၍ အလင်းစက်ကလေးများ ယိုဖိတ်လာသည့် အချိန်အတွင်း မျက်နှာသစ် ဘုရားရှိခိုး မေတ္တာပို့၊ အမှုဝေ၊ ရေအိမ်တက်၊ ပြီးလျှင် လမ်းလျှောက်ထွက်၊ နေ့စဉ်လုပ်နေကျအလုပ်ကို တစ်ရက်မပျက် လုပ်ကိုင်လာခဲ့သည်မှာ ပင်စင်ယူပြီး သည့်နောက်ပိုင်း အသက် ခုနစ်ဆယ်နား ကပ်လာခဲ့ပြီး လမ်းလျှောက်မထွက်မီ အတူအိပ် သည့်မြေးကလေးအား စာကျက်ရန် နှိုးထားခဲ့သေးသည်။ မြို့တစ်ပတ် လမ်းလျှောက်ပြန်လာပြီးလျှင် မြေးဖြစ်သူသည် ကျက်၍ ရထားပြီးဖြစ်သော စာတစ်ပုဒ်အား သွက်လက်ချက်ချာစွာ ပြန်လည်ရွတ်ပြသည်နှင့် သူသည် ပြုံးရွှင်စွာ ကြည့်နေတော့သည်။ လမ်းလျှောက်ထွက်သည့် အလေ့အကျင့်ကို လွန်ခဲ့သည့် ငါးနှစ်ကျော်ကမှ စတင်လုပ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ မလုပ်လို့လည်း မရ၊ လူစည်ကားသည့် ဈေးကြီးနားတွင် ဘူတာဖက်မှ ခရီးသည်ကြို မြင်းလှည်းတစ်စီးနှင့် လမ်းအချိုးအကွေ့တွင် တိုက်မိခဲ့ရာ ခြေထောက်အရိုး အက်ခဲ့ရဖူးသည်။ အရိုးဆက်ဆရာဝန်နှင့် အချိန်တော်ကြာ ကုသမှု ပျောက်ကင်းသွားသော်လည်း မကြာခဏ ကိုက်ခဲနာကျင်တတ်ပြန်ရာ သူသည် လမ်းလျှောက်အလေ့အကျင့်ဖြင့် အနာကုထုံးနည်းကို သုံးတတ်လာခဲ့သည်။ လက်ထဲတွင်တော့ တုတ်ကောက်တစ်ချောင်း ဆောင်ရွက်ဖြစ်သည်။

လမ်းလျှောက်မထွက်မီ ရေခွေးအိုးတည်ရန် မီးမွှေးနေသော သမီးက "အဖေလမ်းဘေးက သွားနေ" ဟူသည် သတိပေးစကားမှာ မနက်တိုင်းလိုလိုပင် သမီး၏ သတိပေးစကားလေးကို သူ သဘောကျ၍ အကြိမ်ကြိမ်ပင် ပြုံးခဲ့ဖူးသည်။ ကိုယ့်အတွေးနှင့်ကိုယ်ပြုံးမိခြင်းကို အမှောင်စွက်နေသေးသည့် အရုဏ်တွင် မည်သူမျှ မမြင်နိုင်သည်ကိုလည်း သဘောကျနေတတ်သည်။ ဟုတ်တယ်လေ . . . သမီးပြောသလိုပါပဲ။ အဖေ့ဘဝအပိုင်းအစတွေဟာ လမ်းဘေးရောက်ခဲ့ရတာပဲ မဟုတ်လား။ လမ်းဘေးရောက်သွားတော့လည်း အန္တရာယ်ကင်းသွားတာပေါ့ဟု ဖြေဆိုမိစိတ်နှင့် ပြောတတ်ခဲ့သည်။ အတတ်ပညာဆိုင်ရာ အသိပညာဆိုင်ရာတွေကို ပါဝင်ဖက်စွက်လာသည့်အခါ ပေါက်ကွဲလုမတတ် မီးတောင်လို လှုပ်ရှားရိုက်ခတ်ပွက်ထခဲ့ဖူးသည်။ သို့သော် မီးတောင်ထက်မက တန်ခိုးအင်အားပြင်းထန် သည့် စက္ကူတစ်ရွက်၏ အကျိုးသက်ရောက် မှုမှာ

မီးငြိမ်းအောင်ဘဝလို လှုပ်ရှားမှုကင်းကာ သက်ငြိမ်ပန်းချီကားကလေး တစ်ချပ်အဖြစ် ရောက်ရှိခဲ့ရသည်ချည်းပင်။

နံနက်အရှုထိဦး အလင်းစက်တို့မှာ ဖြစ်ဖက်မှ တိုက်ခတ်လာသည့် သန့်စင်သောလေနှင့်အတူ သူ့မျက်နှာသို့ လာရောက်တို့ထိပတ်ခတ်နေခဲ့သည်။ အိမ်ကလေးမှ စတင်ထွက်မိသည်နှင့် မဟာလေးထပ်ကျောင်းကြီးသို့ ဦးတိုက်ရပြန် ဖြစ်သည်။ လေအနှော့ဝယ် ဆည်းလည်းသံလေးများ၏ ဂီတသံစဉ်သည် စည်းချက်ညီညီ ရိုက်ခတ်နေခဲ့သည်။ စိတ်အာရုံတွင်လည်း မာန်လည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ရုပ်လက္ခဏာတော်သည် ထင်ရှားပေါ်ထင်လာခဲ့သည်။ စာပေအလင်္ကာ လောကီလောကုတ်သိမ်းနှုတ်တွင်ကျယ်တော်မူခဲ့သည့် ရှေးကျောင်းတိုက်ကြီးပေပေလေ။ စေတီမြတ်ကြီး တည်ထားတော်မူခဲ့သည်မှာလည်း နှစ်တစ်ရာပြည့်ကျော်ခဲ့ပြီ။ ဆန်းကြယ်သော စိတ်ကူးစိတ်သန်းများဖြင့် အနုလက်ရာ ပြောင်မြောက်စွာ ထုဆစ်မွန်းပြောက် တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ 'စိတ်ကူးဆန်းကြယ်လျှင် အကျိုးပေး ဆန်းကြယ်တယ်၊ အကျိုးပေး ဆန်းကြယ်လျှင် ကံဆန်းကြယ်တယ်၊ ကံဆန်းကြယ်လျှင် လူတန်းဝင်တယ်ကွဲ့' ခြင်ကျောင်းဆရာတော်ဘုရား ကြီးမိန့်ခဲ့ဖူးသော စကားကို သူ အမှတ်ရနေ ခဲ့သည်။ သွားနု ငို ကြပြီ ဖြစ် သည် ဆရာတော်ဘုရားကြီးများသည် လောကုတ္တရာနယ်တွင် သူတာဝန်နှင့်သူ ကျေပွန်စွာ မေ့အလုပ်ကို ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့ကြသည်။ စိတ်ထဲမှ သာဓုအကြိမ်ကြိမ် ခေါ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ လမ်းအကွေ့ကို ချိုးလိုက်မိသည်နှင့် ကမ်းနားလမ်းမြင်ကွင်းကို အရုဏ်စုတ်ချက်ဖြင့် ပက်ကြွထားသည့် ပန်းချီကားလေးပမာ ရှုမြင်ခံစားရသည်။ မြစ်အရှေ့ဖက်ကမ်းမှ လူးလာတုံ့ခတ်ကူးလာကြသည့် ကုန်စိမ်းလှေ၊ တံငါလှေတို့သည် မြစ်ပြင်ထက်ဝယ် လှပနေကြသည်။ နံနက်ဈေးကြီးအမိရောင်းဝယ်ဖောက်ကားကြမည်။ ဆယ်နှစ်နာရီတစ်ချက်ပြန်ကြမည်။ အရှေ့ဖက်မှာ ရေလယ်ကွန်း၊ ပုလွေရှည်၊ ပိုးဖာကုန်း၊ ရွာသစ် စသည် ကျေးလက်လှေတို့မှာ နိရုဇ္ဈ ဖြတ်သန်းကြပြီ။ လှပသည့် အရုဏ်ဝယ် ရေကင်းဂီတဖြင့် ကကြီးဆင်ကြပြီ။ တစ်ခါတရံတော့လည်း လှုပ်ရှားရုန်းကန်နေကြသည့် သူတို့ဘဝတွေကို မိမိကသာ ကြည့်နူးစွာ ခံစားတတ်သည့် ပန်းချီကားလေးတစ်ချပ်သာသာ တွေးမြင်မိနေသည်ကို သူသည် နောင်တရမိလေသည်။ ဒီဆိပ်ကမ်းကလေး၏ အတိတ်မြင်ကွင်းကို သူ ငေးမောကြည့်ရှုတတ်ပြန်သည်။ လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း ဇိဝ ကျော်က စစ်ဆုတ်သည့်မြင်ကွင်း၊ စက်ရုံသည် အင်္ဂလိပ် အရာရှိအရာခံ အုပ်ချုပ်

ရေးဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ မိသားစုများ၊ ယောက်ျားမိန်းမ၊ သက်ကြီးရွယ်အို၊ ကလေး သူငယ်၊ လူတွေ လူတွေ၊ စစ်ပြေးဒုက္ခသည် တွေ၊ စစ်သင်္ဘော၊ စာပို့သင်္ဘော၊ ကုန်သင်္ဘော၊ သင်္ဘောတွေ အစင်းရာချီ ဆန်တက်လာကြသည်။ သည်မြို့ကလေးမှတစ်ဆင့် အနောက်ဖက် အင်းတော်၊ ပန်းမောက်၊ ပင်လယ်ဘူး၊ တဖူး၊ အိန္ဒိယထိ ဆုတ်သွားကြတဲ့ စစ်ပြေးဒုက္ခသည်တွေ၊ အင်း . . . မလိုက်နိုင်ကြတဲ့ သက်ကြီးရွယ်အို လူပေယ် ကလေးရွယ်တွေကို တော့ သင်္ဘောတွေနဲ့အတူ နှစ်မြှုပ်ဖောက်ခဲ့ရေထဲမှာလေ။ စစ်သူ့ အနိဋ္ဌာန် မြင်ကွင်းတွေကို ယနေ့ထိ မြင်နေရဆဲ။ သူ့မြစ်ပြင်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပြန်သည်။ ယနေ့လည်း ရေအောက်ထဲမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ နှစ်မြှုပ်ခံထားရသည့် သင်္ဘောတွေကို တူးဖော်မြှုပ်ထောက် ခွဲစိတ်ပြီး ရေငုတ်စားသူတွေရဲ့ လှုပ်ရှားမှုကို နေ့စဉ်တွေ့မြင်နေရတတ်သည်။ ဆိပ်ကမ်းတွင် သူနေရာနှင့်သူ သင်္ဘောပျက်သံထည် အပိုင်းအစများ အရောင်းအဝယ်ဖြစ်ကာ လူစည်ကားနေတတ်သည်။ စည်ကားသည့် လူအုပ်ထဲတွင် ပင်ကိုယ်ရောင် ဖျောက်ထားသည့် လူတချို့သည် အပေးအယူကိစ္စအတွက် ငြင်းခုံမောက်မာနေကြသည်ကို မကြာခဏ တွေ့ရတတ်သည်။

ကူးတို့ဆိပ်ကလေးသို့ ရောက်သည်နှင့် ကုန်စိမ်းလှေ၊ တံငါလှေတို့၏ လှုပ်ရှား ညည်းတွားသံတို့ဖြင့် ဆူညံနေတတ်သည်။ မြို့ကလေးနှင့် အရှေ့ဘက်ကမ်းနယ်မှ ကျေးလက်များ၊ ရွှေလီကမ်းရိုးဘက်မှ ကျေးလက်များ ဆက်သွယ်ကူးဝပ် ပို့ဆောင်ပေးနေသည့် နေရာကလေးဖြစ်သည်။ ဤမြို့ကလေး၏ ကျောထောက်နောက်ခံမှာ အရှေ့ဘက် ရွှေလီဒေသနယ်မြေပင် ဖြစ်သည်။ အဓိက ထွက်ကုန်မှာ မြေပဲဖြစ်သည်။ ဟင်းသီးဟင်းရွက် ကုန်စိမ်းမျိုးစုံတို့ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားမှုဖြင့် တစ်နေ့ကုန် စည်ကားနေတတ်သည်။ သည်နေရာကလေးတွင် ကျေးလက်လူများကို ညှို့ငင်ဖမ်းစားတတ်သည့် အရက်ပုံးဆိုင်ကလေးတွေ၊ ထန်းရည်ဆိုင်တန်း ကလေးတွေနှင့်အတူ လိုတရကွမ် ဝါယာ ဆို င် ကလေး များ အပြိုင် ခြောက်ကောင်ကိုင် တစ်ချပ်မှောက်သမား တို့ဖြင့် စည်ကားနေတတ် သည်။ ကူးတို့ ဆိပ်ရုံးကလေး၏ဘေးတွင် အုတ်လှေခါးအဟောင်းတစ်ခုမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ တည်တံ့နေလျက် မြို့လူထု၏ ရေချိုးဆိပ်ကလေးအဖြစ် ရှိနေခဲ့သည်။ မြန်မာဘုရင်များလက်ထက်က မြို့သူကြီးအုပ်ချုပ်သော ဤမြို့ကလေး၏ ငြိမ်းဝင်ပြာသာဒ်မုခ်ဦးမှာ ဤအုတ်လှေခါးကလေးတွင် တည်ရှိခဲ့သည်ဟု သူ သိထားခဲ့သည်။ တိုထန်း

က သည်ကူးတို့ဆိပ်ကလေးမှာ ရိုးသားစွာ စည်ကားခဲ့မည် ဖြစ်သော်လည်း ယခုကဲ့သို့ စည်ကားခြင်းကို သူ ရင်လေးစွာ ငေးမောကြည့်ရှုနေမိသည်။ ကူးတို့ကူးစက်လှေကို တစ်ချက် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ လှေပေါ်တွင် ဟိုရှာသည်ရှာ၊ ဟိုလှန်သည်လှန်နှင့် ဟိန်းဟောက်သံ၊ လူသံသူသံတို့ဖြင့် ကူးတို့ဆိပ်ကလေးမှာ စည်ကားမြဲ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရတတ်သည်။

ကူးတို့ဆိပ်ကလေးကို လွန်လာခဲ့သည် နှင့် မြေစေတီဘုရားကို ဖူးတွေ့ရသည်။ မြေစေတီ ကို အလောင်းစည်းသူမင်း တည်ခဲ့သည်ဟု အဆိုရှိသော်လည်း သူ့အဘိုးအဘွားတို့ ပြောခဲ့ဖူးသည့်စကားကို အမှတ်ရနေခဲ့သည်။ မြန်မှာ မင်းလက်ထက်က ကချင်အရေးတော်ပုံကြောင့် ဖျက်ဆီးခံရသည့်အကြောင်း ထိုအဖျက်အစီးဘုရားများကို မြို့သူကြီးဖြစ်သူက ပြန်လည်ပြုပြင်ခဲ့ကြောင်း ပြောပြခဲ့သည်။ သူ့လက်ထက်တွင် ဘားမားဂေကော်တီးယား သတင်းစာ၌ ဖတ်ခဲ့ဖူးသည်ကို အမှတ်ရနေခဲ့သည်။ ဗန်းမော်နှင့် ဤမြို့ကလေးမှာ နောက်ပိုင်း ဖြစ်ထွန်းလာသည့် တရုတ်ပစ္စည်း အရောင်းအဝယ်ကြောင့် ပိုမိုစည်ကားလာခဲ့ရသည်။ အရောင်းအဝယ်ဖွံ့ဖြိုးလာသည်နှင့်အမျှ အပေးအယူ၊ အဆွဲအငင်၊ အတင်အချ ခွဲဝေစားသုံးမှု ကိန်းဂဏန်းတို့သည် ဤဆိပ်ကမ်းကလေးတွင် ပျော်ဖြူးနေတတ်ပြန်သည်။ အသိမ်းအဆည်း၊ အသိုအဝှက်၊ အခက်အခဲများကြောင့် ဘဝဖျက်ခဲ့ရသည့် လှိုင်းပုတ်သံတို့မှာ ဤဆိပ်ကမ်းကလေးတွင် ဆူညံနေတတ်ပြန်သည်။ သာယာသော ဆိပ်ကမ်းမြို့ကလေးဟု ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းသည့် ဤကမ်းနားကလေးမှာ ယခင်က ကုက္ကိုလ်ပင်တန်းကြီးများနှင့် အုပ်ဆိုင်ညှို့မိုင်းကာ မြစ်လေအေးတို့နှင့် နေချင်စဖွယ် ဖြစ်နေခဲ့ဖူးသည်။ ယခုမူ ပင်အိုပင်တန်းတို့ကို ခုတ်ဖြတ်လွင့်မျောကာ သုတ်သင်ရှင်းလင်းခဲ့သည်။ သစ်မြစ်သည် ရေတိုက်စားမှုကို ကာကွယ်သည်ဟူသော စကားနှင့်အတူ ကမ်းနားသစ်ပင်ဟူသည့် အဓိပ္ပာယ်တို့ကို နှိုင်းယှဉ်စဉ်းစားမိခဲ့သည်။ ယခင်ကမူ နေလယ်တွင်ပါ လေညှင်းထွက်ကြသူတွေနှင့် ပြည့်နေလေ့ရှိသော ဤနေရာလေးမှာ အရိပ်အာဝါသကင်းမဲ့လျက် ပျင်းရိငြိုးငွေ့ဖွယ် ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ယခုတွင်မူ ညနေဆည်းဆာရိပ်အကျကို မျှော်လင့်တကြီး စောင့်ဆိုင်းကာ မျှော်လင့်တကြီး အမှောင်လက်တန်တို့ ဖြန့်ကားလာလေလေ ကမ်းနားလမ်းကလေးမှာ မြစ်လေးကို ရှူရှိုက်ရင်း အိပ်မောကျကာ နေတတ်တော့သည်။

မြို့ကလေး၏ ကျက်သရေဆောင် ဆိုင်းဘုတ်ကြီးဖြင့် တင့်တယ်လှသော သင်္ဘောကြီး

များ ဆိုက်ကပ်ထွက်ခွာရာ ဤဆိပ်ခံနေရာမှာ ခရီးသည်များ၊ အလုပ်သမားများ၊ ကုန်တင်ကုန်ချသံများ၊ ဈေးသည်များနှင့် ပြည့်နှက်နေတတ်သည်။ သင်္ဘောပေါ်တွင် ပြည့်သိပ်ကြပ်ညှပ်လျက် လိုက်ပါကြသည့် ခရီးသည်တို့မှာ ဆူညံပွက်ထလျက် ရှိနေတတ်သည်။ ယခင်က ခရီးသွားရသည့်အကြောင်းနှင့် ယခုခရီးသွားရသည့်အကြောင်း တူညီခြင်း မရှိသည်။ ရှိသည်ကို ဝေဖန် စဉ်းစားမိခဲ့ဖူးသည်။ အရာထင်လောက်သည့် အချက်အလက်တို့ ထွက်ပေါ်လာခဲ့သော်လည်း မဆုပ်ကိုင်နိုင်သည့် ခြပ်မဲ့ပစ္စည်းတစ်ခုပမာ လွင့်ပါးသွားခဲ့သည်။ သင်္ဘောဆိပ်ကမ်းကြားကလေးထဲသို့ အရွယ်ကောင်း ကလေးငယ်တစ်ယောက် ရုတ်တရက် ပြေးဝင်သွားသည်ကို နောက်မှ ဆူညံစွာ လိုက်သွားကြသည့် လူအုပ်မှာ သင်္ဘောအချက်ပေးသံကြား သည်နှင့် ခြေလှမ်းများ တွံ့ဆိုင်းလျက် ပြန်လှည့်လာကြသည်။

ကမ်းနားလမ်းလေးမှာ မြောက်ဘက်သို့ သွယ်တန်းနေရာမှ အနောက်သို့ ကွေ့ချိုးလျက် ဝှေ့တိုက်သွားခဲ့သည်။ ဤနေရာကလေး၏ ချစ်စရာ မြင်ကွင်းမှာ မြို့ကလေး၏ အဓိက ထွက်ကုန်ဖြစ်သော ငါးချဉ်လုပ်ရာနေရာကလေးပင် ဖြစ်ဆိပ်တွင် ငါးဆေးကြသည့် မိန်းမပျိုကလေးများနှင့် စည်ကားနေတတ်သည်။ လမ်းသွယ်လမ်းကြားနှင့် အိမ်ဥပစာနေရာများတွင် ငါးချေးဖောက်နေသည့် ကလေးလူကြီး၊ ယောက်ျားမိန်းမတတွေမှာ သီချင်းသံတညီညီဖြင့် ဝမ်းမီးလောင်စာ ဖြည့်ဆည်းသောအုပ်ကို တကုပ်ကုပ်လှစ်နေတတ်ကြသည်။ ပုဂံခေတ်တောင်တန်းဒေသ ကင်းမြို့များတည်ခဲ့ရာ ဤမြို့ကလေးမှာ ကင်းမြို့အပါအဝင်ဖြစ်ခဲ့ရာ ဤနေရာကလေးကို 'ကင်းမော်ဦး'ဟု တွင်ရစ်ထားခဲ့သည်။ ရာဇဝင်ကြောင်းအရ ပါဝင်ပတ်သက်ခဲ့ဖူးသည့် ထိုနေရာကလေးမှာ ယခုတွင်မူ ငါးချဉ်ဆေးရာ၊ ငါးချေးဖောက်ရာ၊ ငါးချဉ်ထောင်းရာ နေရာကလေးအဖြစ် ပြောင်းလဲခဲ့ရပြီကို သူတွေ့နေမိသည်။ အတန်ကြာ လျှောက်လာမိခဲ့သည်နှင့် နီညိုရောင် အဆောက်အအုံတစ်ခုကို မြင်တွေ့ရသည်။ ဆန်စပါးနှင့် ပတ်သက်၍လည်းကောင်း၊ ကြေးကြော်လှုံဆော်ထားသည့် ကြီးမားသော ပိုစတာဆိုင်းဘုတ်ကြီးကို ဖျတ်ခနဲကြည့်မိသည်။

ဤအဆောက်အအုံသည် စစ်ကြီးအတွင်းက ဂျပန်ကင်ပေတိုင်ရုံးအဖြစ် တည်ရှိခဲ့သည်ကို အမှတ်ရနေမိသည်။ ထိုစဉ်က သူသည်လည်း ကင်ပေတိုင်ရုံးသို့ ရောက်ခဲ့ဖူးသည်။ နာမည်တူလူများ၍ ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင် နှိပ်စက်ခံရဖူးသည်။ နောက်နှစ်ရက်ကြာမှ လွတ်လာခဲ့သည်။ သည်နေရာ၊ သည် အဆောက်အအုံကို ယနေ့ထိ

အခဲမကျေဖြစ်နေ ဆဲပင်။ အဆောက်အအုံဘေးကပ်လျက်လမ်းသည် ယခင်က မြေစာရင်းအဆောက်အအုံများ၊ ဝှေ့တိုက်များရှိရာ နေရာဟောင်းဖြစ်ခဲ့ပြီး ပသီစစ်တပ်ဝင်း၊ ဂေါ်ရခါးစစ်တပ်ဝင်းနှင့် ဟိန္ဒူစစ်တပ်ဝင်းတို့ တည်ရှိခဲ့သည့်နေရာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဤနေရာကို စစ်ဝင်းဆိပ်ဟု ခေါ်တွင်ခဲ့သည်။ သူမှတ်မှတ်ရရ ဖြစ်နေခဲ့သည့် သမိုင်းဝင်ဖြစ်ရပ်ကလေး တစ်ခုမှာ ဤစစ်ဝင်းဆိပ်နေရာ ဆိပ်ကမ်းကလေး၌ ဗိုလ်ချုပ်မကျဆုံးမီ (၄)လအလိုတွင်လာရောက်သွားခဲ့သည်။ လာပုံလာနည်း၊ ကြိုပုံ ကြိုနည်းမှာ ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ဗန်းမော်မှအပြန် မော်တော် အတက်ဆင်းတွင် စစ်ဝတ်စစ်စားနှင့် စာအုပ်နီကြီးတစ်အုပ်၊ ဖတ်လျက်ထိုင်ကာ ရှုတည်တည် လိုက်ပါလာခဲ့ပုံ၊ မော်တော်ဦးပိုင်း ကွက်လပ်တွင် မိုးတားရွာကလေးမှ ဖည့်ခံကြိုဆိုရေးအဖွဲ့၏ ရွာစားတောင်လုံးကျော်ဆိုင်းအဖွဲ့၊ သွားခေါမ မကြည့်မြိုင်၏ 'ဇိမ်' သီချင်းနှင့် အကပါလာသည့်ပုံ... ပြည်သူ့ရဲဘော်ရဲမေများ... မြို့ဝန်း ဝန်းထောက်နှင့် အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့များ ကြိုဆိုနေကြသော မြို့ခံလူထုများ... စသည့် လှုပ်ရှားပုံရိပ်တို့ကို အောက်မေ့တမ်းတမိခဲ့သည်။ ဤနေရာကလေးသည် မမေ့နိုင်သည့် သမိုင်းဝင် နေရာကလေးပင်။ ဂီတနှင့် မရင်းနှီးသော ဗိုလ်ချုပ်အား ဤမြို့ကလေးမှ ထူးခြားစွာ ကြိုဆိုခဲ့သည်ကို တွေးမိရင်း သူ ပြုံးမိလေ၏။

နှစ်ပေါင်း ရာချီတိုင်အောင် တည်ရှိနေခဲ့သည့် ညောင်ပင်အိုကြီးမှာ ယခုတော့ မရှိတော့ပြီ။ ဒီညောင်ပင်အိုကြီးသာ အသက်ရှင်ရပ်တည်နေနိုင်ခွင့် ရှိဦးမည်ဆိုပါလျှင် စကားပြောတတ်မည် ဆိုပါလျှင် ပါတော်မူပြီးသည့် နောက် သက်ပန်းဆရာတော်ဘုရားကြီးဟု တစ်နိုင်လုံး၏ သံသယမရှိအဖွဲ့တွင် နိုင်ငံရေးအရ လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် ကိုယ်တော်တစ်ပါးသည် ဤညောင်ပင်ကြီး၏ခြေရင်းတွင် ဒဏ်ရာအလူးလူးဖြင့် ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရပုံကို စတင် ရင်ဖွင့်ပေလိမ့်မည်ဟု သူ တွေးနေခဲ့သည်။ ထိုမှ ဤမှစ၍ မြို့ကလေး၏ ဖြတ်သန်းခဲ့ရသော သမိုင်းစာမျက်နှာများကို တတွတ်တွတ် ရွတ်ဆိုနေချိမ့်မည်။ ရှင်းလင်းသုတ်သင် မြို့ဖျက်လိုက်သည့် ညောင်ပင်ကြီး၏ နေရာတွင် မြေသာ၊ ကွက်လပ်ဖွေးဖွေးမှာ နှစ်အတန်ကြာသည်အထိ မြက်တစ်ပင်တလေမျှ မပေါက်ဘဲ ရှိနေခဲ့သည်ကို သူ နေ့စဉ်လမ်းလျှောက်ရင်း သတိထားမိခဲ့ဖူးသည်။ မြို့ကလေး၏ လမ်းမတော်လမ်းပေါ်တွင် သူ နေခဲ့ဖူးသည့် အထက်တန်းကျောင်းကြီး တည်ရှိသည်။ လူစည်ကားဆုံး လမ်းတစ်လမ်းပင်။ တိုးချဲ့ဆောင်များနှင့် ပထာရတင့်တယ်နေသည့် သူ့ကျောင်းကို လွမ်းထွတ်နေခဲ့

ဈေးကြီးနားမှာ မည်သူ့အမှားလဲ... ကတော့ သေခဲ့ပြီ။ သူသည် ကံကောင်းသလို အသက် မသေခဲ့ရမှ ဘုရားထရင်း ရင်တွေနဲ့ ကာ နှလုံးအိမ်ကိုပါ လိုက်ထလာသည်။ မြေလေးကျောင်းသွားရင် လိုက်ပို့ပေးခြင်းတော့မဟုတ် ကျောင်းကလည်း ဒီနေရာမှာ မကြာခင်ပဲ လေ့ရှိသော လမ်းအန္တရာယ်များကြောင့် အသက်ဆုံးရှုံးမှု ခြေလက်အင်္ဂါပျက်စီးမှုတွေများလှခဲ့ပြီ။

နောက်တစ်နေ့ ကျောင်းသွားမည့်မြေးကလေးကို လက်တွဲကာ သူ ထွက်လာခဲ့သည်။ ကုန်သည်လမ်း ပလက်ဖောင်းပေါ်မှ လျှောက်သည်။ မနက်ဈေးအချိန်မို့ လူတွေ စည်ကားနေသည်။ မြေးလေးက သွားနေကြအတိုင်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် သွားချင်ပုံရသည်။ သူ လက်ထဲမှ လက်ကလေးကို ရုန်းဖယ် လှုပ်ခတ် လျက် ရှင်မြူးဝန်ပေါက်နေသည်။ သူသည် မြေးလေး၏လက်ကို မလွတ်တမ်း ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။ ကုန်သည်လမ်းမဘက်က လမ်းမတော်တစ်ဖက်ရှိ ကျောင်းကလေးသို့ ကူးရမည့် လမ်းဘေးဝဲယာနှင့် ပလက်ဖောင်းများတွင် လူတွေ လှုပ်ရှားသွားလာနေကြသည်။ မြင်းလှည်း၊ စက်ဘီး၊ မော်တော်ယာဉ် စသည်တို့ဖြင့် ရှုပ်ထွေးနေဆဲ သူ ဖြတ်ကူးရန် သတိထားလိုက်သည်။ ပလက်ဖောင်းဘေးရှိ တမာပင်၊ မိုက်ကလေးတွင် အသာထိုင်ကာ မြေးလေးလက်ကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း လမ်းလယ်ကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်သည်။ လမ်းတစ်ဖက် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် စိုက်ထူထားသည့် ကျောင်းရှိသည့် ဖြည်းဖြည်း မောင်းဟူသည့် ဆိုင်းဘုတ်အစိုင်းကလေး ကပ်ထားသည့်တိုင်မှာ ယိမ်းယိုင်လဲပြီမတတ်။ စောင်းရွဲလို့ နေသည်ကို လှမ်းမြင်နေရသည့် သူ့ရင်ထဲမှ သက်ပြင်းတစ်ချက် မှုတ်ထုတ်မိသည်။ သူ တစ်ဖက်သို့ ကူးတော့မည်ဟု စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ရင်းအထဲတွင် လမ်းမတော်လမ်းကြီးအတိုင်း အပြေးမောင်းနှင်လာသည့် ဆိုင်ကယ်ပြာသုံးစီးနှင့် ဝတ်စုံဖြူဝတ် လူများသည် ပါးစပ်မှ ဝီစီသံတစ်စုံဖြင့် ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် တွေ့နေရသည်။ အသာပြန်ထိုင်နေရသည့် လမ်းမတစ်လျှောက် လူသူကင်းရှင်းသွားသည်။ ထို့နောက် မော်တော်ယာဉ်တန်းများ တစ်စီးတစ်စီး မောင်းနှင်သွားကြသည်။ ငါးမိနစ်ခန့် ကြာသွားမှ လမ်းပေါ်တွင် လူသူများ ပြန်လည် စည်ကားလာသည်။ သူသည် မြေးလေးကို လက်ထဲ ဝှေ့ချီရင်း ပလက်ဖောင်းပေါ်တွင် ရပ်ကာ တစ်စုံတစ်ခု သွားသော ဆိုင်ကယ် သုံးစီး၏ လှုပ်ရှားမှုကို မျှော်ကြည့်ရင်း ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

သေးသည်။ ဤမြို့ကလေး၏ ကျောင်းထွက်များမှာ နိုင်ငံရေးအရ ထင်ရှားခဲ့သူများ ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည် အစဉ်အလာရှိသော ကျောင်းတစ်ကျောင်းပင် တည်မြဲ ဖခပလ ကိုကျော်ငြိမ်း၊ သမဂ္ဂကိုချစ်လို့ငါ ကျော်ဝင်းမောင်၊ ကိုတင်အောင်၊ သိပ္ပံမှူးတင် စသူတို့ကို အမှတ်ရနေခဲ့သည်။ ဆရာကြီး ဦးညွန့်၏ သင်ကြားမှုအောက်တွင် ထူးချွန်ခဲ့ကြသူများပင်။

လမ်းမတော်ပေါ်တွင် အထက်တန်းကျောင်း မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် မူလတန်း ကျောင်းရဲစခန်း၊ မိုးလုံလေလုံ အားကစားကွင်း အားကာတိုက်တန်းဈေးဆိုင်များ ပြည်သူ့ဈေး၊ မီးသတ်အလယ်တန်းကျောင်း နောက် ညဈေး နေဈေး လူစည်ကားသည့်နေရာ၊ လက်ဖက် ရည်ဆိုင်များ၊ သူ မြင်းလှည်းတိုက်ခံရသည့် နေရာ၊ မိုးလင်းသည်နှင့် လှုပ်ရှားသွားလာသည့် လူထုတွေ၊ အစိမ်း အနီ အပြာ အဝါ အဖြူ ရောင်စုံ လှုပ်ရှားမှုတွေ၊ ဆူညံလှုပ်ခတ်လျက် မမောနိုင်၊ မပန်းနိုင် ဟိုယခင်ကနဲ့ မတူတာ တော့ အမှန်ပဲလေ။

မြို့တစ်ပတ် လမ်းလျှောက်ထွက်သည့် အခါ ဒီလက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကလေးတွင် သူ နေထိုင်နေကြ ခြေလှမ်းများစွာ၊ အတွေးများစွာကို အဆုံးသတ်ရင်း သူ လေးပင်စွာ ထိုင်လိုက်သည်။ အမောဖြေရင်း လက်ဖက်ရည် တစ်ကုန်ကောက်လိုက်သည်။ တစ်ခါတရံ ငယ်သူငယ်ချင်း၊ မိတ်ဆွေတွေနှင့် ဆုံတတ်ပြီး ရှေးဟောင်းနောင်းဖြစ်တွေ ပြောဖြစ်ကြသည်။ ဤမြို့ကလေး၏အကြောင်းကို မှတ်သားလာခဲ့သူသည် မိမိပင် ဖြစ်ကြောင်း အရယ်အရွမ်း အသောအထွေဖြစ် မိတ်ဆွေများက ချီးကျူးကြသည်။ သူ စကားတစ်ခွန်း ပြောဖြစ်သည်။ “ကိုယ့်မြို့ ကိုယ့်ဇာတိရဲ့ သမိုင်းကြောင်းကိုမှ မသိရင် ကိုယ့်မြို့ တိုးတက်ရာတိုးတက်ကြောင်းကို ဘယ်လိုလုပ်နိုင်ပါ့မလဲ မောင်ရင်တို့ရာ” သူ ကြုံတွေ့ခဲ့ဖူးသည့် စကားစိုင်းလေးတစ်ခု အကြောင်းကို ဖောက်သည်ချစ်သည်။

စကားစိုင်းလေးမှာ အသောအထွေများ နှင့် စည်ကားနေခဲ့သည်။ လူတစ်ယောက်က ထပြောသည်။ ဒီမြို့မှာ အရေးပါအရာရောက်တဲ့ ရာထူးဌာနတွေမှာ ကျုပ်တို့မြို့က ပုဂ္ဂိုလ်တွေချည်းပဲဗျ... စသဖြင့် သူ့မြို့သားအကြောင်းတွေကို တလေးတစား ဂုဏ်ယူပြောနေခဲ့သည်။ ဤတွင် သူ ပြောရတော့မည်။ မပြော၍ မဖြစ်ပြောမှဆိုမည့်အဖြစ် သူ ပြန်ပြောမိခဲ့သည်။ ဟုတ်ပါတယ်။ အရေးပါ အရာရောက်တဲ့ လူကြီးမင်းတွေဟာ ခင်ဗျားတို့ မြို့သားတွေပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဟိုတလောက လူသတ်မှုနဲ့ မုဒိမ်းမှုကလည်း အဲသည်အရပ်သားတစ်ယောက် ဖြစ်နေသလို ဆိပ်ကမ်းမှာ ကုန်တင်ကုန်ချနဲ့ တွန်းလှည်း တွန်းနေကြတဲ့လူတွေကလည်း ခင်ဗျားတို့နယ်ကတွေပဲ မဟုတ်လားဗျာ။ ဟိုတလောက လာဘ်စားမှုနဲ့ ပြုတ်သွားတဲ့ ကြားလူတစ်ယောက်က ဝင်တားသည်။ စကားပြတ်သွားကြသည်။ လက်ဖက်ရည်စားပွဲစိုင်းလေးတွင် လူစည်ကားနေခဲ့သည်။ ထိုအကြောင်းရာကို ပြန်လည် ဖောက်သည်ချစ်သည့် သူ့ကို အားလုံး ထောက်ခံစကားပြောကြသည်။ ထိုစဉ် လူငယ်တစ်ယောက် သူတို့စိုင်းသို့ ဝင်လာသည်။ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူနှင့် စကားတီးတိုး ပြောကြသည်။ ပြေလည်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးမည် ဖြစ်ကြောင်း ခေါင်းတညိတ်ညိတ်၊ နားစွန့်နားဖျားကြားမိသည်။ မော်တော်ကားနှင့်ပတ်သက်သည့်အကြောင်းအရာ၊ ရက်ချိန်း၊ ငွေဂရိစ္စ၊ သူ့သူငယ်ချင်းမှာ မော်တော်ကားပိုင်တစ်ယောက်၊ နောက်လူငယ်သည် မော်တော် ဆိပ်ရုံရာသို့ ဆက်သွားသည်ကို မြင်လိုက်ရသည်။ သူတို့စိုင်း လူစုခွဲ၍ပြန်ခဲ့သည်။

ရုတ်တရက် ကြားလိုက်ရသော သတင်းကြောင့် သူ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားသည်။ သူငယ်သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ဖြစ်သူ သစ်တောရုံးစာရေးကြီး လုပ်ခဲ့သူ ကိုမောင်ကြီးတစ်ယောက်ကားတိုက်ခံရလို့ ကွယ်လွန်သွားပြီ ဆိုပါလား။ နေရာက သူဖြစ်ခဲ့ဖူးသည့် လူစည် ကားသည်

နွေလယ်နေ့၏ အရိုးစု

မျိုးသန့်

အခုတလော နီယိုဂန္ထဝင် လေးလုံးစပ်ကဗျာ၊ မိုးဝေပေါ်စ ခေတ်ပေါ် ကဗျာရေးဟန်ကဗျာ၊ ခေတ်ပေါ်မော်ဒန်ရေးဟန်ကဗျာနဲ့ ခေတ်ပြိုင် စမ်း သပ်ရေးဟန်ကဗျာတွေ စုပေါင်းထားတဲ့ ကဗျာရေးသက် နှစ် ၄၀ နီးပါး ရှိလာပြီဖြစ်တဲ့ ဝါရင့်ကဗျာဆရာတစ်ဦးရဲ့ လုံးချင်းကဗျာစာအုပ်ကို ဖတ် ရပါတယ်။

‘နွေလယ်နေ့’ရဲ့ ‘အရိုးစု’ ကဗျာစာအုပ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ နိုဝင်ဘာ၊ ၂၀၁၃ မှာ ထုတ်ဝေပါတယ်။ နွေလယ်နေ့ရဲ့ ရှုမဝကဗျာခေတ်က ဖော် ပြခဲ့တဲ့ ‘ဆောင်းနှင်းဆီ’၊ မိုးဝေ ဒုတိယခေတ်မှာ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ ‘ဥဒေတယ်’၊ ‘ဆိုနေကျသီချင်း’ စတဲ့ လူသိများတဲ့ ကဗျာတွေကို ဖတ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။

‘နွေလယ်နေ့’ဟာ မောင်လူမိန့်၊ မြေချစ်သူ၊ ခင်အောင်အေး၊ မောင်ဆေးရိုး စသူတွေလိုပဲ ကဗျာအရေးကျသူ ဖြစ်တယ်။ အခုတော့ သူရဲ့ ကဗျာလုံးချင်းကို ဖတ်ရပါပြီ။

‘ဆောင်းနှင်းဆီ’ကဗျာဟာ ကျစ်လျစ်လှပတဲ့ လေးလုံးစပ် ကဗျာ တစ်ပုဒ်ပဲဖြစ်တယ်။

‘ညဝတ်ခြုံ၍
လုံတော့ နှင်းဆီ ...။
အပြင်ဘက်မှာ
ရာသီနှင်းဆွတ်၊ မြို့ဝတ်ပိကျ
ညဟာ သွေးခဲ၊ အေးဆဲပ ...။

.....
နှင်းခါးပင့်ရိုက်၊ ဖြိုက်ဖြိုက်ကြွေဆင်း
သီးကင်းများစွာ၊ ပျက်ခဲ့ပါလည်း
ကျန်ဆဲသီးတင်း၊ အားတင်ဆိုင်ခန့်
အရုဏ်ငုံ၍၊ ကြုံမလားကွယ် ...။

.....
အို နှင်းဆီရယ်
ရာသီမဆိုး၊ လေးကြိုးငင်ဖွဲ့
ညနဲ့မိတ်ပြု၊ ရက်စက်မှုအောက်
ဆောက်တည်ရာမဲ့၊ ဖြစ်ခဲ့သရွေ့
သင်အတွေ့လေ ..
နေ့နှင့်ဦးပ၊ တစ်စတစ်ပြန်
နက်ပြန်မနက်၊ နှင်းဆွဲလက်နဲ့
ရွန်းပြက်ဝံ့စား၊ ပွင့်နိုင်အားစေ

ကြုံနေပါမည် နှင်းဆီရေ ။ ။

ရှုမဝ၊ ဒီဇင်ဘာ၊ ၁၉၉၃
(၈- ၁၇-၁၉)

ဒီကဗျာမှာ အမှောင်ခေတ်အောက်ကနေ ဖိနှိပ်မှုတွေကို ကြုံကြုံခံ ရင်း ပွင့်လင်းလာမယ့် အနာဂတ်ကို ရည်မှန်းအားတင်းထားတဲ့ အဲဒီ ကာလက ခေတ်ပြိုင်ခံစားမှုကို တွေ့နေရပါတယ်။ ‘နှင်းဆီ’ဆိုတာ ရဲရင့် မှုရဲ့ သင်္ကေတပဲ မဟုတ်ပါလား။

အဲဒီကာလလောက်က ရှုမဝ၊ မိုးဝေ စတဲ့ မဂ္ဂဇင်းတွေမှာ တင်း ကျပ်တဲ့ စိစစ်ရေးလက်အောက်မှာ ခေတ်ပြိုင်ခံစားမှုတွေကို သွယ်ဝိုက်ပြီး ဖွဲ့ဆိုခဲ့တဲ့ ကဗျာတွေကို မောင်သင်းခိုင်၊ မောင်သွေးသစ်၊ ကောက်မွယ် ကနောင်၊ မောင်အောင်ပွင့်၊ အောင်ချိုနှင်း၊ ဖော်၊ မောင်နေ့ထက်၊ မောင်သင်းမန် အောင်ဝေး... စတဲ့ ကဗျာရေးသူတွေဟာ ပြည်သူ့ဘက် က ရပ်တည်ပြီး ရေးဖွဲ့ခဲ့ကြတာဟာ လေးစားစရာပါပဲ။

မိုးဝေမဂ္ဂဇင်း ဒုတိယခေတ်မှာ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ ‘ဆိုနေကျသီချင်း’ဟာ အောက်ခြေမြို့ပြလူတန်းစားတွေရဲ့ ခေတ်ပြိုင်ခံစားမှုကို ပီပြင်စွာ ဖော်ပြ နိုင်ခဲ့တဲ့ ကဗျာတစ်ပုဒ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာမင်းလှညွန့်ကြူးက ချယ်ရီ မဂ္ဂဇင်း ‘ကဗျာအလှ ရှာတော်ပုံ’ မှာ ခံစားဖွင့်ဆိုခဲ့ရတဲ့ ကဗျာပဲ ဖြစ်တယ်။

“စက်ရုံတံခါးဖွင့်ဖို့
သူတို့လိုပဲ ငါ လာခဲ့
မြို့တော်ရဲ့ သည်မှာဘက်ကိုလေ
(ထမင်းဘူးလေးကို ပိုက်လို့)
နေလုံးက အိပ်မိန့်စုန့်မွှား
အရှေ့ဈေးမှာ တွားတက်စ .....

.....
ဘတ်(စ်)ကား မှတ်တိုင်ဖိုရပ်
ပါးစပ်ဟဟ သမ်းဝေ
အိပ်တန်းကြောင် ငှက်ကလေးရေ
မင်း အိမ်ပြန်တော့မယ်လား
ငါတော့ အလုပ်သွားမကွဲ့
.....
မင်းနဲ့ ငါ မပါတဲ့
မြို့တော်ရဲ့ နွေလယ်ခင်းဟာ

သွတာသူ စီးဆင်း
ဆိုနေကျ သီချင်းနဲ့
(တို့ကို တွေးမယ့်သူလည်း ကင်းရဲ့ မဟုတ်လား)

.....
ရေမှာ
မာကျူရီ မြို့တော်ည
ယိမ်းညိုညိုကလို့.....
'ဆေးရောင်ခြယ်တိုက်မြင့် မျက်နှာစာများ
တန်ဖိုးကြီး အိတ်စောမိုင်းငွေများ
အချက်ကျ နာရီစုတ်ထိုးသံများ
တုတ်ခိုင်းပါးလှ အသားစများ
ဖော့ဆို၊ ဆိုဒါမြှုပ်၊ စီးကရက်ပြာတောင့်များ
ငါ့အား ပွတ်ရမိစဉ်မှာ
ရေဆာခံတွင်း ခြောက်ကပ်မှုကြီးထွား
လေနဲ့ ထုထားတဲ့ လွယ်အိတ်
တစ်ခိုက်ပေါ့ရွတ်ဆဲ
ဒူးများ ခွေညွတ်လဲချင်ပေါ့...
ဟိုမှာဘက်
မြို့တော်ရဲ့ ဆင်ခြေဖုံးမှာ
ငါ့အတွက် ဖျာတစ်ချပ်ရှိတယ်...
.....
မောလျလျ ခန္ဓာအိမ်ကို
ညထဲမှာ စိမ်လိုလှပေါ့။ ။

မိုးဝေ ဝေပြီ၊ ၁၉၈၇
(၈- ၄၄၊ ၄၅၊ ၄၆)

ဒီကဗျာထဲက ပုံရိပ်တွေဟာ နှစ်အစိတ်ကျော် ဖြတ်သန်းခဲ့ပြီးပေ
မယ့် ယနေ့ထိ ကြုံတွေ့နေရဆဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ခန့်မှန်းတွက် တစ်ခိုက်ခိုက်
ကြီးထွားမြင့်တက်နေချိန်မှာ မြို့ပြအောက်ခြေ လူတန်းစားတွေနဲ့ လူ
လတ်တန်းစားအောက်အလွှာတွေကတော့ ဒီအတိုင်း ဒီအတိုင်းပါပဲလေ။
ဆိုနေကျ သီချင်းပါပဲ။

နွေဦးကဗျာမဂ္ဂဇင်း (၁၉၈၈) မှာ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ 'လူအအိမ်မက်'
ကဗျာဟာ ဆောင်ပါးတစ်ပုဒ်မှာ ကျွန်တော် ရေးခဲ့သလိုပါပဲ မော်ဒန်
ခေတ်မြိုင် ကာလကြီးထဲက မော်ဒန်လူသားတွေရဲ့ 'အေးစက်ခြောက်ကပ်
နေတဲ့ အထီးကျန်မှု'ကို ဖော်ကျူးထားတဲ့ ကဗျာဖြစ်ပါတယ်။

'ကြာခဲ့ပေါ့
ညစ်ကျွတ်ကျွတ်လေထဲမှာ
အလိုမပြည့်ခြင်းများကို မှိုက်သွင်း
အလိုမပြည့်ခြင်းများကို မှုတ်ထုတ်
နောက်တစ်ခါ အဆုတ်ထဲ ဝင်လာတာလည်း
အလိုမပြည့်ခြင်းများပါပဲ...
.....

ခဏကလေးဖြစ်ဖြစ်
အချစ်၌ မွေ့လျော်လိုဘိ
အသိစိတ်၏ မှုတ်သိပ်သံ
စွန်အပြတ်တစ်ကောင်လို လန်သွားချေရဲ့.....
သက်ပြင်းနိုးပူသော ညညများ
ဒေါသခါးခါး အန်ထွက်
နက်ဖြန်ကို သွေးတယားယားစောင့်ဆဲ
ဆန္ဒများလည်း ကြွက်တက်လို့....."

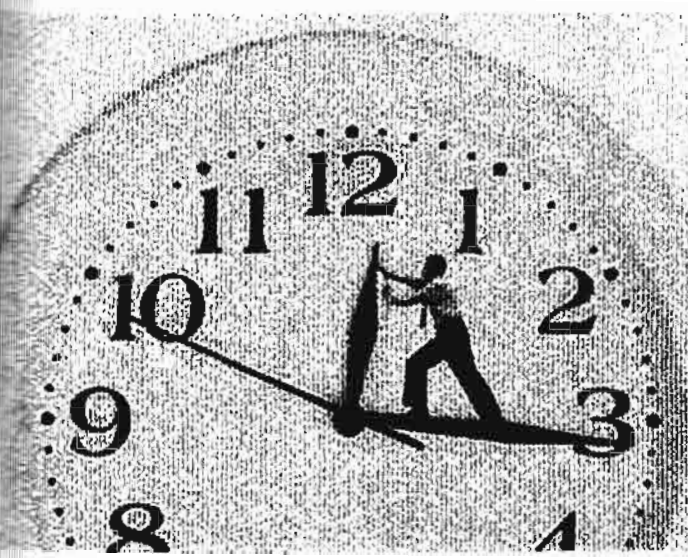
(၈- ၄၁၊ ၄၂၊ ၄၃)

ဒီကဗျာစာအုပ်မှာ သတိထားမိတာက မိသားစုနဲ့ မြေးအဘိုး
သံယောဇဉ်ကို တောက်လောင်နေတဲ့ အလွမ်းမီးတွေနဲ့ ဖွဲ့ထားတဲ့ ကဗျာ
တွေ တော်တော်များများ တွေ့ရတာပါပဲ။ သမီးလေးရေး၊ ကမ္ဘာကြီး
ကမ္ဘာကုန်၊ လေပူများ၊ ကျောချင်းကပ် မျက်နှာစာ၊ ရဲတိုက်ပြိုတဲ့ည၊
ရဟတ်ကလေးတွေ၊ တစ်ညသ၌ ပစ်မှတ်၊ အဝေးပြေးရထား၊ ကံထူး
ရှင်၊ အနာဂတ်သို့ လမ်းလျှောက်ခြင်း... စသည်ဖြင့် တော်တော်များ
ပါတယ်။ ဒီကဗျာတွေမှာ သမီး မြေးတွေနဲ့ ဝေးကွာနေတဲ့ အဘိုးတစ်
ယောက်ရဲ့ သံယောဇဉ်အလွမ်းမီးတွေ တဟုန်းဟုန်းတောက်လောင်နေ
တာကို မြင်တွေ့နေရတယ်။ ခံစားမှုကို သတိက ပြန်မကပ်နိုင်တော့
အစွန်းရောက်သွားတဲ့ သမုဒယမီးတွေကို တွေ့နေရတယ်။

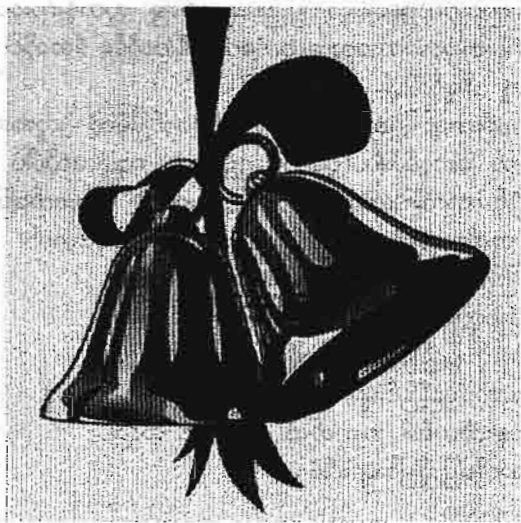
'ရဟတ်ကလေးတွေ' ကဗျာမှာတော့ အဝေးရောက် မြေးနှစ် ယောက်
အလွမ်းကို ဝရန်တာမှာ ချိတ်ထားတဲ့ 'ရဟတ်ကလေး' နှစ်ခုနဲ့
တင်စားနိမိတ်ပုံ ပြုကာ ဖွဲ့ထားတာတော့ နှစ်သက်ဖွယ် ဖြစ်ပါတယ်။

"ပျော်လိုက်ကြတာ
ပန်ကာရဟတ်ကလေး တစ်ခုစီကိုင်
သူတို့ မထိုင်ကြတော့ဘူး
မျက်စိပူးလောက်အောင် စုန်ဆန်ပြေး
.....

ဪ အခုတော့
ရဟတ်ကလေးနှစ်ခု အလည်မရပ်မီ
ဆေးရောင် မပြယ်မီမှာပဲ
ကျွန်တော်တို့နဲ့ ဝေးရာ
ဟိုးကမ္ဘာ တစ်ဘက်ခြမ်းဆီ
မြေးတို့ ထွက်ခွာသွားခဲ့ပြီ...
.....

ဒီနေ့လည်း အလုပ်ကအပြန်
မြေးတို့အသံ ညံနေခဲ့ဖူးတဲ့
ကျွန်တော်ရဲ့ အထပ် ဝရန်တာလေးကို
လွမ်းလွမ်းဆွေးဆွေး မော့ကြည့်မိ . . . .

.....
“မြေးတို့ကို လွမ်းလွန်းလို့
သူတို့မက်တဲ့ ရဟတ်ကလေးတွေ
ဝရန်တာ သံပန်းမှာ
ထုတ်ချည်ထားလိုက်တာ” . . . . တဲ့လေ။

ရဟတ်ကလေးတွေ

(စာ- ၇၃၊ ၇၄၊ ၇၅၊ ၇၆)

ဒါပေမဲ့ မိသားစု၊ မြေးသံယောဇဉ်လွမ်းချင်းတွေကို ကဗျာ အများ
အပြားမှာ ဖတ်ရတော့ အိသလို ရှိလာပါတယ်။ မိသားစု သံယောဇဉ်အဖွဲ့
ကောင်းတဲ့ ခေတ်လယ်နှောင်း ကဗျာဆရာတစ်ဦးရဲ့ ကဗျာတွေနဲ့ ပတ်
သက်ပြီး ခေတ်ပေါ်ကဗျာဆရာ လူငယ်တစ်ဦးက ‘သိဂီရငှက်ဖိုကြီး’ ဆိုပြီး
ရေးသားခဲ့ဖူးတာကို သံတံရံမိတယ်။ အခုတော့ ကဗျာဆရာနှစ်ဦး စလုံး
ကွယ်လွန်သွားကြပြီပါ။

“ဒေဝတာ တစ်ပါးပါးက
ဘိုးဘိုးရဲ့ သေနတ်ထဲကို
‘မင်းပစ်လိုရာ ထိအောင်ပစ်ကွာ’လို့
ကျည်တစ်ထောင့် ထည့်ပေးလာတယ်
ဆိုပါတော့ . . .

.....
အရေးပြားလျော့ရဲနဲ့
ဆံဖြူကျိုးကျဲ့ အုပ်ဆိုင်းထား
ဘိုးဘိုးရဲ့ ယာဖက်နားထင်
တစ်ချက်တည်းနဲ့ မှန်လောက်မယ် ထင်ပါရဲ့ . . .

(ပစ်မှတ်- စာ-၈၀)

သမုဒယတထာကြောင့် ဒုက္ခသစ္စာ ဖြစ်ရပါတယ်။ ဒီဒုက္ခသစ္စာ ထဲကပဲ
သမုဒယတွေကြောင့် ဒုက္ခသစ္စာဆက်ဖြစ်ရတယ်။ ဒါဟာ မဆုံး နိုင်တဲ့
သံသရာပါပဲ။ ဒုက္ခသစ္စာကို မဂ္ဂသစ္စာနဲ့ မမြင်နိုင်သေးသရွေ့ နိရောဓသစ္စာ
ဆိုတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို ဘယ်တော့မှ မဆိုက်ရောက်နိုင်ပါ။ အနောက်တိုင်း

အနုပညာလောကမှာ ဒုက္ခသစ္စာကို အစွမ်းကုန်ထွင်း ဖောက် မမြင်နိုင်
သူတို့ မြင်သလောက် သက္ကာယဒိဋ္ဌိနဲ့ ရှာဖွေခဲ့တာတွေ ကို အနုပညာ
ဖန်တီးလို့ မဆုံးနိုင်ခဲ့ပါ။ အခု ကျွန်တော်တို့ မြန်မာ ကဗျာလောက
လူကြီးတန်း ကဗျာဆရာတချို့ဟာ သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခပင် လယ်
ကူးခတ်ခဲ့ကြတာ မောပန်းသံဝေ ဝင်ခဲ့ကြလို့လား မသိ။ နိဗ္ဗိဒ္ဓ ကဗျာတွေ
ကြိုကြားရေးဖွဲ့လာကြပြီ။ ပရမတ္ထသစ္စာဆိုက်အောင် ရှာဖွေ နိုင်ကြပါ
တိုက်တွန်းဆုတောင်းလိုက်ပါရဲ့။

နွေလယ်နေ့ရဲ့ ၂၀၁၂-၁၃ ဝိုင်း ကဗျာတွေမှာတော့ မိသား
သံယောဇဉ်မီးပိုင်းထဲက ခုန်ထွက်လာတဲ့ ခေတ်ပြိုင်ကမ္ဘာ၊ မြန်မာရေး
ခံစားမှုတွေကို တွေ့ရတယ်။ ခေတ်ပြိုင်နိုင်ငံတကာ၊ မြန်မာ့ရေးရာတွေ
အတူရေးဖွဲ့ပုံကလည်း မော်ဒန်ပင်မရေစီးကို အခြေခံပြီး စမ်းသပ်ကဗျာ
တွေကို တွေ့လာရတယ်။

အရေးအကြောင်းရှိရင် ဒီနိပါတ်ကိုဆက်လိုက်၊
ရေးအပြည့်နဲ့ ကားနီကြီးတွေ အဆင်သင့်
အရေးအကြောင်းရှိရင် ဒီနိပါတ်ကို ဆက်လိုက်၊
ကိုကျော်သူ ရှိတယ်
အရေးအကြောင်းရှိရင် ဒီနိပါတ်ကို ဆက်လိုက်၊
ညောင်ညှာ ကိုက်ခဲနေသလား

(အရေးအကြောင်းများ စာ-၈၂)

သီးလေးသီး ပြက်လုံးတွေ မပျော်ဘူး
ယနေ့ထုတ်သတင်းစာ မပျော်ဘူး
ရခိုင်က သွေးကွက်နဲ့ မီးခိုးလုံးတွေ မပျော်ဘူး
ရေဝတီက ရေဘောင်ဘင်နဲ့ စုံးစုံးမြုပ်လယ်ကွင်းတွေ မပျော်ဘူး
အွန်လိုင်းပေါ်မှာ မြေးငယ်ကပြတာ မပျော်ဘူး
ဒီနိကရေစီ ပါကင်ထုပ် ဖြည့်ကြည့်ရတာ မပျော်ဘူး

(မပျော်ဘူး စာ-၈၄၊ ၈၅)

“ကျွန်တော်ရဲ့ ဖုန်းထဲမှာ
နိုင်ငံတော် သမ္မတရဲ့
ပြောခွင့်ရ ပုဂ္ဂိုလ်မရှိ၊
ဟိုကော်မရှင် ဒီကော်မရှင် မရှိ၊
စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင် မရှိ၊
ဝတ်မှုရွှေ့ချည် မရှိ၊
ကျွန်တော်ရဲ့ ဖုန်းထဲမှာ
မိလ္လာစုပ် ယာဉ်မောင်းရှိတယ်
ရေပိုက်ပြင်ကုလားရှိတယ်
၅ သိန်းတန်ခေတ်က
မိတ်ဆွေတချို့ရှိတယ်
၂ သိန်းတန်ခေတ်က
အရစ်ကျပေးဝယ်ချိတ်ကြတဲ့
ရုံးက သူငယ်ချင်းတချို့ရှိတယ်။

(ကျွန်တော်နဲ့ နိပါတ်များ စာ- ၉၆၊ ၉၇၊ ၉၈)

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နွေလယ်နေ့ရဲ့ ကဗျာတွေကို ဖတ်ရတာ ပင်မပေး
ဒန်ရေစီးကို အခြေခံပြီး မြန်မာကဗျာမှာ ထပ်မံချဲ့ထွင်လာတဲ့ နည်းနာသစ်
တွေကို လိုသလို၊ အဆင်ပြေသလို ညှိယူဖန်တီးနေကြတဲ့ ကဗျာဆရာ
တချို့ဖြစ်တဲ့ မောင်ပြည့်မင်း၊ ကွန်စစ်ကောင်း၊ ကိုရွှေ၊ မင်းဆွေနှစ်(မုံရွာ)
မောင်ဆေးရိုး၊ မင်းနဒီခ၊ မင်းဒီ၊ မိုးဝေး စတဲ့ ကဗျာဆရာတွေရဲ့ ကဗျာ
တွေကို ဖတ်ရသလိုမျိုး ခေတ်ပြိုင်ခံစားမှု၊ အတွေ့၊ အလေ့၊ အယူ၊
အဘောင်တွေကို ရှင်းလင်းပြေပြစ်စွာ ဖတ်ရတာလည်း ဒီနေ့ခေတ်ပြိုင်
မြန်မာကဗျာ အရသာတစ်မျိုးလို့ ဆိုရမယ်။

အိမ်ထောင်သက် နှစ်လေးဆယ်မှသည်

မောင်ခင်မင်(ခနုဖြူ)

ဇနီးဖြစ်သူ ပခုက္ကူကောလိပ်မှာ အမှုထမ်းနေစဉ် ကျွန်တော်တို့၏ ဘဝဇနီးမှာ သိမ့်ခနဲ တစ်ချက်လှုပ်ရှားသွားသည့် ဖြစ်ရပ်တစ်ခု အမှတ် ခင်ထင်ကြုံရသည်။

တက္ကသိုလ်ဆရာမ၊ ဆရာမများ မွမ်းမံသင်တန်း အပတ်စဉ် ၂ ဘက်ရောက်ဖို့ ကျွန်တော်ရော ဇနီးပါ အလှည့်ကျသည်။ ကျွန်တော်က နေ့တိုင်းတက္ကသိုလ်မှ သင်တန်းသား၊ ဇနီးက ပခုက္ကူကောလိပ်မှ သင်တန်းသား၊ ဖောင်ကြီးဗဟိုဝန်ထမ်း တက္ကသိုလ်မှာ တက်ရမည်။ နွေရာသီ ဘာလင်းပိတ်ရက် ဖြစ်နေသည့်အတွက် သမီးကလေးကို ဆွေမျိုးများ ရှိရာ သိမ်သို့ ပို့ထားပြီး ဖောင်ကြီးမှာ တစ်လသင်တန်းတက်ကြသည်။

သင်တန်းတက်နေစဉ် သတင်းတစ်ခု ထွက်လာသည်။ ထိုအချိန်က နေ့ထမ်းများကို အချက် ၃၃ ချက်ပါသော ပုံစံတွေ ပေးပြီး ၁၉၈၈ ခုမှ ၁၉၉၀ ကျော်ကာလအတွင်း နိုင်ငံအခြေအနေများနှင့် ပတ်သက်၍ ပုံစံမှာ မေးထားသော မေးခွန်းများကို ဖြေခိုင်းသည်။ ဝန်ထမ်းများ၏ သဘောထားအမှန်ကို သိလိုသည့်အတွက် စိတ်ထဲမှာ ရှိသည့်အတိုင်း ဖြေပါဟု ဆိုက်တွန်းသည်။ ပုံစံဖြည့်စဉ်က ကျွန်တော်တို့ ဖောင်ကြီး မတက်ရသေး

ပါ။ ဇနီးက ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် (ကြည့်မြင်တိုင်နယ်မြေ) မှာ ကျွန်တော်က ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် (ပင်မ)မှာ အမှုထမ်းရသည်။ ၃၃ ချက်ပုံစံတွေရတော့ ကျွန်တော်တို့ အလေးအနက် စဉ်းစားသည်။ ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်အနေ နှင့် မိ၏ သဘောထားကို အမှန်အတိုင်း ဖြည့်ရန် တာဝန်ရှိသည်ဟု သဘောရသည်။ ထို့ကြောင့် သဘောထားအမှန်အတိုင်း ဖြည့်လိုက်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် ကွဲလွဲမှု သိပ်မရှိပါ။

မကြာမီမှာပင် တက္ကသိုလ် ပရိဝုဏ်ထဲမှာ '၃၃ ချက်အောင်စာရင်း ထွက်လာပြီ' ဆိုသော အသံတွေ ကြားလာရသည်။ ၃၃ ချက်ပုံစံတွေကို စိစစ်ပြီး 'နိုင်ငံတော်ကို ဆန့်ကျင်သည်'ဟု သူတို့ ကောက်ချက်ချသော ပုံစံရင်များကို အရေးယူနေပြီဆိုသော အသံဖြစ်သည်။ အချို့ဆိုလျှင် ချက်ချင်း အလုပ်မှ ရပ်စဲလိုက်သည် တဲ့။ ပုံစံတွေ အသုတ်လိုက် စိစစ် ပြီး အရေးယူသည့် စာရင်းတွေ ထုတ်ပြန်နေသည်တဲ့။ ကျွန်တော်တို့ ဖောင်ကြီးရောက်နေချိန်မှာ ထွက်လာသည့် သတင်းက ထိတ်ခွန်ဖြစ် လောက်စရာပါ။ ထုတ်ပြန်သည့် စာရင်းထဲတွင် ကျွန်တော်ဇနီးနာမည် လည်း ပါနေသည်ဆိုသော သတင်းဖြစ်သည်။ စာတော့ ထွက်မလာ

သေး။ ကျွန်တော့်ဇနီး အပါအဝင် နာမည်တွေ ဖော်ပြပြီး နာမည်ပါသူများကို ထိုအချိန်က စစ်ဆေးနေသည့် ဆယ်တန်းစာမေးပွဲ အဖြေလွှာများ ဆက်မစစ်ခိုင်းဘဲ အိမ်မှာ နားနေခိုင်းဖို့ စာစစ်မှူးချုပ်ကို အထက်က ညွှန်ကြားသည်။ ဇနီးကတော့ ဖောင်ကြီးတက်နေ၍ ဆယ်တန်းစစ်နေသူများထဲမှာ မပါပါ။ သူ့နှင့် အတူတူပုံစံဖြည့်သူများမှာ စာမေးပွဲအဖြေလွှာ စစ်နေရာမှ ရုတ်တရက် နားနေလိုက်ရသည်။

ဖောင်ကြီးကို သတင်းရောက်လာတော့ ကျွန်တော့်စိတ်ပူသွား သည်။ ဇနီးကိုတော့ အသိမပေးသေးပါ။ သည်တိုင်းဆိုလျှင် နောက်ထပ် စာရင်းထွက်လာပါက ကျွန်တော့်နာမည်လည်း ပါမည်ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုစာရင်းစထွက်ကတည်းက တွေ့ကြားရတာတွေ ရှိသည်။ စာရင်းတွေ စထွက်တုန်းက အလုပ်ရပ်စဲခဲ့ရသော ဆရာ၊ ဆရာမများက ပစ္စည်း တွေ သိမ်းပြီး ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ထွက်သွားကြသည်တဲ့။ အလုပ်ထိခိုက် မှာစိုးလို့ ပုံစံတွေမှာ အမှန်အတိုင်း မဖြည့်ဘဲ ညာပြီးဖြည့်တဲ့သူတွေကို တော့ အရေးမယူဘဲ စိတ်ထဲမှာ ရှိသလို အမှန်အတိုင်းဖြည့်တဲ့သူတွေကို အရေးယူမယ်ဆိုရင် ယူပေ။ မျက်နှာမပျက်ဘဲ အရေးယူခံလိုက်မယ်” ဟု ပြောသည့်အသံများလည်း ကြားရသည်။ မြို့တစ်မြို့မှာ တာဝန် ထမ်းဆောင်နေစဉ် ၃၃ ချက်ဖြင့် အရေးယူခံရ၍ အလုပ်ထွက်ခဲ့ရသော ဆရာဝန်ကြီးတစ်ယောက်ကမူ “ဒီကိစ္စအတွက် ကျွန်တော် လုံးဝ နောင်တမရဘူး” ဟု ပြောနေသည်ကို ကြားရပါသည်။

သတင်းထွက်လာပြီး တစ်ပတ်အကြာမှာ သင်တန်းပြီးသွားသည်။ အိမ်ပြန်ရောက်ပြီး သတင်းလာမေးကြတော့မှ ဇနီးမှာ သူ့အကြောင်းကို သိတော့သည်။ ရုံးမှာ စုံစမ်းကြည့်တော့ စာထွက်လာတာ မတွေ့ကြောင်း သိရသည်။ “အရေးယူလည်း အလုပ်ထွက်ရုံ ရှိတာပေါ့” ဟု ဇနီးက ပြောသည်။ “နှစ်ယောက်လုံး ထွက်ရရင်လည်း လုပ်စရာ အလုပ် တစ်ခုခုတော့ ရှိလာမှာပေါ့” ဟု ကျွန်တော်က တွေးနေသည်။ မကြာမီ သတင်းတစ်ခု ထွက်လာသည်။ ထိုကိစ္စများအားလုံး ရပ်ဆိုင်းလိုက်ပြီဆို သော သတင်းဖြစ်သည်။ အရေးယူတာတွေ ဆက်မလုပ်တော့ပါ။ ကျွန်တော့်ဇနီး အပါအဝင် အိမ်မှာ ခဏနားနေသူများကိုလည်း အလုပ် တာဝန်ပြန်လည် ထမ်းဆောင်ကြောင်း စာတင်ဖို့ တာဝန်ရှိသူက ခေါ်ပြော ပါသည်။ ဘဝတစ်ကွေ့မှာ ကြုံရသော အမှတ်တရ ဖြစ်ရပ်ကလေးပါ။

ယခင်က တင်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ဇနီးဖြစ်သူ ပခုက္ကူကောလိပ်မှ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်သို့ ပြန်ပြောင်းချိန်တွင် ကထိကဖြစ်နေပါပြီ။ ပခုက္ကူ ကောလိပ်မှာ အမှုထမ်းစဉ် ရာထူးတိုးခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်က ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှ အသစ်ဖွင့်သည့် ဒဂုံတက္ကသိုလ်သို့ ပြောင်းရသည်။ တစ်နှစ်ကြာတော့ ကထိကမှ တွဲဖက်ပါမောက္ခအဖြစ် ရာထူးတိုးသည်။ အမှုထမ်းသက် နှစ် ၃၀၊ အိမ်ထောင်သက် နှစ် ၂၀ အကြာ ၁၉၉၃ ခုနှစ်မှာ တက္ကသိုလ်ကပေးသော အိမ်ခန်းရပြီး လှိုင်တက္ကသိုလ်နယ်မြေ ရှိ ဆရာများရိပ်သာသို့ ပြောင်းခဲ့ရပါသည်။

ဆရာများရိပ်သာက သူ့ဝင်းကလေးနှင့်သူ၊ သစ်ပင်တွေ အုပ်အုပ် ဆိုင်းဆိုင်းနဲ့ အရိပ်အာဝါသ ကောင်းသည်။ နေရထိုင်ရအေးချမ်းသည်။ အိမ် ၃၀ နီးပါးရှိသည်မို့ ရပ်ကွက်ကလေးတစ်ခုလို ဖြစ်နေသည်။ အားလုံး တက္ကသိုလ်ဆရာ၊ ဆရာမတွေ၊ ဝန်ထမ်းတွေမို့ သိဟောင်းကျွမ်းဟောင်း တွေများသည်။ အချင်းချင်း ရိုင်းပင်းကြသည်။ ခင်ခင်မင်မင်ရှိသည်။ သာရေးနာရေး ကိစ္စတွေ ညီညီညွတ်ညွတ် ဆောင်ရွက်ကြသည်။ သို့သော် မြဲပေါသည့်အတွက် စာအုပ်တွေ တော်တော်ကုန်သွားသည်။

ထိုပြင် ထိုနေရာမှာ ဆက်မနေချင်လောက်အောင် စိတ်ပျက်သွား သော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို အရမ်း သတိရပါသည်။ ကျွန်တော်တို့နေရာ ကလေးမှာ သာသာယာယာ ရှိသော်လည်း ကိုယ်ပိုင်ကား မရှိလျှင် သွားရေးလာရေး မလွယ်လှပါ။ ပြည်လမ်းဘက်ကို ထွက်လျှင် အနည်း ဆုံး ၁၅ မိနစ်လောက် လမ်းလျှောက်မှ ဘတ်စကားမှတ်တိုင်သို့ ရောက်

အိမ်မှာတော့ ကျွန်တော်တို့ချင်း စကားများများ မပြောဖြစ်ကြပါ။ စကားပြော အပေါက်အလမ်း မတည့်၍ပဟုတ်။ တစ်ယောက်စာတစ် အုပ်စီနှင့်ငြိမ်နေသော အကျင့်ကို ငယ်စဉ်ကတည်းက ကျင့်သုံးကြ သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သည်။ အင်းစိန်လမ်းဘက်သို့ ထွက်လျှင်လည်း ထို့အတူပင်။ ကျောင်း ဆောင်တွေ အများကြီးရှိသော်လည်း ကျောင်းသားမထားသောကာလ ဖြစ်သည့်အတွက် ဘတ်စကားတွေလည်း မဝင်တော့ပါ။ သည်တော့ အလုပ်သွားလျှင် ဘတ်စကားဆီ ရောက်အောင် တော်တော်သွားရ သည်။ ကျွန်တော်တို့မှာ ကိုယ်ပိုင်ကားလည်း မရှိ။ တစ်ညမှာ သမီးနေ မကောင်းဖြစ်သည်။ သမီးဟာ ၁၂ နှစ်သမီးအရွယ်ကလေးမို့ ငယ်သေး သည်။ သမီးကို ဆေးခန်းပြုဖို့ အနီးအနားမှာ ဆရာဝန်လည်း မရှိ။ အင်းစိန်လမ်းက ဆေးခန်းကို ထွက်ရသည်။ အငှားကားလည်း မလာပါ။ သည်တော့ ကျွန်တော်က သမီးကို ချီး ဇနီးက ထီးမိုးပေးပြီး မိုးထဲလေထဲ မှာ ဆေးခန်းရောက်အောင် သွားရသည်။ စိတ်မောလူမော ဖြစ်ရသည်။ ဆရာဝန်ကို ပြုပြီးမှ စိတ်အေးသွားသည်။ ‘အရေးအကြောင်းဆိုရင် ဒုက္ခ ပဲ’ ဟူသော အတွေးဖြင့် တော်တော်စိတ်ပျက်သွားပါသည်။ လှိုင်ဆရာများ ရိပ်သာမှာ ၁၉၉၄ ခုမှ ၁၉၉၇ ခုအထိ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုသုံးနှစ်နေ ခဲ့ကြပါသည်။ သမီးလည်း အရွယ်ရောက်လာပါပြီ။ တက္ကသိုလ်ဝင် စာမေးပွဲလည်း အောင်မြင်ပါပြီ။

ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော်တို့ မိသားစု၏ ဘဝအလှည့်အပြောင်း တစ်ခု ကြုံရပါသည်။ ဂျပန်နိုင်ငံ အိုဆာကာနိုင်ငံခြားဘာသာသင် တက္ကသိုလ်တွင် မြန်မာစာ ဧည့်ပါမောက္ခအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ဖို့ ကျွန်တော် သွားရခြင်းဖြစ်သည်။ အဆင်ပြေသည်မှာ သမီးက တက္ကသိုလ် ဝင်တန်း အောင်ပြီး တက္ကသိုလ်များ ပြန်မဖွင့်သေး၍ နားနေချိန်ဖြစ် သည်။ ဇနီးက ပြည်ပလစာမဲ့ ခွင့်ယူပြီး ကျွန်တော်တို့သုံးယောက် ဂျပန် နိုင်ငံသို့ သွားကြသည်။ ဂျပန်မှာ ၁၉၉၇ ခုနှစ်မှ ၁၉၉၉ ခုနှစ်အထိ ကျွန်တော် ၂-နှစ် အမှုထမ်းရသည်။ သမီးကို ဂျပန်ဘာသာစကား ကျောင်းထားလိုက်သည်။ အခန့်သင့်သည်က ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံ ပြန်ရောက်ချိန်မှာ တက္ကသိုလ်တွေ ပြန်ဖွင့်နေပါပြီ။ သမီးက ရန်ကုန် နိုင်ငံခြားဘာသာတက္ကသိုလ်ကို ဂျပန်ဘာသာ အထူးပြုဖြင့် တက်ခွင့်ရ သည်။ ကျွန်တော်က ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် မြန်မာစာသင်တန်းမှာ ပါမောက္ခ

အဖြစ် တာဝန်ယူရသည်။ ဇနီးက ကထိက။ နောက် တွဲဖက်
အဖြစ်သည်။ ကျောင်းဝင်းထဲမှာ အိမ်ရသည့်အတွက် ကျွန်တော်တို့
အေးအေးချမ်းချမ်း နေရပါသည်။

သမီး တတိယနှစ်မှာ နိုင်ငံခြားပညာသင် အရွေးခံရသည့်အတွက်
ကျွန်တော် နောက်တစ်ကြိမ်သွားရသည်။ ကျွန်တော် လုပ်ခဲ့သော
အလုပ်မှာပင် တက်ရသည်။ တစ်နှစ်ပညာသင်ပြီး ဒီပလိုမာရသည်။
ပြန်လာပြီး ဂျပန်ဘာသာဖြင့် ဘွဲ့ယူသည်။ ပြီးတော့ လုပ်ငန်းခွင်ဝင်သည်။
ကျွန်တော် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် အလုပ်
အဝန်တွေ ထွေပြားသော်လည်း စာတွေ များများရေးဖြစ်သည်။ အသင်း
အဖွဲ့တွေမှာလည်း ပါဝင်ဆောင်ရွက်သည်။ ပါမောက္ခဌာနမှူးအဖြစ် ၆-
နှစ် ဆောင်ရွက်သည့် ကာလအတွင်း ကျွန်တော်စာအုပ် ၁၂ အုပ်
စီထုတ်ဝေဖြစ်သည်။ အမျိုးသားစာပေဆုတစ်ဆု၊ ဂုဏ်ထူးဆောင်
ပေးပါရဂူ(ဒီလစ်)ဘွဲ့ တစ်ဘွဲ့ရသည်။ နိုင်ငံတကာ စာတမ်းမတ်ပွဲ
ပြည်တွင်းမှာ ၅ ကြိမ်၊ ပြည်ပမှာ ၂ ကြိမ် ဖတ်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ၂၀၀၆
ခုနှစ်မှာ ကျွန်တော် အငြိမ်းစားယူပါသည်။ အသက်ပြည့်ပြီး တစ်နှစ် တစ်ကြိမ်
ခန့်ဆက်ခန့်သည့်အတွက် ၂၀၀၆ ခုနှစ်ကျမှ အငြိမ်းစား ယူရချိန်တွင်
ကျွန်တော်ဇနီး ဒေါ်စုစုနွယ်မှာလည်း အသက် ၆၀ ပြည့်သည့် အတွက်
အိမ်မှာပင် ကျွန်တော်နှင့်အတူတူ မေလမှာပင် အငြိမ်းစား ယူရသည်မှာ
အိတ်ဆိုင်မှုတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ကျွန်တော် အပြည့်အဝ အငြိမ်းစား မယူရသေးပါ။ ကျွန်
တော်ကို မြန်မာစာအဖွဲ့တွင် အချိန်ပြည့် အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် တာဝန်ပေး
ခန့်ထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အခြားအဖွဲ့ဝင်များနှင့်အတူ
နေပြည်တော်ရှိ မြန်မာစာအဖွဲ့သို့ ၂ လတစ်ကြိမ် အစည်းအဝေးသွား
တက်ရသည်။ အစည်းအဝေးတစ်ကြိမ်လျှင် ရက်သတ္တပတ်ကြာနေရ
ပါသည်။ အဖွဲ့၏ လုပ်ငန်းများကို နေ့စဉ် ရုံးချိန်ပြည့် အစည်းအဝေး
ဝိုင်းပြီး ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးရပါသည်။ အဖွဲ့ဝင်များ၏ နေရေးစားရေး၊
သွားလာရေးကို အဖွဲ့ဝန်ထမ်းများက အစမှအဆုံး အဆင်ပြေအောင်
ဆောင်ရွက်ပေးပါသည်။ 'အငြိမ်းစားယူပြီးမှ ထရန်စမာသွားနေရတယ် ဝေါ'
ဟု အိမ်သားများနှင့် လုပ်ဖော်ပေါင်းဖက်များက ကျီစယ်လေ့ ရှိ ပါသည်။
ကျွန်တော်သည် စာပေနှင့် ပညာရေးဆိုင်ရာ အသင်းအဖွဲ့ များမှာလည်း
ပါဝင်ဆောင်ရွက်နေပါသည်။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်နှင့် လည်း အ
ဆက်မပြတ်နိုင်သေးပါ။ သင်ကြားပို့ချသည့်လုပ်ငန်းများကို တတ်နိုင်သမျှ
လုပ်ပေးနေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ ဝေးဝေးလံလံ မသွားနိုင်တော့သော်လည်း
အနီးအနားက စာပေဟောပြောပွဲဖိတ်လျှင် လိုက်ဟောနေဆဲဖြစ်သည်။
စာအရေးအသားနှင့် ဆိုင်သည့် ဆွေးနွေးပွဲများ၊ သင်တန်းများတွင်လည်း
ပါဝင်ဆွေးနွေးနေဆဲဖြစ်သည်။

အိမ်မှာတော့ ကျွန်တော်တို့ချင်း စကားများများ မပြောဖြစ်ကြပါ။

စကားပြော အပေါက်အလမ်း မတည့်၍မဟုတ်။ တစ်ယောက်စာတစ်
အုပ်စီနှင့် ငြိမ်နေသော အကျင့်ကို ငယ်စဉ်ကတည်းက ကျင့်သုံးကြ
သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သမီးနှစ်ဦးက အားလင်ရက် တော်တော်များများ
ရလျှင် မိသားစု ခရီးထွက်ကြပါသည်။ ဝုဇ်လည်း ရောက်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓ
ဂါယာဘုရားဖူးခရီးလည်း ရောက်ပြီးပါပြီ။

ကျွန်တော်က ပညာပေးပြီး ကုသိုလ်လှူသည့် အလုပ်လည်း လုပ်
ပါသည်။ နိုင်ငံတော် ပရိယတ္တိ သာသနာ့တက္ကသိုလ်၊ ရန်ကုန်မှာ
သင်တန်းသား သံဃာများကို စာသင်ပေးသည့်အလုပ် ဖြစ်သည်။ ပိဋ
ကတ်ဆိုင်ရာ မြန်မာစာပေဌာနတွင် တွဲဖက်ဆောင်ရွက်ရင်း မြန်မာစာ
သင်ကြားပို့ချပေးပါသည်။ ဓမ္မပါရဂူဘွဲ့အတွက် သုတေသနပြုတင်သွင်း
သော သံဃာတော်များ၏ ကျမ်းများကိုလည်း ကြီးကြပ်စစ်ဆေးပေး
သည်။ သံဃာတော် အပါးသုံးလေးရာ တစ်စုတစ်ဝေးတည်း ဆွမ်းဘုဉ်
ပေးနေသည့် မြင်ကွင်းကို ကျွန်တော်ရော ဇနီးပါ ဝိတိပွားရာမှ သဒ္ဓါထက်
သန်လာသည့်အတွက် ထိုသံဃာတော်များကို နှစ်ကြိမ် ဆွမ်းကပ်လှူခဲ့
ပါသည်။ ဆွမ်းဘုဉ်ပေးနေသည်ကို ဖူးမြော်ရင်း ကုသိုလ်ပွားရပါသည်။

တစ်ခု သတိရပါသေးသည်။ ဇနီးမပုဂ္ဂိုလ်ပြောင်းစဉ်က သမီးကလေး
မှာ ခြောက်တန်းကျောင်းသူကလေးမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ အရွယ်မရောက်
သေးပါ။ ကျွန်တော်တို့ သားအဖ ရန်ကုန်မှာ စားရေးသောက်ရေး
အခက်အခဲရှိသည်ကို ဇနီးကစိတ်မကောင်းပါ။ သူ့တွဲဖက် ပါမောက္ခ
ဖြစ်ပြီးနောက် ရာထူးတိုးဖို့ လျှောက်ထားလျှင် တက္ကသိုလ်တစ်ခုခုမှာ
ပါမောက္ခဖြစ်ဖို့ သေချာပါသည်။ သို့သော် ထိုအချိန်မှာ သမီးက အရွယ်
ရောက်နေပါပြီ။ အမေက သူ့သမီးကို ရန်ကုန်မှာ ထားခဲ့ပြီး ဝေးဝေးလံလံ
မသွားရက်တော့ပါ။ ရာထူးလည်း မယူလိုတော့ပါ။ ထို့ကြောင့် ပါမောက္ခ
မလျှောက်တော့ဘဲ တွဲဖက်ပါမောက္ခအဖြစ်နှင့်ပင် အငြိမ်းစား ယူခဲ့ပါသည်။
ကျွန်တော်တို့ မိသားစုအတွက် အမှတ်တရ အကြောင်းတစ်ခုပါ။

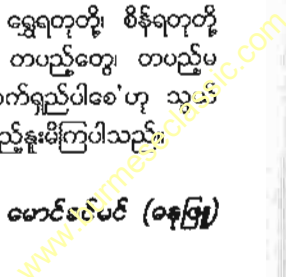
ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး တက္ကသိုလ် ဆရာ၊ ဆရာမတွေ
ဖြစ်ခဲ့သည့်အတွက် တက္ကသိုလ်များမှ တပည့်များ ကျွန်တော်တို့အိမ်ကို
ဝင်ထွက်နေကြဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ အများစုက ဆရာ၊ ဆရာမများ ဖြစ်
သည်။ စာမေးရင်း၊ စာအုပ်ငှားရင်း၊ အာလာပ သလ္လာပ ပြောရင်း
ရောက်လာသော တပည့်များနှင့် ထိတွေ့နေရသည့်အတွက် တက္ကသိုလ်
အကြောင်းမျိုးစုံကို အမြဲကြားနေရပါသည်။ သူတို့နှင့် ပြောရဆိုရတော့
ပြန်ငယ်သွားသလို စိတ်ထဲမှာခံစားရသည်။

သမီးကလေးကလည်း သူ့လုပ်ငန်းခွင်မှာ သူ့အပေါင်းအသင်းတွေ
နှင့် ပျော်မွေ့နေပါသည်။ ကျွန်တော်တို့သုံးယောက် တူသော အချက်တစ်
ချက်ရှိသည်။ ငယ်သူငယ်ချင်းများနှင့် မကြာခဏ တွေ့ဆုံဝိုင်းဖွဲ့၍
စားရင်းသောက်ရင်း စကားစမြည် ပြောကြခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်
နှင့်ဇနီးမှာ အသက် ၆၀ ကျော်၊ ဂုဏ်ကျော်တွေ ဖြစ်သည့်အတွက် တစ်
ယောက်နှင့်တစ်ယောက် 'မင်းနဲ့ငါနဲ့၊ နင်နဲ့ငါနဲ့' ပြောရင်းသာ သူငယ်
ချင်းတွေ တော်တော်နည်းသွားပါပြီ။ ထိုသူငယ်ချင်းတွေနှင့် ပြန်ဆုံရ
သောအခါ အလွန်ဝမ်းသာပါသည်။

သို့ဖြင့် ...

၁၉၇၃ ခုနှစ်က စတင်တည်ဆောက်ခဲ့သော ကျွန်တော်တို့ အိမ်
ထောင်ရေး ဘဝခရီးသည် ၂၀၁၃ ခုနှစ်မှာ နှစ်လေးဆယ် ပြည့်မြောက်
ပါပြီ။

"ဆရာတို့၊ ဆရာမတို့ အိမ်ထောင်သက် ရွှေရတုတို့၊ စိန်ရတုတို့
လုပ်ရင်လည်း ဖိတ်ဖြစ်အောင် ဖိတ်ပါနော်" ဟု တပည့်တွေ၊ တပည့်မ
တွေက ပြောကြသည်။ ကျွန်တော်တို့ကို 'အသက်ရှည်ပါစေ'ဟု သူငယ်
ပိုက် ဆုတောင်းတာပါကလားဟု တွေးရင်း ကြည့်နူးမိကြပါသည်။

အိမ်ထောင်ရေး
အိမ်ထောင်ရေး

“အဲဒါမှ ဒုက္ခပဲ”

ပုသိမ်ကမ်းရိုးတန်းဆိပ်ခံတံတားသို့ ပုသိမ်သူ(၄) အမြန်ရေယာဉ် ဆိုက်ကပ်ချိန်သည် ညနေ ၅ နာရီ မိနစ် ၄၀ ရှိပြီ။ ရန်ကုန်၊ ဟင်္သာတ၊ ငါးသိုင်းချောင်း ဆက်မည့်ခရီးသည်များထင် ဒုက္ခရောက်သည်မဟုတ်။ ပုသိမ်တွင် ရှေးဝယ်ပြီး နောက်တစ်နေ့ နံနက် ၅ နာရီ ထွက်မည့် ဝေလမင်းအမြန်ရေယာဉ်ဖြင့် ဟိုင်းကြီးကျောက်ချောင်း ပြန်ဆင်းမည့်သူများပါ ဒုက္ခရောက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ မြို့မရှေးက ညနေ ၆ နာရီပိတ်သည်။ ဝယ်ချိန်မရတော့။ နောက်တစ်နေ့ နံနက် ဈေးဖွင့်မှဝယ်ကြရမည်။ ပုသိမ်တွင် တစ်ညနှင့် တစ်နေ့နေရမည်။ သန်ဘက်ခါမှ ရွှေစင်ကြယ်အမြန်ရေယာဉ်ဖြင့် ပြန်ဆင်းနိုင်မည်။

ရန်ကုန်၊ ဟင်္သာတ၊ ငါးသိုင်းချောင်း ခရီးဆက်မည့်သူများက အဝေးပြေးကားများ မရှိတော့။ နောက်ဆုံးကားများက ၄ နာရီတွင်ထွက်သွားကြပြီ။

“မနက်ဖြန် ၄ နာရီအစောဆုံး ထွက်တဲ့ ကားနဲ့လိုက်ပါ ကျွန်တော် စီစဉ်ပေးပါမယ်”

ပုသိမ်သူနှင့်ဆင်းပြီး အဝေးပြေးကား လက်မှတ်လိုက်ရောင်းသူ သိန်းမြင့် ပါးစပ် အ မြှုပ်ထွက်နေပြီ။ သူ ရောင်းထားသည့် ရန် ကုန်ကားလက်မှတ်များက ၃ နာရီထွက်မည့် နောက်ဆုံးကား လက်မှတ်များဖြစ်သည်။ ရေ ယာဉ်ပုသိမ်ဝင်သည်က ၅ နာရီကျော်ပြီ။ ပြဿနာက သိန်းမြင့်ကြောင့်ဖြစ်သော ပြ သာနာမဟုတ်။ သိန်းမြင့် ဖော်သော ပြဿနာ မဟုတ်သလို ရေယာဉ်ကြောင့် ဖြစ်သော ပြဿနာလည်း မဟုတ်။ ခရီးသည်များ က ဆိုးသောကြောင့်ဖြစ်သော ပြဿနာဟုပင် က ကိုသာ ရိုးမယ်ဖွဲ့ရတော့မည်ဖြစ်သည်။ ပုသိမ် သူ (၄) ကလည်း ဘာမှမချွတ်ယွင်း။ သို့သော် ပုသိမ်သို့ နောက်အကျကြီး နောက်ကျပြီးမှ ဝင်နိုင်ခဲ့သည်။

မှန်တန်းဆိုလျှင် ဟိုင်းကြီးမှ နံနက် (၅)နာ ရီတက်လာသော အမြန်ရေယာဉ်သည် ပုသိမ် သို့ နေ့လယ် ၁ နာရီခန့်တွင် ဝင်သည်။ လိုရာ ခရီးကို အေးအေးဆေးဆေး ဆက်နိုင်သည်။ ဈေးဝယ်ချိန် ကောင်းကောင်းရသည်။ အခု ရေ ယာဉ်နောက်ကျဝင်သည့်အကြောင်းက အခြား အကြောင်းကြောင့် မဟုတ်။ အထက်ပြန်မှ တက်လာသော ပုသိမ်သူ (၇) ကို ကြာကန် ကျေးရွာနားမှ ဆွဲလာရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ပုသိမ်သူ (၇)က ကြာကန်ကျေးရွာတွင် ခရီး သည်များနှင့် ဖျက်နေသည်။ ဥသို့ဆွဲ အချက် ပေးခေါ်သောကြောင့် ပုသိမ်သူ (၄)က သွား ဆွဲရသည်။ ‘မဆွဲပါနဲ့၊ မတွဲပါနဲ့’ ခရီးသည်များ တားမြစ်ခွင့် မရှိ။ ရေကြောင်းဥပဒေဖြစ်သည်။ သူပျက် ကိုယ်တွဲ၊ ကိုယ်ဆွဲ၊ ကိုယ်ပျက် သူတွဲ၊ သူဆွဲ၊ နှစ်စင်းစာ ပမ္မဝတီမြစ်နှင့် ဝန်မြစ်များ ကို ဆန်တက်နေရသောကြောင့် အချိန် နှစ်ဆ ကျော် ကြာသွားခြင်းဖြစ်သည်။ ပုသိမ်အဝင် နောက်ကျသွားခြင်းဖြစ်သည်။ ဘယ်သူဘယ် သူမှာမှ အပြစ်မရှိ။ တွတ်တီတို့ကမကောင်းခြင်း သာ ဖြစ်သည်။

“ခင်ဗျား ၄ နာရီကား သေချာမှာလား” ရန်ကုန် သွားမည့်အုပ်စုတွင် ကျွန်တော် မပါ။ ပုသိမ်တွင် သင်္ဘောအတွက် လိုအပ်သော ရိက္ခာ လာဝယ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့် သင်္ဘောက ကမ်းဝေးငါးဖမ်းသင်္ဘောဟိုင်းကြီး၊ ချောင်းဝဝန်းကျင်တွင် ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီမှ ကမ်းဝေပင်လယ် ငါးဖမ်းသင်္ဘောများ စခန်း ချထားသည်။

ကျွန်တော့်အစီအစဉ်က ပုသိမ်တွင် ဈေး ဝယ်ပြီး ဝေလမင်းပေါ် တန်းချသည်။ သင်္ဘော ပေါ်တွင် အိပ်မည်။ မူးမှူးနှင့် အိပ်ပျော်နေလည်း သင်္ဘောထွက်လျှင် ပါးသွားမည်ဖြစ်သည်။ တည်းခိုခန်းတွင် မူးပြီး အိပ်ပျော်နေလျှင် ကျန် ခဲ့မည်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် ကျန်ခဲ့၍ မဖြစ်။

ရိက္ခာဖြည့်ပြီးလျှင် ကျွန်တော်တို့ Gold Star ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော်ထဲ ပြန်ဝင်ကြရမည်။ ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော် ရင်ခွင်ထဲမှ ငါး၊ ပုစွန် များကို ကျွန်တော်တို့ အကြမ်းဖက်လုယူကြမည် ဖြစ်သည်။

ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော် လှိုင်းလုံးကြီး များဖြင့် စစ်မက်ဖက်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ကြရမည် ဖြစ်သည့်အတွက် ကျွန်တော်တို့လက်နက် လို အပ်သည်။ လက်နက် မပြည့်စုံလျှင် ကျွန်တော် တို့ ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော် ရေအောက်သင်္ချိုင်း တွင် မလှမပ သင်္ချိုက်ခံကြရမည် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ အသက်နှင့်ကိုယ် အိုးစားမကွဲ ရေးအတွက် လက်နက်ပြည့်စုံရမည်။

သင်္ဘော၊ စက်၊ ငါးဖမ်းပိုက်၊ စက်သုံး ဆီ၊ သောက်ရေ၊ ဆန်၊ ဆီ၊ ဘာ၊ ဘူးသီး၊ ခရမ်းသီး၊ ချည်ပေါင်ရွက်၊ ကန်စွန်းရွက်၊ ငရုတ် သီး၊ ကြက်သွန်ဖြူ၊ နီ၊ ကြက်၊ ဘဲများ ပြည့်စုံ နေပြီ။ ဟိုင်းကြီးတွင် အရက်ပုလင်း တံဆိပ်ဖျိုး စုံရသည်။ လိုချင်သလောက် ဝယ်တင်သွားနိုင် သည်။

သို့သော် ကျွန်တော်တို့က ဘင်္ဂလားပင် လယ်အော်ကြီးထဲတွင် ၁၅ ရက်၊ ၂၀ ခန့် ကြာမည်။ ထိုရက်များအတွက် သောက်စရာ လိုလိုလောက်လောက် ရှိရန် လိုအပ်သည်။ ပြတ်၍ မဖြစ်။ ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော်ကြီးနှင့် တိုက်ပွဲဝင်ရသည်မှာ လွယ်သည်မဟုတ်။ လှိုင်း ခေါင်းဖြူ၊ လှိုင်းခေါင်းဖြူဟု တင်စားပြောနေသူ များသည် ထိုလှိုင်းခေါင်းဖြူများနှင့် မဆုံဖူး။ မကြုံဖူး၍ တင်စားပြောနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ လှိုင်းခေါင်းဖြူများနှင့် တကယ်တမ်း နှမူးတွေ့၊ ဒူးတွေ့ ကြုံဆုံလိုက်ရလျှင် ထိုသူများ လှိုင်း ခေါင်းဖြူနိုင်ကြတော့မည် မဟုတ်။

မရက်တန်း ဝန်ခံရလျှင် ကျွန်တော် လှိုင်းခေါင်းဖြူများကို ကြောက်သည်။ ကျွန်တော် တင်မဟုတ်။ သင်္ဘောသားတိုင်း လှိုင်းခေါင်းဖြူ များကို ကြောက်ကြသည်။ လှိုင်း ဆိုသည်က ယဉ်ကျေးနူးညံ့သည် မဟုတ်။ ရိုင်းစိုင်းကြမ်း တမ်းသည်။ သက်ညှာမှု၊ ဘက်လိုက်မှု လုံးဝ မရှိ။ သက်ရှိသက်မဲ့ အားလုံးကို အသူတစ်ရာ နက်သော ပင်လယ်ကြမ်းပြင်အရောက် ဆွဲခေါ် သွားမည်ဖြစ်သည်။

ရိုင်းစိုင်းကြမ်းတမ်းသော လှိုင်းခေါင်းဖြူ များကို ရင်ဆိုင်ရန် ကျွန်တော်တို့ ရဲဆေးတင် ကြရသည်။ ကျွန်တော်တို့အတွက် မရှိမဖြစ် လိုအပ်သော ထိုရဲဆေး ကျွန်တော် တက်ဝယ် ခြင်းဖြစ်သည်။ ဟိုင်းကြီးတွင် ဝယ်၍ရသည်။ သို့သော် ဟိုင်းကြီးဈေးပေးရမည်။ ပုသိမ်တွင် ဝယ်လျှင် ပုသိမ်ဈေးပေးရမည်။ တစ်ဖာ၊ နှစ်ဖာ ပိုရနိုင်သည်။ ကျွန်တော်တို့အတွက် တစ်ဖာ နှစ်ဖာ ပိုရလည်း တစ်ဖာနှစ်ဖာ ပိုသောက်ရ

မည် မဟုတ်လား။
“သေချာစေရပါမယ်”
ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးပွဲကို ကျောခိုင်းပြီး ကျွန် တော် တံတားပေါ် ဆင်းလိုက်သည်။ ကမ်းနား လမ်းပေါ်တွင် ဆိုက်ကားဆိုင်ကယ်ကယ်ရီများ ရှုပ်နေသည်။

“ဘယ်သွားမလဲ”
“အိပ်မက်စိမ်း”
ကျောပိုးအိတ်ကို ဆိုင်ကယ် ကယ်ရီ သမားလှမ်းယူသည်။ ကြည့်စံစံရှေ့မှ မီနီစကတ် အနက်များနှင့် ဂရင်းရွှိုင်ရယ် ပရိုမိုးရှင်းဂဲလ် နှစ်ယောက်ကို မကြည့်ဘဲတွေ့ရသည်။

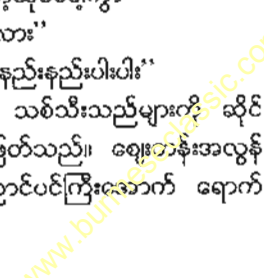
“ဟာ”
ဈေးချောင်းလမ်းမှ ဖြတ်ထွက်သော ကြောင့် အိပ်မက်စိမ်းကို ၁၀ မိနစ်ပင် မကြာ လိုက်။ အမြန်ဆုံး ချီးတက်လာသော်လည်း အိပ် မက်စိမ်းက အမည်နှင့် လိုက်ဖက်စွာပင် ကျွန် တော်ကို စိမ်းသည်။ တံခါးပိတ်ထားပြီ။ အိပ် မက်စိမ်းနှင့် ကျွန်တော်တို့က အဟောင်းပေး အသစ်ယူ ဖောက်သည်များဖြစ်သည်။ အလို အပိုကို စခန်းသိမ်းသည့်အခါမှ ရှင်းရသည်။

“ဘယ်ပိုရမလဲ”
“ခဏ”
ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှ ကျွန်တော် ဆင်းလိုက် သည်။ ဘောင်းဘီအိတ်ထဲမှ ဖုန်းထုတ်သည်။ ကပ္ပတိန်ဇော်ငြိမ်းကို အခြေအနေ သတင်းပို့ သည်။ တစ်ရက်နေပြီး နောက်နေ့မှ ပြန်လာပေါ့ ကွာဟု ကပ္ပတိန်ဇော်ငြိမ်း ဆုံးဖြတ်ပေးသည်။

“ညဈေးတန်း”
ဆိုင်ကယ်ကို ကျွန်တော် ပြန်ခွသည်။ အစာအိမ်က တကျွတ်ကျွတ် ဆန္ဒပြနေပြီ။ အစာအိမ်ဖြည့်တင်းရန် အရေးတကြီး လိုအပ် နေပြီ။

ကုန်သည်လမ်းမှ မဟာပန္နလလမ်းပေါ် ဖြတ်ပြီး ကမ်းနားလမ်းပေါ် ပြန်တက်သည်။ ကမ်းနားလမ်းနှင့် ရွှေစေတီလမ်းဆုံ အရောက် တွင် အကင်နဲ့၊ အကြော်နဲ့များ သင်းခနဲ လွင့် လာသည်။ ကျွန်တော့်ခိုက် အသံပိုမြည်လာ သည်။

“ဘယ်ဆိုင်သွားမလဲ”
ကမ်းနားလမ်း ဘယ်ညာတွင် အမည် မှီဆုံ စားသောက်ဆိုင်များ စီတန်းနေသည်။ KTV ဆိုင်များလည်း ရှိသည်။
“ကောင်းတဲ့ဆိုင်ပေါ့ကွာ”
“ပက်ဦးမလား”
“အင်း...နည်းနည်းပါးပါး”
ပန်းသည်။ သစ်သီးသည်များကို ဆိုင် ကယ်ဖြည်းဖြည်းဖြတ်သည်။ ဈေးတန်းအလွန် တံတားထိပ် ညောင်ပင်ကြီးအောက် ရောက် လာသည်။

“အိုကေလား ဆရာ”
ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှေ့တွင် ဆိုင်ကယ်ရပ်
သည်။ LED ဆိုင်းဘုတ်ကြီးက ဝင်းဝင်းပပ။
ပြီးပြီးပြက်ပြက်၊ ရင်ခွင်သစ်။

“အိုကေ”
“စောင့်နေရမလား ဆရာ”

ကျွန်တော် ခေါင်းခါပြလိုက်သည်။ဆိုင်
အခြေအနေ ကျွန်တော် မသိသေး။ ဝန်ဆောင်
မှု ကောင်းလျှင် ကောင်းသလို ကျွန်တော် ပျော်
မြူးနိုင်သည်။ ကယ်ရီသမား အကြာကြီး စောင့်
နေရလျှင် မကောင်း။ အချိန်ကလည်း အချိန်
ကောင်း။ ဇိုးသမားတွေ သဘောအကျိုးကြီး ကျ
သောအချိန်။ သူလည်း တစ်ပွဲတစ်လမ်း ကျင်းပ
ချင် ကျင်းပနိုင်သည်။

“ကျွန်တော် ဘာထိတ်မှာ ရှိပါတယ်၊
ဝင်းလွင်ဦး”
ဝင်းလွင်ဦးဆိုင်ကယ်ထွက်သွားမှ ကျွန်
တော် ရင်ခွင်သစ်ထဲ ဝင်သည်။ ဆိုင်ထဲတွင်
မီးရောင်က မှိန်လှဲလဲ။

“ဒီဘက်ကြာပါ”
စားပွဲထိုးနောက် ကျွန်တော် လိုက်ခဲ့
သည်။ ခန်းမအလယ်တွင် ကျွန်တော် နေရာရ
သည်။

“ပလိပ်၊ အိတ်ကျွတ်မီ”
နှင်းဆီရနံ့သင်းသင်း လွင့်လာသည်။ မိနီ
စကတ်အနက်ရောင်ဝတ် ပရိုမိုးရှင်းဂဲလ်လေး
စားပွဲဘေး ရောက်လာသည်။ လက်ထဲတွင်
ဂရင်ရှိုင်ရယ် ဝီဂီပုလင်း အပြားလေး။

“နို့”
ပရိုမိုးရှင်းဂဲလ်လေးကို အားနာသော် လည်း
ခေါင်းခါပြလိုက်သည်။ ပုသိမ်ရောက် တုန်း
ရွယ်ရန် ကျွန်တော် တွေးထားသည်။

“ဟိုက် သုံးပက်၊ မြန်မာတီယာတစ်လုံး။
ချိုချိုကြော်တစ်ပွဲ၊ ဆော်ဒါ၊ ရေသန့်၊ ရေခဲ၊
ထမင်းဖြူ”

စားပွဲထိုးနှင့် ပရိုမိုးရှင်းဂဲလ်လေး အတူ
ထွက်သွားကြသည်။ ပုလင်းသံ၊ ဖန်ခွက်သံများ
ဖြင့် ရင်ခွင်သစ်က စည်ကားနေသည်။

“ဘီယာပုလင်း ဖွင့်ပေးရမလား ဆရာ”
“ဖွင့်”

ဖောက်ခနဲ မြည်သံတိုးတိုးနောက်တွင်
ပုလင်းဝမှ အမြှုပ်များ ပန်းထွက်လာသည်။
ကျွမ်းကျင်စွာဖြင့် ဖန်ခွက်ထဲ စောင်းထည့်သည်။
ထကျွတ်ကျွတ် အော်ဟစ်ဆန္ဒပြနေသော အ
စာအိမ်ကို ဘီယာဖြင့် ကျွန်တော် ချောလိုက်
သည်။ မုန်လာဥနီ၊ ပန်းဂေါ်ဖီ၊ ခရမ်းချဉ်သီး၊
ဝက်သားဖတ်များ တန်ခိုးဖြင့် ကိုရွှေအစာအိမ်
ငြိမ်သွားသည်။ အစာအိမ်ငြိမ်မှ ဟိုက်ကော်မရှင်
နာကို ကျွန်တော် ကိုင်သည်။ ဘာအလုပ်မှ
မရှိသည်အတွက် အေးအေးဆေးဆေး ကျွန်

တော် ဖိမ်ခံသည်။ ဘင်လားပင်လယ်အော်ထဲ
တွင် ဖိမ်ခံရသည်မဟုတ်။ ပင်လယ်အော်ထဲ
မှာက လှိုင်းများ ဝုန်းဒိုင်းကျနေသည်။ ဘင်လား
ပင်လယ်အော်နှင့် တကယ်တမ်း တိုက်ရပြီဆို
လျှင် သက်ကယ်အင်္ကျီများကလည်း ကျွန်တော်
တို့ အသက်ကို ကယ်နိုင်သည် မဟုတ်။ လှိုင်း
များခေါ်ရာ ပင်လယ်ရေအောက်သင်္ချိုင်းကို
လိုက်ပါသွားကြရသည်သာ ဖြစ်သည်။ ရေ
အောက်သင်္ချိုင်းတွင် သင်္ဘောသားတို့ အရိုး
တောင်လိုပုံနေပြီ ဖြစ်သည်။

“ဟား”
ဘီယာပုလင်းခွဲကို ကျွန်တော် ဝါးတူဖြင့်
အသာခေါက်လိုက်သည်။ ကျွန်တော်ရှေ့မှ ပန်း
ကန်များ ပြောင်နေပြီ။ အစာအိမ်လည်း ဆန္ဒ
မပြတော့။

“ဘာအလိုရှိလဲ ဆရာ”
“ရှင်းမယ်”
စားပွဲထိုးကအသင့်ပြင်ထားသော ဘောက်
ချာစာရွက်လေးကမ်းပေးသည်။ အောက်ဆုံးမှ
စုစုပေါင်း ဂဏန်းလေးလုံးကိုကြည့်ပြီး ကျွန်တော်
ဆင်ဖြူတော်နှစ်ကောင်ပေးလိုက်သည်။

“ဒီနားမှာ တည်းခိုခန်းရိုလား”
မိုက် ပြဿနာ ရှင်းပြီးရိုရှိသေး မျက်စိ
က ဆန္ဒပြလာကြသည်။ ပုသိမ်သူ (၄)ပေါ်တွင်
ကျွန်တော် တစ်နေ့လုံး မအိပ်ခဲ့ရ။ အဲ . . .
မနေ့ညကလည်း ကောင်းကောင်းအိပ်ခဲ့ရသည်
မဟုတ်။ ငွေလှိုင်းဖြူတွင် ပေါက်ပေါက်တို့နှင့်
ပိုင်းကောင်းနေခဲ့သည်မှာ မိုးလင်းသည်အထိ။
ကျောက်ချောင်းမှ ပုသိမ်သူ (၄)တက်လာမှ ပိုင်း
သိမ်းခဲ့ကြသည်။ အသုရာစည်းစိမ်ယစ်နေသော
မျက်လုံးများက ကျွန်တော်ကို စိန်ခေါ်နေကြပြီ။
ကျွန်တော် နားရတော့မည်။

“ရှေ့မှာ ဆရာ”
ခြေလှမ်း မမှားအောင် ကိုယ်မယိုင်အောင်
သတိထားပြီး ရင်ခွင်သစ်ထဲမှ ကျွန်တော်ထွက်
သည်။ ညဈေးတန်းက နီယွန်မီးရောင်များဖြင့်
စည်ကားနေပြီ။

“ရွှေစည်းစိမ် ဧည့်ခိုက်သာ”
တောက်ပသော မီးရောင်များ အိပ်ချင်
မူးတူးမျက်စိထဲ တန်းဝင်လာသည်။ လမ်းဖြတ်
ကူးရန် အကျင့်ပါနေသော မျက်စိများက ဘယ်
ကြည့်၊ ညာကြည့်၊ ဘယ်ပြန်ကြည့်၊ ညာပြန်
ကြည့် လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်သည်။

“ဟား”
ရွှေစည်းစိမ်ဘက် ဦးတည်ထားသော
ကျွန်တော်ဝင်ကင်းရှူး ညာဘက်လမ်းကြောင်း
ပြောင်းသွားသည်။ အမျိုးသမီး အတွင်းခံပစ္စည်း
များရောင်းသော ဆိုင်ရှေ့မှ ကျွန်တော် လမ်း
ဖြတ်ကူးလိုက်သည်။

“အိပ်မက်သစ် ဧည့်ခိုက်သာ”

“ခိုင်းစရာရှိရင် ခေါ်လိုက်ပါ”
အခန်းတံခါးဖွင့် မီးဖွင့်ပေးပြီး
ညွှန်ကြိုဘဲလ် ပြန်သွားသည်။
ကျွန်တော် အခန်းထဲ
ဝင်လိုက်သည်။ အဲယားကွန်းနှင့်၊
တီဗီနှင့်၊ တစ်ယောက်အိပ်
ခုတင်နှစ်လုံးနှင့် ရေချိုးခန်းနှင့်၊
အိမ်သာ (ပိုထိုင်)နှင့်၊
အခန်းကနေပျော်သည်။

လှေကားထိပ်တည့်တည့်တွင် အနီရောင် LED ဆိုင်းဘုတ်ကြီး အထင်သော။ ဝါစိမ်းနီပြာ မီးလုံးလေးများက တဖျတ်ဖျတ် ပြေးနေသည်။ လှေကားထစ် ခုနစ်ထစ်တက်ပြီးသည့် အခါ ပထမထပ်ရောက်သည်။ အိပ်မက်သစ်သို့ ဖြားပြထားသည့်အတိုင်း နောက်လှေကား ခုနစ်ထစ် ထပ်တက်လိုက်သောအခါ အိပ်မက်သစ် တံခါးဝကို ကျွန်တော် ရောက်သည်။

“ကြီးဆိုပါတယ်”

အိပ်မက်စိမ်းက ကျွန်တော့်ကို စိမ်းသော်လည်း အိပ်မက်သစ်က မစိမ်း။ အခန်းဝမှ ချာတိတ်က ကျောပိုးအိတ် လှမ်းယူသည်။ နိုင်ငံသားစိစစ်ရေးကတ်နှင့် ဆင်ဖြူတော်တစ်ကောင် ကောင်တာပေါ် တင်ပေးလိုက်သည်။ မန်နေဂျာက အနီရောင် အသည်းပုံ ပလတ်စတစ်ပြားပေါ်တွင် ရွှေရောင် အိပ်မက်သစ်စာလုံး ရိုက်ထားသော ကီးချိန်းတစ်ခု ကမ်းပေးသည်။ အိပ်မက်သစ် စာလုံးအောက်တွင် စက်ဝိုင်းဖြင့် အင်တာနေရှင်းနယ် ဂဏန်းတစ်လုံး ရေးထားသည်။ 4။

“ဒိုင်းစရာရှိရင် ခေါ်လိုက်ပါ”

အခန်းတံခါးဖွင့် မီးဖွင့်ပေးပြီး ဧည့်ကြိုဘဲလ် ပြန်သွားသည်။ ကျွန်တော် အခန်းထဲဝင်လိုက်သည်။ အဲယားကွန်းနှင့်၊ တီဗီနှင့်၊ တစ်ယောက်အိပ်ခတ်နှစ်လုံးနှင့် ရေချိုးခန်းနှင့်၊ အိမ်သာ (ဗီထိုင်)နှင့်၊ အခန်းက နေပျော်သည်။

“အား”

မူနီမေးမေး အိပ်ချင်မူးတူး မျက်လုံးများကို အိပ်ခွင့်မပြုဘဲ ကျွန်တော် ရေချိုးခန်းဝင်သည်။ ရေပန်းမှ ထွက်လာသော ရေစက်အေးအေးများက ကျွန်တော့်မျက်လုံးများကို ကျယ်စေသည်။ ထုံထိုင်းထိုင်း ခန္ဓာကိုယ်ကို လန်းဆန်းစေသည်။ ရေချိုးပြီး တီဗီဖွင့်သည်။ ဆီးရိမ်းလှုံဆော်ရေး သီချင်းလာနေသည်။ အိပ်ရာပေါ် နောက်ပြန်လှဲလိုက်သည်။ အိပ်တာပဲ ကောင်းသည်။ အဲယားကွန်း စံပယ်ရနံ့သင်းသင်းက ကျွန်တော့်ကို ချောသိပ်နေသလိုလို။

***

“ဒေါက် . . . ဒေါက် . . . ဒေါက်”

လေးလံပိကျနေသော မျက်ခွံများကို ကျွန်တော် အတင်းဖွင့်သည်။ မျက်ခွံများက ကျွန်တော့်အမိန့်ကို မနာခံ။ ကျွန်တော့်စိတ်ကလည်း တံခါးခေါက်သံကို မသေချာ။ အိပ်မက်ထဲမှာ ကြားတာလား။ တီဗီက အသံလား။ တကယ် ကြားတာလား။ မကွဲပြား။

“ဒေါက် . . . ဒေါက် . . . ဒေါက်”

ဒုတိယမိ နှစ်ကြိမ်မြောက် တံခါးခေါက်သံ ထပ်ကြားရသည်။ သေချာပြီ။ အိပ်မက်ထဲက တံခါးခေါက်သံ မဟုတ်။ တီဗီကလာသော တံခါးခေါက်သံ မဟုတ်။ အပြင်က တကယ်

တံခါးခေါက်သံ။ ဘာပြဿနာရှိသည် မသိ။ ဧည့်စာရင်းလာစစ်သလား။

“ဒေါက် . . . ဒေါက် . . . ဒေါက်”

ကျွန်တော် လူးလဲထလိုက်ရသည်။ တာဝန်ရှိသူများဖြစ်လျှင် မကောင်း။ ကျွန်တော့် ကိုအမြင်စောင်းသွားနိုင်သည်။ မည်သူနှင့်မှ ကျွန်တော် ပြဿနာ မဖြစ်ချင်။

“ဒေါက် . . . ဒေါက် . . . ဒေါက်”

“ဒေါက်”

“အမယ်လေးဗျာ”

ကျွန်တော် တံခါးပြေးဖွင့်သည်။ ကျွန်တော့်နဖူး အခေါက်ခံလိုက်ရသည်။ တံခါးခေါက်လိုက်သောလက် ကျွန်တော့်နဖူးပေါ် ကျလာခြင်းဖြစ်သည်။ တံခါးဝတွင် ကျွန်တော် ထင်သလို တာဝန်ရှိသူများ မရှိ။ ကျွန်တော့်အခန်းက ဧည့်ရိပ်သာနောက်ပိုင်းအစွန်တွင် ရှိသည်။ ဧည့်ခန်းနှင့် အတော်ဝေးသည်။ ဧည့်ခန်းတွင် ထိန်လင်းနေသော်လည်း ကျွန်တော့်အခန်းက မှောင်ရိပ်သန်းသည်။ ကျွန်တော့်ရင်ခွန်သံမြန်လာသည်။ ကျွန်တော် သရဲအခြောက်ခံရသလား။ အိပ်မက်သစ် ဧည့်ရိပ်သာတွင် သရဲရှိသလား။ ဟိုက်ကော်မရှင်နာ တန်ခိုးများဖြယ် သွားသည်။ ဘုရား . . . ဘုရား . . . ဘုရား။

“ရှူး”

ကျွန်တော့်နှုတ်ခမ်းပေါ် ဖြူဖြူဝင်းဝင်း လက်ညှိုးလေး ရောက်လာသည်။ အသံတိတ်သွားသော်လည်း ရင်ခွန်သံက မရပ်။ တဒိန်းဒိန်း၊ တဒိုင်ဒိုင်ဖြင့် ပိုခန်လာသည်။ ကျွန်တော့်ရင်ခွန်သံကို နားကြပ်ဖြင့် နားထောင်လျှင် ဆရာဝန်နားစည် အမေးပေါက်သွားနိုင်သည်။ အပူချိန်တိုင်း သာမိုမီတာကို ရင်ခွန်သံတိုင်း ကိရိယာရှိလျှင် ကျွန်တော့်ရင်ခွန်သံ အမြင့်ဆုံး အမှတ်တွင် ပြနေမည်မှာ သေချာသည်။ ကျွန်တော့်ရင်ခွန်သံ အမြင့်ဆုံးအမှတ် မရောက်ခံနိုင် ရှိလား။ သူရဲမက လူမငယ်ငယ်လှလှ ချောချောလေး ဟန်ဆောင်ပြီး ကျွန်တော့်ကို လာခြောက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ခြောက်သည်မှာ ရိုးရိုးခြောက်ခြင်းမဟုတ်။ သူ့အပေါ်ပိုင်း အလှအပကို ဗလာကျင်းထားသည်။ အောက်ပိုင်း အလှအပကို ပိုးပဝါနီလေး ပတ်ထားသည်။ ပေါင်သားဖွေးဖွေးများ မှိန်လှဲလှဲမီးရောင်အောက်တွင်ပင် ဝင်းပနေသည်။ သက်ရှိ ဦးနှပ်လေး ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော့်နှုတ်ခမ်းတွေ ခြောက်လာသည်။ အာခေါက်ခြောက်လာသည်။ မျက်လုံး ကျယ်လာသည်။ အိပ်ချင်စိတ် ဘယ်လိုပျောက်သွားသည် မသိ။

“ဝင်မယ်နော်”

အခန်းဝတွင် ရှုပ်တုလို ကြောင်ငေးရပ်နေသော ကျွန်တော့်ရင်ဘတ်ကို လက်နှုတ်လေး

သူ့မျက်နှာဝန်းလေးများ မျက်ရည်ခြောက်ရန် ကျွန်တော် ကြိုးစားလိုက်သည်။ သူက ကျွန်တော်နှင့် အကြည့်ချင်း မဆုံအောင် မျက်နှာလွှဲသည်။ “မွန်း ပြောမယ့်ပုံက ဟိုးရှေးရှေးတုန်းကလို့ အစချို့ပြောရလောက်အောင် အမ်းဒိတ်ဖြစ်နေတဲ့ပုံ မဟုတ်ဘူး ကိုကို”

ဖြင့် အသာတွန်းသည်။ ကျွန်တော် နောက် အယိုင်တွင် သူ့အခန်းထဲဝင်သည်။

“ကလစ်”

သူ အခန်းတံခါး နောက်ပြန်ပိတ်လိုက်သည်။ အိပ်မက်သစ် ဧည့်ရိပ်သာ အခန်း (၄) တွင် သူနှင့် ကျွန်တော် နှစ်ယောက်တည်း။ ဘုရား . . . ဘုရား . . . ဘုရား။ ကျွန်တော့် အသည်း။ အူများကို နှုတ်စားမလားမသိ။ သူ ညှို့ချက်က ပြင်းသည်။ ကျွန်တော်မလှုပ်နိုင်။

“ကိုကို”

မြတ်စွာဘုရား ရုပ်ဖြင့် ညှို့ချ် အားမရသေး။ အသံဖြင့် ထပ်ညှို့သည်။ ကျွန်တော့်ခုံးတွေ တဆတ်ဆတ် တုန်လာသည်။ ခုတင်ပေါ်လဲမကျအောင် မနည်းအားတင်းထားရသည်။

“ကိုကို”

ဟိဂိုဂိုးမားနှင့် နာဂါဆာကီတွင် ပေါက်ကွဲသော အဏုမြူဗုံးများထက် အဆပေါင်းများစွာ ပြင်းထန်သော ဣတ္ထိယဗုံး ကျွန်တော့်ရင်ထဲတွင် ပေါက်ကွဲသည်။ မိန်းမတို့၏ အသံခွဲခွဲ နွဲ့လေးသည် ယောက်ျားတို့၏ ရင်ကို ပေါက်ကွဲတုန်လှုပ်စေသည်အထိ စွမ်းအားပြင်းထန်ပါသည်။ မိန်းမတို့တွင် ဘယ်လိုတန်ခိုးများ ရှိနေပါသလဲ။

“မင်း ဘယ်သူလဲ”

ကျွန်တော့်အသံက တုန်တုန်ရင်ရင်း ထစ်ထစ်အအ။ ရင်ခုန်သံ မြန်နေသောကြောင့် အသံက အနိမ့်အမြင့် မမှန်း။ သူ့ကိုယ်သင်းရနံ့ သင်းသင်းလေးကလည်း ကျွန်တော့်ရင်ခုန်သံကို မြန်စေသည်။ သူ့အသံ ချွဲနွဲ့နွဲ့လေးကလည်း ကျွန်တော့်ရင်ခုန်သံကို မြန်စေသည်။ သူ့အလှအပများကလည်း ကျွန်တော့်ရင်ခုန်သံကို မြန်စေသည်။

“မွန်း”

နိတျာတျာ နှုတ်ခမ်းနှစ်မြှာကြားမှ တိုးထွက်လာသော လေခွေးခွေးလေး ကျွန်တော့် နားစည်ကို တိုးဝေပွတ်တိုက်သွားသည်။ မွန်းတုလားကွယ်။

“မင်း လမင်း၊ မေလမင်းပေါ့”

ပြုံးနွဲ့ ခေါင်းညှိတ်ပြသည်။ အစစ်လား။ အတုလား ကျွန်တော် မစပ်စုရင်တော့။ နာမည်နှင့်လူက လိုက်သည်။ သူ့အလှက လင်းလက်တောက်ပသည်။ သက်ရှိ ဗီးနပ်ရုပ်တုလေး။ အသက်ရှူတတ်သည့် ဗီးနပ်ရုပ်လေး။

“ကိုကို”

“ဟေး”

ပိုးပဝါနီလေး ကျောက်ပြားပေါ် လွှင့်ကျသွားသည်။ မွန်း ကိုယ်ခွေးခွေးလေး ကျွန်တော့် ရင်ခွင်ထဲ အိကျလာသည်။ မွန်းဟု နွဲ့နွဲ့လေး ပြောသော နှုတ်ခမ်းနိတျာတျာလေး ကျွန်တော့် နှုတ်ခမ်းပေါ် ဖိကပ်လာသည်။ ဟိုက်ကော်မရှင်

နာ အရသာနှင့် မွန်း နှုတ်ခမ်းအရသာမတူး ကျွန်တော့်အတွက်တော့ ဟိုက်ကော်မရှင်နာ အရသာထက် မွန်း နှုတ်ခမ်းအရသာက ပို၍ ကောင်းသည်။ ပို၍ ချိုမြိန်သည်။ ပို၍စွဲစွဲစွဲစွဲ စရာ ကောင်းသည်။

“ကိုကို”

“မွန်း”

မွန်းကို ကျွန်တော် တင်းတင်းဖက်လိုက်သည်။ မွန်းကလည်း ကျွန်တော့်ကို တင်းတင်း ပြန်ဖက်ထားသည်။ ကျွန်တော့်သွေးများ ဆူလာသည်။ ကျွန်တော် ရဟန္တာမဟုတ်။ လူး လူမှ ကာမဘုံသားလူ။ သွေးနှင့်သားနှင့် လူများထဲမှ သာမန်လူတစ်ယောက်။ ခပ်ညံ့ညံ့ ဘဲတစ်ကောင်။

အိပ်မက်သစ် ဧည့်ရိပ်သာအခန်းအမှတ် (၄) တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားသည်။ အခန်းထဲတွင် ယောက်ျားတစ်ယောက်နှင့် မိန်းမတစ်ယောက်၊ နှစ်ယောက်ရှိသော်လည်း စကားသံ မကြားရ။ အဲယားကွန်းသံသာ သဲ့သဲ့ကြားရသည် အိုး . . . အသက်ရှူသံပြင်းပြင်း။ အသက်ရှူသံပြင်းသော်လည်း ဆန့်ကျင်ဘက် မျက်နှာနှစ်ခုက ကြည့်နူးခြင်းကျေ့နပ်ခြင်း၏ သင်္ကေတအပြုံးကိုယ်စီနှင့်။

“မွန်း”

“ကိုကို”

“ကလေး”

မိုးလင်းမှ မွန်းကို ကျွန်တော် သေချာကြည့်မိသည်။ ကျွန်တော် ထင်ထားသည်ထက် မွန်းက အများကြီး ပိုငယ်နေသည်။ မျက်နှာနုနုလေးက အသက်နှစ်ဆယ်ပင် မရှိသေးကြောင်း အသံတိတ်ပြောပြနေသည်။ ပီတိဆယ်ကျော်သက်ကလေး။ ကျွန်တော် မှားသွားပြီလား။

“ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ ကလေးရယ်”

မွန်းမျက်နှာဝန်းလေး ကျွန်တော့်ဘက် ဝဲလာသည်။ သက်ပြင်းရွက်သံ သဲ့သဲ့ကြားလိုက်ရသည်။

“ဘာကိုလဲ ကိုကို”

“ဒီဘဝဆိုကြီးထဲကို ကလေး ဘယ်လိုရောက်တာလဲ”

“ဟာ၊ ကိုကိုက စံပဲကွာ၊ ဝတ္ထုတွေ၊ ရုပ်ရှင်တွေထဲက ဇာတ်လိုက်အတိုင်းပဲ။ ကိုကိုက မွန်းအကြောင်း ဝတ္ထုရေးမလို့လား ကိုကိုက စာရေးဆရာလား”

“မဟုတ်ပါဘူး ကလေးရယ်၊ ကိုကို စာရေးဆရာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဝတ္ထုလည်း မရေးတတ်ပါဘူး။ သိချင်တာသက်သက်ပါ။ ကလေးပြောချင်မှ ပြောပါ”

“မွန်း ပြောတော့ရော ကိုကိုက ယုံမှာ

လား”

“ကြားဖူးတာတော့ ရှိတယ် ကလေးရယ်။ ကလေးတို့က ပုံပြောကောင်းတယ်တဲ့”

“ဒါဆို မွန်းပုံတစ်ပုံပြောပြမယ်၊ ကိုကို နားထောင်မလား”

မျက်နှာလှလှလေးကို ဝေးကြည့်ရင်း ကျွန်တော် ခေါင်းညှိတ်ပြလိုက်သည်။ မွန်း ဘာပုံပြောမလဲ။ ဇာတ်ကောင် ဘယ်နှယောက်ပါမလဲ ကျွန်တော် သိချင်နေသည်။

“ကိုကို ကြားဖူးတဲ့ပုံတွေက ဟိုးရှေးရှေးတုန်းကလို့ စတယ်နော်”

အားလျော့နေသော ရိုဘော့လို ကျွန်တော် ခေါင်းညှိတ်ပြလိုက်သည်။ ကျွန်တော် ကြားဖူးသည့်ပုံတိုင်း ဟိုးရှေးရှေးတုန်းကနှင့်ပဲ အစချီကြသည်။

“ဟာ ကိုကိုကလဲ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ကလေးရဲ့”

“ခေါင်းချည်းညှိတ်နေတယ်၊ စကားမပြောတတ်ဘူးလား”

“ကလေး ပြောတာမှန်တာပဲ၊ ကြားဖူးသမျှပုံတွေက ဟိုးရှေးရှေးတုန်းကနဲ့ စကြ တယ်”

“ခစ် . . . ဂလိုလုပ်စမ်းပါ ကိုကိုရဲ့၊ တစ်ယောက်တည်း ပြောရတာ ဖီးလ် မလာဘူး”

“ကလေးက နားထောင်ဆိုလို့ နားထောင်နေတာပဲကွာ”

“မေးစရာရှိရင် ပြန်မေးပေါ့။ မှားရင်လည်း မှားတယ်၊ မှန်ရင်လည်း မှန်တယ်တော့ ပြောရမှာပေါ့။ တရားပွဲတွေမှာတောင် ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား၊ မှန်ပါတယ်ဘုရားဆိုပြီး တရားထောက်သူတွေ ရှိတာပဲ ကိုကိုရဲ့”

“ကလေးက တရားဟောတာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ပုံပြောနေတာလေ”

“ပုံပြောပွဲမှာ ကိုကိုက ပုံထောက်ပေါ့”

မိုးခဲခဲခဲခဲ ရယ်သံလေး အခန်းထဲတွင် ပဲ့တင်ထပ်နေသည်။ ရယ်နေသော်လည်း သူ့မျက်နှာဝန်းများတွင် မျက်ရည်ငွေ့များ ဝဲနေသည်။

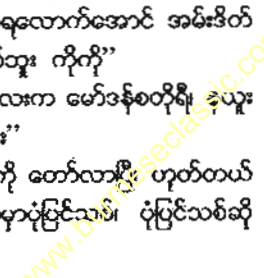
“ကောင်းပါပြီဗျာ၊ ကျွန်တော်မျိုးကြီး စုံထောက် . . . အဲ . . . ပုံထောက်လုပ်ပါမယ်”

သူ့မျက်နှာဝန်းလေးများ မျက်ရည်ခြောက်ရန် ကျွန်တော် ကြိုးစားလိုက်သည်။ သူက ကျွန်တော်နှင့် အကြည့်ချင်း မဆုံအောင် မျက်နှာလှဲသည်။

“မွန်း ပြောမယ်ပုံက ဟိုးရှေးရှေးတုန်းကလို့ အစချီ ပြောရလောက်အောင် အမ်းဒီတိဖြစ်နေတဲ့ပုံ မဟုတ်ဘူး ကိုကို”

“ဒါဆို ကလေးက မော်ဒန်စတိုရီ၊ ဒုယူးစတိုရီ ပြောမှာလား”

“ဟော ကိုကို တော်လာဦး၊ ဟုတ်တယ် ကိုကို၊ မွန်း ပြောမှာပုံပြင်သမီး ပုံပြင်သစ်ဆို

တော့ ဟိုးရှေးရှေးတုန်းကလို့ စပြောလို့ မရဘူး ကိုကိုရဲ့။

“ကလေး ဘယ်လိုစပြောမလဲ”

“တစ်ခါတုန်းက”

“တစ်ခါတုန်းက”

သည်တစ်ခါ ခေါင်းညိတ်သူက မွန်းနဲ့ ဝဲကျလာသော ရွှေဝါနုရောင် ဆံနွယ်စလေးမျှားကို ကျွန်တော် သပ်တင်ပေးလိုက်သည်။

“ပြောလေ ကလေး”

ငြိမ်နေသော မွန်းခေါင်းကို ကျွန်တော် ဖွဖုတ်လိုက်သည်။ မွန်း သက်ပြင်းရွှိတ်လိုက် ပါသလား။

“တစ်ခါတုန်းက ညောင်ပင်သာဆိုတဲ့ တောရွာလေးတစ်ရွာမှာ မိသားစု သုံးယောက် နေကြတယ်။ မိသားစု သုံးယောက်မှာ အဖေက လယ်သမားကြီး၊ အမေက လယ်သူမကြီး၊ လယ် ၁၅ ဧက ပိုင်ကြတယ်။ သူ့ရင်းငှား တစ်ယောက်နဲ့ကိုယ်တိုင်ထွန်ယက် စိုက်ပျိုးကြ တယ်။ သူတို့ သမီးလေးက ကျောင်းတက် တယ်”

“အဲဒီ လယ်သမားကြီးမိသားစုက သူဌေးတွေလား”

“အချမ်းသာကြီး မဟုတ်ပေမယ့် အိုးပိုင် အိမ်ပိုင်နဲ့ နေနိုင်ကြပါတယ်။ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ စားနိုင်သောက်နိုင်ကြပါတယ်။ ခန့်ခန့်ထည် ထည် ဝတ်နိုင်ဆင်နိုင်ကြပါတယ်။ သီတင်း ကျွတ်၊ တန်ဆောင်တိုင်၊ သင်္ကြန်အခါကြီးရက်ကြီး တွေမှာ လှူနိုင်တန်းနိုင်ကြပါတယ်”

“ဒါဆို လယ်သမားကြီးမိသားစု အရမ်း ပျော်ရွှင်ကြမှာပေါ့”

“အရမ်းကို ပျော်ရွှင်ကြတာပေါ့ ကိုကိုရယ်၊ ဒါပေမဲ့ . . . ”

မွန်း အသံတိတ်သွားသည်။ ကျွန်တော် မွန်းကို လှမ်းကြည့်သည်။ အောက်နှုတ်ခမ်းကို အပေါ်သွားနှင့် ဖိပြီး မွန်းငြိမ်နေသည်။

“ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်လဲ ကလေး”

ကျွန်တော် သိချင်နေသည်။ ပျော်ရွှင်နေသည့် လယ်သမားကြီးမိသားစု ဘာဖြစ်လို့လဲ။ လယ်သမားကြီး မြွေကိုက်ခံရသလား။ လယ်သူမကြီး ရေနစ်သလား။ သူတို့သမီးလေး သွေးလွန်တုပ်ကွေး ဖြစ်သလား။

“စိမ်ကိန်းတစ်ခုကြောင့် လယ်တွေ သိမ်းတဲ့အထဲမှာ အဲဒီလယ်သမားကြီးရဲ့ လယ် ၁၅ ဧကလည်း ပါသွားတယ်”

ကျွန်တော် ထင်တာ တစ်ခုမှမဟုတ်။ မှန်းချက်နှင့် နှမ်းထွက်လွှဲသွားသည်။

“လယ်သမားကြီးရဲ့လယ် ၁၅ ဧက အသိမ်းခံလိုက်ရတယ်”

“ဟုတ်တယ် ကိုကို၊ လယ်သမားကြီးပိုင်တဲ့ လယ်တွေအားလုံး အသိမ်းခံလိုက်ရတယ်”

“လျော်ကြေးတွေ အများကြီး ရမှာပေါ့”

“ရပါလိမ့်မယ် အားကြီးကြီး”

“မရဘူးလား”

“မရဘူး။ တစ်ပြားမှ မရဘူး။ သိမ်းတယ်လို့ ပါးစပ်ကပြောပြီး လယ်ထဲက ဆွေးလို့၊ နွားလို့၊ ဝက်လို့ မောင်းထုတ်ခံလိုက်ရတာ”

“ဒါဆို သူတို့ ဘာလုပ်စားကြလဲ”

“ရွာက အိမ်လေးကို ရသလောက်နဲ့ ရောင်းပြီး ရန်ကုန်ပြေးလာကြတယ်။ တောင်ဒဂုံမှာ အိမ်ငှားနေကြတယ်”

“ဘာလုပ်ကိုင်စားကြလဲ”

“ဪ . . . ကိုကိုကလည်း မေးရက်လိုက်တာနော်၊ လယ်သမားက လယ်ပဲထွန်တတ်၊ လယ်ပဲစိုက်တတ်၊ လယ်ပဲရိတ်တတ်တာကို”

“ရန်ကုန်မှာ လယ်စိုက်လို့မှ မရတာကလေးရဲ့”

“လယ် မစိုက်ရတော့ ဆိုက်ကားနင်းရတာပေါ့”

မွန်းအသံက တိုးတိုးသဲ့သဲ့။ ကျွန်တော့်ရင်ထဲဟာသွားသည်။

“ဒါပေမဲ့ သူတို့တစ်ခုတော့ ကံကောင်း

တယ် ကိုကို”

“ဘာကံကောင်းတာလဲ”

“သူတို့ သမီးလေး ကျောင်းနေရတယ်။ ရွာမှာဆို မူလတန်းနဲ့ ပြီးရမှာ။ တောင်ဒဂုံ ရောက်တော့ အထက်တန်းကျောင်းတက်နိုင်တယ်။ တက္ကသိုလ် ပို့ဖို့အထိ မျှော်မှန်းထားကြတာ။ အဖေက ဆိုက်ကားနင်း၊ အမေက ကွမ်းယာဆိုင်ဖွင့်၊ သမီးလေးက ဆယ်တန်းတက်၊ အဲဒီလို ဘဝကို ဆင်းဆင်းရဲရဲ တည်ဆောက်နေလာကြတာ။ သူတို့သမီးလေး ဆယ်တန်း နောက်ဆုံးဘာသာ ဖြေပြီးတဲ့နေ့ ညနေပိုင်းမှာ”

မွန်း အသံတိမ်သွားသည်။ တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ်တော့မည်ကို ကျွန်တော် သိနေသလိုလို ရှိသည်။ ဘာတစ်စုံတစ်ခုမှန်းတော့ မသေချာ။ စောစောကလို မှန်းချက်နှင့်နှမ်းထွက် လွဲသလို လွဲချွင်လွဲနိုင်သည်။

“လယ်သမား အငြိမ်းစား ဆိုက်ကား သမားကြီး ကားတိုက်ခံရလို့လား”

“ဟုတ်တယ် ကိုကို၊ လယ်သမား အငြိမ်းစား ဆိုက်ကားသမားကြီး ကားတိုက်ခံရတယ်”

သည်တစ်ကြိမ် ကျွန်တော့်မှန်းချက်မလွဲ။ ကျွန်တော့်မှန်းချက်နှင့် နှမ်းထွက်ကိုက်သည်။ သယ်သမား အငြိမ်းစား ဆိုက်ကားသမားကြီး တော့ မသက်သာ။ ကားတိုက်ခံရသည်။

“ပွဲချင်းပြီးရောလား”
မှန်း ခေါင်းခါသည်။ ဟူး . . . တော်ပါ သေးရဲ့။ လယ်သမားအငြိမ်းစား ဆိုက်ကား သမားကြီး မသေ။

“သူမိန်းမနဲ့ သမီး ရောက်သွားတော့ သူ့သမီးကို ကျောင်းဆက်ထားဖို့ မိန်းမကိုမှာ ဆယ်။ သူ့သမီးလည်း စာကြိုးစားဖို့ပြောပြီး သယ်သမား အငြိမ်းစားဆိုက်ကားသမားကြီး သေသွားတယ်”

အခန်းထဲတွင် အဲယားကွန်းအသံနှင့် ကျွန်တော်တို့ အသက်ရှူသံမှလွဲ၍ ဘာသံမှ မကြားရ။ တစ်ခန်းလုံး ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်နေ သည်။

“ကလေးပုံက မဆုံးသေးဘူးလေ”
“ဟုတ် ကိုကို၊ မွန်းပုံက မဆုံးသေးပါ ဘူး မွန်းဆက်ပြောပါ့မယ်။ ဆိုက်ကားသမား ကြီး သမီးလေးဆယ်တန်းအောင်တယ်။ အောင်

တာမှ သင်္ချာ၊ အင်္ဂလိပ်၊ နှစ်ဘာသာဂုဏ်ထူး နဲ့အောင်တာ”

“တော်လိုက်တာကွာ၊ တက္ကသိုလ်တော့ ဆက်တိုက်နိုင်မယ် မထင်ဘူး”

“တက်တယ် ကိုကို၊ ကောင်မလေး အီးမေဂျာနဲ့ တက္ကသိုလ်တက်တယ်။ ကောင် မလေးက မတက်ချင်ဘူး။ စူပါမားကက်တစ်ခုခု မှာ အရောင်းစာနေ ဝင်လုပ်ချင်တာ။ ကောင် မလေးအမေက အတင်းတက်ခိုင်းတာ။ သူ့ အဖေကတာဝန်ပေးသွားတယ်တဲ့။ သူ့ကလည်း သူ့သမီးကို ပညာတတ်ဖြစ်စေချင်တယ်တဲ့။ သူ့အမေ အတင်းတက်ခိုင်းလို့ ကောင်မလေး တက္ကသိုလ် တက်ဖြစ်တာ”

“ဘွဲ့ရလား”
မှန်း ခေါင်းထပ်ခါပြန်သည်။ ကောင် မလေး တက္ကသိုလ်တက်ပြီး ဘွဲ့မရဘဲ ဘဲရသွား လို့လား။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ကလေးရဲ့”
“သူ့အမေ နေမကောင်းလို့”
“ဘာရောဂါလဲ”
“HIV”

ကုရာနတ္တိ ဆေးမရှိ။ ကံကြမ္မာရှိက်ချက် က အတော်ကြမ်းသည်။

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ကလေးရယ်”
“ကောင်မလေး ကျောင်းစရိတ်အတွက် သူ့အမေက လိင်ကုန်သည် လုပ်ခဲ့ရတာလေ။ ကောင်မလေးလည်း ဒုတိယနှစ် တက္ကသိုလ် ပြောင်းလိုက်ရတယ်”

“ဘယ်တက္ကသိုလ်ပြောင်းတာလဲ”
“ဘဝတက္ကသိုလ်”
“ဘယ်ဘဝတက္ကသိုလ်လဲ”
“ဟာ . . . ရှင်ကြီးကလဲ။ တကယ် အမေ အမြန်းထူတာပဲ။ စပ်စု ကိုကို”
“ကလေးပဲ ပုံထောက်ဆိုကွ”

မှန်း နှုတ်ခမ်းနီတျာလေး စုသွားသည်။ မျက်နှက်စောင်းလည်း ကျွန်တော့်ဘက် ဝဲလာ သည်။

“မှားပါတယ်ရှင်၊ အရင်းအနှီးလည်း မရှိ။ ပညာကလည်း မတတ်တော့ သူ့အမေကို ဒေါ်ဖြူဖြူသင်းဆီ အပ်ပြီး ကောင်မလေး သူ့ အမေအမေ ဆက်ခံရတာပေါ့ ကိုကိုရဲ့ ဟွန်း”
“ဟာ”

“မဟာနဲ့ ကိုကို၊ လိင်ကုန်သည် လုပ်ရ တာ ငွေအရင်းအနှီး၊ ပညာအရင်းအနှီးတွေ ဘာမှမလုပ်ဘူး။ သဘာဝ အရင်းအနှီးတစ်ခုပဲ လိုတယ်။ ဘာသာဘာဝ အရင်းအနှီးလဲလို့ ကိုကို မမေးနဲ့နော်”

“မမေးနဲ့ဆို မမေးပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဇာတ် တော့ ပေါင်းပေးရမယ်နော်”
“မွန်း ဇာတ်ပေါင်းပေးရမယ်”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ ပုံအဆုံးမှာ ဇာတ် ပေါင်းပေးရတယ် မဟုတ်လား”

“ကောင်းပြီလေ။ မွန်း ပုံလည်း ဆုံးနေ ပါပြီ။ မွန်း ဇာတ်ပေါင်းပေးပါ့မယ်။ လယ်သမား အငြိမ်းစားဆိုက်ကားသမားကြီးက မွန်းအဖေ၊ ဒေါ်ဖြူဖြူသင်းဆီ ရောက်နေတဲ့ လိင်ကုန်သည် က မွန်းအမေ၊ အမေအတွက် ဆေးဖိုးကို လိင်ကုန်သည်လုပ်ပြီး ရှာနေတဲ့ အီးမေဂျာ ဒုတိယနှစ် ကောင်မလေးက . . . ”

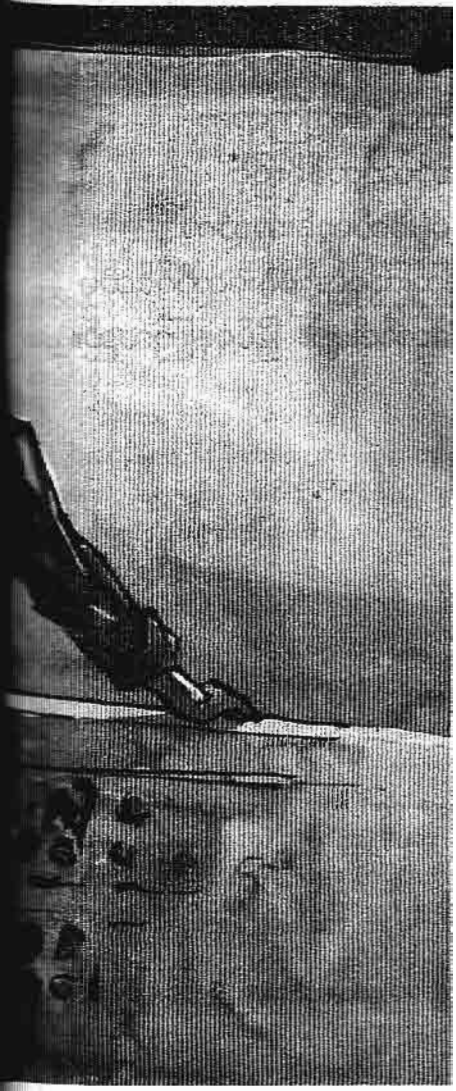
“တော်ပါတော့ ကလေးရယ်”
ကျွန်တော် ဆက်နားထောင်နိုင်စွမ်း မရှိ တော့။ တဆတ်ဆတ်တုန်နေသော မွန်းကိုယ် လေးကို ကျွန်တော့်ခင်ခွင်ထဲ ဆွဲသွင်းလိုက်ပြီး ပါးချင်းကပ်ထားလိုက်သည်။ ကျွန်တော်ပါး ပု ပုနွေးနွေး ဖြစ်လာသည်။ မွန်းကိုယ်လေး တသိမ့်သိမ့် တုန်နေသည်။ ကလေးရယ်၊ အဖြစ်ဆိုးလိုက်တာ။

“မွန်းတို့က ဒီဘဝကို ပစ်ကနစ် ထွက် လာကြတာ မဟုတ်ဘူး ကိုကို၊ ကဗျာဆရာ၊ စာရေးဆရာတွေ ရေးသလို ပြည်ထဲရေးနှင့်၊ ဝမ်းရေးတို့ထက် လွမ်းရေးခက် ဆိုတာမျိုးလည်း မဟုတ်ဘူး။ ပြည်ထဲရေးနှင့် လွမ်းရေးတို့ထက် ဝမ်းရေးခက်လို့ လိင်ကုန်သည်တွေ လုပ်နေကြ ရတာပါ။ မွန်း . . . မွန်း . . . ရည်းစားကိုပစ်ပြီး လိင်ကုန်သည် လုပ်ရတာပါ ကိုကို”

“တို့လည်း ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော်ထဲ မှာ အသက်နဲ့ရင်းပြီး ဝမ်းစာရှာနေရတာပါကွာ”
ဝမ်းတစ်ထွာမို့သာ တော်တော့သည်။ ဝမ်းတစ်တောင်ဆို လူတွေရှိတော့မည် မဟုတ်။
“ကိုကို တက်လာတုန်းက တွေ့တယ်မို့ လား။ ဧည့်ခန်းမှာ မိန်းမတွေ အများကြီး။ ဒီကို လာတဲ့ ဘဲတွေထက် မွန်းတို့က များနေတယ်”
“ဘာလို့ အဲလောက်တောင် များနေရ တာလဲကွာ”

“စောစောက ပြောခဲ့ပြီးပြီလေ။ မွန်းတို့ အိပ်မက်သစ်ကို ပစ်ကနစ် ထွက်လာကြတာ မဟုတ်ဘူးလို့။ မွန်းတို့ တစ်ယောက်စီ တစ် ယောက်စီမှာ ရှင် မကြားဖူးသေးတဲ့ ပုံတစ်ပုံစီ ရှိတယ် ကိုကို။ ပုံတွေကို ယုံချင်မှ ယုံပါ။ ဒါပေ မဲ့ မွန်းတို့အိပ်မက်သစ်ကို ပစ်ကနစ် ထွက်လာ ကြတာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာကိုတော့ ရှင် ယုံ ကြည်ပေးပါ ကိုကို။ မွန်း ကိုန်ပြောရဲ့ပါတယ်။ မွန်း လိမ်ညာပြောခဲ့ရင် ဒီဘဝက . . . ”

“ယုံပါတယ် ကလေးရယ်”
ကျွန်တော်တို့နှုတ်ခမ်းဖြင့် အတင်းဖိကပ်ပိတ်ရ သည်။ လက်ဖြင့်ပိတ်၍ ရမည်မဟုတ်သည်မှာ သေချာသည်။ ဪ ကလေးရယ် . . . ဘဝ ကလည်း မုန့်တိုင်းထန်ထန်၊ လှိုင်းကြမ်းကြမ်း ပါလားကွာ။

“တို့ဆိုင်မှာ ပစ္စည်းသွားမှာရဦးမယ်၊ ကလေး လိုက်မလား”

မွန်း ခေါင်းခါသည်။ ဧည့်ရိပ်သာက လူမြင်သူမြင် မလုပ်ရန် တားမြစ်ထားပုံ ရသည်။ သိသာသိစေ မမြင်စေနှင့်။ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် လူများရှိသည့်အတွက် သတိထားရသည်။

“အပြီး ပြန်မှာလား”

“သင်ဘောက မနက်ဖြန်မနက် ၅ နာရီမှ ထွက်မှာ၊ ပစ္စည်းမှာပြီး ပြန်လာခဲ့မယ်။ မနက် ၈ ဝယ်လာမယ်၊ ဘာစားမလဲ”

“ထမင်းပေါင်း”

“အိုကေ”

ဆင်းဖြူတော်ခြောက်ကောင် ကျွန်တော် ပေးလိုက်သည်။ အနမ်းတစ်ပွင့် ပေးပြီး အခန်း ထဲမှ မွန်းထွက်သွားသည်။ ဝိုးပဝါနီလေး ခုတင် ပေါ်တွင် ကျန်ရစ်သည်။

“မစန်းစန်းလွင်”

နောင်ရိုးတွင် လက်ဖက်ရည်နှင့် ပဲနံပြား စားသောက်ပြီးမှ အိပ်မက်စိမ်းကို ကျွန်တော် သွားသည်။ မနေ့ကလို အိပ်မက်စိမ်းက မစိမ်း ကားတော့ တံခါးဖွင့်ထားသည်။ ကပ်စတန်မာ နှစ်ဦးသုံးဦးပင် ရောက်နေပြီ။ ပရိုမိုးရှင်းဂဲလ် လေးများကလည်း လှမှ လှ၊ တောင့်မှ တောင့်၊ ဖြောင့်မှဖြောင့်။ လက်မောင်လေးများက တဝင်း ဝင်း။ ပေါင်လေးများက တဖွေးဖွေး။

“ဟော ကိုအောင်မောင်၊ အစောကြီးပါ လား၊ ကားနဲ့လာတာလား”

“ကားနဲ့လာတာ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ မနေ့ ကတည်းက ရောက်နေတာပါ”

“ဆိုင်ကို ခုမှ လာရလား”

မနေ့က ပုသိမ်သူ (၄) အဖြစ်ကို ကျွန် တော် ရှင်းလင်းချက် ထုတ်ရသည်။ စန်းစန်း လွင်ကို မနေ့က လာမည်ဟု ကျွန်တော် ဖုန်း ဆက်ထားသည်။

“မနေ့က လာမယ်ဆိုလို့ ပစ္စည်းတွေ ရယ်ဒီလုပ်ထားတာ”

“သုံးသိန်း ပေးခဲ့မယ်”

“ရပါတယ်ရှင်၊ မနက်စာ ကျွန်မ ကျွေး မယ်၊ ဘယ်ဆိုစားမလဲ၊ ခခကြီးလား၊ ဇွန်ပန်း လား၊ နောင်ရိုးလား”

“ဆောရီး မစန်းစန်းလွင်၊ သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်နဲ့ ချိန်းထားပြီးနေပြီ။ ပစ္စည်းတွေ ကို စုံအောင် ထည့်ဗျာ၊ ပိုရင်ပိုပစေ၊ မလိုစေ နဲ့”

“စိတ်ချ၊ စုံလည်း စုံတယ်၊ ပိုလည်း ပိုထယ်၊ အားလုံး ရယ်ဒီပဲ။ ညနေ ရွှေစင်ကြယ် ကို ချပေးမယ်၊ ထမင်းမစားရင် တစ်လုံးယူ သွား ဘာယူမလဲ”

“ဂျော်နီလမ်းလျှောက်”

စန်းစန်းလွင် ဂျော်နီဝါးကား တစ်ပုလင်း

ထုတ်ပေးသည်။ သူနှင့်ကျွန်တော်တို့က ငြင်း နေရမည်သူများ မဟုတ်။

“သင်ဘောကို ဘယ်အချိန်လာမလဲ”

“ချသော ချထားလိုက်ပါ”

“ဒါဆိုပြီးရော”

လာရင်းကိစ္စ ပြီးသွားပြီဖြစ်၍ မွန်းကို ကျွန်တော် သတိရသွားသည်။ အရွယ်နှင့်မမျှ အောင် ဒုက္ခရောက်နေရှာသော ကလေးမ လေး ကျွန်တော့်အစ်မ၊ ကျွန်တော့်ညီမဆိုလျှင် အတွေ့နှင့်ပင် ကျွန်တော် ကျော့ချမ်းသွား သည်။

“သွားမယ် မစန်းစန်းလွင်”

ကုန်သည်လမ်းကို ဖြတ်ကူးပြီး Sky Food တွင် ဂျေးဒိုးနတ်ဘူးကြီးတစ်ဘူး ဝယ် သည်။ ထမင်းပေါင်းဝယ်ရန် ဖိနပ်ဘက် ထွက် လာသည်။

“ကလေးရဲ့ ကိုကို”

ရွှေစေတီလမ်းကို ဖြတ်ကူးရန် ပြင်နေ သော ကျွန်တော့်ခြေလှမ်း တုန်သွားသည်။ ညာ ဘက်လှည့်အကြည့်တွင် အမျိုးသမီး သုံး ယောက်။ ကျွန်တော် မသိသော မျက်နှာစိမ်း များ။

“မွန်းလေး ကိုကို ဟုတ်ပါတယ်နော်”

ကျွန်တော် ခေါင်းဆတ်ပြလိုက်သည်။ အိပ်မက်သစ်က ငွေလမင်းများ ဖြစ်မည်။ မွန်း ဖောက်သည်ချထားပုံ ရသည်။ ကလေး ကိုကို နှာစိမ်းများ သိနေကြသည်။

“ကလေး မပါဘူးလား”

“ရှင်ကလေး ရန်ကုန်ပြန်မလို့”

“အိပ်မက်သစ်မှာ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“အိပ်မက်သစ် ပြဿနာ မဟုတ်ဘူး၊ မွန်းလေး ပြဿနာ”

“ကလေး ဘာ . . .”

“ရှင်းပြနေဖို့ အချိန်မရှိဘူး၊ ရွှေမင်္ဂလာ ကားနဲ့သွားမှာ၊ လာစမ်းပါရှင်၊ ဟိုရောက်ရင် သိမှာပေါ့”

‘အမျိုးသမီးသုံးယောက်နှင့် ကျွန်တော် ကုန်သည်လမ်းကို ဖြတ်ကူးသည်။ ရွှေစေတီ လမ်း မြောက်ဘက်ကမ်းတွင် အဝေးပြေးကား ဂိတ်များ ရှိသည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲဗျ”

“လာစမ်းပါ မြန်မြန်၊ မစိတ်နေမယ်၊ မသိမှာ မပူနဲ့၊ ရှင် သိကို သိရမယ်”

ချမ်းမြေ့အေး၊ မြင့်၊ စိုးအေး၊ ပုသိမ်သူ ကားဂိတ်များကို ကျော်လာသည်။ ခရီးသည် ကြိုသံများ ဆူညံနေသည်။

“မွန်းလေး”

ရွှေမင်္ဂလာကားဂိတ်ထဲ အမျိုးသမီးသုံး ယောက် ပြေးဝင်သွားသည်။ ခုံတန်းလျားတွင် ကျောက်ဆစ်ရုပ်လေးလို မွန်းက ငုတ်တုတ်။ ပါးခွံလေးများပေါ်တွင် မျက်ရည်မြစ်နှစ်စင်း။

“အဲလို ညစ်မိ၊ ကြယ်စိမ်း လစ်မိ၊ လေစိမ်း ခက်ထန်၊ နှင်းကျသံစွက်၊ သမ္မန်ထက်မှာ၊ ဂန်ဘားနဲ့ ပျံလွှား၊ နှစ်ယောက် သား တွေ့ကြရာက”
ဘီယာတန်ခိုးဖြင့် မျိုးဇော်ထွန်းအသံက
သြသြရုရှ၊ ပန်းတော်ဝင်ထဲမှ
ဘော်ဒါများ ငြိမ်နေကြသည်။

“ရော့ မွန်းလေး၊ ဒါယူသွား၊ ငါတို့ ဆရာ နှင့် မငြင်းနဲ့”

အမျိုးသမီး သုံးယောက်ထဲမှ တစ်ယောက်က ငွေစက္ကူတစ်ထပ် ကမ်းပေးသည်။ မွန်းတ မယူ။ မေါင်ပေါ်တင်ပေးလိုက်သည်။

“မယူလို့ မရဘူး နှင့်အတွက် အရမ်း နှိပ်နှိပ်အောင် အမေ့အမေ့ ဝန်ထမ်းတွေက ညည်း တစ်သောင်းပေးလိုက်တယ်”

ဘာဖြစ်နေမှန်း ကျွန်တော် မသိ။ မွန်းတလည်း ကြိုက်ရုံနဲ့ပဲ ဖျက်ရည်များများ ဝါးနှစ်ဖက်ပေါ် အဆက်မပြတ်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ကလေး”

“အီး . . . ဟီး . . .”

“မွန်းလေး အမေ သေပြီ”

“ဗျာ”

“ရှင် ထွက်သွားပြီး ရန်ကုန်ကတစ်ယောက် ရောက်လာတယ်။ ဒေါ်ဖြူဖြူသင်းဆိုတဲ့ အပိထားတဲ့ မွန်းလေးအမေ သေပြီတဲ့။ ကျွန်တို့ ခေဝေးယူသွားကြပြီ။ မနက်ဖြန် သူ့အိမ်မှာ”

မွန်းကို ကျွန်တော် မကြည့်ရက်။ မွန်းနှင့် ဆရာက ဆရာမအမေ သေပြီတဲ့။ သမီးတစ်ခု ဘဝမှ မွန်းတစ်ကောင်ကြွက်ဖြစ်ပြီ။ မွန်းတွင် နေမင်းကြီးများ လမ်းကြီးပါ ကွယ်သွားပြီ။ မွန်းရယ်။ ကလေးရယ် . . .

“ကလေး”

မျက်ရည်များ ပေလူးစွတ်စိုနေသော မျက်ဝန်းများဖြင့် ကျွန်တော်ကို မွန်း မော့ကြည့်သည်။ ပင့်သက်ရွက်ရုံမှလွဲ၍ ကျွန်တော်လည်း ဘာမှမတတ်နိုင်။

“ဒါလေး ယူသွား ကလေး”

ဆင်ဖြူတော်ခြောက်ကောင် ကျွန်တော် ကမ်းပေးသည်။ မွန်း ခေါင်းတွင်တွင်ခါသည်။ မျက်ရည်စက်လေးများ ကျွန်တော်ဘက် လွှင့် ချစ်လာသည်။

“ယူသွားပါ ကလေးရယ်”

“ကိုကိုသုံးဖို့ ကျွန်သေးလို့လား”

“နှင့်ကိုကိုအတွက် စိုးရိမ်မနေနဲ့၊ ငါ တာ ဖန်ယူတယ်၊ စားရေ၊ အိပ်ရေးအားလုံး ငါ့တာ ဖန်ထား”

ခေါင်းတယမ်းယမ်းဖြင့် ငြင်းနေသော မွန်းလက်ထဲ ဆင်ဖြူတော်များ ကျွန်တော် အတင်းထည့်ပေးသည်။ မွန်းက ဆင်ဖြူတော်များနှင့်အတူ ကျွန်တော်လက်ကိုယ် ဆုပ်ထားသည်။

“ကင်ပလင်ကျွန်းသွားဖို့ ကားပေါ်တက် ကြပါခင်များ”

ကြိုဖို့ကားအထိ ကျွန်တော်လက်ကို မွန်း

မလွှတ်။ အမျိုးသမီးများက မွန်း ဟမ်းဘတ်ကို ကူသယ်ပေးကြသည်။

“လမ်းမှာ ဆာရင်း စားဖို့”

ကာပြတင်းပေါက်မှ ဂျေဒိုးနတ်ဘူး လှမ်းပေးလိုက်သည်။ မွန်းမျက်နှာဝန်းလေးများတွင် မျက်ရည်မခန်းသေး။

“လူစုံပြီလားခင်ဗျာ၊ လူစုံရင်ထွက်မယ်”

“ကိုကိုကို နှင့် တကယ်တာဝန်ယူမှာလား မေလှိုင်း”

“စိတ်ချ၊ စိတ်ချ”

“သွားမယ် ကိုကို”

မျက်ရည်လူးသော မွန်းအပြုံးက နှမ်းနေသည်။ မြှောက်ပြသောလက်က အားမပါ။ ဪ . . . သောကခရီးသည်မလေး။ ကြိုဖို့က နောက်မီးနီ ပျောက်သွားသည်အထိ ကျောက်ရုပ်ကြီးလို ကျွန်တော် ရပ်နေမိသည်။

“ကဲ . . . လူကြီး၊ ရှင်ကလေးက ကျွန်မကို လက်လွှဲပေးသွားပြီ၊ ရှင် . . . ကလေးရဲ့ ကိုကို မဟုတ်တော့ဘူး။ မွန်းလေးကိုကို မဟုတ်တော့ဘူး။ ကျွန်မကိုကို ဖြစ်သွားပြီ၊ မေလှိုင်းကိုကို ဖြစ်သွားပြီ၊ လာ . . . သွားမယ်”

“ဘယ်သွားမှာလဲဗျ”

“အိပ်မက်သစ်လေ”

ကျွန်တော် ခေါင်းခါပြလိုက်သည်။ အိပ်မက်သစ်တွင် မွန်း မရှိတော့ဆိုသည့်အသိက ကျွန်တော်ရင်ကို လှမ်းမော့ဆွတ်ကုန်စေသည်။

“ရှင် မလိုက်ဘူးလား၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ကလေးမှ မရှိတာဗျာ”

“ကျွန်မ ရှိတယ်လေ၊ မေလှိုင်း ရှိတယ်လေ”

“မေလှိုင်းက ကလေးမှ မဟုတ်တာ ဗျာ”

“ဟွန်း”

ကျွန်တော် အိပ်မက်သစ် ပြန်မလိုက်။ ရွှေမှဋ္ဌောဘုရားပေါ် တက်နေပြီး ညနေတွင် ရွှေစင်ကြယ်ပေါ် ဆင်းသည်။ ဂျော်နီဝါးကား ပုလင်းလည်း ပြောင်းသွားသည်။ ကျွန်တော်လည်း ရေယာဉ် ဘယ်လိုထွက်လာသည်မသိ။

“ဟာ ဟောကောင် အောင်မောင်၊ ဘာ ငေါင်နေတာလဲ၊ ဘီယာလည်း အမြှုပ်တွေ သေနေပြီ”

အော်ကျယ်အော်ကျယ်ဖြင့် ပန်းတော်ဝင်ထဲ မျိုးဇော်ထွန်းဝင်လာသည်။ ကျွန်တော့်ရွှေမှ ဘီယာခွက်ကို ယူမော့သည်။

“ကဗျာဖတ်နေတာကွ”

မျိုးဇော်ထွန်း ပန်းတွန့်ပြသည်။ စားပွဲ ပေါ်မှ စာအုပ်ကို လှမ်းကြည့်သည်။

“သင်္ဘောသားကဗျာ မဖတ်ရဘူးလား”

“ဟာ ဖတ်ရပါတယ်၊ ငါပြောတာက နှင့် တစ်ခါမှ ကဗျာမဖတ်ဘဲ ခုမှဖတ်လို့ အံ့ဩတာပါ။ ဘာကဗျာလဲ”

“ညသည် ရယ်သွမ်းသွေးနေခေါ်”

“ဟာ ငါမေးတာ ကဗျာခေါင်းစဉ်ကွ”

“ငါ ပြောတာလည်း ကဗျာခေါင်းစဉ်ပဲ၊ ဒီမှာကြည့်”

မျိုးဇော်ထွန်းရွှေ ကျွန်တော် စာအုပ်ချပြလိုက်သည်။ ၂၀၁၃၊ အောက်တိုဘာ ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း။

“ဪ . . . အေး၊ ညသည် ရယ်သွမ်းသွေးနေခေါ် ပြီးထိန်ရေတဲ့ကဗျာ၊ မင်း ဘယ်က ရတာလဲ”

“လှိုင်မှာ လျှပ်တစ်ပြက်ကုန်နယ် သွားမှာရင်း တွေတာ”

“ခေါင်းစဉ်ကြိုက်လို့ ငှားလာတာလား”

“မင်း ဖတ်ကြည့်လေ”

မျိုးဇော်ထွန်း ဘီယာခွက်မြှောက်သည်။ ရေငန်တား တာတခံကို လှိုင်းများ တုန်ခန်းခန်း ရိုက်ပုတ်နေကြသည်။

“ဝေါ်ဝီ ရေရူး၊ လှမ်းခွဲဖူးတဲ့၊ ဆောင်းညီည၊ ဝတ္ထု၊ သမုဒယပုံပြင်၊ ရင်ခန်းရင်းဖတ်၊ ဖတ်ရင်း ရင်ခန်း”

မျိုးဇော်ထွန်း ကဗျာရွတ်သည်ကို ပန်းတော်ဝင်ထဲမှ ဘော်ဒါများ တအံ့တဩ ဝိုင်းကြည့်ကြသည်။ ကဗျာရွတ်သည်ကို သူတို့တစ်ခါမှ မကြားဖူးကြသေး။

“အဲလို ညစိမ်း ကြယ်စိမ်း လစိမ်း၊ လေစိမ်း ခက်ထန်၊ နင်းကျသံစွက်၊ သမုန်ထက်မှာ၊ ဂန်ဘားနဲ့ ဖျံလွှာ၊ နှစ်ယောက်သား တွေကြရာတ”

ဘီယာတန်ခိုးဖြင့် မျိုးဇော်ထွန်းအသံက ဩဩရူး၊ ပန်းတော်ဝင်ထဲမှ ဘော်ဒါများ ငြိမ်နေကြသည်။

ဧယျာမြင့်တို့ဝိုင်းဘက် မျိုးဇော်ထွန်း ဘီယာခွက် မြှောက်ပြလိုက်သည်။ ဧယျာမြင့်တို့ကလည်း ပြန်မြှောက်ပြကြသည်။

“ရော့”

စားပွဲပေါ် မောင်မောင်ဌေး ကြိုးမဲ့မိုက်တစ်လုံး လာချသည်။ မီးလုံးလေးက တလက်လက်။

“ဘာလဲဗျ”

“အားလုံးကြားရအောင်၊ ပြီးရင် ဘီယာ တစ်ကူး ဆုချမယ်၊ ဆက်ခွက်”

“လောက ဧမ္မုမှာ၊ လူဖြူတွေက သူတို့ရဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို၊ တယောပေါ် တင်ကြတယ်၊ လူမည်းတွေကတော့၊ သူ့အိုရဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို၊ ခုံပေါ်တင်ကြတယ်၊ ငါတို့ကလည်း ငါတို့ရဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို၊

သမ္မုန်ပေါ်မှာ တင်ကြတယ်”

“ငါတို့က ကပ္ပလီကျောက်တန်းပေါ်မှာ တင်ကြတယ်”

“ငါတို့က တုတ်တုတ်ပေါ်မှာ တင်ကြတယ်”

“ငါတို့က ထန်းပင်ကုန်းမှာ တင်ကြတယ်”

ပန်းတော်ဝင်ထဲတွင် ပွက်လောရိုက်သွားသည်။ တံတားပေါ်မှ လူတချို့ ပြေးလာကြသည်။

“ဗိုလ်တထောင်ကမ်းနားမှာ ဆိုက်ကပ်ထားသော၊ မြစ်ယယ်မှာ ကျောက်ချထားသော၊ သင်္ဘောများသီ၊ ကူးချည်သန်းချည်၊ ကပ်ချည်ခွာချည်နဲ့၊ ခရီးသည်အကြိုဂိုမှာ၊ အကြင်တို့လည်း ပါ၊ မြစ်ယံမှာ လှိုင်းပုတ်၊ ဝမ်းသမုဒ္ဒရာအတွက်၊ ပြည်ထဲရေးထက်၊ လွှမ်းရေးတို့ထက်၊ ဝမ်းရေးခက်ရဲ့ ဧည့်သည် လာတဲ့ည၊ တာ့တာ တာ့တာတဲ့ ညသည် ရယ်သွမ်းသွေးနေ၏”

“ညက ဘယ်လိုရယ်တာလဲဟေ့”

“ဟား ဟား ဟား”

“ဝိုး ဝိုး ဝိုး”

“ဟီး ဟီး ဟီး”

ပန်းတော်ဝင်ထဲတွင် ရယ်သံများ ပွဲတင်ထပ်နေသည်။ ညသည် ရယ်သွမ်းသွေးနေ၏။ ပန်းတော်ဝင်ထဲတွင် ရယ်သွမ်းသွေးနေ၏။

“ဒီလိုနဲ့ မွန်းတည့်အမှောင်၊ လရောင်က ငိုကြွယ်ရောင်လည်း ငို၊ ဘယ်လိုညလဲ၊ အသည်းထိတ်အောင်၊ ငိုထိပ်ခေါင်တင်ကို၊ အရိပ်အယောင်ပင် မတွေ့၊ ပတ္တရောင်နဲ့ တွေ့သွားပြီလား၊ သတ်ပုံများတဲ့ ည၊ နင်းခါးရိုက်တဲ့ည”

“ပတ္တရောင်နဲ့ တွေ့ရင် ငါတို့ ငတ်ပါပြီ”

ဇေယျာမြင့်တို့ ပျော်နေကြသည်။ ကဗျာကလည်း သူတို့ စိတ်ဝင်စားသည့်အကြောင်း မဟုတ်လား။ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဝါကလည်း အတော်ရင့်ပုံရသည်။

“ဪ... နင်းတွေဝေတိုင်း၊ စိတ်ရိုင်းတေလေ၊ အကြင်ရေ... မင်း ဘယ်မှာလဲ ကွယ်”

“အကြင်ရေ မင်း ဘယ်မှာလဲ”

ပန်းတော်ဝင်ထဲတွင် အကြင်ရေ မင်း ဘယ်မှာလဲ အသံများ ပွဲတင်ထပ်နေသော် လည်း ကျွန်တော်နားစဉ်အမှေးကို ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်လာသည်က မွန်းရေ မင်း ဘယ်မှာလဲ။ ကလေးရွှေ့မင်း ဘယ်မှာလဲ။

“ကဲ ငှက်ကြီး၊ မင်း စိတ်ကြိုက်ချစ်မင်း”

မောင်မောင်ဌေး သဘောတွေ ကောင်းနေသည်။ ငါးသလောက်ကင်၊ ကင်းမွန်သုပ်၊ ငါးရှဉ့်ကြော်ပန်းကန်တွေ ချခိုင်းသည်။

“မင်း လွမ်းနေတာလား အောင်မောင်”
ကျွန်တော် ဖြေစရာမလို။ ဘီယာကိုသာ မက်မက်စက်စက် သောက်နေလိုက်သည်။

“မင်း နှစ်လတစ်ခါ ပုသိမ်တက်နေတာပဲ၊ အိပ်မက်သစ် မသွားဘူးလား”

“သွားတာပေါ့ကွာ”

“မတွေ့ဖူးလား”

ကျွန်တော် ခေါင်းသာ ခါပြလိုက်နိုင်သည်။ မတွေ့ဘူး။ မွန်းကို မတွေ့ဘူး။ ကလေးကို မတွေ့ဘူး။ မပြောရက်။ ဪ... ကလေးရယ် မင်း ဘယ်မှာလဲကွယ်။

“သွားရုံပဲ သွားလို့ မရဘူးလေ၊ မေးရမှာပေါ့၊ မင်း ဘယ်သူမှ မမေးဘူးလား”

“မေးတာပေါ့ကွာ”

“ဘယ်သူ့ကို မေးတာလဲ”

“မန်နေဂျာကိုဝင်သန်း”

“ဘာတဲ့လဲ”

“မလာဘူးတဲ့၊ အိပ်မက်သစ်ကို ကလေးမလာတော့ဘူးတဲ့”

“မေလှိုင်းတို့ကိုရော မေးသေးလား”

“သူတို့လည်း သေချာ မသိကြဘူး။ ကြယ်ဂေါင်ပဲ ရောက်သွားသလိုလို၊ မဲဆောက်ပဲရောက်သွားသလိုလို၊ H ပဲ ထိနေသလိုလို၊ ထောင်ပဲ ကျသွားသလိုလို တစ်ယောက်တစ်မျိုး ပြောနေကြတာပဲကွာ”

“ကဲမကုန်ရင်တော့ မင်းတို့ ပြန်တွေ့ကြမှာပါ”

“ပြန်မတွေ့ခင် သေသွားရင်ကောကွာ”

“ဒါဆိုလည်း မေ့လိုက်ပေါ့ကွာ”

“မမေ့နိုင်၊ မမေ့ရက်လို့ပေါ့ကွာ ငှက်ကြီးရ”

“မင်း ဒုက္ခကလည်း မသေးပါလား အောင်မောင်ရယ်”

“ငါဒုက္ခထက် မွန်းတို့ဒုက္ခက ပိုကြီးတယ်ကွာ”

“မွန်းတို့ ဘာလို့လိင်ကုန်သည် ဖြစ်ကြရတာလဲ”

“ခေတ်၊ စနစ်ကြောင့်ပေါ့ကွာ”

“ဟခေတ်၊ စနစ်နဲ့ ဘာဆိုလို့လဲကွာ”

“ခေတ်တိုင်း၊ စနစ်တိုင်းမှာ ပြည်သူတွေက မြေစာပင် ဖြစ်ကြရတာလေ၊ ခေတ်စနစ်ကောင်းရင် ပြည်သူတွေ ကောင်းစားကြတယ်။ ခေတ်စနစ် မကောင်းရင် ပြည်သူတွေ ဒုက္ခရောက်ကြရတယ်။ လူတစ်စုအတွက် ပြည်သူတွေ ထိုးကျွေးခံနေရတာကွာ၊ ဒီမှာ မင်းကို ငါတစ်ခုမေးမယ်”

“ဘာလဲ”

“ကချင်ပြည်နယ်မှာ မအေးချမ်းဘူး”

“မအေးချမ်းတော့ ဘာဖြစ်လဲ”

“မအေးချမ်းတော့ ကချင်တိုင်းရင်းသား

တွေ ဒုက္ခသည် ဖြစ်ကြရတယ်။ တစ်ဖက်နိုင်ငံထွက်ပြေးကြရတာပဲ။ ဟိုဖက်က တို့ကချင်တိုင်းရင်းသူလေးတွေကို အလကားကျွေးထားမယ် မင်း ထင်လား ငှက်ကြီး”

မျိုးဇော်ထွန်း မဖြေ၊ အဖြေမရှိ၍ မဖြေချင်းမဟုတ်။ အဖြေမသိ၍ မဖြေချင်း မဟုတ်။ အဖြေရှိသည်။ မျိုးဇော်ထွန်း အဖြေသိသည်။ သို့သော်... မျိုးဇော်ထွန်းမဖြေနိုင်။ မဖြေရက်။ ဘီယာကိုသာ ပုလင်းလိုက် မော့သောက်နေသည်။

“ဟော အခု မလေးရှားက ပြန်လာတဲ့ အမျိုးသမီးတွေ ဘာလုပ်စားကြမလဲ၊ ဒီမှာကလည်း လယ်သိမ်း၊ ယာသိမ်း၊ မြေသိမ်းနဲ့ ပြည်သူတွေ ဒုက္ခ အကြီးအကျယ် ရောက်နေကြတာ။ စက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံတွေကလည်း ရှိတဲ့လူဟောင်းတွေနဲ့ နောင်ရှိနေကြတာ တချိန်ချိန်၊ မလေးက ပြန်လာသူတွေအတွက် နေရာမရှိဘူး။ သူတို့လည်း မွန်းတို့လိုပဲ အိပ်မက်သစ်ကို ရောက်လာကြမှာပဲ၊ ငါတို့ တစ်ထောင့်တစ်ညပုံပြင်အသစ်တွေ ထပ်ကြားရဦးတော့မှာကွာ၊ ငါတို့နိုင်ငံတော့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းပြောတဲ့ နိုင်ငံ အခု တကယ်ဖြစ်နေပြီ”

“ဒီဝိုက်ရေစီနိုင်ငံလား”

“ဘာ ဒီဝိုက်ရေစီနိုင်ငံမှ မဟုတ်ဘူး”

“ဘာနိုင်ငံလဲ”

“ဟနိုင်ငံ”

“တော်ပါတော့ကွာ၊ မင်းစကားကြားရတာ ဘီယာအရသာတောင် ပျက်တယ်”

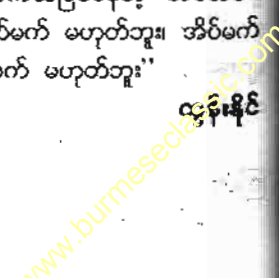
“မင်းက ဘီယာအရသာတင် ပျက်တာပါကွာ၊ မွန်းတို့၊ မေလှိုင်းတို့က ဘာပျက်ကြတာကွာ၊ မင်း သိလား ငှက်ကြီး”

“အိပ်မက်လို့ပဲ သဘောထားလိုက်ပါကွာ”

“အိပ်မက်လို့ပဲ သဘောထားလိုက်ရမယ်”

“ဟုတ်တယ် အောင်မောင်၊ အိပ်မက်လို့ပဲ သဘောထားလိုက်ပါကွာ”

“အိပ်မက်သာဖြစ်ရင် အရမ်းကောင်းတာပေါ့ကွာ၊ ငါလည်း အိပ်မက်ပဲ ဖြစ်စေချင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ငှက်ကြီး၊ မင်း... သိလား၊ မွန်းတို့က အိပ်မက်သစ် ဧည့်ရိပ်သာကို ဖစ်ကနစ် ထွက်လာကြတာ မဟုတ်ဘူး။ မွန်းတို့အဖြစ်တွေက အိပ်မက် မဟုတ်ဘူး။ အစစ်အမှန်တွေကွာ၊ တကယ်ဖြစ်နေတဲ့ ဘဝအစစ်အမှန်တွေကွာ၊ အိပ်မက် မဟုတ်ဘူး။ အိပ်မက် မဟုတ်ဘူး။ အိပ်မက် မဟုတ်ဘူး”

ဒဂုန်တာရာ၏ မေးခွန်းတွေ

ဟံသာဝတီဦးဝင်းတင်

(၁)

'ဒဂုန်တာရာရဲ့ ကြေးမုံဆောင်းပါးတွေ စုထားတာရှိတယ်။ စာအုပ် ထုတ်မယ်ဗျာ။ သုံးသပ်ချက်လေး ရေးပေးပါဦး'

ဒဂုန်တာရာရဲ့ အရင်းနှီးဆုံး အရပ်သားရဲဘော်ကြီး၊ ကျွန်တော်နဲ့ လည်း ခင်မင်တဲ့ မိတ်ဆွေကြီးက ကမ်းလှမ်းလာတယ်။ သူက စာပေ လည်း ဝါသနာထုံ၊ နိုင်ငံရေးလည်း စိတ်ပါ။ အပေါင်းအသင်းကလည်း အလွန်ခင်း၊ အရမ်းကူတတ်သူ၊ သဘောအရာရှိ အငြိမ်းစား၊ နိုင်ငံရေး ဆွေမျိုး အသိုက်အဝန်းထဲကလူ။ အဘဝါးခယ်မ သခင်သိန်းဖေတို့၊ သခင်သိန်းမောင်တို့ သခင်အုန်းမြင့်တို့ လူထုစိန်ဝင်းတို့ရဲ့ နိုင်ငံရေး စာပေရေး သံသရာထဲ ဝဲလှည့်စီးမျောနေသူ။

“ရေးတာပေါ့ဗျာ”

ကျွန်တော့်အဖို့တော့ ဒီကာလတွေမှာ နိုင်ငံရေးကိစ္စ၊ စာပေကိစ္စ၊ စာနယ်ဇင်းကိစ္စ၊ အသံလွှင့်မီဒီယာကိစ္စတွေနဲ့ လုံးလည်လိုက်နေတာကြာ ပေါ့။ နာညည်း၊ ခေါင်းပူ၊ ရင်ဆူ၊ လူမောဖြစ်လာတယ်။ အင်း... အင်း... ခေါင်းညှိတ်လိုက်ရုံပါပဲ။ လက်က မပါ၊ စာကမထွက်။

ဒီလိုနဲ့ ရက်ပိုင်းလပိုင်းအတွင်း ကိုဌေးမြိုင်တစ်ယောက်သူချစ် တဲ့ လူဘောင်ထဲက ကွယ်ဆုံးပါလေရော။ (ကျွန်တော်က ဒဂုန်တာရာနဲ့ ရင်း တွဲလာခဲ့တာ နှစ်ပေါင်း ၆၀ ကျော်ခဲ့ပြီ။ သူ့ကို 'ဆရာတာ' လို့ သူများတကာလို ချစ်စနိုးခေါ်တာထက် ကိုဌေးမြိုင်လို့ပဲ ခေါ်တယ်)

'ကြေးမုံ' ဆောင်းပါးတွေက ၁၉၅၈-၅၉ လောက်က ကိုဌေးမြိုင် ရေးခဲ့တဲ့ ဆောင်းပါးအချို့ဖြစ်တယ်။ အဲဒါတွေ ပြန်ဖတ်ရတော့ ပုဂ္ဂိုလ် အလွမ်း၊ စာပေအလွမ်း၊ နိုင်ငံရေးအလွမ်းလေးတွေကို ရင်ထဲမှာ ပြန် လည်စိမ်းစိုရတယ်။

နှစ် ၅၀ လောက် သူ့ဆောင်းပါးတွေကပေးတဲ့ အလွမ်းလေးတွေ ရင်ထဲမှာ ဝေ့ဝဲသင်းထုံလာတယ်။ ခံစားရင်း တွေမြင်မိတာတစ်ခု ထင်း ထင်းပေါ်တယ်။

ကိုဌေးမြိုင်ဟာ ကဗျာဆရာ ဖြစ်တယ်။ စာရေးဆရာ ဖြစ်တယ်။ ဂီတအသံလည်း ဖြစ်တယ်။ ပန်းချီအရောင်လည်း ဖြစ်တယ်။ ဒီလိုပဲ ကျွန်တော်တို့အားလုံး အနှစ်ချုပ် သိမှတ်ကြတယ်။ တကယ်က ကိုဌေးမြိုင် က နိုင်ငံရေးစာရေးဆရာပဲ။ နိုင်ငံရေး ရပ်တည်ချက်နဲ့ နိုင်ငံရေးအတွက်၊ နိုင်ငံရေးအတွေးအခေါ်တွေ၊ သဘောတရားတွေ၊ ရပ်တည်ချက်တွေကို ရေးနေသူပဲ။

ဒီသဘောကို 'ကြေးမုံ' ဆောင်းပါးတွေမှာ တွေ့နိုင်တယ်။ အဲဒီ ဆောင်းပါးတွေမှာ ကိုဌေးမြိုင်ပြောတဲ့ သူ့နိုင်ငံရေးက ဘာလဲ၊ ဘယ်လို လဲ၊ ဘာကြောင့်လဲ။

အချုပ်ကတော့ သူ့နိုင်ငံရေးက လူထုနိုင်ငံရေး ဖြစ်တယ်။ ကျွမ်းကျင် ဉာဏ်ရှိ၊ စေတနာကောင်း၊ သန့်စင်တဲ့ အားသစ်နိုင်ငံရေး ဖြစ်တယ်။ ကိုယ်ကျိုးမရှာ၊ သန့်ရှင်းသောနိုင်ငံရေး ဖြစ်တယ်။ ငြိမ်းချမ်း ရေးနိုင်ငံရေး ဖြစ်တယ်။ ရဲရင့်ပြတ်သားသော ခေါင်းဆောင်မှု နိုင်ငံရေး ဖြစ်တယ်။

ကိုဌေးမြိုင်ဟာ အဲဒီနိုင်ငံရေးအမြင်၊ နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက်တွေနဲ့ နိုင်ငံရေးဆောင်းပါးတွေ ရေးခဲ့တယ်။ နိုင်ငံရေး စာရေးဆရာအဖြစ် ရပ် တည်ခဲ့တယ်။ သူ့ရဲ့ နိုင်ငံရေး စာပေတွေကို မောင်သစ္စာစတဲ့ ကလောင် နာမည်တွေနဲ့လည်း တထွေးတပိုက်ကြီး ရေးခဲ့တယ်။

သူ့ရဲ့ နိုင်ငံရေးစာပေတွေကပြောတဲ့ လူထုနိုင်ငံရေးတွေဟာ ဒီနေ့ အထိ သက်ရှင်ဖြစ်တည်နေတုန်းပဲ။ သေပျောက်မသွားသေးဘူး။ ငြိမ်းပြယ်မောလွင့် မသွားသေးဘူး။

(၂)

ကိုဌေးမြိုင်ရဲ့ ၂၀ ရာစု နိုင်ငံရေးအတွေးအခေါ်၊ အယူအမှတ် တွေကို ပြန်ဖတ်ရင်း စဉ်းစားမိတာတစ်ခု ပေါ်တယ်။

ဒီနေ့ ၂၁ ရာစုမှာ နိုင်ငံရေးအသစ်၊ အဟောင်း ဘာတွေ ပြောင်းသ လဲ။ ဘာတွေမြင့်၊ ဘာတွေ ပွင့်သလဲ။ ဘာတွေ ဝှမ်း ဘာတွေဆုတ် သလဲ။ ဘာတွေ ငုံ့ကင်း၊ ဘာတွေ နှံ့ရင်းလဲ။ ဘာတွေ ညစ်ညမ်း၊ ဘာတွေ သစ်ဆန်းသလဲ။ ဘာတွေ ဆပ်ဆော့၊ ဘာတွေ ထပ်ကြော့ သလဲ။ ဘာတွေသိုက်ဘုံ၊ ဘာတွေ အမှိုက်ပုံ ဖြစ်လာသလဲ။

အားလုံး သိတဲ့အတိုင်း ဒီနေ့ခေတ်မှာ ကမ္ဘာကြီးဟာ မြှာကြီးတစ် ရွာလို ဖြစ်လာပြီဆိုသလို။ ဘာသာပြန် နိုင်ငံရေးသင်ပုန်းကြီးဆရာတွေ ကလည်း ဝုရုကဝိ၊ ဒီသာပါမောက် ဝိုက်ဖမ်းပြီးနေကြတယ်။ ကာလပေါ် နိုင်ငံရေးစာပေ ဘာသာပြန် ရတနာသိုက်တွေကို တဖျန်းဖျန်း ကြိမ် ဆော်ရိုက်ဖွင့်နေကြတယ် မဟုတ်လား။

ကာလပေါ် နိုင်ငံရေးစာပေတွေမှာ စတိတ်ဟိုဒါတွေ၊ အင်စတီ ကျူးရှင်းတွေ၊ ဘာတွေညာတွေဆိုတဲ့ နိုင်ငံရေး ဝေါဟာရဆန်းတွေ၊ လုပ်ငန်းစဉ်သစ်တွေ၊ အမိပွာယ်မြင့်တွေကို စားပိုးနှင့်အောင် ဝါးချေချို ချနေရတယ်။ နားတော့ မလည်လှပါဘူး။ နောက်ဆုံး လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ် ၅၀ ကျော်က ဒဂုန်တာရာ ရေးခဲ့သလိုပါပဲ။ လက်ဝဲ၊ လက်ယာ၊ ငြိမ်းချမ်း ဈေး နိုင်ငံရေးသစ် နိုင်ငံရေးဟောင်း ဆိုတာတွေမှာပဲ လမ်းဆုံးကြတာ ပါပဲ။ ခေတ်နဲ့တစ်ပြေးညီ တွေးခေါ်မှန်းဆ ရေးညွှန်ကြတာဆိုတော့ ကောင်းပါတယ်လို့ပဲ ပြောရမှာပါ။

တစ်ခုပဲ ပြောစရာ ရှိတယ်။

ခေတ်သစ် နိုင်ငံရေး လှုပ်ရှားသူတွေ၊ နိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းတွေ၊ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်တွေဟာ စစ်နိုင်ငံရေး ခေတ်နဲ့ပျောက်သွား သန့်လွန်း

နေကြတယ်လို့ ပြောရမလို ဖြစ်နေကြတာပါပဲ။

'အစိုးရ ဆန့်ကျင်ရင်ကိုပဲ ဒီမိုကရေစီ ထူထောင်မယ် နိုင်ငံရေး စကားလို ဖြစ်နေတယ်။ ပြောင်းလဲလာတဲ့ (နိုင်ငံရေး) အခြေအနေသစ် က 'နီး'လုပ်လို့ မရဘူး။ ဘာလုပ်မှာလဲဆိုတဲ့ အဖြေပြောဖို့ လိုတယ်' တဲ့။

အဖြေက ရှင်းပါတယ်။ ကိုဌေးမြိုင် ဒီဆောင်းပါးတွေ ရေးတုန်း ကအတိုင်းပဲ ထပ်ပြောမယ်။ ဒီနေ့ နိုင်ငံရေးဟာ နိုင်ငံရေးဟောင်းပဲ။ အာဏာနိုင်ငံရေးပဲ။ ကိုယ်ကျိုးရှာ နိုင်ငံရေးပဲ။ စစ်တပ်အင်အား နိုင်ငံ ရေးပဲ။ အမှိုက်ပုံ နိုင်ငံရေးပဲ။

အသေးစိတ် ရှင်းပြမနေတော့ပါဘူး။ အမှိုက်ပုံ နိုင်ငံရေးဆိုတာ တစ်ခုပဲ စဉ်းစားကြည့်ပါ။

မြန်မာပြည် နိုင်ငံရေးမှာ တူညီသော ရည်မှန်းချက်ထားကြတဲ့ နိုင်ငံရေး အင်အားစုတွေ အားလုံးဟာ ညီညွတ်ရေးစကားပြောခဲ့ကြ တယ်။ ညီညွတ်ရေးလမ်းကြောင်း ရှာခဲ့ကြတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ခေါင်းဆောင်တဲ့ ဗမာ့ပလ္လင်အဖွဲ့ချုပ်ကြီးလိုမျိုး ပေါ်ပေါက်ခဲ့တယ်။ မ အောင်မမြင် ရှုံးကျွတ်တွေလည်း ကြုံခဲ့တယ်။ အဲဒီအားထုတ်မှုတွေရဲ့ အခြေခံလုပ်ငန်းဟာ နိုင်ငံရေး တပ်ပေါင်းစုကြီးတွေ ဖွဲ့ဖို့၊ အနိမ့်ဆုံးအား ဖြင့် နိုင်ငံရေး ပူးတွဲလုပ်ငန်း ကော်မတီတွေ ဖွဲ့ဖို့ဖြစ်တယ်။ (Political Joint Action Committee- JAC) ရှစ်လေးလုံး အရေးတော်ပုံကာလမှာ JAC တွေ ပူးပေါင်းလှုပ်ရှားနိုင်ခဲ့ကြတယ်။ အဓိက နိုင်ငံရေးလုပ်ငန်းစဉ် ကတော့ တူတာတွေလုပ်၊ မတူတာ ခွဲလုပ်ပဲ။

ဒီနိုင်ငံရေးလုပ်ငန်းစဉ်ဟာ ဒီနေ့ အသက်ဆက်ရှင်နေတယ်။ ၂၀၀၈ အခြေခံဥပဒေကို ဦးထိပ်ပန်ဆင် ဒီမိုကရေစီရွှေ့ချည်စိမ် မကိုဋ်ဆောင်း ထားတဲ့ ခေတ်ဆိုတော့ ပြဿနာက သဗ္ဗရုဏာသိပေါင်းပေါ့။ ဒီလို နိုင်ငံ ရေးအခြေအနေမှာ အစိုးရရဲ့ နိုင်ငံရေး မူဝါဒ သဘောထားက 'တူတာ တွေ လုပ်ကြစို့။ မတူတာတွေ ခွဲချန်ထားကြစို့' ဖြစ်တယ်။ ဒါကို အားလုံး လိုလိုသော ဒီမိုကရေစီအစစ်၊ အတု နိုင်ငံရေး အင်အားစုတွေက သာဓု အနမောဒနာ ခေါ်ကြတယ်။ ကောင်းချီးဩဘာ ပေးကြတယ်။ ဆလမ်မာ လေးကွန်းကြတယ်။ ဂေါ်ဆော့သမ္မတကြီး လုပ်ကြတယ်။ အဲဒီ မူဝါဒက သမ္မတကြီးကိုယ်တိုင် ထုတ်ပြန်ကြေညာ အမိန့်ချမှတ်ခဲ့တာကို။

အကျိုးရလဒ်က ဘာလဲ။ တူတာလေးတွေ လုပ်ကြကိုင်ကြပေါ့။ ဒါပေမဲ့ မတူတာတွေကတော့ တစ်ပြည်လုံး လူထုအလွှာစုံမှာ ပြောင်းဆန် မောင်းလန်ပေါ့။ ပြဿနာ အမှန်အမှားကလေးတွေတော့ ဥုံဖွပျောက်စေ ပေါ့။ ပြဿနာ အနန္တတွေကတော့ ဆင်ခေါင်း ခွေးမချီနိုင်၊ ဆရာမနိုင် အဆောင်နှစ်ထပ်ပြိုင် ဖြစ်နေတာပေါ့။

ဒီလို နိုင်ငံရေး ဝင်နာကန်နာမျိုးကို ဘယ်လို ကုစားကြမလဲ။ ကိုဌေးမြိုင်ကတော့ စစ်စစ်မှန်မှန် ဒီမိုကရေစီ အင်အားကောင်းလာအောင် လုပ်ရမယ်။ အဲဒီတာဝန်ဟာ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်မှုရဲ့ တာဝန်ပဲလို့ ညွှန်းဆိုခဲ့တယ်။

'ဤတာဝန်ကို မည်သူတို့ ထမ်းဆောင်ကြမည်နည်း' လို့ မေးခွန်း ထုတ်ခဲ့တယ်။

သူ ကွယ်လွန်သွားတဲ့အချိန်အထိလည်း ဒီမေးခွန်းကို ချန်ရစ်ခဲ့ တယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ 'ချန်ရစ်ခဲ့တယ်' လို့ မပြောချင်ဘူး။ ဒုဂုန်တာ ရာက တမလွန်ကနေ မေးမြဲမေးနေဆဲပဲ ဖြစ်တယ်လို့ ပြောချင်တယ်။

(၃)

ကိုဌေးမြိုင်ရဲ့ 'ကြေးမုံ' ဆောင်းပါးတွေကို ပြန်ဖတ်ရတော့ နှစ် ၅၀ ကျော်က နေရာတကာမှာ နိုင်ငံရေးခွဲခတ်ပုံလေးတွေကို အမှတ်ရ မိပြီး ပြုံးမိတယ်။

အဲဒီအချိန်က ကိုဌေးမြိုင်က 'ကြေးမုံ' ကို ဆောင်းပါးတွေ ပို့တယ်။ 'ကြေးမုံ' လူတွေက လက်သင့်မခံချင်ကြဘူး။ 'ကြေးမုံ' အများစုကလည်း

အားလုံးလိုလို အလံနီ ကွန်မြူနစ်တွေ၊ သခင်စိုးဂိုဏ်းသားတွေ။ နိုင်ငံ ရေး အစွဲသန်တယ်။ အယူပြင်းတယ်။ သူတို့က ကိုဌေးမြိုင်နဲ့ ကျောင်း တော်က ရန်စတွေရှိတယ်။ စာရေးဆရာအသင်းမှာ နိုင်ငံရေး စစ်ခင်းခဲ့ ကြသူတွေကိုး။ သူတို့က အလံနီ(သခင်စိုး)ဂိုဏ်း၊ ကိုဌေးမြိုင်က အလံဖြူ (သခင်သန်းထွန်း) ဂိုဏ်းလို့ အစွဲအတေးရှိခဲ့တယ်။ ကိုဌေးမြိုင်က စာရေး ဆရာအသင်း ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်လာချိန်က စာနယ်ဇင်းတွေက စာရေးဆရာ အသင်း ကလောင်နိမီးပြီလို့ ရေးခဲ့ကြတယ်။ အနီချင်းက မတူလေတော့ သူဆောင်းပါးတွေကို ကြေးမုံက လက်သင့်မခံချင်ကြဘူးပေါ့။

ကျွန်တော်ကတော့ ဘာသိမလဲ။ စာကောင်း၊ မကောင်းပဲ ကြည့် တယ်။ ဒုဂုန်တာရာနာမည်နဲ့ ရေးပို့တော့ ကောင်း၊ မကောင်း ပြောနေရာ မလိုတော့ဘူးပေါ့။ ဒီတော့ ကျွန်တော်က သူဆောင်းပါးတွေကို ပုံမှန် သုံးတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ ကျွန်တော်လည်း အလံဖြူကွန်မြူနစ်တံဆိပ် ကပ်ခံရ ရော။ နောင်တော့ စစ်ထောက်လှမ်းရေးက တံဆိပ်ကို အရောင်တင်၊ စာလုံးကို ပုံကြီးချဲ့၊ လူကို လက်ညှိုးထိုးတော့တာပါပဲ။ ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော် လည်း သတင်းစာဆရာဘဝ လူမွေးလူတောင် မတောက်မပြောင်ခင် မှာပဲ ကွန်မြူနစ်ယောင်ယောင် စာရင်းဝင်ပါလေရော။

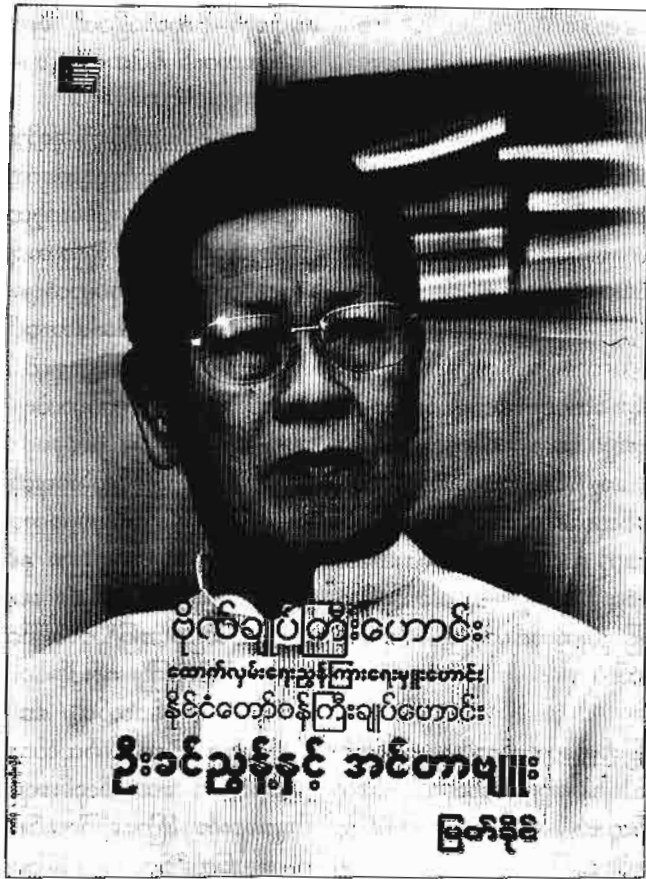
အဲဒီတံဆိပ်ဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ သတင်းစာဆရာဘဝ တစ်လျှောက် လုံး အလံတလူလူ ဖြစ်ခဲ့တယ်။ နိုင်ငံရေးထဲ ရောက်တော့လည်း အရောင် တပြောင်ပြောင် ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ထောင်ထဲ ရောက်သွားတော့လည်း လူကနီ နီဖြစ်ရပြန်တယ်။ ကျွန်တော့်ကို တရားခွဲ ရုံးတင်စစ်ချိန်မှာ စစ်ထောက် လှမ်းရေးက 'စာအုပ်နီ' ထုတ်တယ်။ 'အမျိုးသား ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် အတွင်းရေးမှူး ဦးဝင်းတင်ဆိုတာ ကွန်မြူနစ်ကြီးပါဗျို့။ ဒိုင်း . . ဒိုင်း' (မောင်းထုသံ ဒုဒုထက် လက်သံပြင်းတယ်။)

ကျွန်တော် ဘယ်တုန်းကမှ ကွန်မြူနစ်မဖြစ်ဖူးဘူး။ ကြောက်လို့ လျှို့ကွယ်ပြောတာမဟုတ်။ မဖြစ်ဘဲနဲ့ ဖြစ်တယ် (မနစ်ဘဲနဲ့ နှစ်တယ်) ပြောရမှာ ကွန်မြူနစ်တွေကို အားနာလို့၊ ရှက်လို့၊ နိုင်ငံရေး အကဲဆတ်၊ ဇွဲခတ်၊ အရဲ(အနီ) မှတ်ကျောက်တင် ပြိုင်ကြတဲ့အခါကိုး။ ရှိပါစေတော့ ပေါ့။ ခေတ်သဘော စစ်ကြောသိရှိစေချင်လို့ ပြောတာပါ။ ဘယ်လို စိတ်အချဉ်စိတ်လေးမှ မပေါက်ပါဘူး။ ပေါက်စရာလည်း မရှိပါဘူး။ ဒီ နိုင်ငံမှာ အနီလည်း မနီတော့ဘူးလို့ ပြောရမလား။ အဖြူလည်း မဖြူ တော့ဘူးလို့ ပြောရမလား။ (ကွန်မြူနစ်လည်း မနစ်တော့ဘူးလို့ ပြော ရမလား။ မသိတော့သလို အချိန်မျိုး ရောက်နေပြီလေ။

နောက်တစ်ခု အမှတ်ရတာက ဒီဆောင်းပါးတွေထဲမှာပါတဲ့ 'နတ် ဆား၏ အိပ်မပျော်သောည' ကိစ္စပါ။ အီဂျစ်တော်လှန်ရေး စစ်အာဏာ သိမ်းခေါင်းဆောင် ဂမားအက်ဘဒယ်နတ်ဆား (၁၉၁၈ မွေး) အီဂျစ်မှာ အာဏာသိမ်းတယ်။ ၁၉၅၆၊ အာဏာသိမ်းကာလ လုပ်ကြမှုတွေ စီမံချိန် က အတွေ့အကြုံတစ်ခုကို ရေးပြတယ်။ လုပ်ကြံခဲ့တဲ့သူ သူ အိပ်မပျော် ပုံတွေကို သူ့စာအုပ်ထဲမှာ ရေးပြတယ်။

သူ့စာအုပ်က 'တော်လှန်ရေး အဘိဓမ္မာ' တဲ့။ (The Philosophy of Revolution) အဲဒီစာအုပ်ကို ကျွန်တော် လန်ဒန်မြို့မှာ ဝယ်ခဲ့တယ်။ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်တော့ မိတ်ဆွေတွေကို ဝေဖတ်တယ်။ ကိုဌေးမြိုင် လက်ထဲ စာအုပ်ရောက်တော့ သူက ဆောင်းပါးရေးတယ်။ 'ကြေးမုံ' ပို့တယ်။ လူသားစိတ်အခံရှိတဲ့ အာဏာသိမ်းသမား ညအိပ်မပျော်ခဲ့ဘူး ဆိုပါကလား။ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံက စစ်အာဏာသိမ်းသမားတွေကော၊ လုပ်ကြံမှုပေါင်းများစွာ စီမံ စက်ပုန်ဆုတ်သူတွေကော နတ်ဆားလို လူသား စိတ်ဓာတ်ရှိကြရဲ့လား။ သူတို့ရော အိပ်မပျော်တဲ့ညတွေ ဖြတ်သန်းခဲ့ကြ ပူးပါရဲ့လား။

ဒီမေးခွန်းကိုလည်း ကိုဌေးမြိုင်က လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း ၅၀ ကျော် က မေးခဲ့တယ်။ ခု ကွယ်လွန်ချိန်မှာလည်း မေးဆဲ ဖြစ်တယ်လို့ ကျွန်တော် ခံစားမိတယ်။

ဦးခင်ညွန့်နှင့် အင်တာဗျူး

မြူးထိန်

“ တကယ်တော့ အင်တာဗျူးမှာ ကျွန်တော်တို့ သိချင်တာတွေတာမှ မယ်မယ်ရရမပါဘူး။ အကုန်လုံး ငြင်းထားတယ်။ ဒီပဲယင်းကိစ္စမသိဘူး။ သူတို့လှမ်းမပါဘူး။ ABSDF ကိစ္စလည်း သူတို့မလုပ်ဘူး။ ”

ဦးခင်ညွန့်နှင့် အင်တာဗျူး

- မေးသူ - မြတ်ခိုင်
- ထုတ်ဝေသူ - Quality Publishing House
- ထုတ်ဝေသည့်နှစ် - ၂၀၁၃ နိုဝင်ဘာ
- တန်ဖိုး - ၃၀၀၀ ကျပ်
- အုပ်ရေ - ၁၀၀၀

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဟောင်း ဦးခင်ညွန့် ထောင်မှလွတ်မြောက်လာပြီး နောက်ပိုင်းတွင် လှုပ်တစ်ပြက်အယ်ဒီတာချုပ် ဆရာမြတ်ခိုင်နှင့် ဦးခင်ညွန့် တို့ရဲ့ အင်တာဗျူးများကို ခပ်စိတ်စိတ် တွေ့မြင်လာရပါတယ်။ ခုတစ်ခါ ထိုအမေးအဖြေများကို စုပေါင်းပြီး စာအုပ်ထုတ်ဝေလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ စာအုပ်တွင် ဦးခင်ညွန့်ရဲ့ လှုပ်ရှားပုံရိပ်များကို ဓာတ်ပုံများနှင့်ဝေဝေဆာဆာ ဖော်ပြထားပါတယ်။ စာမျက်နှာပေါင်း (၁၅၂) မျက်နှာပါတဲ့ ဦးခင်ညွန့် ရဲ့ အဖြေစကားများကို ကောက်နုတ်ဖော်ပြသွားတဲ့အခါမှာ ခြုံမိငုံမိအောင် လိုရင်းအချက်များကိုပဲ ဖော်ပြသွားပါမယ်။

၁။ ABSDF (မြောက်ပိုင်း)သတ်ဖြတ်မှု ထောက်လှမ်းရေးပါဝင်ခြင်း မရှိဟုဆို - လှမ်းက ဘာလို့ ဝင်မှာလဲဗျာ။ ကျွန်တော်တို့က အဲဒီလို ယုတ်ညံ့တဲ့ အတွေးအခေါ်မျိုး မလုပ်ဘူးဗျ။ မရှိဘူးဗျ။ သူဟာ သူ ကျောင်းသားတွေသွားတာပဲ။ မနေချင်လို့ ထွက်ပြေးလို့ မရတဲ့သူ တွေ အများကြီးပဲ။ ဘုန်းကြီးသုံးပါးတောင် ကလေးတွေ ပြန်ခေါ်ဖို့ သွားရင်းနဲ့ စခန်းရောက်တော့ ဘုန်းကြီးတွေပါ ထွက်လို့ မရဘူး။ နောက် တော့ ဘုန်းကြီးတွေက ထွက်ပြေးလာပြီး သံရုံးရောက်လာပြီးတော့မှ သံ ရုံးကနေ ရန်ကုန်ကို ပြန်ပို့လိုက်တာ ကျောင်းသားလူငယ်တွေ မနေ ချင်ဘဲနဲ့ နေရင်းနေရင်းနဲ့ ဘယ်လိုမှ ပြန်လို့ မရတော့ဘူး။ ပြန်ချင်လို့ တစ်ခုခု ကြံစည်တာ ဖြစ်မှာပေါ့ဗျာ။ အဲဒါကို သူလျှို့ဆိုပြီး စွပ်စွဲတာ ဖြစ်မှာပေါ့ဗျာ။ (စာ- ၃၆)

၂။ ရန်ကုန်တိုင်း ဒေသကြီး ဝန်ကြီးချုပ် ဦးမြင့်ဆွေမှ ဦးနေဝင်း၊ ဦးခင်ညွန့်တို့ကို ဖမ်းဆီးခြင်းရှိ၊ မရှိ ဦးခင်ညွန့်သဘောထား - မှာ အခု တလော ရန်ကုန်တိုင်းဝန်ကြီးချုပ် ပြောနေတဲ့ အထဲမှာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နဲ့ ဦးနေဝင်းတို့ကို ဖမ်းတာတို့ သူပါတာ မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောနေတယ်လို့ ဆရာမြတ်ခိုင်က မေးတဲ့အခါမှာ 'ဒါတော့ မသိဘူးဗျာ၊ အင်းပေါ့။ သူပဲ သိမှာပေါ့ဗျာ...တဲ့။' (စာ -၃၈)

၃။ ဒီပဲယင်းကိစ္စ ထောက်လှမ်းရေး မသိပါဟု ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း ဦးခင်ညွန့်ပြောကြား ဆိုရာမှာ - အဲဒါ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတို့ ကြိုသိလား။ ဒီပဲယင်း အဲဒီလိုဖြစ်မယ်ဆိုတာကို လှမ်းက ကြိုသိသလားဆိုတော့ မသိဘူးဗျ။ ရွှေဘိုကို ကျွန်တော်တပည့်တွေ သွားကြတယ်။ ရွှေဘိုမှာ ပွဲရုံက လူတစ်ယောက်က သူကလေးကို ကျောင်းသွားအပ်တော့ ထောက် ခံစာသွားယူရင်း လိုက်ခဲ့ဆိုတာနဲ့ အဆင့်ဆင့် လိုက်သွားလိုက်တာ ရေဦးရောက်သွားတယ်။ ဟိုကျတော့ ထမင်းထုပ်တွေ ဝေပြီး တုတ်တွေ ဝေတယ်။ အဲဒီတုန်းက ပြည်ခိုင်ဖြိုးပေါ့ဗျာ။ ဟိုကျတော့ ရိုက်ခိုင်းတော့ မရိုက်ရဲဘူးတဲ့။ ကိုယ်တောင် မနည်းလွတ်အောင် ပြေးရတယ်တဲ့။ အဲဒီ တုန်းက ပြည်ခိုင်ဖြိုးလုပ်တယ်လို့ ပြောတာ၊ လှမ်းက မပါဘူးလို့ပြောကြတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ လှမ်းအပြင်ဘက် သတ်သတ်လုပ်တဲ့အဖွဲ့တွေ ရှိမှာ

ပေါ့နော်- ထုတ်ပြောလို့ မကောင်းလို့ ကျွန်တော်လည်း သိပါတယ်။ နှစ်ဖွဲ့လောက် ရှိပါတယ်။ (စာ- ၄၄၊ ၄၈)

၄။ စွယ်စုံတော်ပုံကဲ့ ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီးတင်ဦးနေဝင်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ ဦးခင်ညွန့်သဘောထား - မှာ ကျွန်တော် ပြော မယ်ဗျ။ ဗိုလ်ချုပ်တင်ဦးက ကျွန်တော်ထက် အဆင့်နိမ့်တယ်လေဗျ။ ကျွန်တော်က အတွင်းရေးမှူး (၁)၊ သူက အတွင်းရေးမှူး (၂)၊ သူ အကျိုး မဲ့ရာမဲ့ကြောင်း ကျွန်တော်က ဘာလုပ်မှာလဲဗျ။ သူကသာလျှင် နံပါတ် (၁) နေရာလိုချင်လို့ လုပ်ချင်လုပ်မှာ။ ဒီသဘောပေါ့ဗျာ။ အဲဒါလေး ရိုးရိုးစဉ်းစားလိုက်လေ။ သူက ကျွန်တော်ရဲ့ ဒုတိယလူပဲဗျ။ ကျွန်တော်က ဘာဖြစ်လို့ အာဇာနည်တစ်ဖွဲ့ လုပ်မှာလဲဗျ။ (စာ-၅၂)

၅။ ထောက်လှမ်းရေးဆိုပြီး အကုန်ပုံချနေကြတယ်ဟု ထောက် လှမ်းရေးညွှန်ကြားရေးမှူးဟောင်းမှ ပြောကြားပုံမှာ -

မြတ်ခိုင်- အခု ၈၈ နှစ်ပတ်လည်လုပ်တဲ့အခါမှာ သန်လျင်ပုံစံမှာ တို့၊ ဘာတို့မှာ တချို့က မဟုတ်ဘဲနဲ့ ထောက်လှမ်းရေးက ထောင်ချ ခဲ့တယ်ဆိုပြီး အပြင်မှာ ပြောဆိုနေတာရှိတယ်။

ဗိုလ်မှူးကြီး စန်းပွင့်။ ။ သန်လျင်ရေခဲချက်စက်ရုံး ပုံစံကွဲကွဲစွာကို အမှန်က ကျွန်တော်တို့ ထောက်လှမ်းရေးက ကိုင်တာ မဟုတ်ဘူး။ သတင်းတပ်ဖွဲ့က ဖော်ထုတ်သွားတာ။ လွှဲချတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အခုက အားလုံးက ထောက်လှမ်းရေး၊ ထောက်လှမ်းရေးနဲ့ချည်းပဲ တော်တော် များများက ပြောနေကြတယ်။

မြတ်ခိုင်။ ။ မပြောတော့ ဗိုလ်မှူးကြီးတို့က လက်ညှိုးထိုးစရာ ဖြစ်နေတယ်လေ။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးခင်ညွန့်။ ။ အေးပေါ့လေ။ ခုတော့ သူပြောလိုက်ပြီ လေ။ အမှန်ပဲဗျ။ အက်စ်တီက လုပ်သွားတာပဲ။ အဲဒီအချိန်က အက်စ်တီတပ် ဖွဲ့မှူးက ဗိုလ်မှူးဖုန်းမြင့်၊ ကျွန်တော်ခေါ်ပြီး မေးတယ်။ မင်းက ဘယ်က အထောက်အထားတွေနဲ့ လာတာလည်းဆိုတော့ ဒေသချာပါတယ် ဗိုလ်ချုပ်တဲ့။ ငါတို့ လူတော့ မသိဘူးနော်။ မင်းတို့ သွားတင်ပြကွာဆိုတော့ သူတို့ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးကို သွားတင်ပြတယ်။ အဲဒီတုန်းက ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးက ဗိုလ်ချုပ်ဘုန်းမြင့်၊ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ မလုပ်တာတွေလည်း အများကြီး ရှိတယ်ဗျ။ ကျွန်တော်တို့ ကလည်း ပျက်စီးသွား တော့ ထောက်လှမ်းရေးဆိုပြီး အကုန်ပုံချ လိုက်တာပေါ့ဗျာ။ (စာ- ၈၄၊ ၈၅)

၅။ စစ်အစိုးရက ဦးနေဝင်းကို အာဏာသိမ်းခဲ့တာလား။ ဦးနေဝင်း က စစ်တပ်ကို အာဏာသိမ်းခိုင်းတာလား။ ၈၈၈၈ စစ်အစိုးရအတွင်း ရေး ဦးခင်ညွန့်ပြောကြားချက် - မှာ အာဏာသိမ်းတာတော့ မဟုတ် ဘူးဗျ။ အဲဒီအချိန်တုန်းက အဲဒီမှာ တော်တော်ရွှပ်ရွှပ်ထွေးထွေး ဖြစ်နေ တယ်။ ပထမပိုင်းတော့ ဟုတ်တယ်။ ဆန္ဒပြတာ ဒီမိုကရေစီရေးဆိုတာ တွေ မှန်ပါတယ်။ နောက်ပိုင်းသောကောရောကော ပါလာတယ်။ အပျက် အမှောင့်တွေ အများကြီးပါလာတယ်။ ဥပမာအားဖြင့် ခေါင်းဖြတ်သတ် တာပေါ့ဗျာ။ မူလတန်းကျောင်းသားများ သမဂ္ဂဆိုပြီး ပါတယ်ဗျ။ နောက် တစ်ခါ အိမ်ရှင်မများ သမဂ္ဂဆိုပြီး ပါသေးတယ်ဗျ။ အမျိုးသမီးတွေပေါ့ ဗျာ။ ဘာခေါ်မလဲ ကြက်ပေါ့ဗျာ။ ကြက်များသမဂ္ဂ အဲဒါမျိုးလည်း ပါတယ်ဗျ။ အလှူဖန်တီးရှင်ဆိုပြီး ပေါ်တယ်ဗျာ။ တော်တော်ရွှပ်နေပြီဗျ။ နောက် တစ်ခုကဆိုရင် လက်နက်တွေ သိမ်းတယ်ဆိုတာ မြေခိုကုန်း ရဲဝန်းက သေနတ်တွေ အကုန်ယူသွားကြတယ်။ ပရမ်းပတာတွေ ဖြစ်နေပြီပေါ့နော်။ ဟိုဘက်မှာဆိုရင် ကျွန်တော်သိသလောက် ရောင်ကြီးပွေးဆိုတဲ့ ကောင်၊ ငှက်ပျောသီးထမ်းရောင်းနေတဲ့ကောင်။

တိုင်းပြည်က တော်တော်ဆိုးဆိုးဝါးဝါး အခြေအနေကို ရောက်နေပြီး ခေါင်းဖြတ်သတ်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလူမျိုး ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ အစဉ်အလာမှာ ရှိမှ မရှိဘဲပျား။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် သွားတင်ပြတော့ ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး စောမောင်က အေးကွာတဲ့၊ ဒါဖြင့်ရင်လည်း ကိုခင်ညွန့်တဲ့၊ ဒါဆိုရင် တို့အေဒီလမ်းသွားကြရအောင်တဲ့။ ဒါ အဖြစ်မှန်ပါ။ အဲဒါ မင်းဆက်သွယ်လိုက်ကွာဆိုတော့ ကျွန်တော်က ဦးဆက်ထွန်းဆီကို ဆက်လိုက်တယ်။ ဖုန်းဆက်တဲ့အချိန်က ညနေ (၃)နာရီနဲ့ ၄ နာရီကြားပေါ့။ လမ်းပေါ် ပိတ်ဆို့ထားတာတွေ၊ အတားအဆီးတွေကြောင့် ည (၁၀)နာရီမှ ရောက်တယ်။ အတိုးကြီးက အိမ်ပေါ်က ဆင်းလာတယ်။ ကဲ... ဘာပြောချင်သလဲ၊ ပြောကြစမ်းတဲ့။ ကျွန်တော်က အသေးစိတ် တင်ပြတဲ့အခါကျတော့ သူက ငါလည်း ထင်တော့ ထင်တယ်ကွတဲ့။ အေး အဲဒီလိုဆိုရင် ကွာတဲ့။ မနက်ဖြန်မနက်ကျရင် အဲဒီလူကြီးတွေ သွားပြောလိုက်ဦးတဲ့။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်တို့ အေဒီလမ်းအိမ်က ပြန်ထွက်လာတဲ့အခါမှာ (၁၂)နာရီကျော်သွားပြီပျား။ နောက်တစ်နေ့ ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး စောမောင်တို့ မနက် (၆)နာရီခွဲလောက် လူကြီးတွေဆီ သွားတင်ပြရအောင်တဲ့။ လူကြီးတွေဆိုတာက နှစ်ယောက်ပါပဲ။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး သူရကျော်ထင်ရယ်၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အေးကိုရယ်။ တွေ့ပြီးတော့မှ ညက အခြေအနေကို ရှင်းပြလိုက်တယ်။ အခြေအနေတွေ ရှင်းပြနေတုန်းမှာပဲ ဦးဆက်ထွန်းဆီက ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအေးကိုဆီ ဖုန်းလာတယ်။ ဥက္ကဋ္ဌကြီးက ခေါ်နေပါတယ်။ (၉)နာရီလောက် လာပါ။ သူ ခေါ်ပြီးတာနဲ့ ကျွန်တော်တို့ တန်းထွက်လိုက်တယ်။ ကျွန်တော်တို့သွားတာ စက်တင်ဘာလ (၁၇) ရက်နေ့ညမှာ သွားလိုက်တာ။ ၁၈ ရက်နေ့မနက် (၉)နာရီအရောက် အေဒီလမ်းကို သွားတယ်။ အဲဒီကျတော့ အိမ်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ ရုံးမှာ။ ဥက္ကဋ္ဌကြီးရုံးမှာ။ ရုံးကိုသွားတော့ လူကြီးတွေက ဘယ်သူပါလဲဆိုရင် အဲဒီတုန်းက သမ္မတဒေါက်တာမောင်မောင်။ ဝန်ကြီးချုပ်က သူရဦးထွန်းတင်။ ဒုဝန်ကြီးချုပ်က ဗိုလ်ချုပ်သန်းတင်။ ပါတီအထွေထွေ အတွင်းရေးမှူးကတော့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအေးကို။ တွဲဖက်က ဗိုလ်ချုပ်ကြီး သူရဦးကျော်ထင်။ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးက ဦးရဲခေါင်။ အဲဒီ (၆) ယောက်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ ၂ ယောက်ပဲ။

ရုံးမှာ ကျွန်တော်တို့လည်း စုံရော ဥက္ကဋ္ဌကြီးက သူ့အိမ်ကနေ ရုံးကို ထွက်လာတယ်။ ရုံးရောက်တော့ ဥက္ကဋ္ဌကြီးက စပြီးတော့ မင်းတို့

လုပ်နိုင်လား၊ ထိန်းနိုင်လားတဲ့။ ကျွန်တော်တို့ မထိန်းနိုင်ပါဘူးတဲ့။ မင်းတို့ ဘာပြောစရာ ရှိလဲတဲ့။ ဘာမှ မရှိပါဘူး။ ဥက္ကဋ္ဌကြီး အစီမံပါပဲတဲ့။ ငါ ပြောတဲ့အတိုင်း မင်းတို့ လိုက်နာမလားတဲ့။ လိုက်နာပါမယ်ဆိုတော့ ကဲ... ကိုစောမောင်၊ ငါတို့ ဘာမှမလုပ်နိုင်တော့ဘူး။ မင်းတို့ စစ်တပ်က ပဲ တိုင်းပြည်ကို တာဝန်ယူလိုက်ကွာတဲ့။ မင်းတို့လုပ်တဲ့အခါမှာ ဥပဒေ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေနဲ့ ဆက်ပြီး လုပ်ပါတဲ့။ မင်းတို့ မသိတာတွေ ဥပဒေကြောင်းနဲ့ ညီညွတ်အောင် ဒေါက်တာမောင်မောင် ရှိတယ်။ မောင်မောင်၊ မင်း သူတို့အားလုံးကို ရှင်းပြပါ။ ကဲ... သွားကြတော့ကွာတဲ့။

အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်သွားလဲဆိုတာ ဝင်ဒါဖီကို သွားတယ်။ သမ္မတရုံးပေါ့။ အဲဒီအချိန်တုန်းက သမ္မတရုံးမှာ သမ္မတ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်က ကိုကက်စိန်။ ကျွန်းမာရေးဝန်ကြီးဟောင်း ဗိုလ်ချုပ် ကက်စိန်ပေါ့။ အဲဒီရောက်တော့ လုပ်ရမယ့်ဥစ္စာတွေ ဒေါက်တာမောင် မောင်ကပဲ ဥပဒေနဲ့အညီ လုပ်ရမှာလေးတွေ။ ကဲ... ကိုခင်ညွန့်လေးရော လာကွာဆိုပြီး ကျွန်တော် သူပြောတာတွေ ရေးရတာပေါ့နော်။ အမိန့်နဲ့ ညွှန်ကြားချက် (၄)စောင် ကျွန်တော်က လိုက်ရတာပေါ့။ အဲဒီကနေ ကျွန်တော်တို့ ၂ နာရီခွဲလောက်မှာ ဝင်ဒါဖီယာက ထွက်လာတယ်။ စစ်ရုံးရောက်တော့ လမ်းမှာပဲ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးစောမောင်က ကိုခင်ညွန့် ခင်ဗျား တို့ ဒါတွေထုတ်ဖို့အတွက် ညနေ ၄ နာရီမှာ မြန်မာ့အသံက သတင်း ထုတ်ရမှာကိုးပျား။ ကျွန်တော်တို့ စစ်ရုံးရောက်တော့ ကျွန်တော်က သတ်သတ်အခန်းမှာ အရာရှိတစ်ယောက် ခေါ်ပြီးတော့မှ မြန်ပြီး အချော မြန်ရိုက်ပေါ့ဗျား။ အဲဒီတော့ သုံးနာရီခွဲလောက်မှာ ငြီးတယ်။ စာအိတ် လေးအိတ်ထဲကို တိုက်ရိုက်ထည့်။ စာအိတ်နဲ့ပိတ်တစ် နှစ် သုံး လေး နံပါတ်ပဲ တပ်ထားတယ်။ အဲဒီမှာ ဘယ်သူကို ခေါ်ပြီး တာဝန်ပေးသလဲဆို တော့ ဆက်သွယ်ရေး ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ဖျိုးသန့်၊ နောက်တစ်ယောက် က စစ်ဥပဒေချုပ် ဗိုလ်မှူးကြီး သန်းဦး။ သူတို့နှစ်ယောက်ကို ခေါ်ပြီး စာအိတ်လေးအိတ်ကို မြန်မာ့အသံကို ယူသွား။ စာတွေကို ကျွန်တော် က ချိတ်ပိတ်ထားလိုက်ပြီ။ နံပါတ်စဉ်အတိုင်းပဲ ဖွင့်ကြည့်။ တစ်ခုပြီးမှ တစ်ခု ဖွင့်ရမယ်လို့။ ခင်ဗျားတို့က သူတို့ကြေညာတာ စောင့်ပြီးတော့ ကြည့်ပေါ့လို့ဆိုပြီး သူတို့နှစ်ယောက်ကို လွှတ်လိုက်တယ်။ ၄ နာရီ ဒေါင်ခန့် ကျွန်တော်တို့ ကြေညာလိုက်တာပဲ။ အဲဒီဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ်အမှန် ပဲ။ (၈-၉၊ ၉၊ ၉၊ ၉၊ ၉၊ ၉၊ ၉၊ ၉၊ ၉၊ ၉)

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ခင်ညွန့်အား
ထိုတာဝန်များပေးရန် မည်မျှအထိ ပြုစု
ပျိုးထောင်ခဲ့ရသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
ထောက်လှမ်းရေးမှူးချုပ်ရုံးတွင် မည်သို့မျှ
ခန့်အပ်၍ မရနိုင်သည့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး
အဆင့်ရာထူးပေးနိုင်ရန် ဥက္ကဋ္ဌ၏
စစ်ဘက်အကြံပေး အရာရှိအထိ
တိုးမြှင့်ခန့်ထားပေးသည်ကို
လည်းကောင်း၊

၆။ ဦးခင်ညွန့် အဖမ်းခံရ ဖုံးသွယ်မှုအကြောင်း
ကျွန်တော် သံသယကို မရှိဘူး။ လေဆိပ်ရောက်တဲ့အခါကျတော့ လည်း ကျွန်တော်က ပုံမှန်ပေါ့။ အဲဒီတုန်းက ကိုခင်အောင်ကြီးက လာ ကြိုတယ်လေ။ ကျွန်တော် ရုံးခန်းရောက်တယ်။ ကျွန်တော် ရုံးခန်းဝင်ပြီး တော့ တင်ပြမယ့်ဟာတွေ အစီအစဉ်လုပ်တယ်။ အဲဒီလို ပြင်ဆင်နေ တုန်းမှာပဲ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမောင်အေးကနေ ဗိုလ်ချုပ်ခင်ညွန့်တဲ့။ ကျွန်တော် အခန်းလာပါဦးဆိုတာနဲ့ ခြောက်... ကျွန်တော်ကတော့ သူတို့သိချင်တာ တွေ မေးမယ်လို့များပေါ့။ ကျွန်တော် တင်ပြဖို့ဟာတွေပါ ယူသွားတယ်။ အခန်းရောက်တော့ အဲဒီမှာ ထူးဆန်းနေတယ်။ ကိုရွှေမန်းရယ်၊ ကိုသိန်း စိန်ရယ်၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမောင်အေးရယ်၊ နောက်ပြီးတော့ ကိုစိုးဝင်းရယ်။ သူတို့တစ်တွေ ရောက်နေတယ်။ ရောက်ရောက်ခြင်း သိပ်တောင် မကြာ လိုက်ဘူး။ ဗိုလ်ချုပ်ခင်ညွန့်၊ ခင်ဗျား အိမ်ပြန်ပါတော့တဲ့။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ မေးမြန်းတာတွေ လုပ်နေပါတယ်။ အိမ် ပြန်ပါ။ ဘယ်မှလည်း မသွားပါနဲ့။ တော်တော်ထူးဆန်းသွားလား။ ဘယ်လိုလဲပေါ့။ ခြောက်... ငါ့အရေးယူမယ် ထင်တယ်ဆိုပြီး စိတ်ထဲက ပေါ့။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်က အေးပေါ့ဗျား၊ ဝမ်းသာပါတယ်လို့ အဲဒီလိုပဲ ပြုံးပြီးလေးနဲ့ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာလို့ ကျွန်တော်ကတော့ ကျွန်တော် အခန်း

ခဏဝင်မယ်လို့။ ငါးမိနစ်လောက်ဝင်ပါတဲ့။ ကျွန်တော့်အိတ်တွေ ဘာတွေ အကုန်သိမ်းကျုံးပြီး ထည့်ပြီးတော့ပေါ့။ စခန်းမှူးက ကျွန်တော် နဲ့ကပ်ပြီး ပါလာတယ်လေ။ စခန်းမှူးက ဗိုလ်မှူးချုပ်ပေါ့။ ကျွန်တော် သုံးစွဲနေ တာလေးတွေပဲ ကောက်ထည့်ပြီး ကျွန်တော့်အိမ်ကို ပြန်လာခဲ့တာ။ စခန်းမှူးကလည်း ကျွန်တော့်ဘေးကပ်ထိုင်လိုက်လာတာ။ အဲဒီအချိန်မှာ တရားခံ ဖြစ်သွားတာပေါ့ဗျာ။ (စာ-၄၀)

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ခွဲမွှန်ကနေ အင်းစိန်လာ။

အင်းစိန်ကို တရားဆိုင်ဖို့ပဲ။

တရားရုံးမှာ ဖတ်ပြလား။

တရားရုံးမှာတော့ ပြောရရင်တော့ တရားခံပေါ့ဗျာ။ တရားခံ ဦးခင်ညွန့်ဆိုပြီးတော့မှ တရားသူကြီး သုံးယောက်ထိုင်ပြီးတော့ အဲဒီမှာ ၁၀ ရက်ကြာတယ်။ ဘာမှ စစ်ကြောတာ မရှိဘူး။ ကျွန်တော့်တပည့် တွေကနေ ထွက်ဆိုချက်အရ ကျွန်တော့်မှာ တာဝန်ရှိတယ်။ ကျွန်တော့်ကို တိုက်ရိုက်ခွဲတင်တာ နှစ်ခုပဲ ရှိတယ်။ တစ်ခုက ကျွန်တော် ဒီအိမ်ကြီး ဆောက်တော့ ထောက်လှမ်းရေး ရန်ပုံငွေခွဲ မီးဆိုင်းဝယ်ပေးတယ်ဆိုပြီး တော့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအိမ်ကိုတဲ့ မီးဆိုင်းတွေ ပို့လိုက်မယ်ဆိုပြီး ပို့လိုက် တာ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ထောက်လှမ်းရေးတပ်မှူးတွေလည်း မဟုတ်ဘူး။ အဲဒါတစ်ခုပေါ့ဗျာ။ အဂတိလိုက်စားမှု ဆိုပြီးပေါ့။

နောက်တစ်ချက်ကရော-

မောင်းတောမှာ ကျွန်တော်က တပ်ရင်းမှူး လုပ်ခဲ့တော့ အဲဒီတုန်း က နဂါးမင်း စစ်ဆင်ရေးတို့ ခင်ဗျားသိလိမ့်မယ်။ အဲဒီတုန်းက တိုင်း မှူးက ဗိုလ်ချုပ်မင်းခေါင်၊ နဂါးမင်းစတော့ အကုန် ပြဿနာတွေ စပေါ် တာပဲ။ အစ္စလာမ်ဘာသာဝင် ဖမ်းဆီးတယ်။ ဟိုကလည်း စစ်သားတွေ ပြနေတယ်။ အချင်းချင်း ရခိုင်ရွာတွေကို ဝင်ပြီး မီးရှို့တယ်။ ဟိုဘက်နဲ့ ဒီဘက် ပဋိပက္ခတွေ ဖြစ်နေတော့ အကုန်ဖမ်းဟယ်၊ ဆီးဟယ် လုပ်ရ တဲ့အချိန်-

နောက်တော့ သံတမန်နည်းနဲ့ ဟင်္သာစိမ့်ချက်လုပ်တော့မယ်ဆိုပြီး တိုင်းမှူးက ကျွန်တော်ဆီ ရဟတ်ယာဉ်နဲ့ ရောက်လာပြီး ဟော ကောင်လေး။ ဟင်္သာစိမ့်ချက်လုပ်တော့မယ်ကွ။ မင်းနယ်မြေထဲက ထွက် ပြေးတာတွေ မင်းပဲ ပြန်ခေါ်ရမယ်တဲ့။ မင်းပဲ ဆက်ပြီး ချရမယ်ကွ။ မင်း စခန်းတွေ တည်ဆောက်ဆိုပြီး လက်ခံစခန်း (၁၁)ခု။ မင်း အမြန်ဆုံး ဆောက်ကွာတဲ့။ မင်းကို ငါ ဘယ်နှုတ်ပေးမလဲဆိုတော့ တစ်ပတ်ပေးမယ်တဲ့။ လက်ခံ ရေးစခန်းက ဝါးတဲတွေပေါ့။ ရခိုင်တွေ သိပ်မရှိဘူး။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန် တော့်ကို တောက်လျှောက် ကူညီနေတဲ့သူ ရှိတယ်။ ဒီကုလားက ဟိုဘက်က ဝင်လာတဲ့ ကုလားမဟုတ်ဘူး။ ဒီဘက်မှာ မွေးတဲ့ ကုလား။ သူတို့ကလည်း တောင်းဆိုတယ်ပေါ့ဗျာ။ အဲဒီတုန်းက ဒုဝန်ကြီးက မောင်အောင်။ မောင်အောင်လို့ ငါ့တပည့်တွေ အရေးအခင်းကာလ တုန်းကလို။ အဲဒီတုန်းက ဗျူဟာရှိတုန်း။ ဘူးသီးတောင်ဘက်မှာ။ မင်းလည်းသိတာပဲလို့ ငါ့သတင်းပေးတွေလို့။ ငါ့အမာခံတွေ၊ အဲဒီကောင် တွေတော့ မှတ်ပုံတင်လေး ပေးလိုက်ပါဆိုတော့ သင့်တာကြည့်ပေး လိုက်လို့ ရပါတယ်တဲ့။ ကျွန်တော် လုပ်ပေးလိုက်မယ်တဲ့။ လုပ်ပေးလိုက် တာ မောင်အောင်လုပ်ပေးလိုက်တာပျ။ လုပ်ပေးလိုက်တာမှာ ကျွန်တော့် စွဲချက်ထဲမှာ အဲဒါပါတယ်။ ဒီကုလားတွေကို ကျွန်တော် မှတ်ပုံတင်လုပ် ပေးတယ်လို့။ အဲဒါက စွဲချက်တစ်ခု။ အဲဒီစွဲချက်က ထောင်(၇)နှစ်။ စောစောက ထောင် (၇) နှစ်။

တစ်ခုချင်းလား။

အေး . . . နောက်တစ်ခုကတော့ ဗီအိုအေက ဒေါ်မြင့်မြင့်ဖော်။ သူမိသားစုနဲ့လည်း ကျွန်တော်က ရင်းနှီးတယ်။ ဒါပေမဲ့ သိတာက ကိုသောင်းက သံအမတ်။ ကိုသောင်းမိန့်မန့် ဒေါ်မြင့်မြင့်ဖော်နဲ့က သူငယ်ချင်းဆိုတဲ့အခါကျတော့ ကိုသောင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့မှ သံရုံး

သူ့အင်တာဗျူးအားလုံး
ဖုံးဖုံးပိပိ ပြောတာတွေများတယ်။
သူ ကောင်းပြောတာတွေချည်းပဲ။
ဒီကြားထဲ ဒီကနေ့ စာနယ်ဇင်းမှာ
ရေး နေတာတွေဟာ
ပရမ်းပတာနိုင်တယ်။

မှာ အဝင်အထွက်တွေ ရှိတယ်။ ဒီကနေ ကျွန်တော်နဲ့ ဆက်မိတာ။ ဆက်မိတဲ့အခါကျတော့ ကျွန်တော်ခေါ်တယ်။ ဒေါ်မြင့်မြင့်ဖော်လာပြီး ကျွန်တော်နဲ့ လျှောက်လည်တော့ ဗီအိုအေက တော်တော်လေး ပျော့ ပြောင်းသွားတယ်။ ဒေါ်မြင့်မြင့်ဖော်ကို နောက်ပိုင်း ဝီအိုအေတာဝန်ရှိသူ တွေက ဗမာဘက် ပင်းတယ်။ ပါတယ်ဆိုပြီး သူ့ကို အလုပ်ဖြုတ်လိုက် ရော။ အဲဒီတော့ သူကနေ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတဲ့။ ကျွန်မလည်း အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်သွားပြီတဲ့။ မြန်မာနိုင်ငံလည်း ကျွန်မ လာချင်တယ်တဲ့။ လာတဲ့အခါ မှာ နားနားနေနေ နေဖို့အတွက် အိမ်လေးတစ်လုံးလောက်တော့ ရချင် ပါတယ်တဲ့။ လာတဲ့အခါ နေဖို့ဆိုပြီး ကျွန်တော်က အဲဒါလေး စီစဉ်ပေး လိုက်တယ်။ အဲဒီစီစဉ်ပေးလိုက်တာ အမှုဖြစ်တယ်။

အဲဒါက (၇)နှစ်လား။

အဲဒါက ၇ နှစ်မကဘူးဗျ။ (၁၀)လောက်။ အားလုံးပေါင်း (၄၄)နှစ် ကျန်တာက တပည့်တွေနဲ့ ကျွန်တော့်ကို တိုက်ရိုက်ခွဲတာက (၃) မှ။ (စာ- ၁၀၉၊ ၁၁၀၊ ၁၁၁)

အဲသလို အကျဉ်းချုံးတာတောင် စာမျက်နှာ တော်တော်များသွားပြီ။ အဲဒီမှာ ဘိန်းဘုရင်ခွန်ဆာက ဦးခင်ညွန့်နဲ့ဆက်ပြီး လက်နက်ချအလင်းဝင် တာတို့၊ ဗိုလ်မြနဲ့ ရင်းရင်းနှီးနှီးတွေပြီး သူ့မွေးနေ့ကို ရန်ကုန်မှာ ကျင်းပ ပေးတာတို့၊ ဝတို့၊ ကိုးကန့်တို့နဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးယူတဲ့အကြောင်းကို စတဲ့ အကြောင်းတွေကို ချန်လှပ်ထားခဲ့ရပါတယ်။

ဆက်လက်ပြီး အခုဖော်ပြမယ့်အကြောင်းကတော့ သူတို့အင်တာ ဗျူးမှာ မပါတဲ့ ကိစ္စပါ။ ဒါကဘာလဲဆိုရင် 'ယနေ့နိုင်ငံတော်၌ ပြောင်းလဲ ဖြစ်ပေါ်နေသော အခြေအနေများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ အောက်တို ဘာလ ၂၄ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၊ ကုန်းမြင့်သာ၊ ဇေယျာသီရိ ဝိမာန်ခန်းမ၌ ကျင်းပသည့် နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုး

ကောင်စီဝင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး သူရရွှေမန်း၊ နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးချုပ် ဒုတိယ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး စိုးဝင်း၊ ရှင်းလင်းပြောကြားချက် အပြည့်အစုံနှင့် ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၂၂) ရက်နေ့တွင် အမျိုးသား ညီလာခံကျင်းပ နောက်မရှင် ဥက္ကဋ္ဌအတွင်းရေးမှူး (၁) ဒုတိယ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသိန်းစိန် ညီလာခံ ရှင်းလင်းပြောကြားချက် များဆိုပြီး အဲဒီ ရှင်းလင်းချက်စာကို ကြေးမုံ သတင်းစာမှာ ညှပ်ထည့်ပေးတာပါ။ ပြည်သူကို အသိပေးတဲ့ သဘော ထင်ပါတယ်။ ဒါကို သိမ်းဆည်းရာက ခုလို အချိန်သင့်လာတဲ့ အခါကျတော့ ပြန်လည် ဖော်ပြဖို့ ဖြစ်လာပါတယ်။

နောက်ပြီးတော့ ရှင်းလင်းချက်က ရှည်တဲ့အတွက် ဦးခင်ညွန့်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသူရရွှေမန်းရဲ့ ရှင်းလင်းချက်ကိုပဲ ကောက်နုတ် ဖော်ပြသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

“ယခုလို ဖြစ်နေသည့် အခြေအနေကို အတိုချုပ် ရှင်းလင်းပြော ကြားမှာဖြစ်ကြောင်း ၁၂-၉-၂၀၀၄ ရက်နေ့တွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ခင်ညွန့် ဧကရာဇ်နိုင်ငံသို့ ကျန်းမာရေးအတွက် ဆေးကုသရန် သွားရောက်ခဲ့ ကြောင်း၊ ချစ်ကြည်ရေးခရီးဟု ခေါင်းစဉ်တပ်ခဲ့ပါကြောင်း၊ ထိုကာလနှင့် တိုက်ဆိုင်စွာ မူဆယ် ၁၀၅ မှ မိုင်နမ့်ဖက်ကာ ဒေသတွင် ဖြစ်စဉ်တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း၊ တာဝန်သိလုပ်သားပြည်သူတစ်ဦး၏ နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးချုပ် ထံ လိပ်မူတိုင်ကြားသတင်းပို့မှုကို အရှေ့မြောက်တိုင်းစစ်ဌာနချုပ် တိုင်း မှူးက မိတ္တူစာအဖြစ် လက်ခံရရှိခဲ့ကြောင်း၊ တိုင်းမှူးက တိုင်ကြားမှု အချက်အလက်များအပေါ် မှန်ကန်မှု ရှိ၊ မရှိ စစ်ဆေးရန် ခုံရုံးဖွဲ့၍ ထောင်ရွက်ခဲ့ရာ ပြစ်မှုကူးလွန်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်တွေ့ရှိသဖြင့် သတင်းတို့ တင်ပြခဲ့ကြောင်း..... စစ်ဆေးတွေ့ရှိချက်များကို တရားသူကြီးများနှင့် သက်ဆိုင်ရာတာဝန်ရှိသူများက စွဲချက်တင်ပို့ခဲ့ရာ တရားရုံးက သက်သေ ခံပစ္စည်း တင်သွင်းရာတွင် အနည်းဆုံး ဈေးနှုန်းဖြင့် တန်ဖိုးသင့် တွက် ချက်မှုအရ ငွေကျပ်သိန်းပေါင်း နှစ်သောင်းငါးထောင်ခန့်နှင့် တန်ဖိုး မပြတ်ရသေးသော ပစ္စည်းများကို အနည်းဆုံးဈေးနှုန်းဖြင့် တန်ဖိုးသင့် တွက်ချက်ရာ ကျပ်သိန်းပေါင်း ငါးထောင်ခန့်တန်ဖိုးဖြတ်၍ စုစုပေါင်းကျပ် သိန်း (၃ သောင်း)ဟု ထင်ပြထားကြောင်းကို သိရှိရပါကြောင်း၊ ကျောက်စိမ်း (၄၂)တန်နှင့် ပုလဲအလုံးပေါင်း (၁၃၀၀) ၏ တန်ဖိုးမပါသေးကြောင်း၊ ၎င်းပြင် ဤပမာဏမှာ နှစ်လ၊ သုံးလအတွင်းဖြစ်ခဲ့သည့် ပမာဏသာ ဖြစ်ပါကြောင်း၊ ထိုကြောင့် ပါဝင်ပတ်သက်သည့် တပ်နှင့်ဌာန (၃)ခုမှ ဝန်ထမ်း (၁၆၆)ယောက်သည် တရားဥပဒေအရ ပြစ်ဒဏ်များခံယူသွား ခြိဖြစ်ကြောင်း။

“ဗိုလ်ချုပ်ကြီးခင်ညွန့် စင်ကာပူနိုင်ငံမှ ပြန်ရောက်လာသည့်အခါ ၎င်း၏ ထောက်လှမ်းရေးတပ်ဖွဲ့များမှ သတင်းပို့ချက်အရဖြစ်စဉ်ကို သိရှိ ရသည့်အခါ စိတ်မကောင်းဖြစ်ခြင်း၊ ဒေါသဖြစ်ခြင်းများဖြစ်သည်ဟု သိရှိ ရကြောင်း..... ထိုသို့ သိရသည့်အတွက် နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲက ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ခင်ညွန့်အား ခေါ်ယူ တွေ့ဆုံပြီး နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲ အနေဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ခင်ညွန့်အား ထိုတာဝန်များပေးရန် မည်မျှအထိ ပြုစုပြီးထောင်ခဲ့ရသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ထောက်လှမ်းရေးမှူးချုပ်ရုံးတွင် မည်သို့မျှ ခန့်အပ်၍ မရနိုင်သည့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအဆင့် ရာထူးပေးနိုင်ရန် ဥက္ကဋ္ဌ၏ စစ်ဘက်အကြံပေး အရာရှိအထိ တိုးမြှင့်ခန့်ထားပေးသည်ကို လည်းကောင်း၊ ဖြည်းဖြည်းနှင့် အေးဆေးစွာ နားဝင်အောင် ပြောကြားခဲ့ ကြောင်း၊ ၎င်းနောက် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးခင်ညွန့်အား ဝန်ကြီးချုပ်ရာထူးနှင့် တပ်မတော် ထောက်လှမ်းရေးမှူးချုပ် တာဝန်နှစ်ခုလုံးကို တစ်ယောက် တည်း ယူထားခြင်းအားဖြင့် နောင်တွင် မကောင်းနိုင်ကြောင်း၊ သို့ပါ၍ ထောက်လှမ်းရေးမှူးချုပ် အသစ်ခန့်ပြီး အမျိုးသား ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ တို့ဖျက်သိမ်းမည်။ ထို့နောက် နစက၊ နစရများ ကွပ်ကဲမှုများကိုပြောင်း ပေးမည်ဟု အချက် (၃) ချက် ပြောလိုက်ကြောင်း”။

“သို့ရာတွင် ၁၄-၁၀-၂၀၀၄ ရက်နေ့ နံနက်ပိုင်း၌ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး

ခင်ညွန့်သည် ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်ရှိ ဌာနကြီးမှူးများ ဖြစ်သည့် ဗိုလ်မှူးချုပ်များနှင့် ဗိုလ်မှူးကြီးတစ်ဦးတို့ကို ခေါ်၍ အစည်းအဝေးပြုလုပ် ပြီး ညွှန်ကြားချက်ပေးသည်ဟု သိရှိရကြောင်း၊ အစည်းအဝေးတွင် ဗိုလ် ချုပ်ကြီး ခင်ညွန့်က မင်းတို့အချင်းချင်း မညီညွတ်၍ ခုလိုဖြစ်ရတာဟု ပြောကြောင်း၊ (၎င်းစကားသည် ၁၀၅ မိုင်နမ့်ဖက်ကာ ကိစ္စနှင့် ပတ်သက် ၍ ဖြစ်မည်ဟု မိမိတို့ ခန့်မှန်းရကြောင်း) ထို့နောက် တိုင်းမှူး၊ တပ်မမှူး များ၏ နောက်ကြောင်းများလိုက်ရန်၊ ၎င်းတို့နှင့် ပတ်သက်သည့် သတင်း များ စုံစမ်းပြီး သတင်းတည်ဆောက်ထားရန် ပြီးပါက ဆက်စပ်သည့် ကိစ္စများကို အစိုးရအဖွဲ့ (Cabinet) အစည်းအဝေးများတွင် ပြောမည်ဟု ပြောကြောင်း၊ ထိုသို့ဖြစ်လာမှုများသည် နောက်ဆုံး၌ တပ်မတော် ဗြိက္ခမ္မာသို့ ဦးတည်လျက် ရှိနေသဖြင့် ၁၉-၁၀-၂၀၀၄ ရက်နေ့၌ နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ခင်ညွန့်အား တာဝန်မှ အနားပေးလိုက် ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း”။

ကဲ... အဲဒါသာကြည့်ပေတော့။ အင်တာဗျူးမှာ ဒါတွေ မပါဘူး။ သူ့အပြစ်မရှိသလိုလို ပြောနေတယ်။ ဒီရှင်းလင်းချက်မှာ ဗိုလ်ချုပ်ခင်ညွန့် တပ်မတော်ဗြိလဲအောင် လုပ်ကြံတယ်ဆိုတာ ရှင်းနေပါတယ်။

သူ့အင်တာဗျူးအားလုံး ဝမ်းပိစိ ပြောတာတွေ များတယ်။ သူ ကောင်းပြောတာတွေချည်းပဲ။ ဒီကြားထဲ ဒီကနေ့ စာနယ်ဇင်းမှာ ရေး နေတာတွေဟာ ပရမ်းပတာနိုင်တယ်။ Ethics ကျင့်ဝတ် မရှိဘူး ဘာညာနဲ့ ပြောထားတယ်။ လူကောင်းနဲ့ အရူးလို နှိုင်းထားတယ်။ အရူးတွေနဲ့ ဖက်ပြောလို့ အပိုပဲလို့ ပြောထားတယ်။ တကယ်တော့ အင်တာဗျူးမှာ ကျွန်တော်တို့ သိချင်တာတွေ ဘာမှ မယ်မယ်ရရ မပါ ဘူး။ အကုန်လုံး ငြင်းထားတယ်။ ဒီပဲယင်းကိစ္စ မသိဘူး။ သူတို့ လှမ်း မပါဘူး။ ABSDF ကိစ္စလည်း သူတို့ မလုပ်ဘူး။ ထောက်လှမ်းရေးများ ကို အရေးယူတဲ့ကိစ္စ စိတ်ဝမ်းကွဲပြား၍ မဟုတ်ဘူး။ စွယ်တော်ပုံးကွဲမှု၊ ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး တင်ဦးနေအိမ် ဝှံ့ကွဲမှုဟာ နယ်စပ်ကလာတာ၊ ဘယ်သူလုပ်တယ်ဆိုတာ တိတိကျကျကြီး မဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့။ အင်တာ နက်က မိန့်ခွန်းလည်း သူပြောတာ မဟုတ်ဘူးလို့ ငြင်းပြန်ရော။ ဒါတွေ ပေါင်းချုပ်လိုက်ရင် သူ့ အင်တာဗျူးက မိုးလုံးပြည့် မုသားဝါဒတွေချည်းပဲလို့ ဆိုချင်တယ်။

အဲဒီအချိန်က တစ်တိုင်းပြည်လုံး ထောက်လှမ်းရေးကို ကြောက်နေ ရတာ။ ဗိုလ်ချုပ်ဗိုလ်မှူးဗိုလ်ကြီးတွေလည်း အရစ်တောင် မရှိတဲ့ ထောက် လှမ်းရေးပေါက်စကို ဖော်မကြည့်ရဲတဲ့ခေတ်။ လူတွေကို ကြက်ကလေး၊ ငှက်ကလေးလို ဖမ်းနေတဲ့ခေတ်။ အကျဉ်းစခန်းတွေ၊ စစ်ကြောရေးခန်း တွေ ပို့လိုပေါက်နေတဲ့ခေတ်။ မှန်ကန်မှုတဲ့ တရားဥပဒေ မရှိတဲ့ခေတ်။ စစ်ခုံရုံးတွေနဲ့ ထောင်ချနေတဲ့ခေတ်။ ထောက်လှမ်းရေးအုပ်ချုပ်နေတဲ့ ခေတ်။ တခြားနေရာမကြည့်နဲ့ ထောင်ကျူးတဲ့ နိုင်ငံရေးသမားတိုင်း သိကြတယ်။ ထောင်ထဲမှာ သူတို့စစ်ကြောရေး လုပ်ကြံတယ်။ ထောင် အာဏာပိုင်တွေရဲ့ အထက်မှာ သူတို့နေခဲ့တယ်။ နေရာတိုင်းမှာ သူတို့ လက် သူတို့ခြေ။ ဘာပြုလို့များ ထောက်လှမ်းရေးမှာ တာဝန်မရှိဘူး။ ကျွန်တော်တို့က ပါးကွက်အာဏာသားတွေပါ။ အထက်က ခိုင်းလို့ပါ။ ထောက်လှမ်းရေးချည်းပဲ ပုံမချပါနဲ့ဆိုတဲ့ အသံတွေက ဒီစာအုပ်မှာ မကြားချင်မှအဆုံး။

တကယ်တော့ ဦးခင်ညွန့်နဲ့ အင်တာဗျူးတာဟာ ကျွန်တော်တို့ အတွက် အကျိုးသိပ်မရှိပါဘူး။ သမိုင်းအချက်အလက် မှန်မရှိနေသော သာ “စစ်တပ်က အာဏာသိမ်းတာ မဟုတ်ပါဘူး” လို့ ပြောင်လိမ်ထား သေးတယ်။ ဒီတော့ ဒီစာအုပ်ဟာ ဦးခင်ညွန့်ကို တစ်မျိုးတစ်စုံနည်းနဲ့ စင်တင်လိုက်တာပဲလို့ ထင်တယ်။ ကျားသေကို အသက်သွင်းလိုက်တာ ပဲ။ လူထုမြင်ကွင်းကို ပို့လိုက်တာပါ။ သူ့ကိုယ်ချည်သွေးတီးလုံးတွေကို တစ်ဖက်လှည့်နဲ့ တီးခိုင်းလိုက်တာပဲ။ ပြည်သူတွေ အပေါ် နိုင်ငံရေးသမား တွေအပေါ် ဖိနှိပ်ခဲ့တဲ့၊ ရက်စက်ခဲ့တဲ့ သူ့လုပ်ရပ်တွေကို မေ့မိစိလိုက် ကြပါနဲ့လို့ သတိပေး ရေးသားလိုက်ရပါကြောင်း။

Make It New နှင့် အယူလွှဲမ

ဇယျာလင်း

တက်သစ်လွယ်ကူရာ (ဆရာများအပါအဝင်) ကဗျာဆရာတွေမှာ ဖြစ်တတ်တဲ့ ပြဿနာတစ်ခုရှိပါတယ်။ အဲဒါကတော့ ရှိခိုးခွဲ နှုတ်ရ ရှု ကဗျာဆရာတွေနဲ့ တွဲပြားခြားနားအောင်ရေးသားရပါမိ။ ဇာတ်ပြဿနာအပြင်ပြောရောင် 'အသစ်ပြုလုပ်ပို့ပေး။ ဒါဟာ ဖြစ်သလိုဖြစ်ပေါ်' လုပ်သင်လုပ်ထိုက်တဲ့ကိစ္စတွေ ကျွန်တော်မြင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကယ်တီလည်း ဒါကို အားပေးပါတယ်။ တက်သစ်လ လွယ်ကူရာဆရာတွေက ရှိခိုးခွဲ နှုတ်ရ ကဗျာဆရာတွေ ရေကြည်သလို မရေးလိုတော့ဘူး။ ရှိခိုးခွဲ နှုတ်ရ ကဗျာတွေရဲ့ လောင်းဆိုင်အောက်မှာလည်း မနေလိုကြဘူး။ ရှိခိုးခွဲ နှုတ်ရ ကဗျာဆရာတွေရဲ့ ဩဇာလွှမ်းမိုးမှုကလည်း လွတ်ကင်းချင်ကြတယ်။ ရှိခိုးခွဲ နှုတ်ရ ကဗျာဆရာတွေရဲ့ အရေးအသား အစုအဝေး တစ်ခုရယ်ကို ဥပမာပြောပြလိုက်ရင်လည်း လုံးဝဆန်ဆန်တစ်ခုခုကို ပြုလုပ်ပို့စိတ်အားထက်သန်ကြတယ်။ လူငယ်သွေး၊ လူငယ်မာန်နဲ့ ၂၀ ရာစုအနောက်တိုက် အနောက်တိုင်းကဗျာလောကမှာ ကဗျာဆိုင်ရာ မော်ဒန်ဝါဒတွေအောင်လူတွေထဲ တစ်ဦးပါဝင်ခဲ့တဲ့ အမေရိကန် ကဗျာဆရာ အက်ဇရာပေါ့စ် Ezra Pound (၁၈၉၅-၁၉Jul) ရဲ့ Make It New ဆိုတဲ့ကြော်ငြာထဲကို လိုက်နာကြိုက်တဲ့သူကောင်းပါ။ ဒါကိုကြည့်ရင် မြိုင်ဝယ်သန့်ပေးလိုက်ပေးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီ Make It New ဆိုတဲ့ ကြော်ငြာထဲမှာ နောက်ဆက်တွဲလေးတွေကို သိထားရင် နည်းနည်းလေးအောင် ကောင်းပေးလိုက်နိုင်ပါတယ်။

အနောက်တိုင်း စာပေသမိုင်းကို ပြန်ကြည့်ရင် ဒီကြော်ငြာထဲမှာ Make It New ကို ခေါ်ဆိုတဲ့အတိုင်း တွေ့ရတတ်သလိုပင် အင်္ဂလိပ်ဘာစုတွေမှာ ဟာ တွေ့ရတတ်ပါတယ်။ ဝန်ဆိုး ဝန်ဆူး စီတာ ကဗျာ အပါအဝင် အနုပညာရပ်အားလုံးမှာ အသစ်ပြုလုပ်ကြည့် ဆော်ဩခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီကြော်ငြာထဲမှာ အသစ်ပြုလုပ်တဲ့အရာကို ဆောင်ရွက်ခွင့် ပေးပေးပေးခဲ့တဲ့ ၂၀ ရာစုရဲ့ အသစ်ကလေး ကြော်ငြာကြီးပုံတော်က တစ်ခု အဖြစ် ပါဝင်ခဲ့ပါတယ်။ Modernism (modern ဖြစ်နေရေးတို့ပေါ်/ အင်္ဂလိပ်/ မတင်အောင်စွဲ ဖြစ်နေရေး အနုပညာဝါဒကို ဆိုလိုပါတယ်။ အသစ်ပြုရေးဆိုတစ်ခု ဒီအရာပဲပါ။ အင်္ဂလိပ်ကလေး ပေါ်လာတဲ့ 'ကာလပေါ် အနက်ထက်ပိုပါတယ်' ကို ဆိုလိုတာရင် Make It New က တစ်ခုတည်းက ဖြစ်လာသလို Make It New မလုပ်နိုင်ရင် modern မပြုနိုင်တဲ့ လူတွေပါ။ ဒါပေမဲ့ ဒီ Make It New ဆိုတဲ့ ကြော်ငြာထဲကိုယ်တိုင်က အသစ်မဟုတ်သလို ပေါင်းထွင်လိုက်တဲ့ စကားလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ပေါင်းဟာ တရုတ်ဘာသာစကားနဲ့စာပေ (အထူးမပြင် ကွန်ဖြူနုပေါင်းဆိုင်ရာတွေကို) တွေ့တဲ့ ကတည်းက အထွတ်ထွတ်တော့ သွေးလာခဲ့တဲ့ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအကြောင်းအရာတွေ ဖတ်ရှုနေရင်းမှာ ဒီအရာ ပေါင်းထက် (၁၉၀၆ ခုနှစ်- ၁၉၂၂ ခုနှစ်က ယူဆရ) ကို စတင်တွေ့ရှိထားသူ T.S. Eliot တို့ကလေးအကြောင်း သိခဲ့ရ ပါတယ်။ အဲဒီအရာပေါ်မှာ နှစ်ပညာအကြောင်းပေါ် တွဲပညာရှိကောင် ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ရေးခဲ့တဲ့အရာတွေဟာ တစ်ခုတည်းကလေးပါ။ အဲဒါဟာတော့ Day by day Make It New ဖြစ်ပါတယ်။ ရေခဲခွဲအမှု အသစ်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကို ပေါင်းဟာ အနောက်တိုင်း ဝမ်း့ Cantos ကဗျာပုံစံက Canto 53 မှာ ထည့်သွင်းရေးသားထားတဲ့ တွေ့ရပါတယ်။

Make It New
As the sun makes it new

Day by day make it new
Yet again make it new
အသစ်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်
နေရမှာ အသစ်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်သလို
နေရတဲ့အမှု အသစ်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်
နေရတတ်တော့ အသစ်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်

Make It New အသစ်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်တဲ့ ဆိုတဲ့ ကဗျာပေါင်းနဲ့ အထက်ပါအင်္ဂလိပ်ကို ဖတ်ကြည့်ရင် အသစ်သစ် အကြောက်အယူလွှဲမ ရှိပါတယ်။ အသစ်ဖြစ်အောင်လုပ်တဲ့ ပြောတဲ့အရာမှာ အသစ်ပြုလုပ်ကြိုလို့ နားလည်တဲ့အရာတွေ ရှိပါတယ်။ ပေါင်း အင်္ဂလိပ်စကားကို ကြည့်ရင် It ဆိုတာ ဆေးဝါး ကို အသစ်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ရတာ တွေ့ရပါတယ်။ အဲဒီနားခါး It ဟာ တက် ကိုယ်ကားဖြစ်သလိုတော့ မေတော့ ဖြစ်ပါတယ်။ ခုနစ်ထုလုပ်ထုတ်တဲ့ကိစ္စတွေရင် It ဟာ တိုင်းမြှုပ်ထုပ်ရင် ပေါင်းလုပ်ကို ဆိုလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အင်္ဂလိပ်စကား ဝေါက်စက် တဲ့ ကလေးကို မိန်းကလေးတွေလုပ်ရင် နေထက်လက်အင်္ဂလိပ်စကား ကလေးထက် ကောင်းနေရပေမယ့် တိုင်းမြှုပ်ထုပ်ရင် ပေါင်းလုပ်ကလေးဖြစ် ပေးပေးဆို တွေ့ရတော့ပါပြီပါတယ်။ အဲဒီ တွေ့ရတာ သက်တမ်းစကားကလေး ဆက်ပေးလိုက်တဲ့အခါ It ဟာ အနုပညာဝါဒ ခွဲခွဲ/ ဝေခွဲအနုပညာသစ်တွေကို ဆိုလိုတာ ဖြစ်နေပါတယ်။ အမေရိကန် ကဗျာဆရာ/ စာပေပညာရှင် Dana Levin အလိုအရာတော့ it ကo ၁၀၀ အသက်အင်္ဂလိပ်စကား ဖြစ်ပါတယ်။ အနောက်တိုက် အသစ်ပြုလုပ် ဆိုတဲ့အရာက ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါဟာ အသစ်ပြုလုပ်ကြို ဆိုတာနဲ့ နည်းနည်းနည်းနည်းနည်း ကွဲပြားတတ်သလိုပင်ပါ။ အသစ်ပြုလုပ်ပို့ လိုအပ်တဲ့အရာတွေ တစ်ခုတည်းပေးပေး ပေးပေးပေးပေး အသစ်ပြုလုပ်စရာ ကျန်ရှိနေတဲ့ မှုဒ်ကလေးတွေ နည်းနားတွေ ပုံစံတွေ မျိုးစုံတော့ မြစ်ခဲခဲပဲတော့ ရှိရင်မှ မဟုတ်ဘဲ အင်္ဂလိပ်စကား အရာတွေနဲ့ပင်တက်ပုံပင်ပါတယ်။ ဒါကို Dana ကလေးလည်းပြောပါတယ်။

မေတော့က အသစ်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်လုပ်ဆိုတဲ့ ကဗျာအစ အစုထပ်နဲ့ နေထိုင်မှုအစားတွေ တွေ့ရပါတယ်။ မိနက်ကလေးပဲနဲ့ မှတ်ခမ်းသေသေ အသစ်ပေါ်ပေါက်လာတာတွေမှာ ညွှန်လိုက်တာတွေကို ကျေးဇူးတင်သောအရာတွေနဲ့ တေးဆွဲသောအရာတွေ ဖြစ်နေတာတွေအစုတွေ ညွှန်အောင် ဆို ကွယ်ပျောက်နေတာတွေဟာ အစုထပ်ဆင် ပေါ်ထွက်လာတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲအပြင်ပင် ပေါက်နေကြတာက ဟာ ဆိုတာ အသစ်တွေ ရှိသူ အားပေးတဲ့အရာ ဖြစ်ပါတယ်။ လင်ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ အင်္ဂလိပ် ဒီအရာပေါ်မှာ တက်ကလေးကလေးဖြစ်ဖြစ် စိတ်ကူးဖြစ်ကျက်မှုအရာကဖြစ်ဖြစ်ဟာ တက်ကလေးကို သစ်လွှဲလွန်းအင်္ဂလိပ်စကား ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီ အင်္ဂလိပ်စကား တစ်ခုပင်ပင်လေးပင် လိုအပ်တော့တဲ့အရာဖြစ်ပါတယ်။ တက်သစ်လ လွယ်ကူရာမဟုတ်ဘဲ အနုပညာကို စိတ်လိုက် စိတ်ထက်စွမ်းပေးပေးပေးပြီး ဆန်ဆန်မာကို အခြေအနေအကြံအစည် ရဲ့ ရှုအားပေးပေးအသစ်ဖြစ်ပါတယ်။ ဟာနဲ့ ဒါအသစ်ပဲ။ ဆိုတဲ့ တစ်ခုကလေးပဲ။

ရေခဲခွဲအမှု အသစ်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်မှာ ပြုလုပ်ခြင်းကို အသားပေးပြောဆိုတာ တွေ့ရပါတယ်။ စစ်ဆေးပုံ/ ဆန်ဆန်တိတ်ထွက်ဖြစ်သလို ရေခဲခွဲအသစ်အဖြစ် စိတ်လိုက်ပတ်တတ် ပြုလုပ်နေပုံ လိုအပ်တဲ့ သဘောပေါ်။ လက်တွေ့ ပြုလုပ်တာ မဟုတ်တောင်မှ ရှုအားပေးပေး ပြုလုပ်ပေးလာခြင်းဆို ပြုလုပ်နေမှာဖြစ်ပါတယ်။ အခုကလေး ထိုအရာဖြစ်

ပေါ်တာ မဟုတ်ဘဲ အချိန်ကာလရဲ့ အပိုင်း/ အခြား/ အဆက်အစပ် တစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။ အဲသလိုပဲ အသစ်ပြုလုပ်ခြင်းဟာ အဆက်အစပ်မရှိ ဘဲ ဝိုးပေါ်က ကျလာသလို၊ လေထဲက ထွက်လာသလိုမျိုး မဟုတ်ပါဘူး။ နေ့စဉ်အမျှ တွေးတော၊ ကြံစည်၊ လေ့လာ၊ စမ်းသပ်နေရတာ ဖြစ်တဲ့ အတွက် ဒီလိုလုပ်ခဲ့တဲ့ အတိတ်နေ့ရက်တွေကအစ အခြားသူတွေလည်း ပြုလုပ်ဖန်တီးခဲ့ကြတဲ့ အတိတ်ကာလတစ်ခုလုံးကြီးရှိပါတယ်။

'နောက်ထပ်တစ်ဖန် အသစ်ဖြစ်အောင်ပြုလုပ်' ဆိုတဲ့နေရာမှာ အညစ်အကြေးအောင် ပြုလုပ်ခြင်းဟာ တစ်ကြိမ်တစ်ခါနဲ့ ပြီးသွားတဲ့ ကိစ္စ မဟုတ်တာကို ဆိုလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ခေတ်၊ တစ်ခါမှာ ပြုလုပ်ခဲ့ တဲ့ အသစ်ဟာ တစ်ချိန်ချိန်မှာ အသစ်ဖြစ်ခြင်းရဲ့ အရည်အသွေးတွေ မှေးမှိန်သွားတတ်စေပါ။ အချိန်ကာလရဲ့ နိယာမပါပဲ။ အဲဒီအချိန်မှာ ရှိပြီးသားကို အသစ်ပြုလုပ်ခဲ့ကြရသလို အသစ် 'အသစ်' ကို နောက် ထပ်တစ်ဖန် ပြုလုပ်ကြရမှာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ လူတစ်ယောက်အနေနဲ့ ပြု လုပ်ရတာ ဖြစ်သလို ခေတ်ကြီးတစ်ခုလုံး အနေနဲ့လည်း ပြုလုပ်ရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ (အသစ်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ဖို့ဟာ ခေတ်ရဲ့ တောင်းဆိုချက် ထဲ ပါတာလည်း ဖြစ်နိုင်တာပေါ့)။ အသစ်ပြုလုပ်ပြီးတာနဲ့ သာယာနေ လို့ မရတဲ့ သဘောလည်း တွေ့ရပါတယ်။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ဟာ အသစ် တစ်ခုခု ပြုလုပ်ကောင်း ပြုလုပ်ခဲ့ပေမယ့် တစ်ချိန်ချိန်မှာ အခြားတစ် ယောက်ယောက်ဟာ နောက်ထပ်အသစ်တစ်ခု၊ နောက်ထပ်တစ်ဖန် ပြု လုပ်(ရ)မှာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အသစ်ပြုလုပ်ခြင်းဟာ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ ဖြစ်တာ မျိုးထက် ကွင်းဆက်တွေချိတ်တဲ့ ဖြစ်စဉ်ကြီးလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီတော့ Make It New 'အသစ်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ကြ' ဆိုတာဟာ အချို့ထင်သလို အဟောင်းအားလုံး စွန့်ပယ်ဖို့ မဟုတ်ပါဘူး။ Total transformation လုံးဝ ပြောင်းလဲပစ်လိုက်ဖို့ကို futurist သမားတွေ တောင်းဆိုခဲ့တာ ရှိပါတယ်။ ၂၀ ရာစု ဟိုဘက်ပိုင်းမှာ ရှိခဲ့တဲ့ အနုပညာ ရပ်တွေအားလုံး အပါအဝင် စာကြည့်တိုက်တွေ၊ ပန်းချီ ပြခန်းတွေ၊ ဝိတစ်နဲ့မတွေ့ကိုပါ ဖိနှိပ်ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ဖို့ မင်းခဲစရိုက်ဆန်ဆန် ကြွေး ကြော်ခဲ့တာတွေ ရှိပါတယ်။ ပေါင်းအလိုအရတော့ ဒီလိုလုံးဝ ပြောင်းလဲရေး ကို ဘယ်လောက်ပဲလိုလားပါစေ တကယ်လိုက်နာလို့မရပါဘူး။ ပေါင်းကိုယ် တိုင်ပင်လျှင် တကယ်လက်တွေ့မလုပ်နိုင်ခဲ့ပါဘူး။ ဒီ Make it New ဆိုတဲ့ ဆလိုဂန်ကိုယ်တိုင်ဟာ ဟိုးအတိတ် ကာလအစစ်ခုကနေ သူရရှိခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ အနောက်တိုင်း ကလည်း မဟုတ်ဘူး။ အရှေ့တိုင်း က။ ပေါင်းချဲ့ လက်ရာတွေကို လေ့ လာရင် အတိတ်က ရေးသားထားခဲ့တဲ့ မှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့တဲ့၊ တော်ဝင်တန်းစား၊ စာကြီးပေကြီးအဖြစ် သတ် မှတ်ထားခဲ့တဲ့ အရေးအသား တွေထဲက ကောင်းမွန်ဆိုတဲ့ အပိုင်းအစတွေ ကိုယူငင်ပြီး သူ့လက်ခံထားတဲ့ ရေးသားခွဲစည်းမှု ပုံစံ/ စနစ်ထဲ ထည့် သွင်းထားသလို၊ စီစဉ်နေရာ ခွဲဖွဲ့စည်းပြုလုပ်တာ ဖြစ်ပါတယ်။ အတိတ်က စာသားတွေ သူ့ ရွေးချယ် ယူငင်ပြီး သူ့ကဗျာထဲ ကိုးကားချက်အဖြစ် ထည့်သုံးသလို သူ့ခေတ်အခါအဖြစ်အပျက်တစ်ခုခုနဲ့ ပေါင်းစပ်စဉ်းချိတ် လိုက်တာလည်းရှိပါတယ်။ Quotation လုပ်ခြင်း၊ Combination လုပ်ခြင်းနဲ့ Arranging & Re-arranging လုပ်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီနည်းတွေဟာ သူ Cantos ကဗျာရည်မှာ အထူးထင်ရှားပါတယ်။ The Serious Artist 'အနု ပညာကို အလေးအနက်ထားတဲ့ အနုပညာရှင် ဆောင်းပါးမှာ ပေါင်း ပြောခဲ့တာ ရှိပါတယ်။ "Major poets heap together and arrange and harmonize the results of many men's Labour. This very faculty for amalgamation is a parts of their genius" 'အလေး ထားရတဲ့ ကဗျာဆရာတွေဟာ အခြားသူတွေရဲ့ ပင်ပန်းစိုက် ထုတ်မှုတွေရဲ့ အကျိုးရလဒ်တွေကို ညီညီညွတ်ညွတ်နဲ့ သမာဓာတ ဖြစ်အောင် ပေါင်းစုပြီး ပြန်လည်စီစဉ်ထားသိကြတာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို ပေါင်းစပ်တတ်တဲ့ စွမ်းအားသတ္တိပင်လျှင်ဟာ (သူတို့ရဲ့)ပါရမီနဲ့ အနိတ် အပိုင်းဖြစ်ပါတယ်။

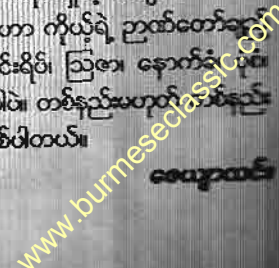
ပေါင်းရဲ့ Make it New ဟာ total transformation ထက် Recombination ပြန်လည် ပေါင်းစပ်မှုသဘောဖြစ်ပါတယ်။ ခေါင်း အ တွက် အသစ်ဆိုတာဟာ historical recycling သမိုင်းဝင်အရာတွေကို ခေတ်နဲ့အညီ အသစ်တစ်ဖန်ပြုလုပ်တာဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်အသစ်ဆိုတာ အဟောင်းရဲ့ ကျေးဇူးမကင်းပါဘူး။

အသစ်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းနဲ့ ဆက်စပ်နေတဲ့ ကိစ္စကတော့ originality ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မူလ၊ အစပြုလုပ်ခြင်းပေါ့။ 'ကိုယ်တိုင်' တို့ 'ရင်တွင်းဖြစ်' တို့ စတဲ့ အသုံးအနှုန်းတွေနဲ့လည်း တစ်နည်းမဟုတ် တစ် နည်းဆက်စပ်နေပါတယ်။ 'ပြည်တွင်းဖြစ်' တို့ 'အစစ်အမှန်' တို့နဲ့လည်း မကင်းရာမကင်းကြောင်းပါ။ ဒီအင်္ဂလိပ်စကားလုံးဖြစ်တဲ့ originality ဟာ လက်တင်စကားလုံးဖြစ်တဲ့ originality က လာပြီး originus က ori ကလာတာ ဖြစ်ပါတယ်။ to rise နီးထဲဖို့ မတ်ထဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ အရုဏ်ဦး ရဲ့ နေဖူးပွင့်စနဲ့ ဆက်စပ်လို့ ရသလို 'အခြေခံ'၊ 'အမြစ်ခံ'၊ 'စတင်ရာ အရပ်' တို့နဲ့လည်း ဆက်စပ်လို့ ရပါတယ်။ 'နီးထဲ ဖို့ဆိုရင်' 'အိပ်စက်ခြင်း' နဲ့ ဆက်စပ်သလို 'မတ်ထဖို့ဆိုရင်' 'ထိုင်နေခြင်း'၊ 'လဲလျောင်းနေခြင်း' တို့နဲ့ ဆက်စပ်ပြီး မူလအနေအထားကနေ ပြောင်းလဲသွားတဲ့ သဘောသက် ရောက်ပါတယ်။ 'အသစ်' ဖြစ်ဖို့ 'အဟောင်း' ဆိုတာရှိရပါတယ်။ အဲဒီ 'အ ဟောင်း' ဟာလည်း တစ်ချိန် တုန်းက 'အသစ်' ပါပဲ။ ဘယ် 'အသစ်' မဆိုဟာ သူ့ချည်းသက်သက် 'သစ်' လို့ 'လွင်' လို့ 'လန်း' လို့ 'ဆန်း' လို့ မရပါဘူး။ သူ့ကို သစ်စေတဲ့ အကြောင်း တရားတွေ၊ သစ်ဖို့ တွန်းပို့တဲ့ အင်အားတွေ ရှိပါတယ်။ အဲဒါတွေက အဟောင်းရဲ့ တွန်းအားတွေ၊ ပံ့ပိုးမှုတွေ၊ မွေး ထုတ်ပေးမှုတွေဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်လောက်ပဲ အဟောင်းတွေက ရုန်းတွက် ပြီး ဘယ်လောက်ပဲဆန်းသစ်တီထွင်စဉ်းတော့ ပေါင်းပြောခဲ့တာက ori- ginal is not to be Sourceless 'မူလ၊ အစစ်အမှန်ဖြစ်ခြင်းဟာ နောက်ခံအကြောင်း တရားတို့၊ ဖြစ်မြစ်တို့ ကင်းမဲ့ခြင်းမဟုတ်ဘူး'။

ဆက်စပ်ပြောရရင်တော့ online မှာ Sandra Simmonds ရဲ့ "Post-flarf discussion" ကို တွေ့မိပါတယ်။ Flarf ပြီးတော့ Post-flarf ကဗျာတွေအကြောင်း ဆွေးနွေးကြတဲ့ အခန်းကဏ္ဍလေးပါ။ အဲဒီ မှာ ဝင်ရောက် ပါဝင်ဆွေးနွေးသူတစ်ဦးဖြစ်တဲ့ Bryan Coffelt ဆိုသူက ဟောသလို တင်လိုက်ပါတယ်။

- Make it new (Modernism)
- Make it fucked up (Flarf)
- Stop Making it (Conceptualism)
- & Post- Flarf is between the final two.

အသစ်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ် (မော်ဒင်နီဝါဒ)
လွဲချော်မှားယွင်းအောင် ပြုလုပ် (ဖလားဘ်)
ပြုလုပ်နေတာတွေ ရပ်လိုက် (ကွန်ဆပ်ချ်ယယ်လင်စင်)
ပိုင်တိ၊ ဖလားဘ်ကတော့ နောက်ဆုံး ၂ ခုကြားမှာ ရှိတယ်-
ဒီနေရာမှာ it ကတော့ စာပေ၊ ကဗျာ၊ အနုပညာပေါ့။ ဒီဆွေး နွေးပွဲမှာပဲ မူလ flarf အဖွဲ့ဝင်ကဗျာဆရာမ Sharon Mesmer ဝင် ရောက်ဆွေးနွေးသွားတာက ပထမကမ္ဘာစစ်ကနေ မော်ဒန်နစ်ဇင် ရလိုက် တယ်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကနေ ပြင်သစ်တွေက တစ်ဆင့် အတွေးအခေါ် အယူအဆအသစ်တွေ ရလိုက်တယ်။ အကြမ်းဖက်မှု နှိမ်နင်းရေးစစ်ပွဲ ကနေ ဖလားဘ်ကို ရလိုက်တယ်။ ကွန်ဆပ်ချ်ယယ်လင်ကတော့ Kenny (Kenny Goldsmith- Conceptualism စတင် တည်ထောင်သူ)ရဲ့ မှတ်ဆိတ်က လာတာဖြစ်ပါတယ်။ ပိုင်တိဖလားဘ်ကတော့ အသုံးမရှိတဲ့ စစ်ပွဲက လာတာ ဖြစ်တယ်။ ဆိုလိုတာက တီထွင်ဆန်းသစ်မှုဟာ ကိုယ့်ရဲ့ ဉာဏ်တော်ဆင့် သက်သက်က လာတာမဟုတ်သလို လောင်းခိုပဲ၊ ဩဇာ၊ နောက်ခံပုံစံ၊ အတိတ်ဟောင်းတို့နဲ့လည်း ကင်းလို့ မရခြင်းပါပဲ။ တစ်နည်းမဟုတ်တစ်နည်း ပဲဆိုသက်နေကြတဲ့ complexity ကြီး ဖြစ်ပါတယ်။

မင်းသား အိမ်ထောင်ရေး

“ကိုတင်မောင်၊ ကျုပ် တွေးလေ တွေးလေ ရှင်ကို စိတ်ဆိုးလေပဲ သိလား။ ခု အိမ်မှာ စားဝတ်နေရေး ဘယ်လောက် ကသိလင်တ ဖြစ်ရသလဲ ရှင်မသိဘူး မဟုတ်လား။ ဆန်မရှိ ထည်း ပူရတာက ကျွန်မ။ ဆီမရှိလည်း ပူရတာ က ကျွန်မ ရှင်ကတော့ မရှိအေးအေး ရှိအေး အေးပဲ။ မအေးနိုင်တဲ့ ကျွန်မက ပူနေရတယ် နို့။ အဲဒီတော့ ရှင် ကျွန်မကို သတင်းအတင်း ပြောပြီး ဈေးရောင်းခွင့်ပေးတော့... ဒါပဲ”

ဒီမိန်းမ ပွစ် ဗျစ်တောက်လုပ်နေတာ ကြာပါပြီ။ ပါးစပ်က ပေါက်ပေါက်ဖောက်သလို ပယ် ပယ်လုပ်လိုက်။ အိုးနဲ့ပန်းကန်ခွက်ယောက် တွေကို ဆောင့်ချကာ အသံထုတ်လိုက်။ မျက် ဖောင်းကြီးကို ဝဲခနဲခဲကာ မကျေနပ်ကြောင်းကို ပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့ ဆန္ဒဖော်ထုတ်နေပေမယ့် ကိုတင် မောင် ဒီတစ်ခါ ကိုယ့်အပြစ်နဲ့ကိုယ်မို့ ပါးစပ် ဝိတ်ပြီး တုံ့ထိတာဝေ နှာစေးနေရတယ်။

ခါတိုင်းဆို ကိုတင်မောင်က မိန်းမဘာ ပြောပြော ငြိမ်ကုတ်ခံနေတတ်တဲ့ လူစားမျိုးမှ မဟုတ်တာ။ သူ့ကို အိမ်ထောင်ဦးကတည်းက အပြတ်ပြောပြီးသား။

“နင့်နဲ့ငါ လင်မယားဆိုပေမယ့် နင့်ကို လည်း တိုင်းထွာဆဲရေးပြီး ငါ မပြောဘူး။ နင် လည်း အယုတ္တအနတ္တ စကားတွေနဲ့ ငါ့ကို အားမနာ ပြန်မပြောနဲ့။ ငါ ခွင့်လွှတ်မှာ မဟုတ် ဘူး။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ကျီးဘုတ် ရှိသေ၊ ဘုတ်ကျီးရှိသေ၊ အပြန်အလှန် လေး စားမှုမျိုးကိုပဲ ကြိုက်တယ်”

ကိုတင်မောင်နဲ့ ဒေါ်ဝင်းက ငယ်သူငယ် ချင်းအရင်းခေါက်ခေါက်တွေ။ မိဘချင်းသဘော တူပြီး ဂဟေဆက်ပေးတော့ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် မငြင်းကြဘူး။ နှစ်ယောက်စလုံးက လက်ဆွဲပြ ဝရာ ရည်းစားသနံကလည်း မရှိဆိုတော့ လွယ် လွယ်ခေါင်းညှိတ်ခဲ့ကြတာပဲ။

မိဘတွေ ပေးစားလို့ တည်ဆောက်ခဲ့ကြ တဲ့ အိမ်ထောင်ဆိုပေမယ့် သာသာယာယာ ရှိ ပါတယ်။

ကိုတင်မောင်က မူလတန်းကျောင်းအုပ် ဆရာကြီးဆိုတော့ ဘာပဲပြောပြော လူရှိသေ၊ ရှင်ရှိသေ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘာအပိုင်ငွေမှ မရှိတဲ့ လစာသီးသန့်သမား။ ရှင်းရှင်းပြောရရင် ကိုတင်မောင် ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးဝင်ငွေ ထက် ဒေါ်ဝင်းရဲ့ ရောင်းအားကောင်းလှတဲ့ မုန့်တီဆိုင်ဝင်ငွေက ခု ဆလောက် သာပါ တယ်။ ငွေရှာတော်တဲ့ ဒေါ်ဝင်းက သဘော မနောလည်း ကောင်းတာမို့ သူဝင်ငွေက ပိုတယ်။ ငါ့ဝင်ငွေက မပိုဘူးဆိုတာမျိုးလည်း မပြောရပါဘူး။ ဒေါ်ဝင်းဆို တာက သားကို သခင်၊ လင်ကို ဘုရားဆို တဲ့ လူ စားမျိုးပါ။ ကိုတင်မောင်အပေါ် ဝတ္တရားကျေလှပါတယ်။

တစ်ရွာလုံးကလည်း ဆရာကြီး ဆိုပြီး အပိုင် တောင် ဖြတ်မသွားရဲလောက်အောင် လေး စားနေကြတာ သူက မလေးစားဘဲ နေပါမ လား။ သူ့ကိုလည်း ဆရာကတော်ဆိုပြီး တလေးတစား ရှိကြတာကို ပိတ်စား အားရှိနေ တာပါ။

ဒေါ်ဝင်းရဲ့ မုန့်တီဆိုင်ကလေးက အရောင်းသွက်လှပါတယ်။ ဆရာကတော် မုန့်တီဆိုင်ဆိုပြီး နာမည်က ခပ်ကြီးကြီး။ ဒီရွာမှာ ရှိသမျှ မုန့်တီဆိုင်တွေထဲ သူ့ရဲ့ မုန့်တီဆိုင်က သက်တမ်း အရှည်ဆုံးလို့ ပြောရမယ်။

ကိုတင်မောင်နဲ့ အိမ်ထောင်ကျစတုန်းက တော့ ဒေါ်ဝင်း မုန့်တီမရောင်းသေးပါဘူး။ ကျောင်းဆရာလစာ ၆၂ ကျပ်ကို အိမ်စဇာတ် နုတ်ပြီး ရွှေတောင် တစ်ဖူးတစ်ဖွဲစုနိုင်ပါသေး တယ်။ သမီးကြီး ၅ တန်းတက်ရတဲ့ နှစ်ကျ တော့ လစာက ၂၂ ၅ ကျပ်ပေမယ့် ကလေး ကျောင်းစဇာတ်တွေ ဘာတွေနဲ့ အလျင်မမီတော့။ တိုးပွားလာတဲ့ လူဦးရေနဲ့ မြင့်တက်လာတဲ့ ကုန် ဈေးနှုန်းကြောင့် သူက တစ်ဖက်တစ်လမ်းက ဝင်ငွေရအောင်ဆိုပြီး အိမ်ရှေ့မှာ ရခိုင်မုန့်တီ ဆိုင်လေးဖွင့်ပြီး တစ်ရွက်တစ်ပိုး စီးပွားရှာရ တယ်။

ကိုတင်မောင်တို့ အိမ်က လမ်းဆုံလမ်းခွ အချက်အချာနေရာကျသလို ရွာဈေးလေးနဲ့ လည်း နီးဆိုတော့ ဈေးသွားဈေးပြန်တွေနဲ့ရော ဘာရောနဲ့ အရောင်းသွက်လှပါတယ်။ ရောင်း ကောင်းဆို လက်ကို မလည်ဘူးလေ။ ရောင်း ကောင်းရုံမျှမက တစ်ရွာလုံး ရှိရင်းစွဲ မုန့်တီ ဆိုင်တွေ ပြုတ်ကုန်သလို နောက်ထပ်တိုးလာ တဲ့ ဆိုင်တွေအားလုံးလည်း သူ့ဆိုင်ရဲ့ ဈေး ကွက်ကို ထိုးမဖောက်နိုင်ပါဘူး။ ဒီရွာကလေးရဲ့ ရခိုင်မုန့်တီဈေးကွက်ကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ဖမ်းဆုပ် ထားတယ်လို့ ပြောရမယ်။

ဒေါ်ဝင်းက မုန့်တီကို ကောင်းကောင်း နိုင်တယ်။ငါးကို အလတ်ဆတ်ဆုံးဆိုတဲ့ ငါး ကို ဝယ်ပြီး သပ်သပ်ရပ်ရပ် တိုက်ချွတ်ဆေး တယ်။ မှုင်ငါးစိစစ်စစ်ကို ဘယ်လောက်စေ့ ကြီး စေ့ကြီး ဝယ်သုံးတယ်။ ငရုတ်ကောင်း၊ ကြက်သွန်ဖြူ နိုင်းချင်းထည့်တယ်။ ပဲဆီစစ် စစ်သုံးထားတဲ့ ဆီချက်နဲ့ အကြော်က ရွတ်တယ်။ မုန့်ဖတ်ဆို ညသိပ်မုန့်ဖတ်ကို မသုံးဘူး။ လတ် ဆတ်တဲ့ ရေခပ်ရွှံရွှံလေးနဲ့ လက်ညှစ်မုန့်ဖတ် ကို သုံးတယ်။ ငရုတ်သီးခြောက်ကို ကိုယ်တိုင် မီးခဲမျှင်းမျှင်းလေးနဲ့ ရွှံရွှံလေး လှော်ပြီးထောင်း တယ်။ ဒီတော့ သူ့ရဲ့မုန့်တီလက်ရာက တစ်ခါ စားမိပြီဆိုရင် တမ်းတမ်းစွဲ လျှာလည်သွားတော့ တယ်။ အဲဒါက တစ်ချက်.. နောက်တစ်ချက်က တစ်ရွာလုံးက ရှိသေလေးစားရတဲ့ ဆရာကြီး ကတော် ဖြစ်နေတာက တစ်ချက်ပါ။

ဒီအချက် နှစ်ချက်ကြောင့် ဒီရွာမှာ

ဒေါ်ဝင်းရဲ့ မုန့်တီအောင်ပွဲခံနေတာလို့ ကိုတင် မောင် လိုရာဆွဲတွေးခဲ့တယ်။

ဒါပေမဲ့ ကိုတင်မောင်ထင်တာတွေ မဟုတ်သေးဘူးဆိုတာကိုလည်း အလုပ်က ပင်စင်ယူပြီး မကြာမတင်မှာပဲ သဘောပေါက်ခဲ့ ရတယ်။

ဒေါ်ဝင်းရဲ့ ပင်ကိုပီအေဆုအချင်း တစ် ရပ်က မျက်နှာချိုပြီး အပြောကောင်းတာပါပဲ။ စကားပြောရင် သိုင်းသိုင်းဝန်းဝန်းနဲ့ ဖွဲ့နွဲ့ပြော တတ်တယ်။ မျက်နှာ အမူအရာ အက်ရှင်ပါ တယ်။ ဇာတ်နာအောင်လည်း အညွန့်အထက် ကလေးတွေ သုံးပြီး လိုသလို ချဲ့ကားပြော တတ်တယ်။ ကိုယ်ပြောတဲ့စကားကို လူတကာ စိတ်ဝင်စားအောင် မျက်တောင်မခတ် ငေးနေ ရလောက်အောင် ဆွဲဆောင်မှုရှိရှိ ပြောတတ်ပြီး တစ်ဖက်သား ပြောစကားကိုလည်း စိတ်ဝင် တစား ခေါင်းတညိတ်ညိတ် လက်ခံလေ့ ရှိ တယ်။

ရခိုင်မုန့်တီဆိုတာကလည်း များသော အားဖြင့် အမျိုးသမီးတွေပဲ ရှူးရှူးရဲ့ရဲ့ လာစား ကြတာမျိုး မဟုတ်လား။

ဒီတော့ သူ့ဆိုင်မှာ မုန့်တီလာစားတဲ့ အမျိုးသမီးတွေ အားလုံးက မုန့်စားပြီး ချက်ချင်း ထပြန်သွားခြင်းမျိုး မရှိဘဲ မုန့်တီတစ်ပန်းကန် စားပြီး သူ့နဲ့ အားအားယားယားထိုင် သတင်း ပလင်းစုံအောင် လေဖောကြုံ ဟေးဟေးဟား ဟား အော်ရယ်ကြ၊ တိုးတိုးတစ်မျိုး ကျယ် ကျယ်တစ်မျိုး မျက်နှာအက်ရှင်မျိုးစုံနဲ့ တောင် စဉ်ရေမရ စကားတွေ တဖောင်ဖောင် ပြောကြ တယ်။ လျှာအညောင်းခံပြီး တစ်ရွာလုံး အကြောင်း စေ့စေ့ငု ဝေဖန်ချင်သလို ဝေဖန်၊ ပြောဆိုသမျှကိုလည်း ဈေးသည်ဖြစ်တဲ့ သူ့ကို မထိုင်ပြုပြီး ပြောကြတယ်။ သူ့ဆိုင်က အမြဲတမ်း လူတရုန်းရုန်းနဲ့ ဆူညံစည်ကား လို့လေ။

ဒီမြင်ကွင်းကို ကြည့်ပြီး ကိုတင်မောင် အသက်ရှူဖို့ရာ မေ့လောက်အောင် ရင်မော သွားတယ်။ အံ့ဩလွန်းလို့ ပါးစပ်တောင် မစေ့ နိုင်ဘူး။ ဒါတွေ အရင်တုန်းက သိမှ မသိခဲ့ဘဲ ကို။

ကိုတင်မောင် အလုပ်က ပင်စင်ယူပြီး နောက် တခြားအလုပ်လည်း မလုပ်တတ်တာ မို့ အိမ်နောက်ဖေး တောအုပ်ထဲတက်ပြီး ငါး ခုတ် ခမောက်ရက်ရောင်းတယ်။ မနက်ရေခန်း ကြမ်း တစ်အိုးနဲ့ အိမ်ကပြင်မှာထိုင် နီးကြာခင်း ကနေပြီး အမှတ်မထင် မိန်းမဆိုင်ကို လှမ်း ကြည့်လိုက်တာပါ။

ဟိုးယခင်တုန်းကတော့ မှုင်ငါးစိစစ်စစ် ထ ဘုရားရှိခိုးပြီးရင် ခြံထဲက မှုင်ခင်းကလေး ထဲ ဆင်းချင်ဆင်။ မဟုတ်ရင် အဆန်းထဲ ဝင်က

ဖတ်၊ ပြီးတော့ သမီးကြီး ပြင်ဆင်ပေးတဲ့ ထမင်း ဘူးကို ယူ၊ ကျောင်းကို ထွက်သွားလိုက်တာ ပါပဲ။ သူ့ဆိုင်ကို အရေးအရာလုပ်ပြီး မကြည့်မိ ပါဘူး။ သူ့အလုပ် သူ့လုပ်၊ ကိုယ်အလုပ် ကိုယ် လုပ် သမားရိုးကျနေခဲ့တယ်။ ခုမှ မထင်မှတ် ဘဲ မုန့်တီဆိုင်ကို အာရုံကျသွားရတာ။

“အမလေး မဝင်းရယ်၊ ပြောကို မပြော ချင်ပါဘူး။ ထည့်စမ်းပါဦး။ ဟင်းခါးရည်လေးနဲ့ တစ်ပန်းကန်လောက်၊ ပဲကြော်လေးပါ ထည့်”

အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ဈေးခြင်း တောင်းကို ဘုတ်ခနဲ ပစ်ချ၊ မျက်လုံးလေး ကလယ်ကလယ်နဲ့ စကားစလိုက်တာပါ။ ‘ပြောကို မပြောချင်ဘူး’ ဆိုကတည်းက မဖြစ် မနေ ပြောကို ပြောတော့မယ်ဆိုတာ ကိုတင် မောင် နားလည်သွားပြီမို့ စကွဲအာရုံနဲ့ သောတ အာရုံကို အသာပဲ ဖွင့်ပြီး နားစွင့်ထားလိုက် တယ်။

“ပြောစမ်းပါဦးအေ၊ ဘယ်သူနဲ့ ဘာဖြစ် လာပြန်တာလဲ”

ကြည့်၊ အဲဒါကို မကြိုက်တာ။ ကိုယ့် ဘာသာ ရောင်းစရာရှိတာကို ရောင်းပေါ့။ သူ ကိုယ်က အဲလို ပြောလာသမျှ အတင်းတွေကို လက်ခံနားထောင်နေတာကိုး။ ဘယ်သူပဲလာ လာ လက်ခံဆွေးနွေးဖို့ သူက တက်ကြွလွန်း လှတယ်။

“ခင်ကြားစိန်ပေါ့အေ၊ တုလား၊ စစ်လား တော့ မသိဘူး။ လက်ကောက်တွေ တစ်တောင် လောက် ဝတ်ပြီးတော့ မော့ခါနေတာပဲ။ ငါက လည်း ကံဆိုးချင်တော့ ကြက်သားဆိုင်မှာ သွား ဆိုတယ်။ ဟုတ်တာတွေရော မဟုတ်တာတွေ ပါ သူ ကြားသမျှ နားထောင်ရတာ နားကို ပြီးရောပဲ”

ပြောသူက နှုတ်ခမ်းတလန် ပန်းတလန် နှင့် ပြောနေသလို ဒေါ်ဝင်းကလည်း မုန့်ပန်း ကန်ကို လှမ်းပေးလိုက်ရင်းက . . .

“အိုအေ ပြာတဲ့အခါ ပြာပြီး ဝါတဲ့အခါ ဝါနေတာများ မသိတာမှတ်လို့။ ဒါနဲ့ ကြားပြီးပြီ လား။ သူ့ယောက်ျားရဲ့ နှုတ်မှာအသည်းကိစ္စ”

“ဟေ”

သူ့စကားအဆုံး ဆိုင်မှာ ရှိသမျှ အမျိုး သမီးထုအားလုံးရဲ့ စိတ်ဝင်စားမှုက အမြင့်ဆုံး အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိသွားပါပြီ။ စကားပိုင်း ထဲ တစ်တပ်တစ်အား အားပြည့်လိုက်ကြတာ တိုးတိုးရှုပ်ရှုပ်က တစ်မျိုး။ ရွဲရွဲမဲ့မဲ့က တစ်သွယ် ဖြင့် ပြောကြဆိုကြ ရွဲကြမဲ့ကြ။ ပဟိလာဟာလာ တိုက်ကြတယ်။

တစ်ယောက်ထဲသွားတော့ နောက် တစ် ယောက်ထိုင်၊ တစ်ဖွဲ့ထဲသွားတော့ နောက်တစ် ဖွဲ့ဝင်ဖြင့် တစ်မနက်ခင်းလုံး လူကအပြည့်၊ အကြောင်းအရာတွေကလည်း တစ်မျိုးပြီး တစ်

မျိုး မရိုးကြ။ လူတွေသာ ပြောင်းသွားတယ်။ အကြောင်းအရာတွေက မပြောင်း။ ဇာတ်လိုက် တစ်ယောက်ကို ဇာတ်ရုံတစ်ပြုံကြီး ပိုင်းထား သလိုမျိုး။ သူက သတင်းဖြန့်ဝေရေး ဇာတ် လိုက်ကျော်ကြီးပေါ့။ ခေါင်းတလှုပ်လှုပ်ဖြင့် လက်ခံဆွေးနွေးလိုက်၊ လက်ကလည်း ဇယ် ဆက်သလို မုန့်ပွဲတွေ တရစပ် ပြင်ပေးလိုက် နဲ့ သူ့မှာ အလုပ်တွေ ရှုပ်လို့။

အင်း ဒီကိစ္စလက်ပိုက်ကြည့်နေလို့တော့ မဖြစ်တော့ဘူး။ တစ်သက်လုံးပေါင်းသင်းလာ တဲ့ မိန်းမ အရည်အချင်းတွေ ဒီလောက်ပြည့်စုံ မုန့် မသိခဲ့ရိုး အမှန်ပါ။ လင်နဲ့မယားဆိုတာ ပါရမီဖြည့်ဖက်တွေမို့ မိန်းမရဲ့ ချွတ်ချော် တိမ်း စောင်းနေမှုကို တည့်မတ်ပေးရမှာ ကိုတင်မောင့် တာဝန် မဟုတ်လား။

နေထန်းတစ်ဖျား အရောက်မှာပဲ မုန့်တီ ဖတ် အချိန်တစ်ဆယ် ပြောင်ပြောင်ကုန်ပါပြီ။ မုန့်စားအတင်းပြောသူတွေလည်း ခြင်းတောင်း လေးတွေ ဆွဲပြီး အလျှိုအလျှို ပြန်ကြပြီး ဒေါ် ဝင်းကတော့ လပြည့်ဝန်းကြီးပမာ ပြုံးတုံ့တုံ့ မျက်နှာကြီးနဲ့ အမြတ်ငွေတွေကို တဖျတ်ဖျတ် ရေတွက်နေဆဲ။

ကိုတင်မောင် မုန့်ဆိုင်ပိုင်းသိမ်းရင်း မိန်းမကို စည်းရုံးသိမ်းသွင်းမလို့ စကားစလိုက် တယ်။

“ဒီမယ် မဝင်း၊ မင်း မုန့်တီရောင်းတာ ရိုးရိုးသားသား ရောင်းစမ်းပါကွာ။ မင်းဟာက မုန့်ရောင်းတာက နည်းနည်း၊ စကားရောင်းတာ က ပိုများနေသလားလို့”

ကိုတင်မောင် စကားအဆုံး မိန်းမက မျက်ခွံတစ်ချပ် လှုပ်ပြီးကြည့်တယ်။ ပြီးတော့ မထေ့တထေ့ ပြုံးပြီး မေးငေါ့တယ်။

“အလိုတော်၊ ရှင်က ကျုပ်မုန့်တီဆိုင် ရောင်းကောင်းတာ ဘာကြောင့်လို့ ထင်သလဲ”

“ဘာကြောင့် ရမှာလဲကွာ၊ မင်းမုန့်တီက လက်ရာကောင်းတယ်၊ သပ်ရပ်သန့်ရှင်းတယ်။ ပြီးတော့ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးရဲ့ မိန်းမဆိုတဲ့ အရှိန်အဝါကလည်း ပါသပေ့ဗျား ဟုတ်ဖူး လား”

မိန်းမက လျှို့ဝှက်နက်နဲတဲ့ အပြုံးတစ် မျိုးကို ပြုံးရင်း လက်ကာတယ်။ ပြီးတော့ ‘ရှင် ဘာသိလို့လဲ’ ဆိုတဲ့ အကြည့်မျိုးနဲ့ မရိုးမခန့် ကြည့်တယ်။

“အိုး . . . နီးနီး ရှင်ထင်တာတွေ အားလုံး မှားတယ် ဆရာကြီးရဲ့။ ရှင် ပင်စင်ယူပြီးက တည်းက ရှင်ရဲ့ အရှိန်အဝါတွေလည်း သုံးစား လို့ မရတော့ပါဘူး။ ကျုပ် မုန့်တီရောင်းကောင်း တာ ရပ်သတင်း၊ ရွာသတင်း မိဒီယာအား ကောင်းလို့ တော်ရေ။ ခေတ်ကြီးက နီနီယာ ခေတ်၊ ဝန်ဆောင်မှုခေတ်၊ ကျုပ်က ဘာစတန် မာတွေကို သတင်းဖြန့်ဝေမှုတွေနဲ့ ဆွဲဆောင် ထားရတာ၊ ရှင်းပလား”

ဒီအနေအထားမှာ မိန်းမ ဘယ် လိုရှိနေမလဲလို့ လှမ်းရှိုးလိုက်တော့ အမယ် လက်နှစ်ဖက်ကို ကိုရီးယား ကားထဲကလို ဟန်ပါပါ မြှောက် ပြီးတော့ “ရှင်တို့ ဆိုင်ပြင်ထွက် လုံးကြ၊ ကျုပ်ဆိုင် လာဘ်တိတ် တယ်” ဆိုပြီး မုန့်တီရောင်းမပျက် ဘူး။

သူက ခရားရေလွှတ် တတွတ်တွတ်
ပြောပြီး ရေခဲလက်ကုန်ကို ပက်ခနဲသွန်ချ ကာ
ဆတ်တောက်တောက် ထသွားတော့
တိုတင်မောင် ဒေါသတွေ ထွက်လိုက်တာမှ
အလိပ်လိုက်။

ဟိုးအရင်တုန်းကလို ကိုတင်မောင် ဘာ
ပြောပြော မော်မကြည့်တဲ့ မိန်းမ။ တစ်ခါတစ်
စိတ်မထင်လို့ အော်ဝေါက်ရင်တောင်မှ “ရှင်က
ဆရာကြီးဆိုတော့ ကျွန်ုပ်ကို ရှင်တပည့်လို့ မှတ်
တယ်ထင်ပါ” ဆိုပြီး ပြုံးတုံ့တုံ့နဲ့ပါ။ ကိုတင်မောင်
ထင်စင်ယူလိုက်ပြီးကာမှ ဒီမိန်းမ ဒီအချိုးချိုး
နေတယ်လို့ နှင့်ခနဲတွေးလိုက်ရင်းကနေ တစ်
ခွန်းတော့ ခပ်မာမာအော်ပစ်လိုက်ရော။

“အေး ရောင်းရောင်း၊ တစ်နေ့ မင်း
ပြဿနာပေါ်မှ သိမယ်။ ဒီကိစ္စမျိုးဆိုတာ တစ်
နေ့မဟုတ် တစ်နေ့ ပြဿနာပေါ်တတ်တယ် ကွ။
နားလည်လား”

ဒေါ်ဝင်းကတော့ နောက်နားက ကပ်ပါ
လာတဲ့ ကိုတင်မောင်စကားကို မထီတရီနဲ့
ကိုယ်လုံးဝကြီးကို နိမ့်တုံ့မြင့်တုံ့ လှုပ်ခါရင်း
အိပ်ခန်းထဲကို ဝင်သွားလေရဲ့။

မိန်းမကို ဒီတိုင်းတော့ ပြောလို့ အဆင်
ချောမှာ မဟုတ်ချေတော့ဘူး။ သူက သူ့လုပ်
ရပ်ကို အပြည့်အဝ ယုံကြည်နေပုံပါပဲ။ အကွက်
ဝင်မယ့် တစ်နေ့ကို စောင့်ဆိုင်းဖို့ လိုမယ်လို့
တွေးမိတယ်။

ဒီကနေ့ ရာသီဥတု မသာယာပါဘူး။
ကောင်းကင်တစ်ခွင်မှာ မိုးသားတွေ အလိပ် လိုက်၊
အလိပ်လိုက် မည်းလို့နေတယ်။ ထုံးစံ အတိုင်း
ဒေါ်ဝင်းရဲ့ မုန့်တီဆိုင်လေးလည်း
သက်ဝင်လှုပ်ရှားနေတယ်။ စားကြို သောက်ကြို
ပြောကြဆိုကြပေါ့။ ကိုတင်မောင်လည်း ခါတိုင်း
လိုပဲ ရေခဲခွေးကြမ်းအိုးကို ဘေးချိုးပြီး နီးဖြာ
ခမောက်ရက်ရင်း မိန်းမဆိုင်ကို တစေ့တစောင်း
အကဲခတ်လျက်ပါ။

ထင်ထားတဲ့အတိုင်းပါပဲ။ ပြဿနာက
တော့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ကို ရောက်လာပါ
ပြီ။ အမျိုးသမီးနှစ်ယောက် မုန့်စားရင်း စကား
အရွပ်အရှင်းတွေ ရှင်းကြပါတယ်။ ‘နင်က ဒီလို
ပြောတယ် မဟုတ်လား’၊ ‘ဟေ့အေး မပြော
ဘူး’ ဒီလိုမျိုးကစပြီး တစ်စတစ်စ ပွဲချလာကာ
ဆံပင်ဖုတ်ဆွဲ ပါးချတဲ့အထိ ဖြစ်လာပါလေရော။
မုန့်စားနေတဲ့ ပရိသတ်က ဆွဲကြလွှဲကြပါတယ်။
ဒါပေမယ့် လူကို ဖျဉ်လို့ရတယ်။ ဒေါသကို ဖျဉ်လို့
မရပါဘူး။

ကိုတင်မောင်လည်း ဘာတွေဆက်ဖြစ်
လာဦးမလဲရယ်လို့ စိတ်မပြန်ပြေကို ထိုင်ကြည့်နေ
လိုက်တယ်။ ဒီလို သင်ခန်းစာလေးရမှ ဒီမိန်းမ
အချိုးပြင်မယ်လို့ တွေးထားတာကိုး။

ပွဲက အတော့ကို စည်ပါတယ်။ ပထမ
တော့ အမျိုးသမီးနှစ်ဦးစည်း ချကြတာပါ။
နောက်တော့ တစ်ဦးစီရဲ့ ဆွေတွေမျိုးတွေထဲက
အမျိုးသမီးတွေ ပါဝင်လာကာ အုပ်စုနှစ်စု
ဆော်ကြ၊ ချကြ။ အမယ်လေးလေး။ လင်သား
တွေ၊ မောင်တွေ၊ အစ်ကိုတွေ ဝင်ပါမလာကြ
တာပဲ ကံကောင်းတယ်လို့ တွေးမိပါတယ်။
ကိုတင်မောင်အဖို့တော့ ဒါဟာ ပထမဆုံး
အတွေ့အကြုံပါ။

ဒီအနေအထားမှာ မိန်းမ ဘယ်လိုရှိနေ
မလဲလို့ လှမ်းရှိုးလိုက်တော့ အမယ် လက်နှစ်
ဖက်ကို ကိုရီးယားကားထဲကလို ဟန်ပါပါ
မြှောက်ပြီးတော့ “ရှင်တို့ ဆိုင်ပြင်ထွက်လုံးကြ၊
ကျုပ်ဆိုင် လာဘ်တိတ်တယ်” ဆိုပြီး မုန့်တီ
ရောင်းမပျက်ဘူး။ ရန်ဖြစ်တာကို လာစပ်ရချင်
တဲ့ လူတွေကလည်း မုန့်တီလေး တစ်ခွက်တော့
လာအားပေးသကဲ့။ မထင်မှတ်ဘဲ ဈေးဆိုင်
ကြိုတိုကြိုတိုတိုး စည်ကားသွားတာကြောင့် အိမ်
ပေါ်က သမီးကို လှမ်းခေါ်ကာ မုန့်တီဖတ်
တောင် ထပ်တိုးဝယ်ခိုင်းနေသေး။ သူ့အရပ်
သူ့ဇာတ်တော့ အညမညကျလို့။

ရန်ပွဲကို ကြည့်နေရင်းက ကိုတင်မောင်
ဇောချွေးတွေတောင် ပြန်လာပြီး ဆက်မမြင်
ချင်တော့တာမို့ အိမ်ထဲကို အသာလစ်ခဲ့တယ်။
စိတ်တွေလည်း နောက်ကျရှုပ်ထွေးနေပါပြီ။
ကိုတင်မောင်ကသာ ဒီကိစ္စ စိတ်ညစ်

သွားတာပါ။ မိန်းမကတော့ ဆိုင်သိမ်းပြီး မုန့်
တီ ၁၅ ပိဿာဖိုး အမြတ်ငွေတွက် စိတ်ချမ်း
သာလို့။ အံ့ဖွယ်သုတပါကလား။ ခါတိုင်း ၁၀
ပိဿာရောင်းရတာမှ ခုတော့ ၁၅ ပိဿာရောင်း
ရတာကိုး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီအချက်၊ ဒီအကွက်
ကို လက်လွတ်မခံနိုင်ဘူး။ ကိုတင်မောင် တင်း
မာစွာနဲ့ ပြတ်ပြတ်သားသား အမိန့်ထုတ်တယ်။

“မုန့်ရောင်းရင် စကားမရောင်းရ၊ သူ
များလာပြောရင်လည်း လုံးဝလက်သင့်ခံ မပြော
ရ၊ ရောင်းသူနဲ့ ဝယ်သူအကြား အေးဆေး ရှိ
သားတဲ့ ဆက်ဆံရေးမျိုးပဲရှိရမယ်”

ကိုတင်မောင်အမိန့်ကို မိန်းမက နှုတ်ခမ်း
တစ်ဖက်တွန့်ရင်း သိပ်တော့ မကျေနပ်ချင်။
မျက်နှာညှိသွားပေမယ့် ပြန်တော့ မပြောရှာပါ
ဘူး။ ကိုယ်အပြစ်နဲ့ ကိုယ်ဆိုတော့လည်း မျက်
စောင်းလေး ချီရင်း ‘အင်းလေ . . . ကြည့်ကြ
သေးတာပေါ့’ တဲ့။

တစ်ခါတစ်ရံတော့ လောကကြီးဟာ အံ့
သြစရာကောင်းပါတယ်။ မိန်းမက ကိုတင်မောင်
စကားကို နားထောင်ပြီး ပါးစပ်ပိတ်ရောင်းခါ
တယ်။ ကိုတင်မောင်လည်း အိမ်ကပြင်မှာ တိုင်
ခမောက်ရက်ရင်း မိန်းမကို အလှူငွေပေး
စောင့်ကြည့်တယ်။ လာကြပါတယ်။ မုန့်ထစ်
ဝန်းကန်စားပြီး တစ်နာရီလောက် အားထား
သလ္လာပ လေလုံးထွားကြလှပေတော့ သတင်းဦး

သံတင်းလူး ယူလာပေးကြသူတွေ။ သတင်း အနှံ့ခံရောက်လာကြသူတွေ။

ဒေါ်ဝင်းက အတော်လေးကို သူ့စကားကို နားထောင်ရှာပါတယ်။ ဘယ်သူဘာပြောပြော ရေငုံနှုတ်ပိတ် ဘာတစ်ခွန်းမှ ဝင်မစွက်ဘူး။ ပြောလာသမျှ စကားတွေကို ခေါင်းညိတ်လိုက်၊ ခေါင်းခါလိုက်နဲ့ နှုတ်ခမ်းတင်းတင်းစေပြီး တုံ့ပြန်တယ်။

“မမဝင်း စကားနည်းလှချည်လား”

“အင်း”

“ဒီနေ့ မမဝင်း စကားပြောတော့ တစ်ခုခုလိုနေသလိုပဲ၊ ပျင်းစရာကြီး”

“အင်း”

“မမဝင်းရေ ကြားပြီးပြီလား၊ တောင်ပိုင်းက အပျိုကြီး လင်နှောက်လိုက်ပြေးတဲ့ သတင်း”

“အင်း”

ဒေါ်ဝင်းမျက်နှာက ခိုခိုင်းခိုင်းတွေတေတေ သူတို့ပြောစကားတွေကို နားထောင်တာကလွဲပြီး ဝေဖန်ချက်လည်း မပေး။ ဆွေးနွေးဖော်လည်း မရတဲ့ ဒေါ်ဝင်းကိုကြည့်ပြီး အားလုံးက နားမလည်နိုင်ပုံပါပဲ။ ခါတိုင်း အပေးအယူမျှ မျှ သဟဇာတ ကျလာတာကနေ ခုလို ရုတ်တရက် အသွင်ပြောင်းသွားတဲ့ သူ့ကို ဘယ်သူမှ မနစ်မြို့ကြ။ ဟိုစကားလေးနဲ့ ဆွဲဆောင်လိုက် ဒီစကားလေးနဲ့ အကဲခမ်းလိုက် လုပ်ကြတော့ တစ်ခါတရံ သူက သတိလွတ်ပြီး စကားပိုင်းထဲဝင်ပြောမယ် လုပ်ရော ဘယ်ရမလဲ။ ဒီအခြေအနေပျိုကို ရောက်မယ်ကြတိုင်း ကိုတင်မောင်က ‘အဟမ်း... အဟမ်း’ ဆိုပြီး ခပ်ကျယ်ကျယ် ချောင်းဟန်ပေးလိုက်တော့ တီကောင်ကို ဆားနဲ့ ပက်လိုက်သလို တွန့်ခဲနေပြီပြီ မပြောရဲရှာတော့ဘူး။

ကြာလာတော့ ဒေါ်ဝင်းမျက်နှာက အေးစက်စက် အပြုံးတွေနဲ့ ခေါင်းညိတ်လိုက်၊ ခေါင်းခါလိုက် သံပတ်ပေးထားတဲ့ စက်ရုပ်နယ်။ တောင့်တောင့်ကြီးလေး ဒီလိုအခြေအနေကို အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်နေသူကတော့ ကိုတင်မောင်ရယ်ပါ။ ဒီလိုမှပေါ့။ ရောင်းစရာရှိတာ ရောင်း၊ ဝယ်စရာရှိတာ ဝယ်၊ ဆိုင်ကလေး အေးချမ်းပြီး ဘယ်လောက် ကျွတ်သရေရှိလဲ။ နောက်နေ့တွေဆို ဒီထက်မင်္ဂလာရွှေအောင် ဆောင်းဘောက်စ်လေး နှစ်လုံးနဲ့ ဆရာတော်ကြီးရဲက ပဋ္ဌာန်းခွေလေး ဖွင့်မယ်လို့တောင် စိတ်ကူးထားသေးတယ်။

“မိန်းမ မင်းမုန့်တီဆိုင်လေးကြည့်ရတာ ငါစိတ်ချမ်းသာလှသကွာ။ မင်းက လက်ခံမပြောတော့ ဟော မင်းကိုလည်း ဘယ်သူမှလာပြီး မပြောတော့ဘူး မဟုတ်လား”
ကိုတင်မောင်စကားဆုံးတော့ မိန်းမက

ခပ်တင်းတင်းပုံစံနဲ့ မျက်လုံးလှန်ကြည့်တယ်။ မခံချို၊ မခံသာ မျက်နှာပေးနဲ့ ရင်ထဲက စကားတွေကို ဝေါခနဲ သွန်ချတယ်။ သူ့ရင်ထဲမှာ တင်းကျပ်နေပုံပါပဲ။

“ဒီမှာ မုန့်တီဆိုင်လေး အေးချမ်းတယ် ဟုတ်လား၊ ရှင်မို့ ပြောရက်တယ်။ အရင်တုန်းက တစ်ရက်ကို အချိန်တစ်ဆယ်ကုန်တယ်။ ရှင်ရဲ့ အတင်းမပြောရ၊ သတင်းမဖြန့်ရ အမိန့် ထုတ်ပြီးကတည်းက ၅ ပိဿာကို အနိုင်နိုင်၊ ခု ဒီမနက် ၃ ပိဿာကို တစ်ဝက်သွန်ချတယ်။ ဒီအတိုင်းဆို မကြာခင် ကျုပ်တို့ဆိုင် ပိတ်ရတော့မယ်ရှင်၊ ရှင်ပင်စင်လေးက ရှင်တစ်ယောက်ထဲတောင် ဝရဲလား”

“ဟေ”

မိန်းမရဲ့ တဒက်ဒက် စက်သေနတ်ပစ်သံအဆုံး ကိုတင်မောင်ပါးစပ်အဟောင်းသား ပွင့်သွားတယ်။ သူ စဉ်းစားမရတာက မုန့်တီဆိုင်ကို လာတာ မုန့်စားဖို့လား။ အတင်းပြောဖို့လား။ သတင်းယူဖို့လား။ မိန်းမပြောတာ မယုံတစ်ဝက် ယုံတစ်ဝက်။

ခုဆိုရင် ကိုတင်မောင်တို့ရဲ့ မုန့်တီဆိုင်လေး ပိတ်ထားရတာ တစ်လကျော်ပါပြီ။ ပင်စင်လစာကလေး ချောက်တီးချောက်ချက်က အိမ်စရိတ်နဲ့ ဘယ်လိုမှ ဟန်ချက်မညီတော့။ စုထားခဲထားတာလေးတွေ ဖြိုဖျက်ပြီး မနိုင်တနိုင် ကျားကန်ထားရတယ်။ သူတို့လင်မယား ဒီကိစ္စကြောင့် စကားဟက်ဟက်မပြောတာ ကြာပါပြီ။ စကားစပြောတော့လည်း ခုလို စကားလုံးရင့်ရင့်တွေသုံးပြီး ဈေးရောင်းခွင့်

ခုဆိုရင် ကိုတင်မောင်တို့ရဲ့ မုန့်တီဆိုင်လေး ပိတ်ထားရတာ တစ်လကျော်ပါပြီ။ ပင်စင်လစာကလေး ချောက်တီးချောက်ချက်က အိမ်စရိတ်နဲ့ဘယ်လိုမှ ဟန်ချက်မညီတော့။

တောင်းတော့တာပါပဲ။

“ကိုတင်မောင်၊ ကျုပ် တွေးလေ၊ တွေးလေ ရှင်ကို စိတ်ဆိုးလေပဲ သိလား။ ခုအိမ်မှာ စားဖတ်နေရေး ဘယ်လောက် ကသီ လင်တဖြစ်ရသလဲ ရင်မသိဘူး မဟုတ်လား။ ဆန်မရှိလည်း ပူရတာက ကျွန်မ၊ ဆီမရှိလည်း ပူရတာက ကျွန်မ။ ရှင်ကတော့ မရှိအေးအေး၊ ရှိအေးအေးပဲ။ မနေနိုင်တဲ့ ကျွန်မက ပူနေရတယ်ရှင်။ အဲဒီတော့ ရှင်ရဲ့ ပါးစပ်တံခါးပိတ်ပါဒ်ကို ပြန်ပြင်ပေး။ မိဒီယာခေတ်မှာ လွတ်လပ်စွာ သတင်းအတင်းပြောပြီး ဈေးရောင်းခွင့်ပေးတော့။ စကားတွေ ရှုပ်ပြီး ချကြတော့လည်း ကျုပ်ကတော့ မျက်ဖြူဆိုက်လေ ဆရာကြိုက်လေပဲရှင်။ အဲဒီနေ့ မုန့်ဖတ်တောင် ထပ်တိုး ပြေးဝယ်ရဦးမယ်”

ကိုတင်မောင် တစ်သက်လုံး ကျောင်းဆရာလုပ်လာခဲ့တာပါ။ ကျောင်းအုပ်ကြီး လုပ်တော့လည်း စည်းကမ်းပြတ်သားခဲ့ပါတယ်။ ဆုံးဖြတ်ချက် ခိုင်မာခဲ့တယ်။ ခုကိစ္စမှာတော့ ခေါင်းညိတ်ခေါင်းခါလုပ်ဖို့ အတော့်ကို ခေါင်းခဲရတဲ့ ကိစ္စ၊ တင်းကျပ်ပြတ်သားတဲ့ စည်းကမ်းကို အိမ်စရိတ်က ဖိအားပေးခြင်း ခံနေရပြီ။ ထမင်းပေါင်းပိရည်ဆစ်၊ တညင်ဆီးဆားရည်စိမ်လေး မြုပ်ပြီး ထမင်းလုပ်ကို ပါးစပ်ထဲ သွင်းမယ့် အလုပ်အိပ်ခန်းထဲက ဒေါ်ဝင်းရဲ့ အော်ကလီ အာအသံနှုတ်ခြမ်းကွဲကြီးက ဆူဆူဟိန်းဟိန်း ထွက်လာတယ်။

“ဘဲကို တစ်ခြမ်းပဲစား”

မေလှိုင်ဖြူ

လူငယ်နှင့် နိုင်ငံတော်သီချင်း

စောမဉ္ဇူ(ဖျာပုံ)

ဆရာ၊ မိဘတို့သည် လူငယ်များကို ယဉ်ကျေးအောင်၊ လိမ္မာအောင်၊ ထူးချွန်ထက်မြက်အောင် ဆုံးမသွန်သင်ကြလေသည်။ လူငယ်များကလည်း ဆရာ၊ မိဘ သွန်သင်မှုကို တသွေမတိမ်းလိုက်နာ လုပ်ဆောင်ကြပါသည်။ သို့သော် လူငယ်တိုင်းတော့ မဟုတ်ပေ။ ဒါလည်း သဘာဝကျပါတယ်။ နေရာတိုင်း အကောင်းနှင့်အဆိုး၊ အဖြူနှင့် အမည်း ဆန့်ကျင်ဘက်များ ရှိပြန်၏။ တစ်နေ့တွင် ကားပေါ်တွင် ကျောင်းသား ကလေးနှစ်ယောက်၏ စကားကို ကြားလိုက်ရသည်။

“အေးကွာ... နိုင်ငံတော်သီချင်းသင်တာ သုံးရက်ရှိပြီ။ ရပြီးသား ချည်းကို ထပ်တလဲလဲ သင်နေတာပဲ။ ပျင်းစရာ ကောင်းလိုက်တာ”

“ဟုတ်တယ်ကွာ၊ သီချင်းဆိုတာက ခဏလေးရယ်၊ သတိအနေ အထားရှိရမယ်။ လက်ကို ဘေးမှာ ကပ်ပြီး ဆန့်ချထားရမယ်။ ခါးက မတ်နေရမယ်။ မျက်နှာက တည့်တည့်နေ၊ ဟာကွာ... လိုက်နာရမယ် ဆိုတဲ့ စည်းကမ်းချက်တွေကလည်း ပြောလို့ မပြီးတော့ဘူး”

သူတို့စကားကြောင့် စိတ်ဝင်စားသွားသည်။ ကျောင်းများတွင် ကျောင်းမတက်မီ ‘နိုင်ငံတော်အလံ’ကို အလေးပြုကြရလေသည်။ နိုင်ငံ တော်အလံကို အလေးပြုပြီး နိုင်ငံတော်သီချင်း သီဆိုကြရ၏။ စုဝေး

ခန်းမဆောင်တွင် ဆရာ၊ ဆရာမများသည် ကလေးတို့ သီသင့်သီထိုက် သော ဗဟုသုတများကို အလှည့်ကျ ပြောပြကြရလေသည်။ ကလေး နှစ်ဦးပြောသော အကြောင်းကို စိတ်ဝင်စားသွားကာ နားစွင့်နေမိသည်။ သို့သော် မှတ်တိုင်မှ တက်လာသောလူများကြောင့် ရှေ့သို့ တိုးပေးရင်း ဖြင့် အင်္ကျီဖြူ၊ လုံချည်စိမ်းကလေးနှစ်ဦးနှင့် တေးသွားရလေသည်။

ကလေးနှစ်ဦးစကားကြောင့် ‘နိုင်ငံတော်သီချင်း’ကို အမှတ်ရသွား ကာ စိတ်ထဲမှ ရွတ်ဆိုနေမိ၏။ ကျွန်မတို့ ငယ်စဉ်ကလေးဘဝတုန်းက လည်း ဤကလေးကဲ့သို့ပင် စုဝေးခန်းမဆောင်၌ နိုင်ငံတော်အလံတို့ အလေးပြုပြီး နိုင်ငံတော်သီချင်းကို သီဆိုကြရလေသည်။ ယခုအခါတွင် ဆရာ၊ ဆရာမတို့သည် နိုင်ငံတော်သီချင်းကို ဆိုခိုင်းခုံထင် ဟောင်း နိုင်ငံသီချင်း အဓိပ္ပာယ်အကြောင်း ရည်ရွယ်ချက်၊ လိုက်နာရမည့် စည်းကမ်း စသည်တို့ကို သင်ကြားနေကြပါပြီ။ ပညာရေးစနစ်၏ တိုးတက်မှု အစီအစဉ်တစ်ရပ် ဖြစ်ပေသည်။

ကောင်းပေစွ... စိတ်ထဲရင်ထဲတွင် ကြည်နှောင်ထိမြစ်သွားသည်။ နိုင်ငံတိုင်းတွင် ‘နိုင်ငံတော်သီချင်း’ဟူ၍ သက်သိုင်းရာ နိုင်ငံမလိုက် ခြံ ဖြစ်ပါသည်။ နိုင်ငံတော်သီချင်းသည် နိုင်ငံတိုင်းအတွက် အလွန်

အရေးကြီးပါသည်။ လေးစားရပါသည်။ တန်ဖိုးထားရပါမည်။ နိုင်ငံသားတိုင်း လေးစားတန်ဖိုးထားတတ်အောင်၊ လိုက်နာရမည့်စည်းကမ်း၊ လိုက်နာရမည့်ကျင့်ဝတ်၊ လိုက်နာရမည့် ဥပဒေတို့ကို လူငယ်တိုင်း သိရှိရန် လိုပေသည်။ နားလည်ခံစားတတ်ရန် လိုပေသည်။ လေးစားတန်ဖိုးထားတတ်ရန် လိုပေသည်။ လူငယ်တို့အား လေ့ကျင့်ပျိုးထောင်ပေးရပါမည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နိုင်ငံချစ်စိတ်၊ တိုင်းပြည်ချစ်စိတ်၊ လူမျိုးချစ်စိတ်တို့ကို ငယ်နည်းကတည်းက ခိုင်မြဲရန် လိုပေသည်။

သင်ကြားရေး ရည်မှန်းချက်တစ်ခု ဖြစ်သည့် 'စာကိုလည်း သင်၊ လူပြုပြင်' ဟူသည့်အတိုင်း ဆရာ၊ ဆရာမများသည် အသိပညာ၊ အတတ်ပညာများပါ သင်ကြားပေးရုံ မဟုတ်ချေ။ အတွေးအခေါ် အယူအဆ မှန်ကန်အောင်၊ ဝှံ့ပျိုးအောင် လေ့ကျင့်ပျိုးထောင်ပေးလျက် ရှိပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လူငယ်တို့သည် အနာဂတ်ကာလ၏ မျှော်လင့်ချက်ဖြစ်၏။ လူငယ်များ တိုးတက်လျှင် အနာဂတ်တိုးတက်မည်ဖြစ်၏။ လူငယ်များ ဆုတ်ယုတ်လျှင် အနာဂတ်ကာလလည်း ဆုတ်ယုတ်ပေမည်။ လူငယ်နှင့် အနာဂတ်၊ အနာဂတ်နှင့် လူငယ်သည် ခွဲခြား၍ မရစေကောင်းပေ။ ထို့ကြောင့် အနာဂတ်ကာလကို လက်ဆင့်ကမ်း တာဝန်ယူ ထုဆစ်ပုံဖော်ကြမည့် လူငယ်များသည် အသိပညာ၊ အတတ်ပညာသာမကချေ။ စိတ်ဓာတ်၊ အမူအကျင့် မှန်ကန်ထက်မြက်ရန် လိုသည်။ ကောင်းမြတ်ရန် လိုသည်။ သို့မှသာ နိုင်ငံတာဝန်ကို ချစ်မြတ်နိုးစွာ ခိုင်မာစွာ တည်ဆောက်နိုင်ကြပေမည်။

လူဆိုသည်မှာ မွေးကတည်းက အသွေး၊ အရောင်ပါ မလာကြပေ။ လေ့ကျင့်ရင်း မိမိကိုယ် မိမိ ပျိုးထောင်ရင်းဖြင့် လူငယ်တို့တွင် အသွေးအရောင် အရည်အချင်းတို့ဖြစ်တည်လာကြပေသည်။ အသိ အတွေးတိုးတက်လာကြပေသည်။ အမှားအမှန် ခွဲခြားတတ်လာပေမည်။ မိမိကိုယ် မိမိတန်ဖိုးထားသည့်စိတ်၊ မိမိအတန်းကို တန်ဖိုးထားသည့် စိတ်၊ မိမိကျောင်း မိမိအရပ်၊ မိမိဒေသ၊ မိမိတိုင်းပြည်၊ မိမိနိုင်ငံ၊ မိမိ လူမျိုး... စသည်ဖြင့် တန်ဖိုးထားသည့် စိတ်၊ ချစ်မြတ်နိုးသည့် စိတ်၊ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်လိုသည့်စိတ် စသည့်... စိတ်ကောင်း စိတ်မြတ်များ ဝှံ့ပျိုးလာကြစေရန် ပျိုးထောင်ပေးကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။ မိမိနိုင်ငံ၊ မိမိလူမျိုးတို့အပေါ် ချစ်မြတ်နိုးသည့်စိတ်၊ တန်ဖိုးထားသည့်၊ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သည့်စိတ်ကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံကြီး လွတ်လပ်ရေးရခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

လွတ်လပ်သော နိုင်ငံ၊ လွတ်လပ်သော လူမျိုးဘဝကို ရရှိခဲ့သည့် နေ့သည် (၁၉၄၈)ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၄) ရက်နေ့ဖြစ်၏။ ၂၀၁၄ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ (၄) ရက်တွင် (၆၆)နှစ်ပြည့်မြောက်ပြီ ဖြစ်၏။ မိမိနိုင်ငံ၊ မိမိလူမျိုးတို့ လွတ်လပ်ရေးရသော နေ့ထူးချေမြတ်နေ့တွင် နယ်ချဲ့တို့၏ 'ယူနိုက်ရှင်အလံ' ကို ဖြုတ်ချပြီး မြန်မာနိုင်ငံ၏ အလံတော်ကို လွှင့်တင်ရမည်ဖြစ်၏။ ယင်းသို့ 'မြန်မာနိုင်ငံတော်အလံ'ကို လွှင့်တင်ရမည့် အခမ်းအနားတွင် သီဆိုရန် သီချင်းတစ်ပုဒ်လိုအပ်၏။ ပညာရှင်များက နိုင်ငံတော်၏ တာဝန်ပေးအချက် ရေးသားကြလေသည်။ 'စန္ဒရာဇ်စိန်မြမောင်'က 'YMB ဆရာတင်'၏ 'တို့ဗမာ'ဟူသော သီချင်း၏ သံစဉ် စာသားကို အခြေခံ၍ ရေးသားခဲ့လေသည်။ အဆင့်ဆင့် စိစစ်ပြီး ဝန်ကြီးအဖွဲ့နှင့် လွှတ်တော်နှစ်ရပ်က အတည်ပြုခဲ့ကြ၏။

'နိုင်ငံတော်သီချင်း' ဆိုသည်မှာ နိုင်ငံတိုင်း ရှိပြီပင်။ မိမိနိုင်ငံ၊ မိမိတိုင်းပြည်၊ မိမိလူမျိုးတို့၏ ဇာတိမာန်၊ ဇာတိသွေးကို လှစ်ဟပြသော၊ အမွန်အမြတ် အလေးထားဂုဏ်ယူကာ ညွှန်းဆိုကြသော သီချင်းဖြစ်ပေသည်။ တစ်နည်းဆိုရသော် နိုင်ငံတော်သီချင်းသည် နိုင်ငံတော်၏ အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ ခိုင်မြဲရေး၊ ဇာတိသွေး ဇာတိမာန် စူးလက်တောက်ပနေသော စိတ်ဓာတ်များ ထင်ဟပ်လျက် နေပါသည်။ စာသားများသည် အမျိုးသားရေးစိတ်ဓာတ်အပြည့် ထုံမွှမ်းလျက် ရှိပေသည်။

'နိုင်ငံတော်သီချင်း'သည် နိုင်ငံသားတိုင်းအတွက် အလွန်အရေးကြီးပါသည်။ နိုင်ငံအဝန်း၊ ရုံးများ၊ အဖွဲ့အစည်းများ၊ ကျောင်းများ၌ ပြုလုပ်သော အခမ်းအနားများတွင် နိုင်ငံတော်အလံလွှင့်တင်မှုအတူ နိုင်ငံတော်သီချင်းသည် ထပ်ကြပ်မကွာ ပါဝင်ရ၏။ နိုင်ငံတော်၏ သီချင်း သီဆိုနေချိန်တွင် ကြားရာအရပ်၊ ရောက်ရာနေရာမှ ငြိမ်သက်စွာ ရပ်၍ အလေးပြုသော အကျင့်ကောင်းများ၊ ယနေ့တိုင် ရှိနေပါသေးသည့် ထိုအကျင့်ကောင်းများကို လူငယ်တို့၏ စိတ်ထဲရင်ထဲ စွဲမှတ်ရန် လိုသည်။ တန်ဖိုးထား လေးစားရန် လိုသည်။

“ဒါ တို့ပြည်၊ ဒါ တို့မြေ၊ တို့ ပိုင်နက်မြေ”
ဟု ဆိုညွှန်းသော နိုင်ငံတော်သီချင်း၏ အနှစ်သာရကိုလည်း လူငယ်တိုင်း သိရှိရန် လိုသည်။ ဟို ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက်၊ အဆက်ဆက်က နေ 'ဘိုးတွေ၊ ဘွား၊ ဘေး၊ ဘင်' တို့ ဖြူစင်စွာ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သည့် မြေပင်ဖြစ်သည်။ ဘိုးဘွားတို့၏ အမွေအစစ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဝယ်၍ ရသောမြေလည်း မဟုတ်ပါ။ တစ်ပါးသူထံမှ နိုင်ထက်စီးနင်း တိုက်ခိုက်ယူသော၊ သိမ်းပိုက်ယူသောမြေလည်း မဟုတ်ပါ။ ဟို ရှေးရှေးဘိုးများ ဘွားများ ရိုးသားစွာ အမှန်တကယ် ပိုင်ဆိုင်သော လက်ဆင့်ကမ်းကာ စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းခဲ့သော 'အမွေစစ်'၊ 'အမွေမှန်'ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ချစ်မြတ်နိုးစွာ၊ တန်ဖိုးထားစွာ ထိန်းသိမ်းကြရပါမည်။ စောင့်ရှောက်ကြရပါမည်။ ဤခဲယူချက်ဖြင့် ကြည့်နွဲ့စွာ၊ ပီတိမြစ်စွာ ဝံ့ဝံ့စားစား သီဆိုကြရမည့် နိုင်ငံတော်သီချင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

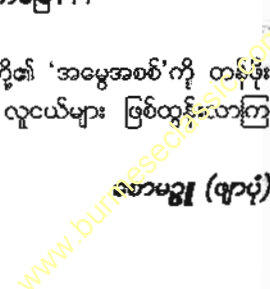
“တို့ပြည်... တို့မြေ +++ အကျိုးကို ညီညာစွာတို့တတွေ+++ ထမ်းဆောင်ပါစို့လေ... တို့တာဝန်ပေး +++ အဖိုးထန်မြေ+++ ဒါ တို့ပြည်++++ တို့မြေ”

ဆိုသည့် စာသားတစ်ပုဒ်ချင်းစီတွင် အဓိပ္ပာယ်လေးနက်မှု ရှိပေသည်။ အမျိုးသားရေးစိတ်ဓာတ်အပြည့်ဖြင့် ရေးဖွဲ့ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပာယ်လေးနက်လှသော မြန်မာနိုင်ငံ၏ 'နိုင်ငံတော်သီချင်း'ကို ကျောင်းများတွင် စနစ်တကျ သင်ကြားပေးနေခြင်းအတွက် ဝမ်းမြောက်ကျေနပ်မိပါသည်။ 'နိုင်ငံတော်သီချင်း' မှသည်... မိမိနိုင်ငံ၊ မိမိလူမျိုးကို ချစ်မြတ်နိုးခြင်း၊ တန်ဖိုးထားခြင်း၊ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ခြင်း စသော အသိ၊ အတွေးတို့ကို လူငယ်များ ရရှိနိုင်ပေသည်။

လွတ်လပ်သော နိုင်ငံများမှသာ မိမိနိုင်ငံ၏ 'အလံတော်'ကို လွှင့်ထူခွင့် ရှိ၏။ မိမိ 'နိုင်ငံတော်သီချင်း' ကို သီဆိုခွင့် ရှိ၏။ ဤအကျိုးတရားကို လူငယ်တိုင်း နားလည်ရန် လိုသည်။ တန်ဖိုးထားရန် လိုသည်။ နိုင်ငံတော်သီချင်း သီဆိုနိုင်ခြင်းသည် ကြီးမြတ်သော အခွင့်အရေးကြီးတစ်ခုဖြစ်သည်။ လွတ်လပ်သော နိုင်ငံ၊ လွတ်လပ်သော လူမျိုးဖြစ်၍သာ မိမိနိုင်ငံ၏ 'နိုင်ငံတော်သီချင်း' ကို ဆိုခွင့်ရခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသည်ကို လူငယ်တို့ နားလည်သဘောပေါက်ပါလျှင်++++

“တို့ဘိုးဘွား အမွေစစ်မို့+++ ချစ်မြတ်နိုးပေး+++ ပြည်ထောင်စုကို အသက်ပေးလို့+++ တို့ကာကွယ်မလေ ဒါတို့ပြည်၊ ဒါတို့မြေ+++ တို့ပိုင်နက်မြေ+++”

ဆိုသည်အတိုင်း ဘိုးဘွားဘေးဘင်တို့၏ 'အမွေစစ်'ကို တန်ဖိုးထားကာ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ကြမည့် လူငယ်များ ဖြစ်ထွန်းသောကြမည် ဖြစ်ပါသည်။

အညာစကားပုံ၊ အညာဆိုရိုးစကား

ငြိမ်း(ရွှေလီ)

ယခုတလော လုပ်ချင်တာတွေ များနေသည်။

သစ်တောကြီးတွေ အကုန်ပြောင်းအောင် ခုတ်ရောင်းပစ်ပြီး ဒေသခံ ဖြည့်သူတွေ ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် လုပ်ပေးချင်သည်။ တစ်လက်စတည်း မြန်မာ့ရေမြေတောင်အလှတတ်ပုံတွေ ဝေဝေဆာဆာနှင့် သဘာဝ ဓလေ့စားလေးလည်း ထုတ်ချင်သည်။

တိုက်တွေ၊ ကားတွေ ရောင်းချကာ တိုင်းပြည်ငြိမ်းချမ်းရေးရအောင် ဆောင်ရွက်ချင်သည်။

လက်ပံတောင်းတောင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ စေတီနှင့် သိမ်ကဲ့သို့ မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့ တောင်ကုန်းတောင်ထိပ်များရှိ စေတီ၊ တန်ဆောင်း၊ သိမ်ကျောင်းများကို လက်ညှိုးထိုး၍ ရောင်းစားချင်လှသည်။

သတ္တုသိုက်ကြီးများရှိရာ တကောင်းတောင်၊ မြွေတောင်၊ စားတောင်တို့လို မြန်မာ့တောင်ကြောကြီးများကို ရောင်းစားချင်သည်။

မြစ်ကြီးရောဝတီကိုလည်း မြစ်ဆုံဒေသလို ပိုင်းပိုင်းပြီး ရောင်းစားချင်သည်။

အနောက်ဘက်နှင့် လူသိရှင်ကြား ရန်ဖြစ်သတ်ပတ်နေသူကိုလည်း မိမိကို ဒေါင်လိုက်တစ်မျိုး၊ ကန်လန်တစ်မျိုး ကျောသပ်ခေါင်းသပ်နှင့် ဖိရာဖမ်းမျိုးနေသော ရွှေဘက်က နဂါးကြီးကို မြင်နိုင်အောင် နောက်ဝေ့မှာ မျက်လုံးအကြီးကြီး တပ်ပေးချင်လှသည်။

အို . . . ယုတ်စွအဆုံး မော်ဒယ်အေဂျင်စီပိုင်ရှင် ဂျွန်လွင်လို (၂၈)သိန်းတန် ဖိနပ်တစ်ရုံ ဘန်ကောက်အော်ဒါမှာပြီး စီးချင်စမ်းသည်။

ကျွန်မ အလွန်တရာ ညံ့ဖျင်းပါသည်။ ဘာတစ်ခုမျှ မလုပ်နိုင်ပါ။ အိပ်ရာထဲမှ လူနာတစ်ယောက်ဖြစ်၍ ၁၅၀/- တန် ဘောပင်တစ်ချောင်းသာ ပိုင်ဆိုင်သောကြောင့် တတ်သရွေ့၊ မှတ်သရွေ့ စာကလေး ရေးလိုက်ရုံသာပင်။

စကားပုံနှင့် ဆိုရိုးစကားများကို ကျွန်မက ရှာဖွေစုစည်းတင်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ နိုင်ငံတော် မြန်မာစာအဖွဲ့မှ ထုတ်ဝေသော 'မြန်မာစကားပုံ' စာအုပ်နှင့် 'မြန်မာဆိုရိုးစကား' စာအုပ်များတွင် မပါဝင်သော စကားပုံ (၄၁၅) ခုနှင့် ဆိုရိုးစကား (၁၅၂) ခု ပါဝင်ပါသည်။ ယခုတစ်ခါ ထပ်မံ စုစည်းမိသော စကားပုံနှင့် ဆိုရိုးစကားများကို တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်သွားမည် စိုးရိမ်၍ စာတစ်အုပ်အဖြစ် မှတ်တမ်းတင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

'စကားပုံ' ဆိုသည်မှာ လူအများဆင်ခြင်မှတ်သားဖွယ်ဖြစ်အောင် ထိရောက်ကျစ်လျစ်စွာ ပုံနှိုင်းပြောဆိုသည့်စကား (ဥပမာပေး တင်စားခြင်း) ဖြစ်ကာ . . .

'ဆိုရိုးစကား' ဆိုသည်မှာ မှတ်သားဖွယ်ရာအဖြစ် အစဉ်အလာ ပြောဆိုခဲ့သည့်စကား (သတ်မှတ်ချက်) ဖြစ်ပါသည်။

ယခုခေတ်တွင် စကားပုံ၊ ဆိုရိုးစကားများ ရေးသားပြောဆိုနိုင်သူ ရှားပါးသွားပြီ ဖြစ်သည့်အပြင် အများစုမှာ စကားပုံနှင့် ဆိုရိုးစကားကို ပင် ခွဲခြားမသိကြတော့ပါ။ များမကြာမီနှစ်များက အဝေးသင်တက္ကသိုလ် မြန်မာစာအထူးပြုဘာသာရပ်အတွက် 'မြန်မာစကားပုံကောက်နုတ်ချက်' စာအုပ်တွင် စကားပုံ (၁၀၀) ခု ဖော်ပြထားရာ (၄၈)ခုမှာ ဆိုရိုးစကားများ ဖြစ်နေပါသည်။ များစွာ စိတ်ဆင်းရဲရပါသည်။

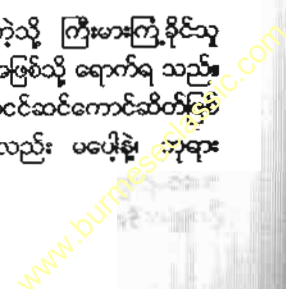
ယခုဆောင်းပါးတွင် ထပ်မံတွေ့ရှိသော စကားပုံနှင့် ဆိုရိုးစကားများကို မပျောက်ပျက်၊ မတိမ်ကောသွားစေရန် မှတ်တမ်းတင်ထားပါ သည်။ မြန်မာစကားမြတ်နိုးသူများ မှတ်သားသုံးစွဲတော်မူကြပါကုန်။

အညာစကား

၁။ ကြမ္မာငင် ဆင်ကောင်ဆိတ်ဖြစ်
ကံကြမ္မာက စီရင်ဖန်တီးလာလျှင် ဆင်ကဲ့သို့ ကြီးမားကြွိုင်ခိုင်သူ ဖြစ်ပါလျက် ဆိတ်ကဲ့သို့ သေးနုတ်သိမ်ငယ်သောအဖြစ်သို့ ရောက်ရ သည်။

"အေး . . . ကိုယ့်ကံနိမိတ်အခါ ကြမ္မာငင်ဆင်ကောင်ဆိတ်ဖြစ် ဆိုသလို ဒုက္ခရောက်တတ်တယ်။ သတိပီရိယလည်း မပေါ်နဲ့။ ဘုရားတရားလည်း မြဲကြ"

၂၀၁၁ ခု၊ နိုဝင်ဘာလ 'အညာစကားပုံ၊ အညာဆိုရိုးစကား' စာအုပ်ကို ကျွန်မ ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။ ဇာတိဖြစ်သော ကသာမြို့နယ် ရောဝတီ၊ ရွှေလီမြစ်ဆုံဒေသမှ မိဘဘိုးဘွားစဉ်ဆက် ပြောဆိုခဲ့ကြသော

၂။ ကိုယ့်ပစ္စည်း သူတံဆိပ်

မိမိပိုင် ပစ္စည်းဖြစ်ပါလျက် သူတစ်ပါး၏ တံဆိပ်နှင့်ကပ်ခြင်းခံရ သောအခါ မိမိမပိုင်တော့သကဲ့သို့ ဖြစ်ရသည်။

“ဟိုက ဆူဆူညံညံ၊ ဒီက ဆူဆူညံညံနဲ့ ကိုယ့်ပြေပါ၊ ကိုယ့်ရေ ပါ၊ ကိုယ့်မြစ်ပါနဲ့ တောင်းဆိုသံတွေ မိုးလုံညံနေပြီကော။ ခက်တာက ကိုယ့်ပစ္စည်း သူများတံဆိပ် ကပ်ခံထားရတာပဲ”

၃။ ငုံးများလို တစ်နေ့သော်လည်း အပြီးရှည်နိုး

ယင်ကိုက အပြီးတိုသော ငုံးသတ္တဝါအဖို့ အပြီးရှည်လာနိုးဖြင့် တစ်နေ့ပြီး တစ်နေ့ ဖျော်လင့်နေသော်လည်း အပြီးရှည် မလာသကဲ့သို့ အမြဲမပြတ် ဖျော်လင့်နေသော်လည်း အကောင်းဖြစ်မလာ။

“ငါ့မှာတော့ ငုံးများလို တစ်နေ့သော်လည်း အပြီးရှည်နိုးနိုး။ မင်း ကတော့ သားလည်း ဂရုမစိုက်၊ မယားလည်း ဂရုမစိုက် နေရိုသရွေ့ အရက်နဲ့ ဖျော်နေတော့တာပဲ”

၄။ စပ်တူဆို စပ်လုံချည်တောင် မဝတ်နဲ့၊ ချုပ်ရိုးက ပြုတတ်တယ်

အဝတ်စင်ယ် နှစ်စသုံးစ သေဖြင့် စပ်၍ ချုပ်စပ်ရာ၌ အစများကို တွဲစပ်သည့် ချုပ်ရိုးက စုတ်ပြီသွားတတ်သကဲ့သို့ သူတစ်ပါးနှင့် ပေါင်း စပ်၍ အလုပ်လုပ်လျှင်လည်း မညီမညွတ် ချွတ်ယွင်းချက်ရှိသောကြောင့် ပြန်ကွဲတတ်သည်။

“ငွေရေးကြေးရေး အလုပ်ဆိုတာ ကိုယ့်တစ်ဦးတည်း လုပ်တာပဲ ကောင်းတယ်။ စပ်တူဆို စပ်လုံချည်တောင် မဝတ်နဲ့၊ ချုပ်ရိုးက ပြုတတ် တယ်လို့ လူကြီးမိဘ ဆုံးမစကား ရှိသားပဲ”

၅။ တစ်ပြား၊ နှစ်ပြားမှတ်လို့ ခွာ

(ရှေးယခင်က သုံးစွဲခဲ့သော) ငွေပြားတစ်ပြားကို နှစ်ပြားဟု ထင် မှတ်ကာ ခွာယူနေသည်ဆိုသကဲ့သို့ ငွေကို အလွန်နှမြော တွန့်တိုစွာ သုံးစွဲသည်။ “ကဲ့ရဲ့ရင်လည်း ခံရုံပဲအေး၊ ကိုယ့်မှ ဝင်ငွေမရှိတာ။ တစ်ပြား၊ နှစ်ပြားမှတ်လို့ ခွာနေရတာပဲ”

၆။ ထမီမှန်း သိပေမယ့် ချမ်းတော့လည်း ခြုံမိ

အမျိုးသမီးဝတ်သော လုံချည်မှန်း သိသော်လည်း ချမ်းသော ကြောင့် ခြုံထားမိသည်ဆိုသကဲ့သို့ မဖွယ်မရာသော ကိစ္စမှန်း သိပါလျက် မိမိ၏ အခက်အခဲကြောင့် ပြုလုပ်မိသည်။

“သူ့အန္တာကိုယ်နဲ့ ရင်းထားတဲ့ငွေမှန်း သိပေမယ့် ငါ့မှာကလည်း ကျန်းမာရေးအတွက်ဆိုတော့ ချေးသုံးမိတော့တာပဲ။ ထဘီမှန်း သိပေမယ့် ချမ်းတော့လည်း ခြုံမိ ဆိုသလို ဖြစ်သွားပြီ”

၇။ နောက်လှည့်ကြည့်လို့မှ အနိပ်ရှိတယ်

မိမိနောက်သို့ ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်လျှင် မိမိအရိပ်သာရှိသည် ဆိုသကဲ့သို့ တစ်စုံတစ်ယောက်တွင် နောက်ခံအင်အားမရှိ၊ ကူညီမည့်သူ မရှိဟုဆိုလိုသည်။

“မှန်တယ်ဆိုတိုင်းလည်း စွတ်မလုပ်နဲ့၊ အရေးဟဲ့ အကြောင်းဟဲ့ဆို ကိုယ့်မှာက နောက်လှည့်ကြည့်လို့မှ အနိပ်ပဲ ရှိတယ်”

၈။ လူသမုတ် သစ်ငုတ်စုန်းဖြစ်

လူတို့က ဝိုင်းဝန်းစွပ်စွဲကြလျှင် အသက်မရှိသော သစ်ငုတ်သည်ပင် စုန်းဖြစ်သွားရသကဲ့သို့ မိမိတွင် အပြစ်မရှိသော်လည်း အများက မတရား ပြောဆိုလျှင် အရှက်တကွ အကျိုးနည်း ဖြစ်ရသည်။

“ကိုယ်က ရိုးရိုးသားသား ပေါင်းပေမယ့် ပတ်ဝန်းကျင်က ကဲ့ရဲ့ ခံရလိမ့်မယ်နော်။ လူသမုတ်၊ သစ်ငုတ်စုန်းဖြစ်” သတဲ့။

၉။ သမင်ဆယ်လှမ်း ကျားတစ်လှမ်း

သမင်၏ ခြေဆယ်လှမ်းအကွာအဝေးသည် ကျား၏ ခြေတစ်လှမ်း နှင့် ညီသည်ဆိုသကဲ့သို့ အင်အားကြီးသူ၏ အန္တရာယ်မှ လွတ်မြောက်ရန် အဆများစွာ ပို၍ ကြိုးပမ်းရမည်ဟု ဆိုလိုသည်။

“ဒီကိစ္စကို အလျှော့ပေးလို့တော့ မဖြစ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူတို့က

အင်အားကြီးတော့ သမင်ဆယ်လှမ်းကျားတစ်လှမ်း ဆိုသလို ကိုယ်က အင်မတန် ဖျတ်လတ်ဖို့၊ အကင်းပါးဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ်”

၁၀။ သရက်စေ့ထက်ခြမ်းခွဲ

တစ်ခြမ်းနှင့် တစ်ခြမ်း အစေ့အဆန်ရော အခွပါ အရွယ်အစား တူညီသည့် သရက်စေ့ကို ထက်ခြမ်းခွဲလိုက်လျှင် အညီအမျှရသကဲ့သို့ တစ်စုံတစ်ခုကို ညီမျှစွာ ခွဲစေသည်။

“သံယောဇဉ်ကုန်ကြာမှတော့ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်လျှောက်ကြတာပဲ ကောင်းပါတယ်။ ခိုတဲ့ပစ္စည်းလည်း သရက်စေ့ထက်ခြမ်းခွဲပဲ”

၁၁။ သူကြီးလေ့ မီးသေပြီးသား

သူကြီး၏လေ့တွင် မီးခို၍ ချက်ပြုတ်စားသောက်ရန် မလိုလောက် အောင် အများတကာက ထမင်းဟင်းစားသောက်ဖွယ်များ လာရောက် ပေးပို့ကြသည်ဆိုသကဲ့သို့ အကြီးအကဲဖြစ်သူအဖို့လည်း အပူအပင် အကြောင့်အကျ မရှိဘဲ အားလုံးပြည့်စုံသည်။

“သူတို့က သူကြီးလေ့မီးသေပြီးသား ဆိုတဲ့ လူတန်းစားတွေကွ၊ ချွေးတစ်ပေါက်မကျဘဲ စိန်ပုံရွှေပုံပေါ် စံနေကြတာ”

၁၂။ သေမှ ဆင်ကြီးနှင့်ချ

လူတစ်ယောက်ကို မသေမီ မပြုစု၊ မစောင့်ရှောက်ဘဲ လျစ်လျူ ရှုထားက သေပြီးမှ အလောင်းကို ဆင်ကြီးနှင့် အသုဘချသည်ဆိုသကဲ့ သို့ မိမိအပြစ်ကို မှုံးကွယ်ရန် သူတစ်ပါးအထင်ကြီးအောင် လုပ်ဆောင် သည်။

“ဖအေအရင်းခေါက်ခေါက်ကြီး မကျန်းမာနေတုန်းကတော့ ပစ် ထားကြပြီး သေမှ ဆင်ကြီးနှင့်ချ နေကြတယ်။ အတော်ရွံ့စရာကောင်းတဲ့ ဟာတွေ”

၁၃။ သေမယ်နှစ်မှ စစ်ထဲလိုက်

သေရမည့်နှစ်တွင်မှ စစ်ထဲသို့ လိုက်မိသည်ဆိုသကဲ့သို့ ဒုက္ခဖြစ် မည့်အချိန်တွင်မှ အန္တရာယ်ရှိရာသို့ သွားမိသည်။

“ရှေ့တောရွှေတောနဲ့ အန္တရာယ်များတယ်နော်။ စဉ်းစဉ်းစားစား လည်း လုပ်ကြ၊ တော်နေ သေမယ်နှစ်မှ စစ်ထဲလိုက် မိနေဦးမယ်။

၁၄။ သင်္ကန်းဝတ်တဲ့နှစ်မှ ဝါကြီးထပ်

ဒုလ္လဘ သင်္ကန်းဝတ်သူတစ်ယောက်အဖို့ သိတင်းဝါလကျွတ်လျှင် သင်္ကန်းချွတ်ရတော့မည်။ ရဟန်းဘောင်မှ ထွက်ရတော့မည်ဟု ဖျော်လင့် စောင့်စားနေသော်လည်း ဝါကြီးထပ်သော နှစ်ဖြစ်၍ အချိန်တစ်လပိုကြာ အောင် သင်္ကန်းဝတ်နှင့် နေရဦးမည်ကြောင့် စိတ်ညစ်ရသည်ဆိုသကဲ့သို့ မိမိ မလုပ်လိုတော့သော အလုပ်ကို လုပ်ရန် အကြောင်းဖန်လာသည်။

“အဆင်ပြေမလားလို့ ဝင်လုပ်မိပါတယ်။ အလုပ်ကလည်း အဆင် မပြေ၊ နောက်ထပ် အစီအစဉ်တစ်ခု တိုးလာပြန်တော့ ခွာပြန်ဖို့ ဝေး သွားပြန်ပြီ။ သင်္ကန်းဝတ်တဲ့နှစ်မှ ဝါကြီးထပ် ဖြစ်နေပြီ”

***
အညာဆိုရိုးစကား

၁။ ကံနဲ့လူ မပူနဲ့

ကံကောင်းသည့်သူအဖို့ အခိုက်အတန့်အားဖြင့် အခက်အခဲ ကြုံ ရသော်လည်း စိုးရိမ်ပူပန်ရန်မလို။ အချိန်တန်လျှင် ပြေလည်သွားလိမ့် မည်။

“ဒီလောက်လည်း စိတ်မဆင်းရဲပါနဲ့ကွယ်။ ကံနဲ့လူ မပူနဲ့လို့ စကား ရှိသားပဲ။ စိတ်ကောင်းလေးသာ မွေး၊ အဆင်ပြေသွားမှာပါ”

၂။ ‘စစ်’ဆို ရေတောင် စစ်မသောက်ချင်

စစ်ဘေးစစ်ဒဏ် ခံရဖန်များ၍ ‘စစ်’ဆိုသည့်အသံကိုပင် မကြားလို၊ ရေကိုပင် စစ်မသောက်လိုဟု ဆိုလိုသည်။

“ဒီစစ်ကြောင့် ငါတို့မှာ ဘယ်နေ့သေမယ်မသိ၊ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ် ယာလည်း စွန့်ပြီး ထွက်ပြေးရမှ ကြာတော့ ‘စစ်’ပို ရေတောင် စစ်

မသောက်ချင်တော့ဘူး”

၃။ စိတ်ကိုသိချင် ငွေနှံတို့

လူတို့၏ စိတ်ရင်းစိတ်ထား အကောင်းအဆိုးကို သိလိုလျှင် ငွေနှံတို့ထံ စမ်းသပ်ကြည့်ရမည်။

“မိတ်ရင်းဆွေရင်းရယ်လို့ ငွေချေးပေးလိုက်မိပါတယ်။ ပြန်မဆပ်တဲ့ အပြင် လူကိုတောင် ရန်လုပ်ချင်နေသေးတယ်။ စိတ်ကိုသိချင် ငွေနှံတို့ဆိုတာ မှန်လှပါလား”

၄။ တံငါမြေလျှို့။ ထန်းသမား မိုးမျှော်

တံငါလုပ်သူက ငါးအတွက်၊ ပိုက်အတွက် ရေထဲသို့ ၎င်းရသော ကြောင့် မြေလျှို့သည်ဟု တင်စားကြသည်။ ထန်းသမားက ထန်းပင် အမြင့်သို့ မော့ကြည့်ရသောကြောင့် မိုးမျှော်သည်ဟု တင်စားကြသည်။ လုပ်ရပြီ။ ကိုင်ရပြီ လုပ်ငန်းခွင်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုသည်။

“တံငါမြေလျှို့။ ထန်းသမားမိုးမျှော် တဲ့ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ လုပ်ကြရတာပဲ။ နင်က ယောင်တောင်ပေါင်တောင် လုပ်မနေနဲ့။ ဘာလုပ်မယ်ဆိုတာ စောက်ချလုပ်တော့”

၅။ တန်ဆောင်မုန်းငါး ခွေးမစား

တန်ဆောင်မုန်းလတွင် မြစ်ချောင်းအင်းအိုင်များမှ ငါးများစွာရသဖြင့် လူများစား၍ မကုန်နိုင်။ ခွေးများပင် ငါးစားရလွန်းသဖြင့် မစားကြတော့။

“ဟိုတုန်းကတော့ တန်ဆောင်မုန်းငါး ခွေးမစားတဲ့။ ခုတော့ လူမစားဖြစ်သွားပြီ။ ငါးတွေ ရှားသွားလို့ လူတောင် မစားကြတော့ ဘူး”

၆။ စားတုံးလျှင် သွေး။ လူတုံးလျှင် သွေး

စားများ တုံးနေလျှင် ထက်အောင်သွေးပေးရမည်။ လူများညာထံ တုံး ထုံထိုင်းလျှင် သွက်လက်ထက်မြက်လာအောင် သွေးပေးရမည်။

“အသက်မရှိတဲ့ စားတောင် သွေးလျှင် ထက်သေးတာ။ ကိုယ်က အသက်နဲ့ ဦးနှောက်နဲ့ လူပဲ။ ဇွဲနဲ့ကြိုးစားလေ့ကျင့်ရင် တော်လာတတ်လာရမှာပေါ့။ စားတုံးလျှင် သွေး။ လူတုံးလျှင် သွေးလို့ ရှေးလူကြီးတွေ မှာခဲ့တာပဲ”

၇။ နီလာစိမ်းရောင် ငှက်ခါးတောင် ပြောင်နှစ်ကျပ်ခွဲ မည်းပစ်လိုက်

ငှက်ခါးတောင်ကဲ့သို့ စိမ်းပြာပြာ အရောင်ရှိသော နီလာကျောက်သည် အရည်အသွေးတောက်ပြောင်လျှင်ပင် နှစ်ကျပ်ခွဲမျှသာ တန်၍ မည်းခြောက်ခြောက်ဆိုလျှင် လွှင့်ပစ်လိုက်ရုံသာ ရှိသည်။ နီလာကျောက်မျိုးမှာ များစွာ အဖိုးမတန်ဟု ဆိုလိုသည်။

“နီလာစိမ်းရောင် ငှက်ခါးတောင် ပြောင်နှစ်ကျပ်ခွဲမည်းပစ်လိုက် လို့ ဆိုရိုးရှိသကဲ့။ တို့ကတော့ နီလာလက်စွပ်လေးတောင် မဝတ်နိုင်ပါ ဘူးအေ။

၈။ နေဝင်မီးလက် စီးပွားတက်

မိမိတို့ အိမ်များတွင် နေဝင်၍ မှောင်စပျိုးသည်နှင့် မီးထွန်းသည် အလေ့ ပြုကျင့်လျှင် တစ်နည်းအိမ်ကို မှောင်မှောင်မည်းမည်း မနေလျှင် စီးပွားတိုးတက် ချမ်းသာသည်။

“ရှေးကတော့ နေဝင်မီးလက် စီးပွားတက်တဲ့။ ခုခေတ်တော့ နေဝင်မီးပျက်စီးပွားတက်လို့ ပြင်လိုက်မှ ကောင်းမယ်။ မီးက အမြဲပျက်နေ တာ”

၉။ ယောက်ျားတို့ဘုန်း လက်ရုံး။ မိန်းမတို့ဘုန်း ဆံထုံး

ယောက်ျားတို့တွင် လက်ရုံးစွမ်းရည်ကောင်းလျှင် ဘုန်းတန်ခိုးရှိ သည်။ မိန်းမတို့တွင် ဆံပင်ကောင်းလျှင် ဆံထုံးနှင့် ခံခံညားညားနေ တတ်လျှင် ဘုန်းကျက်သရေရှိသည်။

“ယောက်ျားလေးတွေ ကြည့်လိုက်လျှင်လည်း ရှုနာရှိုက်ကုန်း။ မိန်းမလေးတွေ ကြည့်လိုက်လျှင်လည်း ဆံပင်တို၊ ဆံပင်ကြောင်နဲ့ ဘယ်မှာ ကျက်သရေ ရှိတော့လို့လဲ။ ယောက်ျားတို့ဘုန်း လက်ရုံး။ မိန်းမတို့ဘုန်း ဆံထုံးဆိုတာနဲ့များ ဘာမှ မဆိုတော့ဘူး”

၁၀။ လူချင်းခင်ရင် ငွေချင်း မပေါင်းနဲ့

ခင်မင်သူမိတ်ဆွေများအကြားတွင် ငွေကြေးဆက်ဆံရောနှောခြင်း

မပြုသင့်။ ပြုလျှင် ပြဿနာဖြစ်တတ်သည်။

“ကိုယ့်အချင်းချင်းတွေရယ်လို့ ယုံကြည်ပြီး ငွေချေးပေးလိုက်မိပါတယ်။ ပြန်ရဖို့ မလွယ်အောင်ဖြစ်နေပြီ။ လူချင်းခင်ရင် ငွေချင်းမပေါင်း နဲ့ ဆိုတဲ့ စကားကို ငါမေ့သွားတယ်”

၁၁။ လူပျင်းရေသောက်၊ နွားပျင်းသေးပေါက်

အလုပ်လုပ်နေသော လူသည် အလုပ်ပျင်းလျှင် သက်သာရန် မကြာခဏ ရေထသောက်သည်။ အလုပ်လုပ်နေသော နွားသည် အလုပ်ပျင်းလျှင် သက်သာရန် အချိန်ကြာမြင့်စွာ သေးပေါက်သည်။

“နင့်ဟာကလည်း အလုပ်က တော်တော်၊ ရေချည်း ထထသောက်နေတယ်။ လူပျင်းရေသောက်၊ နွားပျင်းသေးပေါက် ဆိုသလိုပဲ”

၁၂။ လူသာအမျိုးရှိ၊ ငွေမှာ အမျိုးမရှိ

လူနှင့် လူချင်းသာ အဆွေအမျိုး ဟူ၍ ခင်မင်မှု ရှိမည်ဖြစ်သော်လည်း ငွေနှင့်ပတ်သက်လာလျှင် သူစိမ်းကဲ့သို့ ပြုမူကြသည်။

“ငွေချေးသွားတုန်းကတော့ ဆွေရင်းမျိုးရင်းတွေပါပဲ။ ပြန်တောင်းတော့ သူစိမ်းတွေလို ဆက်ဆံတယ်။ လူသာအမျိုးရှိ ငွေမှာ အမျိုးမရှိလို့ လူကြီးမိဘတွေက သတိပေးခဲ့ကြတာ မှန်လိုက်လေ”

၁၃။ လင်းပိုင် ကမ်းပေါ်မှာ မဖျက်နဲ့

လင်းပိုင်အသေကောင်များကို မြစ်ကမ်းပါးပေါ်တွင် မဖျက်ကောင်း။ ဖျက်လျှင် ကမ်းပါးပြိုတတ်သည်။ တစ်နည်း လင်းပိုင်များကို မသတ်ရသတ်၍ ကမ်းသို့ ယူမလာရ။

“ရှေးလူကြီးတွေက လင်းပိုင်တွေကို သတ်မှာစိုးလို့ လင်းပိုင်ကမ်းပေါ်မှာ မဖျက်နဲ့လို့ တစ်ဖက်လှည့်နဲ့ သတိပေးခဲ့ကြတဲ့ကြားက လူတွေ စည်းမစောင့်ကြတော့ ခုဆို လင်းပိုင်တွေ မျိုးတုံးမတတ်ဖြစ်သွားပြီ”

၁၄။ အချစ်မပါတဲ့ အိမ်ထောင်ရေး ဆားမပါတဲ့ဟင်းလိပ် ပေါ့ရွတ်ရွတ်

အချစ်မပါဘဲ တည်ဆောက်သည့် အိမ်ထောင်ရေးမှာ ဆားမပါသည်ဟင်းကဲ့သို့ အရသာကောင်းမွန် လေးနက်ခြင်း မရှိ။

“မိဘပေးစားလို့ ယူခဲ့ရတဲ့ ယောက်ျား အဆင်တော့ပြေပါရဲ့။ ဒါပေမဲ့ ချစ်လို့ယူခဲ့ကြတာ မဟုတ်တော့ အချစ်မပါတဲ့ အိမ်ထောင်ရေး ဆားမပါတဲ့ဟင်းလိပ် ပေါ့ရွတ်ရွတ်ပေါ့ကွယ်”

၁၅။ အစာချောင်လို့ ဘုရားယောင်

အစားအသောက်ကို အလွယ်တကူ အချောင်စားရသောကြောင့် ကျောင်းကန်ဘုရားအနီးသို့ ချဉ်းကပ်ကာ သူတော်ကောင်း ယောင်ဆောင်သည်။

“ဂေါပကလိုလို့၊ ဝိုးသူတော်လိုလို့၊ ဥပုသ်သည်လိုလို့နဲ့ ဒီလူဟာ ကျောင်းကန် မပြန်တော့ဘူး။ အစားချောင်လို့ ဘုရားယောင် နေတယ်။ အခွင့်အရေးကို သူတော်ကောင်းဟန်နဲ့ ယူတာမျိုးပေါ့”

၁၆။ အစားဆို လှည်းနဲ့ တိုက်ခဲ့၊ အလုပ်ဆို ကျားလောက်ကြောက်ကဲ
အစားအသောက်ကို လှည်းနှင့်တိုက်လာခဲ့လျှင်ပင် ကုန်အောင် စားပစ်မတတ် အစားကြီးသော်လည်း အလုပ်နှင့်တွေ့လျှင် ကျားကို တွေ့ရသကဲ့သို့ ကြောက်လန့်သည်။ ရှောင်တိမ်းသည်။

“ရေလေးတစ်ပုံး ဆွဲပေးပါဆိုတာတော့ မလုပ်။ မုန့်တွေ ကျတော့ တစ်မျိုးပြီး တစ်မျိုး ရှာဖွေစားနေတယ်။ အစားဆို လှည်းနဲ့တိုက်ခဲ့၊ အလုပ်ဆို ကျားလောက်ကြောက်ကဲဆိုတာ နင့်လို လူစားပဲ”

၁၇။ အစားအသောက် မီးလိုတောက်၊ အလုပ်အကိုင် ခွေးလိုပိုင်

အစားအသောက်ကို မီးတောက်မီးလျှံကဲ့သို့ ဝါးမျှီစားသောက်ကာ အလုပ်အကိုင်ကို စိတ်ပါဝင်စားခြင်း မရှိဘဲ ခွေးကဲ့သို့ ပိုင်နေသည်။

“နင်းကတော့ အစားအသောက် မီးလိုတောက်၊ အလုပ်အကိုင် ခွေးလိုပိုင် ဖြစ်နေပြီ။ အလုပ်ကုန်ရင် ဘာမှ စိတ်မပါဘူး။ အစားကျတော့ တစ္စုတ်စုတ်စား”
အပြစ်ကင်း၊ အဆင်းလှပါစေ။

ကျွန်မ ပိတ်ဆွယ်ကလေးများ နန်းကြာဖြူ (ဘားအံ)

အမေအိမ်သို့ ကျွန်မ ပြန်ရောက်လာချိန်တွင် အမေအိမ်ကလေးသည် ကျွန်မထင်ထားတာထက် ပိုမိုကာ ပင့်ကူအိမ်အထပ်ထပ်၊ ဖုန်အလိမ်းလိမ်းဖြစ်နေလေသည်။ ကျွန်းမာရေး မကောင်းသော အဖေနှင့် ခါးအဖိုးအက်ထားသောအမေ နှစ်ဦးစလုံးက အိမ်အပေါ်ထပ် လှေကားတက်ရန် အဆင်မပြေတာမို့ အိမ်အောက်ထပ်မှာပင် နှစ်အတော်ကြာနေခဲ့တာကြောင့် မိမိအပေါ်ထပ်သည် လူမနေသော အိမ်အိုဟောင်းအဖွဲ့ထဲ ဖြစ်နေတာတူသည်။

လှေကားထပ်ထွေတက်စမှာ မသိသာလှသော်လည်း အိမ်အပေါ်ထပ်ကြမ်းခင်းကို ခြေချပိတော့ ဖုန်တွေက သိသာလွန်းလှစွာဖြင့် ခြေရာအကွက်လိုက်ထင်ကျန်စေတော့သည်။ ထို့ကြောင့် ဖုန်တွေအတန်ငယ် လျော့ပါးသွားစေဖို့ တံမြက်စည်းအရင်လည်းလိုက်သည်။ နောက်ထပ် အချောလည်းရဦးမည်အပြင် ရေစိုအဝတ်ဖြင့် တိုက်ရန်လိုတာကိုလည်း သိလိုက်သည်။

သို့သော် ကျွန်မ ဦးဆုံးလုပ်ရမည့်အလုပ်ရှိသည်။ ၎င်းမှာ အခြားမဟုတ်။ ဘုရားဆောင် သန့်ရှင်းရေးပင်ဖြစ်သည်။ ဘုရားဆောင်လည်း အခြားနေရာများနည်းတူပင် ဖုန်အလိမ်းလိမ်း၊ ပင့်ကူအိမ်အထပ်ထပ်နှင့် ဖြစ်သည်။ မှန်ကျောင်းဆောင်ကလေးတွင် ပခုဒ္ဒိမ်များပင် တွယ်ကပ်နေလေသည်။ အမေ တင်လှူထားသည့် ပန်းခြောက်ကလေးမှာ ကြာလွန်း၍ထင်သည်။ အရောင်အဆင်း ပြယ်လွင်နေပါသည်။

ဘုရားသောက်တော်ရေခွက်ကတော့ ခရစ်နှစ်သည်မှာ အတော်ကြာပြီမို့ ခွက်အောက် နှစ်တွင်ပင် ချိုးကပ်နေပါတော့သည်။ ဘုရား ဆောင်၏ ညာဘက်ထောင့်တွင်ရှိသော ဘုရား သောက်တော်ရေထည့်သည့်စတီးရေတကောင်း လေးကို မကြည့်ရာ ပေါ့ပါးစွာ ပါလာပြန်တော့ သည်။ သူလည်း ဖုန်အထပ်ထပ်ပင်။

ထိုစဉ်မှာပင် ရေတကောင်းလေးအကွယ် မှာရှိနေသော ထူးဆန်းသည့် အရာလေးတစ်ခု တို့ ကျွန်မ တွေ့လိုက်ရတော့သည်။ Trio သ ကြားလုံးသာသာ ရှိသော ထိုမည်းမည်းအရာ စက္ကလေးသည် လှုပ်စိလှုပ်စိ ဖြစ်နေလေသည်။ မိမိကွေး အကောင်ပလောင်လေးများ မြင်တိုင်း သဘောကျစိတ်ဝင်စားတတ်သော ကျွန်မသည် ဘာအကောင်မှန်း မသိပါဘဲ ကိုင်ကြည့်ချင် နေတော့သည်။

ကျွန်မ၏ ထူးဆန်းသော ဝါသနာကိုက အကောင်ပလောင်ပေါက်စဆိုလျှင် မွေးကာစ ကလေးငယ်မှအစ ခွေးပေါက် ကြောင်ပေါက် အလယ် အကောင်ပေါက် လူ ဘဲ မှရွက်ဆိတ် ဥတွေအဆုံး မြွေပေါက်ကလေးများပါမကျန် မြင်လျှင် မကိုရင် မနေနိုင်အောင် ဖြစ်တတ်ပါ သည်။ သို့သော် ကျွန်မ သေမလောက်ကြောက် သည့် တစ်ခုတည်းသော သတ္တဝါမှာလည်း အကောင်အငယ်စားလေးတစ်မျိုးပင် ဖြစ်သည်။

ထိုအကောင်များကြောင့် ကျွန်မသည် ခွေး ကိုက်ခံရဖူးသည်။ မြေစိမ်းပြီးခြောက် အကိုက်ခံ ရလုနီးပါး ဖြစ်ဖူးသည်။ မိသားစုဝင်များ သူငယ် ချင်းများနှင့်လည်း မကြာမကြာ ပြဿနာတတ် ရသည်။ ယခုလည်း ကျွန်မ မျက်စိရှေ့တွင် မြင်နေရသော အရာလေးကို ခပ်စွေစွေလေး တို့ထိကြည့်လိုက်သည်။ သူ့အဖွေးတွေက နူးနူး ညည့် ခပ်ပါးပါးလေးဖြစ်သည်။

ကျွန်မ ထိလိုက်တော့ သူက ပိုမို လှုပ် ရွလာကာ တရွေရွေ ရွေ့ဖို့ပြင်သည်။ ကျွန်မ က နောက်တစ်ကြိမ်တွင် အသာမိကြည့်လိုက် သောအခါ သူ့ထံမှ ခပ်စူးစူး အော်သံလေး ထွက်လာသည်နှင့်အတူ လျှင်မြန်သော လှုပ် ရှားတုံ့ပြန်မှုတစ်ခုကို မြင်လိုက်ရသည်။ ၎င်းမှာ သူ၏ အတောင်ပံသေးသေးလေးကို ဆတ်ခနဲ ထုတ်ပြီး ပြန်ရှုပ်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်မ ကတော့ သူ ဘာအကောင်ဆိုတာ ချက်ချင်း မိမိလိုက်သည်။

ကျွန်မ ကလေးဘဝတုန်းက သူတို့ လိုက်ရုံရှိရာ ကျောက်တောင်စွန်းသို့ မောင်လေး ဝမ်းကွဲများနှင့် အတူသွားကာ ကစားလေ့ရှိသည်။ နေ့ခင်းဘက် ထွက်လေ့မရှိသော သူတို့ကို မမြင် ရသော်လည်း ဂူအတွင်းမှ ပဲ့တင်ထွက်လာသော သူတို့အသံကို ဆူညံစွာ ကြားရတတ်သလို စိမ်းရှင်ရှင် ချွေးနံ့ကို ရှူမြေဖြစ်သည်။ တစ်ခါ

တရံတော့ အကောင်သေကလေးများ ကောက် ရတတ်သည်။

အခုတော့ အရှင်လတ်လတ် အကောင် ပေါက်ကလေးကို ကျွန်မ တွေ့နေချိန်ဖြစ်သည်။ ပလတ်စတစ်အခင်းပေါ်တွင် ပြားဝပ်စွာ တွယ် ကပ်နေသော သူ့ကို ကျွန်မ ဆွဲယူလိုက်သော အခါ သူ့ဝမ်းဗိုက်များတွင် ညိုတွယ်ပါလာသော အမျှင်တန်းတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ဆွဲ ဖယ်လိုက်မည် စိတ်ကူးဖြင့် ထိုအမျှင်တန်းက လေးကို ယပ်တောင်စွန်းဖြင့် မရှုရှိုသေး သူ့ထံ မှ အသံစူးစူးကလေးက ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။

ထိုအခါမှပင် ကျွန်မ သေချာကြည့်မိ သည်။ ထိုအမျှင်တန်းကလေးမှာ ပြင်ပမှ လာ ခြင်းမဟုတ်ဘဲ သူ့ဝမ်းဗိုက်၌ တွယ်ဆက်နေခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ချက်ကြိုး၊ မှန်ပေသည်။ မွေးကင်းစကလေးငယ်တွေမှာ ချက်ကြိုးပါလာ သကဲ့သို့ သူတို့ထံတွင်လည်း ပါလာတတ်ခြင်း ဖြစ်မည်။ သို့ဆိုလျှင် ယင်းသတ္တဝါလေးကို လွန် ခဲ့သော နာရီအနည်းငယ်ကပင် မွေးခဲ့တာ သေချာပါသည်။

မိဘမဲ့တော့ မဖြစ်နိုင်။ စွန့်ပစ်ခဲ့တာလည်း မဖြစ်နိုင်။ လူကဲ့သို့ပင် နို့တိုက်သတ္တဝါဖြစ်တာမို့ သူ့မိခင်က သူ့ကို နို့လာတိုက်ရပေမည်။ ဒါမှ မဟုတ် လာပြန်ခေါ်လိမ့်မည်။ သို့သော် ဒီအတိုင်း ဆက်ထားလို့တော့ မဖြစ်။ ကြောင်တွေ ကြွက် တွေက ကိုက်စားမည်။ ဒါမှ မဟုတ် ပုရွတ် ဆိတ်တွေ ဝိုင်းအုံ့ကိုက်ခံလိမ့်မည်။

ထိုကြောင့် ကျွန်မသည် သူ့ကို စက္ကူ ကတ်ထုပြားလေးပေါ် တင်ပြီး ပြတင်းပေါက် အပေါ်ရှိ နံရံပေါ်သို့ တင်ထားပေးလိုက်တော့ သည်။ ထိုနောက်တွင်တော့ အိမ်သန့်ရှင်းရေး လုပ်ရင်းဖြင့် သူ့ကို ကျွန်မ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ဖြစ်သွားသည်။ အမေအိမ်ဆိုသော်လည်း ကျွန်မ အတွက်တော့ နေရာစိမ်းဖြစ်နေသည်မို့ နေသား ကျအောင် ကြိုးစားရင်း ကိုယ့်အလုပ်နှင့်ကိုယ် ရှုပ်နေခဲ့သည်။

ကျွန်မကို အကြီးအကျယ် ဒုက္ခပေး သည်ကတော့ ညအချိန်ပင် ဖြစ်တော့သည်။ နဂိုကပင် အိပ်ရာပြောင်း အိပ်ရာတိုင်း အအိပ် ခက်သည့် ကျွန်မ အမေအိမ်အပေါ်ထပ်တွင် တစ်ယောက်တည်း အိပ်ရသည့်အခါ ပိုမို အိပ်ရ ခက်ခဲ့လာသည်။ အိပ်စေးတွေလည်း မကယ် နိုင်ပါ။ အမိုးပေါ် ကျယ်လောင်စွာ ထိခတ် လာသည့် မိုးစက်သံများ၊ သွပ်မိုးအနားနှင့် ထိ စပ်နေသည့် သရက်ကိုင်းများ၏ လေတိုးတိုင်း ပွတ်တိုက်သံများက ချောက်ချားစရာဖြစ်သည်။

အဆိုးဆုံးမှာ မိုးမရွာဘဲ တိတ်ဆိတ်သည့် ညသန်းခေါင်ယံအချိန်များတွင် ကြားရတတ် သည်။ လမ်းလျှောက်သံများပင် ဖြစ်သည်။ အ ခန်းတံခါးပိတ်၊ မီးဖွင့်အိပ်သော်လည်း အခန်းပြင်မှ

ကြားနေရသော အသံများ၊ အိပ်ရာ အပြင်ဘက် ကြမ်းခင်းပေါ်သို့ တဖောက်ဖောက် ကျနေသံ များက ကျွန်မကို ထိတ်လန့်စိတ်ဖြင့် တစ်နေမှ မှေးမရအောင် နှိပ်စက်နေပါတော့သည်။

တကယ်တော့ ကျွန်မက အကြောက် ကြီးသူတစ်ယောက် မဟုတ်ခဲ့ပါ။ လေးငါးရက် ခန့်အကြာတွင် ထိုအခြေအနေကို ကျွန်မ သည်း မခံနိုင်တော့ပါ။ မှောင်မိုက်တိတ်ဆိတ်သော တစ်ညတွင် အခန်းတွင်းရှိ မီးရောင်အောက်တွင် ငြိမ်သက်ရင်း အိပ်ပျော်နိုင်သော ကျွန်မ အ လင်းအားကောင်းသော လက်နှိပ်မီး တစ်လက် ကို လက်ထဲတင်းတင်းဆုပ်ရင်း အသံထွက်ပေါ် လာရာသို့ နားစွင့်နေမိသည်။

မကြာပါချေ။ ခပ်ဖွဖွ ဖြတ်လျှောက်သွား သော ခြေသံကို ကြားလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင် နက် လက်နှိပ်မီးကို ဖွင့်၊ အိပ်ရာပြင်ထွက်၊ အခန်းတံခါးကို အမြန်ဆုံး ဆွဲဖွင့်ပြီး အသံလာ ရာအရပ်ဆီသို့ မီးထိုးကြည့်လိုက်သည်။ ညည့် နက်သန်းခေါင် ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ပေါ် ထွက်လာသော ကျွန်မရယ်သံကြောင့် အောက် ထပ်မှာ အိပ်မောကျနေသော အမေပင် လန့် နိုးသွားသည်။

မီးရောင်အောက်တွင် ကျွန်မ မြင်လိုက် သည်မှာ ထိတ်လန့်တကြား ပြေးထွက်သွား သော အဝါရောင် ကြောင်ကြီးတစ်ကောင်ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုညမှာပင် ကျွန်မသည် အခန်းမီး ကို စတင်ပိတ်အိပ်တော့သည်။ လက်နှိပ်ဓာတ် မီးကိုတော့ လက်ထဲ ဆုပ်ကိုင်ထားဆိပ်ပင်။ ခေါင် မိုးပေါ်မှ တဖောက်ဖောက် ကျသံကို အမြေရှာ ရပေမိမည်။

ဖောက်ခနဲ ကျသံကို စကြားမိသည်နှင့် ကျွန်မသည် အသံလာရာ အမိုးထပ်တန်းဆီသို့ မီးထိုးကြည့်လိုက်သည်။ ကျွန်မ တရားခံကို ရှာတွေ့ပါပြီ။ ထပ်တန်းတွင် ဇောက်ထိုးအနေ အထားဖြင့် တွဲလွဲခိုနေသည့် လင်းနီနစ်ကောင် ပင် ဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်ထံမှ ချေးတုံး ကလေးတွေ တဖောက်ဖောက် ပြုတ်ကျနေခြင်း ဖြစ်သည်။

တချို့လူတွေအဖို့တော့ လင်းနီဟူသည် ကြောက်စရာ သတ္တဝါဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နေပါ လိမ့်မည်။ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားများတွင်လည်း လင်းနီလူသားမှအပ ကျန်လင်းနီအားလုံး၏ မ ကောင်းဆိုးဝါး ပုံရိပ်များပင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်မ တို့ရွာမှ လူများအဖို့တော့ လင်းနီသည် စာ ကလေးမျှသာဖြစ်သည်။ ပို၍ အမိုးတန်သည်မှာ သူတို့ ချေးများသည် တန်ဖိုးကြီး မြေညီဇာပင် ဖြစ်သည်။

နောက်ညများတွင်တော့ ကျွန်မသည် ဘာအသံကြားကြား အာရုံမစိုက်တော့ပါ။ အိပ် ရေးပျက်မခံတော့ပါ။ အိမ်အပေါ်ထပ်တွင် မှီနေ

သော သက်ရှိမှာ ကျွန်မ တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ကြောင်း သိလိုက်ရပြီ။ တွေးပြီးလည်း ကြောက်မနေတော့ပါ။ ကြောင်ဝါက နောက်ထပ်မလာခဲ့တော့သော်လည်း လင်းနီနှစ်ကောင်ကတော့ ညတိုင်း ပုံမှန်လာကာ ချေးပါပြီ ဖြစ်သည်။

တစ်ပတ်မျှအကြာတွင် ကျွန်မသည် အမေ့အိမ်၌ နေသားကျခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ အနစ်နှစ်ဆယ်ကျော် အနေဝေးခဲ့တာ မှန်သော်လည်း အခုတော့ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ်ရာ ဆိုသည့်အသိက ကျွန်မကို နေပျော်စေခဲ့သလို နှစ်ခြိုက်စွာလည်း အိပ်မောကျစေခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ မနက်ဆွမ်းတော်ကပ်ချိန်နှင့် ညအိပ်ရာဝင်ချိန် ဘုရားရှိခိုးဝတ်မပျက်အောင်လည်း ကြိုးစားခဲ့သည်။

ဘုရားစင်ရှေ့ထိုင် ဘုရားရှိခိုးတိုင်း ကျွန်မ သတိထားနေမိသည်က ဘုရားစင် နံဘေးက အိမ်တိုင်တွင် ချိတ်ဆွဲထားသည့် ဆုံးမစာကတ်ပြားပင် ဖြစ်သည်။ လေတိုက်ခတ်သည့် ဖြစ်စေ၊ မတိုက်ခတ်သည့်ဖြစ်စေ ထိုကတ်ပြားကလေးသည် ငြိမ်နေသည်ဟူ၍ မရှိ၊ အမြဲပင် လှုပ်ခတ်နေသယောင် ထင်မိသည်။ တစ်ခါတရံတော့ ထိုကတ်ပြားကလေးကို ငေးမောနေမိသဖြင့် ကျွန်မ၏ ဘုရားရှိခိုးသည် ဘယ်ရောက်လို့ ဘယ်ပေါက်မှန်း မသိအောင် ဖြစ်ရသည်။

နံနက်ခင်းများတွင် မသိသာလှသော်လည်း တိတ်ဆိတ်သောညမျိုးတွင်တော့ အရာအားလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေပါလျက် ထိုကတ်ပြားတစ်ပြားတည်း လူးလွန်နေခြင်းက ကျွန်မ၏ စိတ်ကို ဆွဲဆောင်နေပါတော့သည်။ အုတ်နံရံကြားရှိ အိမ်တိုင်တွင် သံရှိက်ထားပြီး ထိုသံတွင် ထိုကတ်ပြားကို ချိတ်ဆွဲထားခြင်း ဖြစ်သည်။

သာမန်ကြည့်လျှင်တော့ ထူးခြားမှု မရှိသော်လည်း သေချာကြည့်မှပင် ထိုတိုင်သည် နံရံ၏ အနောက်သို့ ကျ(တစ်နည်း)အတွင်းဝင်နေသဖြင့် ထိုနေရာသည် အတန်ငယ် ချိုင့်ဝင်နေလေသည်။ ထိုကြောင့် တစ်စုံတစ်ရာသည် ထိုကတ်ပြားနောက်တွင် ခိုအောင်းနေနိုင်သည်ဟု ကျွန်မ တွေးလိုက်မိသည်။ တစ်ညတော့ ကျွန်မသည် ဘုရားရှိခိုးရန် ထိုင်ချပြီးကာမှ စိတ်၏ဆွဲဆောင်မှုအရ ထိုကတ်ပြားအရှေ့တွင် ရပ်မိသွားသည်။

သူကတော့ ထုံးစံအတိုင်း မသိမသာလေး လှုပ်ခတ်ပြပေး ထိုကတ်ပြားနောက်တွင် ဘာများရှိနိုင်မည်နည်း မြွေတော့ မဖြစ်နိုင်။ မြွေဆိုလျှင်တောင် ကျွန်မ မကြောက်။ ပိုးဟပ်လောက်လည်း အကောင်မသေးနိုင်။ ဖားပျံဆိုလျှင်လည်း ပြဿနာမရှိ။ တစ်ခုတော့ ရှိသည်။ ကျွန်မ ကြောက်သော အကောင်ငယ်မျိုးဆို

လျှင်တော့ ထိတ်လန့်ကာ ရှောင်ဖြစ်ပေလိမ့် မည်။ သက်ပြင်းရှည်ကြီး မှုတ်ထုတ်ပစ်လိုက်သည်။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် အားတင်းပြီး ကတ်ပြားကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲဖြတ်လိုက်သော်လည်း သူက ပါမလာပါ။ ကြိုးစက် သုံးလေးပတ်ရစ်ထားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကတ်ကြေးတစ်လက်ယူပြီး ကြိုးကို ဖြတ်ချလိုက်သောအခါ ကတ်ပြားက အောက်ပြုတ်ကျသွားတော့သည်။ ကျွန်မကိုယ်တိုင်ကတော့ နောက်ကွယ်မှ အရာများကို မြင်မိချိန်တွင် အံ့ဩမှင်သက်ပြီး ငြိမ်နေမိလေသည်။

လန့်သွားပုံရသော အကောင်ငယ်ကလေးတွေက တစ်ကောင်ပေါ်တစ်ကောင် တိုးဝှေ့ကုပ်တွယ်ရင်း ပုန်းခိုရန် ကြိုးစားနေကြသောကြောင့် အကောင်အရေအတွက်ကို ခန့်မှန်းရခက်နေသည်။ ရုတ်တရက်မို့လား ပထမဆုံးအတွေ့အကြုံမို့လား မသိ၊ လန့်ဖျပ်သွားကြသော အကောင်ငယ်ကလေးများ၏ ခန္ဓာကိုယ်က တဆတ်ဆတ်တုန်ရင်နေကြသည်။

ကျွန်မစိတ်ထဲ ရိုးရိုးရွေ့ဖြစ်လာသည်။ မကိုင်ကြည့်ဘဲ မနေနိုင်သောကြောင့် လက်ညှိုးကလေးနှင့် အသာလေးလိုက်တို့ကြည့်သောအခါ သူတို့အားလုံး ရုတ်ရုတ်သံသံဖြစ်ကုန်ကာ ထွက်ပြေးကြသောကြောင့် တကွတပြားဆီ ဖြစ်ကုန်ကြလေသည်။ တစ်ကောင်၊ နှစ်ကောင်၊ သုံးကောင် . . . စုစုပေါင်း ငါးကောင်၊ ကျွန်မ အသည်းယားအောင် ဆွဲဆောင်သည့် လင်းနီပေါက်စလေး စုစုပေါင်း ငါးကောင်။

အကြီးအသေးကတော့ အရွယ်မညီပါ။ အသေးဆုံးကောင်လေးမှာ ကျွန်မ ရောက်စကတွေ့ခဲ့သောအကောင် ဖြစ်ပုံရသည်။ သူဝမ်းမှိုက်က ချက်ကြိုးတော့ မရှိတော့ပါ။ ဒီအတိုင်းသာ ကြာနေလျှင် ကလေးတွေ တကွတပြား ဖြစ်ကုန်ကာ ကြောင်စား၊ ကြွက်စား ဖြစ်ကုန်လိမ့်မည်။ ထိုကြောင့် သူတို့လေးတွေ နေရာရောက်အောင် ပြန်တွန်းပို့ပေးပြီး ကတ်ပြားကို နေသားတကျ ပြန်ချိတ်ပေးလိုက်သည်။

ထိုညက ကျွန်မ အိပ်မပျော်ပြန်ပါ။ နို့စို့အရွယ် လင်းနီပေါက်ကလေးတွေကို သူတို့အမေက နို့လာတိုက်မှာလား။ မတိုက်ဘူးလား ကျွန်မ အလွန်သိချင်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ညသန်းခေါင် ကျွန်မ အခန်းထဲရောက်လာတတ်သော လင်းနီနှစ်ကောင် လာချိန်ကို မှန်းပြီး လက်နှိပ်မီးတစ်လက်နှင့် အိပ်ရာထဲမှ ခိုးထွက်ခဲ့ပြန်သည်။ အဖြေကို မသိရမချင်း ကျွန်မ အိပ်ပျော်မည် မထင်ပါ။

ကျွန်မ မှန်းသည်အတိုင်းပင်။ လင်းနီကြီးနှစ်ကောင်မှာ ထိုနေရာသို့ ရောက်နေပြီး ကလေးများကိုတော့ မမြင်တော့ပါ။ မီးရောင်ကြောင့် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်ကုန်မှပင် သူတို့

ဝမ်းမှိုက်အောက်မှ ကလေးများကို မြင်လိုက်ရတော့သည်။ မိခင်လင်းနီများသည် ညပိုင်းအစာရွာထွက်ရာသို့ လိုက်ပါမသွားသည့် ကလေးများအား နို့လာတိုက်ပုံရသည်။

စပ်စပ်စုစု ကျွန်မက မနေနိုင်ဘဲ ကတ်ပြားကို ဖြုတ်လိုက်ပြန်သောအခါ လင်းနီအကြီးနှစ်ကောင်က လန့်ဖျပ်ကာ ပျံပြေးကြလေသည်။ တွယ်ကပ်နေစဉ်က စာကလေးခန့်ပင် မရှိသော သူတို့ ခန္ဓာကိုယ်တွေက တောင်ပံမြင့်လိုက်သောအခါ တစ်ထွာခန့် ရှည်လျားသွားတာမို့ ညမှောင်မှောင် မီးရောင်ထဲ အရိပ်က လာဝင်သော လင်းနီများနှင့် ကျွန်မကိုယ် 'သူ'လန့်သူ့'ကိုယ်'လန့်ကာ ထုတ်စီးထိုးကြရလေသည်။

လင်းနီကြီးများခမျာ ကလေးတွေကိုလည်း စိတ်မချ၍ ထင်သည်။ အပြင်လည်း ပြန်မထွက်ဘဲ အိမ်ထဲမှာသာ ဝဲလှည့်နေလေသည်။ ကျွန်မကကတော့ သိချင်သောအဖြေကို သိချိမ့်မို့ သူတို့ကို အလျော့ပေးကာ အရင်အိပ်ရာဝင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုနေ့မှစ၍ ကျွန်မသည် တစ်နေ့လျှင် အနည်းဆုံး လေးကြိမ် ထိုကလေးတွေကို သွားချောင်းတတ်လေသည်။ ဓာတ်ပုံလည်း ထောင့်စုံအောင် ရိုက်ခဲ့သေးသည်။

ကျွန်မအဖေက လင်းနီသည် မှောင်ရိပ်ခိုအောင်းနေတတ်သော သတ္တဝါဖြစ်၍ သူတို့ကိုယ်သည် နေမထိသောကြောင့် ကြမ်းပိုးကဲ့သို့ ပိုးမွှားများစွာ တွယ်ပြီနေတတ်သည်ဟု ဆိုကာ ကလေးတွေကအစ အဝေးလွင့်ပစ်လိုက်ဖို့ ပြောသည်။ မေမေကလည်း allergic ဖြစ်တတ်သော ကျွန်မအနေဖြင့် သူတို့အား မကြာခဏ ကိုင်တွယ်နေခြင်းကြောင့် ဒုက္ခရောက်မည်ဟု ဆိုပြန်သည်။

သို့တိုင်အောင် ကျွန်မသည် သူတို့အမေများကို နှင်မလွှတ်သလို ကလေးတွေကိုလည်း လွင့်မပစ်ခဲ့ပါ။ အမေတွေမလာတုန်း ကလေးတွေကို ညင်သာစွာ ပွတ်သပ်ထိတွေ့မြဲ ဖြစ်သည်။ ညစဉ်ရောက်လာမည့် သူတို့အမေတွေ ထိတ်လန့်သွားအောင်ပင် မလုပ်တော့ပါ။ အမေတွေ မလာ၍ ကလေးတွေ နို့ငတ်သွားမှာ စိုးရိမ်သည်။

တစ်နေ့နေ့ သူတို့လေးတွေ ကြီးပြင်းလာသည့်အခါ သူတို့ဆွေမျိုးများရှိရာ လိုက်ဂူသို့ သူတို့ ပျံသန်းသွားကြပါလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်မတိုင်ခင်တော့ သူတို့ဘဝလေးတွေ အေးအေးချမ်းချမ်း ရှိနေနိုင်ဖို့ ကျွန်မ ကူညီစောင့်ရှောက်ပေးချင်သည်။ အကြောင်းမှာ သူတို့သည် ကျွန်မအိမ်သို့ ခေတ္တရောက်ရှိနေသော ဇည့်သည်များဖြစ်ပြီး ကျွန်မကို ဒုက္ခပေးသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

နန်းကြွဖြူ(ဘားဆံ)

ရေဒီယိုချစ်သူတစ်ဦး၏ အမြင် (မိုးပြာဆန်သည် မေတ္တာကန်)

မှန်ဘီလူး

ကျွန်တော်တို့ ငယ်စဉ်က တေးသံရှင် ဓနုဖြူစိုးသိန်းသည် ဆရာ ဗိုလ်ကလေးတင့်အောင်၏ စာရေးကြီး၊ လူပျိုကြီး စသည့် ဟာသနွယ် သော သီချင်းများဖြင့် အလွန်နာမည်ကြီးခဲ့ပါသည်။ ၎င်းသီချင်းများမှာ ဟာသလည်း ပါ၊ ဘဝသရုပ်လည်း ပီပြင်သဖြင့် သီတင်းကျွတ်၊ တန်ဆောင်တိုင် ဖျော်ဖြေရေးစင်မြင့်များ၌ တေးသရုပ်ဖော် အစီအစဉ်များ တွင် မကြာခဏ ထည့်သွင်းတင်ဆက်လေ့ ရှိပါသည်။ တေးသံရှင်က လည်း အသားလတ်လတ်၊ မျက်ခုံးမျက်လုံးကောင်းကောင်း၊ နှာတံပေါ် ပေါ်နှင့် လက်ဟန်ခြေဟန် အမူအရာ အပြည့်အဝဖြင့် သီဆိုဖျော်ဖြေ လေ့ရှိပါသည်။

ဓနုဖြူစိုးသိန်းသည် ရေဒီယိုတေးများသာမက ရုပ်ရှင်သီချင်းများ ပါ အများအပြား သီဆိုအောင်မြင်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ ‘ဒီကောင်မလေး’၊ ‘ကိုယ်ထင်ခဲ့တင်ရွှေနှင်း’ စသော ရုပ်ရှင်သီချင်းများမှာ ၎င်း၏ ဆိုဟန် နှင့် အထူးလိုက်ဖက်လှသော သီချင်းများ ဖြစ်ပါ၏။

၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်ခန့်မှ စ၍ မြန်မာ့အသံတွင် ‘နှစ် ၂၀ တေးသီချင်း များ’ ကဏ္ဍကို ထုတ်လွှင့်ခဲ့ရာ ဓနုဖြူစိုးသိန်း၏ ‘မိုးပြာဆန်သူ’ (တေးရေး- ကိုမျိုးဆက်) တေးသီချင်းများကို စတင် ကြားဖူးခဲ့ပါသည်။ နောင် ခေတ်ကာလက တေးတစ်ပုဒ်ပင် ဖြစ်သော်ငြား သံစဉ်ဖြူးကြဲ သွက်လက် ၌ တူရိယာသံများ ခေတ်မီဆန်သစ်ကာ အလွန်နားထောင်ကောင်းလှ သည်မို့ ကျွန်တော် ကြားကြားချင်း အလွန် ကြိုက်နှစ်သက်သွားပါသည်။

‘မိုးမြင့်မှ မိုးပြာဆန်သူခင်
စိုးမိသဖွဲ့ တိုးလာဟန်မူသွင်
မြင်သူငေး တွေးစရာပင်
ယှဉ်သူ ဝေး ဝေးပါလျှင်
နွဲ့လာ ပျောင်းဆွဲသွဲ့ငဲ့ မြင်မြင်
ထင်မြင်ယောင် ဝိုးဝါး ယိုးမှားမိတဲ့သူပင်
နတ်မိနယ်သဏ္ဍာန် ဖန်သလားခင်’

သီချင်းအစတွင် တဖြည်းဖြည်းနှင့် အရှိန်လေး တက်လာပြီး ကိုမျိုးဆက်၏ လှပသော နဘောထပ်လေးများကို တေးသံရှင်၏ ပီသကြည့်မြဲ သည့်အသံဖြင့် သီဆိုသွားဟန်မှာ ‘မိုးပြာဆန်သူ’၏ အလှကိုပင် မျက်စိ ထဲမှာ မြင်ယောင်လာစေပါသည်။ ဒုတိယပိုဒ်အစမှာ တေးသံရှင်၏ အသံ ဝါကြီးနှင့် အလွန်ပင် လိုက်ဖက်လှပြီး နားဆင်သူ၏ အာရုံကို တေးရေ ယာဉ်ကြောမှာ မျောပါသွားစေခဲ့ပါသည်။

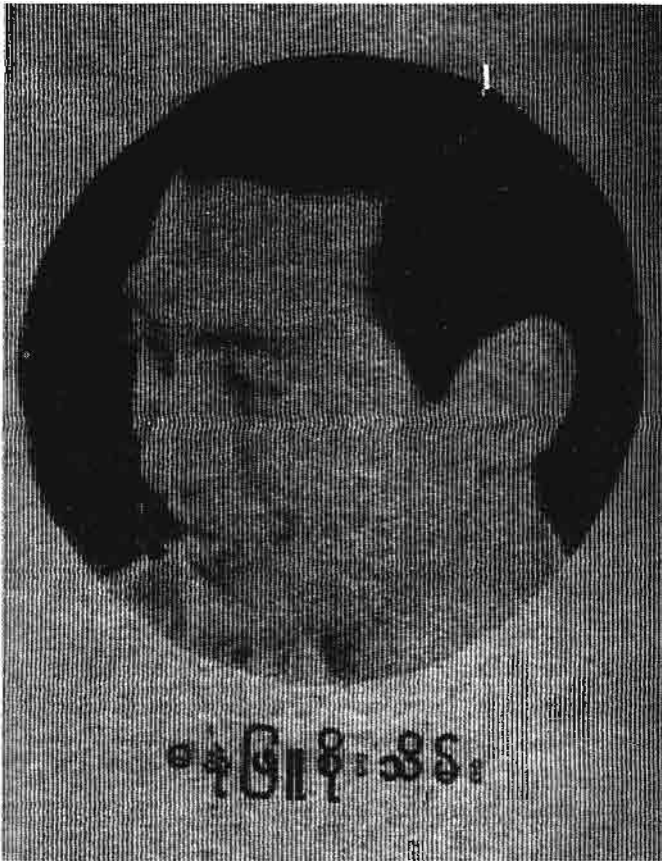
“သံသရာလည်ဦး+++ ပြုံးအစဉ်++
တွေ့မြင်စမို့+++ အသည်းမှာ စွဲနေချင်++++
နေ့စဉ်+++ နေ့စဉ် လှသမို့ ဘုန်းမေခင်++++
နွဲ့လာပျောင်းသွဲ့သွဲ့ ငဲ့မြင်မြင်
သူသာ အလှချင်း ဖွဲ့ဆင်
မိုးပြာအတွင်း ဝင်းစိုလွင်
ဖိုးလမင်း အဆင်းလိုပင်
အလင်းရောင် ပေး အေးမြကြည်လင်
ခင်မင်ကြင်နာမှုနှင့်+++ ယုယသူ မေခင်
မိုးမြင့်သူ+++ ဖြူဝါဝါ သွေးလွင်++++”

သည်သီချင်းကို နှစ်သက်စွဲလမ်းမိခဲ့ပြီးနောက် အပြာရောင်ဝတ်စုံ ဆင်မြန်းထားသူ မိန်းကလေးလှလှလေးများကို တွေ့ရလျှင် ‘မိုးပြာဆန် သူ’ သီချင်းအပိုင်းအစလေးတွေ ခေါင်းထဲ ရောက်လာတတ်ပါသည်။ သီချင်းဟောင်း၊ သီချင်းကောင်းလေးတွေကို ပြန်လည် ဖော်ထုတ်လေ့ ရှိသူ တေးသံရှင် ‘ရာဇဝင်းတင့်’ တစ်ယောက် သည်သီချင်းကို (သူ အသံနှင့်လည်း လိုက်ဖက်သဖြင့်) ပြန်ဆိုစေချင်ပါသည်။ သို့မှသာ နဘော ထပ်ကောင်း၍ စာသားလှပြီး သံစဉ်ဖြူးကြဲ ချိုလွင်သော သည်သီချင်း လေးကို နှောင်းလူတို့ ခံစားသိရှိကြပါလိမ့်မည်။

“ပြုံးပြာပြာ အကာထက်ဘွေ ပြေးတဲ့တိမ်ပုံ
အမိုးမပါ နာဝါရွက်လှေလေးနှင့် အချိန်ကုန်
ပြုံးပြာပြာ အကာထက်ဘွေ ပြေးတဲ့တိမ်ပုံ
အမိုးမပါ နာဝါရွက်လှေလေးနှင့် အချိန်ကုန် ..”

‘မိုးပြာပြာ+++ ရောင်ပြန်ဟပ်လို့
 တဖျတ်ဖျတ် ငွေလှိုင်းတွေခုန်
 နီလာကြေးမုံ သာယာလိုက်ပုံက
 ဖွင့်ဟစရာမကုန် မြင်ရရုံလေးနှင့်တောင်မှ
 တဖိုဖို လှုပ်ရှားခံစားကာတုန်
 ငွေလှိုင်း +++++ ငွေလှိုင်းရွှေရင်အုံ’

၁၉၆၀ ဝန်းကျင်က ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သော အမျိုးသမီးတေး သံရှင်များထဲဝယ် ‘စီလေး’သည်လည်း တစ်ဦးအပါအဝင် ဖြစ်ပါသည်။ စီလေး၏ ‘မေတ္တာကန်မွန်’၊ ‘အသည်းလမ်းလေးမှာ လျှောက်လာပါ’ နှင့် ‘ကြင်စဦး (သံပြိုင်တေး) တို့မှာ အထူးထင်ရှားလူကြိုက်များခဲ့ပါ သည်။ ထိုတေးသီချင်း သုံးပုဒ်ကို ထေးသံရှင်စိမ်းမိုးက ၁၉၉၀ ဝန်းကျင်ခန့်တွင် မြန်မာ ရုပ်/သံဗွဲ ပြန်လည်သီဆိုခဲ့ရာ စိမ်းမိုး၏ အသံ နှင့်လည်း အလွန်ပင် လိုက်ဖက် နားထောင်ကောင်းလှပါတော့သည်။ ထိုသီချင်းများထဲမှ ‘မေတ္တာကန်မွန်’ စာသားများကို တင်ပြပါရစေ။ (သုံး ပိုဒ်လေး၏ ရှေးဖွဲ့သူမှာ တက္ကသိုလ်မြတ်စိုး ဖြစ်ပါသည်။)

‘မိုးပြာပြာ+++ ရောင်ပြန်ဟပ်လို့
 တဖျတ်ဖျတ် ငွေလှိုင်းတွေခုန်
 နီလာကြေးမုံ သာယာလိုက်ပုံက ဖွင့်ဟစရာ မကုန်
 မြင်ရရုံလေးနှင့်တောင်မှ တဖိုဖို လှုပ်ရှား ခံစားကာတုန်
 ငွေလှိုင်း +++++ ငွေလှိုင်း ရွှေရင်အုံ’
 လှပအသော ကန်ရေပြင်ထက်သို့ ကောင်းကင်ပြာပြာ အရောင်

ဟပ်ကာ လှိုင်းကြက်ခွပ်လေးတွေ ဖျတ်ဖျတ်ခုန်နေကြပုံကို အပြာရောင် မှန်သားပြင် (နီလာကြေးမုံ)နှင့် နှိုင်းယှဉ်တင်စားထားပါသည်။ ရေပြင် အလှကို ကြည့်ရှုခံစားနေရာ လှလွန်းသဖြင့် ရင်လှိုင်းသိမ်သိမ်တုန်သည် ထိပင် လွမ်းလာခဲ့ရပါသည်။ အဘယ်ကန်ရေပြင်ပါနည်း။

‘အင်းယားပါတဲ့ရှင် နာမည်လေးက
 ကဗျာမပီ တေးမကျ ဖြစ်ရှာပုံ
 တင်စားချက် တစ်ရပ်အနေနှင့်
 ‘မေတ္တာကန်မွန်’ ကမ္ဘာ့နိမိတ်သမ္မန်
 နောင်အတိတ်ခါ သစ္စာထန်လွန် မောင်ကြီးမယ်နမဆုံ’

ခုတီယဒိုဒ်တွင်မှ လှပလွန်းသော ကန်သည် ကဗျာမဆန်သော နာမည်ပိုင်ရှင် ‘အင်းယား’ ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားပါသည်။ သို့ရာတွင် အချို့ကတော့ ‘မေတ္တာကန်မွန်’ ဟု နာမည်လှလှလေးလေးထားကြ သည်။ သည်ကန်မွန်လေးတွင် လွန်ခဲ့သောအတိတ် တစ်ချိန်ဆီက သစ္စာ တရားကြီးမား ပြင်းထန်လွန်းသည့် မောင်နှင့်မယ် ချစ်သူနှစ်ဦး အတူတကွ ဆုံတွေ့ခဲ့ကြဖူးပါသည်။

တတိယသံမြိုင်ပိုဒ်မှာတော့ နဘောထပ် အပြည့်ယူထားပုံလေးမှာ ချစ်စရာ ကောင်းလွန်းလှပါသည်။ စိမ်းမိုး၏ လှိုက်လှိုဆိုနှင့်သော အသံ ကို တင်၍ သီဆိုလိုက်ပုံမှာလည်း နားထောင်ကောင်းလှပါသည်။

“ပြုံးပြာပြာ အာကာထက်တွေ ပြုံးတဲ့တိမ်ပုံ
 အမိုးမပါ နာဝါရွက်လှေလေးနှင့် အချိန်ကုန်
 ပြုံးပြာပြာ အာကာထက်တွေ ပြုံးတဲ့တိမ်ပုံ
 အမိုးမပါ နာဝါရွက်လှေလေးနှင့် အချိန်ကုန်
 ကျွန်းဆွယ်ဝက်ပါ သံသရာဝဲ သံသရာလည်
 ပုန်းဖမ်းလွှင့်ခဲ့ အပုံပုံ
 ခွန်းလှယ်ဆင်ကာ ကန်သာထဲ ကန်သာဝယ်
 ပြုံးပန်းပွင့်ခဲ့ အပုံပုံ
 ငြော် . . . . ခုများမှာတော့
 မေတ္တာကန်မွန် ခန်းလေတာကြို’

ချစ်သူနှစ်ဦးတို့သည် ကန်ရေပြင်ထက်ဝယ် နာဝါရွက်လှေငယ် လေးနှင့် ချစ်ကြည်နူးခဲ့သည်။ ကောင်းကင်မှာ တိမ်ကလေးတွေ ပြေးနေ (လွင့်ပျောက်)ကြသလို ရေလွှာပြင်မှာ ရွက်လှေလေး ရွက်ဖွင့်နေခဲ့သည်။ အင်းယားကန်ရေပြင် တည်ရှိရာ ကျွန်းဆွယ်လေးတွေထဲမှာ တဝဲလည် လည် လှည့်လည်သွားလာရင်း ပုန်းလှိုက်ဖမ်းလိုက် ကစားခဲ့ကြသည်။ ချစ်စကားခွန်းတုံ့လှယ်ကာ အပြုံးပန်းပွင့်တွေ သီခဲ့ကြဖူးသည်။ သို့သော် ဒါတွေက သစ္စာတရား ကြီးမားခဲ့သည့်အတိတ်ဆီကပါ။

ခုအချိန်မှာတော့ တစ်ယောက်သောသူက သစ္စာပျက်ယွင်းခဲ့ပြီမို့ ကျန်နေသူရင်မှာ ‘မေတ္တာကန်မွန်’ခန်းခြောက်သွားသလို ထင်ယောင် ခံစားနေရပါတော့သည်။

(ကျွန်တော် ရေးသားခဲ့သော ‘ရေဒီယိုချစ်သူတစ်ဦး၏ အမြင်’ ဆောင်းပါးများကို စာဖတ်သူ တော်တော်များများကတော့ မိမိတို့ မသိကျွမ်း မသက်ဆိုင်သည့် အကြောင်းအရာတွေမို့ ကြိုက်နှစ်သက်ကြမည် မဟုတ်ဖူး တစ်ခေတ်တစ်ခါက ရေဒီယိုကို တကယ်တမ်း နှစ်နှစ်ကာကာ နားထောင်ခဲ့ သူတွေ၊ တေးသီချင်းတွေကို မြတ်နိုးခဲ့သူတွေအတွက် ရည်ရွယ်ရေးသား တင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်ခင်ဗျား။)

ဤအရာကို စာရေးဆရာဟု ခေါ်သည်

အောင်သန်းချစ်

အယ်မီလီဇိုလာကို ၁၈၄၀ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၂ ရက်နေ့က ပြင်သစ်နိုင်ငံ ပါရီမြို့မှာ မွေးဖွားခဲ့တယ်။ ပါရီမှာ မွေးပေမယ့် ဖခင်ဖြစ်သူ အင်ဂျင်နီယာနဲ့အတူ လုပ်ငန်းရှိတဲ့ ပြင်သစ်နိုင်ငံ တောင်ပိုင်းမှာ လိုက်လံပြောင်းရွှေ့နေ ထိုင်ခဲ့ရတယ်။ ၁၈၄၇ ခုနှစ်မှာ ဖခင် ကွယ်လွန်တော့ ဇိုလာအဖွဲ့ ငယ်ငယ် ရွယ်ရွယ်နဲ့အလွန် ဆင်းဆင်းရဲရဲ၊ ချို့ချို့တဲ့တဲ့ ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။

ပါရီမြို့တော်က လိုက်စီမံနဲ့လူး ဝစ်ကျောင်းမှာပညာဆည်းပူးခဲ့တယ်။ ၁၈၅၉ ခုနှစ်မှာ ဘဝရပ်တည်ရေးအတွက် အလုပ်လည်ရွှာခဲ့ရတယ်။ အလုပ်လက်ခဲ့တာနဲ့ နှစ်ပေါင်း ၂၀ ကြာ လောက်ဆင်းဆင်းရဲရဲ နေထိုင်ခဲ့ရ တယ်။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ ရှိတာလေး ပေါင်နှံစားရတဲ့အပြင် ပြတင်းဝမှာလာ နားတဲ့ စာကလေးတွေကိုတောင် ထောက်ချောက်ဆင်ဖမ်းပြီး စား သောက်ခဲ့ရတယ်။ ၁၈၆၂ ခုနှစ်ရောက် မှ စာအုပ်ထုတ်ဝေရေးလုပ်ငန်းမှာ စာရေးအ လုပ်ရခဲ့တယ်။ နောင်ကျတော့ ကြော်ငြာဌာနဆီ ရာထူးတိုးပေးတာ ခံရတယ်။ ဝင်ငွေအတွက်တော့ စာပေနယ်မှာပါ ခြေချနိုင်ဖို့အတွက် ခေတ်ပေါ်အဖြစ်အပျက်တွေကို ဆောင်းပါးစတင် ရေးသားခဲ့တယ်။ အဲဒီကာလမှာပဲ ဝတ္ထုတွေကိုလည်း စတင်ရေး သားတယ်။ ၁၈၆၅ ခုနှစ်မှာတော့ ဇိုလာရဲ့ပထမဆုံး လုံးချင်း ဝတ္ထုကြီးဖြစ်တဲ့ 'ကလော်ဒီဝန်ခံချက်' ထွက်လာတယ်။ စာပေနယ် မှာ အောင်မြင်စပြုလာလို့ လခစားအလုပ်ကထွက်ခဲ့တယ်။

လုံးချင်းဝတ္ထုတွေ ရေးနေရင်း ကျနယ်တွေမှာလည်း ဆောင်း ပါးတွေရေးခဲ့တယ်။ ၁၈၇၀ ခုနှစ်မှာရော ဝွန်ဒီမီထေ ဝီရဲ့ ကံ ကြံမှာ ဝတ္ထုတွဲကြီးရဲ့ ပထမအုပ်ကို ဇိုလာရေးပြီးပေးပေးပေး ပြင်သစ် နဲ့ကျမနီ စစ်ဖြစ်တာကြောင့် ၁၈၇၁ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလကျမှ ထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့တယ်။ ၎င်းဝတ္ထုတွဲကြီးကို အုပ်ရေပေါင်း(၂၀)ထိ ရေး သားပြီးမှ နိဂုံးချုပ်ခဲ့တယ်။

၁၈၆၀-၁၈၇၀ နှစ်တွေမှာ ဇိုလာကစေဆန်း၊ မင်နက်၊ အက် လာဒီဂတ်စ်နဲ့ နီးတိုးဂက်က ထောက်ခံတဲ့ ဆောင်းပါးတွေကို သတင်း စာမှာရေးခဲ့တယ်။ အဲဒီကာလတုန်းက ပန်းချီဆရာတွေ ဆုံလေ့ရှိတဲ့ ကမီးဆိုင်တွေနဲ့ စတူဒီယိုတိုင်းလိုလိုဆီ ဇိုလာသွားလေ့ရှိခဲ့တယ်။

၁၈၇၀ မှာ ငါဘာရီလီအလက်ဇန်ဒရီနန်းမိလေးနဲ့ လက်ထပ် တယ်။ ၁၈၇၈ မှာတော့ မိခင်ကဇိုလာအိမ်က မော့ပါဆွန်း၊ ဂျော်ရစ် ကားလ်ဟူးစ်မင် စတဲ့ ကမ္ဘာကျော်စာရေးဆရာတွေ အပါအဝင် ကလောင်ရှင်တွေရဲ့ စုရပ်ဖြစ်ခဲ့တယ်။ သူတို့တွေစုပေါင်းပြီး ဝတ္ထု တိုပေါင်းချုပ်တောင် ထုတ်ခဲ့ကြသေးတယ်။

သဘာဝဝါဒီများ လှုပ်ရှားမှုအဖွဲ့ကို ထူထောင်ခဲ့သူပီပီ စာပေ

သီဝရီတွေနဲ့ အနုပညာဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးအမြောက်အမြားကိုလည်း ဇိုလာရေးခဲ့သေးတယ်။

အလက်ဇန်ဒရီနန်းနဲ့ သက်ဆုံးတိုင်နေထိုင်ခဲ့ပေမယ့် ၁၈၈၈ ခုနှစ်ကတည်းက အိမ်စေမလေးနဲ့ လည်း ပေါင်းသင်းခဲ့သေးတယ်။ ၁၈- ၉၀ ခုနှစ်ရောက်တော့ ပြင်သစ်တစ် မတော်ထဲမှာ အမှုထမ်းနေတဲ့ ဂျူး လူမျိုး စစ်ဗိုလ်အရေးတော်ပုံကို သက် သေအထောက်အထား မခိုင်လုံဘဲ သေဒဏ်အပြစ်ပေးလိုက်တာကြောင့် ဇိုလာကအမှုနဲ့ ပတ်သက်တာတွေ ကို ထိထိဝင်ဝင်လေ့လာပြီး သတင်း စာထဲမှာ 'စွဲချက်တင်လိုက်သည်' ဆိုတဲ့ ဆောင်းပါးရေးခဲ့တယ်။ ဒါ အပြင် အမှုနဲ့ပတ်သက်တဲ့ စစ်ရုံးက ထိန်းချုပ်ထားတာတွေကိုပါ ဇိုလာ ကဖွင့်ချလိုက်တယ်။ ဒါကြောင့် အ ဇိုးရက ဇိုလာကိုဖမ်း ဝမ်းထုတ်တော့ တယ်။ ရေးဖော်ရေးဖက်တွေက တိုက် တွန်းတာကြောင့် ဇိုလာက လန်ဒန်မြို့

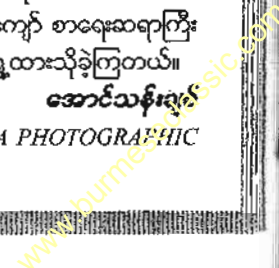
ဆီရှောင်တိမ်းခဲ့တယ်။ တစ်ခါ ပြင်သစ်နိုင်ငံမှာတော့ ပြည်သူလူထု ကြီးက ဆန္ဒပြတောင်းဆိုလာတာကြောင့် တရားလွှတ်တော်ချုပ်က ဒဏ်ပေးဖက်ခံအမှုကို ပြန်လည်ကြားနာစစ်ဆေးခဲ့ရတယ်။ သက် သေအခိုင်အမာမရှိတာကြောင့် ဒဏ်ပေးဖက်ခံကွင်းလုံးကျွတ် လွတ် သွားတယ်။

ဒီတော့မှ ဇိုလာလည်း ပြင်သစ်ကို ပြန်လာခဲ့တယ်။ အမိမြေ ပြန်ရောက်တဲ့ ၁၉၀၂ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလရဲ့ တစ်ညမှာ ဓာတ်ငွေ့တွေ အိပ်ခန်းမှာ ပြည့်နှက်နေပြီး ဇိုလာအိပ်လျက် အ သက်ပျောက်ခဲ့ရတယ်။ တရားဝင်အဆိုအရတော့ မတော်တဆ ဝမ်းနည်းစရာဖြစ်ရပ်လို့ ထုတ်ပြန်ခဲ့ပေမယ့် ဒဏ်ပေးဖက်ခံအမှုနဲ့နိမ့်ခဲ့ ရသူတွေက လုပ်ကြံတာလို့ မြို့သူမြို့သားတွေကထင်ကြေးပေးခဲ့ ကြတယ်။

ဇိုလာကို အောင်မြင်တဲ့ ဥရောပစာရေးဆရာကြီးတစ်ဦးအဖြစ် သမိုင်းတင်ထားကြသလို အဲဒီနိုင်ငံ ပြည်သူ့ဘက်တော်သာ၊ အမှန် တရားအတွက် အသက်စွန့်ပေးသူအဖြစ်ပါ ချီးကျူးဂုဏ်ပြုကြတယ်။ သူ့အခေါင်းကို ကမ္ဘာကျော် ဗုဂျီလ်တွေကော လမ်းဘေးပလက် ဖောင်းနေ စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ် သူတွေကပါတန်းစီပြီး ဂါရဝပြုခဲ့ကြ တယ်။ ၁၉၀၈ ခုနှစ်မှာတော့ ဇိုလာအခေါင်းကို ဘောလ်တဲယား၊ ရောက်ဆူး၊ ဗစ်တာဟူးဂိုးစတဲ့ အခြားကမ္ဘာကျော် စာရေးဆရာကြီး တွေကို မြှုပ်နှံထားတဲ့ သင်္ချိုင်းဆီပြောင်းရွှေ့ထားသလိုဖြစ်တယ်။

အောင်သန်းချစ်

REF: ENCYCLOPEDIA OF BRITAINICA PHOTOGRAPHIC HISTORY OF THE 20TH CENTURY.

စိန်ရတု လူထုကြီးပွားရေးစာအုပ်တိုက် စာအုပ်ကောင်း

အောင်မိုးဆောင်း

၁။ ဟံသာဝတီ ပုံနှိပ်တိုက်သမိုင်းနှင့် ယင်းတိုက်ထုတ်စာအုပ်များ စာစုစာရင်း (ပြုစုသူ- မခင်သီမာအေး၊ ၁၉၈၁)

၂။ သုဓမ္မဝတီ ပုံနှိပ်တိုက် သမိုင်းနှင့် ယင်းတိုက်ထုတ် စာအုပ်များစာစုစာရင်း (၁၉၄၃-၈၃) ပြုစုသူ-မောင်ဖေသိန်း၊ ၁၉၈၃

၃။ လူထုကြီးပွားရေးစာအုပ်တိုက်သမိုင်းနှင့် ယင်းတိုက်ထုတ်စာအုပ်များ စာစုစာရင်း (ပြုစုသူ- မောင်ဝင်းတင်၊ ၁၉၉၃)

၄။ စာပေဗိမာန်သမိုင်းကြောင်းနှင့် ထုတ်ဝေသော စာအုပ်များ စာစုစာရင်း(၁၉၄၇-၆၂) (ပြုစုသူ- မဝါဝါဝင်းမြင့်၊ ၁၉၉၉)

၅။ မှတ်စာအုပ်တိုက်သမိုင်းနှင့် ထုတ်ဝေသော စာအုပ်များစာစုစာရင်း (ပြုစုသူ- မယဉ်သွယ်လွင်၊ ၁၉၉၉)

၆။ စာပေလောကစာအုပ်တိုက် သမိုင်းနှင့် ထုတ်ဝေသော စာအုပ်များ စာစုစာရင်း (ပြုစုသူ - မအေးအေးနွယ်၊ ၁၉၉၉)

၇။ ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်သမိုင်းအကျဉ်းနှင့် ယင်းတိုက်ထုတ်စာအုပ်များ စာစုစာရင်း (ပြုစုသူ - မသက်နွယ်ညွန့်၊ ၂၀၀၃)

၈။ တက္ကသိုလ်များ ပုံနှိပ်တိုက် သမိုင်းနှင့် ယင်းတိုက်မှ ထုတ်ဝေခဲ့သော စာအုပ်များ၏ စာစုစာရင်း (၁၉၅၉-၈၇)

၄ ပိုင်းခွဲ၍ လူလေးဦးက ပြုစုထားကြသည်။ ပြုစုသူများမှာ- မဆုမြတ်လေးဆွေ၊ မခိုးဖြူဖြူခိုင်၊ နန်းအေးအေးစွေးနှင့် မသန်းသန်းဌေးတို့ဖြစ်သည်။

၉။ ဘဝတက္ကသိုလ်စာအုပ်တိုက်ထုတ် စာအုပ်များ စာစုစာရင်း (ပြုစုသူ- မခိုင်မွန်မောင်မောင်၊ ၂၀၀၆)

၁၀။ တူဒေးစာအုပ်တိုက်ထုတ် စာအုပ်များ စာစုစာရင်း (၁၉၉၃-၂၀၀၆)၊ ပြုစုသူ- မနွယ်နီလှ၊ ၂၀၀၆။

ဤမျှဖြင့် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၏ လက်ရှိ စာကြည့်တိုက်နှင့် သုတပညာဌာန (အမေရိကန်)တွင် အထက်ပါ စာအုပ်တိုက်များဆိုင်ရာ စာကြည့်တိုက်ပညာ ဘွဲ့လွန် ဒီပလိုမာစာတမ်း (ကျမ်းငယ်)များကို ပြုစုထားကြောင်း လေ့လာစူးစမ်းနိုင်ကြောင်း သတင်းပေးဖော်ပြအပ်ပါသည်။ ဆိုလိုရင်းမှာ ကျွန်တော်တို့၏ မြန်မာစာပေလောကရှိ အထင်ကရနှင့် နာမည်ကျော်၊ နာမည်ရ စာအုပ်ထုတ်ဝေ ပုံနှိပ်တိုက်တွေ ခွဲခဲ့ပါကြောင်း သမိုင်းကောင်းတစ်စီး တစ်စီတို့ကို ထုတ်နုတ်ရည်ညွှန်းပြနိုင်စရာအဖြစ် စာရင်းရေးပြပါသည်။ စာတမ်း(ကျမ်းငယ်) မပြုနိုင်သေးသော ပြုပြီးသော်ငြား ကျွန်တော်(ဤစာရေးသူ) မသိ၊ မတွေ့ရှိမိခဲ့သည်

၁၉၃၈-၂၀၁၃

၇၅ နှစ်ပြည့်

လူထု

ကြီးပွားရေး

အထိမ်းအမှတ် စာပေစုစုစည်းမှု

များလည်း ရှိကောင်းရှိနိုင်ပါလိမ့်မည်။ စာကြည့်တိုက်ပညာဌာန (၁၉၇၀ ခုအစပြုခဲ့ မှ ဘွဲ့လွန်ဒီပလိုမာသင်တန်းမှသည် ယခုအခါ စာကြည့်တိုက်နှင့် သုတ ပညာ၊ ဘွဲ့လွန်ဒီပလိုမာ၊ မဟာနှင့် မဟာသုတေသနသာမက ယနေ့ ဆိုပါလျှင် ပါရဂူ Ph.D ဘွဲ့အထိပင် ပေးအပ်နိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သော စာကြည့် တိုက်ရေးရာ) စာကြည့်တိုက်အကြောင်းတို့သည် ရေးကောင်း၊ သိကောင်း၊ လေ့လာအပ်စရာကောင်းပါကြောင်း စာသမား အများစုနှင့် စာအုပ်စာပေ ချစ်ကြသူတိုင်း လက်ခံနားလည်နိုင်ကြလိမ့်မည် ထင်ပေ သည်။ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလတွင် မြန်မာစာကြည့်တိုက်လောက၏ ဂုဏ်ထူးဆောင် ဘွဲ့မမည်သော စာကြည့်တိုက်နှင့် သုတပညာ ပါရဂူ Ph.D ဘွဲ့ရပညာရှင်ငါးဦး (အမျိုးသားတစ်ဦးနှင့် အမျိုးသမီးလေးဦး)တို့မှာ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှ မွေးဖွားပေးခဲ့လေပြီပါတကား။

ဤဆောင်းပါး၏ အဓိက ရည်ရွယ်ရင်းမှာ မြန်မာစာအုပ် ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေ (ဖြန့်ချိ စီစဉ်)ကြသူများကဏ္ဍတွင် အမှတ်ထင်ထင် ရှေ့-နှစ်ပြည့် (စိန်ရတု) လူထုကြီးပွားရေး စာအုပ်တိုက် (မန္တလေး)၏ လက်ရှိအထိမ်း အမှတ် စာပေစုစည်းမှု စာအုပ်သစ်တစ်အုပ်အကြောင်းကို မီးမောင်း ထိုးရေးပြလိုခြင်းမျိုးပါ။ ရှေ့-နှစ် (စိန်ရတုကာလ)ဖြစ်၍ စာအုပ်တွေ ထုတ်ဝေခဲ့ကြောင်း၊ မည်သည့်စာအုပ်မျိုးများ ဖြစ်ပါကြောင်း စသည်ဖြင့် စာကြည့်တိုက် ပညာရှင်တို့၏ စာစုစာရင်းသဘောတော့ လုံးဝမဟုတ် ပါ။ ရှေ့-နှစ်ပြည့်ကြီးပွားရေးစာအုပ်တိုက် (ဆောင်းပါးရှင်- အောင်မှူး)အရ ဘာသာရပ်ခွဲခြားမှုဖြင့် ကဗျာမှ အတ္ထုပ္ပတ္တိအထိ စာအုပ်ပေါင်း ၂၄၈ အုပ် သဘောကို ၁၉၃၈ မှ ၁၉၉၄ အထိ (စာအုပ်စာမျက်နှာ ၂၄၂-၂၄၃ တွင်) စာရင်းရေးပြထားသည်။ ဆက်လက်ပြုစုရပါဦးမည်။ ဆိုလို ရင်းမှာ စိန်ရတု (ရှေ့-နှစ်) ပြည့်သည့် ၂၀၁၃ အထိ ပါရှိသင့်ကြောင်းတည်း။

မည်သို့ဖြစ်စေ ၁၉၃၈-၂၀၁၃ ရှေ့-နှစ်ပြည့်၊ လူထုကြီးပွားရေး အထိမ်းအမှတ် စာပေစုစည်းမှု စာအုပ်သစ် (၂၀၁၃- ဩဂုတ်လ၊ မန္တလေးမြို့ရှိ ကြီးပွားရေးစာအုပ်တိုက်ထုတ်၊ ၂၉၆ မျက်နှာ၊ တန်ဖိုး ၃၀၀၀/-) အတွက် အမှတ်တရ ရေးဆက်ပါရစေ၊ လူထုစိန်ရတုထုတ် ဝေသူရဲ့အမှာ (ရေးသား-သားသမီးများ) အစချိတ် ကဗျာ ၂-ပုဒ်၊ ကာတွန်း ၁ ပုဒ်၊ မြန်မာဆောင်းပါး ၃၆ ပုဒ်၊ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဆောင်း ပါး ၃ ပုဒ် (စုစုပေါင်း ၄၂ ပုဒ်) ပါရှိသော စက္ကူဖြူးချော စာအုပ်သန့်သန့်လေး။ ရေးသားသူ များအနက် မိတ္ထီလာတက္ကသိုလ်၊ စာကြည့်တိုက်မှူး (ဦး)ဝင်းတင့်၏ လူထုသတင်းစာခေါင်းကြီးများ (၁၉၄၆) ဆောင်းပါးသည်ကား တကယ့် သမိုင်းဝင် အမှတ်တရ ဖြစ်စရာများပါဟာ ဆိုချင်ပါသည်။ စာသမား စာကြည့်တိုက်မှူးတစ်ဦးပီ လူထုကြီးပွားရေး စာအုပ်တိုက် သမိုင်းနှင့် ယင်းတိုက်ထုတ် စာအုပ်များ စာစုစာရင်း(၁၉၉၃)ကို ပြုစုတင်ပြ စာကြည့် တိုက်ပညာဘွဲ့လွန် ဒီပလိုမာ ရရှိထားခဲ့သူ၏ အတင်အပြများ အထူးသ ဖြင့် ၁၉၄၆ ကာလ (၁၉၄၅-၄၇ အမျိုးသား လွတ်လပ်ရေး သမိုင်းဝင်ကာ လ)ရှိ လူထုသတင်းစာ (၃၄ ပတ်ထုတ်၏ ခေါင်းကြီးပေါင်း ၁၅၀ ကျော်) ၏ ရည်ရွယ်ချက်(ဝါဒ)၊ ရပ်တည်လှုပ်ရှားမှုများကို ကောက်နုတ်သုံးသပ် ပြထားချက်တို့မှာ သမိုင်းနောက်ခံသို့ သူတို့သာမက သမိုင်းနောက်ခံ မသိသူတို့ပါ အားရနားလည်သိရှိလိမ့်မည်ထင်သည်။ အထူးသဖြင့် လူထု ခေတ်ကြီး ခေါင်းစဉ်ငယ်အရ လူထုသိချင်း (ပူရင်း လူထုဂျာနယ်- ၁၈- ၉-၁၉၄၅) ကိုယ် ရှားပါးအထောက်အထားနှင့် ယှဉ်ပြီး သုံးသပ်ပြထား သည်။ ဥပမာ-

“လူထုအဆောင်အသွားကို နားလည်တဲ့ ခေါင်းဆောင်ဟာ လင်ကွန်း ပြောသလို "Government of The people, By the people, For the people" ဆိုတာ ယုံကြည်တယ်။ နိုင်ငံရေးသဘာဝကို နားမလည်၊ လူကဲခတ်ခွင့်လည်း မရတဲ့ လူထုဖြစ်ရင်တော့ ခေါင်းဆောင်က 'ချနင်း' တာ ခံနိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကြေးစားခေါင်းဆောင်တွေရဲ့ ဩဇာခံနဲ့

၇၅-နှစ်ပြည့်စာအုပ်တိုက်တစ်တိုက်အတွက် အမှတ်တရ သက် သေကောင်းပြိုင်စရာ စာကဗျာ(ကာတွန်း)တစ်ပုဒ်ပုဒ်စီ ပါရှိ သောမန္တလေးထုတ်၊ မန္တလေးရိုက်၊ မန္တလေးဂုဏ်ဆောင် လူထု ကြီးပွားရေး စာအုပ်တိုက်၏ ၇၅-နှစ်ပြည့် စာပေမှတ်တမ်း စာစုပါ စာကောင်းစာအုပ်တကိုတော့ မြန်မာ့စာအုပ်လောက တွင် အမှတ်ထင်ထင်သမိုင်းတင်ပြလိုက်လေပြီ . . .

ထုတ်ဝေတဲ့သတင်းစာမျိုး မဟုတ်ဘဲ ခေါင်းဆောင်တွေရဲ့ လုပ်ရပ်တွေကို အကဲဖြတ်ပေးနေတဲ့ 'လူထုသတင်းစာတွေ' ရှိနေတာကြောင့် လူထုဟာ ဝေဝေဝေ ဖြစ်စရာ အကြောင်း မရှိဘူး" ဟုနှိပ်ငြိမ်းပြထားသည်။

စစ်၊ ဂျပန်ငွေစက္ကနဲ့ ကုန်ဈေးနှုန်း (ကုဋေ ၃၀၀ ပြသနာ)၊ ဒိုမေနီ ယန် တော်လောက်ပြီလော (နေသူရိန်ညီလာခံ- ၁၉-၈-၁၉၄၅၊ စက္ကူ ဖြူစိမ့်ကိန်းအပါအဝင်) ဖဆပလအဓိပ္ပာယ်၊ ခလောက်ဆန်သခင်စိုး (လက် တွေ့မှာတော့ သခင်စိုးဟာ ကွန်မြူနစ်ပါတီရဲ့ သံမဏိစည်းမျဉ်းကို ခေါင်း မာစွာဖောက်ဖျက်သူပဲ အပါအဝင် ၂၁-၆-၁၉၄၆ ခေါင်းကြီးမှ စာသား)၊ ဗိုလ်ချုပ်ကို အကဲခတ်နိုင်ပြီ (နေသူရိန်အစည်းအဝေးမှတ်တမ်း၊ ၁၉၄၆၊ စာ-၁၉ နှင့် မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာ ၂၆-၈-၁၉၄၅ အပါအဝင်) စသည် ဖြင့် အထောက်အထားများ ကိုးကားပြုပြီးရေးထားပုံမှာ အားကျလောက် စရာဟုပင်ဆိုချင်သည်။ ဤသည်မှာ ထိုစဉ်(၁၉၄၆ ခုနှစ်)က လူထုသတင်း စာခေါင်းကြီးများကို ဆရာကြီးရွှေညွှန်ခေါင်းက ခိုင်ခံ့ရေးသားသည်ဟု (ဝင်း တင့်က စာမျက်နှာ ၇၁ အရ)သိမှတ်ရသည်။ လူထုဦးလှ၊ ဒေါ်အမာ တို့ ကရော ဝင်ရောက်ရေးသားခဲ့မှုရော မရှိနိုင်ပါဟု အပိုင်ပြောစရာလား။ အယ်ဒီတာအဖွဲ့ဝင်များသာဖြစ်ကြ၍ တစ်ပုဒ်တလေ ဝင်ရေးလေမလား။ ကလောင်ထက်သော ကာလများဖြစ်၍ ဇနီးမောင်နှံ (အကြောင်းကြောင်း ကြောင့် ဆရာကြီး ရွှေညွှန်ခေါင်း မအားလပ်၊ အဆင်မပြေဖြစ်သော် အယ်ဒီတာအားဘော်၊ ခေါင်းကြီးစာမျိုးဟူသည် ဒေါ်အမာရော၊ လူထုဦးလှ ပါ တစ်ပုဒ်တလေ ဝင်ရေးမရေး သမိုင်းဆက်သေ အတိအကျသိချင်ပါ ဘိတကား။ စကားချင်အဖြစ်ပါ ကိုဝင်းတင့်၊ ကိုညိုတိုင်ဗျား)အတွက် အမှတ်တရ သတိရခြင်းမျိုးပါ။

“၁၉၃၈-၂၀၁၃ ရှေ့ နှစ်ပြည့် လူထုကြီးပွားရေး အထိမ်းအမှတ် စာပေစုစည်းမှု’ စာအုပ်တွင် (စာ-၈၇ အရ) ဆရာကြီး ရွှေညွှန်ခေါင်းသို့ အမှတ်ရချက်များ အမည်ရှိ ဆောင်းပါးအစ၊ တစ်ရေးနိုးသော် အကြံပေါ် အမည်ရှိ ရွှေညွှန်ခေါင်း၏ ၁-၅-၁၉၆၉ ရက်စွဲပါ စာတိုလေးမှာလည်း လွမ်းလောက်စရာပါ။ အယ်ဒီတာချုပ် ရွှေညွှန်ခေါင်း၏ လက်ထောက် အယ်ဒီတာ (စာရေးဆရာ မောင်နေဝင်း)၏ အမှတ်တရရေးပြထားချက်၊ ၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ ၁ ရက် စတင်ထုတ်ဝေခဲ့သော လုပ်သား ပြည်သူ့နေ့စဉ်သတင်းစာအယ်ဒီတာချုပ် ဘဝမှ အငြိမ်းစားယူလိုက်သော ဆရာကြီး ရွှေညွှန်ခေါင်း၏ သံဝေဂ စာတိုလား။ ဟစ်ထိုးလဲရခြင်းနှင့်

စိတ်ပျက်အားလျော့ခြင်း မရှိပေမယ့် အမတ်ကြီး ဦးပေါ်ဦး၊ ရွှေပြည်ဝန်ကြီး ဦးဘိုးလှိုင် (ယောအတွင်းဝန် ဦးဘိုးလှိုင်)တို့၏ ထုံးကို နှလုံးမူခဲ့မှုစာတို၊ ထိုစဉ်ကာလ တော်လှန်ရေး ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌနှင့် ဆရာကြီး ရွှေဥဒေါင်း အကြောင်းတို့မှာ ရှာဖွေစုစမ်းတတ်လျှင် သတင်းစာဆရာနှင့် စစ်အာဏာ ရှင်ထုံးကို နှလုံးသားရှိ စာသမား၊ သတင်းစာသမားတို့က ပိုမိုသိသာနိုင် ကြလိမ့်မည် ထင်သည်။

မည်သို့ဖြစ်စေ 'လူထုထဲက တစ်ရာကိုးတစ်ရာတစ်ဆယ် လူထုထဲ ကရှေ့နေ' အမည်ရှိ ဆောင်းပါး၊ ဘာသာပြန်ဆိုင်ရာ စာပေဆောင်းပါး၊ ရေးသားသူ- တရားလွတ်တော် ရှေ့နေတစ်ဦး (မန္တလေး)ဟု ကလောင် အမည်ခံပြထားသော်လည်း (စာမူစာမျက်နှာ- ၁၆၄ လူထုအေအမာ ၏ ၂၆-၁၁-၈၅ ရက်စွဲပါ စာအရ) လူအမည် မောင်ထွန်းအောင်ကျော် ဟု မှတ်ယူနိုင်စရာပါ။ အဓိကမှာ ဘာသာပြန်စာအုပ်မူ ကွဲကွဲစွာ (ဘဝချင်း မတူလေသည့် တရုတ်ပြည်- မူရင်းစာအုပ်မူကွဲ၊ ထုတ်ဝေနှစ်၊ ထုတ်ဝေ တိုက် မတူမှုတို့၏ reprint နှင့် edition၊ စာကြည့်တိုက်သမား၊ စာအုပ်ချစ်သူများတို့က ပိုနားလည်ကြလိမ့်မည် ထင်သည်။ ထို့အပြင် abridge နှင့် Retold သဘောလည်း မူကွဲရှိတတ်ကြောင်း ရေးပြပါရ စေ။) ကို စာမသား၊ လေ့လာစူးစမ်းတတ်သူ၊ ၁၀၉-၁၁၀ ရှေ့နေကို လေးစားမိပါကြောင်း ညွှန်းပြရပါသည်။

အပြီးနိဂုံးအဖြစ် စိန်ရတုလူထုကြီးပွားရေး အထိမ်းအမှတ် စာအုပ် ပါ စာအများစုမှာ လူထုဦးလှ၊ ဒေါ်အမာ အစပြု၍ လူထုသတင်းစာ၊ လူထုဂျာနယ်၊ ကြီးပွားရေးမဂ္ဂဇင်းအကြောင်း များမှသည် ကိုညို (ကိုဦးမိုး ချမ်းခေါ် စာရေးဆရာ ညီပုလေး) မတင်ဝင်းတို့အထိ ဖတ်မိစရာ စာ ကောင်းစာသန်များသာ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထူးခြားသည်ဟု စံစားနားလည်

မိသည်မှာ စာအုပ်စာမျက်နှာ ၁၄ ရှိ ကာတွန်း ၃၀ နှစ် ဝယ်ဆ ၂၀- ၅-၁၉၃၆ (ဖွား)နှင့် စာမျက်နှာ ၂၆၄-၂၇၃ ရှိ 'တိုက်ရေ့ စာအုပ်ကြီး အကြောင်း'၊ (ဝတ္ထုတို၊ ယနေ့ VOA ရှိ ဝင်းဝေ၏ ၁၉၆၈ ခန့်က ထားခဲ့သော ဝတ္ထုတို၊ မှတ်မိသမျှ ပြန်ရေးပြထားသော ပျောက်ခဲ့သည့် ဝတ္ထုတို၊ ဂုဏ်ပြုကန်တော့စာ ဝတ္ထုဖြစ်သည် ဟူ၏။ စကားချစ်) ဝတ္ထု ဝိုင်ချင် ဝင်းဖေ (ပန်းချီ ကာတွန်း အကယ်ဒမီဆုရ ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာ၊ စာရေးဆရာ၊ အသံလွှင့်ဆရာ၊ စွယ်စုံရ အနုပညာရှင်တို့လား) လေးစားစရာပါလေ။

မည်သို့ဖြစ်စေဟု အဆုံးမသတ်လိုပါ။ စာဖတ်သူ၊ စာအုပ်စာပေ ချစ်မြတ်နိုးသူတို့ မည်သည့် ဤသို့သော ၇၅-နှစ်ပြည့် စာအုပ်တိုက်တစ် တိုက်အတွက် အမှတ်တရ သက်သေကောင်း ပြနိုင်စရာ စာကဗျာ (ကာတွန်း)တစ်ပုဒ်ပုဒ်စီ ပါရှိသော မန္တလေးထုတ်၊ မန္တလေးရိုက်၊ မန္တလေး ဂုဏ်ဆောင် လူထုကြီးပွားရေး စာအုပ်တိုက်၏ ၇၅-နှစ်ပြည့် စာပေ မှတ်တမ်းစာစုပါ စာကောင်းစာအုပ်တိုက်တော့ မြန်မာ့စာအုပ်လောက တွင် အမှတ်ထင်ထင် သမိုင်းတင်ပြလိုက်လေပြီ။ သမိုင်းကောင်းဝင်၊ မဝင်နှင့် သမိုင်းတွင် အထင်ကရ နေရာရမရ ပြဿနာထက် လူထုကြီးပွား ရေးတိုက်ထုတ် စာစုစာရင်း အပြည့်အစုံတို့ မည်သည့် တစ်နေ့နေ့၊ တစ်ချိန်ချိန်တွင် စည်းစနစ်ကျနစွာပုံနှိပ်ထုတ်ဝေလာနိုင်ပါစေကြောင်း ဆုတောင်းအပ်ပါသည်။ (အလားတူ မြန်မာစာအုပ်လောကရှိ စံနမူယူ စရာ၊ ယူအပ်စရာ၊ စာအုပ်ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေ ဖြန့်ချိတိုက်ကောင်းတွေလည်း နိုင်ငံတကာ အဆင့်မီ စီစဉ်ထုတ်ဝေ ပုံနှိပ်တတ်ကြ၍ မြန်မာ့စာအုပ်ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေရေးလောကတွင် စံတင်စံပြ ဘဝများဖြင့် သက်တမ်းရာကထန်း ရှိလာကြပါစေသတည်း။)

အောင်မိုးဆောင်း

လိပ်ခေါင်းရောဂါရှင်များ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်

လိပ်ခေါင်းရောဂါမှန်လျှင် ဒိဋ္ဌပျောက်ကင်းရမည်။

- ဆရာ၏စေးခန်းတွင် လိပ်ခေါင်းရောဂါရှင်များအား မပူ၊ မစပ်၊ မနာ၊ မကျင်၊ မလှီးမဖြတ်၊ မြန်မာ့နည်း၊ မြန်မာ့ဟန်သက်သက်ဖြင့် အမြစ်ပါမကျန် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင် ကုသပေးလျက်ရှိပါသည်။
- ကုသ၍ပျောက်ကင်းသွားသော ရောဂါရှင်ပေါင်းများ၏ ဓာတ်ပုံနှင့် ထောက်ခံစာပေါင်းများစွာတို့ကို လက်တွေ့လာရောက်လေ့လာနိုင်ပါသည် (နိုင်ငံခြားမှ ခွဲစိတ်ကုသဖူးသူများ အပါအဝင်)
- ရောဂါအတွက် ပျောက်ကင်းအောင် တာဝန်ယူသည်။
- လိပ်ခေါင်းရောဂါသည် အနားယူကုသမှသာ အမြစ်ပြတ် ပျောက်ကင်းနိုင်ပါသည်။

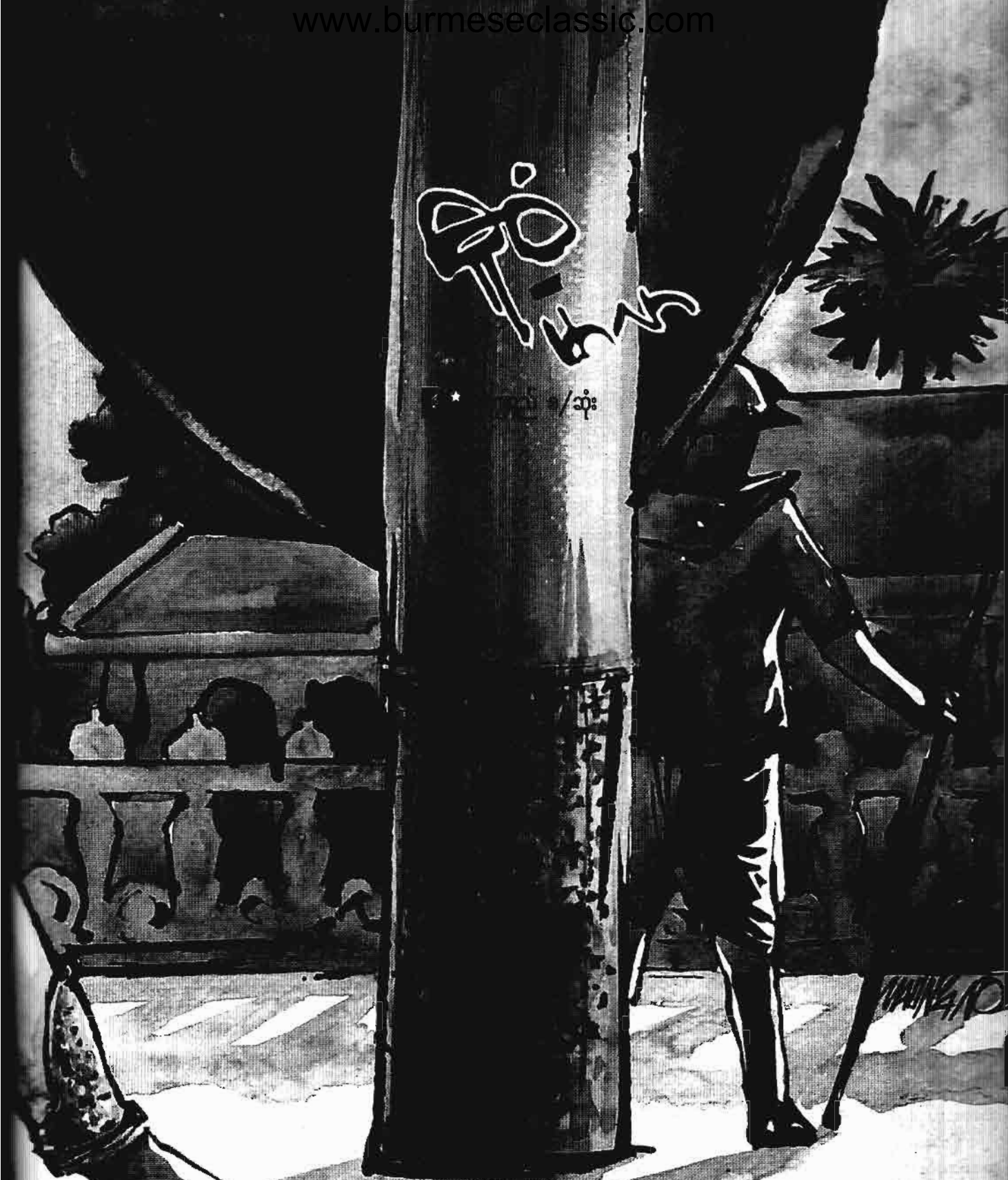
မှတ်ချက်။ ။ လိပ်ခေါင်းရောဂါသည် ဓားဆေးသက်သက်ဖြင့် လုံးဝမပျောက်ပါ။

နိုင်ငံကျော် မန္တလေးမြို့ အဘိဓမ္မာတောင်သာဆရာတော်ကြီးဦးလှမောင်၊ ဆရာမကြီး ဒေါ်သန်းဟန် (လိပ်ခေါင်းအထူးကုပိဋ္ဌ) ရန်ကုန်ဆေးခန်းဌာနခွဲ - အမှတ်(၅၀)၊ ၅-လွှာ၊ ၁၂၁ လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၉ ၇၃၀၀ ၉၃၉၁ ၁၃-၁၄ လမ်းကြား၊ ၈၀-၈၁ လမ်းကြား၊ အကွက်-၅၄၊ ပြည်လုံးချမ်းသာ၊ မန္တလေး။ ဖုန်း-၀၂-၇၅၂၇၀၊ ၀၉၃၁၁၄၄၀၂၅

ခိုလှုံ

★ အပန်းဖြူ ၁/ဆုံး

ဘုရင်မသည်ဇာတိကြည့်နေကာမှ ခိုလှုံနန္ဒအား မေးလိုက်သည်။

“ဇာတိပြေးပါပြီ။ ကျွန်တော်ကို သူတ်သင်ပစ်ရမယ်ဆိုတာက အထူးအဆန်းမဟုတ်ပါဘူး”

“ဒါလား မထူးဆန်းတာ။ ပြီးတော့ ဒီမှာဆက်ဖတ်ကြည့်စမ်း။ ဘုရင်မဖြင့် အဓိပ္ပာယ်တောင် ကောင်းကောင်းနားမလည်ဘူး”

ဘုရင်မသည် ပုရပိုက်မှစာများကို ခိုလှုံနန္ဒအား ပြရင်းပြောလိုက်သည်။

“အဓိပ္ပာယ်သိဘို့မသိဘို့ထက် ဒီပုရပိုက်ကို လာယူတဲ့သူလျှို့ကို မိအောင်ဖမ်းဘို့က ပိုပြီးအရေးကြီးပါတယ်။ ဒီပုရပိုက်ကို သူ့နေရာ မှာသူပြန်ထားပြီး ကျွန်တော်တို့ ပုန်းနေကြရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်”

ခိုလှုံနန္ဒသည် ဟိုဟိုဒီဒီကျိုးကန်းတောင်း မှောက်ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

“နေပါဦး၊ စာကိုဆုံးအောင် ဘတ်ပါရ စေဦး”

ဘုရင်မသည် ဗိုလ်နန္ဒပြောသောစကား ကို ဂရုမစိုက်ဘဲ ပုရပိုက်တွင်ပါရှိသည့် စာကိုအသံ ထွက်အောင်ဘတ်၍နေပေသည်။

“ဗိုလ်နန္ဒ ခေါ် ငရူပကို တွေ့ရာသင်းချိုင်း ဒါးမဆိုင်စေနှင့်၊ ငရူပသည် အကြီးဆုံးသော ရန်သူဖြစ်၍ အဆောတလျင် သုတ်သင်ရှင်း လင်းပစ်ရမည်။ လဆုတ်ပကွ ၁၅ ရက် ခုနစ် စဉ်ကြယ်ပြောင် အမြီးထောင်ချိန်တွင် နန်းမြင့် မှ မီးရောင်ကို မြင်လိမ့်မည်။ ထိုအချိန်တွင် တမြို့လုံး မီးဟုန်းဟုန်းတောက်စေရမည်။ မြို့ ရိုးတံခါးများ အတားအဆီးမရှိစေနှင့်၊ ခုနစ်စဉ် ကြယ်ပြောင် အမြီးထောင်လျှင် အားလုံးအသင့် ရှိကြစေ”

ဘုရင်မသည် စာကို တလုံးချင်းဘတ်ပြီး အဓိပ္ပာယ်ကို နားမလည်သဖြင့် မျက်မှောင် ကုတ်ပြီး စဉ်းစားနေပေသည်။

“ဒီစာရဲ့အဓိပ္ပာယ်ကို ပြောပြစမ်းပါ”

“စာရဲ့အဓိပ္ပာယ်က အရေးမကြီးပါဘူး။ ဒီစာလာယူမဲ့ သူလျှိုကို မိအောင်ဖမ်းဘို့က ပိုပြီးအရေးကြီးပါတယ်။ ဒီစာကို သူ့နေရာမှာ သူပြန်ထားလိုက်ရင် ပိုကောင်းပါလိမ့်မယ်”

ဗိုလ်နန္ဒက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ဒီစာကို လက်ဆုတ်လက်ကိုင်မိထားပြီး သားဥစ္စာ ဘာဖြစ်လို့ ပြန်ထားရမှာလဲ။ ချချက် ချင်း သက်တော်ရှည်အမတ်ကြီးနဲ့ အတွင်းဝန် တွေကိုခေါ်ပြီး ဒီကိစ္စ ဘယ်လိုအရေးယူရမလဲ ဆိုတာ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ရမယ်”

ဘုရင်မသည် ပုရပိုက်ခေါက်ကို ပြန် မထားဘဲ လက်ထဲတွင် ဆုတ်ကိုင်ရင်းပြော လိုက်ရာ ဗိုလ်နန္ဒမှာ စိတ်မရှည်နိုင်တော့ဘဲ ဘုရင်မ၏လက်မှ ပုရပိုက်ခေါက်ကို လှယူလိုက် ပြီး ဘုရားစင်အောက်သို့ ပြန်သွင်းထားလိုက် သည်။

“လာ . . . သွားကြပါစို့၊ ကျွန်တော်တို့ ကိုမြင်ရင် သူလျှိုတွေလာမှာ မဟုတ်ဘူး။ တနေရာမှာပုန်းပြီး ချောင်းဖမ်းကြရအောင်”

ဗိုလ်နန္ဒက ဘုရင်မအား အတင်းခေါ်၍ နေပေသည်။

“ပုရပိုက်ခေါက်ကို ပြန်ပေးပါ။ ဘာဖြစ် လို့ ဘုရားစင်အောက်ကို ပြန်ထည့်လိုက်ရတာ လဲ”

ဘုရင်မသည် စိတ်ဆိုးသည့် အမူအရာ ဖြင့် ခြေဆောင့်ပြီးပြောရင်း ပုရပိုက်ခေါက်ကို ဘုရားစင်အောက်မှ ထုတ်ယူရန်ဟန်ပြင်လိုက် သည်။

သို့ရာတွင် ဗိုလ်နန္ဒသည် ဘုရင်မ၏ရှေ့မှ တားဆီးထားလိုက်သည်သာမက ဘုရင်မပါးစပ် ကို လက်ဝါးဖြင့်ပိတ်ပြီး ခလေးငယ်အား မိခင်

က ပွေ့ချီလိုက်သကဲ့သို့ ပွေ့ချီလိုက်ပြီးလျှင် အုတ်ဂူကလေး အပြင်ဘက်သို့ ခေါ်သွားပြီး မြို့ ကွယ်တခုတွင် ၂ ယောက်သား ဝပ်၍နေကြပေ သည်။

“အသံမပြုပါနဲ့၊ ဟိုမှာ လူတယောက်လာ နေတာမြင်ရတယ်”

ဗိုလ်နန္ဒသည် ဘုရင်မအား သတိပေး လိုက်ရာ ဘုရင်မသည် အော်ဟစ်မည်ပြုရာမှ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ လာနေသူတယောက်ကို မြင် လိုက်သဖြင့် တိတ်ဆိပ်ငြိမ်သက်စွာဖြင့် ထိုသူ အားစိုက်ကြည့်နေပေသည်။

ကမ္မဋ္ဌာန်းအုတ်ဂူကလေးရှိရာသို့ တောင် ကြည့်မြောက်ကြည့်နှင့် လာနေသူမှာ အခြား မဟုတ်၊ ဘုရင်မ၏ ဥယျာဉ်မျိုး ပုဂံငကျွဲဆိုသူ ဖြစ်နေသည်ကိုတွေ့ရသဖြင့် ပိုပြီးစိတ်ဝင်စားစွာ စိုက်ကြည့်နေပေသည်။ ပုဂံငကျွဲသည်လက်တွင် ပန်းစည်းများ ကိုင်လာသည်ကို သတိပြုမိပေ သည်။

ပုဂံငကျွဲသည် ကမ္မဋ္ဌာန်းအုတ်ဂူရှိရာသို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်ရှိလာပြီး အုတ်ဂူ အဝသို့ ရောက်သောအခါ တောင်မြော်လေးပါး ကိုကြည့်ပြီးမှ အသာစေ့ထားသည့် အုတ်ဂူ တံခါးကိုဖွင့်ကာ အတွင်းသို့ ဝင်သွားသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

ပုပုကွက ပုဂံငကျွဲသည် ကမ္မဋ္ဌာန်းအုတ် ဂူအတွင်းသို့ ရောက်ရှိသည်နှင့်တပြိုင်နက် ဘုရားစင်အနီးသို့သွားပြီး ဘုရားစင်ရှေ့ရှိ ပန်း အိုးထဲတွင် မိမိယူလာသည့်ပန်းစည်းကို စိုက် ထားပြီး ဟိုဟိုဒီဒီ ကျီးကန်းတောင်းမောက် ကြည့်ပြီး လူရိပ်လူခြေမမြင်သဖြင့် မီးသွေးဖြင့် ကြက်ခြေခတ်ထားသည့် နေရာတည့်တည့်ရှိ ဘုရားစင်အောက်သို့ အသာလက်နှိုက်ခါ ပုရ ပိုက်ခေါက်ကို ဆွဲထုတ်ယူလိုက်ကာ ခါးပိုက် ထဲသို့ ကပျာကရာထည့်လိုက်ပြီးလျှင် ဣန္ဒြေ မပျက် ထွက်၍လာခဲ့ပေသည်။ ကမ္မဋ္ဌာန်းအုတ်ဂူအပြင် ဘက်သို့ ရောက်သောအခါတံခါးကို ပြန်စေ့ လျက် ဟိုဟိုဒီဒီကြည့်ကာ ဘုရင်မ၏ ဥယျာဉ် တော်ဘက်သို့ ထွက်လာမည်အပြုတွင် မြို့ကွယ် တွင် ပုန်းအောင်းနေသည့် ဗိုလ်နန္ဒသည် လွှားက နံခုန်ထွက်ကာ သမင်ကို ကျားကအုပ်သလို ပုဂံ ငကျွဲအား အုပ်၍ဖမ်းလိုက်ပြီး ၎င်း၏ခါးပိုက်မှ ပုရပိုက်ကို နှိုက်ယူလိုက်ပေသည်။

“ဒီစာကို ဘယ်သူဆီယူသွားမလို့လဲ၊ မှန် မှန်ပြောစမ်း။ မှန်မှန်မပြောရင် ဒီနေရာမှာအသက် ထွက်သွားမယ်”

ဗိုလ်နန္ဒသည် ပုဂံငကျွဲ၏ လည်ပင်းကို မိမိ၏သန်မာသော လက်မောင်းဖြင့် လိမ်ပြီး ဖမ်းထားရင်း မေးလိုက်သည်။

“သစ္စာဖောက် ငနန္ဒ၊ ငါ့ကိုလွှတ် အခု ချက်ချင်းလွှတ်၊ မင်းဟာ သာယာရွှေပြည်

သီဟရာဇာဘုရင်က လွှတ်လိုက်တဲ့ သူလျှို ဆိုတာ ငါသိတယ်။ ဘုရင်မကို လျှောက်တင် လိုက်ရင် မင်း ကြိုးစင်တက်ရလိမ့်မယ်ဆိုတာ နားမလည်ဘူးလား။ ငါ့ကိုလွှတ်မလား။ မလွှတ် ဘူးလား ဒါပဲပြော”

ပုဂံငကျွဲမှာ ပုပုကွကနှင့် လူစင်မမှီသူ တဦးဟု ထင်ရသော်လည်း နာမည်နှင့်လိုက် အောင် ဗလကောင်သူဖြစ်သဖြင့် ဗိုလ်နန္ဒ၏ လက်မှ လွှတ်အောင်ရုန်းကန်ရင်း ပါးစပ်မှ လည်း တတ်တတ်နှင့် ဗိုလ်နန္ဒအား ခြိမ်းချောက် နေပေသည်။

ထိုအခိုက်တွင် စန္ဒာဒေဝီဘုရင်မသည် မြို့ကွယ်တွင် ပုန်းအောင်းနေရာမှ ထွက်လာ ပေသည်။

“မောင်ရှုပ သူ့ကို လွှတ်လိုက်ပါ။ လူစဉ် မမှီတဲ့သူကို ဒါလောက်တောင် မညှဉ်းဆဲချင် ပါနဲ့”

ဘုရင်မက ပုဂံငကျွဲအား လွှတ်ရန်အမိန့် ပေးလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ဗိုလ်နန္ဒသည် ဘုရင်မအမိန့်ပေးနေသည်ကို မကြားသည့်အမှု အရာဖြင့် ပုဂံငကျွဲရဲ့လည်ပင်းကို အစ်သည် ထက်အစ်အောင် လက်မောင်းဖြင့် တအား ညှစ်ထားလိုက်သည်။

“ကဲ . . . ခွေးမသား၊ ငါမေးနေတာကို ပြောစမ်း။ ဒီစာ ဘယ်သူ့ကို သွားပေးမလို့လဲ”

ဗိုလ်နန္ဒသည် စောစောက မေးခွန်းကိုပင် ပြန်၍မေးလိုက်သည်။

ပုဂံငကျွဲမှာမူ ဗိုလ်နန္ဒ၏မေးခွန်းကို မဖြေ ဘဲ ဗိုလ်နန္ဒ၏လက်မှ လွှတ်မြောက်ရန် အတင်း ရုန်းကန်နေရာမှ ခါးကြားတွင်ဂုက်ပြီးယူလာသည့် ဒါးမြောင်ကို ရုတ်တရက်ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး မှီရာ ကို လှမ်းထိုးလိုက်ရာ ဗိုလ်နန္ဒ၏လက်မောင်း ကိုထိသွားသဖြင့် လက်ကို အရုတ်လိုက်တွင် ပုဂံငကျွဲသည် ဗိုလ်နန္ဒလက်မှ ရုန်းကန်ထွက် ပြေးလေသည်။

ဗိုလ်နန္ဒသည် လက်မှဒဏ်ရာကို ဂရု မစိုက်နိုင်ဘဲ ရှေ့မှထွက်ပြေးသော ပုဂံငကျွဲ၏ နောက်သို့ပြေးလိုက်ရင်း လက်ခေါက် ၂ ချက် ဆင့်ပြီး မှုတ်လိုက်ရာ ရွှီကနဲ အသံတသံကြား လိုက်ရပြီး ပုဂံငကျွဲ၏ခြေသလုံးကို မြှားတစင်း လာစိုက်သဖြင့် ပုဂံငကျွဲသည် ရှေ့ဆက်မပြေး နိုင်ဘဲ မှောက်လျက်သား လဲကျသွားသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

ပုဂံငကျွဲ မြှားမှန်ပြီး လဲကျသွားသည်ကို မြင်လိုက်သောအခါ ဘုရင်မသည် လန့်ပြီး အော်လိုက်မိပေသည်။ မြှားလာရာသို့ ရှေ့မှ ကြည့်လိုက်သောအခါ ဘုရင်မ၏ဥယျာဉ်တော် အစွန်းရှိ မြင့်မားသော သစ်ပင်ဝှက်ကြားပေါ်တွင် လေးကိုင်ကာထိုင်နေသည့် ဗိုလ်နန္ဒမျိုးကို မြင် လိုက်ရပေသည်။

“မောင်ရွှေပ ရက်စက်လှည့်လာ။ လူစဉ်မစီတဲ့ ဥယျာဉ်မျိုးကို ဘာဖြစ်လို့မြားနဲ့ပစ်ပြီး အသက်ခိုင်းရတာလဲ”

ဘုရင်မက ဗိုလ်နန္ဒအား အပြစ်တင်လိုက်သည်။

“ဒါ ရက်စက်တာလား။ ကျွန်တော့်ကို ဒါနဲ့ထိုးသွားတာကိုလဲ ကြည့်ဦးမှပေါ့။ ပြီးတော့ ဘုရင်မရဲ့စေတုတ္တရာနိုင်ငံတော်ကို လုပ်ကြံတဲ့ ကြံစည်နေတဲ့ သူလျှိုတယောက်ကို ဒီအတိုင်း လွှတ်ထားရမှာလား။ သူလျှိုတယောက်ရဲ့အသက်ထက် ဘုရင်မနဲ့တကွ အပြစ်မရှိတဲ့ ဘုရင်မရဲ့ နိုင်ငံတော်သူ နိုင်ငံတော်သားတွေရဲ့ အသက်ကို ငဲ့ကွက်ရမယ် မဟုတ်ဘူးလား။ သူ့ကို လွှတ်လိုက်ရင် တနိုင်ငံလုံး ဒုက္ခရောက်သွားနိုင်တယ်ဆိုတာကိုလဲ သတိထားဦးမှပေါ့။”

ဗိုလ်နန္ဒက ပြန်ပြောလိုက်သည် ထိုအချိန်တွင် မြားထိပြီးလဲကျနေသော ပုဂံငက္ခိသည် ခြေသလုံးမှ မြားကိုဆွဲနှုတ်ပြီး ထပြေးမည်ပြုရာ ဗိုလ်နန္ဒသည် တချိန်ထိုးပြေးသွားခါ ဖမ်းချုပ်ထားလိုက်ပြီးလျှင် မအော်နိုင်အောင် ပါးစပ်ကို လက်နှင့်ပိတ်ထားလိုက်သည်။

သစ်ပင်ပေါ်မှနေပြီး ကင်းစောင့်နေသော ဗိုလ်နန္ဒမျိုးသည် သစ်ပင်ပေါ်မှ ဆင်းလာကာ ပုဂံငက္ခိအား လက်ပြန်ကြိုးတုပ်ပြီး မအော်နိုင်အောင် ပါးစပ်ကို အဝတ်နှင့်ဆို့ထားလိုက်ပြီးလျှင် စောစောက ဦးပဉ္စင်းဦးသံဝရအားထားခဲ့သည့် ထိုင်ခုံကလေးအောက်သို့ ထိုးသွင်းထားလိုက်ပြန်သည်။

စန္ဒာဒေဝီဘုရင်မမှာမူ ဘာမျှမပြောနိုင်တော့ဘဲ ဗိုလ်နန္ဒပြုလုပ်သမျှကို ငေးစိုက်ပြီး ကြည့်နေပေသည်။

“ဒီစာကို စောစောကနေရာမှာ ပြန်ထားပြီး ဒီစာလာယူပဲ့ သူလျှိုကို ချောင်းဖမ်းချဦး မယ်။ ဘုရင်မ အဆောင်တော်ပေါ်ကို ပြန် တက်နေရင် တောင်းလိမ့်မယ်ထင်တယ်”

ဗိုလ်နန္ဒသည် ဘုရင်မအား အဆောင်တော်သို့ ပြန်သွားရန် ပြောလိုက်သည်။

“ဘာလဲ၊ ဘုရင်မကို မောင်ရွှေပက အမိန့်ထေးနေတာလား”

ဘုရင်မက ပြန်မေးလိုက်သည်။
“ဘုရင်မကို အမိန့်မပေးဝန်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒီအလုပ်က မိန်းမသားရဲ့အလုပ် မဟုတ်လို့ အဆောင်တော်မှာပြန်ပြီး အေးအေးချမ်းချမ်းစံမြန်းနေရင်ကောင်းလိမ့်မယ်လို့ ပြောနေတာပါ”

“ဘာဖြစ်လို့ အဆောင်တော်မှာ အေးအေးချမ်းချမ်း စံမြန်းနေရမှာလဲ။ ဘုရင်မဆို တာတိုင်းပြည်ပေါ်မှာ တာဝန်ရှိတယ်လို့ မောင်ရွှေပဘဲ ပြောတယ်မဟုတ်လား။ တိုင်းပြည် အပေါ်မှာ တာဝန်ရှိရင် တိုင်းပြည်အတွက် အသေခံဘို့ အသင့်ရှိရမယ်မဟုတ်လား။ မိန်းမသားပင်ဖြစ်ပေမဲ့

ဘုရင်မဟာ ဘုရင်မဘဲလို့ မောင်ရွှေပစောစောကပြောခဲ့တာ မေ့သွားပြီလား”

“မမေ့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ရှေ့မှာဘယ်လိုရန်သူမျိုးနဲ့ တွေ့ရဦးမယ်ဆိုတာ ခန့်မှန်းလို့မရသေးဘူး။ ဘုရင်မရှေ့မှာ သွေးထွက်သံယိုမှုတွေဖြစ်ပွားရင် ဘုရင်မစိတ်မချမ်းသာဖြစ်မှာ စိုးလို့ပြောနေတာပါ”

“အို . . . ဒါတွေဟာ ဘုရင်မအဘို့ အဆန်းမဟုတ်ပါဘူး။ ဘုရင်မကိုယ်တိုင် ဒါခတ်လိုထိုး အမျိုးမျိုးကျွမ်းကျင်ပြီးသားဘဲ။ ဘုရင်မသတ္တိမခေပါဘူး။ ကဲ . . . လာသွားကြမယ်။ နေမျိုးလဲ ဘုရင်မနဲ့အတူလိုက်ခဲ့”

ဘုရင်မသည် ပြောပြောဆိုဆို ဥယျာဉ်တော်နှင့် ဘုရင်မ၏အဆောင်တော်အကြား ရှိအုတ်နံရံပေါ်သို့ ကျဉ်းမြောင်းသော အုတ်လှေခါးမှ တဖြည်းဖြည်းတက်၍ ပြအိုးသဏ္ဍာန်ဆောက်လုပ်ထားသည့် ကင်းတဲရီရာသို့သွားပေရာ ဗိုလ်နန္ဒနှင့်နေမျိုးသည် နောက်မှထပ်ကျပ်မကွာလိုက်သွားပေသည်။

“ဟောဒီ တံတိုင်းပေါ်ကနေပြီးကြည့်ရင် ကမ္မဋ္ဌာန်းအုတ်ဂူကို ကောင်းကောင်းကြီးမြင်နိုင်တယ်။ ပြီးတော့ ဒီနေရာက အကာအကွယ်လဲရှိတယ်”

ဘုရင်မသည် ပြောပြောဆိုဆို ဗိုလ်နန္ဒ နှင့် နေမျိုးအား ရှေ့မှလမ်းပြပြီး ခေါ်လာပေ သည်။

ပြအိုးသဏ္ဍာန် ဆောက်လုပ်ထားသည့် ကင်းတဲရီတွင်မူကား အာဠာဝကနှင့် ကျော်ဇေယျတို့သည် မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်ကာ စစ်ဘုရင်ကစား၍ နေကြသည်ကို မြင်ရပေသည်။ ဘုရင်မ၏အသံကို ကြားလိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် အာဠာဝကနှင့် ကျော်ဇေယျသည် စစ်ဘုရင်ကစားနေရာမှ ကျောက်ရာထုပြီး ဒူးထောက်ကာ အလေးပြုလိုက်ကြသည်။

ဘုရင်မသည် အာဠာဝကနှင့်ကျော်ဇေယျအား လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ကျော်ဇေယျ၏ နောက်နားတွင် လူတယောက်ကို ပါးစပ်တွင် အဝတ်နှင့်ဆို့ကာ လက်ပြန်ကြိုးတုပ်ထားသည်ကို ရုတ်တရက်မြင်လိုက်သဖြင့် အံ့အားသင့်သွားပုံရပေသည်။

“ဟိုဟာက ဘယ်သူလဲ။ အလို ဘုရင်မရဲ့ အဆောင်မှူးဝေလုပါလား။ သူ့ကို ဘာဖြစ်လို့ လက်ပြန်ကြိုးတုပ်ပြီး ဖမ်းထားရတာလဲ”

ဘုရင်မက လှမ်းပြီးကြည့်ရင်းမေးလိုက်သည်။

“ဘုရင်မ အဆောင်မှူးဝေလုဆိုတာ မှန်ပါတယ်။ ဝေလုကို ခုလိုဖမ်းဆီးရတဲ့ အကြောင်းရင်းကတော့ တခြားမဟုတ် ခပ်စောစောက သုဓနရဲ့ သူလျှိုဦးပဉ္စင်း ဦးသံဝရကမ္မဋ္ဌာန်းအုတ်ဂူထဲ ဝင်သွားတုံး ဆရာနန္ဒကနောက်က ပြေးလိုက်သွားပြီး ဂူထဲဝင်မယ်အလုပ်မှာ ဦးပဉ္စင်း

ကို ဝေလုကအော်ဟစ်ပြီး သတိပေးဘို့ ကြိုးစားလို့ သူ့ရဲ့ပါးစပ်ကိုပိတ်ဆို့ပြီး လက်ပြန်ကြိုးတုပ်ထားရခြင်းဖြစ်ပါတယ်”

ကျော်ဇေယျက ရှင်းပြလိုက်ရာ ဘုရင်မသည်မျက်မှောင်ကုပ်ပြီး စဉ်းစားနေပေသည်။

“ဒီအတိုင်း အမှန်ဘဲနော်”

ဘုရင်မက ပြန်မေးလိုက်သည်။

“အမှန်ပါ။ ဘုရင်မကိုယ်တော်တိုင် စစ်ဆေးချင်တယ်ဆိုရင် စစ်ဆေးနိုင်ပါတယ်”

အာဠာဝကက ဝင်ပြောလိုက်သည်။

“အင်း ဒီလိုဆိုရင်ခက်တာဘဲ။ ဘုရင်မရဲ့အဆောင်ကို စောင့်ကြပ်တဲ့အဆောင်မှူးကို မှမယုံရဘူးဆိုရင် ဘယ်သူ့ကိုယုံရတော့မှာလဲ”

ဘုရင်မက ညည်းညူလိုက်သည်။

“ဘုရင်မစိတ်ပူတော်မမူပါနဲ့။ ကျွန်တော်မျိုးတို့သုံးယော်နဲ့ ဆရာနန္ဒအသက်နဲ့ခန္ဓာကိုယ်ပြုနေသေးသမျှ ဘုရင်မကို ဘယ်လိုရန်သူမျိုးကမှ လက်ဖျားနှင့်တို့ဘို့မဆိုထားနဲ့ မျက်စောင်းတောင် မထိုးစေရပါဘူး။ ဘုရင်မအပေါ်မှာ ဘယ်သူမှ သစ္စာမရှိစေကာမူ ကျွန်တော်မျိုးတို့ရဲဘော် ၃ ယောက်နဲ့ ဆရာနန္ဒတို့ကတော့ ဘုရင်မအပေါ်မှာ သစ္စာစောင့်သိ ရှိသေးပါမယ်ဆိုတာ စိတ်ချတော်မူပါ”

ကျော်ဇေယျက ရင်ကော့ပြီးပြောလိုက်သည်။

“ဘုရင်မရဲ့ ခမည်းတော်လက်ထက်က ငြီးအမှုတော်ထမ်းလာခဲ့တဲ့ လူတွေကိုတောင် မယုံရဘူးဆိုရင် မနေ့တနေကမှ တွေ့ဘူးမြင်ဘူးတဲ့ ကျော်ဇေယျတို့လူသိုက်ကို ဘုရင်မဘယ်လိုလုပ်ပြီး စိတ်ချယုံကြည်ရမှာလဲ။ ကျော်ဇေယျတို့လူစုဟာ ဘုရင်မကို အယုံသွင်းပြီး ဘုရင်မကို ပူးသတ်ဘို့ ဘုရင်မရဲ့ ရန်သူတယောက်က စေလွှတ်လိုက်တဲ့သူလျှိုဖြစ်နေမယ်ဆိုရင် သူ့ခိုးကို ဒါးရိုးကမ်းသလို ဖြစ်မနေဘူးလား”

ဘုရင်မသည် စိတ်ထဲတွင် ဇေဝဇေဝဖြစ်နေသဖြင့် စိတ်ထဲတွင် ရိုသေမှုဖြင့်ပြောလိုက်သည်။

“ဘုရင်မထယောက်လုံးလုပ်နေပြီး ဒါလောက်မှ လူကမခတ်တတ်ဘူးလား။ ရန်သူကို ရန်သူမှန်းမသိ မိတ်ဆွေကိုမိတ်ဆွေမှန်းမသိတဲ့လူဟာ အဓမ္မဘဲ”

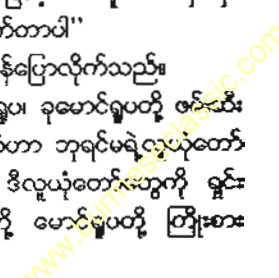
ဗိုလ်နန္ဒက ဝင်ပြောလိုက်သည်။

“ဘုရင်မကို အရူးလို့ပြောလိုက်တာပေါ့လေ”

“အရူးလို့ မပြောဝံ့ပါ။ လူကခတ်မှာမှာ စိုးလို့ သတိပေးလိုက်တာပါ”

ဗိုလ်နန္ဒက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ဒီမှာ မောင်ရွှေပ၊ ခုမောင်ရွှေပတို့ ဖမ်းဆီးထားတဲ့ လူသုံးယော်ဟာ ဘုရင်မရဲ့လှုပ်တော်တွေဖြစ်တဲ့အတွက် ဒီလူယုံတော်အတွက် ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပစ်ဘို့ မောင်ရွှေပတို့ ကြိုးစား

တာကော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား။ ဘုရင်မအနေနဲ့ တိုင်းပြည်အပေါ်မှာ တာဝန်ရှိတဲ့အတွက် ဘယ်သူ့ကိုမှ စိတ်ချလက်ချ မယုံကြည်နိုင်ဘူး။ ဘုရင်မစကားတစုနဲ့ အပြောများရင် တိုင်းပြည်ကိုပါ ထိခိုက်နိုင်တယ်။ ဘုရင်မရဲ့အဆုံးအဖြတ်တခု မှားသွားရင် တိုင်းပြည်ပါ ငါးပါးမှောက်နိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် ဘယ်နေရာမှာမှ မမှားနိုင်အောင် သတိရှိဖို့လိုတယ်”

စန္ဒာဒေဝီဘုရင်မက ပြန်ပြောလိုက် သည်။

“ဘုရင်မ မိန့်ကြားတဲ့စကားတွေဟာ အားလုံးမှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘုရင်မအတွက် အသက်ပေးပြီး ကာကွယ်နေတဲ့ ကျွန်တော်မျိုး တို့အပေါ်မှာ ဘုရင်မ ယုံမှားသံသယဖြစ်တယ် ဆိုတာကို ကြားရတော့ ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ အသည်းနှလုံးကို ဆွဲကိုင်လှုပ်လိုက်သလို အခံရခက်လှပါတယ်”

ကျော်ဇေယျက ဝင်ပြောလိုက်သည်။

“ဘုရင်မရဲ့ လူယုံတော်တွေကို ဘုရင်မ အသိမပေးဘဲ ခုလိုဖမ်းလာ။ ဆီးလာ။ တုပ်လာ။ နောင်လားလုပ်နေတာဟာ ကောင်းသလား။ ဘုရင်မအပေါ်မှာ သစ္စာရှိရမယ့်အထိ ဘုရင်မကို အကျိုးအကြောင်းနှင့်သာ သံတော်ဦးတင်ရမယ် မဟုတ်လား။ ဖမ်းသင့်တဲ့လူကို ဘုရင်မအမိန့်နဲ့သာ ဖမ်းဘို့တယ် မဟုတ် လား။ ဘုရင်မကို အသိလဲမပေး ဘုရင်မဆီမှာ အမိန့်လဲမတောင်းဘဲ ဘုရင်မရဲ့ လူတွေကို ကြက်ငှက်ဖမ်းသလို ဖမ်းနေတာဟာ နည်းလမ်းကျရဲ့ လား”

ဘုရင်မက ပြန်ပြီးမေးလိုက်သည်။

“နည်းလမ်းကျတာ မကျတာကို စဉ်းစားနေဖို့ အချိန်မဟုတ်ပါ။ ရောဂါကြမ်းရင်ဆေးကြမ်းနဲ့ကုရမယ်ဆိုတဲ့စကားအရ သူလျှိုတွေကို ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ ဖမ်းဆီးရခြင်းသာဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စေတနာကို ဘုရင်မ သံသယဖြစ်တော်မူရင် ဘုရင်မရဲ့ လက်သုံးတော်ဒါနဲ့ ကျွန်တော်တို့ကို ခုတ်သတ်လိုက်ပါ။ ဒါမှမဟုတ် ကျွန်တော်တို့နဲ့တကွ ကျွန်တော်တို့ဖမ်းဆီးထားတဲ့ လူ ၃ ယောက်ကို ထောင်သွင်းအကျဉ်းထားပြီး ပရိသတ်မိုလိပ်အလယ် မှာ ဘုရင်မကိုယ်တော်တိုင် စစ်ဆေးပါ”

ဗိုလ်နန္ဒက စိတ်ထဲတွင် မခံချိမခံသာ ဖြစ်လာသဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

“ဒီအတွက်တော့ ဘာမှမပူပါနဲ့။ ဘုရင်မကိုယ်တိုင် အမှန်ကိုသိအောင် စစ်ဆေးတော်မူမယ်။ ဘုရင်မအပေါ်မှာ သစ္စာဖောက်တဲ့လူဆိုရင်လဲ ဘုရင်မရဲ့ လူယုံတော်ဘဲဖြစ်ဖြစ် ဘုရင်မရဲ့အသက်ကို ကယ်ဆယ်ခဲ့တဲ့လူဘဲဖြစ်ဖြစ် ဘယ်သူ့ကိုမှ ချမ်းသာမပေးနိုင်ဘူးဆိုတာ မှတ်ထားလိုက်ပါ”

ဘုရင်မသည် ခြေဆောင်ပြီး ဒေါနင်မော

နှင့် လေ့ခါးပေါ်မှ ဆင်းသွားကာ အဆောင်တော်ဘက်သို့ ခပ်သုတ်သုတ်ထွက်ခွာသွားသည်ကို ဗိုလ်နန္ဒတို့လူစုသည် အံ့အားသင့်သည့်အမှုအရာဖြင့် ငေးစိုက်ကြည့်ရှင်းကျန်ရစ်ခဲ့ပေသည်။

“ဘုရင်မတော့ စိတ်ဆိုးသွားပြီထင်တယ်။ ကျွန်တော်တို့အပေါ်မှာလဲ သံသယမကင်းဖြစ်သွားပုံရတယ်။ ဆရာပြောလိုက်တဲ့ စကားကြောင့် ဘုရင်မရဲ့စိတ်ကို ထိခိုက်သွားသလား မပြောတတ်ဘူး”

နေမျိုးသည် စိုးရိမ်မကင်းသည့်အမှုအရာ ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

“ဆရာပြောတာက ဘာလွန်လို့လဲ။ စေတနာနဲ့ပြောနေတဲ့ ဥစ္စာဘဲ”

ဗိုလ်နန္ဒက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“စေတနာနဲ့ပြောပေမဲ့ ဝေဒနာဖြစ်သွားပြီထင်တယ်။ ဆရာပြောလိုက်တဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်တို့ကို ထောင်သွင်းအကျဉ်းထားလိမ့်မယ် ထင်တယ်”

ကျော်ဇေယျက စိုးရိမ်တကြီး ပြောလိုက်သည်။

“ဒါလောက်တောင် မိုက်မဲရင် သူထိုက်နဲ့သူ့ကပေါ့။ မိတ်ဆွေကို ရန်သူထင်ရင် သူသာဒုက္ခရောက်မှာပေါ့”

“သူဒုက္ခရောက်မှာကနောက် ကျွန်တော်တို့ဒုက္ခရောက်မှာက အရင်”

အာဠာဝကက ဝင်ပြောလိုက်သည်။

“အို . . . ဒါတွေစဉ်းစားပြီး ပူပန်မနေစမ်းပါနဲ့။ ဖြစ်ရမဲ့ ဥစ္စာဟာ ဖြစ်မှာဘဲ။ ဘယ်သူမှ တားဆီးလို့မရဘူး။ ဘဝက ဝင့်ကြွေးမကုန်

သေးရင် ခံဦးပေါ့ကွာ။ ဘုရားတောင်ဝင်တော်နဲ့ မကင်းဘူး မဟုတ်လား”

ဗိုလ်နန္ဒက တပည့်များအား သတိပေး စကားပြောလိုက်သည်။

ထိုအခိုက်တွင် ဘုရင်မ၏စစ်သည်တော် ၁၅ ဦးသည် ဒါးလုံများစွဲကိုင်ကာ ဗိုလ်နန္ဒတို့ ရှိရာသို့ ရှေ့ရှု၍လာနေကြသည်ကို တွေ့ရပေ သည်။

“ဟိုမှာ ဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့ကို ဖမ်းဘို့ လာနေပြီထင်တယ်။ ဒီအတိုင်းအဖမ်းခံရမလား။ ဒါမှမဟုတ်လဲ အဖမ်းမခံဘဲ ခုခံပြီးထွက်ပြေး ရမလား”

နေမျိုးက မေးလိုက်သည်။

“ဘာမှခုခံမနေနဲ့ အေးအေးဆေးဆေး သာ အဖမ်းခံလိုက်ကြ”

ဗိုလ်နန္ဒက ပြန်ပြောလိုက်ရာ ဗိုလ်နန္ဒ၏ တပည့် သုံးယောက်သည် ဆရာအမိန့်ကိုနာခံ ကာ လက်နက်များချပြီး အေးအေးချမ်းချမ်း အဖမ်းခံလိုက်ကြပေသည်။

ဘုရင်မ၏ စစ်သည်တော်များသည် ဗိုလ်နန္ဒတို့လူစု ဖမ်းဆီးထားသည့် ဦးပွင့် ဦးသံဝရာ ဥယျာဉ်များပုဂံကျွန်းနှင့် ဘုရင်မ၏ အ ဆောင်များဝေလှတို့ကိုပါ ဗိုလ်နန္ဒတို့လူစုနှင့်အတူ ဖမ်းဆီးပြီး ဗိုလ်နန္ဒတို့လူစုအား အကျဉ်းထောင် ၏ အခန်းတခန်းတွင် ချုပ်နှောင်ထားပြီး ဦး ပွင့်ဦးသံဝရာ ပုဂံကျွန်းနှင့်အဆောင်များ ဝေလှ တို့အား အခြားအခန်းတခန်းတွင် ချုပ်နှောင် ထားလိုက်ပေသည်။

အခင်း - ၂၀

ဗိုလ်နန္ဒသည် အကျဉ်းထောင်အတွင်းရှိ ကုတင်ပေါ်တွင် တင်ပလွှင်ခွေထိုင်ပြီး စိတ် ပူတီးစိပ်ရင်း အခန်းဒေါင့်တဒေါင့်တွင် ကြမ်း ပြင်ပေါ်၌ ကျားကွက်ရေးပြီး ကျားကစားနေကြ သည့်အာဠာဝကနှင့် ကျော်ဇေယျတို့အား၎င်း ကျားကစားနေသည်ကို အနားမှ စိတ်ဝင်စား စွာ ကြည့်ရှုနေသော နေမျိုးအား၎င်း တချက်၊ တချက် လှမ်းကြည့်လိုက်မိပေသည်။

“ဆရာနန္ဒဟာ နှလုံးရည်မှာရော လက် ရုံးရည်မှာပါ ထူးချွန်သလောက် ဒီလိုနေရာမျိုး ကျတော့ သိပ်ညံ့တာဘဲ။ ငါဖြင့် ဆရာနန္ဒ အတွက် ဘုရင်မကိုကပ်ပြီး လှော်လိုက်ရတာ အမောဘဲ။ ဘုရင်မကလဲ ဟန်သာလုပ်နေတာ ဆရာနန္ဒကို တကယ်ကျနေတာကွ”

ကျော်ဇေယျက ကျားကွက်တကွက်ရွှေ့ ရင်း ပြောလိုက်သည်။

“ဘုရင်မက ဆရာနန္ဒအပေါ်မှာ ကျနေ တယ်ဆိုတာ မင်း ဘယ်လိုလုပ်ပြီးသိသလဲ”

အာဠာဝကက ပြန်မေ့လိုက်သည်။

“ဘုရင်မရဲ့ အရိပ်အကဲကိုကြည့်ပါလား ကွ။ မင်းလဲ သိပ်ညံ့သေးတာဘဲ”

ကျော်ဇေယျက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ငါဖြင့် ဘုရင်မရဲ့အရိပ်အကဲကို ခတ် လို့ကိုမရဘူး။ တနေ့ရွှေ တနေ့ငွေဆိုသလို ဖြစ်နေတာပဲ”

နေမျိုးက ဝင်ပြောလိုက်သည်။

“မင်းက ဘာနားလည်လို့ ဝင်ပြောရ တာလဲ။ ဒီမှာနေမျိုး၊ ငါက ဘုရင်မနဲ့ ငယ် ငယ်ကလေးကထဲက အတူတူကစားဖော် ကစားဘက်ဖြစ်ခဲ့လို့ ဘုရင်မက ငါ့ကို ယုံယုံ ကြည်ကြည်နဲ့ဆက်ဆံတယ်ဆိုတာ မင်းမသိ ဘူးလား။ ငါတို့တတွေ နန်းတော်ထဲရောက် လာတဲ့အချိန်ကစပြီး ဘုရင်မအားရင် ငါ့ကိုခေါ် ပြီး ဆရာနန္ဒအကြောင်းချည်းဘဲ မေးနေတာ ဘဲ။ ငါကလဲ ဆရာနန္ဒ သူရသတ္တိရှိပုံ၊ ယောက်ျား ဝိသပုံ၊ နှလုံးရည်နဲ့ပြည့်ဝပုံတွေကို မိုးမဆုံးမြေ

မဆုံး ချိုးကျူးပြောလိုက်ရင် ပါးကလေးချိုင့် သွားအောင်ပြုံးပြီး မင်းတို့ဆရာဟာ လူကြား ကြီးပါလို့ ပြန်ပြောလေ့ရှိတယ်။ ဒါကိုထောက် ခြင်းအားဖြင့် ဘုရင်မက ဆရာနန္ဒအပေါ်မှာ ကျနေပြီဆိုတာ မထင်ရှားဘူးလား”

ကျော်ဇေယျက ဆက်ပြီးပြောလိုက်သည်။

“မင်းလဲ တော်တော်ကိုရွေးတဲ့အကောင်ဘဲ။ မင်းတို့ဆရာ လူကြားကြီးပါလို့ ဘုရင်မက ပြန် ပြောတာကိုဘဲ ဘုရင်မက ဆရာနန္ဒအပေါ်မှာ ကျနေပြီဆိုတော့ ရယ်စရာကောင်းလိုက်တာ ကွ။ ပြီးတော့ မင်းကဘာဖြစ်လို့ဆရာအကြောင်း တွေကို ဘုရင်မဆီမှာသွားပြီး မျက်နှာထိုက် နှာရသံတော်ဦးတင်ရတာလဲ”

အာဠာဝကက ကျားကွက်ရွှေ့ရင်း ထင် ပြောလိုက်သည်။

“မင်းတို့ နားမလည်ပါဘူး။ ငါက တ ကယ်သိလို့ ပြောနေတာ ဘုရင်မက ဆရာ အပေါ်မှာ တကယ်ကို မျက်စေ့ကျနေတာကွ။ ငါလဲ ဒါလောက်တော့ အကင်းပါးပါတယ်။ ငါကလဲ ဆရာနန္ဒနဲ့ ဘုရင်မ နေရာကွာသွားရင် မင်းတို့ ငါတို့ကအစ သုဝဏ္ဏနိုင်ငံတော်နှင့် တကွ စေတုတ္ထရာနိုင်ငံတော်သို့ နိုင်ငံတော် သားတွေပါ အားလုံး အကျိုးရှိမှာကိုမြင်လို့ ကြားကဝင်ပြီး လှော်ပေးနေတာကွ။ ငါက လှော်သလောက် ဆရာနန္ဒက ရှေ့တာဘဲ။ ကြည့်ပါလား မနေ့က တင်ဘဲ ဘုရင်မကို ဘုရင်မတယောက်လုံး လုပ်နေပြီး မိတ်ဆွေမှန်းရန်သူမှန်းမသိရင် အဓမ္မဘဲလို့ လွှတ်ခနဲပြော လိုက်သေးတယ် မ ဟုတ်လား။ ဆရာက ဒီလိုပြောလိုက်တော့ခဲလေ သမျှ သိရေကျဖြစ်ကုန်တာပေါ့”

ကျော်ဇေယျက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ကျော်ဇေယျပြောမှ ငါတခု စဉ်းစားမိ တယ်။ ဆရာနန္ဒကိုယ်တိုင်ကလဲ ဘုရင်မအပေါ် မှာ အတော်ကလေးမျက်စေ့ကျနေပုံရတယ်။ ဘုရင်မအတွက်ဆိုရင် အသက်အသေခံဘို့ တောင် အသင့်ရှိနေတယ်ဆိုတာကို ငါကောင်း ကောင်းကြီးသိတယ်။ ဘုရင်မအပေါ်မှာသာ ဆရာနန္ဒ မေတ္တာသက်ဝင်ခြင်းမရှိဘူးဆိုရင် မင်းတို့ဘုရင်မ ခုလောက်ရှိရင် သီဟရာဇာ ဘုရင်ကြီးရဲ့ ခြေဘဝါးအောက် ရောက်နေတာ ကြာလှပြီ”

နေမျိုးသည် ကျော်ဇေယျဘက်မှ ဝင်ပြီး ထောက်ခံချက်ပေးလိုက်သည်။

ထိုသို့ အခြေအတင်ပြောနေကြသည်ကို ဗိုလ်နန္ဒသည် စိတ်ပူတီးစိပ်နေရာမှ တချို့တချို့ ကြားလိုက်သဖြင့် စိတ်ပူတီးကို ဖြောင့်အောင် မစိပ်နိုင်ဘဲ တပည့်သုံးဦးပြောနေသည့် ကား များကို အာရုံစိုက်ပြီး နားထောင်နေမိပေသည်။

“တပည့်တို့ ဘာစကားလေ့ပြောနေကြ တာလဲ။ ဝဋ်တုံဝဋ်လှည့်ရုံလို့ ခုလိုထောင်သွင်း

အကျဉ်းခံနေရတဲ့အချိန်မှာ ကုသိုလ်တရားကို သာ ပွားများကြမယ့်ပေါ့ ဘာဖြစ်လို့ အကျိုးမရှိ တဲ့စကားတွေပြောပြီး အချိန်ကို အလဟဿ ဖြန့်တီးချင်တာလဲ”

ဗိုလ်နန္ဒက လှမ်းပြီးပြောလိုက်သည်အသံ ကိုကြားရသောအခါ တပည့်သုံးဦးသည် ကျား ကစားနေရာမှ ထလာကြပြီး ဗိုလ်နန္ဒ၏ကုတင် ဘေးတွင် ဝိုင်းထိုင်လိုက်ကြပေသည်။

“ဆရာ၊ အေးအေးဆေးဆေး စိတ်ပုတီး စိပ်ပါစေတော့ဆိုပြီး ကျွန်တော်တို့လည်း ဆိတ် ငြိမ်အောင် ကျားကစားနေတာပါ။ ဒီကြားထဲ မှာ ကျော်ဇေယျက ဆရာ့ကို ဘုရင်မနဲ့အောင် သွယ်ပေးနေပုံတွေပြောလို့ ကျွန်တော်က မခံ ချင်လို့ ပြန်ပြောနေတာပါ”

အာဠာဝကက ဗိုလ်နန္ဒအား ရှင်းပြနေ ပေသည်။

“မဖြစ်နိုင်တာတွေကို လုပ်နေကြစမ်းပါ နဲ့။ ဘုရင်မအပေါ်မှာ ဆရာဘယ်လိုမှသဘော မထားပါဘူး။ နေ့မျိုးထင်သလို ဘုရင်မအပေါ် မှာ ဆရာ့မျက်စေ့ကွေ့နေတယ်ဆိုတာလဲ မမှန် ပါဘူး။ အားနဲ့တဲ့ မိန်းမသားတယောက်အနေ နဲ့ ကြီးလေးတဲ့တာဝန်ကြီးကို ထမ်းရွက်နေရ တာကို ကိုယ်ချင်းစာနာပြီး ဆရာတို့စွမ်းအား ရှိသလောက် ကူညီနေတာပါ။ ဘုရင်မအပေါ် မှာ ဆရာထားရုံတဲ့ စေတနာမေတ္တာဟာ သန့်ရှင်းဖြူစင်တဲ့ စေတနာမေတ္တာသာ ဖြစ်ပါ တယ်”

ဗိုလ်နန္ဒသည် တပည့်များအား ရှင်းပြ နေပေသည်။

“ဆရာသာ ဘုရင်မအပေါ်မှာ မဝဲ့ညှာ ဘူးဆိုရင် ဘုရင်မဟာ သီဟရာဇာဘုရင်ကြီး ရဲ့ ခြေဘင်းအောက် ရောက်နေတာကြာပြီလို့ နေ့မျိုးက ပြောသွားတယ်။ ဒီစကားကော မှန် သလား”

အာဠာဝကက မေးလိုက်သည်။

“မှန်သင့်သလောက်တော့ မှန်တယ်ဆို ရမှာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဒီလမ်းစဉ်ကိုသာ လိုက်မယ် ဆိုရင် အားနဲ့တဲ့ မိန်းမသားအပေါ်မှာ အနိုင် ကျင့်ရာရောက်သွားစေမဲ့အပြင် စေတုတ္တရာ နိုင်ငံတော်ကိုပါ သူများလက်အောက် ကျွန် သပေါက်အဖြစ် ရောက်သွားမှာ သေချာတယ်။ ဒါကြောင့် ဆရာကိုယ်တိုင် ဆရာအနစ်ဖွန်းခံ ပြီး ဘုရင်မအတွက် အသက်နဲ့လဲပြီးကူညီဘို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာပါ”

ဗိုလ်နန္ဒသည် တပည့်များအား ပြောသင့် သလောက် ဖွင့်ဟပြောဆိုလိုက်ပေသည်။

ထိုအတောအတွင်း အပြင်ဘက်မှ ခြေ သံများကြားရပြီး အကျဉ်းထောင်တံခါးဖွင့်သည် အသံများကိုပါ ဆက်၍ကြားရသဖြင့် ဆရာ တပည့် ၄ ဦးသည် တံခါးပေါက်ဘက်သို့ အာရုံ

စိုက်ပြီး ကြည့်လိုက်မိသည်။

“ကျွန်တော်တို့ကို ဘုရင်မက သေဒဏ် ပေးလိုက်လို့ ကြီးပေးပြီး သတ်ဘို့လာခေါ်ပြီ ထင်တယ်”

နေ့မျိုးက စကားစလိုက်သည်။

“ဘုရင်မက ဘယ်သူ့ကိုမှ သူ့ကိုယ်တိုင် မစစ်ဆေးဘဲ သေဒဏ်ပေးဘူးလို့ ပြောထား သားဘဲ”

ကျော်ဇေယျက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ထိုအခိုက်တွင် အကျဉ်းထောင်တံခါးဖွင့် လာပြီး ထောင်မှူးကြီးချစ်ညိုနှင့် စစ်သည်တော် ရဲမက်များသည် ဗိုလ်နန္ဒ၏အခန်းတွင်းသို့ ဝင် လာကြပေသည်။

“အကြည်တော်ဗိုလ်နန္ဒ၊ အကြည်တော် အား ဘုရင်မ တရားလွှတ်တော်တွင် မှူးမတ် ပရိသတ်ဗိုလ်ပုံရှေ့မှောက်၌ စစ်ဆေးလိုကြောင်း အမိန့်တော်မြတ် ချမှတ်တော်မူလိုက်သဖြင့် အကြည်တော်နှင့်တကွ အကြည်တော်ရဲ့တပည့် များကို လာခေါ်ရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဘုရင်မ အမိန့်အရ မလွန်ဆန်ဝန်၍ အကြည်တော်တို့ အား ထောင်သွင်းအကျဉ်းထားရသည်ကို ခွင့် လွှတ်လိမ့်မယ်လို့လဲယုံကြည်ပါတယ်။ အကြည် တော်တို့ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် စစ်သူကြီး ဗန္ဓကနဲ့ သက်တော်ရှည်အမတ်ကြီးက အစွမ်း ကုန် ကြိုးစားလျက်ရှိသည်ကိုလည်း အကြည် တော်တို့ထံ စကားလက်ဆောင်ပါးလိုက်ပါ သည်။

ထောင်မှူးကြီးချစ်ညိုသည် ဗိုလ်နန္ဒ အ ပေါ်တွင် ကြည်ညိုရင်းခွဲရှိသည့်အတိုင်း ရိုသေစွာ နှုတ်ခွန်းဆက်လိုက်ပြီး ဘုရင်မရှေ့မှောက်သို့ စစ်သည်တော်ရဲမက်များ စောင့်ကြပ်ခါ ခေါ် ဆောင်သွားပေသည်။

တရားလွှတ်တော်သို့ ရောက်ရှိသော အခါ ပရိသတ်ဗိုလ်ပုံ စုံလင်စွာရောက်ရှိနေ သည်ကို တွေ့ရပေသည်။

စန္ဒာဒေဝီဘုရင်မသည် အတွင်းဝန် အပြင် ဝန်နှင့် မြို့စားများခြံရံကာ တင့်တယ်စွာ စံနေ တော်မူသည်ကို၎င်း၊ မိမိအားရိုသေစွာ ခ၊စား လျက်ရှိသော ခေတ္တရာမြို့စားကြီး မောင်ဝဏ္ဏ နှင့် ပြုံးပြုံးရယ်ရယ်နှင့်ဖော်ဖော်ရွေရွေ စကား လက်ဆုံကျနေသည်ကို၎င်း ဗိုလ်နန္ဒသတိပြုမိ ပေသည်။

ရန်အောင်မြို့စားကြီး မောင်ဒေဝမှာမူ ဘုရင်မနှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် မကြည်သာ သော မျက်နှာဖြင့် ခ၊စားလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ မြင်ရပြီး ဘုရင်မ၏အပါးတွင် သက်တော်ရှည် အမတ်ကြီး ဦးပန်းဝါသည် အတွင်းဝန်ကြီး ၂ ဦးနှင့်အတူ တီးတိုးတိုင်ပင်နေကြသည်ကို ဗိုလ်နန္ဒသတိပြုမိ ပေသည်။

“မောင်ရွှေပန်း အပေါင်းပါများ ရှေ့ထော် မှောက်သို့ ရောက်ရှိကြောင်းပါ”

ထောင်မှူးကြီးချစ်ညိုက ဘုရင်မရှေ့တွင် ရိုသေစွာခ၊စားပြီး လျှောက်တင်လိုက်သည်။

“ဘုရင်မရဲ့လူယုံတော် ၃ ဦးကို ဘုရင်မ ရဲ့အမိန့်မရဘဲ ဖမ်းဆီးလို့ ဘုရင်မကိုယ်တော် တိုင် ထောင်သွင်းအကျဉ်းချထားခဲ့တဲ့ မောင်ရွှေ ပန်း အပေါင်းပါတွေဆိုတာ သူတို့တတွေဘဲ။ ဘုရင်မရဲ့လူယုံတော်တွေကို ဘာဖြစ်လို့ဖမ်းဆီး တယ်ဆိုတာကို ခေတ္တရာမြို့စားကြီးကိုယ်တိုင် စစ်ဆေးစမ်းပါ”

စန္ဒာဒေဝီဘုရင်မသည် ဗိုလ်နန္ဒဘက်သို့ တချက်မျှ စောင်းဝဲကြည့်လိုက်ပြီး မိမိနှင့်အနီး ကပ်ဆုံး ခ၊စားလျက်ရှိသော ခေတ္တရာမြို့စား ကြီးမောင်ဝဏ္ဏအား အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ခေတ္တရာမြို့စားကြီးသည် စန္ဒာဒေဝီ ဘုရင်မက ယခုကဲ့သို့ မိမိအား အမှုကိုစစ်ဆေး ရန် အာဏာလွှဲအပ်လိုက်သည်ကိုပင် ကြေနပ် သည့်အမှုအရာဖြင့် ဘုရင်မအား ကျေးဇူးတင် သည့်မျက်နှာထားဖြင့် ခ၊စားနေရာမှ ဗိုလ်နန္ဒ တို့လူသိုက်ဘက်သို့ မျက်နှာမူလိုက်သည်။

“မောင်မင်းတို့လေးဦးသည် ဘုရင်မ အ ပေါ်တွင် သစ္စာရှိစွာဖြင့် အမှုတော်ထမ်းရွက် လျက်ရှိသော ဘုရင်မ၏ လူယုံတော်သုံးဦးအား ဘုရင်မအမိန့်မရဘဲ လက်ပြန်ကြီးတုပ်ခါ ဖမ်း ဆီးချုပ်နှောင်ခဲ့သည်ဆိုခြင်းမှာ မှန်ပါလော”

ခေတ္တရာမြို့စားကြီးသည် ဗိုလ်နန္ဒနှင့် တပည့်သုံးဦးအား မျက်မှောင်ကုပ်ပြီးကြည့်ရင်း မေးလိုက်သည်။

“ဘုရင်မအပါးတွင် ခ၊စားပြီး ဘုရင်မ နှင့် နိုင်ငံတော်အပေါ်တွင် သစ္စာမဲ့သော သစ္စာ ဖောက်သုံးဦးအား ကျွန်ုပ်တို့ ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင် ခဲ့သည်ဆိုခြင်းမှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဤ သစ္စာဖောက်သုံးဦး ယခု မည်သည့်နေရာတွင် ရှိသည်ကို သိခွင့်ရှိက သိလိုပါသည်”

ဗိုလ်နန္ဒသည် ရဲရင့်တည်ကြည်သောအမူ အရာဖြင့် ခေတ္တရာမြို့စားကြီးအားမကြည့်ဘဲ ဘုရင်မကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး ပြန်ပြောလိုက် သည်။

“မောင်ရွှေပန်း ဖမ်းဆီးခဲ့သူသုံးဦးကို ယခု အခါ၌ အကျဉ်းထောင်တွင် ချုပ်နှောင်ထားပါ သည်။ မောင်ရွှေပန်းအား စစ်ဆေးပြီးသောအခါ ထိုသူသုံးဦးကို ဘုရင်မကိုယ်တော်တိုင် ခေါ်ယူ စစ်ဆေးတော်မူပါလိမ့်မယ်”

ဘုရင်မအပါးတွင် ခ၊စားလျက်ရှိသော သက်တော်ရှည်အမတ်ကြီးက ပြန်ပြောလိုက် သည်။

“ဤသုံးယောက်ကို အဘယ်ကြောင့် သစ္စာဖောက်ဟု ပြောဆိုနိုင်ပါသနည်း။ သက် သေအထောက်အထားရှိပါသလော”

ခေတ္တရာမြို့စားကြီးမောင်ဝဏ္ဏက ဆက် လက်၍ မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။

“သက်သေအထောက်အထား ပြည့်စုံစွာ

ဖြင့် ယခုပင် တင်ပြပါမည်။ ကျွန်တော်ကိုယ် တိုင် ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ခဲ့သည့် ဆရာတော် ဦးကိတ္တိ၏တပည့်ဦးပွင့်ဦးသံဝရသည် သုနေ ဘုရင်၏ သူလျှိုစင်စစ်ကေနွယ်ပါသည်။ သုနေ ဘုရင်ထံမှ နန်းတော်တွင်းရှိ သူလျှိုများအား အကြောင်းကြားသည့် လျှို့ဝှက်စာကို ဦးပွင့် ဦးသံဝရရှိ ကမ္ဘာ့အုပ်စုအတွင်းရှိ ဘုရားစင် အောက်တွင် လျှို့ဝှက်စွာထည့်ထားခဲ့သည်ကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် လက်ဖူးလက်ကြပ်မိသဖြင့် လျှို့ဝှက်စာနှင့် ဖမ်းဆီးခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဗိုလ်နန္ဒက ရဲရဲရင့်ရင့် ပြန်ပြီးပြောလိုက် သည်။

“လျှို့ဝှက်စာဆိုတာက ဘယ်မှာလဲ”
ခေတ္တရာမြို့စားကြီးက ဆက်ပြီးမေးလိုက် ပြန်သည်။

“လျှို့ဝှက်စာကို ပြပါမည်။ လျှို့ဝှက်စာ ကိုမပြမီ ကျန်သစ္စာဖောက် ၂ ဦးအား မည် သည့်အတွက် ဖမ်းဆီးရကြောင်းကို ကျွန်တော် ရှင်းပြလိုပါသေးသည်။”

ဗိုလ်နန္ဒက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ကောင်းပြီ၊ ရှင်းပြစမ်း”

“ဦးပွင့်ဦးသံဝရအား ဖမ်းဆီးပြီးနောက် ဦးပွင့်ဦးသံဝရထားခဲ့သည့် လျှို့ဝှက်စာကို ပုဂံကျွန်းသို့ ဥယျာဉ်မှူးလာယူသည်ကို လက် ဖူးလက်ကြပ်မိသဖြင့် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ဖမ်း ဆီးပြီး သူ၏ခါးပိုက်အတွင်းမှ ပုရပိုက်ကို ပါ လုယူထားလိုက်ပါသည်။ ဥယျာဉ်မှူး ပုဂံကျွန်းမှာ ခေတ္တရာမြို့စားကြီးရဲ့ လူယုံတော်ဖြစ်ကြောင်း ကိုလည်း သိရှိရပါသည်။ ဘုရင်မ၏အဆောင် မှူး ဝေလုအကြောင်းကိုမူ ကျွန်တော်ရဲ့ရဲဘော် များက ရှင်းပြပါလိမ့်မည်”

“အဆောင်မှူးဝေလုသည် ဦးပွင့် ဦး သံဝရ၏နောက်သို့ ဆရာနန္ဒ လိုက်ပါသွားသည် ကို မြင်သောအခါ ဦးပွင့်အား အသံဖြူပြီး သတိပေးရန်ကြိုးစားသဖြင့် မအော်နိုင် အောင် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ပါးစပ်ကိုပိတ်ထားပြီး ကျွန် တော်နှင့် ကျော်ဖေယျတို့ ဝိုင်းဖမ်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။”

အာဠာဝကက ရှင်းပြလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်တို့ဖမ်းထားတဲ့ သစ္စာဖောက် သုံးဦးဟာ သုနေဘုရင်ဆီက ပေးပို့လိုက်တဲ့ လျှို့ဝှက်ညွှန်ကြားစာနဲ့ ဆက်စပ်သူတွေဖြစ်တဲ့ အတွက် သုနေရဲ့ သူလျှိုများဖြစ်သည်မှာ ထင် ရှားပါသည်။ ဦးပွင့်ဦးသံဝရမှတစ်ဆင့် နန်းတော် တွင်းရှိ သူလျှိုများထံ ပေးပို့လိုက်သည့် ညွှန် ကြားစာလွှာကို ယခုကျွန်တော်တင်ပြပါမည်။ ဖတ်ရှုကြည့်တော်မူကြပါ”

ဗိုလ်နန္ဒသည် ပုဂံကျွန်း ခါးပိုက်ထဲမှ လုယူထားလိုက်သည့် ပုရပိုက်ကို ထုတ်ပေး ရင်း ပြောလိုက်သည်။

ဗိုလ်နန္ဒ၏လက်မှပုရပိုက်ကို ခေတ္တရာ မြို့စားကြီးက လှမ်းယူမည်အပြုတွင် စန္ဒာဒေဝီ ဘုရင်မသည် ခေတ္တရာမြို့စားကြီး၏လက်ကို တားလိုက်ပြီး မိမိလက်သို့ ကိုယ်တိုင်ဆက်သ ရန် ထောင်မှူးကြီးချစ်ညိုအား အမိန့်ပေးလိုက် သဖြင့် ထောင်မှူးကြီးချစ်ညိုသည် ဗိုလ်နန္ဒ၏ လက်မှ ပုရပိုက်ကိုယူပြီး စန္ဒာဒေဝီဘုရင်မ လက်သို့ ဆက်သလိုက်ပေးသည်။

“ဒီပုရပိုက်ကို ဘုရင်မကိုယ်တိုင် ဘတ် ပြမယ်။ အားလုံးနားခံကြ”

ဘုရင်မသည် ကြည်လင်ပြတ်သားသည့် အသံဖြင့် ပြောလိုက်ပြီး ပုရပိုက်ခေါက်ကိုဖွင့် ၍ အောက်ပါအတိုင်း တလုံးချင်းဘတ်ပြလိုက် သည်။

“ဗိုလ်နန္ဒခေါ် ငရှုပကို တွေ့ရာသင်းချိုင်း ဒါးမဆိုင်းစေနှင့်။ ငရှုပသည် အကြီးဆုံးသော ရန်သူဖြစ်၍ အဆောတလျင် ရှင်းလင်းသုတ် သင်ပစ်ရမည်။ လဆုတ်ပက္ခ ၁၅ ရက် ခုနစ် စဉ်ကြယ်ပြောင်အပြီးထောင်ချိန်တွင် နန်းမြင့် မှ မီးရောင်ကို မြင်ရလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်တွင် တဖြူ လုံး မီးဟုန်းဟုန်းတောက်စေရမည်။ မြို့ရိုး တံခါးများ အတားအဆီးမရှိစေနှင့်။ ခုနစ်စဉ် ကြယ်ပြောင်အပြီးထောင်လျှင် အားလုံးအဆင် သင့်ရှိကြစေ”

ဘုရင်မသည် ပုရပိုက်တွင်ပါရှိသည့်စာ များကို ကြည်လင်ပြတ်သားသည့် အသံဖြင့်

ဘတ်ကြားပြီး ပရိသတ်ဗိုလ်ပုံအား လှမ်းကြည့် လိုက်သည်။

“မှူးကြီးမတ်ရာ သေနာပတိအပေါင်းတို့၊ ဘုရင်မ ဘတ်ကြားသည့် ပုရပိုက်စာများကို နားခံကြရပြီမဟုတ်လား။ ထိုစာကို မည်သို့မည် ပုံသဘောထားသည်ကို ဘုရင်မအား လျှောက် တင်ကြလော့”

ဘုရင်မက အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

မှူးကြီးမတ်ရာ သေနာပတိအပေါင်းတို့ မှာ ထိုစာ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ နား လည်ကြဟန်မတူဘဲ အချင်းချင်းလက်ကုပ်ပြီး တီးတိုးဝေဘန်သူက ဝေဘန်၍ မျက်မှောင် ကုပ်ပြီး စဉ်းစားသူက စဉ်းစား၍နေကြပေသည်။

ခေတ္တရာမြို့စားကြီးမှာမူ ခေတ္တမှု မျက် မှောက်ကုပ်ပြီး စဉ်းစားနေရာမှ ဟက်ဟက်ဝက် ဝက် ရယ်မောလိုက်သည်။

“ဒီစာဟာ အလကားစာပါ။ လူရှုပ်လူရွေ တယောက်က ရွှေပေလွှာချတဲ့သဘောမျိုး နေ သားထားခြင်းမျှသာ ဖြစ်ကြောင်းပါ။ စာတ ကြောင်းနဲ့တကြောင်းလဲ အဓိပ္ပာယ်ဆက်စပ်လို့ မရကြောင်းပါ”

ခေတ္တရာမြို့စားကြီးက ဘုရင်မအား လျှောက်တင်လိုက်ရာ ဘုရင်မသည်ပုရပိုက်ကို သေသေချာချာကြည့်ပြီး လေ့လာနေရာမှ ချက် မှောင်ကုပ်လိုက်သည်။

“ဘုရင်မလဲ ခေတ္တရာမြို့စားကြီးပြော

“ဗိုလ်နန္ဒအမည်ခံ မောင်ရှုပ လျှောက်တင်သွားသည့်စကားများကို အားလုံးကြားကြ ရပြီမဟုတ်ပါလော။ ဤအတိုင်းသာမှန်လျှင် ရှေ့အဘို့ မည်သို့မည်ပုံ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက် သင့်သည်ကို ဘုရင်မအား အကြံဉာဏ်များ ပေးကြပါလော”

သလိုဘဲ။ လူရွယ်လူပွေတယောက်ယောက်က မဟုတ်တန်းတရားတွေ ရှောက်နေထားတာ လို့ ထင်မိတာဘဲ။ ဒီစာထဲမှာ ဗိုလ်နန္ဒအိမ် ငရွပ်ကို တွေ့ရာသင်းချိုင်း ဒါးမဆိုင်းစေ့ဆိုတဲ့ တဲ့စာပိုဒ်ကို ဘုရင်မ စဉ်းစားလို့မရဘူး။

စန္ဒာဒေဝီဘုရင်မသည် ဗိုလ်နန္ဒအား မကြည့်ဘဲ ပြောလိုက်သည်။

“ဒါကတော့ အလွန်တရာမှပင် ရှင်းနေကြောင်းပါ။ ဤစာကိုရေးသူမှာ အခြားသူ မဟုတ် ဗိုလ်နန္ဒအမည်ခံ သီဟရာဇာဘုရင်၏ သူလျှို ငရွပ်သာလျှင် ဖြစ်ရပါမည်။ သူ့အပေါ် မှာ ဘုရင်မ မသင်္ကာဖြစ်နေတာကို ဝမ်းကွယ်လိုတဲ့ အကြံ အစည်နဲ့ ခုလိုရေးသားခြင်းဖြစ်စာယ်လို့ ယူဆ စရာရှိကြောင်းပါ။ ကဲ ငရွပ်ဒီစာဟာ မောင်မင်းရဲ့ လက်ချက်ဘဲ မဟုတ်လား။ ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာကို မကွယ်မထောက် ဘဲရဲရဲကြီးဝန်ခံလိုက်စမ်းပါ။”

ခေတ္တရာမြို့စားကြီးက ဗိုလ်နန္ဒအား စေ့စေ့ကြည့်ပြီး ပြောလိုက်သည်။ ဗိုလ်နန္ဒကမူ တစ်ဝက်အခြေမပေးဘဲ ခေတ္တရာမြို့စားကြီး အား စားမတတ် ဝါးမတတ်ကြည့်၍နေပေ သည်။

“ခေတ္တရာမြို့စားကြီးယူဆသလို မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ မောင်ရွပ်က သူ့အပေါ်မှာ ဘုရင်မ က ယုံကြည်သည်ထက် ယုံကြည်အောင် ဒီစာကို သူကိုယ်တိုင်ရေးတယ်ဆိုတာ ယုတ္တိမရှိပါဘူး။ ပြီးတော့ ဒီစာထဲမှာပါတဲ့ စကားတွေက စေတုတ္ထရာနိုင်ငံတော်အတွက် ကောင်းတဲ့စကား တွေမဟုတ်ဘူး။ လဆုတ်ပက္ခ ၁၅ ရက်နေ့ည သန်းခေါင်အချိန်၌ နန်းမြင့်ကမီးရောင်ကိုမြင် ရလိမ့်မယ်။ ဒီအချိန်မှာ တပြိုင်လုံး မီးဟုန်းဟုန်း တောက်စေရမယ်ဆိုတဲ့ စကားလုံးတွေဟာ သူလျှိုအချင်းချင်း အချက်ပေးတာဖြစ်ရမယ်လို့ ယူဆစရာရှိပါတယ်။”

သက်တော်ရှည်အမတ်ကြီးက ဝင်ပြီးပြော လိုက်သည်။

“သက်တော်ရှည်အမတ်ကြီးရဲ့ အယူ အဆဟာ ပိုပြီးခိုင်လုံတယ်လို့ ကျွန်တော်မျိုး ယူဆကြောင်းပါ။ သုခနုဏိသူလျှိုအချင်းချင်း ဆက်သွယ်တဲ့အခါမှာ ‘ခုနစ်စဉ်’ ဟူသော စကားလုံးကို သုံးစွဲလေ့ရှိတာကို သတိပြုတော် မူပါ။ သက်တော်ရှည်အမတ်ကြီးက ဒီစာပါ အချက်အလက်တွေကို ဉာဏ်မီသလော်ရှင်းပြ စေလိုပါတယ်။”

ညှိုးငယ်သည်မျက်နှာနှင့် ထိုင်နေသော ရန်အောင်မြို့စားကြီးက သက်တော်ရှည်အမတ် ကြီးဘက်မှ ဝင်ပြီးထောက်ခံလိုက်သည်။

“ဘုန်းတော်အလွန်တရာ ကြီးတော်မူ သော ဘုရင်မနှင့်တကွ မှူးကြီးမတ်ရာသေဓာ ပတ်အပေါင်းတို့ စေတုတ္ထရာနိုင်ငံတော်ကြီး အား သုခေဘုရင်ယုတ်က ဝက်နွဲ့ဉာဏ်ဖြင့် ကြံစည် လျက်ရှိနေသည်ဆိုသည်အချက်မှာ ငြင်းချက်

မထွက်ပါ။ စေတုတ္ထရာ နိုင်ငံတော်အကြားရှိ ကျေးလက်တောရွာများကို သုခေဘက်တော် သားများက လုယက်ဖျက်ဆီးခြင်း ပြုလုပ်လျက် ရှိနေသည်မှာ ကာလအတန်ကြာ ငြင်းသွားပြီ ဖြစ်သည်ကို အားလုံးအသိပင်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုမျှ သာမကသေး သုဝဏ္ဏနိုင်ငံနှင့် စေတုတ္ထရာနိုင်ငံ တော်၏ နယ်ခြားဒေသဖြစ်သော သေလာဂီရိ တောင်ခြေရင်းအနီး အနားသို့ စေတုတ္ထရာနိုင်ငံ သူနိုင်ငံသားများ မချဉ်းကပ်ဝန်အောင် ဘီလူး သဘက်ဖြင့် ချောက်လှန့်ပြီး နယ်ကျွံလာသူ များကို ဘီလူးအသွင်ဆောင်သော လူယုတ်မာ တဦးက ချွန်ထက်သည့် သံလက်သည်းများဖြင့် ကုတ်ဖဲ့သတ်ဖြတ်လျက်ရှိသည်ကိုလည်း အားလုံး အသိပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရင်မ၏ လက်ရုံးသ ဘွယ် အားကိုးရသည့် စစ်သည်တော်ရဲမက် ဗိုလ်ပါ ၁၀ ဦးမှာလည်း လူတပိုင်း ဘီလူးတပိုင်း သတ္တဝါယုတ်၏လက်ချက်ဖြင့် သေဆုံးခဲ့ရပြီး ဖြစ်ပါသည်။”

သက်တော်ရှည်အမတ်ကြီးသည် ဘုရင်မ ကို အမှူးထား၍ မင်းပရိသတ် အပေါင်းတို့ အား တည်ကြည်ရင့်ကျက်သည့် ဣန္ဒြေဖြင့်နောက် ကြောင်းပြန်လှည့်လိုက်ရာ စောစောက တ ယောက်တခွန်း တီးတိုးပြောဆိုနေကြသူများ အားလုံးမှာ မီးကိုရေနှင့်သတ်သလိုငြိမ်သက် စွာဖြင့်နားထောင်နေကြပေသည်။

ခေတ္တရာမြို့စားကြီး၏ မျက်နှာမှာမူကား ညှိုးမဲ့၍ သွားပေသည်။

“ဘုန်းတော်အလွန်တရာ ကြီးတော်မူ သော ဘုရင်မ။ ဘုရင်မ၏ လက်ရုံးသဘွယ် အားကိုးရသည့် ရဲမက်စစ်သည်တော်များအား ရက်ရက်စက်စက်သတ်ဖြတ်ပြီး သေလာဂီရိ တောင်ခြေရင်းသို့ စေတုတ္ထရာနိုင်ငံတော်မှ စစ် သည်တော်များ မချဉ်းကပ်ဝန်အောင် သုခေ ဘုရင်ယုတ်ရဲ့ အကြံအစည်ပျက်ပြားအောင် ယခု ဘုရင်မ၏ရှေ့တော်မှောက်သို့ ရောက်ရှိ နေသော မောင်ရွပ်နှင့် အပေါင်းပါ ၃ ဦးတို့က အပြီးအပိုင် ရှင်းလင်းသုတ်သင်ခဲ့သည်ကို ကျွန်တော်မျိုး လျှောက်တင်ပါရစေ။”

သက်တော်ရှည်အမတ်ကြီး ဦးပန်းဝါသည် ဘုရင်မအား ဆက်လက်၍ သံတော်ဦးတင်ရန် နိဒါန်းပျိုးလိုက်ပြီးလျှင် သေလာဂီရိတောင် ထွဋ်တွင် ကျက်စားနေသော ဘီလူးအသွင် ဆောင်နေသည့် ဦးကဝီအား အာဇာနည်၏ လက်ချက်ဖြင့် ကျဆုံးခဲ့ရပုံနှင့်တကွ သေလာ ဂီရိတောင်ထွဋ်မှနေပြီး ဘုရင်မ၏ နန်းတော် အတွင်းသို့ ရောက်အောင် ဥပင်လိုဏ်ခေါင်း ဖောက်လုပ်လျက်ရှိပုံများကိုပါ အကျယ်တဝင့် လျှောက်တင်လိုက်ပေသည်။

သက်တော်ရှည်အမတ်ကြီး၏ စကားမဆုံး မီမှာပင် မှူးကြီးမတ်ရာ သေဓာပတ်များသည်

လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်၍ လာပေသည်။

ခေတ္တရာမြို့စားကြီးမှာမူကား အံ့တံ့ကြိတ် ကြိတ်နှင့် ဖြစ်၍နေပေသည်။

“အားလုံးတိတ်စေ။”

ဘုရင်မက အမိန့်ပေးလိုက်ရာ တရား လွှတ်တော်တခုလုံး ငြိမ်သက်တိတ်ဆိပ်၍သွား ပြန်သည်။

“ကဲ မောင်ရွပ်၊ ဘာဖြစ်လို့ စကားမပြော တဲ့ထိုဘောလုပ်နေတာလဲ။ မောင်ရွပ်ဟာ ပရိ ယာယ်ဝေဝရံအရာမှာ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာတယ်လို့ ကြားလုံးကြီးတဲ့လူတယောက်ဖြစ်တယ်။ ဟောဒီ ပုရပိုက်ဟာ မောင်ရွပ်ပြောသလို သုခေရဲ့ သူလျှို တွေကို အချက်ပေးတဲ့စာဖြစ်တယ်ဆိုရင် ဒီစာ ထဲမှာပါတဲ့ စကားအဓိပ္ပာယ်ကို မောင်ရွပ်ရှင်းပြ စမ်းပါလား။”

စန္ဒာဒေဝီဘုရင်မသည် မိမိရှေ့တွင် တည် ငြိမ်စွာဖြင့်ရပ်၍နေသော ဗိုလ်နန္ဒအား စေ့စေ့ ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

“ဘုရင်မသိလိုလျှင် ကျွန်တော်ဉာဏ်မှီ သလောက် ရှင်းပြဘို့အသင့်ရှိပါတယ်။ လဆုတ် ပက္ခ ၁၅ ရက်နေ့ည ခုနစ်စဉ်ကြယ်ပြောင် အပြီးထောင်ချိန်ဆိုတာက လာမဲ့ လကွယ်နေ ညသန်းခေါင်အချိန်ကို ဆိုလိုရင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကိုတော့ အားလုံးသဘောပေါက်ပြီး ဖြစ်ပါ လိမ့်မယ်။ နန်းမြင့်က မီးရောင်မြင်ရလိမ့်မည် ဆိုတဲ့စကားကတော့ လကွယ်နေညသန်းခေါင် အချိန်မှာ ဘုရင်မရဲ့ နန်းမြင့်ခေါ် မြှော်စင်က နေပြီး အချက်ပေးမယ်လို့ဆိုတာလဲ ဖြစ်နိုင် တယ်။ ဒါမှမဟုတ်ရင် အဲဒီအချိန်မှာ နန်းမြင့် ဘက်ကိုအရောက် ဥပင်လိုဏ်ခေါင်းတူးဖောက် ပြီး နန်းမြင့်ကို မီးတင်ရှို့လိုက်မယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ် လဲဖြစ်နိုင်ပါတယ်။”

ဗိုလ်နန္ဒသည် ပုရပိုက်တွင်ပါရှိသည့်စာ များကို တပိုဒ်စီ အဓိပ္ပာယ်ရှင်းပြနေပေရာ ပရိသတ်အားလုံး ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေ ကြသည်။ ခေတ္တရာမြို့စားကြီးမှာမူ မျက်နှာညှိုး မဲနေပြီး အံ့တံ့ကြိတ်ကြိတ်နှင့်ဖြစ်၍နေပေသည်။

“ထိုအချိန်တွင် တပြိုင်လုံး မီးဟုန်းဟုန်း တောက်စေရမည်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ နန်းမြင့်ကနေပြီး မီးရောင်နဲ့ အချက်ပေးလိုက် တဲ့အခါမှာဖြစ်စေ ဒါမှမဟုတ် နန်းမြင့်ကို မီး တင်ရှို့လိုက်တဲ့အခါမှာဖြစ်စေ စေတုတ္ထရာမြို့ တော်ကြီးကို မီးဟုန်းဟုန်းတောက်ပြီး ဖရိုဖရဲ ဖြစ်အောင် မီးရှို့ရမယ်လို့ဆိုလိုရင်းဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလို မီးဟုန်းဟုန်းတောက်လောင်ပြီး ဖရို ဖရဲ ကစင်ကရဲဖြစ်နေချိန်မှာ သုခေရဲ့ သုခေရဲ့ စစ်သည်တော်တွေ မြို့ထဲဝင်လာပြီး မြို့တော် ကိုသိမ်းပိုက်ဘို့ ကြံစည်ခြင်းဖြစ်သည်မှာ ထင် ရှားပါတယ်။ မြို့ရိုးတံခါးများ အတားအဆီးမရှိ စေနှင့်ဆိုတဲ့စကားက မြို့တော်ကြီး မီးဟုန်းဟုန်း

တောက်လောင်ပြီး ဖရိုဖရဲဖြစ်နေချိန်မှာ သုခနဲ့ သူ့ရဲ့စစ်သည်တော်တွေ မြို့ထဲလွယ်လွယ်ကူကူနဲ့ဝင်နိုင်အောင် မြို့ရိုးတံခါးတွေအားလုံး ဖွင့်ထားဘို့ အချက်ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်တယ်လို့ ယူဆစရာရှိပါတယ်။

ဗိုလ်နန္ဒသည် တည်ကြည်သောမျက်နှာထား ပြတ်သားသောအသံဖြင့် ဘုရင်မနှင့် တကွ ပရိသတ်အားလုံးကြားအောင် ရှင်းပြလိုက်ရာ စောစောက ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေကြသူများမှာ အချင်းချင်းလက်ကုပ်ခါ တီးတိုး၊ တီးတိုးပြောသူကပြော၊ လက်သီးဆုပ်သူကဆုပ်၊ ဒါးဆွဲသူကဆွဲနှင့် လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်၍ လာပေသည်။

ခေတ္တရာမြို့စားကြီးမှာလည်း ဖင်တကြွကြွ၊ ဒါးတက်ကိုင်နှင့် ဖြစ်နေပေရာ ဘုရင်မသည် ခေတ္တရာမြို့စားကြီး၏ ပုခုံးကိုကိုင်ပြီး မိမိ၏ဘက်သို့လှည့်၍ ခ၊စားရန် အမိန့်ပေးလိုက်ပေသည်။

“မျိုးကြီးမတ်ရာ သေနာပတိအပေါင်း တို့” ဘုရင်မသည် သာယာကြည်လင်သည့် အသံဖြင့် အမိန့်တော်ရှိလိုက်ရာ စောစောက ဆူဆူညာညာ အသံများ ကွယ်ပျောက်သွားပြီး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်၍ သွားပြန်သည်။

“ဗိုလ်နန္ဒအမည်ခံ မောင်ရွှေပ လျှောက်တင်သွားသည့်စကားများကို အားလုံးကြားကြရပြီမဟုတ်ပါလော။ ဤအတိုင်းသာမှန်လျှင် ရှေးအဘို့ မည်သို့မည်ပုံ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သင့်သည်ကို ဘုရင်မအား အကြံဉာဏ်များပေးကြပါလော”

စန္ဒာဒေဝီဘုရင်မက ဆက်လက်ပြီးမိန့်ကြားလိုက်ရာ ညှိမသောမျက်နှာဖြင့် ဘုရင်မအပါးတွင် ခ၊စားလျက်ရှိသော ခေတ္တရာမြို့စားကြီးသည် ဘုရင်မ၏မျက်နှာကို မော်ပူလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်မျိုး လျှောက်တင်ပါရစေ။ ဗိုလ်နန္ဒ အမည်ခံ ငရွှေပလျှောက်တင်သည့် အတိုင်းမှန်ကန်ပါက ဘုရင်မသည် ဤအတိုင်း လက်ပိုက်ပြီးကြည့်နေရန် မသင့်ကြောင်းပါ။ ဘုရင်မ၏ စစ်သည်ရဲမက်များအား ယခုချက်ခြင်း ဆင့်ခေါ်စုရုံးစေပြီးလျှင် သုဝဏ္ဏနိုင်ငံတော်ကို ချီတက်တိုက်ခိုက်ဘို့ အကြံပေးလိုကြောင်း ကျွန်တော်မျိုး လျှောက်တင်ဝန်ပါသည်။ ကျွန်တော်မျိုးကြီးကိုယ်တိုင်လည်း ရှေ့ဆုံးမှ စစ်ချီတိုက်ခိုက်ရန် အသင့်ရှိကြောင်းပါ”

ခေတ္တရာမြို့စားကြီးသည် ဘုရင်မအား လျှောက်တင်လိုက်သည်။

“ခေတ္တရာမြို့စားကြီး စဉ်းစားတော်မူပါ။ သုဝဏ္ဏနိုင်ငံတော်ကို စစ်ချီတိုက်ခိုက်သည့်ကိစ္စမှာ မလွယ်ကူပါ။ အလုံးအရင်းနှင့် ချီတက်တိုက်ခိုက်မည်ဆိုလျှင် သုခနဲ့အလိုကျဖြစ်

သွားမည်ကို သတိပြုပါ။ ခေတ္တရာရာနိုင်ငံတော်မှ စစ်သည်တော်များ သုဝဏ္ဏနိုင်ငံတော်ကို ချီတက်တိုက်ခိုက်နေစဉ် အကာအကွယ်မရှိသော ခေတ္တရာမြို့တော်ကို သုခနဲ့ဘုရင်သည် နောက်ဖေးပေါက်မှဝင်ပြီး လွယ်လွယ်နှင့် သိမ်းယူသွားနိုင်မည်တို့ သတိချပ်စေလိုပါတယ်။”

ဗိုလ်နန္ဒက ဝင်ပြောလိုက်သည်။

“မောင်ရွှေပပြောတဲ့ စကားဟာ သိပ်မှန်တယ်။ ထိုစစ်ဆင်ဘို့ဆိုတာက သိပ်မလွယ်ဘူး။ ထိုစစ်ထက် ခံစစ်က ပိုပြီးလွယ်တယ်။ သုဝဏ္ဏနိုင်ငံတော်ကို စစ်ချီတိုက်ခိုက်ရင် သုခနဲ့အလိုကျ ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်”

သက်တော်ရှည်အမတ်ကြီးက ဗိုလ်နန္ဒဘက်မှ ထောက်ခံလိုက်သည်။

“ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်ုပ်တို့ ဘာလုပ်ကြမလဲ။ ဒီအတိုင်း လက်ပိုက်ကြည့်နေလို့လဲမဖြစ်ဘူး”

ရန်အောင်မြို့စားကြီးသည် သက်တော်ရှည်အမတ်ကြီးအနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာပြီးမေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။

“ဒီအတိုင်း လက်ပိုက်ကြည့်နေဘို့မလိုပါဘူး။ ကာလဒေသကိုကြည့်ပြီး အလုပ်လုပ်သွားရင် ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ လောလောဆယ် အချိန်မှာတော့ သုခနဲ့ရဲ့ခြေလှမ်းကို မျက်ခြေမပြတ် စောင့်ကြည့်နေဘို့အရေးကြီးပါတယ်”

ဗိုလ်နန္ဒက ဝင်ပြီးပြောလိုက်ပြန်သည်။

“စောင့်ကြည့်ရမယ်၊ ဟုတ်လား။ ဘာကို စောင့်ကြည့်ရမှာလဲ”

ခေတ္တရာမြို့စားကြီးက မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။

“စာထဲမှာပါတဲ့အတိုင်း လကွယ်နေညသန်းခေါင်အချိန်ကို စောင့်ကြည့်ဘို့ပြောတာပါ။ သုခနဲ့ရဲ့အကြံအစည်ကို ကြိုတင်ပြီးသိထားရင် ဘာမှကြောက်စရာမလိုဘူး။ သူ့စာထဲမှာပါတဲ့ အတိုင်းဆိုရင် လကွယ်နေညသန်းခေါင်အချိန်မှာ သုခနဲ့ သူ့ရဲ့စစ်သည်တော်တွေဟာ သေလာရီထောင်ခြေရင်းမှာ စုရုံးပြီးသားဖြစ်နေမှာ သေချာတယ်။ အဲဒီအချိန်ကိုစောင့်ပြီး သုခနဲ့ဘုရင်ချီတက်လာတဲ့အခါ ရှေ့နောက်ဝဲယာကနေပြီး သူတပ်ကို ပျက်အောက်ဖျက်လိုက်ရင် ခေတ္တရာမြို့တော် မကျဆုံးဘဲ သုခနဲ့ကို လက်ရဖမ်းနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ဒီအတောအတွင်း အရေးကြီးတာကတော့ သုခနဲ့ရဲ့အကြံအစည် ပျက်အောင် သူတို့တူးဖောက်ထားတဲ့ ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းကို ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးပစ်ဘို့အသင့်ပြင်ဆင်ထားဘို့ဘဲဖြစ်ပါတယ်”

ဗိုလ်နန္ဒက မိမိ၏ယူဆချက်ကို တင်ပြနေစဉ် တရားလွှတ်တော်အတွင်းသို့ ပါဒမြို့စားကြီးမောင်ဒီပသည် ရေးကြီးသုတ်ပြာဖြင့် ဝင်လာပြီး ဘုရင်မနှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် ပြားပြားဝပ်ခ၊စား၍နေပေသည်။

“ဘုန်းတော်အလွန်တရာ ကြီးတော်မူသော ဘုရင်မနှင့်တကွ အတွင်းဝန်ကြီးများအား ကျွန်တော်မျိုး ပါဒမြို့စားဒီပ လျှောက်ထားအစီရင်ခံပါရစေ”

ပါဒမြို့စားကြီးက ဘုရင်မအားလျှောက်တင်လိုက်သည်။

“လျှောက်တင်စရာရှိရင် ရှေ့တော်တိုးခ၊ စားပြီး လျှောက်တင်စေ”

ဘုရင်မက အမိန့်ပေးလိုက်သဖြင့် ပါဒမြို့စားကြီးသည် ရှေ့သို့တိုး၍ ခ၊စားလိုက် သည်။

“ဘုန်းတော်အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော်မူသော ဘုရင်မ၊ ဘုရင်မ၏ ခေတ္တရာရာနိုင်ငံတော်အပါအဝင် ကျွန်တော်မျိုးအား အပိုင်စားပေးသနားတော်မူထားသည့် ပါဒမြို့ကြီးအား သုခနဲ့ဘက်တော်သားများ ဝင်ရောက်မိန့်ဖျက်ဆီးပြီး အနိုင်ကျင့်သွားကြောင်း ဘုရင်မအား လျှောက်ထားအစီရင်ခံပါသည်။ သုခနဲ့ဘုရင်ယုတ်အား လက်စားချေရန် ဘုရင်မ၏စစ်သည်တော် ရဲမက်ဗိုလ်ပါအပေါင်းတို့အား ယခုချက်ခြင်း ဆင့်ခေါ်ပြီး သုဝဏ္ဏနိုင်ငံတော်ကို ချီတက်တိုက်ခိုက်ပါရန် အနူးအညွတ်လျှောက်ထားတောင်းပန်ဝန်ကြောင်းပါ”

ပါဒမြို့စားကြီးမောင်ဒီပသည် ဘုရင်မ အား ခိုသေစွာခ၊စားရင်း လျှောက်တင်လိုက် ပေသည်။ မျက်စေ့ရှင်သော ဗိုလ်နန္ဒသည် ပါဒမြို့စား၏ လက်ဝဲဘက်လက်ကို သေချာစွာကြည့်လိုက်သောအခါ လက်ဝဲဘက်လက်သန်းမှာ အပေါ်ဆုံးအဆစ်မရှိဘဲ ပြတ်၍နေသည်ကို မြင်ရသဖြင့် ဗိုလ်နန္ဒ၏မျက်လုံးများသည် ပြူးကျယ်တောက်ပြောင်၍ လာပေသည်။

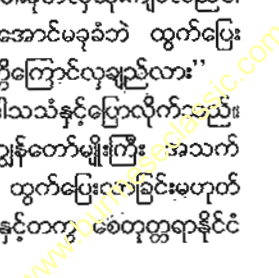
“ပါဒမြို့ကြီးကို သုခနဲ့ဘက်သားများ ဝင်ရောက်ပြီး မိန့်ဖျက်ဆီးသွားသည်ဆိုလျှင် မြို့စားကြီးရဲ့ စစ်သည်ရဲမက်များနှင့် မြို့ကိုခုခံကာကွယ်ဘို့ တာဝန်ရှိတယ်ဆိုတာ မသိဘူးလား။ မြို့စားကြီး ဝတ္တရားပျက်ကွက်လှချည်လား။ သုခနဲ့ဘက်တော်သားတွေ စော်ကားတာကို ဘာဖြစ်လို့အရှုံးပေးခဲ့ရတာလဲ”

“အရှုံးပေးခြင်းမဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်မျိုးကိုယ်တိုင် ရှေ့ဆုံးမှထွက်ပြီး ခုခံကာကွယ်ကြောင်းပါ။ သို့ရာတွင် အင်အားချင်းမမျှသဖြင့် အရှုံးပေးလိုက်ရခြင်းဖြစ်ကြောင်းပါ”

ပါဒမြို့စားကြီးက လျှောက်တင်လိုက်သည်။

“ဒါလောက် ဒါးခုတ်လှထိုးကျင်လည်ပါလျက် ရန်သူကိုနိုင်အောင်မခုခံဘဲ ထွက်ပြေးလာရသလား။ သတ္တိကြောင့်လှချည်လား”

ဘုရင်မက ဒေါသသံနှင့်ပြောလိုက်သည်။ “မှန်လှပါ။ ကျွန်တော်မျိုးကြီး အသက်သေရမှာကိုကြောင့်၍ ထွက်ပြေးလာခြင်းမဟုတ်ကြောင်းပါ။ ဘုရင်မနှင့်တကွ ခေတ္တရာရာနိုင်ငံ

တော်အတွက် စိုးရိမ်ပူပန်သဖြင့် ကြိုတင်သတိပေးနိုင်ရန် ကိုယ်လွတ်ရုန်းခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်းပါ။ သုခနဘက်တော်သားများရဲ့ ရမ်းကားမှုကိုလက်ပိုက်ပြီး ကြည့်နေတော်မူပါနဲ့။ ယခုချက်ချင်း ဘုရင်မရဲ့ စစ်သည်တော်ရဲမက် ဗိုလ်ပါမုန်းကို ဆင့်ခေါ်ပြီး သုဝဏ္ဏနိုင်ငံတော်အား ချီတက်တိုက်ခိုက်တော်မူပါ။ ဘုရင်မ လက်နှေးတော်မူလျှင် စေတုတ္ထရာနိုင်ငံတော်ကို သုခနဘုရင် ချီတက်သိမ်းပိုက်မည်ကို စိုးရိမ်ရကြောင်းပါ။

ပါဒမြို့စားကြီးသည် ဘုရင်မအား ဆက်လက်၍ လျှောက်တင်လိုက်ပြန်သည်။

ပါဒမြို့စားကြီး၏ လျှောက်တင်ချက်ကို တလုံးမကုန် နားထောင်နေသော ဗိုလ်နန္ဒ သည် ပါဒမြို့စားကြီးလျှောက်တင်ပြီးသည်နှင့် တဖြည်းနက် ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်ဖောလိုက်ရာ ပရိသတ်အားလုံးသည် ပါဒမြို့စားကြီးအား အာရုံစိုက်နေရာမှ ဗိုလ်နန္ဒဆီသို့ အာရုံရောက်၍ သွားပြန်သည်။

“ပါဒမြို့စားကြီးလျှောက်တင်သည့် စကားများကို ဘုရင်မ ယုံကြည်တော်မူလျှင် ငါးပါးသာမက သံဃာစင်ပါမောက်ပါလိမ့်မယ်။ ပါဒမြို့စားကြီးမှာ သုခနဘုရင်ရဲ့ သူလျှိုစင်စစ်ကေနိဖြစ်ပါတယ်။”

ဗိုလ်နန္ဒသည် ကြည်လင်ပြတ်သားသည့် အသံဖြင့် ပြောလိုက်ရာ ပါဒမြို့စားကြီးသည် ဗိုလ်နန္ဒအား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

“ခွေးမျိုး”

ပါဒမြို့စားကြီးသည် ပါးစပ်မှ ရုတ်တရက် ထွက်သွားပြီး ဘုရင်မကိုပင် အရေးမစိုက်နိုင်တော့ဘဲ ဗိုလ်နန္ဒအနီးသို့ ချဉ်းကပ်သွားပြီးလျှင် ဗိုလ်နန္ဒအား ဒါးနှင့်ခုတ်ပိုင်းရန် ချိန်ရွယ်လိုက်သည်။

ဗိုလ်နန္ဒမှာ မျက်စေ့ရှင်သူဖြစ်၍ ပါဒမြို့စားကြီး၏ဒါးချက်ကို တိမ်းရှောင်လိုက်ပြီး ပါဒမြို့စားကြီး၏လက်ကို ဖမ်းကိုင်လိုက်ပြီးလျှင် တအားဆွဲ၍လိမ်လိုက်ရာ ပါဒမြို့စားကြီး၏ လက်မှဒါးမှာ လွတ်ကျသွားလျက် ဖင်ထိုင်ရက်သား လဲကျသွားပေသည်။ ပါဒမြို့စားကြီးလက်မှ ကျသွားသည့်ဒါးကို ဗိုလ်နန္ဒက ကောက်ယူထားလိုက်သည်။

“ခွေးသား၊ သစ္စာဖောက်”

ဘုရင်မအပါးတွင် ကပ်လျက်ခ.စားနေသော ခေတ္တရာမြို့စားကြီးသည် ပါးစပ်မှရေရွတ်ရင်း ဒါးကိုဆွဲပြီး ဗိုလ်နန္ဒအား ခုတ်မည်အပြုတွင် အာဠာဝကက ခေတ္တရာမြို့စားကြီး၏လက်ကို တအားဖမ်းဆွဲလိုက်ပြီး မြို့စားကြီး၏လက်မှဒါးကို လှယူလိုက်ပေသည်။

တရားလွှတ်တော်တစ်ခုလုံးမှာလည်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်၍သွားပေသည်။

“အားလုံးတိတ်စေ”

ဘုရင်မ၏ ကြည်လင်ပြတ်သားသည့် အသံကို ကြားလိုက်ရသောအခါကျမှ တရားလွှတ်တော်တစ်ခုလုံး ငြိမ်သက်၍သွားပြန်သည်။

“သစ္စာဖောက် ငရုပကို ဒီအတိုင်းကြည့်မနေပါနဲ့။ နောင်ကြီးတဲပြီး သေဒဏ်ပေးတော်မူပါ”

ပါဒမြို့စားကြီးက ဘုရင်မအား လျှောက်တင်လိုက်သည်။

“သစ္စာဖောက်သူမှန်သမျှ မည်သူ့ကိုမှ ဘုရင်မ ချမ်းသာပေးလိမ့်မည်မဟုတ်။ အားလုံးကိုယ့်နေရာမှာကိုယ် ငြိမ်သက်စွာ ခ.စားကြ”

စန္ဒာဒေဝီဘုရင်မက အာဏာသံဖြင့် ပြောလိုက်ရာ အားလုံးငြိမ်သက်စွာဖြင့် နာခံနေကြပေသည်။

“မောင်ရှုပ စောစောက မောင်ရှုပသည် ပါဒမြို့စားကြီးအား သုခန၏သူလျှိုဟု စွပ်စွဲပြောဆိုလိုက်သည်။ မည်သည့်သက်သေအထောက်အထားရှိသဖြင့် ယခုကဲ့သို့ စွပ်စွဲလိုက်သနည်း။ သက်သေအထောက်အထားမပြနိုင်လျှင် မောင်ရှုပအား ဘုရင်မချမ်းသာပေးနိုင်မည်မဟုတ်”

စန္ဒာဒေဝီဘုရင်မသည် ဗိုလ်နန္ဒအား လှမ်းပြီးမေးလိုက်သည်။

“သက်သေပြပါမည်။ ပါဒမြို့စားကြီးရဲ့ လက်သန်းအပေါ်ဆုံးအဆစ် ပြတ်နေသည်ကို ဘုရင်မ ရှုစားတော်မူပါ”

ဗိုလ်နန္ဒကလျှောက်တင်လိုက်ရာ ဘုရင်မရှေ့တွင် ခ.စားနေသော ပါဒမြို့စားကြီးသည် လက်ဝဲဘက်လက်ကို ဝှက်ထားလိုက်ပြီး ထိုင်ရာမှ ကပျာကရာထကာ ခါးကြားတွင် ပါလာသော ဒါးမြှောင်ကိုထုတ်ပြီး ဗိုလ်နန္ဒအားထိုး ရန် ချိန်ရွယ်လိုက်ပေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကျော်ဇေယျနှင့် အာဠာဝကသည် ပါဒမြို့စားကြီးအား ဝိုင်းဖက်ထားလိုက်ပြီး နေမျိုးက ပါဒမြို့စားကြီးလက်မှ ဒါးကိုလှယူရင်း အဓိကကိုထိုးလိုက်ရာ ပါဒမြို့စားကြီးမှ ခွေလျက်သားကျသွားပေသည်။

“ဘုရင်မ ရှုစားတော်မူပါ။ ပါဒမြို့စားကြီးရဲ့ လက်ဝဲဘက်လက်သန်းအပေါ်ဆုံးအဆစ် ပြတ်နေသည်ကို ရှုစားတော်မူပါ”

အာဠာဝကသည် ပါဒမြို့စားကြီး၏လက်ဝဲဘက်လက်ကိုဆွဲကိုင်ပြရင်း ပြောလိုက်သည်။

“လက်သန်းပြတ်နေတာ ဘာဆိုလို့လဲ၊ လက်သန်းပြတ်တိုင်း သုခနရဲ့သူလျှိုလို့ ပြောနိုင်သလား”

ခေတ္တရာမြို့စားကြီးက လှမ်းပြီးမေးလိုက်သည်။

“လက်သန်းပြတ်တာနဲ့ ဘာဆိုလို့လဲဆိုတာ ကျော်ဇေယျက ဘုရင်မကိုရှင်းပြလိုက်စမ်းပါ”

ဗိုလ်နန္ဒက ကျွမ်းကျင်ပင် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်မျိုး လျှောက်ထားပါမည်။ ရွှေနားဆင်တော်မူပါ။ ကျွန်တော်မျိုးနှင့် ကျွန်တော်မျိုး၏ ရဲဘော်များဖြစ်သော အာဠာဝကနှင့် နေမျိုးသည် ဘုရင်မစံမြန်းတော်မူသည့် စေတုတ္ထရာနိုင်ငံတော်နယ်ခြားဒေသဘက်သို့ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြစဉ် လမ်းခရီးစမ်းချောင်းကလေးအလွန်တွင် လက်နက်အပြည့်အစုံတပ်ဆင်ထားသည့် လူတစ်စုနှင့်တွေ့ပြီး ထိုလူများက ကျွန်တော်မျိုးတို့အား ရန်မူမည်ပြုသဖြင့် ကျွန်တော်မျိုးတို့က ခုခံကာကွယ်ရာတွင် တောတွင်းသို့ လက်လွတ်ထွက်ပြေးကြပါသည်။ ၎င်းတို့အထဲတွင် ခေါင်းဆောင်နှင့်တူသောသူကိုမူ ကျွန်တော်မျိုးတို့ ၃ ဦးက ဝိုင်းဝန်းဖမ်းဆီးပြီး ချုပ်နှောင်ထားစဉ် ဆရာနန္ဒက လွတ်ပစ်ရန်အမိန့်ပေးသဖြင့် လွတ်ပစ်လိုက်ရပါသည်။ လွတ်ပစ်လိုက်သည်နှင့် ထိုသူသည် ဆရာနန္ဒအား သစ်ကိုင်းနှင့်ခိုက်နက်ပြီး ထွက်ပြေးသဖြင့် ကျွန်တော်မျိုးတို့လိုက်လံဖမ်းဆီးရာ ထိုသူကိုမိမိဘ် ထိုသူ၏ခါးပိုက်ထဲမှ ဘုရင်မ၏နန်းတော် မြေပုံပါ ရှိသည့် ငွေကျည်တောက်တစ်ခု ရလာခဲ့ပါသည်။ ထိုသူ၏လက်ဝဲဘက်လက်သန်း အပေါ်ဆုံးအဆစ်ပြတ်နေသည်ကို ကျွန်တော်မျိုးတို့ သတိထားလိုက်မိပါသည်။ ထိုသူမှာ အခြားသူမဟုတ် ဘုရင်မရှေ့တော်တွင် ခွေလဲနေသော ပါဒမြို့စားကြီးပင်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော်မျိုး ရဲရဲကြီး အာမခံဝန်ကြောင်းပါ”

ကျော်ဇေယျသည် ဘုရင်မ၏ နန်းတော် မြေပုံရရှိခဲ့ပုံများကို ပြန်လည်၍ လျှောက်တင်လိုက်ရာ ဘုရင်မနှင့်တကွ တရားလွှတ်တော်အတွင်းရှိ ပရိသတ်အားလုံးသည် ပါဒမြို့စားကြီး၏ လက်ဝဲဘက်လက်သန်းကို အာရုံစိုက်ပြီး ကြည့်နေကြပေသည်။ တရားလွှတ်တော်တစ်ခုလုံးမှာလည်း ငြိမ်သက်တိတ်ဆိပ်လျက်ရှိပေသည်။

“အမိန့်တော်မှတ်မယ်၊ အမိန့်တော် နာခံ”

ဘုရင်မသည် ပါဒမြို့စားကြီး လက်ဝဲဘက်လက်သန်းကိုစိုက်ပြီး ကြည့်နေရာမှ ကြည်လင်ပြတ်သားသောအသံဖြင့် ပြောလိုက်ရာ ဘုရင်မ ချမှတ်မည့်အမိန့်သံကို ငြိမ်သက်စွာ နာခံနေကြပေသည်။

“သုခနဘုရင်ယုတ်၏ သူလျှိုပါဒမြို့စားကြီး မောင်ဒီပအား ယခုချက်ခြင်းထောင်သွင်းအကျဉ်းထားစေ၊ နက်ဖန်နန်နက် အရုဏ်တက်ချိန်တွင် လည်ပင်းကြိုးတဲ၍ သတ်စေအမိန့်တော်”

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။)

(မူရင်းသတ်ပုံအတိုင်းဖော်ပြထားပါသည်။)

ဆရာစံ ဇာဏိဘို၏

၇ ရက် သား သ မီး များ အ တွက် အ ဟော

တနင်္ဂနွေနေ့ပေးသောသူများ

နှစ်သစ်သို့ ကူးပြောင်းသည်နှင့် ကံသစ်ပွင့်ကာ အစစအရာရာအဆင်ပြေခြင်း၊ တိုးတက်ခြင်းဘက် ဦးတည်လာမည်။ မိမိရည်မှန်းချက်၊ လျာထားချက်အလုံးစုံပေါ်၌ အောင်မြင်အောင် ဖန်တီးနိုင်စွမ်းရှိမည်။ စိတ်ချမ်းမြေ့စွယ်သတင်းစကားများ ကြုံတွေ့ရမည်။ အလုပ်အဆင် တိုးတက်ခြင်း၊ ငွေကြေးကံ ဘဝတက်လမ်း ကံပွင့်ထွန်းခြင်းရှိမည်။ မိသားစုတွင် အလုပ်စီးပွားတိုးတက်မည်။ ယျှိရွယ်သူများ အချစ်ရေး၊ မေတ္တာရေးကံကောင်းမည်။ သွားလေရာ ရောက်လေရာ စန်းပွင့်ခြင်းကြုံမည်။ လုပ်ငန်းခွင်အတွင်း ပြောရေးဆိုရေးအောင်မြင်ခြင်း၊ ဆောင်ရွက်မှုမှန်သမျှ တိုးတက်ခြင်းရှိမည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်လအတောအတွင်းရသင့်လျက် ကြန့်ကြာနေသည်များ လက်လွန်ထားသည်များ လက်ဝယ်ပြန်လည်ရရှိပိုင်ဆိုင်မည်။ မှန်သည်ထက် ပို၍ငွေဝင်ခြင်းကြုံမည်။

ယတြာ - မြောက်အရပ်ကို မျက်နှာမူ၍ ဂျောက်ဂျက်တစ်ခုအား လှုပ်ခါပြီးလိုရာဆန္ဒပြုပါ။

တနင်္လာနေ့ပေးသောသူများ

တစ်ပါးသူ မြှောက်ပင်ပြောဆိုနေသည်ကို သိလျက် သာယာကြည်နူးနေလိမ့်မည်။ ပကသနအား ဦးစားပေးသော ဝန်းကျင်နှင့် ဆက်ဆံနေရမည်။ ဘာသာရေး လေးစားသယောင်နှင့် အတ္တများသော သူနှင့် တွေ့တတ်သည်။ အလုပ်သစ်၊ အကြံအစည်သစ်များကိုအခြေခံမှ စတင်ဆောင်ရွက်နေရမည်။ စတင်ဆောင်ရွက်သည်ကိုစွ မှန်သမျှလည်း ကောင်းသောအကျိုးဆက်ရမည်။ အပျော်အပါး မလိုက်စားပါနှင့်။ ငွေကြေးချွေတာပါ။ ဆံပင်ညှပ်လိုစိတ်၊ ဆံပင်ပုံစံပြုပြင်လိုစိတ် ပေါ်နေမည်။ ဆန္ဒရှိသည့်အတိုင်း ပြင်ဆင်လိုက်ပါ။ ရက်ပိုင်းအတွင်း ကံသစ်ပွင့်မည်။ အိုးအိမ်နေရာထိုင်ခင်းကိစ္စ စကားပြောဆိုမှုများ အဆင်ပြေမည်။ မိသားစုအတွက် အချိန်ပေးဆောင်ရွက်မှုများမှ ကောင်းသောအကျိုးဆက်ရရှိမည်။

ယတြာ - ကြာပန်းပွင့်နေပုံ ပန်းချီကားတစ်ခုအား မိမိအနီးဝန်းကျင်တွင် ထားရှိပေးပါ။

အင်္ဂါနေ့ပေးသောသူများ

မထင်မှတ်ဘဲ ခရီးသွားရမည်။ အပြောင်းအလဲရှိမည်။ ခရီးတိုဖြစ်စေ၊ ခရီးရှည်ဖြစ်စေ သွားရောက်ခြင်းဖြင့် အကျိုးကောင်းရရှိမည်။ ကာလရှည်ကြာ လုပ်ကိုင်ထားသည်ကိုစွများမှ ကောင်းသောအကျိုး ဖြစ်ထွန်းမည်။ မိမိဘဝနှင့် လျော်ညီခြင်းမရှိသော မကြံအပ်၊ မစည်အပ်၊ မလုပ်သင့်သော အရာများကို လုပ်ကိုင်မိ၍ အချိန်ကုန်း၊ ငွေကုန်ဖြစ်တတ်သည်။ မိသားစုအတွက် စိုးရိမ်ရမည်။ အိမ်မှသူတစ်ဦးအတွက် ရုံးရောက်ဂါတ်ရောက်လိုက်လံဖြေရှင်းရမည်။ ယခင်မြှုပ်နှံဆောင်ရွက်ထားသည့် ငွေကြေးများမှ အမြတ်အစွန်းကောင်း ရရှိမည်။ ချစ်သူမှ အထင်လွဲခြင်း၊ စွပ်စွဲခံခြင်းမျိုး ကြုံတတ်သည်။

ယတြာ - အနီရောင်သိုးမွှေးဦးထုပ်တစ်လုံး ဝယ်ယူသုံးစွဲပါ။

ပုဒ္ဒဟူးနေ့ပေးသောသူများ

အတိတ်ကာလ၏ အပြိုးအတေးများကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရမည်။ အိမ်တွင်းရေး အညံ့ရှိသည်။ ဦးတည်ချက်မဲ့သော အနှစ်သာရကင်းမဲ့သော ကိစ္စများနှင့် အချိန်ကုန်နေလိမ့်မည်။ လိုလားသောအရာကို မရရအောင် နည်းအမျိုးမျိုးနှင့် ကြံဆောင်ရယူလိမ့်မည်။ လက်ဝယ်ရရှိပါက တန်ဖိုးမထား၊ ချောင်းထိုးထားခြင်းမျိုးပြုလိမ့်မည်။ ကူညီသူ၊ ပေးကမ်းထောက်ပံ့သူ၊ မိမိအကျိုး အထောက်အကူပြုသူများ မည်မျှရှိစေ ဆန္ဒမပြည့်ဝသလို၊ စိတ်တိုင်းမကျသလို ဖြစ်နေမည်။ မိမိမိုက်မုံ့၊ တစ္ဆက်ထိုးလုပ်မှုကြောင့် စိတ်အနှောင့်အယှက်များ၊ စိတ်ရှုပ်ထွေး စရာများ ဖြစ်ပေါ်မည်။ ဘာသာရေးနှင့် ပတ်သက်သော လက်ဆောင်ပစ္စည်းတစ်ခု ရရှိလိမ့်မည်။ ထိုသို့ရရှိပြီး ထူးထူးခြားခြား ကောင်းခြင်း၊ ကံ မြင့်မားခြင်း၊ အဆင်ပြေခြင်းများ ဖြစ်ထွန်းမည်။

ယတြာ - ကြေးဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ပန်းအိုးအတွင်း အဝါရောင်သစ်ခွပန်းထိုး၍ အမြင့်တစ်နေရာတွင် တင်ထားပါ။

ဆရာခံ ဇာဏီဘို၏

၇ ရက် သား သ မီး များ အ တွက် အ ဟော

ရာဟုမွေးသောသူများ

အတိုက်အခံအားလုံးကို ကျော်ပြီး အခက်အခဲများစွာကို ဖြေရှင်းနိုင်မည်။ မည်သူနှင့်မျှ မတိုင်ပင်ဘဲ ဆောင်ရွက်လိုက်သည့်ကိစ္စများ အဆင်ပြေသွားမည်။ ကိုယ်အမှန်တကယ်လုပ်သင့်သည်များကို ဘေးဖယ်ထားပြီး လူပြောသူပြောများသည့်ကိစ္စများကို လုပ်ခြင်း ကြောင့် အကုန်အကျများခြင်း၊ စိတ်ပင်ပန်းခြင်းကြုံမည်။ ၎င်းအပြင် အဆုံးသတ်ချိန်ရောက်ကာမှ အလွဲလွဲ၊ အချော်ချော်ဖြစ်ခြင်း၊ အစမှပြန်လည်စတင်ခြင်း ရှိတတ်သည်။ သူတစ်ပါးစကား နားမထောင်ဘဲလုပ်သင့်သည်ကို လုပ်ပါက အလုံးစုံအဆင်ပြေသွားမည်။ ချစ်သူက လမ်းခွဲစကားပြောလိမ့်မည်။ ရင်နှင့်အောင် ခံစားရလိမ့်မည်။ မစိုးရိမ်ပါနှင့်။ လက်တွေ့မကွဲပါ။ ခရီးကိစ္စ ဆောင်ရွက်မှုများ အဆင်ပြေမည်။ စာရွက်စာတမ်း၊ ငွေကြေးကိစ္စ သတိနှင့်ဆောင်ရွက်ပါ။

ယတြာ - သလင်း(သို့)ကြွေဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော စုံတွဲရွပ်ထုကို အမြင့်တစ်နေရာတွင် တင်ထားပေးပါ။

ကြာသပတေးမွေးသောသူများ

အောင်မြင်၊ အဆင်ပြေ၊ တိုးတက်၊ ကံပွင့်လှီရာပြည့်မည်။ မထင်မှတ်ဘဲ အလှူအတန်းကိစ္စ၊ ဘာသာရေးကိစ္စ တစ်ခုတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ပေးပြီး ရက်ပိုင်းအတွင်းကံမြင့်မားလာမည်။ ရည်မှန်းချက်ကြီးကြီးထားပြီး ရှေ့တိုးဆောင်ရွက်သင့်သည်။ စီးပွားတွန်း ကားမည်။ အကြီးအကဲများထံမှ အကူအညီရမည်။ အလုပ်အဆင် ပြေ၍အကြံအောင်မည်။ ပညာအတတ်နှင့် ပတ်သက်၍ အထူးအောင်မြင်မည်။ လုပ်ငန်းတိုးတက်ခြင်း၊ ရာထူး တိုး၊ လခတိုးခြင်း၊ ငွေအစုလိုက်ခြင်းကြုံမည်။ ဤရက်ပိုင်းအတွင်း ငါ့ထား ပုံတော်၊ အဆောင်ပစ္စည်းတစ်ခုခု လက်ဆောင်ရလိမ့်မည်။ ရရှိပါက အမြင့်တစ်နေရာတွင် တင်၍ အမွှေးတိုင်ပူဖော်ပါ။ ထူးခြားအံ့၊ ဆန်အလှူ ခံသူရောက်ရှိလာမည်။ လှူလိုက်ပါ။

ယတြာ - ပုံပြင်စာအုပ်(၂)အုပ်ကိုဝယ်ယူပြီး ကိုယ်တိုင်တစ်အုပ်ဖတ်၍ တစ်အုပ်လက်ဆောင်ပေးပါ။

သောကြာနေ့မွေးသူများ

ယဉ်ပြိုင်မှု အလုံးစုံအောင်မြင်၍ အလိုပြည့်စုံ၊ ကံကောင်းတိုးတက်ခြင်းများ ဖြစ်ပေါ်မည်။ ဦးတည်လိုက်တိုင်း နေရာတိုင်း၌ အတိုက်အခံကြီးပြီးမှ အောင်မြင်မည်။ ကုန်းမာရေးအညံ့ရှိသည်။ မတော်တဆ ထိခိုက်မှုအန္တရာယ်ကြုံနိုင်သည်။ လုပ်ငန်းခွင်မှ သူများအဖို့နာမည်ပျက်၊ လုပ်ငန်းဖျက်အောင်၊ သိက္ခာကျအောင် လိုက်လံပြောဆို နှောင့်ယှက်သူများ ကြုံလိမ့်မည်။ ထိုသို့ကြုံဆဲ ဒုက္ခရောက်နေသူ သုံးဦး ကိုကူညီရကိန်းရှိမည်။ အကူအညီပေးပြီး ရက်ပိုင်းအတွင်း အရာရာအဆင်ပြေသွားမည်။ ကိုယ်ပိုင် လုပ်ငန်း လုပ်သူများအဖို့ အမှန်တကယ်အကျိုးအမြတ်ရမည့်လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ရန် အရင်းအနှီးမရှိ၍ စိတ်ရှုပ်နေဆဲ ကလေးသူငယ်များကို အကျွေးအမွှေးပြုသော နေရာတစ်ခုသို့သွားရောက်ခြင်းကြုံပြီး လက်တွဲပူးပေါင်းရန် ကမ်းလှမ်းလာသူ ပေါ်ပေါက်မည်။

ယတြာ - ကြယ်ပွင့်ပုံ ရင်ထိုးဝယ်ယူသုံးစွဲပေးပါ။

စနေနေ့မွေးသောသူများ

အညံ့အဆိုးများ ကင်းစင်၍ အလိုဆန္ဒရှိသည်များ စနစ်တကျ လုပ်ကိုင်နိုင်မည်။ သဘာဝကြောင့် ဖြစ်လာသော ဘေးအန္တရာယ်သတိရှိရမည်။ ဤရက်အတွင်း ရရှိသော ငွေစက္ကူများအနက် (၆)ဂဏန်းသုံးလုံးပါသော ငွေစက္ကူရပါက သိမ်းဆည်း ဆောင်ယူထားလိုက်ပါ။ ကံကောင်းလာဘ်ပွင့်စေမည်။ နေရာအကူးအပြောင်း ကိစ္စ ဆောင်ရွက်မှုအတွက် အဆင်ပြေမည်။ ရန်အားလုံးကို အောင်မြင်သွားမည်။ လှူပူခံထားရသလို ဖြစ်နေသည်များ လက်ဝယ်ပြန်လည် ရရှိမည်။ လျှာနှင့်လည်ပင်းတွင် အန္တရာယ်ရှိသည်။ ဂဏန်းကောင် ရုပ်ပုံပါသော ပစ္စည်းလက်ဆောင်ရရှိလိမ့်မည်။ ခရီးသွားစဉ် မျိုင်းဖြူတွေ့ပါက လမ်းတွင် အလှူဒါနပြုပြီး နောက် ချက်ချင်းထိထိုးပါ။ ထိဆိုင်၏ အခန်းအမှတ်၊ ဆိုင်အမှတ်အားအသုံးပြု၍ ထိထိုးပါ။

ယတြာ - အဖြူရောင်ကြွေပန်းအိုးအတွင်း နှင်းဆီပန်း (၃)ပွင့် စိုက်ထိုးပါ။

ချမ်းမြေ့မေတ္တာ တုံ့ပြန်ပါသည် / စ-ဇာထီဘို

